

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

دیاری پیر انشار

منتدیان الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

که شاندن ۰۰ ی ناگری دامر کاوی پیشینیان

نوسه ر:

محی الدین برشان

(مه شهۆره محی الدین کۆی رهش)

پاری پیرانشهر

که شاندنه وه ی ناگری دامر کاوی پیشینیان

(۱)

نوسه ر :

مهی الدین برشان (مه شهوور به مهی الدین کوی ره ش)

ناشر : سامرند پیران شهر

برشان ، محی الدین ۱۳۱۱ -	Barshan
دیاری پیرانشار: که شانده وه ی ناگری دامر گاوی پیشینیان / نوسه ره،	
محی الدین برشان . پیرانشهر سامرند. ۱۳۸۴/۳۳۷ ص. ۲۰۰۰۰ ریال.	
ISBN: ۹۶۴-۸۶۲۰-۲۰-۲	
فهرست نویسی براساس اطلاعات فییا.	
نثر کردی- قرن ۱۴ . ۲- شعر کردی- قرن ۱۴ .	
الف عنوان.	
۴ ب ۲۴۷۷ س/ ۳۲۵۶ PIR	۸/۵/۹/۲۸ ۳۵۹۷۶-۸۴ م
کتابخانه ملی ایران	

۰۹۱۴۱۴۴۵۳۵۸
۰۴۴۴-۴۲۲۷۷۶۰

انتشارات سامرند پیرانشهر

- نام کتاب : دیاری پیرانشار ☒
- نویسنده : محی الدین برشان (مشهور به محی الدین گوی ره ش) ☒
- ناشر : سامرند ☒
- تیراژ : ۲۰۰۰ جلد ☒
- نوبت چاپ : اول - ۱۳۸۴ ☒
- شابک : ۹۶۴ - ۸۶۲۰ - ۲۰ - ۲ ☒
- قیمت : ۲۰۰۰ تومان ☒

مافی له چاپ دانه وه ی نه م کتیه بو نوسه ر پاریزرا وه .
حق چاپ برای نویسنده محفوظ است .

- نیتوہرۆک
- ۱ پارانەوہ .
- ۲ خۆناساندن و ناساندنی باوکم .
- ۵ پیتشەکی .
- ۱۱ جل و بەرگی کوردی .
- ۱۲ کاتی پیری .
- ۱۳ بۆباوکم .
- ۱۴ بۆدایکم .
- ۱۶ بۆکیوہ سەر بەرزو بہ ناویانگەکانی پیرانشاری .
- ۱۷ کێوی قەندیلی .
- ۱۸ باسی مەنتیقەیی پیرانشار (شیعر) .
- ۲۲ شی کردنەوہی شیعرێ پیرانشار .
- ۳۲ وینەیی شەھیدەلی گۆی رەش .
- ۳۳ بەھاری کوردستان تاییبەتی (پیرانشاری) .
- ۳۸ کێوی زاواکێوی .
- ۳۹ شیعرێکی ئاشقانە .
- ۴۰ ھەم ئاشقانەو، ھەم عارفانە .
- ۴۱ سولتان مەحمود و جوتیر .
- ۴۲ سولتان مەحمود و جوتیر (شیعرەکەیی) .
- ۴۴ مەولەوی تاوہ گۆزی .
- ۴۵ مەولەوی تاوہ گۆزی (شیعرەکەیی) .

- ٤٦ (شیعری) گۆشت به دههۆل و زوپنا .
- ٤٨ ئەنه وشیره وانی عادل .
- ٤٩ زنجیری عه دالەت و کهڕی بریندار .
- ٥٢ دوداستان دیکه له ئەنه وشیره وانی عادل .
- ٥٧ خالە ی تۆوه رزنی .
- ٥٨ (شیعری) خالە ی تۆوه رزنی .
- ٥٩ خورینج شیعری مه لانه حمه دی پینجوتینی .
- ٦١ (شیعری) خورینجی .
- ٦٢ شی کردنه وه ی شیعری خورینجی .
- ٧٠ به ردی گوێزی و به ردی ده خورینجی .
- ٧١ حه یاره ی خوێیه .
- ٧٥ قه ل و کۆتر .
- ٩٣ (شیعری) قه ل و کۆتران .
- ١٠٧ نامه دۆستیک و لامی به (شیعریک) .
- ١٠٨ قه یاتی ئالی جوجه .
- ١١١ ئالی جوجه (شیعره که ی) .
- ١١٥ سی بزنی مام قه ره نی .
- ١٢٠ هه یاس و تاقی کردنه وه ی دۆسته کانیا .
- ١٢٢ میوان وه لئا .
- ١٢٤ (شیعره که ی) .

- ۱۲۷ کوپوباب.
- ۱۲۸ (شیعرەکە ی)
- ۱۲۹ مام پرەمەزان.
- ۱۳۰ مەکری ژنان.
- ۱۳۱ سۆ ژنی وێگرادەوین.
- ۱۳۲ (شیعەری) گۆرپێکی بێ مراد.
- ۱۳۳ کەرێ بۆز.
- ۱۳۴ قالەوێ سلان.
- ۱۳۵ غەنیمەت .
- ۱۳۶ قەیات.
- ۱۳۷ گە لاخرنوک.
- ۱۳۸ لەگەرەگێ هەرشەوێ سەری پێتاویکیان دەبێ.
- ۱۳۹ (شیعەرەکە ی)
- ۱۴۰ گۆلۆ بن کیتە لە ماست.
- ۱۴۱ پیرێژن و بەردبێژ.
- ۱۴۲ مەلای کتیب سور .
- ۱۴۳ دوژمنایەتی گۆرپا بە دوستانەتی.
- ۱۴۴ مەوای دەری چۆنە.
- ۱۴۵ ھاوێی کەم بێژ و شیعەرەکە ی.
- ۱۴۶ مەلای نەدی.
- ۱۴۷ کەوڵە گۆیلکە .

۱۸۲	کوپه که چه له
۱۸۳	سه کول تۆپیاوه.
۱۸۴	خرچه ی چۆن ده خوا
۱۸۵	پیاوی نامه رد، پئیوی گونانی ده خوات.
۱۸۸	خودای نه رزئی.
۱۸۹	نه خواردوله سمیلان مه یوو.
۱۹۱	وای تی خیره.
۱۹۲	جوتیروکوپه زتی.
۱۹۷	چویلکه وهسی مسقال زتی.
۱۹۸	خاچی نه رمانی.
۱۹۸	مه یاس وتاقی کردنه وهی سی کۆگل.
۲۰۰	مه یاس ونه ججا.
۲۰۱	مه یاس.
۲۰۲	گویتلکه سور.
۲۰۶	تاھیر بۆته جوتی.
۲۱۳	باسیتک له مه لاپه سول نه دیب.
۲۱۴	که چه لی که وان.
۲۲۷	(شیعری) که چه لی که وان.
۲۴۵	سله مان به گ.
۲۴۶	ماله که پان.
۲۴۷	حه زره تی موسا و کرم.

- ۲۴۸ مه لاسیمان .
- ۲۴۹ عه په بی چاک ده زانی .
- ۲۴۹ عه په بی زانیکی دیکه ش
- ۲۵۰ سولتان مه محمودنه سمه ری خال بارامی
- ۲۵۷ (شيعره که) .
- ۲۶۸ ماسی دیمه ی .
- ۲۷۲ قوناغ گیتماغ .
- ۲۷۳ بیره وه ریک له سه ره شیره تی شیخ شه ره فیان
- ۲۷۸ قازو وپتوی .
- ۲۷۹ (شيعره که ی) .
- ۲۸۰ چه قل و مریشکی پیریژنی .
- ۲۸۰ (شيعره که ی) .
- ۲۸۱ پیتوو قازو .
- ۲۸۱ (شيعره که ی) .
- ۲۸۲ پیتوو که له شیر و سه زه زد .
- ۲۸۳ (شيعره که ی) .
- ۲۸۴ کۆترو که له شیر .
- ۲۸۴ (شيعره که ی) .
- ۲۸۵ وینه ی کۆتريک و که له شیریکي .
- ۲۸۶ پیتوی و مریشکی مه لای .
- ۲۸۶ (شيعره که ی) .

۲۸۷	گورگ و پئوی.
۲۸۷	(شیعره که ی)
۲۸۹	پئوی و که له شیر.
۲۸۹	(شیعره که ی)
۲۹۰	بانگ میشتنی له گ له گ و پئوی.
۲۹۰	(شیعره که ی)
۲۹۱	پئوی کوستان خورشینه ی گه رمیتی .
۲۹۲	(شیعره که ی).
۲۹۳	وینه ی پئویه .
۲۹۴	توتک و سه و تاژی.
۲۹۴	(شیعره که ی).
۲۹۵	وینه ی تازی .
۲۹۶	بارگینی نه خوش.
۲۹۶	(شیعره که ی)
۲۹۷	چارویدای.
۲۹۷	وینه ی نه سپیکی.
۲۹۸	لی کۆلینه وه و پپش نیاریک له سه ره ندی پیشینیان.
۳۰۳	ته و او بو نه م کتیبه .
۳۰۴	بانگا وازی بۆمه موخه لکی کردوستان.
۳۰۵	فه هه نگۆک.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پارانه‌وه

به‌نیوی ئه‌و خودایه‌ی هه‌م غه‌فووره، هه‌م شه‌کووره، هه‌م حه‌کیمه،
 هه‌م حه‌لیمه، هه‌م که‌ریمه، هه‌م ره‌حیمه، هه‌م ره‌حمانه، هه‌م لو‌قمانه،
 هه‌م قه‌هاره، هه‌م جه‌باره، هه‌م قه‌سیمه، هه‌م جه‌سیمه، هه‌م وه‌سیمه،
 هه‌م به‌سیمه، هه‌م شه‌قیعه، هه‌م سه‌میعه، هه‌م له‌تیفه، هه‌م زه‌ریفه،
 هه‌م موبینه، هه‌م یه‌قینه، بێ‌وه‌زیره، بێ‌نه‌زیره، بێ‌وه‌کیله، بێ‌ده‌لیله،
 به‌نیوی ئه‌و خودایه‌ی که‌ئه‌وه‌موو ماوه‌پاو و ئه‌رز و ئاسمان، به‌هه‌شت و جه‌هنمه‌م،
 مانگ و پۆژ و ئه‌وه‌موو ئه‌ستیرانه‌و که‌هکه‌شان و پو‌حی بنی‌ئاده‌م و مه‌لائیکه‌و جن و
 په‌ری له‌نه‌بوی خه‌لق کردوون، به‌ نیوی ئه‌و خودایه‌ی نه‌نووسراوی ده‌خوێنێته‌وه و
 نه‌گوتراویش ده‌زانیت و هه‌یجی لی‌په‌نه‌هان و ون‌نیه‌و به‌ نیوی ئه‌و خودایه‌ی که‌ ئێمه‌ی
 توفیق‌دا هه‌تا بیناسین و ئیتاعه‌تی بکه‌ین. سه‌له‌ وات و دروود بۆ پو‌حی پاک و پاک
 خو‌لقاوی ره‌زگاری ده‌ری عاله‌می به‌شه‌رییه‌ت بۆئه‌و زاته‌ی پێشه‌وا‌ی په‌سولانه و شاره‌زا
 ده‌ری به‌ره‌ی ئاده‌مه‌، و بۆئه‌و زاته‌ی که‌ شه‌فیعی پۆژی مه‌حشره‌ و بۆئه‌و زاته‌ی که‌ به‌
 ئیشاره‌ی قامکی مانگی شه‌ق کردوه و بۆئه‌و زاته‌ی که‌ دینی موبینی ئیسلامی به‌ته‌واوی
 خه‌لکی دنیا‌یه‌ ناساندوه‌و دروودو سلاوبۆئه‌و زاته‌ی زۆر ئه‌مینه‌ بۆئه‌و خودایه‌. شه‌فیعی
 پۆژی جه‌زایه‌،

دونیا و قیامت له‌به‌ره‌ وی داندرایه‌،

به‌ زار و قه‌له‌می که‌س ته‌عریفی نایه‌،

نیوی پیرۆزه‌و، بۆگشت موئمین،

ئه‌حه‌مه‌دومه‌حمود. مو‌حه‌مه‌ده‌مین «ص».

((بە نیوی خوای مەزن))

خۆناساندن و ناساندنی باوکم

۱- ئە من نیۆم: محی دینه، نازناوم: بەرشانە، نیوی بابم مام پەحیم و دایکیشم نیوی پورزەینەب بو. پێم دەڵێن «محی دین گوی پەش» چونکە مەرحوومی بابم «بە دەرویش پەحیم گوی پەش» ناویانگی دەکرێبوو.

بابم لە سالی هەزاروسی سەدو حەفتاو شەشی هەتاوی لە تەمەنی نەو و دوو سالی دا ئە مری حەقی بە جی هێناو و تەرمی پێرۆزی لە سەروست و دەسیەتی خۆی بە دەفە و زیکری بردمانەتە شنۆیە گومبەزی لە خزمەت حاجی شێخ سمایی و حاجی شێخ ماری بەرزنجی کە هەردوکیان ئوستادی بون، بە خاکیمان ئە سپاردووە. مەجلیسی پرسیاری لە مەزگەوتی حەزەتی ئیبراھیم و لە شاری پیرانشاری بۆدانرا.

۱- ئێمە بە نەتە و دەدە چینه وە سەرتایفە شێخ شەرەفیان. لە ئاوی کەوتەرو سەرم ساغلی لە پۆر ئاوی سابلاغی بۆینە، وەک بایرە گەرمان گێراویەتەو دەبی بە ملکایەتیش ئەو دو دێیە، هێ بنەمالە ئێمە بووی، دیارە ئەو دەدە پێش دەسەلات داریوون و چەند سالیان دەزەمانی قادر ئاغای ئیندەر قاشی دا ئەو دوو گەرە پیاوانە ۱- مەروان ئاغا ۲- خەلسی ئاغا؟ گەرەو ئاغای ئەو دوو دێیە بوونە. جانا زانم هێ لە دەستدانی ئەو ملکەنە چ بۆه؟

بەلام وادەردە کەوێ لە ئەو زەمانە دا بۆه ئەگەر شێخ شەرەف بۆخۆ پراسانی بەزۆر. پراگۆیزارون، کە هەتاسالەکانی هەزاروسی سەد. هەزاروسی سەد و دووی هەتاوی. قەبالە کە لە لای یەکیک لە بەرەبابەکان هەرمابو، جانا ئێستا نازانم، ماوێ یان نەماوێ.

۲- وەک هەموو خەلکی پیرانشاری شنو نەغە دە. و زۆر خەلکی سابلاغ و سەردەشتی، دەزانن بابم دەنگ خۆش، شاعیر و بۆیژێکی زۆر ماھیر بو، شیعەرەکانی هەموو عێفانین، مەجازیم تێدا نەدیون، لە چەند شیعەرێکی زیاتر. خوا یاریی خەریکی چاپکردنیان دەبم.

دایکم هەروەکوو لە شیعەرە کە دا ئیشارەم پێ کردووە، لە خزمەت (سەیدی زەنگیاوی کە شەخسێکی زۆر گەرە و بە ئیحتیام و خەلک دەچنە سەری بۆ نووبەتییان) نێژراوە.

پوور زێنەبێ دایکم کچی حاجی مەلاحوسێنی مەنگوپرە (حاجی) یە کە مریدی پایە بەرز خوالی خوشبوی شەمس الدینی بوو پەڕانی بوو ئەگەر تەمەنی بڕێک چۆتە سەرێ کە مەتر ماتۆتە وە مائی ھەر لە خانەقا یە دە ماو و خزمەتی خانەقا و مائە شیخی دە کرد. کە یە کە قورئان خوێن یە کە پێ نیشان دەری مەنسووبە کانی شیخی بوو پەڕانی وە ئەستووی خۆگرتبو. حاجی مەلاحوسێن وەختی خۆی لە نیتومەنگوپان و ئاخەرە کە ی زیاتر مائی لە کە ئە کوکە ی و دۆلی ھەوشینان دەبو، کە مەتر و ابو بە پۆلی مەلایەتی ژبا یی ھەریە ھیزی باسکی کاری کردو و نانی خوی وژن و مندالی لە پێگای کارو کاسپی و ئارەقە ی نیتو چاوانیی وە دەست ھینا وە . بەلێ، ئیمەش ھەریە فەقیریمان ھینا وە ؟ بابم بە درێژایی تەمەنی خۆی ھەربینە چیتێ کردو و ھەمیشە ھەر دەست کورت بوینە وە کو جیرانی کابرای و بڕیکیش خەرابتر، نۆد پۆژان و ھەبوو ئە نەمان ھەبوو ئە دۆ نەجیگای ژبان و ئە ھیچ . ئاوا بە فەقیری بەختی کردوین .

۳- نازناوی بابم لە شیعرەکانی دا «عاریفی» و «گوێرەش» دانابو .

۴- نازناوی خۆم لە شیعرەکانم دا (پەڕێشان) داناو، کەچی کە مەترم دەنە و کتیبە ی ھاویشتونە و کە لکم لە نازناو وەرنەگرتو وە لە چەند شیعران زیاتر .

لە شیعرەکانی ئە و کتیبە ی دا ئە وە ی بیرە وەرێکم ھەبوو ؟ لە جیگای تاییبەتی خۆی دا نووسیومە تەو، و ئە وە ی باسینشی لێ نە کرا وە دیارە ھیچ بیرە وەرێکی تێدانیو ؟ ! تەنیا بۆ لێک نیزیکن کردنە وە ی، پەدیف و قافیە ی شیعرەکانە و بەس ؟؟ .

۵- ئە و داستان و قەیاتانە ی نووسیومە تەو زیاتر لە سە دا ئە وە لە خوالی خوشبوی بابم گوئی ئۆ بوونە، چونکە بابم، جگە لە شاعیری و دەنگخۆشی و بوێژی، بیریکی ئە وە ندە تیژی ھەبوو، ھیچ لە بیرنە دە چۆو . کە م بەیتیش ھەبو ئە یزانیبا، ئە و بەیت و گوتنە م ھەمو ی لە بابم گوئی ئۆ بوونە «زەبیل فرۆش»

۱- شیخ فەرەخ ۲- عەبدو پرەحمان ۳- مەمە دەحە نیفە ۴- پاییزە ۵- حەیران ۶- سەعید و میرسیوە دین ۷- ئازیزە ۸- لاوکۆو ۹- سوارۆو ۱۰- گوئی گوئی ۱۱- بەیتی قەشە م شای

۱۲- کاکه میروکا که شیخ ۱۳- حاته م ۱۴- له شکری ۱۵- کاکه مه م و خاتوزین ۱۶- برایمۆک ۱۷- لئی ۱۸- ئیسماعیل نامه ۱۹- ناگه هان ۲۰- قه تاره ۲۱- نمای نمای ۲۲- به هاره ۲۳- وه مووچۆره شیعیکی عیرفانی ۲۴- ورده ناهه نگ به گوتن و به ده نگ.

جا ئه من له کاتی مندالیم هه تا بایم کۆچی دوایی کردووه هه رچی به قسه ش بوئ گێراومه ته وه، هیچ له بیرنه چۆته وه هیناومن نووسیومن و ئه وهی توانیومه کردومه ته شیعر، خوا یاری ئه گه ر مه رگ مۆله تم بدات له داهاتودا ئه وداستان و قه یاتانه ی دیکانه ش پاش کۆکردنه وه و وپێک و پێک کردنیا چ ندی کراشیعرو، یاده ناهه ربه نه سر ده یان نووسمه وه ، ئینشانه لّا هوو ته عالاو پیش کیش به خوینه رانی خوشه ویستی ده که م.

مام ده رویش په حیم گوئی رهش ده وه ختی شیعر خویندنه وه و ده فه لیدانی دا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه‌کی

حه‌مد و سه‌نا. بۆ‌ئه و خودایه‌ی که که‌سی بی‌که‌سانه، که‌سی له‌ په‌نگی نیسه و ناگای له‌ هه‌ستی مارو می‌ووی هه‌یه و پازقی پزقی هه‌موو جو‌له‌ وه‌ریکیه و که‌سیشی بی‌به‌ش نه‌کردوه، هه‌ر وه‌کو خوالی خو‌شبوو سه‌عدی شیرازی ده‌فه‌رموی :

ای کریمی که از خزانه غیب گبر و ترسا وظیفه خور داری
دوستان را کجا کنی محروم تو که با دشمنان این نظر داری

خۆم به به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم ئه‌و هه‌له‌م بۆ په‌خساو توانیم ئه‌و چه‌ند لاپه‌ره پیش کیش به‌دۆسته خو‌شه‌ویسته‌کانمی بکه‌م به‌لام به‌رله هه‌موشتیک داوام ئه‌وه‌یه ئه‌م پیشه‌کیه‌ی بخویننه‌وه و هه‌رجۆره که‌م و کو‌ریه‌کی هه‌ی بی‌ت تکایه‌به‌گه‌وره‌ی خۆتان بم بورن یاده‌نابه‌نوسراوه پیم رابگه‌یینن چونکه هه‌چ شتیک بی‌که‌م و کو‌ری نابی ئه‌وه‌ش ده‌زانم و ده‌زانن ئه‌گه‌ر چه‌م نه‌نوسیا که‌س په‌خنه‌ی ئه‌ده‌گرتم و با‌سیشی نه‌ده‌کردم. چونکه ئیوه‌ی به‌ریز باشی ئی‌حالین و ده‌زانن نوسین زۆر زه‌حه‌مه‌ته به‌تایبه‌تی بۆکه‌سیکی که به‌زمانی زگماکی خۆی نه‌یخویند بی‌ت و نه‌ی نوسی بی‌ت ئیستاش بنوسیت؟! په‌خنه‌کان به‌ئه‌و ناو و نیشانه‌ی که له‌ناخری ئه‌و کتیه‌ی دا نویومه بۆم هه‌واله‌بفرمون. زۆر زۆر سوپاستان ده‌که‌م.

په‌خنه‌گران زۆر به‌یان ده‌بی خوشکه‌کان بن. ده‌لێن بۆده‌بو بنووسی فلانه‌ژنه‌هه‌بوه و ده‌لاله‌که‌ی فیری کردوه خۆی نه‌خۆش کات هه‌تا می‌رده‌که‌ی بنی‌ریته‌گه‌ لاخ‌رنوکان ولانی که‌م دوور دۆزان له‌مالی وه‌دوور ده‌که‌وێته‌وه.

یان بلێن بۆده‌بو بنووسی له‌فلانه‌ماله‌ی کابراژنه‌که‌ی له‌کوله‌که‌ی به‌ستبوو ئی‌داوه له‌سه‌رکاری ناحه‌زه‌تاده‌لاله‌که‌شی دمی براوه‌یان فلانه‌ژنه‌بۆواوه‌فیه‌رانه‌ژنه‌بو... چونکه هه‌رلای ناحه‌زه‌که‌ی ده‌بینن و ده‌خویننه‌وه. ئه‌وه‌ش شه‌رتی ئینساف نییه

ئەگەرەوایی هەر لای ناخەزی ببیندری و لای جوانی چاوپۆشی لی بکری.

لای دیکە ی ئەوێه، ئەو قەیات و نەقل و حیکایە تانە کە کوتران ئەمانە تن و هەموشیان دیاری کران پیاو چۆنی گوێ لی بوو دەبی هەر ئاواش بینوسی تەو کە م زیاد کردنی دەبی تە هوێ سەر لی شیواندنی خوێنەر، و خەیانە ت بە فۆلکلۆری کوردی و زمانی پەسەنی نە تەو کە مان، جگە لەوێ کارە کەش بی بایەخ دەکا، دیارە کە م ووزۆریش هەریووە هەردەش بی چونکە ئەوانە سینگ بە سینگ هاتون و کە م تریش وابو لە زمانی کە سێکی خوێندە واره وە نوسرا بی تەو. بڕوانە توحفە ی موزە فەریبە ی خوالی خوش بوما موه ستا هیمنی؟ ئوسکا پمانی کی ئالمانی کوردی نە زان و لە زمان پحمان بە کری بی سە وادە وە نوسرا وە هە رچە ندما م پحمانی مە رحوم خزمە تیکی زۆرگەر وە ی بە فۆلکلۆری کوردی کرد وە وجیگای پێزو حورمە تە .،

ئە و جار؟ دیتو تە چۆن تە عریفی حە بیبە ی ژنی میرزا برایمی کرا وە ئە گەر مە ردانە قۆلی لە تۆ لە ی هە ئمالیو ه وای خوا جە حە سە ن بە سیرایی، تە نبی کرد و سمتی مۆر کرد وە و کرد وشی تە پیاوی خۆ ی بە پپی کاغە زو بە لگە هە تا بمی نی پیاوی ئە حمە د ئاغای کو یستانی بی ،

یان ئە و ژنە ی تۆ لە ی مێردە کە ی کرد و تە وە و کە پوو لوتی پێ گەرە کانی بپیون و دوا یە ش بو تە ژنی مە میندی و یاخ وازی چۆن مە لا وە سیمی لە خۆ پیاو کرد و چۆ لە مە بشکی نیشی لە مێردە کە ی برد و تە وە . چە ند وینە ی جوانی دیکانە ش ئە وە لە بە رچا وە .

چاوی شم لە وە ی نە بوە هی ریش بە رمە سەر چین و یان تە بە قە یە کی تایبە تی. یان خوانە کا خرا پە یان بلی م . ویستی م ن زیند و کردنە وە و وە بیر خستە وە ی لی زانی و بویری پابردوی نە تە وە کە مان بوە . هە رچە ند بە داخ وە دە بی بلی م لە پاست ژنان پاکە نیو ه ی کۆ مە ل پیک دینن، هە موشیان دایک ن یان دە بنە دایک و جائیمە ش ئا وابە دایکمان هە لا دە لی م و هە می شە وە ک بو تیک دە یان پە رستین و بە پاست ئە گەر لی ی و رد بینە وە و تی ی فکری ن، دیسانیش کە مە بو دایکان ! بە حە ق پابردویە کی زۆر تاریکمان هە یە ، نازانم ئە و دایکانە چۆن مان لی خوش دە بن یاخ واونای خوی هاوار.

یه کینک له وینه جوانه کان ژن به ژنه یه؟؟؟..

پهنگ بئ بوخوم وه بیرم نه یهت، ئیوه پیم بلین کام کوپو کچه به دلی خویان پینک گه یشتونه.

کامه کچ ویاو یه تی بللی نه من میرد به کوپی فلانه، یا به فلانه که سی ده که م

چه ندجار ئیوه دیتوتانه کچیک که زور جوان وخوین شیرنه، ده گه ل کوپیک ی له خوی خوین شیرن تر و جوان وله به ردلان تر، پیک هاتونه له جی ژوانی یکتریان دیوه له ماچ وموچیش بی بهش نه بونه و، ئاره زویان نه وه بووه. نه و دودلداره پیک بگن و بینه هاوسه ری یه کتری و نه به نه وهیوایه ی پوژ ژمیریان کردوه، که چی کوپه که؟ یان باربه های نه بووه یان فه قیرو هاوشانی نه و کچه ده و له مهنده ی نه و کچه ئا غایه ی نه بووه، نه یانداوه تی. دیسانیش هیوانیکیان هه ره بووه پوژیک ی شستیکیان بوپره خسی. که چی ده بیندری شه ویک ی چه ندکه سیك له ماله بابی نه و کچه ی وه ژورده که ون، مه لاشیان نه وه ده گه له، پاش چاخواردنه وه یه ک کچه ی بانگ ده که ن وپی ده لئین، نه وه له فلانه؟ یاله کوپی فلانه که ست ماره ده که یین!!

نه و کچه وه که له بانیرابه ریبه ته وه پینی وایه چونکه نه وه ستر مانه قه ول و قه راری ده گه ل کییه و له کیی ماره ده که ن؟ نه وه ی به دلی خوی هه ل بژاردوه کییه؟ نه وه ی ده لئین، لیئ ماره ده که یین، کییه؟ به دگوز؟ خوین تال و ناشیرن. به لام ده توانی چ بللی؟

ئاخر نه وه خوشکه که ی ویش له کاکت ماره ده که یین، دایک و بابی و خوشکی گه وره ی پوی تی ده که ن وپی ده لئین پوله کاکت نه وه عومری گه یشته چل سالی، که س میردی پی نه کردوه، خو نه و کچه به دبخته ناتوانی هیچ بللی ویا بللی نا. یا بللی خوشم ناوی، جاری سه بریک ی ده گرین؛ چونکه خه نجه ری له سه رحازریوه و، جابه ناچاری ده بی بجیته لای مه لای وبللی نه من رازیم وژریشم خوش ده وی هه تا ماره بکری؛

ناو اماره کراوه هه مو ئاره زوکانی بونه ته خه ون و خه ونه که شی ئاوا لی هالوز بووه.

گه وره به چوکه؟؟ و بهر خوین؟؟

کوړو کچیک پیک هاتون ده نیریتنه سهری، بابی نایداتی وده یکاته هه لاهه لایه ک
مه گه رنه و خودایه بزانی، ده لی بابنه من کوړم هه یه، ژنم بوکوړه که م پی نایه جائه گه رکچی
جحتیلان هه یه بابی مه تارن به ژنه ی بکهین، نه من ژن به ژنه ی پی ده که م.

به لی پاش هاتن و چونیکي زور پیک ده که ون چونکه کابرا چاره ی نامی نی وده زانی
له ده سستی ده چیتنه ده ری،

نه وکوړه خوشکیکی له سهر پشته لانکی هه یه. دینن نه و به سته زمانه ی له پیاوکی
به سهروسیما ماره ده که ن، خو هه تا نه و منداله ده گاتی، کابراش پدینی سپی ده بی،
جاوهره نه و منداله بی تاوانه ی بده به کابرایه کی به سهروو سیما و پدین سپی.

یان کچیک به ناچاری به زور ماره کراویا؟ .. په دواکه وتوه، کابرای ده حه ولان ده گرن،
گیشه ی له ده سوتینن، پیگای پی ده گرن، بلام کابرا کچی گه وره ی نیه دینن ناوا مندالیکی
ده که نه بهر خوین و هیچ بیریکي لی ناکه نه وه. نه گه رتوشی کاریکی گه وره و نه و بهینه یدا
وه کو پیاوکوشتن وده ربه ده ربون وزعیکي زور ناخوش وچاوه پوان نه کراوده بن وشستی
واخه رایبان بو دیتنه پیشی و تازه ش به په شیوان بونه وه چاره یان بو ناکری و؟ وه که نه و
باسه ی پیشتر ماره ی ده که ن و هیچ بیریکیش له دلی نه و کچه به سترمانه ی ناکه نه وه؟؟.

به پیویستی ده زانم هه و ده کی له ئینسانانی زانا بواوه پییکراوم بیستوه گوتویانه؟؟!

زورکه سیش نه و باسه یان دوپات وچه ندر دوتنه وه، نه منیش باوه پم هه روایه تاوانی ته واوی
نه و سهر به سهر و، نه و زولمه گه و رانه و، نه و نابره ربه ی ده زه مانه کانی پیشودا پویان داوه؟
له نه ستوی گه وره گه وره کانی نه و کاتی بووه؟ چونکه مسکین له که م هه تازورده نه و زه مانی دا
هیچ ده سه لاتیکی نه بووه، نه نانه ت له ترسی میروده ربه گه کان، نه یو پراوه زمانیشی بگری؟
هه تا بلای واده که م و، وانا که م؟

خوین کوژاند نه وه؟؟.

هر نه وجوره ژنانه به گرتو نه بونه، په دوده که ونه به لئ، ماله کابرای که ژنیان
 هه لگرتوه ده حه ولان ده گیرین، کلکی گامیشیان ده برن، سه روگیلاکی چه ند که سان
 ده شکئ، چه ند جاریش ریگیان پی گرتون، بزیان نه گیراون، نه و ماله کچیکیان دیناده کرده
 به رخوین یا خوین کوژنه وه، جل و بهرگ ده کراو؟ لیره هیچ مافیک بوژنی بهرچاونه ده گیرا،
 ده یان برد. ده ماله کابرای ژن په دوکه وتویان داویشته که دوژمنیشیان بو، به نه وجوره ی
 خوینیان پی ده کوژانده وه به لām نه و بیرهیان نه ده کرد، که نا وره لده کراوه؟ نه و کچه جوانه
 ، نه و کچه بی تاوانه، ته وای هیواوئاره زوه کانی هه لئوه شیننه وه بی نه وهی کابرای
 دیبی، ناسیبی و دوژمنیش بیت، بیده نی، بوئه شی بده نی له گه لی بنویت و بیته هاوسه ری
 نه ی له نه وکاره ناحه زه ی؟ له نه وکاری وا دورله ئینساف، چ ویژدانیکه نه وکاره ی قبول
 کردوه. چ غیره تیک پنگای به نه وکاره ناحه زو دورله هه موپنگاوپره سمی مه زه بی ونه ته وایه تی
 و مورقایه تی داوه، هه رنه وجوره ژنانه بونه، به ژورماره کراو، گه وره به چوکه، به رخوین (خوین
 کوژنه وه، سه رخوین وچی وچی) وه دوی نه وکاره ناحه زانه که وتونه، و هیچ ناحه قیش
 نه بونه، و سه رنه نجامی نه و زولمانه، و لامیکی به نه وجوره ی دراوه ته وه مالم قه بره هه ق بونه.
 به لām به خوشیوه. نه و پونه وکاره ناحه زانه ژورکه م بونه و، ژنی به میرد. په دوانا که وی و

هیچ مه لایه کیش مندالی چوکه ماره ناکات؟

نه دی نه وړو. نه وړوش کاری ناجوانی دیکه ده بینرئ نه ک به شیوه ی پیشو؟: وه کوو؟

حاجی سیمان دیاره به نیوی باپیره گه وره مان کراوه،

کیژیکي بۆکوپه که ی خواستبوو! : نا ! نا ! باشه ده ی بابونه وه که ی بی !

: ناخر کوپی چوکه به تاییه تی نه گه رله ژنی ناخری بی ژورله کوپه کانی دیکه
 خوشه ویست تره ! کوا نه وه کاره ، بوئه ده لیم پینج سه ت هه تا نه بیته دروو ده نا له سه ر
 نیوه ی ملک و سامانه که ی خو ی ماره کردوه !

که چی ملک و سامانی نه و مامه حاجیه ی به که س حیساب ناکرئ ،

ده‌ی به‌لکه کامپیوتیڤرێکی هه‌ورازتر له‌کارخانه‌ی بیته‌ ده‌رێ و حیسابی بکات .

جیا له‌وه‌ی چه‌ند بلێم چه‌ندان ماشینی بۆماره‌کردنێی ده‌رییه‌ کردووه‌ ؟

باشه‌ مامه‌ حاجی کوڤو کچ فره‌قی چیه‌ هه‌ردوک له‌ جه‌رگی خۆت نه‌بونه‌ !

ئه‌و هه‌موو خه‌رجه‌ی بۆکوڤه‌که‌تی ده‌که‌ی ! ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر کچه‌که‌ت به‌مێرد .دا ؟

بێ ئه‌وه‌ی بزانی کابرای کچه‌که‌ت داوه‌تێ هه‌یه‌تی یا نیه‌تی ده‌لێ ئه‌من جه‌یازی

ته‌واوم ده‌وێ و کاره‌کائی خۆت نایه‌ته‌به‌رچاو ! کچه‌که‌ت به‌ جه‌یازی کابرای ده‌پازینێوه‌،

ئاخر مامه‌ حاجی گیان هه‌رنه‌بێ پینجیکی بۆکوڤه‌که‌ت خه‌رج کردووه‌ بۆکچه‌که‌تی خه‌رج که‌.

نازانی هه‌رچه‌ندی بۆکوڤه‌که‌تی خه‌رج که‌ی و بۆکچه‌که‌تی خه‌رج نه‌که‌ی وه‌رئاو

به‌ پولێ بابی زاوی بپازینێ وه‌یا بێ حورمه‌تی وه‌ک به‌ ژن دان و به‌رخوین یا سه‌رخوین

و باربه‌هاو .له‌باتی ژنی به‌مێرد بیده‌یه‌دوژمنت ؟

دیسانیش هه‌ر کچ له‌ کوڤی به‌ ڤوحم و موحبیبه‌ت تره‌ !

زۆریش وه‌وه‌ی ده‌چی به‌چاروی خۆشت دیبت ؟

یائه‌وه‌هه‌موزیاده‌ خه‌رجیه‌ی وکاروانی ماشیتان وچاوه‌ش وگه‌له‌کۆیی و به‌زم وه‌للا

و به‌کلۆپول خه‌رج کردن وچی وچی فکرت له‌جیرانه‌په‌ش وڤوت و فه‌قیروبێ پوله‌که‌ت

کردۆته‌وه‌ که‌هیچی نیه‌ ؟ بم بوره‌ هیچی دیکه‌ت سه‌ر ناھێشێنم !! ؟؟

تیبینی ؟؟

ده‌بێ ئه‌وه‌ش به‌باشی بزانی هێندێک شت گوتراوه‌،نوسراوه‌ زۆریش جوان و به‌جێ

بوه‌، هێنده‌ش وه‌پاستان چوه‌ پیاو وای باوه‌پێ کردوه‌، وه‌خت بوه‌ سویندیشی بۆبخوا و

بلێ، ئه‌وه‌، قسه‌لی کردنی ناوی، پاست و بێ درۆیه‌ ؟ به‌لام . ئه‌و نه‌قله‌، ئه‌و قسانه‌ له‌پروی

ته‌جروبه‌یه‌وه‌ داندراوه‌ و یچوه‌و ناکیی بلێ بێ شک پوی داوه‌ . . .

به‌عه‌زه‌ شتیك ده‌نه‌سری دا هه‌یه‌وده‌ شیعرێ دانیه‌یا که‌مه‌ .له‌ئه‌وباره‌یه‌و، تکایه‌ بمبورن .

جل و بهرگی کوردی

په پوی برینی جه رگی بپا و م
ه یوای دواپوژی نیشتمان ه که م
نه به نیشانه ی تیری نه م وئو
سمیل تا قنچ بی پترم پی باشه
له گه ل که راسیک پرئیشتیا و به له ز
جاسورانیا نی بیه جوت به رده وه
پیشو لدار دهره ی به رپشت وده سستی
خ پوقوله پیشوی ده ناجامانی
یا قول به باله که ی قوته ی ه ورامان
خو مالی دولاغ خو ه ره لاشه
ده سکی بوچاکه ی جا کواده ویری
د یار دی پی و کوژه کاتی چویه پراو
ده لئین زه ردوویی وده ردوه لا ده با
خوت مه گنخینه و خیرازینی که
د یاریه که ی ته مال زیاتر بستینه
ماندویتی ده رکردنه و جار دایک وه
لای پوژ ناوا یه بگره گوی سوا نه
له پئنگای کانسی بنگیوه گراوی

هو لای کورد م هیژی هه ناوم
چرای پ وناکی کورد وستانه که م
به یانان نه شی زووه سستی له خو
گويزانت تیزکه وپیشت بتاشه
پانک وچو خله ی شینکیکی مه رهن
سپی بی وه کو به فری یه کشه وه
له چیتی گول ورد پشتیند به سستی
عه سه شه دیکي مودموکریانی
په سته که سوری دابی لای خو مان
شه مامه به ندی یا ه رکه لاشه
خه نجه ری ده بان له شاخی نیژی
له به رخه نجه رت کیژدی تیز کراو
ده سحییکی زه رد عه سه ل کاره با
بروسوی کویستی و تیرالیکی که
سه رپاوی بگره وشینه ی ه ستینه
هاتی وه نه سپی بگیژ به جاله وه
به نه و داب وپه سمه به نه و به رکه جوانه
بروانه ورد و دبه سیله ی چاوی

کاتی پیری

په فیکان ریگه یه ک بو. دله ی په شیوم	به غه فلّه ت تابه ک ی ریگا بیپوم
ده بیینی چوّن له شی پاک داچو پوم	نیشانه ی دیشه باری سه ردولوم
دله ! تا که نگی خویناوئ ده توشی؟	وه بیرخوت بینه وه پوژانی خوشی
ده نالینم له حه سرپه ت دوری له یلا	به تاسه وه ره گریان وپه روشی
سه رم داییم ده سوپئ گئرو وئرم	له چاوم بی وچان نه سرین ده ریژم
له ناخر ساتمه خه م هه ن له ده وره م	به شم وایه و که هه ر تالی بچیزم
که ل و په ل بون ددانی شال و والّم	ئه وه ی ماون له ده ستانیاّن ده نالّم
نیه ریگه ی پوناکیم له م جیهانه	بروم بو کوئ له ده سستی ژینی تالّم
نیشانه ی پیژییه پشتی چه مام	به بی هیژی و به جهرگی هه لکزاوم
که هه ستم جئ که کم جارنک بگوړم	ده فیزی وده مکه وینی قاچی خام
پشوسوارو نه خوش، نوساوه ده نگم	به لادادیم وه کوسه رخوشی به نگم
دلّم ریگه ی ئه وین ده بری ئه گه رچی	زینگیه ی گویم ده داوازی مه رگم
له سه ر چاوم ته نیوه توپ و تانه	به هه رلادا بروم هه ر بو نه مانه
په ریشان و حه زین و مویته لاخوم	له لای دیشم خه م وده ردی زه مانه

بۇ باوکم

بابە ! پېم وایە لە ماوہی ژینت
 دەنگی گریان و نالەیی شەوانەت
 بە مەدح و سەنای ئیژەدی مەننان
 گەورەیی و پوحمی ئەوپادشایە
 پێنجووپمەتی ئەحمەدی موختار
 وەحی پایگەیاندا: لەبەر تۆ نەبا
 شاعە بدولقاد مەولای دەرویشان
 شیخ نیزام ئەالدین پاشا کانی کەوہ
 لە حەلقەیی بەزمی ئەو عارفانە
 ئاوال مەردان دانیشتن بە سەف
 بەو زمانی حال زیکرت پئی کردن
 بە پئی زانین ووەسف و بۆچونت
 حەیف نەناسرای وەک دەبو ئاوا
 باوہ بەو خۆایەیی کەسی گشت کەسە
 ئازادە نەکەیی تۆ بە دل و یەقین
 کەسارم دژوارەو ھاوارییە مالم
 بەزەیی و ھەمو خۆشەویستی تۆ
 ناخۆازی تەنگ و چەلەمەم توشیی
 خۆاش فەرمویەتی ھەریە و حیسابە

وہک شەم سوتابوی لەپیی ئەوینت
 بە نەغمەخوانی و ئەودەنگە جوانەت
 ویردی زمانت، شەو تا بەیانان
 ھێند زۆرە و بە کەس تەعریفی نایە
 کوا، کئی دەتوانی بیخاتە ئەژمار؟!
 خەلقم نەدەکرد ھیچ با ھەرنەبا
 ھیمداد دەخوارین بە یاھوکیشان
 تەریقەت لەشنۆدەست پئی بکاتەوہ
 خزمەت شیخانی ئەو خانەدانە
 وەجۆشت دینان بە ئەشعار و دەف
 غەفلەتت نەکرد لە پۆژی مسردن
 وەک حەق پەرستیک لە پێگەیی پونت
 ھەربۆیەش بئی دەنگ کردت مالتاوا
 بوو عەبدانی خوی چەند فریادپەرەسە
 چوون داندراوہ لیخۆشبون، بەخشین
 ھیچ کەس نەبینی ئەو پۆژی تالم
 پونیش دەبینری و بیرو ھەستی تۆ
 ناعیلاج دەبی و دەبئی لیمخۆشبی
 پەزا و پەحمەتم لە دایک و بابە

بۇ دايكم

دايە لەو ەختەى كەبويە دايك وماندو، وشەكەت
 شەولە پۆژماندوتر و ەرنەتبوكاتى خوشى قەت
 بۇ بژيوى حالى ئيمەى زار ئە لەو پۆژەپەشە
 قەت نەبوى غافل لەخزمەت ويستى خۆت بوئەوبەشە
 ئەرکى خۆت ەيندە بە دلسۆزى وەكو دايك نواند
 تا تەم و تۆزى نەهاتى و نيكبەتى ئيمەت پەواند
 ئارەزوت بو يېتە بەر، دارى ئوميدت بەلكە تۆش
 لىي بخرۆى لە بنى بنوى تا زۆر بيبىنى خەوتى خوش
 داخەكەم كۆزت بە ساوايى بەجى ەيشت ئەى دريغ
 كۆمەليك پەنجەت بەسەر بابدا بەجى ەيشت ئەى دريغ
 بو بە ناسۆر تا دەمى مردن، برين ەەر مايەو
 كۆچى دوايى تۆو شەهيدم بۆيە ەەر دەكولايەو
 بووشەهيدەى ويستى تۆويستى ەموخەلكى دەويست
 بوو شەهيدىك دەنگى زولم و زۆروردارى دەبيست
 بوو شەهيدەى گيانى خوى دانا لە سەر خاك ولات
 لائىنەدا، پىگەى بپى تاكو سنورى سورخەلات
 بوو دەبولەو سەرزەمينە، بوو برينەى مەلخەمىك
 كەس نەبا بوى دابنا با و مەنمى گريسان با دەمىك
 تا قيامەت با بيمىنى مايەو ەاوار بە خۆم
 با لە جىگەى شادمانىم دەرد و خەسپەت، غەم بخۆم

کواچ ئه ولادیک له ده سستی دی ئه مگ بیئنی ته وه
 نا ئه وه بۆخۆی "به لام با دایک و باب بخویننی ته وه
 خۆ به برپای کس نه بو هینده بزه و غه م خۆری تو
 سه ده زار په حمهت له قه برت، پرله نور بی گۆپی تو

ده ئه وچه ندش یعرانه دا، ناله و په رۆشی باو کم بوه بۆله ده ست دانی پۆله ییکی ئاواقاره مان
 و نه ترسیک وه کوکاک عه لی گوێره شی وهیچ دلخۆشیکه نه بوه و، هه تا کو؟ شوپش له ئیرانی
 داپوی داوه سیبوری به هیچ شتیکه نه ده هات؟!

بو کیوه به ناوبانگ و سه ربه رزه کانی پیرانشار
 شاره که م، شاری پیرانشاره که چند جوانه دلم
 هه مو خه لکی که ده لای خونچه یی خه ندانه دلم
 دیمه نی تۆم هه بی بی باکم له بون و له نه بون
 دور له تۆمه مله که تم پی وه کو زیندانه دلم
 ناوچه که م مامهش و لاجان و گه ده و به رینه یه
 به ری پیران و نه لینه و به ری میزگانه دلم
 کیوه کانت به قه رای ویستی هه مو ئازادی خوا
 به رزه سه ریان تۆده لای سه رله سه ر ئاسمانه دلم
 تۆله سه ردوندی چیا ی ئه سته می قه ندیلی مه زن
 جوان و خوشتر له هه مو باغ و گولستانه دلم
 قه لات ی شای ئه ری ئه ی کیوه له میژینه که مان
 خاوه ری وه ک سپی سه نگ سه روه موکریانه دلم
 کانی خوای به رقه د و لاپالی هه تا قوچی قه لان
 وورد ئه گه ر بیته وه بیرت، خو په ریشانه دلم

کتیری قه‌ندیلی

باسی مه نتیجه ی پیرانشار

چهند مال زه رگه تن، دواى كۆنه خانه
تئى كۆشان هه مو، وئى كپرا له و ده وره
نیوه كه ی خوشه، باس ناكه م چیدی
پیاوی به هیز و، گه وره ی لی ژیاوه
هه روا دلسۆزی، بۆ دایك و باوان
بۆ میوانانت، هه ر خانه دان بی
به پاکی و مه ردی، ناشی ده غه ل بی
له م به ره ؟ یاخو، له گه ل پیرانه ؟
كه نده قولانم ، خه راپه ی ناوی
گه نه دارناخر ، دوا ی به ركه مرانه
نه كوپیت كه ون، به به ردوگاشان
بابارگه و بنه ی خوئی، له لا بیخم
خو گه پله سه نیش، گالته ی لی خوش بو
لای سهیدی شه هید، دایكم نیژاوه
ئهو قه ره خدره كوا پاستی ده لی
خو له قپ وچاویش، ژۆر بارى باران
ده ورانى لاویش، لیى گه شاومه وه
خوی ته رخا ن كرده بو، بۆ كاره ی یه كسه ر
تا بناغه ی عیلم و، دینی دابریژی
له لای زانایان، ده رسم خویندوه

شاره كه م پۆژێك، نیویان نا خانه
عیلی پیرانان، به چوك و گه وره
خانه یان نیو نا، پیرانشار ئیدی
شارم به و نیوه خوشه ی، ناسراوه
بیژكه ی پازاوه ی، ژۆرگه ره پیاوان
پیرانشار! یاخو، هه ر ئاوه دان بی
لاجان به هه شته، مامه ش ده گه ل بی
كوا كاسه كه ران، ناوچه ی لاجانه ؟
گرداشه وانه و، له گه ل پكهاوی
لاوینه و ئه و جار، گرده گۆران
خۆتۆنابی بچی، بۆخپێ به رداشان
له كه نده قولان، له لای مام شیخ
بۆ وه تماناویم، دل به په رۆش بو
سالی بیست و نو، ئه له و زه نگیاوه
له دایه شیخی، هه تا توژه لی
له سنجه لی ژا، بۆ شیلم جاپان
گرده بنم ژۆر جار، لیى گیرساومه وه
كاك مه لاقادری، زاناو تیکۆشه ر
مه لای ئاواپی و، هه م بۆپیش نوپژی
هه رگیز نامری و، زانا زیندوه

کیتله سپانم، بن به ردی گوڤزئی
 خو زینوی ئینجیان، دلی ناپه نجی
 سه رشاخان چوله، ئیدی پیئ ناوی
 به لی هه وشینان، بازارگه و، د لکه
 هر له سه رشاخان، ئه و باب به کراوه
 به غه لده غه لده بوم، له وحاجی غه لده
 له سه ر بلینده ی، کانی مه لایه
 هومام بۆ گه رگول، کوا له سه ر پیته؟
 جیی ده وله مه نده، ئه و کانی بداغه
 شاهه له داخوا، ئه و گه و ره دی یه
 په سوئ شار ه دی، بیانوشی نا وی
 له کانی شکه وتی، هینده خو ماوی
 هه بله س! کوندری، بۆ وا بی ده نگه
 له په ی به له بان، بی شه مای کتلی
 ده توانم بلیم: ئه و گردکشانه
 دیئ سه روکانی، هه تا سۆفیانی
 با به گو پ گورم، وه بیرد یتته وه
 بابچینه کولیچی، لای مام ده رویشی
 وه کو به رینه، کوا له کوڤو دیوه
 هه روه سه ره که وی، ده چیه گرده سور
 سه سه وژ و به رزه، به هاران ماشکان

ده ی؛ باگرداسیش، بیتته نیو پزئی
 ریکتان خهینه وه و، ده گه ل خورینجی
 کانیه زهره د، کتلی، کورئ، سه یداوی
 د و که له کوکه و، شیوه برس ییکه
 وه ک نه همه دغه ریب، له جیی خوی ماوه
 وه ک لگن به لا، کوا دا بۆم هه لده
 ده شت قورئ بانگ که، بۆ ده نگه نا یه
 گه رگولی خواریم، پوی ده قه سرتیه
 جیی خوش بۆ زستان، هر کانی باغه
 ده گه ل بایزاوی، دیتته سه ر پی یه
 هر ملکی وی یه و، تا سه ر ینچاوی
 بیر ی نۆر تیژی، لی بو، تۆبزاوی
 گه لیک هاتم و چوم، له و شوژه نگه
 له گردکسپیان، با قورئ بشیلی
 وه کو ئه ندیژی، سه ر پنگاوبانه
 توانیش نیویینن، له گه ل جه لدیانی
 برینی جه رگم، ده برژتته وه
 ده نا ده زانم، شیخ دلی دیشی
 گوڤزی کاک مه لا و، زۆکوه ی پر میوه
 بۆ گردی کاوان، بۆته کیوی تور
 له بیرته سیلوی، چه دننا خوش تی شکان

خالد ارجیی سەیدو، شال و سەرکەسکان
 ھەوارەبیمان، زۆر لە سەر پێیە
 ئیستە زۆر تەبان، وەك لیسی دەزانم
 دریکەش جیگای، خەفەتبارەکم
 بندریش جارجار، جیی بەلەكچاوان
 ئەگەر تەوان دەخووی، بچۆخوواجایی
 لە کۆتەلاجان، گولاییش بۆندێ
 لە گردیمخانسی، ھەرخۆ مەبزیو
 زێدان زیادنەبو، کوا ئەوێش کارە؟
 داری ئومیدی، بۆ دواپوژ چەقاند
 ئیمناباد ئەوسال، چەلتوکی دەکات
 نەمنجی داخوا، پازیزە بەوکارە
 بابچینە ماسیان، د و قولاپان باوئ
 قەمتەریش ھەروا، لەگەڵ تەمەرچیان
 ماویەو لە بیرە، پەرفیقی کۆنی
 لە کانی شکەوتی و، گرد پەحمەت پاو
 ئاوخواردەو کەژپە، بۆم بەپەرۆش بون
 دەرویش و سۆفیان، بیینی و پێک بیخی
 قوبادبەگیانە و، د وایە د وچۆمان
 بۆ شیت و شوران، دیسان تەپدەستە؟
 ئەلەئەو گەزگەسکە، زۆر باری بەلا

ھەمزەواوشیت بوم، بۆنیوقەدەسکان
 کوا پیرەکانی؟ قوبیە لە کوئیە؟
 بەردەقەل جیگای، دوازدەحاجیانم
 ھەبلەسی پیران، جگەرخواوەکم
 کوا کەلەکین بو؟ نانانە دەلاوان
 مەلانا و دەلیش، خوی لی ھەلمالی
 لە قسەقەپانی و، یان کاسورەدێ
 خۆ لێک نیزیکن، گەزگەسک و زێو
 ما وە سێگردکان، شیناوئ شارە
 جەرەن خۆ پیاری، گەورە پێگەیان
 چیانە و سۆغانلوئ، ھەتا کو قەلات
 قەلاتەپەشی و دێلزی لە بنارە
 لە ناوچە پیران، دێی بادیناوئ
 چۆلە قەلاتی، موتاوئ گوتیان
 بەری مێرگانم، کوا پەنگ و بۆنی
 گردشەیتان، بیکۆس، دوا بادیناو
 گردباساک لەگەڵ، کوئی یاران خۆش بون
 جیی شیخ و مریدە، ترکەشی شیخی
 ترکەش ناوەند و، مەکوگی خۆمان
 شیخی باوہلیم، ھەر داربەدەستە؟
 لە کانسی شینکی، بچۆ تازەقەلا

له قه بری حوسینی، تا شیوه میژی
چو لن گولفته و، خه رپاپ و زه ویان
به لی خو ناوچه ی، مه نگوپیه و، نه لئین
به رده په شانم، که وتوتنه نیوئی
ئه وه ت کانی سیو، ئه سحابه ش لیږه
گه نه داره که ی، ناوچه ی مه نگوپي
کوا مه لاحوسین، ماوه مه نگه وئی
میشه دی دیاره، کوانی خات به سی
خوشه باوه لی و، چوله قاداوی
نۆر کوپه گوی بو، ئه له و به رده کوپه
کی ده لی گوله ک، که سیان پی ناوی
له و باستان به گه ی، ژیاون گه وره
مام هیبه خوشه، یا نه شه کراوی؟
کیچی کونه کیچی، شه شیان دو سینه
هر به تیزه تیز، سه رتیز وا هه لات
که رمندار پیاوی، گه وره ی لی ژیاوه
شارستین حوجران، سه لۆس وه رمیشان
گرده شینانم، وه ک جاران مابی
میشه دی سی سه ری، نۆر نه بی مه حته ل
کانی نۆبه تی په و، کانی کیسه لان
کردی مراد به گی، تا سیوی گه ده ی

له پشت سه پیکان، چو ن خۆده بویری
خپئی چه ونده ری و، دی مالی سۆفیان
گه ده ش ده و رانی ک، خو شیش بو بوژی
ده زانم، به په به ی، هیچی ان ناپیوی
فاتیحا بخوینه، بۆ مرد و خیره
خپئی ناغه لانی ش، نۆر به خۆی خوپی
پشتین شل له کوپن، حه رام که ن خه وئی
با به له ده ولار، بی ته شی بریسی
بۆ ده شتی گه نمان، هینده خۆداوی
تا نیو شه ختانی، به هه للاویه گوپه
نۆر بیره وه ریم، هه ن له به دراوی
کوا بۆ گرد نه لئین، هه بوه ئه و ده وره
نۆری ده مینی، تا کو شالیایوی؟
ئه گه ر ده یزانی، کوا ولامی بیتنه
خوئی نه گرتوه، هه تا نیو قه لات
وته و بریاری، ئیستاش هه رماوه
میڤگی قوپئی ده ناناخری بازرگان
له دۆلی گویزان، گویز خه لاس نابی
هیچ وه خت نابی، ده گه یه قۆیته ل
جوانی ئو غه نیم، که وتنه به رد لان
بچوبۆ کانی کلی و، پشوی لی مه ده ی

کانی خلیل و، یاقوشیش بۆ من خزم و دوستی زۆر، نیزێکی خۆمن

شی کردنه وهی شیعیی باسی مهنته قهه ی پیرانشاری

ده پێش خانێ دا، کۆنه خانێ هه بوه، له سه رکانيه يه کي کۆنه خانێ کاروانسه رای لی بوه. کاروان هات و چۆی کرد وه، له میسرو شام و هه له بان پرا بۆ په ی و کشمیری و هیندوستان، وکوی و کوی له ویش پرا بۆ په ی بۆ به غداو شام و میسر هه له بان...

به زاراهه ی کوردی عێراقی و زاراهه ی زۆر له کاروانچه کان، به کاروانسه رایان گوتوه خانه (کاروان سه را) دوايه ش چه ند کاروان سه را له خانێ داندراون، نه زاندراوه هوی ئه وه ی چه بووه و؟ له به رچی کاروان سه را کانی کۆنه خانێ له کارکه وتون و کارو هات و چۆ هه ربو کاروان سه را کانی خانێ بووه، و هه روا کاروان سه را ماونه ته وه پێیان گوتوونه خانه یانی کاروان سه را. جائیست خانیش ئاواناوه دان بوته وه وه کوئێستاکه دیاره و ده ببینین زه رگه ته ن و کۆنه خانیشی وه بنه خو داون و تیکه ل بونه ته وه و بوته ئه گه و ره شاره.

جا پاش ئه وه ی، به کۆنه خانێ گوتراوه کۆنه خانه (کۆنه کاروان سه را)

زه رگه ته ن

ئه ویش چه ند مالێک بوه، به لام ده پێش دا له خانێ زۆر تر بوه به بیرێ خۆم سالی هه زارو سی سه د و بیست وه شتی هه تاوی هاتومه ته ئه و خانێ یه ی پێنج شه ش دوکانی هه بون، پوه پوی خانوبه ره که ی گومرگی ئیستا. دوکانداره کان.

۱- مه لا عه بدولای نه منجی ۲- حاجی سه یید شامه ۳- چه ند دوکان داری دیکه شی لی بون به لام ئه وانم نه ده ناسین یا له بیرم نه ماون.

خانێ چونکه له ناوچه ی پیرانان هه لکه وتوه، پیران هه ولیان بۆ دا، نیویان نا

پیرانان شار (شاری پیرانان) و زۆریش به جی یه.

بۆ میوانانت: مه به ستم له ئه و پۆله ئازا و نه به زانه بوه، که بو ئازادی ولات و له ناوچونی

حکومه تی په هله وی و بنه بر کردنیان، گیانی خویان به خت کرد ؟

له ساله کانی هه زار و سێ سه دو چل و سێ هه تا هه زارو سێ سه دو په نجای که شوپشی چه کدارانه له مه لئه نده کانی پیرانشار، سه رده شت و سه رسنوروشاخ و کیوه کان ده سستی پی کرد، زۆر پۆژان ته رمی پیرپۆزی له خوین دا شه لالسی یه کێک له شه و شه هیده سه ربه رزانه یان دهینانه وه پیرانشاری. دیاره شه گه رله سالی هه زارو سێ سه دو چل و شه شی دادگای نیزامی به سه رکردایه تی «تیمسار ئوه یسی و سه رهنگ سیدی» له سه ربازخانه ی جه لدیانێ دامه زرا، شه هیده کان زووتریبون ده یان لاوی به زیبکی وه ک نامیقی قاره مان و هه والانی تری بانه یی. برامان داریوش و به هه من له هوئی و کاک عه لی گوێ پڕه ش و کاک سوله یمان که رقه شان و عه ولای بایزه قنجه ی و کاک سالح لاجانی و مینه شیرپۆ و حه مه سولتان و حوسین چل کۆچ و قاده ره شه ل و لاوه کانی دیکه ی پیرانشاری له بێدادگای جه لدیانێ به شه و حوکمه ناره وایه مه حکوم و گولله باران کران، یا شه وانه ی له کێوان به هو ی جاسوسی سیخو په کانیان شه هید ده کران بۆ چاو ترساندنێ خه لکی. پاش گێرانیان به هه مو شاره کوردنشینه کان داو، بپیکش له ناو شاره غه یره کورده کان دا؟! ده یان هینانه وه پیرانشاری و ده یان هاویشتنه سه رداشقه ی و دو ژاندارم له گه ل و له ده رکی مرگه وتی حاجی سه یدبرایمی فرپیان ده دان، به لام، خه لکی پیرانشاریش، زۆر ئازایانه ته رمی شه و شه هیدانه یان ده شوشتن و کفنیان ده کردن و له گوپستانی زه رگه ته نی ده یان ناشتن. شه هیده کانی له هوئی و بانه یی و شه وانه ی ده گه ل سالح لاجانی و سوله یمان که رقه شانی بونه هه ر له جه لدیانی وله سه ر پێگایه نیژراون. به قه ولی به عزه که سێکی سوله یمان و په رفیقه کانی وه کوعه ولای بایزه قنجه ی سالح لاجانی و مینه شیرپۆ و... له نیو پادگانی به به رگی خو یان به لو د تری وه بن گلیان دا ون و به رگی خو یان لی بوته کفن.

کاسه که ران: به ئاوه پۆو لاجانه به لام به ناوچه ده گه ل پیرانانه.

که نده قولان: مام شیخ (مام شیخ حه سه نی مه رحوم) که ئینسانێکی زۆرباش و به ئیمان بو زۆریش خزمه تی به خه لکی کرد، شه گه ر مندالی جیرانه کانی شه و نیوه نیوه ی نه خو شی له مه یی یان ده گرت، ده یان برده کن مام شیخ حه سه نی و بۆی لی ده برین و

چاكده بونه وه .

وه تماناوی: مه پرحوم كاك سهید برایمی حاجی سهید وه هابی كه ئینسانیکي زۆر موخته پهم بوه، نه گهرمه رحومی بابم ((ده رویش په حیم گوی پرهش)) ده یگوت نه من بوخۆم كه پامه تم پتوه دیوه و نه وده مهی مالمان له زهنگیاوی بووه .

گه پله سهن: بنه ماله ی قورپغچیان به عام قسه خوژ و ساحیب مه جلیس بونه . ده رویش عهولا قورپغچی په که مریدی ماله حاجی شیخ سماییل کانی که وهی شاری شنویه و په که ئاوال مرید و دوستی گیانی بابم بو . خوای ته عالا ده گه لیان به پوحم بی ولی یان خوژ بی .

دربکه: عهلی برام نه گهر ده ولته تی شای گۆرکراو، ئیعدامی کرد مالن له دربکه ی بو، نه گهر پوژی بیست و نۆی خه رمانانی سالی هه زار و سێ سه دو چل و هه وتی هه تاوی به پوژی جومعه ی له جیگای پارزگای شوماره د وی ئیستا به ینی کۆنه خانی و خانی له گه ل سێ لاوی تیکوشه ری د یکه به ناوه کانی ۱- کاک حسین چل کۆچ ۲- کاک هه مه سولتان ۳- کاک قادره شه ل، گولله باران کران .

هه بله س: له هه بله سی را؟! راپۆرت له ئه و لاوانه درا . به ینی شه وو پوژان له پشت پادگانی و بهر که له کینی را توشی شه پی بون، هه تا ئیوارئ شه پیان کرد ئاخریکه ی ده قوچی قه لاندا و بو شه وی چونه ئالانی عێراقی بۆنان و فیشه ک ووسائیلی وله وی دیسان توشی شه پی هاتن و برایمی هه مه دی مام عه ولای مه نشور به برایمی (ده لاوان) شه هیدکراو عه لی گوپره ش به دو جیگا بریندار بوو و حسین چل کۆچ هه مه سولتان قادره شه لیش هه تادوا، فیشه ک شه پیان کرد و نه گهر، چیان پی نه ما نه و جار به دیل گیران ، دیاره نه وه زۆر دورو دریزه ، ئینشانه لله ده داها تودا زۆر به وردی و به جوانی ده ینوسمه وه .

زهنگیاوی: له سالی هه زار و سێ سه دو بیست و نۆی دا، دایکم له زهنگیاوی نه مری هه قی به جی هیناوه، له خزمه ت نه و (سهیده ی که له بناری کتوی سونی بابه کری

شه هیدکرا بو، وله گوپرستانی زهنگیائوئی نیژراوه، وخه لک بۆتوبه تییان ده چنه سه ری) به خاکی ئسپیزدراوه .

گرده بن: له سالی هزارو سی سهدوسی و دوی پامالان چۆته گرده بنی، له زهنگیائوئی که له خزمهت مه پرحومی بابم و مه لاسهید سماییلی قورهیشی بریکم خویندبو، له گرده بنیش له خزمهت خوالیخوشبو مام وهستا مه لاقادری جیژنی چوار سالانم خویندوه که زۆربه باشی و به وردی و پیک و پیکی دهگه لمان هولی ددها زۆر سپاسی ده که م په حمه تی بۆ ده نیرم، خوای ته عالا دهگه لیان به پرحم بیت ئینشاوالله وته عالا.

مریته می دایکی دوه م له گه ل خوشکیتکم به نیوی هلیم و برابه کی چوکه شم به نیوی حاصل له گرده بنی مردون و پورپایی نه نکم وخالی بابم به نیوی وهستا په سول وهستا وسوی له گرده بنی مردون و گلکوی هه موانیان له چاکی گولانه که وتۆته پیش مالی سنجه لی، هه تابه هاری سی وهشت که چوینه ته دریکه ی، ته مه نی تازه لاویم له وی تپه پ کرده، دوما له مامیشم به نیوه کانی ۱- مه پرحم مسته فا بارامی (مازان) ۲- مه پرحم ده رویش نه حمه د بارامی له وی بون، که ئیستاش بنه ماله و کوره کانیان هه له وی ماون.

سالی چل و چوار مالم چۆته وه گرده بنی و ژن و مندالم هه بون،

جاریکیش له سالی هه زارو سی سهدو شیستی هه تاوی مالم چۆته وه گرده بنی.

خوړینج: دیاره شیعرم بۆ داناوه لیژه هیچی دی باسی ناکه م.

سه رشاخان: چونکه جستانان که میك به فری زیاتر لی ده باری ده دی چولکراون،

هاوینان ده چن کاسبی و کشت و کالیان کۆده که نه وه و دینه وه خواری. له خواری خوشتریان

بۆ ده گوزهری؟؟ گه رمین، کوستانی ده که ن په نگ بی وهختیکی بگه پینه وه وی.

حاجی غه لده: به مندالی سالیکیش مالن له وی بوه .

لگین: به پاستی بو ئیمه به لایو پۆژ نه بورپییس پاسگا، نه نابو پاسگای و نه گه ر

ده شی بردین هه تا پشون ده هات لی ده داین دیگوت نه نگودی مۆکراتن. مام نه حمه دم

لیدانی رییس پاسگای پیوه نوسا، چاک نه بووه، سالی په نجاویه کی له نه خوشخانه ی،

نه غه دهی عه مه لیشیان کرد چاک هه رنه بووه هه تابه نه خووشی لیدانی پئییس پاسگای، نه مری حقی به جی هینا و گیانی خوئی فیدای کورد و کوردوستانی کرد. پوچی شادی.

هوما و بابیز به گ، دو هه وارگی ماسوه یانن.

تۆبزاوی: مام کاکه لالا، که ناغا و مائی له تۆبزاوی بووبه، مام کاکه لالا تۆبزاوی نیتوبانگی ده رکردبو، ئینسانیککی زۆر زانا قسه خوش و قسه دروست بو.

به له بان: وهختیک له پهی به له بانی به نیتوبانگ بو، قامیک هه بو ده یانگوت؟ ده گه ل لیتوئالی ده کولم وهک له پهی به له بانی.

کیلی: توتنی بی شه مای، کیلی به نیتوبانگ بو به لام و ابزانم کیلی و باب به کراوی سهرشاخان بوه نهک کیلی و به له بانی خوار.

کوندری: سوله یمان که رقه شان، که ئه ویش یه کیک بوله ئه و ئینسانه به غیره و نازایانه، نه گه رشای خایین، له پادگانی جه لدیانی ئیعدامی کرد، خه لکی کوندری بو.

گردکسپیان: دۆستالی مائی له گردکسپیان بوه زه مانی ناغایان که خه لک به هاران مائی له ئه و دییه ی بۆئه و دییه ی دی ده رویشته، کابرایه ک ده چیته گردکسپیان بۆ دلخووشی توشی دۆستالی ده بی و دۆستالی ده لی چۆنه هاتویه ئیره.

کابرا ده لی هاتوم بۆ دلخووشی. دۆستالی ده لی مه یه ئیره. ؟ ئیره گوپه !

دۆستالی عه جم بووه و زه مانی بۆ کوردی پانه هاتوه و به قورپی گوتوه گوپه ؟ ناغانه و قسه ی ده زانیته وه، وه دوا ی دۆستالی ده نیریت: دۆستالی ! نه گه ر خه لک د پته ئیره بۆ دلخووشی، ده لی مه یه ئیره. گوپه ؟

دۆستالی قسه ی خوی ده ناسیتته وه، زۆر تیک ده چیت، به لام دیسان تائه ندازه یه ک خوی نه د پرا ندوه و گوتویه تی ناغا ده لیم گوپه ! تا وه لدی، نیشکه ؟ دا !

گردکشانه و نه ندیزی: پاش دروست کردنی نه و پادگان ه ی که وتوته ته سه ر پیه .

کولنج: ده روی ش برام مرادی، ئیستا نابینایه، هه تا بچینه کولنجی، سه ری ده ده یین

وئه‌حوالی ده‌پرسین

(شیخ) مه‌نزورم له‌(پیری ته‌ریقه‌ته‌) پیری ده‌ستگیر(ق) بوه‌و، لیره‌نوسراوه‌، ؟

به‌ربنه‌. بارزین هه‌وارگه‌ و پریگایه‌کی به‌نیوانگه‌له‌ کویتستانه‌کانی ده‌به‌ربنه‌ی
کاک موچه‌مه‌مه‌دی ماملی گوزانیه‌کی به‌نیوی پاوچیان به‌ئه‌وجوره‌ی خواره‌وه‌گوتوه‌و
به‌ندیکیشی به‌بارزینی هه‌لاگوتوه‌،

پاوچیان پاوه‌، ئه‌ی چ پاوه‌، ئه‌ی پاوله‌ده‌شتی لاجانی
ئه‌سپان زین که‌ن، ئه‌ی لغاوان. تاژیلان به‌رنه‌سه‌رلانی
ئه‌ی سه‌فی سواران چه‌ندجوانن، ئه‌ی له‌به‌رمالی ماشکانی
* * *

پاوچیان پاوه‌، ئه‌ی چ پاوه‌، ئه‌ی پاوله‌بنه‌ی به‌ردی گوژی
ئه‌سپان زین که‌ن، ئه‌ی لغاوان تاژیلان به‌رنه‌ده‌پژی
چاری سه‌رم به‌رپاوچی ئه‌ی لیی بستینن پاریزی
* * *

پاوچیان پاوه‌، ئه‌ی چ پاوه‌، ئه‌ی پاوله‌سه‌ری بارزینی
ئه‌سپان زین که‌ن، ئه‌ی لغاوان، ئه‌ی خو‌باوینه‌سه‌رزینی
جاوه‌رن سه‌یری تاژیان که‌ن، ئه‌ی له‌گه‌ل که‌رویشکه‌شینی
* * *

له‌سیلۆیش ئه‌و‌پوداوه‌ دلته‌زینه‌پوی داوه‌و؟

له‌ساله‌کانی پیشودا، په‌نجاوچار سال له‌وه‌پیش یابله‌ین له‌ئاخری سالی هه‌زارو
سیسه‌ت و بیست پینجی هه‌تاوی، تاقمیک چه‌کدارله‌دیوه‌خانی ئاغا‌کانی سیلۆی وه‌ژور
ده‌که‌ون پاش چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌که‌ ئه‌و‌ئاغا‌ونوکه‌رانه‌ی ده‌وه‌تاغی دابون وه‌به‌ر تهن‌نگانیان دان.
نیزیکه‌ی حه‌فده‌ هه‌ژده‌ که‌سیان به‌ئاغا‌ونوکه‌ر، ویان خانه‌خو‌پوه‌ کوشتن و مه‌یتیان
به‌سه‌ریه‌که‌دا ئیخستن، بو‌خو‌شیان ده‌نیو که‌لاکه‌کان دا ده‌ستیان به‌نان و چا خواردنی کرد،
پاشان لی‌یان دا پو‌یشتن دیاره‌نه‌وکاره‌ساته‌ پاش تیشکانی دیموکراتی و ده‌ست

به‌سه‌رداگرته‌ی کورد وستانی له‌لایه‌ن حکومه‌تی ناوه‌ندی ویا له‌کاتی بی‌سه‌ره‌و به‌ره‌یه‌ولای داپوری داوه‌.

خالددار: هه‌رله‌قه‌دیمه‌وه ده‌لێن: سه‌یدان شال‌که‌سه‌که، خالدداره‌ گیتی، چل مائی ماوه‌ت عی‌راقه‌ گیتی.

به‌رده‌قه‌ل: نیزیکه‌ی سی سال‌ له‌وه‌ی پیش له‌ به‌رده‌قه‌لی که‌م مائی واه‌بو حاجیان نه‌بیت مائی وا هه‌بو دوکه‌سی چوبونه‌ هه‌جی.

زیدان: له‌ئه‌و نیوه‌ی زیدان وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه‌و زیاد نه‌بوه‌.

ئیمناباد: ده‌پیش نه‌وه‌ی دابرینج هێنده‌ زۆربیت، خواردنی خه‌لکی کوردستانی به‌ زۆری برینجی گرده‌بوه‌ چونکه‌ برینجی سه‌دری ته‌نیا جیژنان ته‌گه‌روه‌ده‌ست که‌وتبا ته‌ویش له‌تاق تاق مالان ده‌ناخۆکه‌س نه‌یده‌دی، جاله‌به‌رته‌وه‌ویییه‌ی له‌ زۆر جیگایان وه‌کو هه‌پان و ئیمنابادو سوغانلوی و زۆرجیگاوناوچه‌ی دیکه‌ش به‌عام چه‌لتوک ده‌کرا.

هه‌پان: جیتی له‌دایک‌بونی پۆله‌ی ئازاوبه‌هه‌رگ، کاک مراد شیرێژه،

بادیناوی: ماسی خۆمائی زۆر لی‌یه‌و ماسی په‌روه‌ریشی شی هه‌رزۆن.

ترکه‌ش: به‌نه‌ماله‌ی حاجی سه‌ید عه‌زیزی ترکه‌شی شیخی سه‌رچاوه‌یه‌کی خاوین و زورگه‌وره‌و میوان گروبه‌ئی حه‌تیرام بونه‌.

باوه‌لی: خال‌ سه‌ید عه‌زیزی باوه‌لی شیتان چا‌ده‌کاته‌وه‌، به‌ شولکان لی‌یان ده‌دات هه‌تا جندوکان هه‌ل‌ده‌ن، نیوی جندوکان له‌کاغه‌زی ده‌نوسی وکاغه‌زه‌که‌ی ده‌سووتینیت و شیت چاک ده‌بنه‌وه‌.

مائی سۆفیان: دییه‌که‌، ئیستاله‌به‌سه‌ختی پێگایه‌سه‌رمایه‌، زستانان،؟؟ چوله‌.

نه‌لێن: له‌ نه‌لێنی مه‌نگوپان تی‌په‌ری ده‌گه‌یه‌ نه‌لێنی فه‌قی‌یه‌سیان.

کانی سیو: نه‌سحابه‌ی باره‌بیه‌ به‌رانبه‌ربه‌مالی کانی سیوی بۆخۆی ده‌خه‌وی مه‌رحوم مام وه‌ستا مه‌لا عه‌ولای کیله‌سیان هاتوه‌و گوتویه‌تی ته‌من نیوم ته‌سحابه‌یوسفه‌جیگام له‌

له شكري فه خري كاښناات بوه، فه قى هه تا ريگات ده نه ولايه كهوت وهره نويزم له سهر بكه و قورئانيشم بؤ بخويته نه وكاته ي مام وه ستامه لا عولا موسته عيدبووه وخويندويه تى.

ههنگه وئ: مه لاهوسيتنى عه بدولل ازاده گورانيه كى به ئه وجوره ي خواره وه به ههنگه وئ هه لاگوتوه:

ئاوه دان بئ ههنگه وئ باريكى شل و شه وئ

هه رچى لئى دهرده كه وئ شل ده به ستن پشتيتنى

لئم حه رام ده كه ن خه و

ئوف خرينگه خرينگه خرينگه خرينگه ي بازنه كى

ئه رئ ده ستم نه بر دوه ده نابوشه مامه كى

چاوت نه ستيره ي شه وئ كولمه ت دندوكى كه وئ

باسكم بؤيكه به سهرين به جوت خه ومان لئيكه وئ

ههركه س نه توى له من كرد دهك په بى كوستى كه وئ

ئوف خرينگه خرينگه خرينگه خرينگه ي بازنه كى

ئه رئ ده ستم نه بر دوه ده نابوشه مامه كى

ميشه دئ: گوراني بيژ كاك محه مه دى ماملئ ومه لاهوسيتن

عه بدولل ازاده، گورانتيكئان به ئه وجوره ي خواره وه به به سئ

هه لاگوتوه: ده لئين به سئ خه لكى ميشه دئى بووه وه به به سئ

نه حمه ده په پى نيوبانگى دهر كردوه:

هه ي به سئ عه مرم به سئ، دوت كوشتون مه يكه به سئ

جا به سئ له بهر بيلايه ئه رئ جوانه ته شى ده پيسئ

ههركه س وهك من بى بينئ ده نا شيتت ده بئ وده عه به سئ

خو د لئم به توره شاده، پوت بينه زولفت لاده

هه‌رکەس وەك من نه‌سوتی تا ملانی به‌ قوپی‌دادا
 كه‌ کوتیان نه‌خۆشه‌ له‌یلا ده‌نا وەك شیت به‌سه‌رخۆم‌دادا
 ده‌ی سه‌ری خۆم هه‌لگرت پویم وەللا هه‌ی به‌ کێو به‌ سه‌حرا‌دا
 هه‌ی به‌سێ عه‌رم به‌سێ، جا به‌سێ به‌ من پازیه
 ئه‌و به‌سیه‌ی من ده‌لەم ئه‌ری د و بسك و چل كه‌زیه
 جابه‌سێ له‌ به‌ربێلایه‌ جوانه‌ قه‌ت هه‌نتیکه‌ی وانیه
 بۆ من هه‌زده‌تی خدرم عومریکی تولا نییم بێ
 لی‌قه‌وماوو فه‌قیم هیچ که‌س به‌ ده‌ستم نه‌بی
 هات پابرد گه‌ردنی به‌ خال یاره‌بی به‌ چا وه‌نه‌بی
 شه‌ش دانگ موڵکی موکریان ئه‌ری قوریانی چا و یکی بێ
 هه‌ی به‌سێ عه‌رم به‌سێ د وت کوشتون مه‌یکه‌ به‌ سێ
 جا به‌سێ له‌ به‌ربێلایه‌ ده‌نا پۆبه‌شمینه‌ی ده‌ پرسی
 هه‌رکەس وەك من بی بینێ ئه‌ری شیت ده‌بی و ده‌عه‌به‌سێ
 * * *

باستانبه‌گ: جیگای هوکمه‌روایی باپیرئاغای هه‌مزه‌ ئاغای
 مه‌نگوپرووه‌ که‌ به‌ هه‌مزا ئاغای سه‌رپراو نیوبانگی ده‌رکردوه‌ که‌ ئه‌وه‌ش
 حیکایه‌ت و داستانیکی دورودریژوبه‌یتی هه‌یه‌ ئه‌من نازانم به‌یتکه‌ی
 کێ گوتویه‌تی و چۆنه‌ به‌لام به‌یتی باپیرئاغای مه‌نگور ده‌ توحفه‌ی
 موزه‌ فه‌رییه‌ی مام وه‌ستا هێمنی‌دايه‌.

گه‌رمندار: خۆالی خۆش بومه‌لا په‌سولی که‌رمنداری پیاویکی زۆرگه‌وره‌و به‌رچا و له
 پێگای عیلم‌دا زۆر زانا بووه‌، ئیستاش خه‌لکه‌ که‌ هه‌ر باسی ده‌که‌ن: مه‌لا په‌سول فلانه
 شه‌رعه‌ی ئاوا کردوه‌و. فلانه‌ بپیاره‌ی ئاوا داوه‌و. زۆریه‌ی خه‌لکی له‌ نیومه‌نگوپان سویندی

هه ره به سهری مه لاپه سولئی که رمنداری یابه قورئانه که ی مه لاپه سولئی که رمنداری ده خۆن .

(بازرگان) ماملی گۆرانئیکی به زێپتۆکی بازرگانی هه لاگوتوه به ئه وجوهری خواری
نه گه رده یخۆین نه وه .

خۆم قاسیدی زێپتۆکییم، وه ره ئه ی سبجی ده پۆم به یانی
کالۆکی خۆم ده پی کهم، جوانی! هه ره به تۆفیقی سوبحانی
خۆ ده لیم بینه ماچت کهم، ئه ی زێپتۆکی بازرگانی
خۆم قاسیدی زێپتۆکییم ئه ی ده پۆم ده چمه خوشناوان
ده چمه کن زێپن گهری ئه ی ده سک ده کهم دراوان
ناخ وه به رزێپنۆکی ده خه م ئه ی به لکوه لئی نی چاوان
خۆم قاسیدی زێپ نوکییم ئه ی ده پۆم ده چمه زێباری
ده چمه کن وه سستاکاران ئه ی بۆم د روست بکاگواری
ئای وه به ر زێپنۆکی ده خه م جا بیته ده رکی هه ساری
خۆم قاسیدی زێپتۆکییم ئه ی ده پۆم سبجی سه حهری
کالۆکی خۆم ده پی کرد هه یات ئه ی له خۆم شه تدا کو ده ری
ده چمه کن بابی زێپنی جوانی خۆ حه وت سالان به تۆکه ری
جا له به ر خاتری زێپتۆکی ئه ی به لکو پوحمیم پی به ری

گه ده: وه ختیکی هه وارگه بوه و چادر و چینگ و مه پومالات په وه وگا و گۆل و

کارانی لی بونه ئاوه دانی یان مالی لی نه بوه ؟

وینه‌یه‌کی ته‌واوله‌کاک‌ه‌لی گوێره‌شی سالی هه‌زار و سی سهد و چل
وشه‌شی هه‌تاوی له‌به‌ندیخانه‌ی ورمی

به‌هاری کوردستان

تایبه‌تی چاک و پیرو هه‌وارگه و کوێستانه‌کانی پیرانشاری
(به‌شیعرگوتراو ه)

چاوه‌هه‌ئینه به‌ئو به‌ئینه دیمه‌نی جوانی به‌هار
تیر بینه چه‌ند شیرینه ده‌شت و کێوانی به‌هار
شاخ و پی‌ده‌شت و ته‌لانن زنده‌کە‌ی په‌نگینه‌که‌م
کۆلکه‌ زێڕینه‌ن له‌ لاپالان گول و بۆانی به‌هار
ده‌نگی بولبول د ین له‌ سه‌رچل تیکه‌لاوی سه‌قرو باز
باللورده‌ی کێل‌گه‌ردنانه‌ مزگێنی و په‌وانی به‌هار
کوردستانه‌ چاوه‌پوانه‌ ئاوی کوێستانیان ده‌وی
ئه‌ی خودایه‌ که‌ی په‌وایه‌ بی‌به‌شی خوانی به‌هار
ده‌شتی پیران نیوی شارت چۆن له‌خۆ شت داوده‌له‌ی
که‌وتمه‌ به‌ینی و به‌ عینی کێوو ئاوانی به‌هار
شیخ شه‌روو شیخ ئایشن ده‌گرن سنور و سه‌رحه‌دان
بۆته‌ پێگا پوژ و شه‌و و تا پاشی شیوانی به‌هار
په‌ر به‌ دل بپوانه‌ دۆله‌ نیه‌ و سه‌ری قه‌ندیل بلی
تاکو ئاجی برایم و سه‌کران^۱ پێز و هه‌یوانی به‌هار
باری دو د یری به‌ سه‌ر میترگان و ئه‌شکه‌وتی سی‌کۆ

ده روی گویزان شاخه پوخاو زنده پاروانی به هار
 تا شه مه کورتان و قه بره ستان یا قوچی قه لان
 گو شه شینه^۱ جوان ببینه ته رزی سیروانی به هار
 نیاز او او کانی په شن وای به شن بۆ ملکه وار
 گابه له ک موئی مه با ساغانه زیزوانی به هار
 مانگی جو زه ردان به ری می رگان له کام لاهه برپوی
 مه سستی بئ مهی خوشه وه ک په ی شه وگه پرو وژوانی به هار
 تاله گه زتوو^۲ چاکی زینوئی بیانه جیی پاز و نیاز
 جا بۆ قه بری حوسینی غازی پئگه پیتوانی به هار
 توه وارگهی کانی زهره جیی^۳ داخ وده ردحاشارگه یه ک
 پاگری پیوای به جهرگ نه و جوته میوانی به هار
 بۆ ده بوو وای بۆ بزه و بۆ پوحم و ویزدان بی نه کهی
 لاگری پئگه و مه پام و دابی پیشوانی به هار
 جیی مه وارشیخان و باده له قه پ قه پی و به رده په شان
 گو په دیمه و کاسه به ردینه له گوی سوانی به هار
 بابه سه ن کو تره له ده چیته تاتی د وئی بو پاره که و
 خو له دول پیواس و به ردستینه هه موانی به هار
 جوان بنوپی نه وه وارگهی می رگزان بۆ برک وژان
 یانه ناوی سپی و له ناغاسه ره شه پوزوانی به هار

۱- سه ری گۆمن ۲- چا کی تاله گه زه ی ۲- جیگای شه هید بۆئی شه هید مراد شیرینزه

کهول و ترشینان و د ویره باسکه شین و بانه پی
 کانی ئاجی مهند و شه پگه، د وُل به هاروانی به هار
 تی خزاوه میگهل و چون مه لداوه چادر و چیغ
 بییه وه خه رپاپ و زه ویان چون ده لای کوانی به هار
 تا نه لَین بو زور به لَین بو گورگه میش با هه ر ببا
 نه عره تهی هه وری ده پره ش بی و مننه می جوانی به هار
 خوش و بژوینه گه ده و کویتانه کانی کانی زه رد
 وهک سه ری له ندانی شیخان چه شنی شیروانی به هار
 کارگی له ندی بابه پوو بیژینگ به سه ریپواسه که ت
 خوشه وهک لورک و په نیری مه نجه ل نه خوانی به هار
 جی هه واری کویرکی په رزینان و زه نگی^۱ و هو له مار
 وهک هه وار ورچان و مانگا زَیر و ژووانی به هار
 گرد به ران و قاقِر و پوییان و تا گوپکی قه لات
 زینوی شینکان بیتسه سه رلیتر چین چینو کوانی به هار
 کانی شیخی چه وره بی مولی به رانان ته ختگاه
 وهک ده روی پوسته م بمینی مۆر له که یوانی به هار
 خوشه ماستاوێک به ئاوی کانیه سپی که ئی تورگه نی
 پر له پیحانه و شویت بی و شینه قه زوانی به هار
 د و له پره ش مزگه و ته پژده تا بلیند کانی مه لا

بچیه نه‌شکه‌وتی ده‌رونه‌زه بازو به‌روانی به‌هار
 مامه‌ش و لاجان به بونی شه‌خسی زاواکێو ده‌لێن
 خانه‌خوی زۆر چاک و پیرین جوان که پروانی به‌هار
 چاکی جینگه‌جینگه‌ی ده‌میکه‌وه‌ک په‌نايه‌بوته‌خوش
 گوێزی پیرسالی‌ش دوايین مانگ و یا دوانی به‌هار
 بییه سه‌ر نه‌سحابه خوپی‌ش سنجه‌لی زو پیته‌ده‌لی
 چاکی کانی گلانه وه‌ک گل‌خاسه لی پوانی به‌هار
 نیوو کاتی میوه‌کانی دایه شیخیت پی بلایم
 پایزان درېوک و گێوژ تالسه‌سیوانی به‌هار
 سه‌یدی زه‌نگیاوی که‌خه‌لکی ده‌چنه سه‌ربو تاوله‌رز
 یا له به‌رکه‌مران مرادن بو‌مراد پوانی^۱ به‌هار
 دینه نه‌و شه‌خسانه داواکاری نه‌و لاد یکه ده‌بن
 کچ بی بیری وکوپ مراد حاسل و په‌سو شوانی به‌هار
 خزمه‌تی نه‌سحابه یوسف باری بیی لی بوته‌جی
 چاکی ترشی و کابوژه جارجار له‌بیرچوانی به‌هار
 خوله زاواخانی د یاره مه‌رقه‌دی پیاوچاکه‌کان
 چل شه‌هیدانی شه‌هید چاکی به‌ری توانی به‌هار
 جی نزاو سه‌یرانه چوارشه‌مانه چاکی شیخ په‌شی
 په‌ش به‌له‌ک بی نیوبیری و پێیوار و گاوانی به‌هار
 به‌ربنه وه‌ک خو‌م ونه کوا گو‌مه‌شینت د یته‌جی

^۱ - مراد ره‌وان، مراد ره‌سول، مراد حاسل، بیری و شوان

یانه هه‌ر وه‌عه‌ده وه‌عه‌یده و چاوه‌پ‌یی خوانی به‌هار
 هه‌ر له‌ کانی‌خوای هه‌تا کو‌یستانه‌کانی سام‌په‌ند
 ل‌ده‌ده‌ن شمشال‌ به‌ دایم زۆر به‌ سو‌ژ شوانی به‌هار
 تاتی کاران بچیه ده‌ستاپه و به‌ره و قوچی‌قه‌لان
 خوشه بارزین جی‌هه‌وار و پاوی پیاوانی به‌هار
 بو‌به‌ گو‌رانگی ده‌له‌یی بی‌خیره یانه چه‌ق چه‌قه
 سه‌قرو دول‌مه‌یدان و هه‌لگورد و ده‌ راوانی به‌هار
 خه‌رگه‌داشان د‌وله‌زه‌نگ کو‌یستانه‌کانی کو‌له‌به‌سه‌ر
 جا بله‌ئی تیغه ده‌ری و سی‌چۆم تو‌چوزوانی به‌هار
 خو‌گلله‌زه‌ردان سپی‌پ‌یز سه‌ربه‌زێر و که‌نده‌شین
 کوانی بایزیه‌گ خه‌له‌ک ئان اچۆن په‌شیوانی به‌هار
 تاله‌جاران هیزه‌پ‌وت‌نان کانیه‌که‌ی میر‌له‌نگه‌ری
 تا سه‌ری سۆلتان و بن‌په‌ش می‌رگه‌چه‌کوانی به‌هار
 بو‌په‌ریشان په‌نگ و بو‌نی زۆر به‌هاری دیشی‌بی
 تو‌ژی ماتم نا‌په‌وی‌تی د‌یاره نا‌توانی به‌هار
 اخه‌له‌کان - ۲ می‌رگه‌چکو

کینوی (زاوا کینوی)

شیریکی ناشتانه

کیزه جوانه کی قه دشمشاله که م بسک ناوری شمه ی پوبه خاله که م

دل پفینه کی چاو که ژاله که م چرای پوناکی مال و حاله که م

هیزی هه لفرینی بو شاباله که م

بسکت ته نافه و به ژنت سیداره چا ویشته به قازی داندرا دیاره

به گوشتی هه روا کردت نیشاره جهرگم به تیری موژه ت بو پاره

یان له هیجرانت ده بی ناله که م

چرای زیانمت لی کوژاندمه وه ناگری نه وینت لی گه شاندمه وه

برینه کانمت بو کولاندمه وه تورای وه روانه شت دواندمه وه

هاتی وتیکت دان ئیکجی ماله که م

نه وناشقانه ئی بو ت، ده ربه ده ربون وه کومه جنونی شیت وشیدات بون

داوه و نه وینه و، بوت نالقه کردون ده زانم به لی چه ندت لی کوشتون

وه نه ستوم ده گرم سه د نوباله که م

نه و کیزه کورده نه و بالابه رزه شه یدای نه وله نجه و نه ونازوغه مزه

نه وهی تو ده لیی به و توو ته رزه نه وه ش بزانه له سه رنه و نه رزه

پوناکی د واروژ ژینه تاله که م

ئیتشاش خو مه یلی جارنم ماوه بو پتیازه که ت سه رم داناوه

بو هه رد وکمانه نه و داوو پاوه په ریشان که وتوم کارم کراوه

دارمال له عیشقت دل عه بداله که م

هه‌م ناشتانه و هه‌م عارفانه

په‌نگی زه‌رد و ئاهمی سه‌رد و هیمی پرتینت ده‌وی
 دیده پر ئاو په‌نگی گوپاوجه‌رگی پرخوینت ده‌وی
 به‌ره‌می من و له‌ ماوه‌ی عومری بی‌حاسل و ه‌کو
 باغی بی‌به‌ر مائی بی‌هه‌ر ده‌رک و په‌ریژینت ده‌وی
 من که پوتم، ویلی پوتم تو به‌ عیشقه پاکه‌که‌ت
 بیی له‌ فه‌ریام پوله‌ بریام ژبانی شیرینت ده‌وی
 بو‌ت په‌روشم بیرو هوشم چوله‌ پیناوی و ده‌لیی
 خوشه‌ویل‌بون ته‌رزی مه‌جنون کیوه‌ه‌ردینت ده‌وی
 غه‌رقی دل‌ خوین و له‌ پوم دین و به‌ زوری پیم‌ده‌لین
 باش بزانه‌و پیی نه‌وانه‌ی سینا بی‌ بو‌ شینت ده‌وی
 دوره‌ پێگاودیاره‌ جیگا چۆل و هو‌له‌ و پرله‌ خوف
 شو‌تینی خاسان زۆر به‌ هاسان بگره‌ه‌ردینت ده‌وی
 من که پیرم کوانی پیرم به‌وه‌مو ده‌رد و خه‌مه‌
 که‌وتمه‌ نیو بیر بومه‌ په‌خسیرکو‌ت و زنجیرت ده‌وی
 خۆم په‌ریشان دورله‌ خویشان به‌ودله‌ی پر ماتمه‌م
 به‌ش‌ه‌راوم و وا‌ دوپاوم چاو به‌ نه‌سرینت ده‌وی
 ١- ئیشاره‌ به‌ بو‌مه‌ وزو‌غی شیخ محی‌ دینی عه‌ په‌ بی؟

سولتان مه حمودی غه زنه وی وجوتیر

سولتان مه حمود پۆژیکی، ده گه ل گه وره گه وره کان ده چۆ پراوی وه ختیکی وه ده رکه وتن وله ده ری شاری وله قه راغ پنگایه، پیاویکی پیرو به سالچۆ. جوتی ده کرد، سولتان لای داکن نه م مامه پیره ی ؟

وه زیرو ناییش هه موله ده وره یان کو بونه وه، سولتان ده گه ل مامی پیر ناوای ده ست به قسان کرد ؟

مامی پیر بو زوجوت نه کردوه ؟ مامی پیر ؟ زوم جوت کردوه خودا نه ی داوه .

سولتان: نه دی مامی پیر ده گه ل دوان چونی، مامی پیر: دوم لی بون به سی ،

سولتان: باشه مامی پیر. دورت چۆن ، مامی پیر: لیم نیزیک بونه ته وه ،

سولتان: زۆر چاکه نه دی مامی پیر ؟ خزمه کانت چۆن ؟ مامی پیر: خزمه کانیشم شال وال بونه ونه گه ر سولتان له نه و پرستیارو لامانه خه لاس بو ده لی ! جامامی پیر یاپیت بلیم، نه گه ر ؟

مامی پیریش ده لی جا قوریان، به خوای مه گه ر !

سولتان پراوی به تال کرد و گه پراوه بو مالی و، پوی ده وه زیر و نایبان کرد، پیتی

گوتن ؟ وت ویزی من ده گه ل مامی پیر چ بوه ؟ چم لی پرسی ؟ نه و چی ولام داومه وه ؟

زۆریان حه ولد دا هه مویان بوته چۆوه سه ریک. سولتانیش هه ره شه ی لی کردن، گوتی

نه گه ر نه یزانن واواو لی ده که م ؟

ناچار بون چه ندکه سیان چون بولای مامی پیرو، به ته واوی پارزیان کرد، نه ویش ناوای

حالی کردن .

پرسیار: بو زو ژنت نه هیناوه ؟ خوا کوپی دابایه ی کاری بو کردبای نه توخه سابایه وه

له گۆل کویره وه ریتی کردبایه وه ؟

ولام : زوم ژن هیناوه خوا کوپی نه داومه تی.

سولتان: نه دی لاقت چۆن ؟ مامی پیر: بی هیژ بونه به گوجانی نه بی ناتوانم بپوم.

نه دی چاوه کانت چۆن ؟ مامی پیر: له نبزیکه وه نه بی هبچ نابینم، سولتان:

ئه دی ددانه کانت؟ مامی پیر: ددانه کانیشم دهنکده نک نه بی نه ماون، نه وانیش کرمول بونه.
 نه گهر پیاوه کانی من بێن ولیت بپرسن پییان بله ی لیت ناره حهت دهیم ها،
 مامی پیر: جا به خوای مه گه به که یفی خوم پازیم کهن.

دوايه پاشا، گله یی. له مامی پیر کرد: نه مگوت نه گهر پییان بلیی لیت ناره حهت دهیم.
 مامی پیر ده لئ نه دی قوربان عه رزم نه کردی مه گه به که یفی خوم پازیم کهن،
 نه وانیش ته وای پازیان کردوم، جانه و جار پتیم گوتون،
 سولتان مه حمود غه زنه وی بریک پیکه نی و پیتی خوش بو ئه و به زم و په زمه.

سولتان مه حمودی غه زنه وی ده گهل جوتیری ((شيعره که ی))

شا سولتان مه حمود پوزیک ده چو وراو	له گهل کومه لیک له زانا و پیکراو
له قه راغ ریگا جوتیریکی پیر	زه وی ده کیلا، چو لای پیری زیر
له گهل نه و مامه ی دهستی کرد به قسان	ده وره یان دابون وه کو به رپرسان
بو زوت نه کیلا زه ویه کهت به لکو	وه کو نه و خه لکه ی بت با به رو بو
خو زوم کیلاوه هه رخوا نه یداو	د واکه وتوم چ بکه م کولم کو تراوه
داخوا د وت چونن وه جارن ماون	هه روا به گرو هیز یاخو چه ماون
د وم لیبون به سی وخته بینه چوار	خللورده به وه ده پۆم به ره و خوار
له گهل دور چونی؟ پیم بلای خاله	نیزیک بونه وه خو له میژساله
خزمه کانت چوژن جیگایان چونه؟	شال وال جیگاش که لاوه کوته
ناره حهت دهیم مامی پیر نه گهر	پاشام خاترجه م، به خوای جامه گهر
نه سپی باداو و پاوی کرد به تال	هه مویه کومه ل هاتنه وه بو مال
بانگی کرد کتیه زور ناگاداره	زیره که و زانا، راست و وشیاره
هفته یه که ته وای موته تو ده ده م	ئه م وت ویزم به به بی زیاد و کم
لیتان ده پرسم نه گهر نه یزانن	به رپرستی دواپوژ نیوه خوتانن

به‌کۆمه‌ل، ته‌نیا، به‌گروگرده‌وه
 هه‌تمه‌ن هه‌رده‌بو بیکه‌ن چاره‌سه‌ر
 ناعیلاج بون چون بو‌لای مامی پیر
 له‌گه‌ل سولتانی، چاومان له‌تۆیه
 کواخۆبو هیچکس وا هه‌لناکه‌وی
 دته‌هینی ته‌واو به‌دل لیت هه‌لال
 نه‌وترس و له‌رزهی له‌دل په‌پاندن
 ئاوا به‌ووردی بو‌ی شکی‌کردنه‌وه
 له‌و ماندوبونه‌ت تو‌پزگار بکا
 بویه‌ده‌مبینی که‌وتومه‌داوه
 به‌گوچان ده‌پوم، قاچم چه‌ماوه
 خو‌هیچ نابینم تانه‌یه‌ننه‌پیش
 جوانیان با‌بزانم ئاکام وکارت
 که‌م ماون نه‌ویش بی‌که‌ک بونه
 جا به‌که‌یفی خو‌م پازیم‌که‌ن مه‌گه‌ر
 ولایمان نوسی و له‌پیشیان دانا
 به‌وردیش پرسى نه‌و باس و خواسه
 ئاوا به‌وردی گلی‌یه‌که‌ی لی‌کرد
 نه‌مگوت جا ته‌واو پازیم‌که‌ن مه‌گه‌ر
 زۆر به‌کا وه‌خو‌ش حالیم‌کردونه
 زۆر جار دیترا‌بوو نه‌و جو‌ره‌نه‌زمه

چه‌ندی هه‌ولیان‌دا بیران کرده‌وه
 هه‌مویان وێگرا بو‌نه‌چۆوه‌سه‌ر
 هه‌لیان‌بژاردن سی‌چوار که‌سی ژیر
 هاتوین پین‌بلیی نه‌و گوفت وگو‌یه
 هه‌ر ئاوا هاسان مه‌سه‌له‌وده‌وی
 چه‌ندی لیت بو‌یین زۆپو پولۆ‌مال
 پاروی چاک داگرت تیشی‌گه‌یاندن
 هه‌موی له‌ده‌ری خو‌ی کو‌کردنه‌وه
 بو‌ژنت نه‌هینا کو‌پت کار بکا
 زوم ژن هیناوه‌خوا کو‌پ نه‌داوه
 لاقه‌که‌ت چونن؟ کوا هیزیان ماوه؟
 چاره‌که‌ت چۆنن؟ ئه‌ری مام ده‌رویش
 ده‌ی تو‌خوا چونن‌دان و زارت
 ددانیش هه‌مو که‌لوپه‌ل بونه
 نا‌په‌حه‌ت ده‌بم حالیان‌که‌ی نه‌گه‌ر
 چونه‌خزمه‌ت شای چه‌ند که‌سی زانا
 هه‌ر که‌تی‌فکری زانی‌چ‌باسه
 پو‌ژۆکی پاشا نه‌وامه‌ی بانگ‌کرد
 نه‌مگوت تیک‌ده‌چم، حالیان‌که‌ی نه‌گه‌ر
 چه‌ندی پیم‌خو‌ش‌بولیم نه‌ستاندونه
 پیتی‌ناخو‌ش نه‌بوسولتان نه‌و به‌زمه

مهوله وهی تاوه گۆزی

واده گپێنه وه شاعیری گه وهی کورد له لایه ن حاکمی وه خته وه، گه راوه ماوه یه ک به ته نی له به ندی خانه ی دا ماوه ته وه، له ته نیایی زۆر عیج زبوه چونکه پیاو به ته نی ده. دیوێکی دابی زیندانیش نه بی عاجز هه رده بی،

پۆژێکی له نا کاو کورده یه کی ده گرن و ده حه پسیی ده که ن، ده ی به نه لای مه وله وهی، ماموستا نه گه ر کا برای ده به نه لای وی و ده شزانی کورده تانه ندازه یه ک پیی خوشحال ده بی چونکه ئاوده نگه بۆ په ی دا ده بی: شیعران که ده خوینی ته وه کا برا ئه وه خوئی بۆ پاده ژینیی، ماموستا نه گه رچاوی به کا برای که وت ئه وه به شیعر خویندنه وه که یی خوئی بۆ پاده ژینیی خوشحال تریبوه له باله خویدا گوئی جگه له وهی په فیقی به ندی خانه مه وادیاره لی شمه حالیه چه له وهی خوشتره یه با حه پسیش به چانیه په فیقی ئاوا زانام هه یه،

مام وه ستا پۆژێکی گوئی بابریکی بدو ینم بزانم چی لی هه لئا که م ؟

به نه وجوره ی خواره وه دواندی ؟

ئه ری لالوته تو چون له و شیعرانه ی من حالیی! کا برا: شیعر؟ شیعریی چی؟!

ماموستا نه م شیعرانه ی نه یا خوینمه وه !

ماموستا مه وله وهی پیشیکی درێژ جوانی هه بوه،

کا برا: من شیعر و میعر نازانم.

ماموستا: ئه ی چۆنه وه ختی من شیعر نه خوینمه وه، تو خوت ئه لاری نیوه و زۆریش

نا په حه تی. کا برا که میکی بیر لی کرده وه وله نه کاو.

ئه ها! ئه وه! به خوا ی راست ئیژی؟ ئه وه ئه زانی چه برا، مام وه ستائیژی فهرمو،

ئه وه نه گه ر و په وه یی ئه که بیت و پرشت ئه جو لیته وه، هه ره کو سام په که ی مالی خالوم

ئه چی و، ئه وم دیته وه بیرو، بۆ مالی خالوم زۆر په ره رۆشم؟ فرمی سکی هاتنه خواریی!

ماموستا ده لی کو په خوته وه به نیریم لی حالیه.

مهوله وهی تاومگۆزی (شیعره کهی)

له تاوه گۆزی بناغهی دانا
 گرتیان و بردیان بو به ندیخانه
 برینی جهرگی زۆر ده کولایه وه
 مایه وه بی قسه هه را له وه بده
 خویندنه وهی شیعره پرله ماتمی
 خستیانه پالی کوردی شاره زور
 جیسی خهفه تباریه وده ردوپه رۆشه
 هاتنی ئه و پیاوهی بو بوبه شایی
 ماموستا شیعره که خویندبانه وه
 ئی پیشوی بایان، تازهی داناوه
 راده ژا وهیند خوئی، بی تاقهت ده کرد
 زۆرجار فرمیستی، له چاو ده باری
 ده ست به سه ره ندین، زیندانین به لئ
 نه که له نیو نه زان، له خوشی دا بون
 زانای به پاسستی، ئه و سوتانه مه
 وه که ئه و هاوپیته م، تی بگا و بزانی
 بزانه شتیکی، لی هه لده کرپتم
 شیرین بو به دل، هه ر لئی برۆانی
 پیت چۆنن، داده ی لی یان برۆانه
 نه ی من هه ر ئه یلیم، نه خیر نازانم

ماموستای شاعیر، مه وله ی زانا
 له لایه ن حاکم؟ پاشای زه مانه
 ده می که له به ندی ته نیا مایه وه
 وا به توهمه تی پر و پاگه نده
 د و ست و په فیق و یار و هاوده می
 له و پۆزه ی بله ی چه ندله خوشی دور
 به ندی خۆبو که س نا کری بله ی خۆشه
 چون زۆری چیشتبو ده ردی ته نیایی
 ما وه یه که ئه و دوه، و یگرا مانه وه
 هه ر ئی خوئی بایا، هه رچی خویندباوه
 ئه و فه قیره ش وا، ده سستی پی ده کرد
 له به ر په رۆشی و، زۆر خهفه تباری
 له به ر خو یه وه، مه وله ی ده لئ
 هاو پی زانایان له به ندی دا بون
 جیا له وه ی هاو پی، به ندیخانه مه
 هه سستی ده رونم کوا کی ده توانی
 ئه و جار به خوئی گوت با بریکی بدوینم
 پێشی ماموستای له پاکی و جوانی
 لئی پرسی لالو تو ئه و شیعرانه
 شیعره ی چی؟! خو من شیعر نازانم

بی‌تاقهت ده‌سست ده چوڭ وهر دینی
من نازانم چیه یا توش چی نیژی
سامره‌که‌ی مالی خالوم بیردینی
خوئه‌منی له‌جیتی نیژی داناوه
جیای غم و مهینه‌ت، کواچی بوه‌نسیب

به‌م شیعره، ئه‌ی تو خوت ئه‌لارینی
پاشی که‌می بیر، ئه‌ها! راست نیژی
ویره‌ویر نه‌که‌یت پش ئه‌جولتینی
ماموستاش ده‌لی ئه‌م گتله‌پیاوه
ئه‌ وگه‌وره‌پیاوه، زانا، هم ئه‌دیب

گوشت به ده‌هول و زوپنا

کفته و شورباوی ده‌با بو لیتین
گوشت له‌سهرده‌ست ولوتی بانگ کردن
تا ده‌رکی مالی ئه‌و یارمه‌تیم ده‌ن
من ده‌پوم ئیوه‌ش به‌دوامدا وهرن
ده‌هول و زوپنا و بیکار و مندا
ئه‌و به‌زم و په‌زم و ته‌قه‌ی پی‌زانی
باسی شورباوه و گوشتیه خولاسه!
قه‌رزدار ده‌بم، پول له‌خوم ده‌بیرم
پشکیکم خواردبی یا نیسکی کفته
بی‌بشم نه‌که‌ی ئه‌ له‌و گوشتاوه
به‌دل به، باش به‌کابه‌ په‌ش نابی
چیدی پیتنه‌لین حوسین مه‌نده‌مور
له‌شانی راستت سه‌لامت داوه
به‌بی‌باس ده‌گه‌ل، خوتی بینه‌وه

سیکی گوشت کپی ئه‌و پوژده‌ی حوسین
لوتی که‌ دیتن واپاده‌بردن
ده‌هول و زوپنام ده‌پیشدا لیده‌ن
ئه‌وه‌ش دوقوشه‌ها لیم وهرگرن
وه‌پیشیان که‌ووت وپوی به‌ره‌و مال
گه‌ینه‌وه ده‌رکی په‌ری خیزانی
هاته‌ده‌روگوتی حوسین چباسه؟!
ئه‌له‌وچه‌ندجاره‌ی من گوشتی ده‌کرم
جارتکی نه‌بوئه‌ له‌وه‌مو گوشته
ده‌هول و زوپنام بوئه‌هیتاوه
په‌ریش پیی ده‌لی تو بی به‌ش نابی
ئاخرپیم‌خوشه‌سه‌خی بی و مه‌نشور
جا نویژی شیوان له‌وپوو به‌د واوه
له‌کی و چ کاره‌ی لی مه‌خوینه‌وه

سهرت دانویننه و نوپژت دابهسته
 ههکو چهند خوشه گفته و؟ وافته
 یهك هات لیئی تیكدان کردی بهگیچهل
 نوپژکرا و حوسین سهلامون عهلیك
 پهریش حال بوکاری لی تیكچو
 دهلی خو حوسین پیوازمان نییه
 ده بریکان بینه تا نان دهبی ساز
 نهیزانی پهری وای به سهردینی
 بهره وپوی کابرای له پیش خوئی دانان
 هه رلوسی کرد و دهیتاشی جارجار
 پیک و لهباری دهکهی وادیاره
 بهلام بهوشه وهی فپی ده بو دور
 نه وه تاییه تییه هه ر بو میوانی
 عاده ته و سینگ دیه بی بکینه قون
 سینگ بو پاشی میوان ده تاشی
 به خوئی گوت حاشاهه م له خیر و بیژ
 :چ میوانیک بو هیئات مل به کوین
 دیزه ی شورباوی خورفاند و ههلات
 حوسینیش که وته د وای کابرای به غار
 ههلمه یه، مه پو تکای لی ده کرد
 کابراش ترسابو له و سینگه ی هیئنده

کابراشی فپیر کرد بچوو لای راسته
 بهلی خوئی ساز کرد تا بخوا گفته
 گفته و فاتیحای لی بیون تیكه ل
 په همه تو لی بی پال ویکدهن که میك
 کابرای لای راسته ی هیئاوه نوژد
 :فیلتیک ساز نه که م چ فایده ی نییه
 تامی لی نایه گوشتی بی پیواز
 حوسین چو ده ری پیوازان بیینی
 هه ر پویی ته پشو و مشاری هیئان
 هیئای داری کی نوژد لیک و له بار
 کابرا و هجواب هات: د یاره نه و داره
 پهنگ بی کاریکت پیی بی نوژد زه رود
 پهریش پیی ده لی د یاره نایزانی
 میوان پاش نان و کیشانی قه لون
 میوان تی که یشت، زانی به باشی
 هه ستا داپه ری هه لات سهروه ژیر
 هه ر میوان پویی گه ییه وه حوسین
 دهستی کرد به گرمه وه للاوشاته شات
 :دا سی چوار نانم ویده ن به نه ژمار
 هه ر به هه لاتن بانگی لی ده کرد
 پاوهسته تی نییم با من نه وه ننده

بوئی هی هیناوه تا بیخاته دا و
وای زانی سینگه و دی تا تیی پاکات
ئه و سینگه لوسه ی ده بابت پاکه
نه کا به دوامدا هه ربی و سینگم کات
نه گوشت نه گوشتاوه یچی نه دایه

میوان پیی وابو ئه و سینگ ی تاشراو
نان سپی ده چوبه د وای داده هات
ده یگوت نا ئه وه بو ئیوه چاکه
حوسین گه پراوه، کابراش هه ره لات
په ری به ئه و به زم و ته قه و هه رایه

نه نه وشیره وانی عادل و به خته کی وه زیر

ئه و نه قلله م بیستوه ئاوا گوتراوه
ئیسلام دایه گرت دونیا به پاکی
توانا وهیند سه خ ی واهاتبوه به رچاو
باشی ده زانین هه رچیکی زمانه
ده گه پان ویکرا پوژیک له نیوشار
گوفتوگوئیان بودیاربو قه ل و کوند
بو کوره که م هیوای دواپوژم هه یه
تو چیم ده ده یی تا به کارم بیت
که لاه کوئیک چون خواستی تو یه
یان چه ده وژیکه، هاتوته بیرت
سه د که لاه کوئن، هه یه، به پولی
له عه قل و بیر و هوشت ته وانا
وا دین و ده چن له سه ره و دونده
شا تیک چووده تگوت تیری لی دراه

خو زور له میژه و زور باس کراوه
له و وه خته ی دابو تیشکی پوناکی
ئه نه وشیره وانی، عه دالته به ناو
وه زیریکی بو پولی زه مانه
له گه ل به خته کی زیره ک و وشیار
ویکرا دنیشتبون ئه واکورج وتوند
پیی ده گوت به کوند کچیکم ده یه
باشه من ئه وه کچه که م دا بیت
زیاتر ده تده می له و بهر و بو یه
به قه ل ده لی کوند، ده وری باپیرت
ئه نه وشیره وانی ئاوا وه جوللی
لیی پرس ی ئه ری وه زیری زانا
ئه وه ده لئین چی ئه و قه ل و کونده
چوئی گوئی لی ببو. هه روای گئی پراوه

واد ياره نه منيش ناعه دالته تم	نؤد شهرمه زارم له پوى ميلله تم
مه رجه و له وپوږا هه تاكو مابم	بوو ميله ته ي خوّم وه كو باب و اېم
زنجيريك وه كو پوكنى عه دالته	داينا پى پ اېگا به دهردى ميله ت
هه ركه س دادى باله راندهاى زنجير	زو بوئى چا ده كرده رېوخوئى نه مير
نه وه ي زنجيرى گه ييشته ده سى	بوئيان پيك ديتنا كار و مه به سى
ده سى به زنجيرك نه گه ييشته بيه	تاوانبار، ده كرا نه له وه زگابه
زه مان تپه رپو ئاوا چهنه سالك	نه زانرا، چوّن بو له لايه ن كالك
فيتليكان ساز كرد واخستiane كار	تا له لاي زنجير، برپوا ئيعتبار
زنجيريش به ودفوتلئى واخوت	كه س نه يد يته وه، له پووپوكه وت

يه كيك له نمونه كانى

زنجيرى عه دالته و كه رى بريندار

كابر ايه كه ريكي هه بوئه گه ر كه ره كه پير بوو پشتيشى هه مو بريندار بو چونكه هه تا به كارها ت و بارى برد كارى پى كردو نه يه يشت به سى ته وه، و. وه ختيك ئاواى لى ها ت به ره ه لالا يان كردو. نه يان ه يشت بيت وه، له كوچه و كو لا ئان ده گه پا، له نيوزبل و زالى ور كه نانيك شتيكى وه ده ست كه وى يا چى؟ قه زاواها ت نه و كه ره پوژيكي توشى جيگاي زنجيرى عه دالته ده بى خولاسه هه ر سهرى هه لدېنى خوئ بخوري نى مي شان له خوئى بره وېنى. چه بكا وه زنجير ه كه ي ده كه وئ و زنجير ده بزوى و پا ده ژئ پياوى پاشايى نه گه ر ها تن و ته ماشايان كرد و ديتيان نه وه كه ريكي پيرى پشت برينداره.

ها تنه وه نه وه يان پا گه ياند كه نه وه كه ريكي پيرى پشت برينداره.

نه نه وشيره وان ده ستورى دا؟ سا حيبى نه و كه ره م ده بى بو ببينه وه دياره نه وه

ها توته شكايه تى؟

داروغه چو و نيوشارى به گوپره گوپرو، هه لالا هه لالا، سا حيبى كه رى پشت پزيوى ديه و

هینایه خرمه ت شا. نه نه وشیره وانى نه نه وشیره وان لئی پرسى: نه و كه ره ئى توپه؟
كابر اولامى داوه: به لئی قوربان .

پاشا: بو به ره لالت كرده؟! كابر: چى لى بكم. بو كارى نابى، پیربوه.

نه نه وشیره وان ده لئی، ناخر نه وه تا پشتیشى مه موده گه ل باره بارى برينداره وهیچ
گیانیشى نه ماوه. كابر: عه رزى ده كا به لئی قوربان وایه.

نه و جار شاده ستورى پى ده دات: ده بى پشتى نه و كه ره ی زۆر به جوانى چاك كه یه وه
به جورىك نابى هیچ برینىكى له پشتى بمىنى وپیشى بخوینى؟

كابر: مه جبربو كه رى وه پیشه خویدا هینایه وه مالى،

مال و منداله كه ی لى یان پرسى نه و كه ره ت بو هینا وه ته وه؟ نه دى نه نه وشیره وان

نه تو ی بوچه بو؟! نه تو نه نه وشیره وان،

كابر: زوره نا په حه تى ولامى دانه وه گوتى چاره ره شى پوى تى كردوم نه و كه ره سه كه ت

لى دراوه توشى زنجیری عه داله ت بو وه نه منیان بۆیه بانك كرده و پاشا حوكمى لى كردوم

نه و كه ره ی واچاك كه مه وه نابى برینى له چه جیگایان بمىنى سه ربارى مه موشتى كیش ده بى

بیم به مام وه ستا وپیشى بخوینم یا ئیلاهى نه منى چاره ره ش چه بكم؟

ئاواى پیرلى ده كه نه وه؟

هه یان بو كه رىك بۆه رمالى و كار

بیخه سه ره پشتى یا لالا باراشى

هه رنه یان ده هیشته رابوه ستى قه ت

پشته و شان و ملی پاك دافه تا بو

بوچاك كرده وه ی پى بو ده رنه برد

بى حه سانه وه هه ر باره بارى

پیشى خو ش نه بو نه گه رچى واى كرد

كابر: یه كه ی زۆر بیچاره وه هه ژار

كارى مه زرا به یانه بو ناشى

بیگارى ناغا و بو جیران حاجه ت

هیندیان بو كارى زۆر بو هینا بو

هه رچه ند حه ولى دا و یاسه عى بو كرد

كه بیبونه وه یه ك پیری و بریندارى

چاره ی بو نه كرا چو به ره لای كرد

کابرا هر چیکی باش کاری بۆبکا
ههتا باری برد و ههتا کاری کرد
شاء، ناوای پی دهلی

تا کاری پی کرا هر خزمهت کرد
نیستا که پیربوه و پشتی برینداره
هرچی پیست ده لیم به دلی بسپیتره
که ری به ره وه و بکه وه شوینی
نه و که ره تا کو کاری پیکراوه
سه پنج و چالوک خو بۆسه رشتلان
پیت کیشاونه وه ها توچوی بیستان
د و ایهش نارد و ته نو پۆژ بۆگێره
هرچی پی و یست بووه نه نجامت داوه
به ره لالی بکه ی نا و به و جوره

خزمهتی لازمی زیاتریشی بۆ بکا
له میزان به ده رخمه تی پی کرد
زیاد له ئالیکیش هر به خیتوت کرد
به ره لالت کردوه، کوا نه وه کاره ؟
له بریاری من هیج خۆمه بویره
چاکی بکه ی وه و پیشی بخوینی
که لکی به باشی لی و هر گراوه
گوینی و برودال زیشک و شیلان
تووی مه زرایه و ناردنی بۆ کوستان
بۆ خاله سما یلی فرموته خیره
پیر بووه و بریندار کا ریشی کراوه
نازانی چه ندیش له ویزدان دوره

نه و پیاوه فه قیره کچیکی زۆر زانای هه بوه و به بابی ده لی پۆ سابون و لفکه و کتیبیک
و دو په شم جو بۆ بکپه و بۆم بینه وه جا هه مو کاره کانت بۆ جی به جی ده که م.

بابه که ی زۆر به نا هومیدی چو چی کچه که ی و یستبوی بۆی هیتا.

نه و کچه هه مو پۆژی دهستی لی هه لده کرد و پشتی نه و گوی درێژه فه قیره ی به ناوی گهرم و
سابونی ده شوت و جوان نیشکی ده کرده وه و ده رمانی ده کرد، له . له وه پیش ناگای لی
بوو. تیبری ده کرده تا برینه کانی چاک بونه وه . نه و جارجوی بۆله سه رکتیپی پۆده کرد،
جو یه که ی ده خوارد دوا یه بۆی وه بن په پیککی کتیبه که ی دا هه ردمی تی هه لدا هه تا په ره که ی
له سه رجو یه که ی وه لا برد و خواردی. نه و جار کردیه دو په پ، سی په پ، و... هه ربوی ده بن په پی
کتیبه که ی ده دا، که ره که ش هر لوتی تی هه لده دا و فیتری جو ی ببو هه تا وای لی هات

هه رکتییکی بۆت دانا با، به لمبۆزێ هه موی هه لده داوه وله جۆی ده گه را، جانه و جار که که
که ری وه پێش بایی داو پێی گوت جافه رموبیبه وه خزمهت شا نه وه وشیره وانی؟
کابرا که ری هیناره بۆلای زنجیری عه داله ت، پیاری شای هات و بریدانه خزمهت شای نه یان
ناسیه وه. هه تا کابرا بوخۆی نه یگوت

پێی پاگه یشتبون هینه به جوانی شوینیک نه مابون، له برینه کانی
جوریک گۆرپابو، نه ده ناسراوه پێیان سه یریو، چۆن واگۆرپاوه
جا نه و جار که ره که یان ته ماشا کرد چاک ببۆوه و شا لێی پرسى.
: نه دی پیت خوینده ؟!

کابرا گوتی به لێ. نه مری کرد کتییکی بوینسن، کتیبیان هیناو له پیشیان دانا به
لمبۆزێ هه موی ئاوه ژو کرده وه. نه وه وشیره وان گوتی نه دی بو چ نالی؟!
کابراش ترسی شکابو گوتی قوریان خویندنی که ری هه ره نه وه نده ده بی ؟
شا. خه لاتیکى باشیشی دا به کابرای فه قیرو که ره که شی ویداوه.

که ریگ بو نه و ده م بریندار و پیر حوکی لێ کرد بوین به توندی نه میر
چاک بکریته وه و خویندنیش فیتری له خواردن و خه ویش هه رده بی تیری
وه کی ده ی بینن چاک چاپۆته وه له خویندنیش ئاواله خوینۆته وه

دو داستانیش بۆی ئیعتیارکردنی زنجیری عه داله ت
به یتی ۱ - دزیکی بی شه رمانه :

له زه مانى نه وه وشیره وانی دا، دوکاری خه راپ نیک دزی و نه وی دیکه زۆر قه بیع بوه.
جا ده لێن له به ره نه و دوفیالنه زنجیری عه داله ت هه لکشاره ته وه و که س نه یدیه ته وه و
تازه ش که س نایی نی ته وه ؟

یه ک : کابرایه ک دزی له جیرانه که ی ده کا. دزیه که ش نه وه بوه کابرای لیره ی هه بونه
جیرانه که ی ویش چووه و لیره کانی لێ دزیون. بو شارندنه وه و بو فریودانی و که له ک بازی،

چونکه ده یزانی شك هه ره له وی ده کړی نه وعه سایه ی که به دهستی وه بوه هه موی هلۆل
 ده کابه قه رای لیره کان و لیره کانی هه مو ده نیو عه سای کردون و به په پۆ پالی و ...
 وای لی کردون ده نگیان نه یه و بی هه ست بن. زێپی زه مانى پیشوزیاتر لیره بونه که
 نیستا، یه که ود وونیو و پینج لیره هه یه. کابرای دزی لی کراو، شکایه تی له کابرای جیرانى کرد.
 دزێک خوێ سازکردناوای بیر لی کرد
 وابه بی شه رمیش هات به پێوه ی برد
 نیو وه کازه که ی وا هه لۆل کردبو
 بو لیره دزینتی ناماده ی کردبو
 لیره ی تی ناخنین تابردی بی هه ست
 دزی لی کراویش شکایه تی کرد
 ده ستوری بو نارد هه رنه وکات نه میر
 چونه لای زنجیر تا کار مه علوم بی
 گه ی نه زنجیر و تو ئه و خودایه
 عه سای دا کابرای ده گوتی یا په بسی
 زنجیر تو هیوای بو هات و نه هات
 کابرای دن. دهستی هه لیئا و دهستی گه ییشه زنجیری و هه مو ته ماشایان کرد
 نه وه دهستی گه یه وه زنجیری و و بی تاوانه .

عه سای له کابرای وه رگرت وه و پریکیش خوی له دزی لی کراوی تو په کردو. گوتی نه تو به
 خو پایی نابروی عالمی ده به ی دزی خوشت ناناسی یاداخوا هه ربۆخۆت شار دوتنه وه
 یاجت لی کردون.

چۆه مالی نه و ماله چه لاله ی به بی دهنگی خواردوه رگیفه ی سمیالانی ده هات
 و کابرای دزی لی کراویش دم له پوش زێپه که ی خوراو که سیش ولامی نه داوه .

نه زێپ و نه پول چی بو پانه گرا
 خۆله لای حاکمیش کاری بو نه کرا
 لای مال په رستان زێپ له گه ل گیانه
 به لām دز ده لیی هه ر لیی نه با نه

ئارهق نه پژی له سه زێر و مال
بۆت پێک بێ ئاوا خوشه به پێ چون
خۆزگه له وکسه له و پێه ژیاوه
خۆزگه له وکسه ی وای پابردوه

لێی نه کوڵیه وه چه پامی و چه لال
پۆژی حیسابی کواریگای ده رچون
دلی هیچ که سی لی نه ئیشاوه
خوی مشکۆزمه ی که س نه کردوه

به ییتی دو ؟ فیلی ژنیکی فیلاوی

ده لێن کابرایه ک ژنیکی مه به وه له ژنه که ی زه نین بوه به لێ که یفی به کابرایه کی
دیکه دی به قه ولی گوتوانیش ، وا بوه :

پۆژیکی میرده که ی پێی ده لێ به پاستی ئه من له تو زه نینم و هه رچه ند جوریکی دیکه
ئه گه ر خو ت نیشان ده ده ی به لام ئه من به قات پێ تاکه م. ژنه ش هه رچه ند ه سویندی
به دروی بو ده خوا، کابرا به قای پێ تاکا. وه کی شیعره فارسیه که ی که ده لێ ؟

ان چیز که عیان است چه حاجت به بیان است

خولاسه به هیچ جوریک کابرا، به قا به ژنه که ی ناکا، چونکه حه تمه ن شتیکی پێوه
دیوه ده نا پیاو ماله خوی له خۆرا وێران ناکا. ژنه :

زۆرم پێ سه یه ره تو وا زه نینی خوشه ویستی خو ت له من نه بینی

خۆ له توبه ده ره به و خودایه نیرم پێ نیر نه، له سه ردو نیایه

به سه ری بابم و چوار براکام من هیچ پیاویکی، به پیاو نازانم

زنجیری عه داله ت نیویانگی واده ر خستبو هه رکاریک و ئیشکالیکی خه لکه که بۆیان پون
نه بباوه ده نه و زه مانه ی دا . ده چونه بن زنجیری عه داله ت هه تا کاره که یان بۆپون بێته وه .
ئاخه ره که ی قه راریان دانا سبه ییتی به یانی بچن بو زنجیری عه داله ت و کار ته واوبی و بۆیان
مه علوم بێ چیه .

ژنه به کابرای حه ریفی ده لێ، ئه تو سبه یینی گوی درێژیکی ده که له خو ت بێته و وه ره

فلانه رێگایه ی ئه مه به ویدا ده چین بو زنجیری عه داله ت. ئه من له پیه خۆم نه خوش دکه م

و سواری که ریم که. دوايه خوم ده که ویتیم، نه تو کاریکی وا بکه ده ست و به دنی پوتیم که وی، جا نه وده می بوخوم ده زانم چ سازده که م.

به لی! سبه یی به یانی کابرا ده گه ل ژنه که ی و ده ی که و تن هه تا بچن بو لای زنجیری عه داله ت کاره که یان بو پون کاته وه، له نیو پنگایه دا گه ییشتنه کابرای.

ژنه به میرده که ی گوت ماندوبومه. به نه و کابرایه ی بلی بزانه بریکم سواری نه و که ره ی ناکا، خو به خودای ناتوانم به پنگایه دا برپوم و بریکیش ناسازم.

به خوای کابراگیان! که میک ناسازم له پی پو یشتنیش بو یه بی وازم

به کابرای ساحیب که ری گوت براگیان منداله کانم ماندو بونه و بریکیش نه خوشن، زوری منته هه یه، بریکی سواری نه و گوی دریزه ی خوت که ی.

کابراش هر زویه کی له که ره که ی هاته خوار و که ره که ی پاگرت: براژن فهرمو سواریه! ژنه لیلی سواری که ری بو. بریک پنگا پو یشتن، میرده که ی و پیش که و تنبو، غه رقی فکران له باره ی ژنه که یه وه، ژنه سواری که ری و، ساحیب که ریش له دوايه و. نه ویش له کابرای میردی ژنه ی پرفکر تر بو، گه ییشتنه جوگه له یه کی، له گه ل پازدانی که ری، ژنه خوئی که واند وای کرد به دهنی پوتی و ده ره که وی و کابراشی نه سیحت کردبو، هر ده گه ل که ووت به غار خوئی که یاندی و دهستی گرت و هه لی نه ستانده وه و له وی ماندو و عاجز لیلی دانیشتم و میرده که شی که پاره: نه وه چبو؟!

ژنه: ده گه ل نه و گوی دریزه له نه و جوگه له ی، پازدی دا و ده رزی که و تم.

بریکی دیش له وی دانیشتم و دوايه هه ستان و که و تنه پی. کابرا: نه دی سوار نابیه وه؟ ژنه: نا. تازه سوار نابیه وه، ناویتم، ده که وم کابرا، به که ره وه، لی داپو یشت و تازه کاری وی نه و او بو.

بریک پو یشتن گه ییشتنه سر ناویکی، به میرده که ی گوت نه من ده ست نو یژی هه لده گرم. میرده که ی: نه دی نه تو ده ست نو یژت هه لته گرت بو؟

ژنه: نه که ره له سه ره و که ره سندان کو شتوه ی و ده رزی که و تم، نه و کابرایه مالی ناوه دان

بی، ده‌ستی گرتم و هه‌لی نه‌ستاندمه‌وه، خوده‌نا هه‌رده‌شخینکام ده‌نیوئاوه‌که‌ی‌دا. ته‌ماشای نه‌وله‌شهم چی لی‌هاتوه، به‌ده‌ست‌گرتن و هه‌لستانده‌وه‌ی ده‌ست‌نوێژم شکاوه.
به‌لی؟ ژنه‌ی فیله‌زان، ده‌ست‌نوێژی هه‌لگرته‌وه و پویشتن گه‌ییشتنه
زنجیری عه‌دالته‌.

ژنیک بی هه‌وی چ له‌مێردی بکا پێگای ده‌زانی چۆن فیلی لی‌بکا
بوسه‌ی به‌نیفاق خو‌شیرن کردن بو‌به‌لگه‌و، هه‌تا باوه‌پی پی‌بکا
جانه‌وجارژنه‌چو ده‌ستی بو‌زنجیری عه‌دالته‌تی درێژ کردو گوتی نه‌ی زنجیری
عه‌دالته‌! نه‌گه‌ر نه‌من له‌مێرده‌که‌ی خو‌م و نه‌وکا براه‌ی سواری که‌ره‌که‌ی کردم ده‌ستی
هیچ که‌سیکی دیکه‌م وی‌که‌وتبی، یاره‌بیی ده‌ستم نه‌تگاتی ده‌نا ده‌ستم بنگاتی،
هه‌ر ناوا ده‌ستی پاکیشاوه‌ستی گه‌ییشه‌ زنجیری عه‌دالته‌ وله‌پیش چاوی
مێرده‌که‌ی.

وکا براه‌ی مێردی چاوی تی‌بریبو، عیلاجی نه‌بوه‌قای پی‌کرد چونکه‌پوسمی نه‌وزه‌مانی
وابوه، که‌پانه‌وه‌مالی که‌چی هه‌ر لێشی نیگه‌ران بوو. ده‌یزانی نه‌وژنه‌فیلتیک که‌له‌کیکی
حه‌تمه‌ن ساز کردووه‌شتیکی ده‌باران هه‌یه‌.

خاله‌ی توو هه‌رزنی

سه‌ره به‌هاری که ده‌ست به‌کاروکاسپی ده‌کری مام علی له کوپه‌کانی ده‌پرسی : فلانه زه‌ویه‌ی ده‌که‌نه چی ؟!

چونکی کوپه گه‌وره‌که‌ی زیاتر سه‌روکاری ده‌گه‌ل کشت و کالی بوه، گوتی، باب‌ه پیم‌خوشه بیکه‌ینه هه‌رزنی، به‌لام ده‌زانم توو هه‌رزنی‌شان نیه،

مام علی ده‌لئ پوئه ماله خالت تا ئیستا چوار پینچ جاران خه‌به‌ریان داومه‌تی، ده‌چم سه‌ریکیان لی ده‌ده‌م وتوو هه‌رزنی‌شان هه‌یه وچه ندی لآ زمن بی دینم ودیمه‌وه.

پور خاتون له‌وئ دانیشتبو گویی له‌قسه‌کانیان بو، ده‌لئ علی به‌خودای ده‌بی به‌یانی زو وه‌پئ‌که‌وی له‌میژه ناگامان لیان نیه خه‌به‌ریکی ساغ و سه‌لامه‌تی وانیشان بو بینه‌وه وتوو هه‌رزنی‌ش زوبینه‌بوئه ولالایان نه‌پویی ئه‌توبرێک که‌تره‌ خه‌می؟

به‌لئ مام علی به‌یانی زو وه‌پئ‌که‌وت بچی توو هه‌رزنی بیینی ده‌ی به‌ته‌مای خوای، زور نه‌پویی توشی سی چوار که‌سان بو، ده‌چونه سه‌ره‌خوشی بیجگه له‌نه‌وه‌ی ئه‌وسی چوار که‌سه‌نه‌ناسیاربون ساحیبی مردوی که ده‌چونه سه‌ره‌خوشییه‌ی هه‌م ناسیارو هه‌م خزمیکی زۆر لێک نیزیک وله‌پیش بو، په‌گه‌له‌وان که‌وت بو سه‌ره‌خوشی؟ سه‌ره‌خوشی ته‌واونه‌ببو کچی خزمیکیان په‌دوا که‌وت، چونکه مام علی که‌میگ به‌ته‌مه‌ن ونا مال که‌یخودابو ده‌گه‌له‌ خویان برده‌وه مالی، له‌وی ماوه هه‌تا کاری مه‌سه‌له‌تی ته‌واوو.

ئه‌وجار به‌سه‌ر لی دان له‌خزمان هه‌ردیه‌ی ده‌گه‌ییشتی، ئه‌گه‌ر سه‌ره‌خوشی ونا کۆکی لی نه‌با، لانی که‌م دوسی شه‌وان له‌وئ ده‌ماوه !

ئاوارپویش هه‌تا گه‌یشته‌ماله‌خه‌زوری؛ وه‌ختی هه‌رزنی چاندنی به‌سه‌رچوبو چونکه‌زانی وه‌ختی هه‌رزنی چاندنی تی په‌پویه باسی هه‌رزنی مه‌رزنی نه‌کردو گوتی هه‌ربه سه‌ردان هاتومه‌چونکه له‌میژبوخه به‌رمان له‌ساغ و سه‌لامه‌تیونه‌بو،

مام علی به‌نه‌وجوره‌ی که‌چوبو هه‌ر ئاواش گه‌پاوه، هه‌ر دییه‌ی سی چوار شه‌وانی لی ده‌ماوه،

مام علی هه تا به سه لاهه تی گه بیشته وه مالی، له قه راغ دیی له نیو زهویه که ی خویان،
 دروینه ی هه رزنیان ده کرد، فکری کرده وه: نئی! خو نه من بو توو هه رزنی چوبوم.
 نه وه دروینه ی ده که ن چه بکه م، به غار به نیو باقندا بو لای کوره کانی هه لات،
 ده باقه هه رزنیکی هه له نگوت له سه رپا، وه عه رزی که وت وه ستاوه بریکی خوته کاندو.
 واده کا که به لا له کاری به تالوکه دا؟! نه من نه وه بو تالوکه ی ده که م.

(شیعری) خاله ی توو هه رزنی

که واده یکه ی به چی زهویه که ی سه ری
 خو توویشمان نیه ده بی بو ی بینین
 هیچ کو سب و په له ی له نیو مه هیله
 له بهر پرکاریان هه ر خو م لی بواردوه
 هه رزنیش چه ندی لازمن بی دینم
 زویکی ده بی بچی و خه به ری بزانی
 بزانی توو هه رزنی دینی و ده چینی؟
 چاوی به سی چوار خزمانی که وت
 پی که وت و یکرابو سه ره و خوشی
 مایه وه و هه رتا میوان خه لاس بون
 په د واکه وت و بو به کیشه هه لالا
 بو ده رمالانه ش د یسان گیرساوه
 پی سی دوپوژ ه پی نیزیك و دوری
 بزانی مام علی کو اچون ده پوایی
 پینان داگه را به دوست و خزمان

به کوره گه وره که ی مه حمود گیان نه ری
 مه حمود: پیم خوشه هه رزنی بچینین
 مام علی ده لی زهویه که ی بکپله
 خالت سی چوار جار و لامی نارد وه
 بابجم سه رتکیان زو لی هه لئیم
 پور خاتون ده لی علی به یانی
 مام علی ده چی خو ده خاقلینی؟
 به یانی پویششت له دی ده رکه وت
 پاش لی پرسین و چند چاکو خوشی
 خزمیکی واله زور لیك نیزیك بون
 نه و کچه ی خزمی زارای مامه لالا
 تا مه سلته کرا هه ر له وی ماوه
 ماله مام علی و ماله و خه زوری
 سبه ی پاش نو تیزی هه ستا که وت ه پی
 دی به دی پویششت هه روا به سه ردان

پرسه وئاژاوه وه رچی لیی بایه
له وئی ده ماوه هه روا له کنیان
دوسی شه وانی لی هه رده ماوه
له ویش چهن پوژان بی خه م لیی خه وت
توو هه رزی تازه بوچی و چ لی بکه
بی فکر و خه یال هه رواش گه پاره
ده یروانی هه روا له هاتوو چو یان
ئه ی نه ی خو و نه وه دروینه ی ده کن
دروینه ی ده کن چو تیان بدوینم
هه له نگوت که وت ده باقه وسندان
ده یگوت وئی که وئی په له وه ل سندان
سه ری سه لامه ت خو که س چه نالی

دی نه وه ره ویه ریاسه ریگایه
هه تا دوا پرسه یان پیک هاتنیان
ئه و دی لی نه با پرسه وئاژاوه
ناخری گه یشتی چو وه ژور که وت
که رویش که ده کردگه نم و جووشینکه
به وجوره چوبو چ کراو نه کراوه
گه ییه وه قه راغ ئاوی خویان
ئه وه کورپه کائن کوا ده بی چ بکن
چوبوم توو هه رزی بیتیم بچینم
به نیو په ریزدا هه لات به لینگدان
پیچ و کلاره که ی به عه رزی دادان
مام علی هه تا گه ییه وه مالی

خورینج

ئه گه ر ماوه یادی به خیری و نه گه ر نه ماوه خوا عافوی کاپیشم وانیه مایی.

وابزانم مه لا نه حمه دی پینجوینی له ساله کانی هه زار و سئ سه د و نوژده و بیست
وهه تا ناخری هه زار و سئ سه د و بیست و پینجی. هه تاوی له ئاوی خورینجی سه ره شاری
پیرانشاری که نه وه سه رده مه ی خو ئالی خوش بو، مام وه ستمه لاسه یه دقادر، مه لا و ئیمامی
جه ماعه تی و سه ره رستی حو جره که ی خورینجیش بووه. له حو جره ی فه قییان، له لای
ئه وه مه لا سه یه دقادره ی موسته عیدیکی زاناولی هاتو خه ریکی خویندن ی بوه؟

ئه ده و چه ند ساله دا به تاییه تی ده ئیرانی دا ئال و گوژیکی بنه په تی و چاوه پوان نه کراو پوی
داوه؟

وه کوبی لایه ن بونی په زاخانی ئه و په زاخانه ی ئه گه رگو توبی ئاسمان به پوخی به سه ر

نیزەى سەربازى پادەگرم؟ دەست بەسەرداگرتنى ئىرانى لەلايەن قشونەکانى ئىگلىس
 ولەشکرى سوورى پوسى، دامەزرانى (فیرقەى) دیمۆکرات لەنازەریاجانى پۆزەلەت
 ھەرەھا دەئەوھەل وەرجەى دا ئاشکراپونى (کۆمەلەى - ژەك) لەکوردوستان وگۆزىنى
 بەننوی حیزبى دیمۆکرات کوردوستان ئىران وەلېژاردنى پىئاویكى ئازا. وقارەمانىكى
 زانای وەکو(پېشە وازى محەمەد) نەربەسەركومار((کوردستان)) ئىران؟!

كاك مەلا ئەحمەدلاویكى واشاعىروتىكۆشە رولەپېش چاوى خەلكى جوان وشېرن
 بېجگەلەشېعرەجوان وبەسۆزەکانى ئەگەرېۆدیمۆکرات وەاندانى خەلكى کوردبۆيەك گرتوئى
 وپنۆنىنى وگلەلەى دیمۆکراسى دەئىرانىكى ئازاد. دا، وەھول دانىان لەپىگای ئاوەدانى ولات
 زەحمەتلىكى زۆرى كىشاوھە جامام وەستامەلەئەحمەد شىعیرىكى زۆر جوان وپىك وپىكى
 بەئەوجورەى كەدەىخویننەوہبۆخورىنجى دانابولەشېعرەكەىپاوادەركەوتوہ ئەولاوہخوین
 شىرنە زۆر خوشى گوزەراندووە، بەلام؟ دەگەل قەدرى شوان چونكەئەویش پىاوى
 مالا ئاغای بووہ. ؟ نازانم چ ئاكوكتىكان ھەبوہ؟! لەسەركوردایەتى؟ لەسەرجىئالایەتى؟!

دەشېعرەكەى دا ئاواھىزىشېكى توندى كردوتەسەرخۆالىخۆش بومام قەدرى شوان.؟

ئەوہش شىعەرەكەى مام وەستامەلەئەحمەدى پىنجوینى لەكەم كورپىيەى بېبورن؟

چاوى پىسى لى بەدوربى قەسرى لوپنەنەخورنچ؟

پارسى سەت جاربەقورىان باغى پىزوانەخورنچ؟

خۆشەئەزاعى مەناخى خاكەكەى دلىگىرى عام؟

ئاوہدان بى ئەى ئىلاھى عەینى عەدنانەخورنچ؟

خۆرەكانى پەزەنى ئایىن ودىن وەزەبەن؟

بى قوہى مەقناتىسى دلكەشى ئىنسانەخورنچ؟

بۆمەلاوشىخ وفەقى وكرمانچ وئاغاونۆكەرى؟

مەركەزى بەزم وسرورەوجىگەى ژوانەخورنچ؟

سەھلەبۆدەروپىش وسۆفى تۆبەیان پاناگرن؟

وهك مريد یكن له پښگه ی شیخی سه نعانہ خورنچ؟
 سه ت كه هیښده باسه فایه دیی خورنچ نه مماج سود؟
 جیئ هه زار شه یسانی میسلی قادری شوانه خورنچ؟
 ئه ی به : : : : : ده گه : : : : : ئه ی : : : : : ی : : : : : هر
 واسته ی تویه كه ئیستاجول ویرانه خورنچ؟
 به ینی نه من وتوب میتنی شه رته ده ردیكت ده می؟
 ئافه رینم کابلئ پیم تیغی بو پرانه خورنچ؟
 زه وقی پژی خوی هه زار میسلی توی پی وهك ریویه؟
 خوی وهكوشیری شکاروسه ففی مهیدانه خورنچ؟

ئه من به پیچه وانه ی مام وه ستمه لانه همه دی، و جباله وه ی چه خوشی واشم له خورینجی
 نه دیوه به لام چونكه له ئاواپی خورینجی له دایك بومه وه موئینسانیک، له ساری پیویسته
 نه وه نده ی له ده سستی بی به زیدی خوی هه لابلئ، جانه من هیناومه، شیعریم بو خورینجی و
 به رده کانی. به ری په لاساوی، ونه وکتیوو جیگایانه ی سه روه خورینجین به شی کردنه وه
 دامناوه یا هه رنه وه نده م له ده ست هاتوه، هیوادارم خوینه رانی خوشه ویست كه لکی
 لیوه ریگرن. له داهاتودا بو جوانتر کردن به رین کردنی نه و شیعره ی و شیعری پیرانشاری نه گه ر
 به پیویستی بزائم پییاندا دیمه وه، به تایبه تی بوکتیوو جیگابه ناو بانگه کان سوپاستان ده كه م.

شیعری خورینجی

هه مو خه لکی خورینجی خانه دانه	خورینج هه لکه وتوه خاکی نیرانه
مه لاده وریش و کرمانج، سوئی ناغا	له گه ل ئیکن به حه ققه ت وهك برانه
له شایی و شین و ناخوشی له خوشی	شه ریکی یکتترین ژود موخلیسانه
ته ماشای سه نعه تی نه و کردگاره	كه پووی کردونه، به رده هه روهك نیشانه
ده خوین هه نجیر و دودپك و به لالوک	له خه و خوش، قودیله و کانی گولانه

له به ردی کوردهی وله قلاق که بازدهی
 له به رد سابات که دانیشی و بنوپی
 له به رد هۆپ هۆپه تاکوب به ردوه تاغی
 به یادی کانی سوینهی چاو شه مینان
 له به رد لاناك وه كو جولا لاناك پازام
 بنوچه به رده زه رد تاقه ی پتواسان
 له ناوی نۆزه لهی تا گردی بی به رد
 له تاقه ی پپر کروسك و به رده سوران
 له به رد گامیش و کانی کویر و سی کیل
 په لاساوی^۱ کونه پیست و درۆزنه
 له سه رخوشی و سه فای شه و ناوچه و یگرا
 جی پاوگه ی شوپه سواران بوه که ماملی^۲
 له پیرسالی^۳ پۆال، نیازت بخوازه
 له شه حمه دده ولت و جی^۴ چوک زرشکان
 له سه رگوپوقه لاته و کانی سیوهك
 غالی مام کانه بی و چیتکان ببینی
 برابیم په شك له سه روی به ردی گوپزی^۵
 له چۆمی بار په ژبان، گرده خه زینه^۶
 گهرمکی کانی کوخه ی^۱ شه حمه داوی
 خورینج! جی ییفتیخاری بو ولاتم
 په ریشانم خورینج: نیوم بزانه

خری میوانه و کانی میرزاخانه
 ده بیینی شه ولاته چه نده جوانه
 په په سلالیزکه کانی که نده لانه
 له سه رسوی تاته به ردوه فره وانه
 له به رد حوچره ی ده بینم سه برپانه
 بله ی بو به رده سیر بی وهك شه وانه
 به لی جینگجینگیه و هه ندوچه شانه
 خری هه نجیر و کانی کیسه لانه
 له لای دیش به رد مه لایه و به رد به رانه
 هه ژارگه ی کانه بی و پی شه حمه دخانه
 به نور لیکیان ده دان گورزی گرانه
 به دهنگ پی شه لگوتوه جوان، ماهیرانه
 وهی، پیغه مبه ری ناخیزه مانه
 خری نه عنه و، قه لاتی شانیشانه^۸
 ده خۆله ونه و سپیک سه ید شه حمه دانه^۹
 ده زانم تۆده لیتی جی په مکه وانه
 که جی پازی سیامه ندو خه جانه
 نیشانه ی میژو بو نیه، لیم عه یانه
 هه تا سه رچۆم و کانی به رد هه مانه
 به بونی شه وه مو په مزو نیشانه
 کوپی تۆمه به ئیسباتی زه مانه

(شی کردنه وهی شیخری خورینجی)

۱. په لاساوی، وهکی باس دهکن وگپړاویانه ته وه زه مانیکی به شی زوری نه ولاجان وپیران و منگورایه تیه ی جستانان چول بوه ته نیا به هاران له گهرمیتنی پا هاتون به ره میان کورکودته وه هرچه ند. به شی زوری به ره م وک سب وکاری نه وخیلا تیان له پرتگای نازهداری و به خپوکردنی په وه وگاو. وگول و مه پومالاتی و ده دست هاتوه دیاره هرکه سه ش جینگای دیاری کراوی خوی مه بوه به هاران هاتون و پایزانش گراونه ته وه گهرمیتنی. (کانه بی فقهی وهیسی) که له تایفه ی په مکان و سردارحیلی نه و تایفه ی بووه ده زه مانی خوی دا. پیاوړکی نازاوپال وانیکی زه بر به ده دست بوه هاوینه هه واری کانه بی له لاجانی مامه شان سه روه شاری پیرانشاری جینگایکی زورخوش و بژوین بوه، به نیوی په لاساوی که نیستاش نه و موچه بگره له نه وزه مانیش زورخوش و بژوین تره.،

هه روابه هاران هاتوه و پایزانش و پرای خه لکه کی گه پراوه ته وه بۆگهرمیتنی. کانه بی له که س وکاری خوی له نه وه واره گی ته نیاخواری دایکی ده گه ل بوه هه شی بن براوباب وک س وکاری ده گه ل نه بوه له نه وه واره گی ته ژبانیکی خوش و ساحیبی مه پروکاران په وه ویکی زوربو و بؤخوشی به شی زوری سالی ده گه ل پاو و شکاری خه ریک بوه،

کانه بی عاده تیشی و ابو هه میشه ده دست و په یوه ندوکاردارشوان و گاوانی زیره ک و نازای بؤبه خپو کردنی مه پومالاته کی پراگرتوه که چی نه و سالی کارداری باشی بونه گیرابوو،

کانه بی پوژتکی به بی غایله. له که ل نۆکه ریکی ده چپته پاری

نه همه دخانیکیش هه بوه نه و نه همه دخانه. وه کوکانه بی پال و ان وزه بر به ده دست بوه و نه زاندر او ده گه ل کانه بی له سه رنه و ملکه ی یا هه ردوژمنایه تی عه شیریه ی؟. کونیان هه بوه.، یاجی و به خو و به پیاوړکی له ده روه بری په لاساوی خوی حاشارداوه واده هرکه و توه چاوه پی هلیکی و ابو هه وله هه موزه مانیکیش دا فسوس و پیاوی خوی هه ره بوه و ناگاداری چونه پاری کانه بی ده بی و ده چی له پشت کونه پیستی پا. په وهی کانه بی دینیته خواری و بی فپیننی دوک س له کاردارو تۆکه ری ده کانه بی له وی ده بن نه وانه که چاویان به نه همه دخانی

ده که وی نه وه یکه له و. هیچیان ناوێرن قهره له قهره ی دهن به لام خوازی دایه کانه بی دیته پیش پوهی و به نه همه دخانی ده لئ پوهی به جی بیله و پیری خۆت بگره و بپو نه وه، پوهی کانه بی فه قی وه یسیه به پیاوی وه کو تو ناخوری نه همه دخان جاری، نه وه لئ ده جوابی خوازی داده لئ پوهی زۆر پیاوی له کانه بی پیاوتریشم خواردوه نه وه ناخیریه تی ؟

پوره خواز ده لئ باشه نه توکی و اغلوریویه به خۆت و به پیاویکت ،

نه همه دخان ده لئ نه من نه همه دخانم نه همه دخنی باله کیم پی ده لئین پال وانیکی وه کومن تو که روپیاوی زۆری بۆچیه ؟ نه و جار پوره خواز ده لئ باشه نه گه نه تو خانی خان نابی وه دوا ی کاری دزیو بکه وی و چون پوهی ده فرینی ؟ نه و جار نه همه دخان قسه ی ده گوپی و ده لئ پوه و پفاندنی چی نیره هه موی هه رمولگی خۆمه وکی ده توانی چه بلی ،

پوره خواز ده لئ باوه پیم به نه و قسانه ت نیه و نه سیحه تی من ده گو ی گره، پوهی به جی بیله و بپو. هه موکون بو ده ست تی پو کردنی نابن ،

نه همه دخان به تالوک به نوکه ره که ی ده لئ ده نگ ده، پوره خواز. ده چیه پیشتر و : با پرسیا ریکی دیت لی بکه م نه همه دخان ده لئ پیرین نه و پرسیا ره شم لی بکه و هیچی دیکه م مه خافلینه، پوره خواز : ماره یی دایکی تو چه ندبوه، نه همه دخان : نه وه چه پرسیا ریکه لیم ده که ی زبیده له دایکان ماره یی داک ی من پینج که ته دینار بوه،

پوره خواز ده لئ ماره یی دایکی کانه بی چل لیره بوه، پوهی کانه بی به تو ناخوری به جی بیله و له پیری خۆت بپو و خۆت به هیلاک مه ده .

نه همه دخان چی دی جوابی پوره خوازی ناداته و پوهی. په پچکه ددها و پوره خوازیش ده زانی تازه به قسه ی ناکا و جوابی ناداته وه. وه کو تو که ره کانیش بیکار پانا وه ستی و ده ست به خۆیدا بر ناداته وه به ردو، و دارو خۆلی ده به پر وهی هه لداوی و نیوه ی پوهی برده بی و ده گه پیته وه باز ره ده بی وه ل دیته وه و ده پوا بۆ سه رین چاوه ی برایم په شکی و یان پشتی به ردی گوژی، نه همه دخانیش ناویری چیدی پا وه ستی باقی پوهی ده باوده پوا .

له لای دیشه وه خه به ری بۆ کانه بی ده به ن و نه ویش زوکی ده که پیته وه په لاساوی

و پرسپاری نئوونیشانهی ئه وکابرایهی له دایکی دهکات هه تابزانی کتیه په وهی فراندوه،
 دایکیشی پیی دهلی. گوتویه تی نیوم ئه حمه دخانه وئه حمه دخانی باله کیم پیده لئین،
 ئه وجار له دایکی ده پرسپی چی ده بن دابو، دایکی دهلی سواری ئه سپینکی کویتی قاپ رهش
 ببوکه فهلی ئه وهنده پان و بهرین بو، دهت کوت فیلته تختی له سهردابه ستراوه،

ئیدی کانه بی دهی نا سیت وه ره بخۆوبه نۆکه ریکی وه د وای ئه حمه دخانی ده که وئ،
 ئه حمه د خان له زۆرجیگایان خه ریک بوه شویتنه و نه که ی به په وهی بکا به لام کانه بی
 شوینی ون نه کردون و که وتوته دوی په وهی هه تا ده دهشتی شنۆییی کردون و گه یشتونه ته
 قرۆشوائ و له قرۆشوائ شنویه کانه بی ده گاته ئه حمه دخانی به په وه، پیشی لی ده گری
 و دهلی ئه حمه د خان ئه وه سه رت له چه ندی هیناوه ها تو ی په وهی کانه بی ده رفینی،
 ئه حمه د خان دهلی ئه من پوحم پی کردوی خۆده نا مال و مناله که شم به تالان ده هینای
 هیندیک قسه و به به ریک هه لچون هه په شه ئه و جار نه و دیواله وانا نه به گورزان وهرده که پینه
 یه ک تری، ده گه ل تۆزی به ری پیی ئه سپان هه ورک دیته پوی ئاسمانی، هه تا هه ردوک شل
 و شه که ت ده بن ناخه که ی کانه بی رمبکی له ئه حمه دخانی ده دا وئه حمه د خان له سه ر
 ئه سه په کویتی ده که ویته خوائ وئه گه ر ئه حمه د خان له سه ر ئه سپی ده که وئ و ده شزانی تازه
 له که لک بوه و ده مرئ لی ره فیلی له کانه بی ده کا و بو غلوربونئ بریک ته عریفی کانه بی ده کا
 و بو جی به جی کردنی گه لاله ی فیله که ی خوی دهلی کانه بی به حه قه ت ئه من هه له م
 کردوه، ده ناده با، لانی که م به قسه ی دا یکت م کردبا که پیی گوتم په وهی کانه بی
 به تۆنا خورئ پاستی پی گوتبوم، ئیستاش ئه من کوژدوم بانه ورمب و شیر و گورزانه بو شوان
 و گاوانان نه بن حه یفه وهره لیم که وه لی ت حه لال بن و قابیل به تۆنه،

کانه بیش بی خه یال له وهی که بزانی ئه حمه د خان فیلی لی ده کا ده چی ئه سپایی
 شه پیی لی بکاته وه ئه حمه د خان قه ره بینای پی ده بی ئه ویش قه ره بینایه کی له دم وچاوی
 کانه بی ده دات ئه ویش ده کوژئی و که لاک ی به سه رکلاکی ئه حمه دخانی داده که وئ هه ره که ی
 ده که و نه ده نیو دی راویکی، نۆکه ره کانی ئه گه ر له په لاسوائ پاده که و نه دوی وئه و کاره ساته ی

ده بینن په وهی ده گپړنه وه و مهیتی کانه بی و نه همه دخانی دیننه وه په لاساوئ وکانه بی
هه رله په لاساوئ نیژ راوه و غه لئ کانه بی نیستاش هه روه کوخوی ماوه ته وه به قه راریکی
دایکی نه همه دخانش هاتوته په لاساوئ و مهیتی هه ردوکانی دیوه و گوتویه تی کوپی من
وه کونه کوژابی پیم وایه چونکه به ده ست پاله وانیکي له خوی پا له وانتر کوژاوه،

دایکی نه همه دخانی چونکه هیچی نه زانیوه، هیچی نه گوتوه به لام دایکی کانه بی
چوئی به کوپه که ی خوی هه لاکوتوه، ناواش به نه همه دخانی هه لاکوتوه،

دیاره پی هه لاکوتنی خوازی دایه کانه بی له بهر نه وهی بوه گوتویه تی کوپه که م
به ده ست خویر په پیاوړیکی نه کوژاوه و به لکه به ده ست پاله وانیکي کوژاوه له خوی
نور پاله وانتر و به کارتره، نه وهش نه قلئک وداستانیکی دورو دریز تری هه یه، دیره دا ناگونجی
ویا نه من چیدی لی نازانم. نه وهش دوچارینه و. دوهیتی دایکی کانه بی:

کانه بی بو نه همه دخان نهی سلات له من کانه بی
جوگه لیکیان بو نیوان، نهی سلات له دایه پابی
نهی گورزیان نوری نور لیکدان نهی سلات له من کانه بی
هه ردوکیان بون مالویران نهی مه گه رقوچ عوسمان وابی
کانه بیم نه گه رپی ده زانی نهی سلات له من کانه بی
نه سپی دینیتیه جولانی نهی کزینت ده به ردایه بی
هات گرتی بهری مهیدانی نهی سلات له دایه پابی
توزگرتی بهری حاسمانی خو مه گه رقوچ عوسمان وابی

۱- به ژنی کانه بی به من بمینی به وی داری به وی خه لفه چناری نه گه رشین ده بون

له سه رکوته لی ده ناشی

لکیکم لی داوئته وه سه رئاوی و نه وی دیکه شم لی داوئته وه سه رداوئنی شوپه بیه کانی

شاجوگه وولئواری ده جوپه ناشی،

له پاش مهرگی کانه بی فقهی وهیسی سه ردارحیللی په مکان تازه هیچ که س خوازی

سه‌ربه‌تال ویا بان وێران پاناگری نه‌به‌سه‌ر شوو کلفه‌ت نه‌به‌له‌له‌وه‌قه‌ره‌واشی،

٢- ده‌وه‌رن نه‌سپی کانه‌بیم بۆیینه‌وه‌ده‌ری له‌وی خاوی،

یال وێرانی بشوێن به‌میشک و عه‌نه‌به‌ران به‌عه‌تروعتوری ده‌عه‌تاران ناوه‌ لا
هه‌ربه‌شوشه‌ی ده‌گولاوی،

خۆ له‌پاش پیاویکی وه‌کو کانه‌بی فه‌قی وه‌یسی سه‌ردارحیلی په‌مکان تازه‌ هه‌چ که‌س
پاناگری خوازی سه‌ر به‌هه‌ش و مل به‌ده‌وار، به‌له‌له‌وه‌قه‌ره‌واش و سه‌رشوێرشیا نای،

٢- گۆرائی: خوالی خوشبو، کاک مه‌مه‌دی ماملی، ده‌نگ خوش و گۆرائی بیژی
به‌ناوبانگی کورد گۆرائیکی به‌په‌لاساوی هه‌لاکوته‌، نه‌وه‌ش چه‌ند نمونه‌ی شیعه‌ره‌کانی،
وه‌کی باس ده‌که‌ن نه‌وشیعه‌ره‌نه‌کاک سیمانی شاه‌له‌ی دایانوان یان هه‌رکه‌سیکی دیکه‌.

نه‌سه‌په‌کویتم بو زین‌که‌ن، ده‌پۆم ده‌چم بو پۆی

میر ده‌ستوری پی‌داوم، بوخۆم ده‌گرم سه‌ر پۆی

خوی لی‌مه‌لاس کردومه‌، له‌بن پنجی ژاروی

شینکیت بو هه‌لده‌ستینم، له‌موچه‌ی په‌لاساوی

نه‌جیبه‌ توّم نه‌جیبی، بو گشت ده‌ردم ته‌بیبی

نه‌جیب! بینه‌ پاموسا نیک، با نه‌مرم له‌ غه‌ریبی

نه‌هاتی روی تی‌کردوم، که‌وتومه‌ ناش‌به‌تالی

ته‌یری به‌ختی من پۆی، دای له‌ ته‌قه‌ی شابالی

به‌ قسه‌ی به‌کره‌ شوفا‌ری، که‌وتومه‌، سیاچالی

په‌شمه‌له‌ سه‌ر نه‌سپی کویت، له‌سه‌رچی داده‌مالی

نه‌جیبه‌ توّم نه‌جیبی، بو گشت ده‌ردم ته‌بیبی

نه‌جیب بینه‌ ماچت بکه‌م، با نه‌مرم له‌ غه‌ریبی

٣- پيرسال: يه كيڭ له نه سحابه كان بوه له سه ره وهی په لاسوئ له بن په وه زئ، به خاكی نه سپيردراوه. داره گويزی لين وداره گويزه كان مه وقوفه ی پير سالتن واهه بوه سيدقادرى ديوانه ياكه سيكي ديكه نه وگويزانه يان پاوان كردون وبويه شيان پاوان كردون ده يان گوت با. به ناكاملی لي يان نه كه نه وه وبابه باشى بگه ن ده نابؤ فروشتنى نبوه نه وساله ی پاوان كرابان دهنكه گويزتيكان پيونه نه ده بو؟ به شاهيدى هه موخه لكى خورينج وده وروبه رى. نه وداره گويزانه ش، بويه تائيس تاماونه ته وه كه س ناويزى ده ستيان لي بدات هه ركه س لكه دارى كي هينا بيته وه زه ره ريكي زورگه وده ی لي كه وتوه؟

٤- پيرسال: پيش شه هيدبونى له به ره وهی گلوكو كه ی، له به ردی وه سه ركه وتوه، چوكى داداون، نيس تاجى چوكى زوربه جوانى له سه ربه رده كه ی ديارن پيى ده لين جى جوتكان.
٥- قه لات، گوياشا ياحاكمى كاتى له سه رقه لاتى ماوه ته وه به قه وليكي له سه ركاني په لاسوئ شيويان لي ناوه وچونكه له سه رقه لاتى ناوتكى وای لي نه بو ده نا؟ نيس تاش ناسه وارى خان وبه ره و، جى چالاوى هه رلي ماون، ده ست به ده ست مه جومعه يان بردوته سه رقه لاتى كتكان چونكه نه وودنده شاخه ی پوبه پوي خورينجى قه لاتى كتكاني پي ده لين.

٦- سه يد نه حمه دان: كيويكه وازانم كه ميڭ له قه لاتى كتكان نه وي تره، كه وتوته باشورى گرده بنى و باكورى بابه كراوى و قوبله ی خورينجى. خوالى خوش بو كاك محه مه دى ماملئ گوزانيه كي به نه وجوره ی به سه يد نه حمه دان هه لاگوتوه، نيوى به رده سه پيلكه ی تيدايه كه به رده سه پيانه، كه وتوته پوزئاواى گرده بنى

ده چمه سه سه يد نه حمه دان كاني زه ردنم لي دياره
ده ست ده عومرى گري، شيخي مال له بياره
به رده سه پيلكه چونه، جى پاوگه ی خوّم و ياره
زينه بي هه ی زيننه بي، زيننه ب دودداني زيتره

ئومەتی محەممەدیم لە دینم وەرما گێڕە
 دەرد یکی وای دا وەتیی کا فرحاً لم نەبیــــئ
 گەلی دوست و برادران بۆم بگێرن گەرما شیبــــئ
 خۆدەلێن لێرەنە ماوە چۆتە چین و ما چیــــئ
 زێنەبێ هەمی زێنەبێ لە زێنەبە ئەمی قەلاتان
 دەری بابا نەت شیوی نیت کەوتە ولاتان
 ۷- ڕەوهزی کیوی بەردی گوێزی؟ بۆ لای دێی کێلە سپیان هەلدێرە.

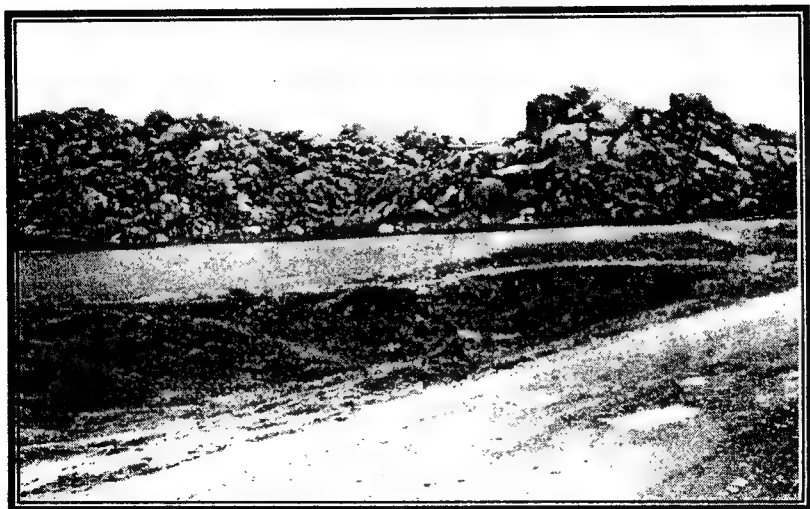
لە پشتەوهی تا ئەندازە یەک گۆڕە، ئەو بەیت و باوانەمی که گوتیانە وادەردە کهوئ،
 خەج و سیامەند؛ ئەو دو عاشقە میژوویانە، که ئاموزای یەکتێش بونە لە گۆڕەپانی پشتی
 بەردی گوێزی، بۆ وچان دان یاخۆشاردنە وهی ماونەتە وه. سیامەند لەوئ دەگەل که لە کیوی
 بەشەرەتو، هەرچەندخەجی ئاموزای، بانگی کردووە وگوتیوەتی ئاموزا وەرە لە شەپی
 که لە کیویان گەپئ، شەپ دەگەل ئەوانە باشنیه، ئاخیری بەقسەمی نەکردووە خەنجەرێکی
 لە که لە کهمی که لە کیوی گچکە لانه کهمی دداو که لە کیوی دەکوژرئ لە گەل لینگە فرەمی
 شەقونێکی دە سیامەندی هەلده داو بەسەرپەلی دارەبەنئ دا، دەکه ویت و سیامەند. دەمری،
 و خەج شینێکی زۆری بۆ دەگێریت و بەبەندان زۆری پی هەلده لیت، که ئەو ش،
 داستانێکی تاییبەتی خوی هیه. دواپە خەجیش بەسەرپەلی دارەبەنئ دا بدوای سیا مەندیدا
 خوی هەلده دێری و دەمری جابراکانی خەجیش دەگەنە سەریان.

۸- گەرد خەزێنە: گەرد یکی میژووییە و هەریەنە و نێو ش نێوی دەرکردووە لە سەر. پێگای
 کێلە سپیان و خورینجیه.

۹- کانی کوخەمی: قەدیم دوکتور کەم بونە، ئەو هی کوخەمی دەگرت، دەچون لە کانی
 کوخەمی ئاویان بۆ دینا، ئاوە کهمی دەخواردووە و چاک دەبوونە وه بەلام ئاوهینانە کهمی
 ئاوابووە دابە یانان زوچوبان و لەوئ ئاوریان کردباو، و ئاوە کهیان هینابا تاروی وئ
 نەکه وتباو، هەتادە گەشتە وه. نەدە بانا و پێشیان دابا و دواپە، لە نێزێکی کانی ئەشکە و تیبە.

به‌ردی گویزی

به‌ردی خورینجی

حه یاره ی خوئییه

ده گپنه وه وده لئین کابرائه ک ژنیکی هه بوه. چونکه نه ژنه، میژده که ی خوش نه ویستوه، جا مه علوم نه بوه بهرخوین بوه یان ژن به ژنه ی پی کرابو یان .. هه رچیشتیکی لئی نابا بی خوی بو؟ یان له به رسوئریان نه ده خورا. جا بابزانین چه کلاویکی له سه ری میژده که ی ده نی وچون و بکوئی به پی ده کا.

پوژیکی کاک په سول ده لئی نه ری نه سستی نه تونه وشيوانه ی لی یان ده نیی ژورخوشن ؟ بوئیان له به رسوئری ناخوژین یان نه وه نده بی خویه وهیچ تامیکی لی نایه ؟ نه سستی له سه ره خو: چت لی وه شیرم، هه یاره ی خوی یه م له ماله بابم له بیرچوه، نه وه بوئه شیوه کان یان بی خوی یان ده ناسوئین. ژنه بوخوی به خوی گوت هه رنه بی سی چوار پوژان له بهر چاوم ون ده بیت.

په سولئ به دب ختیش باوه پی پی ده کاو: نه دی نه وه چون ده بیت؟

نه سستی ده زانی باویه تی خوی لی مۆن ده کاته وه وده لئی چون ده بیت چیه ؟!

به غاریکی بجو ماله بابم سه ریکییان لی ده وله کن دایکم هه یاره که شه م بوئینه و. وه ره وه ! به لئی ! په سول له مه کری ژنان حالی نه بوه، باوه پی پی ده کا، به یانی زو پاروه نانیکی ده خواو وه چا خواردنه وه ی پانه گه یشتوه. یا نه یان بوه، به لکو زو بگه می، کاله و پیتاوی لی هه لکیشاو بگره ماله خه زورم هاتم به پیتیان وه ره به غار.

سبه پنی لای نویژی شیوان که گه یشته وی پاش لی پرسین وچاک وخوشی پورنامانی خه سوی ده لئی نه ری نه سستی چونه ؟

په سول: وه لالا زور باشه، سلاوی لی ده کردن.

پورنامان ده لئی نه دی نه وه چونه هاتوی ئیره ت پیزانیوه په سول؟

په سول: ناموژن! نه سستی هه یاره ی خوییه ی لی ره له بیرچوه و نه منی ناردوه بو هه یاره ی خوی یه. پور نامان ده لئی هه ی عه مری نه مینی به وه ی لی کاویه وه ی تی کا.

په سول: به خودای ناموژن هه تا ده گه مه وه له بیرم ده چیته وه، پسام!

پور ئامان: جابو له بیرتده چیته وه، هه ربړو بلی به وهی لیکه و به وهی تیکه.

گوتی وه لالا باشه هه رده پږم و واده لیم. شه وی له وی ماوه به یانی پاش نان و چا خواردنی هه ستا خریک بو وه پیکه ویت په سول: ئاموژن! جاخو له بیرم چوته وه.

پوور ئامان وه بیرى هیناوه وپاش خواحافیزی وه پیکه ده که وی له دی وه ده رده که وی و. که م مابود یسان له بیرى بچیته وه ویکه پیته وه بۆکن پور ئامانی، وه بیره خوی هیناوه و، بو ئه وهی تازه له بیرى نه چیته وه ده سستی پی ده که به وهی لیکه به وهی تیکه. جاروباره ش چون که یفی زۆرساز بو کرد بویه گۆرانی زۆر پویسی گه یشته که برائیه کی جانوئه سپیکى توپیان بوگرت بو، سواری ببو. هه تار پام بیت، په سول به ده نگی به رزه وه ده یگوت به وهی لیکه به وهی تیکه.

هه رایان کردی وگوتیان که براله سه ره خو! که برا بی ده نگ به ئه وچه هه لاله لالت داناوه!

نه خیر! به کی ده لیی ناخر له بیرى ده چیته وه، گه یشته لای که برای سواروگوتی به وهی لیکه، به وهی تیکه. جانوئه سپ په ویه وه که برای سواری له سه رته ختی پشتی له عه زئی پاکیشا، جانوئه سپ به ربویه لالت و غاریان دا کاک په سولی، هه تا توانیان کوتایان وگوتیان نه وه بوی ده نگ نابى به کرئ گیرای چه به.

گوتی نه دی بلیم چی؟ وای زانی نه وه هه یاره ی خوییه نیه گوتیان هه ربړو بلی پیروزو موباره که بیت یاخوا لیت موباره که بیت هه موپوژئی خیریکی وات به نسیب بی.

گوتی زۆر چاکه، چونکه نه وه نده یان لی دابو تیکه و لیکه ی هه رله بیر چوپوژه.

به لی کاک په سول وه پیکه ووت وده سستی پی کرد: پیروزو موباره که بیت یاخوا موباره که بیت، گه یشته قه راغ شارکی تاقه کوپه ی پاشای مردبو، ده یان بر دبو قه بران، په سولی به دبه خت گه یشته نیو عاله می: پیروزو موباره که بیت یاخوا لیت موباره که بیت هه موپوژئی خیریکی وات به نسیب بی، هه رچه نده عاله پییان ده گوت بی ده نگ به کوپه! بی ده نگ به! نه خیر به کی ده لئی؟! سی چوار که س غاریان دایه وکوته کیکی باشیان لیدا، گوتی نه دی بلیم چی؟! گوتیان ده لئی چی هه ربړو بلی خوا عه فوی کا خوا لئی خوش بیت ده لئی چی.

پاش بریک هه سانه وهی که هه ر ده شی گوت نه بادا له بیرى بچیته وه، وه پیکه ووت

ودهستی پی کرد: خواعه فوی کا خوا لئی خوش بیت، گه بیشته دیه کی له قه راغ نه و دییه ی شه په سه گ بو، سه گیکیان خینکانبو خه لک له سهیری شه په سهیه پاوه ستابون، گوئیان له په سولی بوده یگوت خواعه فوی کات خوالی خوش بیت! وایان زانی به نه و سه گه ی ده لی خواعه فوی کات؟

هه رایان کردی کابرائه وه چ ده لی؟ بی دنگ به! خوئه وه سه گه، حيسان نه نه توده لی خواعه فوی کا خوالی خوش بی؟

نه خیر، هه روای ده یگوت و لی نه ده برپه وه، دو نه فهر غاریان دایه تیژ و پرپان کوتا و، ده خولتیان وهردا هه ستاوه، بریکی خو ته کاندو گوتی ناخر نه دی بلیم چیی؟!

گوتیان ده لی چی؟! هه برپوولی نه وچه قه چه قه چی؟! نه وچه چه چه چی؟! به لی! کاک په سولی تو زوای زو رباشه خولیم ناده ن؟! نانا کسه لیت نادا، نه گه ره روابلی؟ کاک په سول وه پی که وت و دهستی پی کرد: نه وچه قه چه قه چی؟! نه وچه چه چه چی؟! گه بیشته دیه کی له به ره وه ی نه و دییه ی حوجره ی هه قیانی لی بو چاوی به هه قیانی که وت دیسان هه رلی نه ده برپوه ده یگوت نه وچه قه چه قه چی؟! نه وچه چه چه چی؟!

هه قییه کان له سه رسه کوی پتش حوجره ی ده وریان ده کرده وه ده هاتن وده چون به دیتنی نه وانیش بی دنگ نه بو، هه قی نه گه ر گویان لی بو زو ریان پی ناخوش بو پیان و ابو به وان ده لی هه رچه ند: بی دنگ به کاکه بی دنگ به! بی دنگ نه ده بو نه بادا هه یاره ی خوییه ی له به برپیتته وه نه وانیش غاریان دایه هه تا توانیان کوتیان کاک په سول له لیدانی هه قیانییش بی به ش نه بو، گوتی باشه! نه دی نه من بلیم چی؟!

گوتیان کوپه بی شعور! ملی خوت بشکینه، هه برپوولی ببه مه لا، ببه هه قی جار جاره چه پلکیکیشی بولیده و. وابللی له بهر بی عه قلیانی نه یده زانی له سه رنه وکاره بی جیانه ی لی ده دن. به لی کاک په سول پاش نه وه موه کوتانه ی وه پی که وت هه رده پووی وده یگوت ببه هه قی، ببه مه لا، نه گه رچه پله که ی لی ده دا هینده ی چه پله پی خوش بو، نیش ونازاری هه مو لیدانه کانی له بیرده چۆته، به لام نه ویان زو ری ده وام نه بوله دیی وده رکه وت گه بیشته

سه رکانیه کی دو پاوچی چه ندپوژبو ده سیپه ی دا دانیشتبون سیس بیون؛ هیچیان وه ده ستنه که وتبو. نه وده مه ی مراویان بو هاتبو به رلوله ی تفهنگی، نه گه رکاک په سولتی چه مبری به حیندرحووله ولای پاهاات گوتی بینه فه قی بینه مه لا؛ پاوچی هکان ه رایان کرد؛ کابرا بی ده نگبه؟ کوپه بگه پتوه؛ له گه ل چه پله لیدان و بینه فه قی و بینه مه لای؛ مراوی هه لفرین؛ پاوچی کانیش له تا و مراویان؛ غاریان دایه؛ نه وانیش خوری شور ی چاکیان کوتا؛ په سولتی سه رلی شتیاو؛ ناخر نه وه چه ندجارو ه یاره پی گوژیم؛ نه دی بلیم چی؟! که گوتی ه یاره برپکی دیکه شیان لیدا زانیان زور بی ده سلات و خو پریه؟

نه و جار پی یان گوت ناوا به ماته ماته برپشتت هه لته یه نپوه ها!

په سول به ماته ماته وه پی که وت؛ له وان تی په پی زورپوژیو؛ پتگای که وته قه راغ بیستانیکی؛ به کوپه کوپه ده پویتی؛ تازه دز هاتبونه زگ بیستانی و پتیان که وتبون؛ نه گه رچاویان به کاک په سولتی که وت که نه وه به ماته ماته دی؛ گوتیان نه وه تا دزکی دیکه به ماته ماته دی. بیستانچی هکان غاریان دایه له بهریان هه ل نه هات و هه ریه که ی دوسی شه پ و زلله یان لی دا؛ هینده ی وی که وتبوه ده نیان خارانده بو؛ گوتی نه دی به قوربانوبم بلیم چی؟ بیستانچی هکان زانیان نه وه دز نیه فیلی لی کراوه زگیان پی سوتا و گوتیان کوپه به دبه خت ناوا قیت و قنج برپو بو به ماته ماته ده پوی؛ هه ر دامه یه وه.

کاک په سول وه پی که وت، هه روا قیت؛ ده تگوت به رچیغی قوت داوه؛ گه ییشته وه ده رکی مائی بانگی خیزانی کرد؛ نه سستی؛ نه سستی ده لی! ده وه ره ژورئ!

په سول؛ ناتوانم، ده بی سهرده رانه م بو هه لدری. نه و جار خات نه سستی هاته ده ری له پشته وه را پتلاقه یه کی به پشتی دادا په سولتی گیان خاراو نیوچاوانی وه سهرده رانه که ی که وت، پتلاقیکی دیکه ی پتدادا، په سول که وته نپوه راستی ژورئ و بی هوش بو؛ دوايه که وه خو هاته وه هیچی له بیرنه مابوکه بوته سستی خانمیتی بگپرتیه وه؛ نه ستیش له که م هه تا زوری باسی ماله بابی یان ه یاره ی خوی به وهیج شتیکی نه کردو شتیه کانیش چا بونه وه.

قهل و کوتر

له زه مانه کانی قه دیم ده گیرنه وه ده لئین سالتیکی ده پاییزی دا، قه لیک له ره فیه کانی به جی مابو، و زورگه پاکوتریکی دیتوه؛ چونکه قه ل نیره بوو کوتره که ش مییه بو، پاش وتو ویزیکی زور کوترپازی بوو پیکه وتن و، میردی به قه له که ی کردو به زه حمه تیکی زوره لانه یان دروست کرد وه ختی هات دوهیلکه ی تی کردن ده وه ختی خۆیدا کورک بو جوجکه ی هه لئنان، پاش ماوه یه کی جوجکه کان په پروازه بون، هاتنه هه ل فرینی، له سهر جوجکه کان قهره یان لی په دابو، چونکه قه ل ده یگوت نه من هه ربو خۆم ته واری خواره مه نیم بو هیناون وله هه مو باریکه وه، ناگاداریم لی کردون و جوجکه کان ناده م به تو.

له ولامدا کوتره ده یگوت نه توه ره خۆت به خیو کردوه. هه ر قازانچ به گیان وله شت گه یشتوه، ته نانه ت له به ره هه وه سێ ده گه ل من تیکه ل بویه و نیستاش هیچ حه قی مندالانت نیه و نابی باسیان بکه ی، چونکه ته واری کویره وه ری له نه ستوی من بیت و جه نابیش نئستا هاتویه سهر حازری و ده له ی جوجکان ناده م به تو چۆن وایه.

به لی! به نه وجوره هیچیان بو هیچیان نه ده سه لماند، ناعیلاج چونه لای قازی هه تا حاکمی مسولمانان ریگایه کیان بو دانیت و کیشه یان خه لاس کات به نه وجوره ی له حزور حاکمی هه ر که سه قسه ی خۆی کردو قازی پیی گوتن، هه رکه سیکی ده لیلی گه وره تری له سه رمخالیفی خۆی بئیتیه وه جوجکه کان بووی ده بن، نه به نه وجوره ی قه ل ده ستی پی کرد و چه ندکه سیك له حزور قازی بون و گوئیان له گیشه وه ره ی قه ل و کوتر ی بوخستیاننه ژیرچاوه دیری خۆیان و، له وی مانه وه و گوتیان بابزانین نه وانه چه ده که ن و جوجکه ده بنه ئی کامه یان.

وتاری قه ل:

جه نابی قازی ده گیرنه وه دلئین؟ پاشایه کی زورده وله مند. له ولاتیکی ده ژیا هه رچه ند نه و پاشایه وه کوشایه کانی دی مالتیکی زوربه لام به بیته و به ره وو. زورئاوه دان نه بو تاقه کوپکی هه بو نیوی نه حمه د بو، هه رچه ند کوپه که ی خه ریکی خۆیندن ی بو به لام پاشاهه تا بو خۆی مابو، ژنی بو هینا زوری پی ته چو پاشای بابی نه حمه دی مردو نه حمه د

ته نیا مایه وه له گه ل' نه وهی ژنه که ی به خواستی خوئی و به د' لی خوئی میژدی به کوپی پاشای کردبو به د' لی یه ک بون؛ هه موپوژی نه و کوپه وه کو شاگرد مه دره سه یه ک به یانان ده چوو دره سر خویندن، بو نیوپوژ وشه وانه، ده هاته وه مالی؛ زۆربه خوئی نه وودو دلداره پائان ده بواردو، هه رچه ندجاری نه حمه د. ده هاته وه مالی و چاری به به ژن و بیا لاکفت و لغتی خانمی و وه زعی ماله که ی ده که وت مالیکی نه وه نده خویشیان هه بو که زگه زپی بالاده بو. ومیشک و د' لی بوخویندن هانی ده دا، بی خه به رله وهی ژنی نه حمه دی پوژیکی له سه رقه لاو بالاخانه ی به له نجه ولارده هات و ده چودی لاویکی تازه پیی گه یشتونیوی سه عدون بوو، مه جومعه یه کی جفاره پی یه بو فروشتنی به کوچی داده پوات خیزانی نه حمه دی جفاریکی له سه ری پ'ا هاویشته نیوجفاره ی سه عدونی جفاره فروش.

سه عدون دیتی، جفاره یه ک هاته نیوجفاره کانی ته ماشای کرد له سه ره وه ژنه ی دیت و گوتی نه وه نه وجفاره ت بو هاویشته نیوجفاره کانی من؟! و خیزانی نه حمه دی ده ل' جفاره ی من هه ریو نیوجفاره ی تو باشه!

ژنی نه حمه دی له سه ره وه سه عدونی په به نیش له خوارئ ده ستیان به قسان کردو به کورتی، کاکه و براله یان کرد و پیک هاتن، وادیاریوه نه وه له ی زۆرپی خوش بو هه رچه ندجی ترسی بو به ل'ام جیل پوژی و اترس و مرسی نامینی، به ل'ی سه عدونی جفاره فروشی برده وه تاغه که ی خوئی و سندوقیکی گه وره ی بو دروست کرد که پیا یان ده گوت یه غدان نه گه ر نه حمه دی میژدی ده هاته وه، ده یه غدانه که ی ده ناو، ده نا ده هاته ده ری و خه ریکی رابواردنی ده بون، هه تا پوژیکی نه حمه د به بی نه وه ی فکرو بیریکی له هیچ شتیکی کرد بیته وه و به بی وه ختی هاته وه مالی، یانی نه نیوپوژبونه شه، هه رچه ند، نه و کو شک و تالاره له ده روازه یه وه تا دیوی دانیشتنی سی زهنگی هه بون به ل'ام خیزانی به شه پریوی دیت و هیچی نه گوت و هه روا به بی دهنگی وه کو هیچ نه بویی گه پاوه بو مه دره سه ی.

نه حمه د نه و ماموستای له کنی ده خویند ده گه ل' یه ک زۆر سه میمی بون، هه رپازیکی نه حمه ده ییابه ماموستای ده گوت، به تایبه تی خوئی و مالی.

که چووه لای ماموستای نه وهی چاروی پی که وتبو بوئی گټپراوه، مام وه ستا پیی گوت نه حمده بجو، زهنگی نه وه لی به لوکه ی بناخنه و دیسانیش هریه بی وه ختی بچووه مالی، نه حمده به ده ستوری ماموستای کاره کی کرد، نه وجار خیزانی شه پریوتر دیت هه تا زهنگه کی دوه میشی به ست ناوا، بوئی مه علوم بو که شتی که ده گوئی دا هیه و خیرابه کی، چو نه ویشی بو ماموستای گټپراوه.

ماموستا، گوتی زهنگی ناخیش بیهسته وهریه بی وه ختی بچووه بزانه چ ده بیت وچ ده بینی به لام هیدی وله سه ره خو و شیاره. نه حمده. نه وجاریش به قسه ی ماموستای کرد و زهنگی ناخیشی به لوکه ی ناخنی وه ژورکه وت خانم هه رنه وهنده ی پی کرا. سه عدونی ده سندوقی هاویت و بو خوشی هه روابه پوتی له سه ر سندوقی دانیشیت

نه حمده. لی پیرسی نه وه بو واخوت پوت کرد و ته وه، له جوابدا، ده لی نه حمده شا، به خوی هینده گه رمایه وه خته بخنکیم هه رسو زه ی باشی نایه نه و پومالته.

نه حمده نه گه ر ناوای دیت له به رخو پیه تی؟ ده ست وپی سپیلکه یی خوشه ویستی ژنه کی هیچی نه گوت به لام هه مو هیوایی ژیا نی ده گه ل نه و ژنه ی چووه فه نایه، وه ک ده لئین پیسه کی لی بو وه به خوری، وه ده رکه وت وابه عاجزی، پوی ده چواریاغی کرد له سه ر کانیه له بن داریکی به غه مناکی دانیشیت، هه رفکری له وه زعی خو ی و ژنه کی ده کرده وه، نه ی نه هلی مه جلیس جه نابی قازی ژن نه وه تا عه مه لی ناوایان هیه، چ به قابه ژنان ده کی.

ده رویشه کی دی وه خو هاته وه؛ نیدی له بیر چووه بجیت نه وه و زوعه ی بومه لای بگټپرته وه؟ نه و ده رویشه کچی کی به مندالی کپی بو هه رله مندالیش پاپوحی نه و کچه ی ده عه سای کرد بو پیکه وه ده غاریدا. ده ژیان هه میشه و بو هه موجیگایه کیش نه وعه ساییه ی هه ربه دهستی وه بو؟ ده وریش هات له بن داریکی دانیشیت، جانتای داناعه رزی وعه سای له سه ر جانتای داناو په شته مالیکی پاخست، برپکی ته ماشای نه ولاو نه ولایان کرد، که سی

نه دیت. نه حمه دیش چونکه وای خوئی شارد بووه، نه ویشی نه دیت و، ده رویش عه سایی دهست دایه هه لی هاویشته حه وای، ته ماشای کرد بوبه ژنیک هه تا دهست هه لئینی که لگه ت و جوان و خوین شیرین، هه رخوش بو تیی وه پامیتی.

ده گهل ده رویشی دهستیان ده نه ستوی یه کتر کردو پاش سو حبه ت و عیشق بازی ده رویش ده هوشه وه چو وبی هه ست لئی که وت.

ژنه ش، هینای بریکی ده رمانی بی هوشی به دم ولوتی ده رویشی داهینا و به ته وای بی هوشی کرد، نه و جاردهستی ده باغه لی پاکرد؟ سیوکی سوروگه شی ده رهینا و هه لی هاویشته بوبه کورپه جحیل یه کی زورله خوی جوانتر، نه و جار نه ودوانه، دهستیان کرد به که یف و سو حبه تی، پاش نه وهی له هه موشتیکی خه لاس بون دهستی به سه روچای کورپه ی داهینا بووه به سیوده باغه لی نا هینای بو سوئی له به رده می ده رویشی ساز کردو نه ویش وه خو هاته وه،

نه و جارده رویش دهستی به سه روچای ژنه که ی داهینا بووه به عه سا؟ بیخه به ر له هه موشتیکی و چ پوی داوه و چ بوه دهستی داعه ساو جانتای هه تابروات. نه حمه د نه وه له ی پی باش بوه بوئا شکر ابونی کاری، خوئی پنگای پی ده گری و ده لی نا هیلیم برپی، نه و بو بو نیوه پویه میوانی منی.

هه رچه ننده رویش زوری پیی سه یرده بی ناخر کورپه پاشایه ک ده رویشیکی گه پیده بانگه یشتن کات هه رجوریک بولیی قه بول کردو نه حمه دچووه مائی، پوی ده خانمی کردو نکارم به نوکه رونیتو مائی نه سی مه جومعان خوارد هه منی بوخومان سازکه، میوانمان هه یه ؛ لئی پرسی: میوان کی یه ؟ نه حمه د: ده رویش سه عیده !

خانم: باشه سی جیگامان بوچیته ؟ نه توده گهل ده رویشی هه رمه جومعیکوبه سه ! نه منیش که میکم خوارد یانه خوارد هیچ عه بیی نه !

نه حمه د ده لی نه خیر! نه تو سی مه جومعان بو سازکه و کارت به وهی نه بیت؛

به لی نه ووده چون له دیوی تاییه تی دانیشتن. خانم هه ره وده می مه خافه تی لی به یدابو. و زویشی پی ناخوش بو ده رویشی برده دیوه که ی خویان و خانم به په له په ل سی

مه‌جومعه‌ خوارده‌مه‌نی حازرکردو هیتای له پیشی دانان.

ئه‌حمەد مه‌جومعه‌یه‌کی له‌پیشه‌خۆی ویه‌ک له‌پیش ده‌رویشی ویه‌کی له‌پیش خیزانی دانا:

ئه‌حمەد به‌ ده‌رویشی گوت: ده‌ی مام ده‌رویش په‌فیقت بێته‌!

ده‌رویش وه‌ک راپه‌چینه‌یی رانه‌چەنی وده‌لی په‌فیق؟ ئه‌من په‌فیقم نیه‌!

ئه‌حمەد ده‌لی ده‌بیته‌ بیته‌، ده‌رویش: باوه‌رکه‌ په‌فیقم نیه‌.

ئه‌حمەد ده‌هه‌سته‌ عه‌سایه‌که‌ت هه‌لای بابزانی چۆن ده‌بی!

ده‌رویش که‌گویی لی‌بو گوتی عه‌سایه‌که‌ت هه‌لای زانی ئاگای لی‌بو! چاری نه‌بو

هه‌ستا عه‌سای هه‌لایشت بووه‌به‌ژنه‌که‌!

ئه‌حمەد به‌ ده‌رویشی گوت ئه‌تووهره‌ ده‌گه‌ل من له‌ سه‌ر مه‌جومعه‌یه‌کی دانیشین،

به‌ژنی ده‌رویشی گوت پچو له‌سه‌ر ئه‌وه‌مه‌جومعه‌ی دانیشه‌؟

ژنه‌چوله‌کن مه‌جومعه‌که‌ی دانیشیت وئه‌حمەد ده‌ی خوشکم ئه‌تۆش په‌فیقه‌که‌ت بێته‌.

ژنه‌په‌نگ وپوی گۆرا نه‌گه‌ر. ئه‌حمەد له‌کن ده‌رویشی پیتی گوت په‌فیقت بێته‌ژنه‌ گوتی

په‌فیق چی ئه‌من په‌فیقم نیه‌!

ئه‌حمەد: ده‌ی په‌فیقت بێته‌ ده‌ی ده‌زانم په‌فیقت هه‌یه‌!

ئه‌وه‌جارد ده‌رویشیش ده‌گه‌ل ژنه‌ی سویندی ده‌خواردوده‌یگوت په‌فیقی نیه‌!

ژنی ئه‌حمەدی ئه‌گه‌رچای به‌ئو عه‌ساییه‌ی که‌وت وپوبه‌ ئه‌ژنه‌ ئه‌ویش زۆر ترسا

ئه‌حمەد به‌ژنی ده‌رویشی گوت ده‌هه‌سته‌ ئه‌تۆش سیوه‌که‌ت ده‌ریته‌وه‌لی‌باوی!

ژنه‌نه‌گه‌ر زانی ئاگای لی‌بو هه‌ینده‌ی دیش تێک چوو هه‌روه‌ک شیتانی لی‌هات وپاش

زۆرپرکیشی ویه‌زم هه‌للا ولای ده‌رکیشی لی‌گیرابو هه‌یج عیلاجی نه‌بو سیوه‌که‌ی له‌باغه‌لی

ده‌ره‌ینا و هه‌لی‌تاویش و بووه‌ به‌کو‌په‌جیتله‌که‌!

ئه‌گه‌رده‌رویش چای به‌ئو وه‌زعی که‌وت هه‌روه‌کوماخولیاپان هه‌ستا پی

وئه‌حمەد گوتی دانیشه‌وه‌جیگای خۆت جاری کارمان ماوه‌. به‌ژنه‌ش ده‌لی: ئیوه‌هه‌ردو‌کو

له‌سه‌رنه‌و مه‌جومعه‌ی دانیشن.

نه وچار. نه حمده پوی دده رویشی کرد وگوتی بزانه پره فېقم بوخوت پیدا کرد پره فېقم بوپره فېقیشت پیدا کرد، نه توش پیاوېه پره فېقیکی بوته وپره فېقه ی من پیدا بکه؟
 ده رویش هم له بهر غره زی خوی که وه زعی وای لی هات حالی بوو. پېښی خوش بوکاری نه وانیش ناشکراکا. ده رویش پوی ده ژنی نه حمده ی کردوگوتی ده ی خانم نه توش ناوالت بیتنه خانمی نه حمده ی به له رزه له رزو به ترسه وه ده لی نه من ناوال وپره فېقم هر نه حمده دشاېه. ده رویش وای گوی لی ده بی که چه شیریکې پی ده بی، هلی کیښا که چه شیره که ی وپای کرده سر یه غدانی، شه پیکې له یه غدانی داو سه عدونی له نیویه غدانی به مړخیش مړخیش هیئاده ری.

نه ی نه هلی مه جلیس: جه نابی قازی چ نعتیار به ژنان ده که ن نه وه تا ژن عه مه لی ناوایان هیه.

نه حمده گوتی کابرای جغاره فروش نه توش ده گهل خانمی له سر نه و مه جومعه ی دانیسه! هر چه ند ناکریت نابیت و هاواریان کرد، فایده ی نه بو گوتی نیوه ده بی به یه که وه نانی بخون!

به لی! نه حمده، ده گهل ده رویشی و، ژنی ده رویشی ده گهل حریفی و، سه عدون ده گهل خیزانی نه حمده ی، نانینان خواردیان خوارد، نه حمده. وده وریش هر دوکیان ژنه کانیان ته لاق دان و به ره لایان کردن.

چونکه زانیان خه تاله ژنه کانیانه یا عاده تی نه وره مانه ی وابوه یان له بهر خو پرتیانان چیان به حریف یا که له گای ژنه کانیان نه گوتوه.

به لی! نه وانه ژنه کانیان ده گهل حریفیان وده درکه وتن و پویشتن. نه حمده و ده رویش نه گهرته نیامانه وه، نه حمده پوده ده رویشی ده کاوده لی نه من مایکی زورم هیه، هرکه سیکې بلتی بوته ده خوارم و بوته دینم. ده وریش: نه من نه ورنه م به مندالی کرپوه، وپوحم ده نه وعه سایه ی کرده که بیست و چوار سه عاته به ده ستمه وه یه، دیسان حریفی بوخوی پیدا کرده؟ چون چه ژنیکې پیدا که م و به قای پی بکه؟ نه من هه تاموم

تازه ژني ناهينم، نه توش بوخوت كه يفي خوته !

نه حمده: هر چه ند نه من جحيلم، هر پته جحيلم، به لام هه روه كو بوخوت ديتت
نه من كوپه پاشايه كم و نه ژنه م به دلي خوم هيتاوه، هه روه كو نه من به ويستی خوم هيتاوه،
ژنه كه ش هه روابه ويستی خوي بوه و كه س زوري لي نه كرده، له سه رنه و حاله ي بچيت ناوا
ثابروي من به ريت، نه و كار هه ناچه زه ي بكات نه منيش، تازه هه تا موم ژني ناهينم.

نه ي نه هلي مه جليس، جه نابي قازي ! نه وه تا ژن كاري ناوا ده كه ن چ ئيعتبار به
ژنان ده كه ن ؟

ده رويش ده گه ل نه حمده ي هه ردوكيان بي ژن مانه وه كو تر له نه و هه مو وه خته ي دا كه
بي ده نگ دانيشتبو، نه و جار وه جواب هات.

وتاري كوتري مي يه :

پوي ده قازي و مه جليسي كرد وگوتي.

جه نابي قازي ! به لي ژن هه يه ژنو چكه ش هه يه ! پياو هه يه و پياو و چكه ش هه يه !
ده گيرنه وه ده لئين تاجريك به نيوي خواجه حه س نه ي به سرايه خه ريكي توجار په تي بوه
سالي جاريك يابه دوسالان جاريكي ده چوو به غدايه بو توجار په تي و حوجره يه كيشي له وي
هه بوه وزقده وله مهنده به نيتو مال و مالداري،

هه ره لشاري به سرايه له گه په كي ماله خواجه حه س نه ي، لاويك به نيوي ميرزا برايم به
خوي و حه بيبي خي زاني و قه ره واشيكي، خه ريكي ژياني ئاسايي خويان بون؛
نه و جاره ي خواجه حه س نه گه رسازبو بپوا بو توجار په تي ده نگ ده گه ره ك و كو لئانسان
گه را كه نه وه خواجه حه س نه دچيته به غدايه، حه بيبي به ميرزا برايمي گوت بو نه توش ناچي
بو توجار په تي ده پچو چيدي به بيكاري له مالي دامه نيشه ؟ !

ميرزا برايم: ئاخريه چي بچم خو هچم به ده سته وه نيه به بي پول بوكوي بچم ؟ !
حه بيبي ماره يي خوي سي گه وه ري هه بون له پاش نه ستوي له بن پرچي شار د بوني وه . گوتي
گه وه ريكت ده ده مي به ره بيفروشه، نه سباب و شتومه كي سه فري سازكه .

ميرزا برايميش قبولي كړد، كه وهه ري لي وه رگرت و بردی فروشتی و هه مو نه سبابی سه فره يی كړی و به خيزانی گوت نه من نه وه ده پږم نه گر هاتمه وه وگوتم خالتي كې په شت له نيوانی سينگ ومه مكانه، نه منم ده ركهم لي بكنه وه ده نا له كه سی مه كه نه وه ها، خيزانیشی گوتی زږد باشه پر پوخوات له گل.

ميرزا برايم په گل كاروانی كهوت و پوږی. چه دم نه نزل پوږيشتن، دانيشتون بڅه سا نه وهی، ده ستیان كړد به قسان: ژنی فلان كه سی ژنی چاكه، فلانه ژنه وایه و ... خواجه حه س نه به ثا نقه ست باسی ژنی ميرزا برايمی هينا گوږی.

هه ر پوی ده ميرزا برايمی كړد وگوتی نه لجان ژنه كه ت پوږيشتوه هه ربو ته شسی نه تونارد و ته كاروانی! ميرزا برايم گوتی نه خيز: وانيه! پاش برېك قسه و به برېك هه لاجون وایه و انیه قيره و چه قه چه ق گړتويان له سه ركاروانه كيان كړد وگوتی نه وه ده چم نيشانه شت بو دېنمه وه. ده نا باكاروانه كی من بو توږی، چونكه ميرزا برايم هيندهی ئيمان به ژنه كی بو نه ویش گړيوه كی ده گل كړد وليی قبول كړد.

خواجه حه س نه گه راوه بو مالی. هه تا حيله يه كی سازبكات، هه م نابړوی ميرزا برايمی و حه بيبه ي به ريت، هه م كاروانه كه شسی لي به ريته وه، نه وه ش بو خوی نه وعه كاسپيك بوله نيوده وله م نه دكاندا ؟

ليی سوارى نه سپيكي ويزغه بوو! هاته وه وخوی گه يانده مال هه جيرانیكي ميرزا برايمی، برېكيشی پول دانی و، وېرېكي ديكه شسی وه زعی مال هه ميرزا برايمی لي پرسين به تا يبه تی وه زعی حه بيبه ي كه چوڼ ده كړی بيبينم، هه رچه ندی ده لئين پوليشوده ده می! به لام ژنی جیرانی ميرزا برايمی پتی گوت كه به هېچ جورېك ناكړی ژنی ميرزا برايمی بيبینی، چونكه قه ت له مالی وده رناكه ویت نه گه ركاری بازارپشی هه بيت قه ره واشی هه يه ده دينريت بو پېك هينانی كاری بازارې، بو خوشی هه مو پوږی به ينی شه وورپوژان هه لده ستيت هه تامه لا بانگ ده دا هه رغوسلی گونا حان ده كا، پاش مه لا بانگ دانی نوږی ده كات جان هه و جارده ست ده كا به كاری مالی.

وه ختېك خواجه حه س نه گویي له نه و قسانه بو نه و جار پيی گوتن، باشه له كوئ

غوسلّی ده کاو ده ست نویژئی هه لده گریته.

ماله کابرای گوتیان له نه و دوپانه کیهی هه مامی هه یه وله هه مامی غوسلّی ده کاو ده ست نویژئی هه لده گریته. خواجه هه سه ن گوتی، نه وه نده یارمه تییه م بده ن نیژدیوانیکم ویده ن، هیچی دیکه م له ئیوه ناوی وله به رماله خووشی نهیده ویزاخوئا شکرکات، به ئی ماله کابرای به نه وپوله ی که له خواجه هه سه نیان وه رگرتبو، یارمه تیان داو نیژدیوانیکیان ویدا، چونکه سه رچاوه ی هه موکاریکی پوله، نامه رد. ده توانی خوئی پی پاره شیئی.

خواجه هه سه ن شه وی به نیژدیوانی داوه سه رکه وت و له تاریکیای شه وی که لکی وه رگرت به قه رای جی چاویکی له دیواری هه مامه که ی کون کردو، چاوه پوانی هاتنی هه بیبه ی بو هه تابیت (بوچه مامی)

تازه شه وده زرینگاوه، دهنگی لاق وشه قه ی ئافتاوه وله گه نی هات، هه بیبه به چراوه هات له هه مامی خوئی پوت کرده وه، خه ریکی خوشوتنی بو؟ بی خه به رله وه ی کاک حاجی هه مامی کون کرده وه ته ماشای له شی پوت وقوتی ژنیکی مسولمان وله خواترس ونامه حه رم ده کات.

جه نابی قازی نه ی نه هلی مه جلیس؛ ژن هه یه ژنوچکه ش هه یه !

پیاو هه یه و پیاو وچکه ش هه یه !

به ئی! نا حاجی هه سه ن ته ماشای کرد، دیتی که دو گه وه ری به بن پرچی وه نه، خیرایه کی هاته وه خوارئ وگه پاره بولای کاروانی.

کاروانه که ش هه رله جیگای خوئی مابووه چاوه پوانی هاتنه وه ی خواجه هه سه نی بون، که دورونیزیکی کاروانی بو؛ په فیه کانی چاویان پیتی که وت چونکه پیاوی ده وله مه ند. ریایی له به رده که ن و بریکی به پیره چون هه تا بشزانن خواجه چی کرده؟! له نه وسه فه ره یی قازانجی کرد وه یان زه ره ر؟!!

گه بیشته وه و سلاوی کردوبه خیر هاتنه وه یان کردو بی ئه وه ی موله تی بده ن

ئی یان پرسى: خواجه چت کرده؟ شیری یان پیوی؟!

به‌ئی؛ خواجه وه‌قسه هات نه‌پئ‌وه‌للا نه‌من نه‌مگوت، خو‌به‌خو‌پایی نیه، پیتان‌وايه نه‌من به‌قته میرزا برایمیش نازانم؛ خودا ده‌زانی، هه‌رک‌س بجیت له پشت ده‌رکئی بلی خالئیکی ره‌شت له نیوانی سینگ ومه‌مکانه ده‌ست به‌جی ده‌رک‌ی لئ‌ده‌کاته‌وه، وکه‌یفی خوئی ده‌گه‌ل بکه، نه‌وه له قاوه‌خانان باسکی لئ‌هه‌لگردون و سه‌مای بو ده‌کات و چه‌رته‌م‌ه‌شی ده‌گه‌ل لئ‌ده‌دا، کوا ژنت! به‌رخم مندالی. ؟

باشه‌خو‌ک‌س نه‌بو‌بلی وانیه یاچون وایه‌کاروانچی هه‌مولایه‌ک ومیرزا برایمیش لایه‌ک به‌ئی! میرزا برایمیش به‌ته‌نی بی‌قسه‌ماوه، کاروانه‌که‌ی دۆپاند، خه‌ریکی گه‌پانه‌وه‌ی بو، به‌لام نه‌ی وئ‌را، له‌لایه‌ک له‌به‌رلۆمه‌ی عه‌بدان وله‌لای دیک‌ش له‌حه‌بیبه‌ی زۆر ده‌ترسا. نه‌ی وئ‌را بگه‌پتته‌وه‌و خواجه حه‌سه‌نیش پی‌گوت، بو ده‌گه‌پیته‌وه، ببه‌پیاوی من حه‌قی خو‌ت ده‌ده‌می، هه‌تا ده‌چینه به‌غدايه، له‌ویش بو‌خو‌ت کاری بکه، به‌لکو شتئ‌یکی په‌یدا بکه‌ی و به‌ده‌ستی به‌تال نه‌گه‌پیته‌وه ؟

له‌لایه‌ک نه‌ومه‌ره‌ده‌ی به‌سه‌ره‌ئنا له‌لای دیش مال‌داری بو ده‌کردوزگی پی ده‌سه‌تا. میرزا برایم به‌ناچاری قبولی کردوبه‌پیاوی خواجه حه‌سه‌نی به‌سرایه. نه‌وان وه‌پئ‌که‌وتن، قوله‌یه‌کیان ده‌گه‌ل‌بو، ته‌ماعی پئ‌نیش و بو‌که‌یف ورا بو‌اردنی بۆماله میرزا برایمی گه‌پواه، هه‌تا گه‌ییشه پشت ده‌روازه‌ی چه‌ندی کئ‌شا، بانگی کرد: ده‌رک‌م لئ‌بکه‌نه‌وه، خالئیکی ره‌شت له‌نیوانی سینگ ومه‌مکانه‌حه‌بیبه‌وقه‌ره‌واشه که‌ی عه‌جایب مان گو‌تیان میرزا برایم بۆنازنگه‌پاوه‌ته‌وه‌چه‌بوه، شه‌بوو. بو‌یان مه‌علوم نه‌بو. خو‌لاسه‌ی که‌لام نه‌گه‌رچون و ده‌رک‌یان کرده‌وه، قوله‌هاته‌ژوری، حه‌بیبه پی‌گوت له‌چی ده‌گه‌پی چه‌کاره‌ی؟!

قوله‌گوتی نه‌من به‌نه‌ونیو نیشانه‌ی هاتوم بو که‌یف ورا بو‌اردنی. حه‌بیبه به‌خوئی و به‌قه‌ره‌واشه که‌ی به‌فیل قوله‌یان گرت و به‌چارمیخه‌له‌به‌ریکیان کئ‌شاوه‌بریکیان به‌داران لئ‌دا، قوله‌گوتی بو خاتری خودای! لئ‌مه‌ده‌ن حه‌بیبه گوتی باشه لئ‌ت ناده‌م، به‌لام پی‌م بلی بزانم مه‌سه‌له‌چیه بۆهاتویه‌کئ‌فیتری کردوی، قوله‌گوتی

باشه لیم مه دهن هه مو شتیکو پی ده لیم!

دهستیان له لی دانیتی هه لگرت وقولش ته وای مه وزوعی خواجه حه سهن و میرزا برایمی به پونی بو گترانه وه.

حه بیبه قولى به قهره واش و جیرانی نه سپارد گوتی به ری مه دهن. پوژی جاریکی دارکاری که نه هه تا بوخوم ده که پیمه، ده رکش له که س مه که نه وه!

به لی! حه بیبه که وه ریکی دیکه شی له بن پرچان ده رهینا و چو خوردی کرده وه شهش حهوت نه سپی چاکی به هه مو شت و مه که وه کپین به رگی پیاوانی ده به رکرد و شهش حهوت نوکه ریشی گرتن، هینانی نوکه ره کانی زۆبه جوانی ته یار کردن له هه مو باریکه وه. به رگی جوان و نایابی بو نوکه ره کانی کری، نیوی خوینا، نه حمه د ناغای کوستانی؟

حه بیبه هه رسالیک ده بو نه ده بو میردی به میرزا برایمی کردبو، زۆر جوان چاک بوو به هه بیبهت و هه روانیترانه خولقابو، ناوا خوئی ساز کرد بو تو له نه ستانده وه ی له خواجه حه سهنی به سیرایی؟ که وته دوی. کاروانی خواجه حه سهنی. کاروانی خواجه حه سهنی که بیشته به غدایه و نه ویش پاشی دوسی پوژان به خوئی و به نوکه رانی که بیشته به غدایه، مه نزلکی خوش و نا راسته ی به کری گرت له جیگایه کی خوش و یاسه فا. کاری پوژانه ی، که پان له نیو شاری وه کو قاوه خانه و کاروانسه راو... بو، چونکه زۆبه دل بو، جاروبار پولی قاوه خانه ی به عزه که سیکی ده دا، به دایمه ش پینج شهش نوکه ری بو شناغ و ته یاری ده که ل بون زۆریان خوش ده ویست، ورده ورده خه لک ناسیان. خوئی به میری به غدایه ش ناساند.

ده که ل نه و که پان و هات و چویه ی میرزا برایمی د یته وه؟ هه رکه بیشتبونه به غدایه خواجه حه سهن ده ری کردبو، چوبو ببوبه شاگرد مزگر.

پوژیکی نه حمه د ناغا چو کن وه ستای پیی گوت مام وه ستا بریکن قاپی پیس هه نه نه و شاگردت بنیره بیتان هینن بون سپی که وه.

وه ستا هه رزویکی گوتی میرزا برایم ده خزمهت ناغای پرا بچو، قاپ و مسه کان بیتنه هه تا سپینان کهینه وه.

میرزا برایم په گه ل نه حمده ناغای که وت. له پیته به میرزا برایمی گوت بو نایه لای من چونکه نه من پتو یستیم به چه ند نوکه رتکی دیش هیه نه گه میرزا برایم چاوی به نوکه ره کانی نه حمده ناغای که وت له شایان به قای نه ده کرد قبولی کرد و قاپه کانی لی و هرگرتن و بردنی بوکن و ه ستای سپتیا ن که نه وه. به وه ستای گوت ده بی نیجازه م بده ی نه من ده پوم چیدی کاری ناکه م، وه ستا ده لی باشه خو نه تو د پوژده کاری ده که ی نه خیر ده پوم خولاسه وه ستا نیجازه ی دا و پویش ت.

به لی! میرزا برایم هات بو کن نه حمده ناغای به نوکه ری.

نه حمده ناغاده ستیکی به رگی جوان وه کونوکه ره کانی دیکه ی یابریک جوان تر به نه سب و هه مونه سبا بیکه وه بوکری و کردیه نوکه ری خو ی نوکه ره کانی نه حمده ناغای میرزا برایمیان ده شوپاند و بویان مه علوم نه بوچون و به چه، جوریک گه یوه ته به غدایه، به رگی شاگرد مسگه ریه که شی لی وه رگرت و ده بوخچیکی ناوه لی گرتن بو پوژی پی ویست و به لکه.

جه نابی قازی! نه ی نه هلی مه جلیس! به لی پیاو هیه پیاو وچکه ش هیه،

نه گه رزن هیه رزنو وچکه ش هیه!

ده گه ل هات وچوویه شاره زای هه موجیگایه کی ببو، دوکانی خواجه حه سه نیشی دیتبووه.

له زورجیگایانیش باسیان ده کردچونه فلان دوکانه ی و فلان قاوه خانه ی و ده گه ل خه لکی که ده داو، نیحترامی عاله میی راده گرت. خه لک زوریان خو ش ده ویست وای خو پریک و پریک کردبو به نیقاب و شتومه کان که س نه یده زانی نه وه رنه.

پوژتکی ده سته به رگیکی جوانی ژنانه ی کپی و بی نه وه ی نوکه ره کانی بزاند زور به بی ده نگی به رگه جوانه که ی ده به رکردو چارشیوی به سه سه ری داداو، ده پیشد اموریکیشی به نیوی نه حمده ناغای کویتسانی که هلی قه ندبو، ده باغه لی ناو برتکی میوژو گوژیه لگرتن و ده رمانی بیهوشی پیوه رکردن، له گه ل تابله مه و چه ندکه لپه پهری و بریکیشی ده رمانی بیهوشی زیادی هه لگرت و، به ره و دوکانی خواجه حه سه نی وه پی که وت.

له نه ولولای دوکانی بریک پاره ستاهه تادوکانی خواجهی چول بو، نه و جار وه ژورکه وت کوتی، خواجه زانیومه نه تو گه وه ریکت هیه، نه منیش گه وه ریتم هیه، هاتوم گه وه ری خوتم پی بفرۆشه یان گه وه ری من بکره.

خواجه بریک دل دنیائی به ته منیش بو، نه گه رچاوی به حه بیبهی که وت وه ختابوشیت بی له سوپییانی. وگوتی نه من له خودام ده ویت نه و گه وه ره ی دیکه م وه ده ست که ویت. هه خیرایه کی دوکانه که ی داخست و حه بیبهی وه دوا ی خو ی دا. بۆمه نزل ی خو ی وه ره که ی پی داچونه ژوری قفلکی لی ده دامه تاحه وت ده رکه ی له حه بیبهی داخستن؛ برديه نه ومزله چۆله ی نه گه ره ره ریۆنه وکاروفیلانه ی سه ره ره رکردبون و نه و جار. پوی ده حه بیبه ی کرد: ره ره دانیشه. حه بیبه ده لی کوا گه وه ره که ت؟

خواجه ده لی خوات لی پازی بیت گه وه ری چی نه من بوخۆم گه وه رم بو تو! حه بیبه: نه منیش هه نه وه م ده ویت ئیدی ده وه ره نه تۆش ده میکی له کم دانیشه و بریکیش قسه ی ده خو ش خو شم بو بکه و باهیندیک پی بکه نین قاقایه کی کیشاو.

خواجه هات له کنی دانیش ماچ و موچیکی کرد یانا، حه بیبه میۆز و گوژی هیانه ده ری وگوتی وه ره دوسی ده نک میۆز و گویزان بخوین و قسه خو شه کانیش بکه یین. خواجه به نه و قسه ی و به میۆز و گویزان زۆر که یف خو ش بوله به ره بیسیانی هه چ بیریکی لی نه کرده وه چوله کن حه بیبه ی دانیش و وه رده نکی میۆز و گویز خواردوبی هۆش بو، و لیتی که وت بروکیکی دیکه شی ده رمانی بی هۆشی به دم ولوتی وه رکرده تا وه هۆش نه یه ته وه.

نه و جار هینا ی ره ژیه که ی ده نیو تابله مه ی ناو. ناوری پی وه نا، تابله مه ی هه ل سوپاند ناو ره شاهه. خواجه حه سه نی پوت کرده وه ومۆر که ی به ناوری سو کرده وه و به سمتی خواجه یه وه نا؛ به جوریک نه گه ره نا شکرایی د یاربو «نه حه دناغای کویتسانی»

شت و مه کی کوکردنه وه و ده رکه کانی یه که له دوا ی یه کی هه لگرتن و گه پاره بو لای مه نزل ی خو ی، بیده نگه ی لی کرد هه تا هه شت نۆده پۆزان.

دوا یه پۆژیکی، دوسی نوکهری وه دوی خو ی دان و چو له دوکانی خواجه حه سه نی

وه ژورکه وت.

خواجه! فلانه پارچه ت هه یه بوژانک وجوغه ی پیاوه کان؟

خواجه حه سه ن که زورک زولواز ببو ژور به نارپه حه تی توانی ئاو پیداته وه، نه حمه دئاغا لیی پرسى: نه وه بو وای؟ خواجه.

خواجه: نه حمه دئاغا گیتان که میك نه خوشم!

نه حمه دئاغا: نه گهر وایه جارى لیی گه پى دوايه دیمه وه.

چوژه؛ پاش حه وتویکی دیکه هاته وه دوکانی خواجه ی چاوی لی کرد چاک ببوژه خواجه! فلانه پارچه ن بو بیته.

خواجه زویکی هه ستاو: نه وه ی ده فهرموی جه نابی نه حمه دئاغای!

به لی! بریکی پارچه کرى و چوژه مه نرلی خوی.

نه ی نه هلی مه جلیس! جه نابی قازى! زن هه یه ژنو چکesh هه یه

پیاو هه یه پیاو چکesh هه یه!

نه حمه دئاغا، کارى گه ییشتبو جیگای خوی وده با ده ست به کاربا، به یانی زو نوکهره کانى حازر کردن به به رگی جوان وموړه تته بی، وه دواى خوی دان، بو دیوانى میرى به غدايه، که گه یشتنه ده رکى، به ده رکه وانى گوت عه رزى میرى بکه ن، نه حمه دئاغای کویتسانی کارى له خزمه ت هه یه. داخوا ئیجازه یه.

ده رکه وان که چونه ژورى پاش چه ند ده ققه یه کی ئیکیک له نه میندارانى میرى هاته ده ری و گوتى نه حمه دئاغا؟ فهرمو.

نه حمه دئاغا که چو ژورى به ئیحتیرامه وه سلاو نه حوالپرسى میرى کرد نه ویش

ئیجازه ی دانیشتنی پى دا. پاش سه رقى قاوه وه لیانى ئاواى عه رزى میرى کرد

:نه من ماوه یه ک له وه پیش، یه کیك له پیاوه کانم بى شوین ببو؟ نه وپوژانه هه رلیره دیتومه ته وه

هه ربویش هاتبومه ئیره؟ وجانه وه هاتومه ته خزمه ت جه نابت هه تا بزائم چ ده فهرموی؟!

چونکه به بى ئیجازه ی میرى به بى نه ده بى ده زانم هه رجوره حه رپه که بیکی بکه م!

میر: پیاوت هه رکه س بیت، ئیجازه ت هه یه ده گه له خوتی به ریوه. به لام پیم خوشه بزانه کتیه؟
 نه همه دئاغا عه ززی میری کرد: قوربان! خواجه حه سه نی به سراهی هه یه لیری نه وه پیاوی من!
 میر ته عه ججوبی کرد: جا چون خواجه حه سه نی به سراهی، پیاوی تو یه؟! له وه تی
 نه من خواجه حه سه نی ده ناسم، سالی جاریک یان به دوسالان جاریک هاتوته نه وه غدا یه ی
 بودا دوسته دی، نه مزانیوه پیاوی که س بیت.

دیاربومیر باوه پی به قسه ی نه همه دئاغای نه بوچه قیشی بوباو پی نه بی خواجه حه سه ن
 که به دایمی هات وجوی به غدا یه ی ده کردو ئیستاش لایکی ناواکه م ته من بلای پیای منه.
 نه همه دئاغا عه ززی میری کرد: قوربان! نه من نیشانه م هه یه میر: نیشانه ت چیه.
 نه همه دئاغا: نه من هه مونو که ره کانم مورکردون؟
 لئی پرسى چونت موړ کردون؟!

گوتی قوربان! پاشه لی هه مونو که ره کانم مورکردون به نئوی نه همه دئاغای
 کویتانی! ئیستاش خواجه حه سه ن بابیت نه گه ره کی نه من ده لیم وابیت نه وه چاکه
 ده نا نه وداوایه هیچ! حازرم ته نبیش بکرم.

به لی! میر له دواى خواجه حه سه نی نارد، وه ختیکی خواجه حه سه ن هات و
 له وی حازبو، نه و قسه و باسه یان پی گوت به هیچ جوریکى، قبولی نه ده کرد.

چونکه بوخوی له وانه ی له وی بون باشترحالی بووده یزانی چ باسه ؟
 نه همه دئاغا چوتی ده پیشدا به میری پاگه یاندبو دوباتی کرده وه.

: نه گه ره پاشه لی نه نوسرابو، نه همه دئاغای کویتانی، دیسان حازرم ته نبیش
 بکرم، پاش کیشه وهه رایه کی زور میریش هه رپیى وابو داخوا چه مه وزوعیکه ده نا وانیه.
 نه گه ره خواجه حه سه نیان پوت کرده وه به ناشکرایى ده خویندراوه نه همه دئاغای کویتانی.
 میر به خواجه حه سه نی ده لی هیچ قسه ت نیه، په گه ل نه همه دئاغای که وه.
 به لی! زور به ناعیلاجی ومپخیش مپخیش په گه ل نه همه دئاغایان ئیخست هه رتو که ره ی
 پیلکیان گرت و نیوه زوری و نیوه ناخوشی خواجه حه سه نی برده وه مه نزلای و به رگی

نوکه‌ریه‌ی ده‌به‌ر خواجه‌ه‌سه‌نی کرد و نه‌سپێکی بۆ کۆری و پ‌ه‌گه‌ل نوکه‌رانی دا.
 به‌ئێ! نه‌حمه‌دئاغا! کاری خه‌لاس ببو که‌ل و په‌لی کو‌کردنه‌وه‌ و به‌خووبه‌نوکه‌ره‌کانی
 و خواجه‌ه‌سه‌نی به‌ره‌و مال بونه‌وه‌، شه‌وو پ‌وژان پ‌یگایان ب‌پ‌ری هه‌تا گه‌ییشه‌نه‌وه‌، له‌
 قه‌راغ شاری خویان پ‌اگرت هه‌تا لای نوێژی شیوان. له‌ وه‌ختی ب‌ی‌ده‌نگی‌دا، بانگی
 نوکه‌ره‌کانی کرد، یه‌ک یه‌ک هه‌موو ئیجازه‌دان که‌ ب‌چنه‌وه‌ ماله‌ خوێان هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی
 له‌میژه‌ له‌ ماله‌ی وه‌ده‌رکه‌وتونه‌و ماندووبونه‌، ب‌چنه‌وه‌سه‌رێکی له‌ ماله‌ی ب‌ده‌ن، جیگا‌په‌کی
 بۆ د یاری‌کردن پ‌اش هه‌وتوێکی له‌ئه‌و جیگایه‌ی یه‌کتری ب‌بیننه‌وه‌.

مانه‌وه‌ نه‌حمه‌دئاغاو خواجه‌ه‌سه‌ن و میرزا برابیم.

ئه‌وجار پ‌وی ده‌ میرزا برابیمی کرد: ئه‌دی ئه‌تۆ مالت لی‌ره‌ نیه‌؟!

میرزا برابیم له‌ ترسی خواجه‌ه‌سه‌نی نه‌ی و پ‌زابلێ مالتیستم هه‌یه‌، چونکه‌ خواجه‌ه‌سه‌ن
 وای ئابوو بردبو، له‌نیۆ خه‌لکی ژنه‌که‌ی به‌ خه‌راپ حیساب کردبو ئه‌گه‌ر له‌ قاوه‌خانان
 ئه‌وه‌ چه‌رته‌مه‌ی لی‌ده‌دا و سه‌مایه‌ ده‌کا و ...

ئه‌وجار پ‌وی ده‌ خواجه‌ه‌سه‌نی کرد: ئه‌دی ئه‌تۆ مالت لی‌ره‌یه‌؟!

خواجه‌ه‌سه‌ن: به‌ئێ مالم لی‌ره‌یه‌، ئه‌گه‌ر ئیجازه‌ ب‌قه‌رموی ده‌چمه‌وه‌ ماله‌ی
 هه‌روه‌ختی بۆم دانیی له‌ خزمه‌ت‌دا هه‌مه‌.

نه‌حمه‌دئاغا: باشه‌ ئاخ‌ میرزا برابیم ئه‌تۆش مالت لی‌ره‌یه‌، ب‌چووه‌ ماله‌ی و سه‌رێکی له‌
 مال و منداله‌که‌ت ب‌ده‌وه‌وه‌وه‌.

میرزا برابیم دیسان نه‌ی و پ‌زابلێ مالم لی‌ره‌یه‌ له‌ ترسی خواجه‌ه‌سه‌نی.

ئه‌وجار نه‌حمه‌دئاغا بانگی خواجه‌ه‌سه‌نی کرد: خواجه‌وه‌ره‌؟ کاغه‌زێکی بنوسه‌ و
 ئیمزای که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌من پ‌یاوی نه‌حمه‌دئاغام.

خواجه‌ه‌سه‌ن کاغه‌زێکی نوسی، ئه‌من هه‌تا ب‌عینم پ‌یاوی نه‌حمه‌دئاغای کوێستانیم
 و هه‌رکات و ساتی ب‌ه‌ر کاریکی به‌ منی هه‌بیت به‌ ب‌ی‌هینانه‌وه‌ی عوز و به‌هانه‌، به‌
 نه‌جای ب‌گه‌یه‌نم.

کاغه زه که ی مؤر و ئیمزا کردو ته حویلی ئه حمه دئاغای دا.

جه نابی قازی؛ ئه ی ئه هلی مه جلیس به لّی ژن هه یه ژنۆچکه هه یه.

ئه گهر پیاو هه یه پیاوچکه ش هه یه.

جا ئه حمه دئاغامیزا برایمی نارد هه رێ و پوی ده خواجه حه سه نی کرد: خواجه حه سه ن! نامه رد، ناینسان! ئه تو کهنگی ژنی میرزا برامیت له قاوه خانان دیت سه مایه بکات؟! و چه رته مه ی لی دات و چه بکاو، چی وچی!؛

خواجه حه سه ن مچوپکێکی له به ری پیی هاته ده رێ و چۆده تۆقی سه ری زانی ئه و دروزه لامه ی لی ئاشکرا بوه وتوشی به لایه کی گه وره بوه، قوستیه وه و گوتی ئه من غه له تم کردوه ده نا وانه بوه بم بورن، ئه گهر ده مبورن ته وای کاره ساته که ی له ئه وه ل پا هه تا ناخیر به بی دروو هه موتان بو ده گێرمه وه. ئه حمه دئاغا: بۆم بگێره وه،

هه موی به وردی بۆ گێراوه چۆن چۆته ماله جیرانی و به نیردیوانی دا وه سه رکه وتوه وپاستی شوژکه ی کون کردوه وته ماشای کردوه وه اتۆته وه به که له ک کاروانی له میرزا برایمی بردۆته وه وپه مزه که شی له جیرانه که ی گوی لی ببو.

به لّی، دوا ی ئه وه ی هه رچی له میرزا برایمی نه ستاند بو لی نه ستانده وه، کاغه زێکی دیکه شی پی ئیمزا کرد که دواش هه ی چه ره که تێکی نه توانیت ده گه ل ماله میرزا برایمی بکات؛

جو. وه سایل و شته که ی له میرزا برایمی نه ستاند بون، به ئه ندازه ی وی پو لّی دایه، ته حویلی ئه حمه دئاغای دا، جا خواجه حه سه نی مه ره خه س کرد چۆه ماله خو ی.

ئه و جار ده گه ل میرزا برایمی چونه وه ماله خو یان بی ئه وه ی میرزا برایم بیناسیته وه، ئه گهر له ده ره که یان دا، قه ره واشه که ی هه رای کرد: کێیه؟

میرزا برایم: خالێکی په شت له نیوان سینگ ومه مکانه، ئه منم. میرزا برایم ده رکه ی بکه نه وه. ئه گه ر قه ره واشه که: ده رکه ی کرده وه وچونه ژورێ میرزا برایم چاوی به قوله ی که ووت گوتی ئه وه چیه چ باسه؟ حه بیبه له کوییه ئه و قوله بۆ لیژه یه.

قه ره واشه که ش ئاوی بۆ گێراوه: چه ندپۆژ پاش ئه وه ی ئه تو پویشتی ئه و قوله هات

باسی کردوگوتی خواجه حه سەن کاروانی له میرزا برایمی بردۆته وه، ئیدی هەر نه وده می حه بیبه له مائی وه ده رکه وتوه وه هاتۆته وه، جاله نه وده می را نازانم بوکوئی چوه و جی کردوه و چی به سه رها توه هیچ ناگاداریکی دیکه م لئی نه ونازانم.

میرزا برایم به کوتنی قهره واشه که ی وه نیکه رانی که وه ت وگوتی په نگ بی قسه ی خواجه حه سەنی راست بی هینده ی دیکه ش نا په حه ت بو به نه وخه به ره ی له لایه ک کاروانی بدۆپینی وله لای دیش نه ورژنه ی هینده خو ش ده ویست و نه ویش نه میئی.

نه وچار حه بیبه خوی لی ئاشکرا کردو به رگی له به ره خوی داکه ند و پیک شادو شوکر بون و قوله شی به ره لالا کردو درژده یان به ژیانی ئاسایی خو یان دا؛ دوايه پیاوه کانی دیتنه وه نازادی کردن وله دوی خواجه حه سە نیشی ناردخوی له ویش ئاشکرا کردگوتی نه وه نه من بوم نه ومه ره ده م به سه ر هینای، هه تابو جاریکی دیکه ئاقل بی وبوختانی به که س نه که ئی. هه تابه یینکی زۆر خوشیان پا بوارد، هیچ نا په حه تیکیان ده به یینی دا نه بو به لام نه گه ر میرزا برایم وای کردبا حه بیبه دلی بیشی به رگه مسگه ریه که ی ده هینا له پیشی داده نا وپیی ده گوت ئاخو نه توه ره نه وپیاوه نه بوی.

جه نابی قازی! ئه ی نه هلی مه جلیس! پیاو هه یه، پیاو وچکه ش هه یه.

و ژن هه یه ژنو وچکه ش هه یه

چونکه قه یات هه ردوکان زورجوان بووه یچ ئیراد یکیان لی نه ده گه را جاهه ربۆیه جوجکه کان نه بون به کوتر و نه بون به قه ل به لگوبونه قه له سابونه هه لفرین و دایک و بابیان به جی هیشت ولتیاندا رویشتن.

خواجه حه سەن له به عزه جیگایه کی به حاجی حه سەن به سرائی نیوی هاتوه حه جیشی کردبو هیچ ئیشکالێکی نه ؟

(شیعری) قهل وکوتری

هه ردو ته نیا بون پیک گیرسانه وه
 وه کیک به خه م بن بومان و نه مان
 کوتره شین زویکی دو هیلکهی تی کرد
 له هه لو و خه رته ل، نه خوشی و مردن
 جوی له وهی له خوی هه لاواردونه
 له کوتری فه قیر، که وته به هانان
 بو جیگای خوشتر، زیاتر تی کوشه
 له و بهر بویه ش هه روا بی به شه
 هه تیویان ناکه م، نه و جوجه لانه
 زۆر له تو زیاتر، په نجم کیشاوه
 ژانیان لی شینوا به قسهی سوک و کال
 به شهر و قانون، هه رد و بن پازی
 هه رکه س ده ردی خوی به مام مه لا گوت
 بوئی شی کردنه وه، جوان تیی گه یاندن
 بی بگپرتنه وه، یان کاره ساتیک
 شاهید و نیسبات به گشت کرده وه

کوتریك و قه لیک بی جی مانه وه
 پیک هاتن کارو جوجه هه لئنان
 هیلانه یکی جوانیان، دروست کرد
 جوجهی هه لئنان، په پوازه ی کردن
 قه ل دیتی جوجه، په پوازه بونه
 به فیزو ده عیه و ژست و خو پانان
 ده توانی برپوی هه رکوی پیته خوشه
 ژن بو کارو مال، چاره ی وا په شه
 من ناچمه ده ری قه ت له و هیلانه
 تا مال و جوجه م، په نیو هیناوه
 لیان بو به شه پ له سه ر جوجه و مال
 به باشیان زانی، بچنه لای قازی
 لای قازی سلاویان داکوتا به جوت
 قازی برپاری بو دامه زراندن
 له سه رموده ی هه رکه س قه یاتیک
 کی هه زال تربی جوجه هی نه وه

وتاری قهل

قهل دهستی پی کرد به زه می ژنان
 جه نابی قازی، نهی نهلی مه جلیس
 عه مهلی ژنان نه وه تا وایه
 له شاریکی خوش، پاک و ئاوه دان
 باوکی ده و له مندو چونکه پاشابوو
 به کتریان ده ویست ژن و میرد هه ردو
 باوکی نه همه دیش، وه که نه وخه لکه ی مرد
 پاش مردنی باوکی و ژور بیرکردنه وه
 خه ریک بو ده یخویندله لای مه لایه که
 هه ر بو خویندن و تیزکردنی هوشی
 نه همه دو مه لا، وه که دو دوستی چاک
 له نیو مال و شار هه رچی پوی دابا
 به مه لای ده گوت به بی ژور که م
 جغاره فروشی که هه بو سه عدون ناو
 پوژی چه ندجاران بو جغاره فروشتن
 پوژیک شاپانو، وه خستی ئیواری
 هاویشتی بو نیو جغاره ی سه عدون
 دیستی گوتی قه زات له خوم نازداری
 نه وه پیته بلیم هوشته له خوپی
 پیک هاتن ژور زو، قه راریان دانا

ده یگوت بی ده لیل غه بیته و بوختان
 نابی دلگیر بن، یا بمکه ن موفلیس
 کی بی نه ی دی بی له سه رد و نیایه
 کوپه پاشایک، هه بو نه همه دخان
 زو ژنی بو هینا تا بوخوی مابوو
 له پیش گواستنه وه وچونه نیو په ردو
 هه سه رته وداخی، چی له گه ل خوی برد
 په ندی گه وره کان وه بیرخستنه وه
 وه کو شاگرد یک، نه کو وه که شا یه که
 له گه ل ماموستا به که یف و خوشی
 بو یکتا به خه م هه ردو داوین پاک
 وه زع، چه ندوچون له کسوی قه و مابا
 به بی دواکه وتن، هه ر نه وکات و ده م
 جوان و لاوچاک و، له عه قلش به رچاو
 به رده رکی مائی شای داپویشتن
 جغاریکی خوی، به رداوه خواری
 نه وه بو به هوی ئیکی و تیکه لبون
 بوچ نه و جغاره ت هاویشته خواری
 ده بی جغاره ی من، هه رله کنه توپی
 سه عدون بچته لای، له دیوه خانا

خانم سندوقی، زۆر زی سسازکرد
 هه رکه سی، هاتبا بو هه ریش و کار
 بو ده روزوران سی زهنگ دانراپون
 یه کیان ده روزه و سالون دوهم زهنگ
 پوژیک بی ئه وهی یا فکریک بکا
 نه حمه د به بی وهخت هاته وه بو مال
 شروشه پریوی که به چارکه وت
 بو لای ماموستای نه حمه د گه پراوه
 بیبه سته زهنگی ده روزهی ده ری
 زهنگه که ی ناخی، وهختی چیشتانی
 به دو زهنگه که ی، دی خانم بزوت
 خانم! بو پوتی؟ چ بووه، چه قه و ما
 زهنگی دوهمه مت که به جوانی به ست
 چو سه ری پاشی به ستنی زهنگی دو
 نه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی قازی
 عمه لی ژنان نه وه تا وایه
 خوت پوت کرده وه هه ی دیسان خانم
 به خوای نه حمه دشا، هینده گه رمایه
 چووه مه دره سه ی، مه لای حالی بکا
 زهنگی سیه همیش کر بکه و بی دهنگ
 ناخری به ست و چو سه ر وه ک بزوت

له نیو سندوقا، جیگه ی پی پازکرد
 سه عدونی ده خسته نیو سندوق به غار
 بو هات و چو یه و بو خه به رداربون
 سی هم پاشخانه بکا جنگ و دهنگ
 کاری چیه و له کوئی یا سوژیک بکا
 سه ر له خانمدا و بیپرسی ئه حوال
 خرپه ی له دلی هات غه مزه ی پی که وت
 نه وجوره ی دیوی چو بوئی گپراوه
 بی ناگا کردن، زو بچوژ سه ری
 خیرا سه رکه وت چو حه ره مخانی
 شروشه پریوو سه رو سینگی پوت
 نازانی هیرشی، هیناوه گه رما
 بچوبو سه ری بی خشپه وپی هه ست
 شه پریوتری دی له جاری پیشو
 ورد لیسی پروانه ن پازی و نا پازی
 کی بی نه ی دی بی ئه له و دونیا یه
 عه یبه شوره ییه، قه زات له گیانم
 پشوم لی پراوه، و سوژه ی بای نایه
 بو ناخری و د وایی جا نه و جار چی بکا
 بابه ی نیک وایی نه دهنگ بی ونه زهنگ
 له سه ر سندوقی خانم دانیشست، پوت

زانی چی هه یه له سندوق دایه
 هیند په ریشان بو به و ه زع و حاله
 وا ده وره یان دابو، غهم و په ژاره
 چو نیو چوارباغی به تیک چرژاوی
 ده رویشیک هه بو ده ژیا له نیو غار
 پوحی کچیک له بار و جوان چاک
 کهنگی پی خوش باعه سای هه لداویششت
 به یینک وا رای بوارده به کیف و خوشی
 وا، حال ته بو، زن، سه ریزوه
 سه ری سو پمابو، چ بیرکاته وه
 له بن داریکی، گه لاگهش و جوان
 عه سای هه لداویششت، بو به ژنی جاران
 پاش سه یرو سوحبه له گه ل نیگاری
 ژنه ده رمانی بی هوشی هینا
 بی هوش بو، زویکی، سیوی هینا ده ر
 له گه ل نه ولاره، دو دل دو دلدار
 دهستی به سه ری دلداردا هینا
 به بونی بوسو، وه هوش هاته وه
 دهستی په سه ری ژنه ی سو بی هه ست
 هه ستا، خه ریک بو ده رکه وی برپا

چون ناشکرای کا، نه دوی کایه
 لئی بو هه نه م نه و ژین و ماله
 چون ده بی داخوا ناخری نه وکاره
 سه پی هه لگه پراوپهنگی گوژاوی
 که متر واهه بو بیته وه نیشار
 له عه سای کردبوو، به مندالی و پاک
 بوی ده بوبه ژنیک، له لای داده نیششت
 بو وه زعی خوشتر زور تی ده کوشی
 خوی له عه ساداوی ویش له سیوه
 ده رویشیکه کی دیو وه خوا هاته وه
 ئاوا هات دانیششت به بی سی و دوان
 ماچ و موج باری وه ک پیژنه باران
 مام ده رویش، خوی به سه ردا باری
 به به رده م و لوت و سه ری دا هینا
 هه لئاویششت له سیو لایک هاته ده ر
 پایان بوارده تاویک ژمانی پوزگار
 بوی بو وه به سیو، له گیرفانینا
 خه ریک بو، که ل و په ل، کوکاته وه
 بوی بو وه عه ساوه ستاگریه ده ست
 نه حمه دشا، نه یهیششت، گپرایه وه دوا

پره نگین و جوانیت، له خوانی من بی
 نه همه دیش خیراب و مال گه پرا وه
 قه ره واش، بیکار یا چهنده نه وهنده
 شیوی شهش که سان ساز که به نه ژمار
 وشیار و ناگاه، زوزان، گه پیده
 سی که سی دیشن، کوانی نه وان کی؟
 مه جمعی بو دوکس حازر که و بینه
 سی مه جمعی جوانی هات له پیش دانان
 پره فیکت بینه نه تو مام ده رویش
 هه روا سه ییاحم، بی و زع و حال
 ده ی هه سته خالو، عسات هه لاری
 ناچار هه لستا، عسای هه لایشت
 خانم نه وهی دی وله وی عه به سا
 ده رویش دهی به ستوم، سه دجار وه بال
 نه من ده زانم زور له تو چاتر
 دهی هه سته نه تو ش، سیوت هه لاری
 ناچار بو ناخر، یان ده بو چ بکا
 هه روه کو، کو لهی ده دره وشا له دور
 مام ده رویش که ماشیت بی له و فیل
 جا بزانه نه و جار نه من چم ده وی؟
 به بی مه عه لبون، وا به ده ستوبرد

ده بی نیو پوژی، میوانی من بی
 ده رویش پازی بولای نه همه دماوه
 جوی له کار گه رو ده ستو په یوهنده
 میوانمان هه یه، خانم بو نه هار
 کی یه میوانمان؟ ده رویش سه عیده
 میوان یه ک، نه مه ش، دو هه رسی که سین
 سی مه جو معانم بو بنه خشیتنه
 نه هاری ساز کرد زویکی بو هیئان
 خانم مه جو معیک بو تو و هره پیش
 خو من هه ر ته نیام، بی ژن و بی مال
 ناچارم بابلیم، بیانوی پی ناوی
 لی ناشرکابو سپری تی که ییشت
 له نا کاو گورا، بو به ژن عه سا
 ده لی خوشکم، تو ش، بینه ناوالت
 پره فیکی نه بو له من به ولاتر
 نه و به زم و پره زمه، هیئنده ی پی ناوی
 به وقسه ی تیک چوپنگی بزکا
 هیئایه ده ری سیویک، گه ش و سور
 سیوی هه لایشت، بو به کوره جیل
 نه همه د تی پاخوری، دانیشه له وی
 بو نیوه چو نم پره فیک په یدا کرد

دهی ههسته چیدی خۆت مه خافێنه
 له قسهی نه حمه دشاده رویش زوو زانی
 ده خانم فکری، ئه ویش لێ پوانی
 خانم! مه رگی خۆت، تو سه ری خالت
 زۆر ترسا خانم به له رزو تاوه
 باوه پم پی بکه ن ئه له و دنیا یه
 ئه ی ئه هلی مه جلیس، جه نابی قازی
 عه مه لی ژنان له گشت لا قاوه
 ده رویش چۆ ژوری زۆر بی حه وسه له
 سه عدونی له نیو سندوق هیناده ر
 خانمی ده رویش و ئه و لاوه مه جمیک
 مه جمه ی سیهه میش ئه من و مام ده رویش
 ژنیان ته لاق دان، بی هه راو کیشه
 له و وه زعه ی خه راپ که بو ی هاته پیش
 به ینیک پیکه وه، ژیان به بی ژن و مال
 ئه حمه د ده رویشی پۆی ده دو ی نی
 پیم خو شه با شتر له من حال بی
 بو هیچ کارو مال خودانا میتیم
 پوچی ئه و ژنه م هه ر به مندالی
 که متر و اهه بو خه لگی ناسیبا
 له نیو غاری چول، پیکه وه ژیا بوین

بو ئه و ئاواله ی منیش، ئاوالیک بینه
 فیلێ لێ ک کرده، وه ک خو ی خیزانی
 زانی نوره ی ویه و پاش سی و دوانی
 ئه تو ش زو هه سته و بینه ئاواله
 ده سه سته و نه زه ربو، ولامی داوه
 په فیک و هاو پیم، هه ر ئه حمه دشایه
 ورد، لی بروانن، پازی و نا پازی
 له و فروفیل، چیمان بو ماوه
 شه قیکی مه لدا له سندوقه زله
 ئه حمه دشا ده لی کارمان بو، یکسه ر
 ژنکه که ی من و ئه و کو په ش وه کیک
 فه رمون بسم الله له خوان وه نه پیش
 هه ردو، ئه حمه دشا و نه و مام ده رویش ه
 به جاریک تیکچو، گوپا مام ده رویش
 بو هینانی ژن، نه یان بو خه یال
 فکر و بیر خوی پی پابگه یی نی
 خوانه کایا خو لیم نا پازی بی
 هه رژی تو بله ی حازرم بو ت بێنم
 کردبو مه عه سا، به شلکی و کالی
 ته نیا گه راباو هه موجیی د ییا
 بو یه کتر وه کو، فریشتیک و ابوین

ئاواش فرسه تی وه ده ست خوئی بیئی
شهرت و عه ده بی هه تا بمیتم
ئه حمه دشا ده لی هیشتا من لاوم
تا حیکا یه تی، قه لی دوا یی هات

وتاری کوتر

پوی کردنی ئه وهی له مه جلیس دابون
له قه ل حال یی بون چی کرابی ونه کراو
مه رچی بوی گوتراو هاته سه ر زاری
له خو بایی نیم خو من وه کو قه ل
ئه ی ئه هلی مه جلیس! جه نابیی مه لا
به لی، ژن هه یه، ژنو وچکesh هه یه
خواجه حه سه نیک له شاری به سرا
بو تو جاره تی گرتی ته داره ک
هر له وه گه ره که، ژنیک له گه ل شوو
ده ژیان به هیوای، چیمان نسیبه
پی گوت میرزا تو ش بو نا چیه سه فه ر
ئه و سی گه وه ره ی ژیر پرچم دایه
ئه سب و ئه سبابی، سه فه ریت سازکه
گه وه ری فروشت زو کردی به پول
حه بیبه وکار گه ره جی مان له مال
له گه ل کاروانی، پوین چه ند مه نزل

خه یانه تی بکا و خوئی بدو پینی
ئه له و دنیا یه ی قه ت ژن نا هیتم
زور ماوه، ماوه و پیگه ی نه پراوم
دانیش توان هه مو بی ده نگ، کپو مات

وه کو به پر سیک، تی یان پامابون
ئی ده دلی دابی هه لی پشت ته و او
بی ئینسافانه، یان به زورداری
ده زانم وه ک قه ل بو م نا ره خسی هه ل
زانای، تی ده گه ی ئه لحه مدو لیللا
پیاو هه یه و، ناخر پیاو وچکesh هه یه
هه بو باش تاجر، ده ول هه ند، دارا
کاروانیک ئه سب و وشتری مه باره ک
ده ژیان به بی کار، به لام به ئابرو
میرزا براییم بو، له گه ل حه بیبه
به چی بچم کوا پول کوانی باره به ر
یه کتان بو تو بی، بیکه، ده سمایه
ئه له و بیکار یه ده خوت ده ر بازکه
بو به هاوشانی، پیاوی زور ماقول
به ته گبیرو پاو نیشانه و ئه حوال
خواجه، میرزای دی وه روا لی بو سل

هه ركه س له لایه ك له شتی ده كرا باس
پوی كرده میرزاوده سستی كرده قسان
ژنت، توی ده ركرد تا خوی نازادبی
به س قسه ی بی جیی ناو خیزان بكه
خوت هه لده كیشی مشتی كراسی
له سه ركاروان و هه رچی پیمانیه
گریوه كهی كرد له سه ركاروانی
باسی گریوی چوو، بو هین گپراوه
چونی بو ت پیک بی یان با له دوریی
ئه وژنه له وماله ی قه ت ناییتیه ده ر
چوژن چاكه، ده بی ناوا تی بكوشی
بوغوسل ونویژی هه لده سستی له خو
له كامه لایه پلوسك و شوركه
نیردیوانیكي درژم بو بیینه
كونیكي تی كرد به قه د جیی چاویك
دیستی، نه ك ناوا به و توتیه رزه
زو هاته خواری له دارو پلوسكان
هه رگه بیشته وه، له میرزای پوانی
كو ژنت هه تیوه ؟ بو ته په ققاسه
هه رشه و له شوینیك لای پیرو جوانان
دایناوه پاش سه رله بن پرچی په ش

دانیشتبون قسه ومه جلیس عاموخاس
خواجه هه سه نی دل په شی نه زان
لای خوت تو هاتوی ده وله ت زیادی
میرزا تیی پاخوپ، به س بوختان بكه
خوتو ژنه كهی خوت وه ك من ناناسی
ده با گریوی بكه بن، هه ر بو مومانه
میرزا پشت نه ستوربو، زود به خیزانی
خواجه به بی هه ست بو شار گه پراوه
وابكه بی بینم، با له حزوری
هه ی هاته خواجه بو ت ناچیتیه سه ر
چه نگیی پری، پول كرده كوشی
سالی هه میشه پاشی نیوه شه و
وهه پیم بلی، پیکام بو خوشكه
ئه وه له وه رزه ! سه رت هه لینه !
شه و هه مو شه وی تاویك نا تاویك
هاته سه ر شوركه له و كون و ده رزه
دو گه وهه ر له بن پرچی ده تروسكان
زود زو گه پاوه و بولای كاروانی
هه رپوژی ئه ووه ل نه مگوت ئه و باسه ؟
چه پله ی لی ده دا له قاوه خانان
نیشانه ش ئه وه، دو گه وهه ری گه ش

قاقا پیکه نی؛ میرزا چیل هات؟
 نه و قسه ی که بیست میرزای مال ویتران
 هه رچی کی پیی بو لیی نه ستاند حاجی
 هه رکات، چومه وه، ره مرزو نیشانه
 قسه ی ده درکاند و بزکابو
 گوئی بو قسه کانی هه ردوکان پاگرت
 قوله ش گه پاوه به بوئی که باب
 پرسیان نه تو کی پیی گوتن نیشان
 به خوو کارگری، کوتایان به دار
 :ده بی پیم بله ی زور پیک، به جوانی
 حه بیبه ی جوان چاک، کولمه ی گلوکی
 پیکو له بار وئو قه لاقه ته ی
 بالابه رز، قه دی وه داری چنار
 قولی لی هه لکرد، بستینی توله
 گه وه ریکی دی بردخورد کرده وه
 به رگیکی جوانی، پیاوانه ی پوشی
 چند نوکهری گرت، زیره ک و چالاک
 نه سب و نه سبابی خوئی و پیاوانی
 پیی پاگه یاندن، به نوکهرانی
 که وتنه ری، به ره و شاری به غدایه
 نه ی نه هلی مه جلیس جه نابی مه لای!

باله لای خوّم بیّت بو هیه کوی نه پروات
 خوئی دیروده وی ده کوتاوه ک کویتران
 کردیه وه رگیپرکesh به ناعیلاجی
 خالیکت له نیو سینگو مه مکانه
 قوله ره شیکیش له کاروان دابو
 نیشانه و ته ی به دل جوان پاگرت
 تا گه ییه مالّیان، کردی دق الباب
 ده رکیان کرده وه قول خوئی دانیشان
 چی له ده ستنه هات جویی دادو هاوار
 بوئی گپرانه وه، باسی کاروانی
 تازه، نه و ساله ی هاتبو به بوکی
 چاوجوان، به دیمه ن، نه به وه بیبه ته ی
 ئاوا خولقا بو، نیرانه و به کار
 بشکینی ژست و پیستی، نه و زولّه
 خوئی ته و او گوپی به گشت کرده وه
 بو پیکوپیک، وجوانی تی کوژی
 بو ته قلّه بازی و له شه ریش بی پاک
 کرینی وه کیک هه موی به جوانی
 من نه حمه دئاغام، نه حمه د کویتسانی
 چند شه وو پوژان، نه به و گه رمایه
 نه له مدولیللا، تی ده گه ی زانای

بهائی ژن ههیه و ژنوؤچکesh ههیه
 وهختی گه یشتنه، نه وشاره گه وره
 خوشترین جیگا، جوانترین خانوو
 به حاکم ودهستهش خوئی پی ناساندن
 من نه حمه دئاغام، کاری هه تانه
 نه وجاره پویی که وته دوی حاجی
 دهریشی کردبو، میرزای خالک به سر
 گه پا، دوکانی وه ستای دیته وه
 هه ره نه و شاگرد ده، له گه ل بنیره
 میرزا برایمی نارد تا قاپان بیینی
 میرزا له غم و فکر و په روشی
 نه تو بونایه ی، وهك نه و پیاوانه
 وتی پیم خوشه، نه و هاتمه لات
 چووه لای وه ستا بو مالاوایی
 بهرگه کوئه که ی مسگری وهرگرت
 گه پاوچو، حویره ی خواجه ی دیته وه
 پیویستی و مؤر و په ژی ده ستدانی
 پرژاندی دهرمان له میژو گوژیزان
 مه نزل و حویره ی و، پی ده زانسی
 بی ده نگ بو، هه تا چولبو دوکانی
 وانئژن، نه توش، گه وه ریکت ههس

پیاوی پیاو ههیه و پیاوؤچکesh ههیه
 خوی پی ناساندن، به چوک و گه وره
 به ئیجاره ی گرت بو برو بیانوو
 پهوت و هه بیه تی، هه موی تاساندن
 نه حمه د کویتانیم، پیم کهن مه تمانه
 چوئی ته نبی بکاو بستینی باجی
 ناچاربو، ببو به شاگرد مسگر
 قاپی پيسمان هه، بوژن سپی که وه
 قاپ و قاچاغان، بینیتی نه ئیره
 له پیی تیی گه یاند زور به نه یینی
 هه ره نه ی ناسیوه، ژنه که ی خوشی
 پاک و خاوین بی، بژی و شاهانه
 نه سپیکی بوکری و ده ستیکیش خه لات
 هه رچوو هاته وه زور به خیرایی
 بو قسه و باسی، دواپوژی رای گرت
 نیشانه ی کردچون بی ناسیته وه
 به بهرگی ژنانه ی تا کهس نه زانی
 هینای گورجیکی له بوخچیکی نان
 لیی وه ژورکه وت، خواجه لیی پوانی
 نه وجار پای گه یاند، وهخته که ی زانی
 ئیکیش لای منه، تو بیزانه و بهس

هاتوم ليم بکړه، يان پيم بفروشه
 :مزينيت کهوت، من له خودام دهوئ
 ههسته، پلککه وين، بو مالئ با پروين
 هر پوين درکهى داخست تا هوت
 تا درهنگ نه بوه، زو بوم بينه در
 دهى باشه خو منيش بوئه وکاره سازم
 دانيشتن به قسهى خوشو گوشت وگو
 خواجه زروقاهو، زورى پي خوش بو
 بئ هوشترى کرد به بوئى دره مان
 پاش بئ هوش بونى به رگى له به رکرد
 ده خو پندرايه وه، هر زور به جوانى
 درکهى هه لگرتن، گه پاره بو مال
 چهند پياوى بردن، به رگيان بو بکړي
 قوماشم، دهوى، گهش وجوان وپهش
 هه مانه، نه يتوانى، وا خو پراکيشى
 :خوانه کا چ بوه، بوئ به په روشم
 جارى ليگه پي، زه حمت مه کيشه
 چهنديوژى دیکهش خوى لي بوار دجاري
 کوا، نه و قوماشهى نه وپوژده دامنان
 گورچيک داي هاتئ و هيتايه پيشى
 چهند ده ستي لي کړي، هه تا نه زانى

بو هر دو پاريم، کامهى پيت خوشه
 نه و گه وه رهى ديش، وه دستم کهوئ
 ته ماشايان کهين خواردنيکى بخوين
 پي و ابو مه له و ده نه و دواوهى کهوت
 ده لهى چي بو تو هر خو شم گه وه
 شهرتیه نه شکيتى، ناموس و پارم
 ميتوژوگويژم پين، داهاپړکان بخو
 هر دوده نکى خوارد زويه کى بئ هوش بو
 تابله مه و په ژيو موري دره رينان
 سوربوه مورو سمتى پي موز کرد
 له دورپا ناغا، نه حمه د کويستاني
 پاش چهند پوژان چو تا بزاني نه حوال
 دوستايه تيشى ده گهل در بېرى
 به رگى مه حمودو قادر، بو حه مش
 زانى، جى موري هيشتا زور ديشى
 :نه حمه دناغا گيان که ميک نه خوشم
 کارى ديکانه م، هيشتا له پيشه
 پوژنيک چوو دوکان، وه ختي نيوارى
 بو پانک وجوغهى خوم و پياوه کان
 جا نه و جار زانى ميچ جى نايشى
 خوشي حازر کرد سبجهى به يانى

به پێك و پێکی، بوخوی و چەند پیاو
 کوتێه دەرکەوان بلی بە پەلەیه
 وانه‌حمە دناغای کوێستانی لێره
 عەرزێ حاکمی کردگەرەم سەرورەم
 بو دیاری خۆم دەگەرێمەوه
 لە پیاوه کانم ئیکێان تۆراوه
 نەمرەفەرەموی، بێتەوه لای خۆم
 ساحیب ئیختیاری، وتەت بە جێیه
 پەنگ بی بیناسی، خواجه حەسەن ناو
 وەکو من بەشی، ئەتۆ لە و ماله
 هات و چو دەرگا، ئەو قسە با بەس بی
 بی ئە دەبییه و زۆریش بی جی ئێ
 چی پیاوه کانم، هەموم هیناون
 بی لایە نێك بێت با لێ پوانسی
 حاکم، زۆر تێكچو، بە و قال و باسە
 ئێمە هەمومان بەوه بوین پازی
 خواجه حەسەن بی، پۆت بکریته‌وه
 حاکم ئەمری کرد خواجه حەسەن هات
 خواجه حەولی دا ئەو کارە گەرە
 شاش ویستی بگوێی بە نەفمی حاجی
 بە بی ترسی کوتی وانه‌حمە دناغا

هەمویان پێك و لە بارو زۆرشیاو
 عەرزێکی چوكم لای حاکمی هەیه
 با بی تا بزانی چێ دەوی خێره
 لە جیی گشت کەسم ئەی تاجی سەرەم
 بو پێی جەنابت پەنگ بی، بێمەوه
 لێره، بازار و حوجەرە داناه
 بو خواحافیزی، پێش، ئەوهی برۆم
 پێمخۆشە بزانی، پیاوه کەت کییه؟
 خواجهی بەسرایتی ئەی دەمخۆش تەواو
 بەلام ئەو حاجیه زۆر لە میژسالا
 نەمزانیوه قەت پیاوی هیچکەس بی
 بەلام بووکارە، من بەلگەم پێی یه
 مۆری نیوی خۆم لە سمی داون
 کێشەن خەلاسکا، خیری ئیمانی
 بە ناعیلاجی فەرەموی دەی خاسە
 مەحکەمەیی ناوی و چو نه لای قازی
 راست بی یان درۆ سور بکریته‌وه
 تیی فکرین کوتیان، ناغا راست دەکات
 هەر بیسوپیتی ئەو باس و دەورە
 یا تەحویلی بدات بە ناعیلاجی
 زۆر بە راشکاوی لە نیو وە ناغا

من نه و پیاوهی خوّم نادهم به وشاره
 حاکم ناچاربو، خواجهی دا دهستی
 بهرگی نوکهری له بهر خواجهی کرد
 سواری نه سپان بون هه مویان و یگرا
 پاش چه ندشه و ووژ گهینه وه مالتان
 شوین و ووژیکسی بوی دیاری کردن
 ئیجازهی پیدان هه مو بچنه وه
 میرزاناخرتوش ده بچووه مالتی
 مالتان له کوئی یه خواجه بابزانم
 کاغه زئی بنوسه ده بلئی پیاوی توّم
 کاغه زی موژ کردتا هه رکات وسات
 چی له منی بوئی هه رتا بمیّنم
 ئیقرا پیی ده کم، حازریه ئیمزام
 جائه و جار ناغابانگی خواجهی کرد
 راستیم پی بلئی به خوا ئازادی
 توژنی میرزات له چه ند چا خانان
 له کام مالتدی؟ له گهل کام لایک
 خواجه هیند ترسا، هاته وه بیرى
 ناچاربو بیلئی و خوشی بشکینى
 گه وره من به خوا بوختانم پی کرد
 ده نا خو نه وژنه له دنیا تاکه
 پیّم خوشبو بوخوّت وا ئیقرارت کرد

یاساو قانون کوا، به وه بلین کاره
 هینایه مزلی زوژیه ته پرد هستی
 سایری نوکهران، نه سپی خوی زین کرد
 پتکه وتن به رهو، مالتان بو به سرا
 یهک یهک لیی پرسین له ژین و حالتان
 لیک کوپینه وه بوی مه علوم کردن
 هه ر خواجه و میرزای لایمّین نه وه
 له ترسی خواجهی زانی چ نالتی
 توش ئیجازه بدهم وهک پیاوه کانم
 مؤری که وته واو، زوژیکسی بیتنه بوّم
 چی نه حمه دناغا لیمان داواکات
 به بی دواکه وتن بوی به جی بیّنم
 تاهم نوکهریک، بوئه حمه دناغام
 ولا می لی ویست نه و پرسیاره ی کرد
 ده نا قازی خوئی ده پرسئی دادی
 دیتت سه ما بکا له پیش بیگانان
 له کامه جیگا، له کام که لایک
 زوژ تاوان باره و چیییه ته گبیری
 نه گه ر له دنیا چی بو نه مینى
 به پاکی و چاکی، هه سودیم پی برد
 له راست هه موشتیک وهک شیرى پاکه
 بوختان و دروّت له سه ر خوّت لابرده

به بی کهم و زور بیته بیده وه
چی نه ستاندومه و شتر و نه سب و مال
هرچی تو داینیسی، پیسی ده بم پازی
لای نه حمسه دناغا تـــه حویلی داوه
تی ده گهی، زانای نه لحه مدلیلا
پیاری پیاو هیه پیاو وچکesh هیه
چونه مالیش دیسان نه یزانی
به و دره نگو هخته ی له دره که ی ده ده ی؟
نیشانه که شمت، نه وه پی ده لیتم
میرزا له وه زعی واقی برده وه
چ بووه؟ چ باسه؟ قول بو لیتره یه؟
نه م قوله یه هات، پی گوتین نه حوال
چی دی نازانم چ بووه کاره سات
به درو بوختانان کوله ی کوترا بو
هه بیبه وای د واند نه و جار دلخوش بی
نه و دلخوره و دودلی یه لابرده
له نازیاته تی و مهردی خیزیانی
په ندیان هاته ده ست، له وه مو درده
تیروپر، بی خه م دانیشتن، به لام
به رگی مزگه ری یه داده نا پیشی
نه وکات و ده مه ی تازه پابدوه

بو نه و گریوه ی چت نه ستاندوه
شهرتیه پیمنه لی قسه ی سوک و کال
بو نیمه نیمرو تو له جیی قازی
چه ندی داینابو، چو بو یه هیناوه
نه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی مه لا
به لی ژن هیه، ژنو وچکesh هیه
جا نه و جار میرزا ده گه ل خیزیانی
له دره که یان دا گوتیان نه تو کیسی
من میرزا برایم درگا بکه وه لیتم
قهره واشه که دره کی کرده وه
هه بیبه کوانی؟ نه و قوله کییه؟
پاشی چه ندپوژ ان که دره رچی له مال
هه بیبه له مال دره که وت نه وکات
نه و میرزا برایم یه و لیتی قه و مابو
نه وه شی که بیست که مابی هوش بی
بی په رده و پایه خوی ناشرکا کرد
که م مابو گیکانی دره رچی ونه زانی
پیک شاد بونه وه نه و ژن و مهرده
زورخوشتیان پابوارد خولاسه ی که لام
میرزا وای کرد با دلی لیتی پیشی
دیسان وه پره زی گریوت کردوه؟

دانیشتوان هه مو، مات له کاره سات
پوخت و پاراوو خوش و به پیژبو
هه لفرین بونه وقه لهی سابونه
تیده گهی، زانای نه لحه مدولیللا
پیای هه یه و ناخر پیاو و چکesh هه یه

قه یاتی کوتریش، دواپی که پی هات
قه یاتی هه ردوان، چون زود به هیژبو
جوجکesh ماندوبون له و هات و چونه
نه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی مه لا
به لی ژن هه یه، ژنو و چکesh هه یه

نامه ی دوستیک ولامی به شیعریک

کاک فه قی نه حمه دی شیوه میژی نامه یه کی له مانگی په مه زانی جستانی سالی هه زارو
سیسه دوحه فتاو هه شتی هه تاوی بوناردبوم و بانگ هیشتنی کردبوم نامه که م درهنگ
پی گهی و پیشم خوش نه بو ده په مه زانی دا سه فه ری بکه م به نه و چه ند شیعرانه و لام
داوه ته وه .

په فیهق وهاوده م تالی و شیرینم
هانده ر بو وره ی پاک و دلسو زم
چونی چون له گهل نه و دنیا کونه
ده پرسم ده گهل گشت مال و خیزان
خو نه منیش له سویی یارانم مردوم
دانیشتباین بی خه م وه ک جاری جاران
لای خویی شهریک بو، زورشای و شینین
شاهیدم هه یه نه ی که ی به گله یی
له چه نگ نه م ژینه نابی په زگارم
خوشی و ناخوشی دهستی نین قه رزان
پیم خوشه وه زعی مه لام بو پرسی

کاکه فه قی گیلان برای دیرینم
ها و بیری ریگای به رزو پیروزم
داده ی پیم بللی نه حوالت چونه
نه حوالی خووت و براو به ریزان
پیته و ابو هه رتوی ناره زوت کردوم
پیم خوش بوله گهل کوئی دوست و یاران
هه رنه بی جاری، یه کتر ببینین
نامه که له وهخت درهنگتر گهی
با نه وهش بلیم هیتده پرکارم
به خیر با برپا مانگی په مه زان
چیدی نانوسم به و زگی برسی

قه یاتی نالی جوجه

سی کهس له به ربیکاری و وه په زیان له بن دیواریکی دانیشنبون، کابرایه ک به وی داهات به بی غایله سه لامی لی کردن و پوښت نه و سی کهسه لیان بو کیشه، نیکیان ده یگوت سلوی له من کرد نه وی دیکه ی ده یگوت سلوی له من کرد. سپه میش ده یگوت ناوه لاله، سلوی له من کردوه، گوتیان باکابرای بانگ کهینه وه ولی پیرسین؟

به لی کابرایان بانگ کرده وه و لیان پرسی: نه ری برادر نه تو له نه و سی کهسه مان سلوت له کی هه مان کرد؟ کابرا که نه وه ی گوی لی بو له به ره خو په وه گوتی نه وه شتیکی تیدایه با بی سیر نه بین ولای داوه و گوتی نه وه ی له هه مان نالی تر بیت، سلوم له وی کرده. جا نه وه هه رکه سه نه قلی خو ی ده گیتته وه:

نیکیان گوتی نه من پوژیکی له مالی دانیشنبوم قهت وابه غیرهت نه بوم، به خیزانم گوت برسیمه نانم بوپیه؟ خیزانم گوتی نانت به چی بو بینم؟!

نه منیش به زمان سوتاو گوتم بزانه دوتیک، ماستاویک ده ناله نه وه ی به ره ژیرترچم گوتبا!

خیزانم به تورپه یی. گوتی چی؟! چی؟! چی؟!

نه منیش حالی بوم نه که رلیم له به هانه یه گوتم، هیچ، بریکم نانی ویشکی خواردو چوومه سر کولانه ی هه رام کردو گوتم وه لاله ی ده نا ماستیش و ماستاویش!

خیزانم دهستی دا کوله وه ژئی و که و ته سهرم، هه لاتم، نه مگه یشتی! کابرا زور جوان گوئی بوژاگرتبو، گوتی ئی نه تو نالی ماستاوی!

دووه می دهستی پی کرد گوتی نه من زورم نیشتیاله پیوازی بو له ترسی ژنه که م نه مده ویرا پیوازی بخوم. پوژیکی خیزانم دهستی دا گوژه ی بچینه نای، کانیه کهش بریک له ناوه دانیه دوربو، نه منیش غارم دا پیوازی کم سپی کردو ده زارم ناگوتم هه تاده گه رپته وه ده یخوم، له به رترپه تالوکه ی فکرم نه کرده وه ناخردوایهش بونم له زاری دی، نازانم له بهر به دبه ختی من یا بوچی خیزانم گه راوه له نیوده رکی تیم هه له نکوت. چاوی لی کردم، گوتی نه ولاگویت بو وانه ستوربوه؟ که پیوازه که م ده لاگوپی دابو، گوتم نازانم. بو نازانی؟!

برپکی ده ست لیداوگوتی خوږه قږه قه. چۆسه راوی، ئاوی هینا و هاته وه له ترسان نه مویراپیواز هکه ی بخۆم یان فریسی دەم. دیسان برپکی ده ست لیدا، گوتی، بیته با شلته ی لێنیم. برپکی شلته له لاگویم ناهه تاسبجه ینی که ده سستی لیدا گوتی هه روه کوخوی پږه قه ؟ به ئی! له نه وزه مانیدا له هیندیک دییان ئیوا هه بون، برپکیان له برین و ... ده زانین، پبیان ده گوتن دوکتور یا هه کیم له نه ویدییه ش پیاویکی زۆر روح سوک و باشی لێبو، ده گه ل خیزانم چوینه ماله مام هه کیمی، خو ئه من نه م ده وێرا قسان بکه م نه بادا لێم ئاشکرا بی فکر م نه ده کرد ناخری ئاشکرا هه رده بی؛

خیزانم پیتی گوت، مام هه کیم گیان بزانه ئه وه چیه له پومه تی نه و پیاوه ی هاته وه، هه کیم هینای برپکی ته ماشا کردو ده سستی لیدا پکی گوتی نایه شی؟ گوتم نه خیر گوتی ده بی شلته ی لێنیم. خیزانم گوتی به ئی شلته م لێناوه هه ر وه کو خوێته ی. مام هه کیم گوتی نانه من بوخۆم ده بی شلته ی لێنیم نه و شلته ی نه من بوخۆم پکی ده خه م له گه ل شلته ی ئیوه جیاوازه .

به ئی دوباره شلته یان له گویم ناو شه وو پۆژیکی دیکه ش شلته م به لاگوپی وه بو. سبجه ینی چوینه وه لای هه کیمی. مام هه کیم ده سستی لیداو گوتی هه روه کو خوێته ی ده بی نشته ری لیده م خیزانم گوتی بوخۆت ده زانی! ده سستی دا نشته ری و ده گه ل نشته ری ده گوپی پا کردم، ته ماشای کرد، پیلکه پیوازی پیوه هاتبوو، زاری لیک کردمه وه و پیوازه که ی ده ره مینا و فری دا چه پوکیکی پیدادام و گوتی نه دی نه گه ر پیوازه ده گوپی دابو، بو ده نگت نه ده کرد، خیزانیشم دو شقی ته رو تازه ی تی هه لدام، هه لاته وه مالی، تازه هه تا هه م پیوازی ده گه ل چیشتی ش هه ر ناخۆم و نیشتیاشم بوی ناچی ؟

کابراش گوتی ده ی نه تۆش ئالی سوغانی !

کابرای سی هه میش ئاوی ده ست پی کرد: مانگ و نیویک له به هاری چوبو، پۆژیکی خیزانم گوتی ده چمه وه ماله بابم، هه تا دیمه وه ئاگات له مالی بیت ده پێشدا پیم خوش بو؛ گوتم زۆر چاکه، مریشکیکن تازه جوجکه ی هه لێنا بون، ده دوازه جوجکه ی له به ربون،

گوتی، زۆر بە جوانی ئاگات لە جوجکە کانیش بیت هەلۆو نەیانبات!

گوتم نە خێر ناھێڵم. خێزانم پۆیشت و گەپاوە، دیسان پوی تی کردم، گوتی، ئێدی ئاگات
 لێ، جوجکێک چی لێ بیت چاوت دەردینم، جائە و جار خێزانم پۆیشت، ئەمنیش کە وتە
 فکرا: خودایە چ بکەم؟ چۆن ئاگام لێ، دواوە گوتم ئەوێ ناھێنی، بە نێکم پەیدا کرد، دە لاقی
 هەموو جوجکە کانم ئیخت، سەری دیکە ی بە نە کەم لە لاقی مریشکی گری داوگوتم خو
 ئە و جار هەلۆ ناتوانی هەموان بەریت، جابە خاترجەمی مریشک و جوجکەم بەرھە لاگردن، ئاگام
 لێ نەبوخەرتە لێک هات، پۆیو مریشکی و بە جوجکە و هەمووی هەل گرتن و بردنی پۆی.
 ئەمنیش دەستە و ئەژنومامە و، جائە و جار چ جوابی خێزانم بدەمە و، دە یگوت جوجکێک
 هەلۆ ببیات چاوت دەردینم، خو ئیستا. نە مریشک ماوە و نە جوجکە!

گوتم، فایدە ی نە، هەستام پێداھاتم هەرمالە ی هێلکێک و دو هێلکەم لێ وەرگرتن،
 پۆی پیش هاتنە وێ خێزانم، چوم لە بن پێرکی جێگام چاک کرد، هێلکە کانم دانان و لە
 سەریان مات بوم، خێزانم هاتە و، دەرکە ئاوە لا بو، هاتە ژووری پێرکی بۆلە بۆل
 کردو: ئەو دەبی لە کوێ بیت؟! ئەو مالە چەند خاویتە! چەنە گوت، چولە جیرانانی
 پرسى: ئەرئ ئەو پیاوێ مە و نە دیوہ؟!

جیرانەکان گوتیان، هاتو هێلکە ی لە مە وەرگرتو و هێچی دیکە نە ئاگا لێ نە،
 خێزانم هاتە و دیسان گەسکی دەست داوە مالتی بمالتی، پۆیو قولینچکی بەرپە ی پیرکی
 هەلیداو قیریکم لێ هات، گوتی ئەو بۆ لیرە ی؟! ئەو چ دەکە ی لیرە؟! گوتم حافرت
 مریشک و جوجکە هەموو خەرتەل بردنی، مێندەم نە ماوە جوجکان هەل بیتم لێم گەپێ
 بۆ مریشکە کەش دواوە فکریکی دەکەمە و! خێزانم پیلی گرت و لە بن پێرکی هینامە دەری و
 دوسی کۆلە گەسکی لە سەر گوێ لاکان دام و بە شەقان وە دیوی دەری نام، گوتی ئەو
 جوجکە بوبە تو هەل دین! ئەمنیش بە ئە و جورە ی نە جاتیم بو. بە یێکی خۆم لە خێزانم
 شار دە و، و نە مدە و پێراجمە وە مالتی،

کابرا گوتی وە للاهی سەلام لە تۆ کردو و ئالی جوجە.

قه‌یات (نالی ماستا و) (نالی سوغان) (نالی جوجه)

(نالی ماستا و)

سێ‌که‌س دانیشتبون له بن دیوارێک
سه‌لامێکی کرد نه‌یزانی و لا
یه‌ک ده‌یگوت سلای له من کرد بابم
سێ‌هه‌میش هه‌ردو وه‌دروخستنه‌وه
هه‌رسێکیان وێکرا پویان له من کرد
:سلای تاییه‌ تیم ته‌نیا بوو که‌سه
هه‌ر که‌س نه‌قلی خوێ چی به‌سه‌ره‌ماتوه
بوم بگێرنه‌وه ئه‌منیش گویم لی‌یه
یه‌ک ده‌ستی پێ‌کرد وه‌ختی نیوڕۆیه
هاته‌ پیش گوتی پێم بلێ گویم لی‌بی
زۆر ترسام گوتم کواخوچم ناوێ
هه‌ینامه‌ پیش خوم برێکه‌م ورکه‌ خوارد
له‌ سه‌ر کولانه‌ی گوپراندم نه‌منیش
کوله‌وه‌ژ به‌ده‌ست دیم به‌ دوامدا هات
مه‌گه‌رنه‌یه‌وه؟! هه‌ر پوم له‌ توێه
پێم‌گوت به‌لێ تو‌ نالی ماستاوی

به‌ کنیان‌دا پابرد هێدی پێ‌بوارێک
ده‌بیست به‌به‌زم و به‌کێشه‌ وه‌ لا
دوه‌می ده‌یگوت بو‌ت ته‌سلیم نابم
جا نه‌منیان بانگ کردبو‌پن کردنه‌وه
تو‌ نه‌و سلاو‌ت له‌ کێه‌مان کرد
نالیتر له‌ نیو هه‌ر نه‌و سێ‌که‌سه
سه‌ریان شکاندبێ یا زوه‌ لا ته‌وه
جا مه‌علوم ده‌بێ نالیتر کی‌یه
گوتم برسیمه‌ و نیشتیام له‌ دوێه
وات به‌سه‌ر بێنم زۆر چاک ته‌نبی‌ بی
من پێم‌خو‌شه‌ بخوم هه‌ر نان و ناوێ
به‌ ماته‌وماته‌ خوم له‌ ژنه‌که‌ بوارد
ده‌ وه‌ لا ده‌نا ماست و ماستاویش
بانگی ده‌کردم من خوم‌دا نه‌جات
ده‌ناپێت ده‌لێم پوت چه‌ند کیلوتیه
وا له‌ حاستی ژنت پانه‌وه‌ ستاوی

(نالی سۆغان)

بوی گتپراینه‌وه زۆر به بی‌وازی
 به‌لام چ فایده له ترسی ژنه‌که‌م
 پوژژکی دیتم لای چیش‌تنگاوی
 زو پیوانزکی چوکه‌ل‌م چاکرد
 چی له بیرچوبو بو چی گه‌پاوه
 دیتمی کوتی نه‌پوژگوت بو وایه؟!
 چو کانیه وه‌روا زو گه‌پایه‌وه
 ده‌ستیکی لیدا و بو ده‌بی وابی
 شله‌ی گرت‌وه وه‌ لاگوپی نام
 نابی پیت وابی وه‌ک نه‌زه‌مانه
 له مه‌نتیق و هه‌مو ده‌ورو به‌ر
 پیانکی پوخ‌وش، دلپاک و سه‌لیم
 پیی‌گوت دووژده‌گوپی نه‌وپاوه
 ده‌ستیکی لیدا و بریکی لی‌پوانی
 خو دوینی شله‌م لی‌نابو بوخوم
 هه‌لموسا دیسان گوپم به‌ شله‌ه
 به‌یانی هه‌رچوین ده‌رکه‌ن کرده‌وه
 ده‌ستیکی لیداو هه‌روه‌ک خوی وایه
 نشته‌ری هیناو ده‌گوپمی پاکرد
 پیلکه‌ پیوانزیک چوکی به‌خوه
 نه‌وه‌نده‌م ئیشتیا چوبو پی‌وازی
 کوا خوبه‌توتوش بویرم پوی تیکه‌م
 گوژه‌ی هه‌لگرتن پویششت بو ئاوی
 هه‌روا گورجیکی ده‌زارم پاکرد
 منیش که دیتم کشامه‌ دواوه
 با بجم بو ئاوی و دیمه‌وه دوايه
 نه‌مویرا بیخوم پی‌واز مایه‌وه
 هی‌ن په‌قه ده‌بی به‌ردی تیدابی
 سبه‌ی کردیه‌وه وه‌روا بی‌تاکام
 دوکتور و ده‌رمان یا نه‌خوشخانه
 تاقه‌که‌سیک بو ئاوا وه‌ک دوکتور
 ناچاربوین چوینه‌ مالی مام هه‌کیم
 تی‌ناگه‌م بوچی وا هه‌لموساوه
 با شله‌ی لی‌نیم، تا سبه‌ی به‌یانی
 نا تا لی‌نه‌نیم مه‌علوم نابی بو‌م
 قسه‌کردنیشم لی‌بو به‌ فلت‌ه
 دیتمی و شله‌ی گرت لی‌ی کرده‌وه
 به‌ نشته‌ر نه‌بی عیلاجی نایه
 هینایه‌ ده‌ری و کاری یه‌ک‌لا کرد
 هینا و لی‌ی پوانی و لی‌شی به‌ربووه

قامکی نا زارم پیوازی فری‌دا
دوکتورجوت چه‌پوک غاری‌دا سهرم
ژنه‌ش دو شوق و زللیکی لی‌دام
هاتمه‌وه مالی ژۆز به‌ناپازی
ده‌ی کاکه نه‌توش ئالی سو‌غانی

(ئالی جوجه)

کابرای سی هه‌میش وه‌ک پیاویکی ورد
وتی نۆرده‌مه به‌په‌سمی نه‌وجار
له‌مانگی گولاندا، نه‌وه‌سلی وا خوش
ته‌واوی خه‌لکی پوی له‌سه‌یرانه
پۆژیک چیشتانانی ژنه‌که‌م هاته‌ ژۆز
ده‌میکه‌هیچ باس لای مالی بابم
با بچم سه‌ریکتان لی‌بده‌م بی‌مه‌وه
خو به‌تایبه‌تی مریشک و جوجکه‌که‌م
پیم گوت نه‌رخه‌یان؛ به‌دلتیاتی
که‌میک پۆیششت و دیسان هاته‌وه
پیم گوت بی‌خه‌به‌هاته‌من مابم
ژنه‌که‌م پۆیششت و، ونبو له‌مالان
جا من مریشکه و نه‌و جوجه‌لانه
که‌م مابو شیتیم که‌وتمه‌ فکره‌کان
بیرم کرده‌وه خو‌م ژۆز ماندو کرد

مام حکیم جاده‌ی جنیوم پی‌دا
هه‌تا هیزی بو‌وا کوتایه‌ سهرم
نه‌وه‌ش نه‌قلی من خولاسه‌ی که‌لام
تازه‌ قه‌ت ئیشتیام ناشته‌ پیوازی
تو مه‌کرت له‌وی دی چاتر زانی

تا خه‌لاس نه‌بون هیچ قسه‌ی نه‌کرد
له‌نیوه‌ی پۆژی مانگی دوی به‌هار
کی‌ئوده‌روده‌ششت هه‌موسه‌وزه‌پۆش
خانوی به‌ختی منیش تیک چوه‌ وێرانه
پاوه‌ستا و پوانی که‌میک له‌من دور
یان خه‌به‌ریک بی‌تا دلتیا بم
ده‌بی ووشیاری بی‌تا بگه‌پیمه‌وه
ده‌نکیک نه‌مینی خوا بزانی چ‌که‌م
مالی بابت یا ن بچیه‌ سه‌رشایی
هه‌تا نه‌ویاسه‌ی دوپات کاته‌وه
له‌مال و جوجکان هه‌ر غافل نابم
عه‌قل و هوشی منیش پۆیین به‌تالان
چیان لی‌بکه‌م چون بی‌لی‌بم متمانه
چۆن ناگام لی‌بن له‌مریشک و جوجکان
له‌و فکره‌ی زیاتر پیم بو‌ده‌رنه‌برد

لاقی هه موام ئیکئیک لیکنه ستن
 به خوتم گوت عه قلله ده کا به رگری
 ته حسینم ده نار دخوم بو عه قلی خوتم
 تا خه رته ل نه هات ناگادار نه بوم
 به نی مه حکمه می بیرى منى پساند
 چ بوخوی بمرى، هه لو بی پرفینی
 ئیستا که بزانی چم به سه ردینی
 نه جو لیمه وه وه زعم زور تاله
 هیلکه م پهیدا کرد نو جوت و تاقیک
 له سه ریان مات بوم چوم له بن پیپرکی
 جوجکه و مال و حال به سه رکاته وه
 جوجکه نه مابون کردیه بولله بول
 داخوا کابراکه م کهس پیی ده زانی
 هات لیی وه رگرتین تیگرا له هه موان
 بچو بگه پى، بزانه لیزه له و دیوه
 مال ده لى چوله، پر توژ و خو له
 قاپ و مه نجه لان پاک بشواته وه
 نه منیش زور هیدی قیریک لی هات
 زو هه لیان دینم په لاهم لی ته که ی
 به کولله گه سک و مست وه ده رى نام
 تو چون ده توانی جوجکان هه لئینی

به نیکم هینا و هه موم تیک خستن
 هه لو ناتوانی هه موان هه لگری
 له بیر و هوش و له زانایی خوتم
 ده ئه و فکرانه دا وا غه رق ببوم
 جه لى مریشک و جوجکانی پفاند
 ژنه که، ده یگوت جوجکیک نه مینى
 هه په شه ی ده کرد چاوم ده ریئینی
 ده گوتم ئه و حاله ناشی به و حاله
 چوم پیداکه پام هه ر له سه ر لاقیک
 هیلکه که م دانان جی مریشکه کورکی
 ته شریفی خانیم وه ختیک هاته وه
 هاته وه که چی مالتیک چول و هول
 پویششت لیی پرسین له ژنی جیرانی
 یه ک گوتی هیلکیک یه کیش گوتی دوان
 گوتیان دواى نه وه هیچکهس نه دیدیه
 هاته وه ژوری هه روا به بولله
 ده ی هه ویست مالتی خاوین کاته وه
 گه سک به ده ستنیک به په ی گرت و هات
 هه رگوتی نه پوژ بو لیزه ی چ ده که ی؟!
 هه ر پیلی گرتم دو شه قی لی دام
 وه ره ده بپوژ هه ی عه مرت نه مینى

به گه‌سکه‌کۆله و زلله و شه‌ق لی‌ی‌دام
هه‌تا چه‌ند پۆژان خو‌نه‌چومه‌وه
هه‌تا پاش ده‌رکه‌ی توند وه‌ده‌ری‌نام
شه‌وشه‌وه به‌ دزی به‌رده‌بومه‌وه
نالی جوجه‌ من سالوم له‌ تو‌کرد
چون ئابروی خو‌ت و هاوالانت برد
تا قسه‌ نه‌کا و تا رنه‌لی‌ پیاو
عیب و زانی‌نی نایه‌نه‌ به‌ر چاو

حه‌کایه‌تی سی‌ بزنی مام قهره‌نی

له‌ دێیه‌کی ده‌ پازده‌ مالی‌دا، مام قهره‌نی به‌خۆ‌به‌ژنیتی وکچۆ‌لێکیشی هه‌بو.
ده‌مالێکی زۆر شه‌په‌زه‌داده‌ژیان، هه‌یچیان ده‌مالی‌ دانه‌بو نه‌وه‌ی به‌چار لاقان پۆی‌ با
پشیلێکیان هه‌بو ئه‌ویش زۆریان جواب کردبو، به‌لام چونکه‌ ئه‌و پشیله‌ش تانه‌ندازه‌یه‌ک
وه‌کو پشیله‌ی مینه‌ قۆله‌ی بی‌شه‌رم بو نه‌ده‌پۆشت.

به‌سه‌رهاتی پشیله‌ی مینه‌ قۆله‌ی

پۆژێک له‌ پۆژان دانیشتبوم له‌ مال
سه‌ر پر له‌ سه‌وداده‌رون پر له‌ ئیش
سه‌ر پر له‌ سه‌وداده‌رون پر له‌ ئیش
نانه‌که‌ت بخو نه‌ وشێ گیان‌تی بی
بجی‌ کو‌یش خودا پش‌تیوان‌تی بی
که‌هات پشیلێکی په‌قی دم‌باریک
هه‌ر دیت‌م دنیا‌م وای بو‌ تاریک
خه‌خت، له‌ من جه‌م و دو‌نانه
ئه‌تو که‌ ببخۆی لی‌ت به‌ سندانه
پشیلێکی سه‌گ بو‌ دم‌چه‌وت نه‌بو
چه‌ندی ده‌نگ‌م دا ئه‌وزه‌وت نه‌بو
خه‌! گه‌ر بت‌ده‌م له‌ قه‌دی دیوار
بلاوت ده‌که‌م وه‌ک ده‌نکی هه‌نار
پشیلێکی وا، هه‌ت‌م دم‌ به‌ردوکه
هه‌رم‌ن ده‌نگ‌م داو، ده‌می ناله‌دوکه
ته‌ندور دای‌ی‌سا وای‌ل‌دا‌بو
چۆن سور‌ب‌بووه‌ که‌مه‌ش سوتا‌بو
بو‌ک‌پ‌و‌ز پ‌ری‌ کرد هه‌مو‌مال‌ و‌زور
ده‌ست به‌کۆله‌وه‌ژوه‌هاری‌م که‌وت
گرتم ف‌ر‌یم دا که‌وته‌نیو ته‌ندور
دای‌کم که‌ زانی‌ هات وه‌ژورکه‌ووت

هه تیوه ! سهرت وهك سهری فیله ئه و به سسته زیانه بو و زه لیله
پشیلهی سوتاند و له كۆله خوی كرده وه . به لام نه پشیلهی مام قهره نی ئاواهینده
بی شهرم بو . نه مام قهره نیش دهیتوانی ئاوا بیسوتینی وله كۆله خوی كاته وه
مام قهره نی به چه نگ و چرپکی زۆرته نانه ت به رگ و پیلایوی بوخوی وژن و منداله كه شی
پی نه كرابو ، به قهرزوقۆل نیوه قهرزونیوه نه غد به نه وهیوایه هیچی دیکه چاوله دهستی عاله می
نه بین . هه رچه ند جیرانه كان ، مائیان ئاوه دان بیت زۆریان مه منونم و هه تا مردنی له بیرم
ناچی ، چونكه قه تیان بی پیخۆر نه کردوین ، ئه وه وایه ! به لام دیسان پیاو ئی خوی بی
چاكره . جا ئه به نه وجوره ی دهیخۆیننه وه سی بزنی به ئه نیو نیشانه ی خواره وه كړین .

باسی كړینی ئه و سی بزنه ی

چی هه م بو نه مبو شهش قۆشه دامن به و بزنه ماست خۆشه
یه کیکیان بزنی گورد و پرهش هی دو هه میش بزنی پۆشه
سی هه میان بزنی سور خه زال به هاری زۆر جوان بیان دۆشه
نازانم کوا قه تت خواردوه ماستی بزنان چه نده خۆشه

مام قهره نی پاش كړینی بزنان بیرى كرده وه وگوتی خۆتفاقمان نیه و ؛ وه حه ولان
كهوت . به لام وه بیرى هاته وه له دییه کی نیزکی دبی خۆتان براده ریکی هه بو به دوسه د
سی سه د سهریکی مه پ هه بو مام قهره نی گوتی سه بێنی به یانی ده یانبه م بو ماله مام
سه عیدی قاتی ئین شالله ئه و سی بزنه م بو به خیه هه ر ده كا ، وه خستی خوی زۆر دۆست
بوینه جارئ هه ر ده فكری په یدا كردنی جیگای بزنه كان دابو . به ئی ؛ به یانی بزنی وه پێشه
خوی دان بردینه ماله مام سه عیدی دۆستی خۆشه ویستی وجهه په یانه كه ی بو گێراوه ؛
یاخوا به خیریبی میوانی عازیز به هار چو پویششت به شهوی پاییز .

مام سه عید : كوپه جا ئه وه خو پرس پی كردنی نه ده ویست بریا بیست بزنت
كړیبا ؟ جابابۆن به خیه نه كرابا سی بزنی چه ؟ ! مام قهرنی : مالت سه دجار ئاوه دان بی مالت
به خانه ی خودای بی ؛ خودا هه ر بتداتی . مام سه عید بانگی مندالێکی كرد : داده ی پۆله !

خدرۆکه؛ ئەو بزنانەیی مام قەرەنی وه پێشه خۆت دە، بێانبە نێو مێشەیی هەتا ئێواری مەپ
دێتە وه ناگاو لی بن، جا ئێواری پەرگەل مەریان خەن.

مام قەرەنی پاش نان و چاخواردنی بە خاترجەمی بو مائی گه پاوه و قسه کانی مام
سه عیدی بو خیزانی گێرانه وه وخیزانیشی: حەک پەببی خودا، سەد هیندەیی داتی؛ کابرا
پیاوی چاکە، بە دلەو ناگای لە فەقیر و فوکه پایانە بوێه خودا هەر بوی تی دەکا خیزانی مام
قەرەنی ئەودەمی زمانی ئاواگەرا جابابزانین دوايه چونی توك ودوعا یان لی دەکا،

مام قەرەنی جار جاره بوخوی و جاری واش هه بوخیزانیشی بوپەرە پێدان و پان و بەرین
کردنی تەو نەکی چونکە هیندەیی ولات داگرت بو، دەکرده هاویری و یارمەتی لی
وەرده گرت، گوریس و کوین و تێپروجه وال وه موشتیکی لە موی ئەو بزنانە دروست دەکردن
و چادرو چینی حازر کردبون، دەفکری پەیدا کردنی بیڕی و شوانی دابو، جار جارهش دە یگوت
دەگەل ماله مام بایزی دەبە ئاومال و یه ک شوانی دەگرین و یه کیشمان بەرخەوانی دەگرین،
بزەکانی هیند زۆربون هەرسالی ئەو ئەلی دوی دوانە و ئەوی دیکە بزنی گورد و پرەش زۆر
ئاوهدان بو، بە قەت گوتل پارێکی دەبو، ئەوی دانا بوسی کاران بێنی؛ ئەو زستانەیی سەد فکری
لە ئەو بزنانە دەکرد وای حیساب کردبو بە هشت نو دە سالان دەگە ییشتە وه مەپی مام
سە عیدی، چونکە پاش چوار سالان بزەکانی هەمو بە مەپدان لە بەرچونە کویتسانی. ئاوا بە
بیڕی خۆی و بە خاترجەمی خۆی دەو له مند کردبو، ئەو بە ئەوخە یالانە لە پایزێراخوی گە یان دە
بە هاری. ئەگەر زانی مەپ لە زەنی پا بوته وه پۆژێکی یاغریاغر بەرە و ماله مام سە عیدی بو
هینانە وهی بزەکان کە وتە پێ. جابابزانین مام قەرەنی بزەگەل و کارەگەلی پی دێتە وه
یان هەر لە ئیستاه دەبی شوانیان بو بگری لە پێگایە کە دە پویتی:

دە چوو بو بزە بردنە وه	هیندی بیڕ لی دە کردنە وه
دە پوویی بە و فکر و بیڕه	چەند کاریلە چەند کویت شیرە
بە پاستی خو ماستی بزەان	شایانە بو میر و مەزنان

بە لی: جەنگەیی کە مەپ بە دان دە هاتە وه، دانە مەپی بە یانی گە ییشتە دەرکی ماله مام

سه عیدی، کاره‌ی مه‌پو به‌رغل و هه‌راو هوریای شوان و بیری ساحیب‌مال، ژن و ژال و مندال و چه‌ق و لوری سه‌گه‌ل و هاش و هوشی بای به‌های دهنکه‌ده‌نکه بارانیشی پیوه‌بوئه‌وه‌ل مانگی به‌های مام قهره‌نی که‌ئه و هه‌را و به‌زم و هه‌لایه‌ی گوی لی‌بوئه‌و بزنه‌گه‌ل و مه‌په‌ی که‌دیت چاوی به‌ئه‌ودیمه‌نه‌جوانه‌ی که‌وت شاگه‌شکه‌بو، که‌م ماله‌خو‌شیان بی‌هوش بی، هاویریان کردومه‌پو به‌رغل جوی به‌جوی به‌ره‌وله‌وه‌چونه‌وه‌کیوی، مام قهره‌نی بوئه‌باسی هیچی نه‌کرد ده‌یزانی مه‌پدانی ئی‌سواری دیته‌وه، ده‌گه‌ل دوسته شیرنه‌که‌ی چونکه‌جاری هه‌رشین بو. چونه‌ژوری دانیشتن و ده‌پیشداشانسی وی بپه‌ر ژه‌کیک مابو‌کردیانه‌فرۆو، بۆیان هینا و پاش فرو‌خواردنی نانیشیان له‌پیش دانان ده‌گه‌ل نه‌وله‌ل پاروی له‌ماستی مه‌پئی ده‌زاری نا؟ دیمه‌نه‌جوانه‌که‌ی هه‌ساری هاته‌وه‌به‌ر چاو له‌ئه‌و ده‌مه‌ه‌پا. بپیری دا ئه‌وه‌فکری کردبوی که‌پاشی چه‌ند سالان بزنه‌کانی به‌مه‌پیدا، هاته‌وه‌پیری هه‌تمه‌ن ئه‌وه‌کاره‌ی بکا‌وله‌بیری نه‌چی به‌لکه‌زوت‌ریش پاش نان و چاخواردنی به‌کا‌وه‌خو‌و ده‌لی ئه‌وه‌هاتوم بزنه‌کان به‌رمه‌وه. ده‌باله‌خو‌یدا ده‌یگوت قاتی ئیشاللاه دوبرزی خوشیم وی ده‌دا ئه‌وسال بابینه‌پینج بزنی دوشینی. مام سه‌عید: یاخو‌ا به‌خیر بی. خو‌خه‌به‌رم بو‌ناردبوی، بو‌چما‌پییان نه‌گوتبوی! خو‌م مام قهره‌نی فکری مردنی خو‌ی کردبا فکری نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد: ده‌ی جا چ قه‌یدیه‌ئه‌وه‌بو‌خوم هاتوم ئیدی.

میوان به‌خیری یاره‌بی سه‌دجار به‌دریژی پوژی دوامانگی به‌هار پیم سه‌یره ده‌لی پییان نه‌گوتومه‌ خه‌به‌رم داویه‌ی خو‌من دو سئ جار مام قهره‌نی دیسان هه‌رپی و ابو‌خه‌به‌ری ناردوه‌ بی بزنه‌کانی خو‌ی به‌رته‌وه‌یه‌ک دو بزنی زاویشیان په‌گه‌ل ده‌خات چونکه‌ئه‌و زه‌مانی عاده‌ت و ابو، که‌سیک هه‌یوانی نه‌با، ده‌وله‌مه‌نده‌کان بزنه‌دو‌غیان وی ده‌دا هه‌تا دوی بخوات، پیاوی و ابو پاییزی بی‌چوه‌که‌شی نه‌ده‌ویسته‌وه‌و ده‌یدا به‌کابرای فه‌قیر بو‌خو‌ی بی‌فرۆشیت یا ...:جا بو‌خو‌ت هاتوی ژۆر به‌خیری: به‌سه‌ره‌اتی بزنه‌کانت به‌ئه‌وجوره‌ی خو‌اره‌ویه‌ که‌عه‌رزت ده‌که‌م:

نه‌زنانبو بزنی گو‌ردی هه‌لات پویشیت بو‌هه‌لگو‌ردی

به پەرۆشم بو بزنئی پۆش	به خوای نهویشیان نه تو خوش
بو خه زائیش زۆر غه مگینی	كه ولى له بنه خوۆت ده بیینی
ئى مهش نه گهر هیوان پىیه	نه و سى چوار کلکه گپووییه
مالی دنیا چلکى ده سته	تا هه ی دلى پى مه به سته
وایان داناوه بزن و میش	پیاوی زۆر زو ده هیننه پىش
له دواى وه کى گوتراوه	ئاواش زوده یکن به ده رویش

مام قهرهنى به بیستنى نهو خه به ره ناخوشه ی كه م مابه ندی جهرگ ودلى بیسى و
ته وای نه وه مو ته ونه ی دايمه زرانديون وپایه لى كردبون بى تپوه دان مانه وه وه وای
خه یالى پساندو گوتى ده ك په بیى مالت ویران بى چون له سه ره نه وه مو مه په ی توپا نه و
سى بزنه ی من ئاوا به نه وده ردانه گرفتاربون و هه ره سى له به ین چون به خوای مام قهرهنى
به سه لتى وه سه لامه تى گه پاوه نه گه رگه یشته وه، خیزانى نه دی بزنه کانت بو
نه هیناونه ؟! مام قهرهنى به ووردی به سه رهاتى بزنه کانی بو خیزانى گپاوه
نه و جار نه شه ده سستى کردبه توك ودوعاو سینگ کوتانى؛ ده ك په بیى خودا لى تیکدا،
مالی ویران بى؛ جا چون له سه ره نه وه مو مه په ی وپا، نه و ته قه سى بزنه ی مه مردن و
چیان به سه رهاتوه په بیى، له سه يد زه نبیلی ته لب ده كه م مه په كه ی وانیش قپى
تى كه وى و تا قى لی ته مینى. مام قهرهنى و خیزانى له باتى ماست خواردنى خه م و
په ژاره یكى زۆریان بو له به ین چونى بزنه کانیان خوارد وله باتى ده وله مه ندبونى قهرزدار
بون و به رگ و پپلاو و شت و مه کیان پى نه کپا، هه ربویه ئاوا گوتراوه:

مالت كه هه یه بابلین ده چال دا	نه گه رده ته وه ی ساحیب ده بال دا
به ده سستى خوۆت بى كه میش بى زۆره	به بیگانه ی بى زۆریش بى بۆره
نه و نه سیحه ته ی به دل بسپیره	کاروبارى خوۆت به كه س مه سپیره

ھەيىاس ۋە تاقى كىردنە ۋە دۈستە كانىيان

كۆپەكەي ھەيىاسى ھەروەكوباۋى، بابى ھەمەكارەي سولتان مەحمۇدى بۈە
بۆخۆشى دۆست ۋە پەققىكى يەك جازۋى ھەبۈنە، پۇرۇتتىكى ھەيىاس دەلى، پۇلەنە ۋە مو
پەققانەي تۆكەيندەيان دەخەمى داي ۋە ۋەكى بۆخۆشت دەبىنى چۈنە ۋە چۈنىشىيان
بۆخەرچەكەي مالەمە؟ ھەموپۇزى دەلى مەولودنامە، پەلەعالمە، ئەۋەنەگەر كارىكت
لىقەۋمى، ئەۋەرادەرائت يارمەتت دەدەن، ياھەر يارى ئانىنەۋىس؟

كۆپەجىئەلى مام ھەيىاسى دەلى بابەنەۋانە ھەمويان دۆستى گىيانى منن نانى چى
كى ۋە دۋاي نانى دەكەۋى، ھەيىاس دەلى ئەمن بېراناكەم، ئەتۈنە ۋە زىاترەلە دوست دۆست
ۋە پەققەت ھەيە، ئەمنىش نىۋە پەققىكەم ھەيە، بابىئىن ئەۋدۆستانە مان تاقىكەينەۋە.

ھەتابزانىن چۈنىيان حىساب لەسەردەكەين ۋە بابۇرۇزى پىيۈست دانەمىئىن ۋەكە،
پەكۈبەكارنايەۋ بىراۋامان كىردا؟ بىراۋامان نەكىردا دەردى مەدەرمان ناكە؟
كۆپى مام ھەيىاسى دەلى زۆرىشم پىخۆشە؟ ھەيىاس ھىئەي شەكىكى گۈشتەۋە بەخۈيىن
ۋەخۇرەۋە دەنيۋ جەۋاللىكى ناۋ لەقولىچكىكى ھەسارىي ھاشارى داۋ؟

ئەۋجار بەكۆپەكەي گۈت جا بچۈنەۋ دوستانەي بە تەۋاۋى باۋەپىت پىئىيان ھەيەۋ
بەدۆستى گىيانى خۆشىيان دەزانى، ھەرنەۋشۈ، بچۈبلى، قەزا ۋە قەدەر ئاۋا ھاتۋە،
پىاۋىكىمان لەدەست زاىەۋەۋ، ۋەرن كۈمەگىكەم بىكەن، بچىن بىشارىنەۋە، خۇنەگەر
يارمەتىمان نەكەن. بەتەۋاۋى تىدەدەچىن ۋەمال ۋەيران دەبىن؟

كۆپى ھەيىاسى بەھىۋايەكى زۆرەۋە چۆلاي دوستەكانى، ھەرچى ئەۋقسەي
پىدەگۈت، بەجۈرىكى خۈي لىدەشاردەۋە؟ ۋەدەيگۈت بەگۆپى بابى خىۋىيەۋە، دۈدەنكە
بىرىنجى داۋمەتتى دەچم كەلاكى بۈدەشارمەۋەخۇم دەكەمەشەرىكەقەتل ۋەئەۋى دى
شىتتىكى دى، كارىكى دى دەھىناپىشى ئىۋاش ھەبۈ، بۇنى كىردىۋ، پىئىيان گۈتبۈ، چ
باسەخولاسە بەجۈرىكى دىكەخۇي لىدەشاردەۋە، ئاخىرەكەي كەس دەگەلى نەھات،
ۋەتەننى ھاتەۋە ھەمۋى بۇبابى گىپاۋە، بابى گۈتى ۋەمزانى ئەۋانەدۆستى گىيانى تۈنە

وه کی بوخۆت ده تگوت جا، نیوه په فیه که ی منیش فلانه که سه یه، چت به په فیه کانی
خۆت گوتوه نه وشو بچو، هه رته وهش به وی بلی زیاد یا که متری مه لی،
به لی، کوپه. چو به کابرای گوت؛ کابرا، ده گه ل نه و قسه ی گوی لی بو، به غار ده گه ل
کوپ ی هه یاسی هات، پرس ی چ بووه؟!

هه یاس ده لی چت لی وه شیرم، کاره هاتوه، ده گه لمان بشیره وه؛
کابرا گوتی، کواکه لاکه که؟ هه یاس کابرای براده ری برده سه ری و جه والی که لاک ی تیدا بو
له دورا. نیشانی دا، کابراش چاوی پی که وت و؛

به لی، کابرای براده ری هه یاسی بی نه وه ی فکر ی کرد بی ویا له شته که ی حالی بوییت
ویان چی؟ گوتی براله نه تو که لاکه که ی وه من ده و کارت پی ته بیت، که س فکر ی من ناکات،
نه من بوخۆم ده چم ده یشار مه وه، خه لک نه تو یا کوپه که ت ده گه له من ببینن باش
نیه له وانیه ناشکراش بی، که لاکم لی هه لیتن و نه نگو بچونه وه ژوری.

هه یاس نه گه ر ناوای گوی له نیوه براده ره که ی خوی بو، پوی ده کوپه که ی کردو
گوتی براده ره نه وه یه؟؟ یان ئی تو یه!!

کوپه گوتی بابو. به حه ققه ت نه من براده رم نینه هه تا نه و پۆش ناوایان لی حالی نه بوم
نه و تاقی کردنه وه به قازانجی من ته وایو و و ژریش ت سو پاس ده که م توشی هه له ی گه وره تر
نه بوم؟ هه یاس؛ زاری جه والی کرده وه و کابرا چاوی به که لاک ی شه کی که وت، لی پی پرس ی
نه وه چیه چه به زمیکت ساز کرده هه یاس هه رده پی تو لیت کرده!!

هه یاس: تاقی کردنه وه ی دوسته کانی خۆم و کوپه که مه بزانی دوستی کی هه مان
دوستی راستیه هه یاس ده لی وهره له باتی که لاک شاردنه وه ی با که بابی بخۆین کوپه که ی
هه یاسیش تازه پوی نه دانه و دوسته به پۆزوانی نانیا نه ی و ته رک ی کردن.

میوان و هه‌لوا

دەلێن چەندکەس میوانی مالتیکی دەبن و بە یێکی لەوێ دەمێن نەوێ دیارەنە وجورە سەردان و هات چۆیە جستان و پایزان زۆربووە و بە ساحیب مالتیان دەلێن پێن خوشە ئەتۆش جاریکی سەرێکن لیّ بدەوی ولێن میوان بی. خانەخوی قەولی پیّ دان و پاش چەند پۆژان چو لەیە کێک لە ئەوماڵانە و ئەزۆرکەوت، چەند پۆژان لەوێ بو هیچ خۆی نە بزات جییّ خوش بو حەسیروبە پرەلبادو جادوایە دۆشە گیان بۆ پادە خست، ئەو ساحیب مالتە، کە تێی فکری زانی میوان ناپوایە تەمانیە هەر لە جیگای خۆی بیزوی، لە گەل ژنە کە ی کە و تەنە کبیران، چ بەکەین؟ چ نە کەین؟! کابرا بە ژنە کە ی گوت ئەو شو دۆشە گی بۆ پامە یە خە، لە خۆی حالی دە بی و بە یانی دە پوا، هەر چەندی عەیی شە. ئەممانانم چیکە م خۆبە تەمای پۆیشتنیّ نیە،

شەوێ وەختی نوستنی، میوان ئە گەر چاوی لە جیگای خۆی کرد و دیتس دۆشە گی بۆ پانە یە خرابو حالی بو ئە گەر بۆچی دۆشە گیان بۆ پانە خستو بە لام خۆی نە هێنا سەر ئە و حالە ی، و گوتی ئۆخە ییش ئەو شو تێردە نوم، ئەو دۆشە گە زە لامە و لە کۆل کردمە وە. خو، وە ک مەرە لە غەرە ی نە مدە توانی بسورپم، دە باهە تارپۆژ لە سەر تە نیشتیکی بنوم، ساحیب مالت لە بەرە خۆیە وە دە لیّ بە خوای بابە زەریفە! ئەمە دۆشە گن بۆ پانە یە خستو، جوابن کردو وە لە خۆی حالی بی و پوا، ئەو بە چاکە ی دە زانی، سبجە ی شەوێ، بە خیزانی گوت، ئەو شو لبادیشی بو پامە یە خە، وەختی نوستنی، میوان ئە گەر دیتی لباد پانە یە خراو، وە کوشە وی پێشو، ئەو جار کێچی کردنە بیانو، گوتی ئۆخە ییش! کانگای کێچانولە کۆل کردمە وە، ئەو شو تێر دە نوم؟

کابرا بە ژنە کە ی گوت سبە ی شەوێ بە پرەشی بۆ پامە یە خە باهەر حەسیر بی، وە سبجە ی شەوێ وەختی نوستنی، ئە گەر دیتی هەر حەسیر پایە خراو و چی دی لیّ نیە، میوان گوتی ئۆخە ی ئەو هاتە وە سەر قاعیدە ی مالتە خۆمان، چونکە ئەمەش لە حەسیری پوت زیاتر نیمانە. ئەو شو تێردە نوم، سبجە ی شەوێ گوتی هیچ پامە یە خەو چی شی پیّ دامە دە. بابروالە کۆلمان بیتە وە پێتاو، خۆبوتە چەل و مل،

کابرابه ژنه ی گوت پوژئی له ئە وێڤوڤخوشتن نابیی، بابیکه یه جیژنه! بینه هه لویه کی لینی؛
 بیجگه له وهی میوان هه مانعیش بو. بۆ هه مو شتیکی وشه وکاری ژنه له شایان هه رلاقی
 وهه زری نه ده که وت زویگی هه لوی لیتا وکابرابه ژنه ی گوت هه لوی له پشت که ندوی دانی
 باکه مێک سارد بیتته وه، ئە مهش به رگی ده به رکه یه، ئە من به پیشه تو دایم وهه چم ده له م
 ئە من وهک کێ ده چم، جائه تو ش چونت پی چاکه وایی. ئە وجار ئە تو به رگی ده به رکه،
 به پیشه من دا وهه و، لیم بپرسه بلی ئە من وهکو کێ ده چم؟! جا ئە من ده زانم بلیم وهکو کێ
 ده چی ژنه به تال تالو که نه گه ییه پشته وه وهه لوی له کن که ندوی دانا؟!

به لئ: ڪابرا به رڳي ڪي هه ره جواني دهه به رڪردو به پيش ڙنه ڪي داهاٽ وچو، به ڙنه ڪي

گوت ئه من وه کێ ده چم؟ ژنه گوتی ئه تو وه ک خانی لای بانه ی ده چی!

ئه و جار ژنه به رگی ده به ر کرد و به جوانی، خوێ پازانده وه، به پیش میرده که ی دا به ناز هات و پابرد و گوتی ئه من وه کو کێ ده چم؟

کابرا؟ به پیکه نینه وه گوتی به خۆای ئه تو وه کو ئه سمه ری کابایزان ده چی!
هه ردوک به قسه که ی خۆیان وله شایه هه لۆای و پۆینی میوانی که وه کو جلوکه ی خۆی داسه پاندبو. تیرتیر پیکه نین. پیکه نینیان خه لاس نه ببو، میوان له پشت که ندوی هه لۆایه که ی خه لاس کردبو، تا وه ی به به تالی له سه ر سه ری دانا وه ات له پیش هه ردوکا ن پاره ستاو ده سستی ده به ر که له که ی ناو گوتی، ئه دی ئه من وه ک کێ ده چم جوانم لی بپروان؟!

ژن و میترده. که چاویان به کابرای که وت، له پیکه نین که وتن و به ئه وجوره ی هه ردوکیان وه ک عه به سانی عه به سان! چونکه ئه وه هه للا و به زم و په زمه و جیژنه وه لۆابو پویشتنی میوانی ساز کرابو. ده ئه و ده مه ش دا، میوان به ئه و ته رحه ی هات وله پیشیان پاره ستا، کابراهه روا به سه رسوپمانه وه گوتی ئه تو وه ک میوانه بی شه رمه که ی مه ده چی! ئه تو وه ک ئه و که سه ی ده چی ماله مه ت خه را کرد چۆن وه کێ ده چی. دیمه نی ئاخیرکاتی میوانیم پی له ئه و هه لۆایه ی شیرن تربوکه ساحیب مال و ژنه که ی، ده زاریان نه نا!

میوان و هه لۆا (شێعره که ی)

میوانی هاتن پیاوێکی مه شه هور
هه ر فکریان نه بو بو پویشتنه وه
زۆر خۆشحال ده بین، پیتی دان به لینی
به بی ده نگ و باس، چه ند شه ولێی خه وت
به په و لبادی نوی، جا دۆشه گ و نوین
که وتنه ته گبیران، خۆی و خه یزانی
تی ده گا و ده روا، هه ر به یانی نو

قسه ی قه دیمه و له دییه کی دور
چه ند شه وو پۆزان له وێ مانه وه
خاڵو تۆش سه ریك له مه هه لینی
پۆژیک له مالتیک چوه ژور که وت
مالتیک چه ندی بلای و پاک و خاوین
خۆ میوان ناروا، خانه خۆی زانی
بوێ پامه یه یخه، دۆشه گی توک قو

وهختی نوستن هات که دیتی لباده
 خهوم خوشده بی با بنوم به پهله
 هه نه ده سوپام وهك مەری له غەر
 پیی وابو ده لئی جواب کرام برۆم
 به ژنه ی گوت ئه وشو پامه خه لبادی
 کانگای کیچانو، له کوڵ کردمه وه
 گوتی حافره تی، با هه ره سه سیری
 وهختی شه و میوان زانی سه سیره
 ئه وه قاعیده ی مائی خو مانه
 ئه و جار هاتمه وه سه ره ده قی پیشوم
 به ژنه ی گوت ئه ری قهت که سه نه ماوی
 کاتی مال نوستن دیتی عه رزی پوت
 ئه وشو تیر ده نوم به و توو ته رزه
 چی که سه پاناخه م، به خوش داناده م
 ژن و میرد، سه به ی، وهختی چیشتانئ
 هه ره له خو پایی بی به لگه و نامه
 ویستیان له ورپیته ی، ئه و فیله ی لی بکه نه
 میوان! تو و نانه ی له پیشته ده یخوی
 کامه مان هه قین له من و له و پیاوه
 به و نانه ی ئه وه له پیشمه ده یخۆم
 میوانمان ناروا، بوخۆمان با برۆین

تی غزا بی ده عیه و زۆر بی ئیفاده
 له کوڵم بووه دۆشه گه خه پله
 له سه ره ته نیشتیك نوستبام به کسه ره
 نهك بلئی جیگا، خوشترکرا بووم
 میوان، به په ی دی به که یف و شادی
 ده ردی شه وی دیو له بیر برده مه وه
 چی دی پامه خه زۆریش دلگیر بی
 ئه وه به پاسنتی مائی فه قیره
 له سه سیری پوت زیاتر نیمانه
 لیمگه ریڤن ئه وشو تیرتیر با بنوم
 هیچ پامه یخه و لیفه شسی ناوی
 دانیشته به ئیشتیا و غیره تیشی بزوت
 عاسمانه لیقه م پایه خیش عه رزه
 عه رزنی خودایه و، خۆم نه سلی ئاده م
 نان و چا ده خورا له نیوکۆلانی
 کردیان هه کیشه و شه پوهه نگامه
 بیکه نه به مه لا و دوا به شه ده ری بکه نه
 نان و چای ده خوی هه لده سستی ده پۆی
 میوان زۆر هیادی و لامی داوه
 هه ق به ده ست تو به به لام من نارۆم
 ده بی بله ین ئیمه ی خۆ میوانی تو ین

کوری جیرانیان ده نارد بو خه بهر
 له قون ته ندوری، دانیشتبو میوان
 له پشتی که ندوی، خوئی لیشارده وه
 هیچکسی نه دی، چۆوه هه به غار
 هاتنه وه مائی، گورجیکی هه ردو
 بو ویران بوه که ی خویمان چۆته وه
 بیکهینه جیژنه وه هه لوائی لیئی
 بهرگی ده بهرکه یین خوینوینین هه ردو
 هیند چه وروشین ده خۆرابه لیوان
 به پیش ژنه ی دا به قه ده م پابرد
 وهك به گزاده که و خانی لای بانه
 پرپر ه و بازنه ی بو له رزنده وه
 پێك و له بار وا خانمان بی؟!
 وه کو ئه سمه ری کابایزان جوانی
 هه لوائ خوارد؛ تاوه ی له سه سه ردانا
 من وهك کیتم له نیو هۆزو تۆره مه
 خو ئه وه به لایه هه ر لیتره مابو
 مال و جیگامان بو پئی چۆل ده که ی
 هه لئا، نه چه وری هیچم پی نه برا

هه ردوکیان پۆین، له مال چۆنه ده ر
 چه ندجاری سه ردا و ده چۆوه لای وان
 له بهر منه هینده، هاتن و ناردنه وه
 کوپه دیسان هات بو سی هه مین جار
 مال چۆل و هۆله، که سی لی نه بو
 ئوخه ی پۆیشته وه، له کۆل بوته وه
 به ژنه ی گوت دنیا، هینده ی نا هی نی
 با سارد بیته و داینی پاش که ندو
 هه لوائ که وته ده ست، به بی پی پیوان
 کابرا بهرگیکی جوانی ده بهر کرد
 وه کو کی ده چم دا لیم پروانه
 نۆره ی ژنه ی هات، خوئی پازانده وه
 نه ری که س هه یه وه کومن جوان بی؟!
 کابراش زۆر به دل له ژنه که ی پوانی
 تا کو ژن و میرد، جوان خویمان پانا
 خو به نۆره ش بی نه و جار نۆره مه
 هه ردو تی فکرین، واقیان و پمابو
 وه کو میوانه بی شه رمه که ی مه ی
 هینده هات م و چوم، خو کاله م درا

کور و باب

کور و باب له مائی دانیشتون ؟ بابزانین ئه و کور و باب به باس و خواسیان چیه ؟
بابه که ؟ چه ده لی و کورده که هی ؟ چه و لایمکی ده داته وه ،

بابه که هه رای کرد و گوتی پۆله !

کورده که گوتی نه ؟ ! بابه که : خو چ کارم پیت نیه کورده ده لی جا خو کاریشت پیم بی
به قسه ت ناکه م .

بابه که : حه که ره بی پۆله نه گه یه ی

کورده : بو ناگه می بابه ! به یانی زو بپۆم هه ر جیگا ته کی بم هه وی ده گه می ، نه گه ر
نوژی ش ده لاکه وت وه پئی ناکه وم خوشیت . نه بومه .

بابه که گوتی نانمان نه ماوه ، بچوۆ ناشی ئه و باراشه ی لیکه وی هینه وه

کورده ده لی کلوم ده گه ل که پوله ی ناشی هه یاره یه ! بی هینه وه ده پیئومه وه
ده نکیکی که م بی ؟ ناشه وانی به گۆری بابی داده پیئیم .

بابه که گوتی ره بی عومرت دریزنه بی پۆله ،

کورده که ده لی . بابه نه گه ر عومرم دریزی به قسه ی تو قوله نابی ، نه گه ر قوله بی
به قسه ی تو دریز نابی

بابه که گوتی ده هه سته بچوۆ ده ری بزانه هه وای چوته ده باری . سه گیکیان هه بو نئوی

به له ک ، به له ک بو . هه ر هه ستایی ویه که به خوئی هه رای کرد : به له ک ! به له ک ! به له ک .

بابه که گوتی به له ک ، به له کت ، بو چیه ؟

کورده که ده لی بابیته ژوری ، نه گه ر ته پئی نه وه ده باری ، نه گه ر نیشکیش بی دیاره ناباری

بابه که گوتی یاره بی پۆله خودا له منت بستینی ؟

کورده که ده لی فکرئ مه که بابه ، خودا ، یان ئه من له توده ستینی یان نه توله من ده ستینی .

بابه که گوتی هه سته برۆق ده رکه ی پیئوه ده سه رمامه ،

کورده که ده لی هه موم پیک هینان ، نه و جار نۆبه ی تویه برۆق بوخوت ده رکه ی

پیوه ده،

بابی ههستاند به له قه له ق و ده رکی پی پیوه دا. ئه گه رکوپ هاته بی نه مرئ بابی
ئاوایه ((هیوادارم ئه وه به بیته په ندوکوپه کان عیبه ته تی لی وه ریگرن باب بوی ئیحتیرامی
نابی یابه لکوه روایان دا نابی وده ناوانه بی به هه رحال)) !!!

شیعری کورو بابی

دانیشتبون له مال کور له گه ل باوه	وه ک چاوه پروانی لی ده کړی و باوه
باب گوتی پو له، کور گوتی نه خیر	هیچ کارم پیتنیه ده زانم، نه خیر
کارت له لای من نابی جی به جی	هک په ببی پو له قهت نه گه ییه جی
هه رکوی بم هه وی به یانی زو برپوم	ده ی گه مه ی وخومن پاش نویژی ناپوم
پی گوت ده هه سته برپو بو ناشی	نانمان نه ماوه، لی که باراشی
که پولی ناشیه و کلام پهن	هه ردوکیان وه کی که خو گه نمی ده بن
ده نکیکی که بی من ده پیومه وه	له ناشه وان شهش ده سستینه وه
حه مه دریز نه بی، یار په ببی پو له	پیوست نیه چی دی نه و پو له بو له
عومرم دریزی به تو کورت ناکری	نه جهل بیته پیم به که س چ ناکری
ده بزانه هه وای چوته؟ ده باری؟	بانگی چوارپی که ی کرد پر به زاری
به له که به له کی بو چی قاوده که ی	به رده رک و ژورمان لی گلاو ده که ی
با بیته ژورئ، فیلی جارانه	ئیشک بی، خوشه، ته پری بارانه
یار په ببی خودا، له منت بستینی	یان نه من، یان تو، لی که مان ده سستینی
هه سته پیوه ده، ده رگا، سه رما مه	نه منیش پیته، بلیم ناخیر که لامه
هه موم پیک هینا نه و جار تو هه سته	نۆره ی تو یه برپو، ده رگای به سته

مام په مه زان

له دتیه کی سه روه لپړه واری، پښتگایه کی گه وه گه وه وناخوش، نيزک کوښتانه کانی چو لی کوردستانه که ی خومان، وسو به خو ی و فاتی ژنی، له نه وئاواییه ده پازده مالیه ی دا ده ژیان. مانگایه ک و دو سی سهریان حیوان هه بو، باش بون، به شی خویان دمه دوکیان هه بو. نه مه رنه ژی پی بری ده چون، وسو پوژتکی ده لی ئه ری فاتی نه و دوکوپه پونه ی هه مانه، په کیان به ده ست که بویه رخواردی و نه وی دیش دانئ بو په زانانی،

به لی؛ فات ژنیکی فه قیرو چنه زان وبی فیل بو، کوپتکی به ده سته وه کرد، خواردیان. پوژتکی وسو چوبو سه فهری. پیاوکی پدین ماش و برینجی هاته نیو دی. سلای کردو سلایان لی وه رگرت وه. هه رکه س ده هات هه ر ده یگوت: مام په مه زان ماندو نه بی؛ مام په مه زان به خیر بی. فاتی فه قیریش نه گه رگوپی له نه وه مو مام په مه زان مام په مه زانه ی بو؟ په مه زانه کی دیکه ی له بیرچووه، ده دلی خو ی دا کوتی به خوی بی و نه بی نه وه نه په مه زانه ی پونمان بوه لگرتوه، هه وه. با بچم بانگی که م. پونه که ی خو ی به ریتنه وه. فات چوله پشته ورا ده سستی مام په مه زانی ماچ کرد. پاش چاک وچونی، کوتی مام په مه زان نه گه رکاره کانت خه لاس بو، زه حمه ت نه بی هه تاماله مه وه ره. مام په مه زان پاش ته وایوبونی کاره کانی کارکی واشی نه بو چوماله کابرای. فات کوتی مام په مه زان به خوی له میژه وسو کوپتکی پون بوه لگرتوی، جائیستا که هاتویه ته ئیره، ده گه له خو یی به ره وه، مام په مه زان: زوری فکر کرده وه نه که سی پی قه رزداربونه پولی پونیشی دابو، به که س ده لی ده ی باشه؛ کوپه پونی لپوه رگرت نه و جارخوی به جورئ کی دی حیساب کردو کوتی خوا به زیادی کات، پنق و پوزی و زیاد بی. پونی وه رگرت وپویشته وه. ناخره که ی زانی نه وه وا هه رنیه؟ وسوی فه قیریش نه وه ناگای له هیچ نیه وفات هه رباسیشی نه کرد.

به لی مانگی په مه زانی هات. شه وی نه ووه ل هیچ نه بو. شه وی دوه م هیچ نه بو. شه وی سیته م لی پرسی: ئه ری نه وه بو چ لی نانیتی فاتی؟! ناخر له کنه خو. به پوژوینه و.

ونه وه په مه زانه،

فات جابه چی لئی نئم، چۆن به چی لیتیم، ناخر به چی لیتیم وسو: به پۆنی لیتنی،
 فات: خۆپۆنمان نیه؟! وسو: نهی نهی جاپۆن پۆنمان نیه؟! پۆنی چی؟ ناخر نه مگوت
 کوپیککی بۆ به رخواردی و نه وی دیش هه لگره بۆ به مه زانی؟ فات گوتی حا!! وه لاپۆنه م
 دابه مام په مه زانی. وسو: مام ره مازان، ورد لیتی پرسسی. فات بۆی گهراوه که چۆنی پۆن
 داوه ته مام په مه زانی. وسو سه بری کرد هه تا په مه زان خه لاس بو. سویتندی خواردوگوتی
 ده پۆم هه تا توشی ژنیکی له ژنه که ی خۆم نه زان وگیتلر نه بم، ناگه پیمه وه، نه من بله م پۆنی
 بۆ په مه زانی هه لگره بچی پۆنی بدهیه کابرایه کی که س نازانی چه کارهیه وکییه، که وته پئی
 پۆیششت هه تاله سئی چواردی بیان تئ په پی هه تانه یناسنه وه چونکه به ته مای شتیکی بو
 .دوايه گه ییشته دئییه کی. له ده رکی مالکی دانیششت. ژۆرماندوبو. ژنیکی له ماله که ی وه ده ر
 که وت هه ره وه ک شیتان. هات وگوتی ئه ری کاکه مریشکان ناکری؟ ده گه ل قسه کردنی، وسو
 زو زانی ئه وه له ژنه که ی خۆی گیتلر گوتی به لئی مریشکان ده کرم. ژنه به بی قیمه ت
 برینه وه و پولی هه یه یانیه تی و، ده سستی کرد به مریشک گرتنی. هه ر گرتنی ولاقى به ستن.
 مریشکیک مابو. ژۆری پئی که وت، بۆی نه ده گهرا. مریشکه که، به ته نئی مابۆ وه وچۆده کۆخی.
 ژنه؟ سه ری ده کۆخی نامریشکی بگری، وسوش له بنه وه رابه حه سپره ت هه رتیی ده فکری و؟!
 به لئی، نه و مریشکی شى گرت و؟ هه موی له وی دانان. جائه و جار و سوده لئی خۆپولیشم
 پئی نیه؟ ژنه: ئه دی چۆن ده بی. وسو: جاپۆن ده بی، ئه وکه له بابیه ی من لیتره ببه سته وه
 هه تا ده چم پولی دیتیم. جائه وده می که له بابیه که شم ده گه ل خۆم ده به مه وه. ژنه به بی
 ئه وه ی کابرای بناسی یاجی. : ژۆر چاکه. وسو مریشکی ده ست دانئ و تۆله ی دوتوله مام
 په مه زانی له ژنی په شۆی کرده وه.

تۆله ی کوپه پۆن و مام په مه زانی کردیته و بی وه ی هچ که سئ بزانی
 مریشکی هه مولا ق به ستن وهینای تابیان خوابه خۆ و گیلله ی خیزانی
 به لئی کابرا پۆیششت ژنه هه تا ئیوارئ هه رچاوه زوان بو پولی مریشکانی بو پینی که چی
 چاوه پوانیه که ی هه ده ر بو ناخر وسو و خۆ به ته مای هاتنه وه ی نه بو جابا بزانی نه په شۆنه گه ر

له دروینهی هاته وچه ده لئی وچه ده کا، وهختیکی ره شو له دروینهی هاته وه ماندومردودیتی که له باب له لایه کی مالتی به ستراوته وه. له ژنه که ی ده پرسى: نه وکه له بابته بوبه ستوته وه به نه ونویژی شیوان به ریده یان ده کوخى که؟

ژنه ده لئی مریشکه کانم هه موفرۆشتن. کاک ره شو: وه لالا باشه، به کئی؟
کا برام نه ناسی:

نه دی نه و که له بابته ی بۆنه برده وه.

ژنه: پولی پی نه بو، چوه پولی بیتى، نه گهر پول که ی هیتا، جا که له بابته که شی ده باته وه، نازانم بۆه رنه هاته وه.

په شۆش زۆر له سه ره خو ده لئی: وه لالا له ... نیتی بردوی تازه دیته وه. ژنه ش له په شۆی هیدی تر ده لئی به خوای به خۆم نه بو ره شوگیان سه رم ده کوخى دابوچم پی نه ده کرا. په شوکه نه وه شی گوئی لئی بو، گوئی زۆر باشه. دپۆژم دروینه ماوه له و دروینه ی خه لاس بم، ده پۆم یاده پسیم یان ده بی توشی ژنیکی له ژنه که ی خۆم گیلتر بم ده نا ناگه پیمه وه.

به لئی له دروینه ی خه لاس بو. به یانی زو، کاله وگۆرئی لی هه لکیشاو وه پئی که وت. زۆر پۆیشته، هیلاک ببو و پێگا که شی چول بوسى چوارگه وه ی دیکه ی برین وله دوره وه که لا پچێک وه ده رکه وت. پوی ده که لا پچێکه ی کردو. نه گهر گه یشتى دیتی له بهر که لایه که ی کانى و چه وژنکی زۆر خوش و ناویکی ساردی لئی بو.

گه یشته کانى و چه وژی کی زۆرخوش ماندویتی پێگای زوکردفه را مویش

به لام فایده ی چی نه که سایه وه بئى حاربێک هینه ره هات به لایه وه

له سه ره وه که ی دانیشته ده ست و چاو و لاقى شتن و برپێکی ناو خواره وه. زۆر ماندو بو له وه زعی ژنه که شی زۆر ناره حه ت بو. له نا کاو عافره تێک به غار هات به ربینگی به په شۆی غه رب گرت: نه رئ کاکه له کوئی پرا هاتوی؟ په شۆش له حالى خۆی وه په ز بو: بپۆ دایکم چت له من داوه بپۆ وه دوی کارى خۆت که وه. نه خیر: ... ده ستی لئی نه ده کیشاوه، کاکه گیان له کوئی پرا هاتوی. په شۆش بۆنه وه ی له کوئه خۆی کاته وه و

زورجار به قه لسی شتی وا قسیکی وا بۆله کۆل کردنه وهی ده گوتری وده لئی له جه ههنه می
پا هاتوم. ده گه ل په شوئه وهی گوت، ئه وه قهره واشی ژنی پاشای بو. به غار هه لات بۆکن
خانمی وده لئی خانم کا برایه ک له سه ره حه وزی ده رکی سه رایه دانیشه وه وده لئی،
له جه ههنه می پا هاتوم. خانم نیوی بزورگ خانم ده بی، هه ر قیت ده بیته وه وده لئی دا
که وشانم بۆدانی بابزانم چ ناگای له بابم نیه.

هینده ی پی نه چو، بزورگ خانم له گه ل قهره واشی گه بیسته سه ره حه وزی و
ماندونه بون و به خیره اتنی کردو. په شو زوزانی گه بیشتی به لام ده دلی خوی دا ده لئی
له بیرم نه چی. چونکه به نه وه و عافره ته م گوتبو له جه ههنه می پا هاتوم. هاتنی ئه و خانمی
به خورای نیه خواجه به ته مای تو، هه تا هاتنی ئه وانه بریکیش حه ساوه و هاته وه سه ره خۆ.
ئه و جار خانم زور هیدی لیتی پرسی: براگیان ئه وه له کوئی پا هاتوی؟ وا ماندوو هیلاکی ؟
په شو به توندی ده لئی خانم له جه ههنه می پا هاتوم بزورگ خانم بریکی لی ده چیته پیشی و
ده لئی ئه دی ئه وه چ ناگات له بابم نیه ؟

په شو ش به نیشان دانی ماندویتی زیاتریش خوی له به ریک ده کیشیته وه باویشکیکی
دینیتته خوی وده لئی چۆن ناگام له بابت نیه، ماله بابه که ی بابت خه رابی ئه وه حه وتویه که
ده رپگایه دام. نه نام خواردوه ته نانه ت ئاویشم نه خواردۆته وه. بابتیان له جه ههنه می
هه لاهه سیوه، ئه وه به داران لی ده دهن بۆ سه د ته نی. نیشانه ی ئیره ی پی گوتبوم.
ئه وه ده حه سامه وه، جاده هاتم پیم ده گوتی. چاک بو. بۆخۆت هاتی پسسوم ده گه ل گه رانی.
بزورگ خانم ده سستی کرد به فینگه فینگه. بریک گریا و به گریان چۆه مائی و زویکی سه د
ته نی هیناوه په شو ی دا. ده لئی ده ناخروه به جینه مائی نانیک، ئاویک.

په شو: خانم! ئه من ده لیم ئه وه حه وتویه، له تاویا بابت نام به نه وکی دانه چۆته خواری.
گوتی هه تا که س نه یزانیوه قیله که م لی پوچه ل نه بوته، بازویکی هه لیم.

بزورگ خانم هینده ی دیش گریا. په شو پولی وه رگرت و که وته پی زوزنواوی ده داوه
دوایه. ده یزانی پاشا بیته وه به قابه نه و درویییه نا کاو وه دوام ده که وی. زوری پی نه چو

پاشاله‌پاوێ هاته‌وه. پۆژه‌کانی دی، پاشا که ده‌هاته‌وه بزورگ خانم، تهنگی لێ وه‌رده‌گرت و جلّه‌وی نه‌سپی پاده‌گرت و... ئه‌وێ پۆژێ خۆی ده‌پاشای نه‌که‌یاندوه‌رنه‌چۆ ده‌ریش، پاشاله‌کاری خانمێ عه‌جایب ما؟ بۆنه‌هاتوته‌ده‌رێ که چۆ ژورێ، خانم ده‌گریا. پاشا ده‌لێ نه‌وه‌چیه؟ چ بوه، بۆده‌گرێتی.

بزورگ خانم ده‌ستی پێ کرد: ئه‌تۆ ئه‌مه‌ت هه‌رله‌کن سوکه، خۆده‌مه‌ ناگه‌ییتی. هه‌یچ ئاگات له‌که‌س و کاری من نه‌یه‌چی و چی پاشا: باشه‌ناخرچ بوه؟ خانم ده‌لێ چۆن چ بوه؟ بابمیان له‌جه‌ه‌ننه‌مێ بۆ سه‌د ته‌مه‌نی هه‌لاوه‌سیوه، له‌وێرا پیاوی ناردبو. پاشا: جا ئاگا بۆت نه‌ناردبێ؟! خانم: به‌لێ بۆم نارد. پاشا: چاکت کردوه.

پاشا زانی ئه‌وه‌ حیلله‌یه، به‌لام نه‌یده‌زانی حیلله‌ له‌ویش ده‌کری. پاشا وه‌ده‌رکه‌وت. پرسبیری کرد: ئه‌و کابرایه‌ به‌کوێ دا پۆیشتوه؟ رێگا که‌یان نیشان دا پاشا سواربوو وه‌دوای که‌وت. په‌شۆئاوپی داوه‌ تۆزه‌ باریکه‌یکێ له‌ پێگای پێ دا هاتبو دیت، زانی پاشایه‌ وه‌دوای که‌وتوه‌ که‌وته‌فکران چه‌بکه‌م چۆن خۆم نه‌جات ده‌م. ناخرده‌شتیکێ چۆل وه‌یچ حاشارگه‌ییکی لێ دیار نه‌بوته‌نیا ئاشیک له‌وێ دیاربو خیراچۆ ده‌رکێ ناشی و بانگی ئاشه‌وانی کرد، هه‌ینایه‌ ده‌رێ. وگوتی ئه‌رێ مام ئاشه‌وان ئه‌وته‌پ وتۆزه‌ت دیوه؟ ئاشه‌وان چاویکی لێ کردو: به‌لێ. گوتی ئه‌وه‌ پاشایه‌. زۆرچاکه‌ پاشایه‌ به‌خیرێ، مه‌نزۆرت چیه؟ په‌شۆ: پاشایه‌ و تهنگیشتی پێیه‌ وه‌رکه‌سیکی که‌ری ٠٠ بی ده‌یکوژی. ئاشه‌وانی

غهرب که‌وته‌فکران و بیرکردنه‌وه‌ی ده‌لێ به‌خوای ئه‌من به‌مندالێ جاشولیکم ٠٠ وه؟ په‌شۆ: بابم ئه‌من سویندم بۆخواردوه‌ بابهرگه‌کانمان بگۆرینه‌وه. ئه‌تۆ خۆت بشاره‌وه. دوباره‌ ئه‌من سویندی بۆده‌خوم خۆشم تۆزای ده‌که‌م نامناسیتته‌وه. پاشا بابرواو دوايه‌ دیسان به‌رگه‌کانمان ده‌گۆرینه‌وه. ده‌زانم مندالێ وردت هه‌نه‌با به‌خۆپای نه‌کوژیی.

ئاشه‌وانیش ده‌لێ ئه‌رێ به‌خوای پینچ مندالێ ده‌وردیله‌م هه‌نه‌به‌قای پێ ده‌کاو په‌وانه‌ به‌رگیان گۆرینه‌وه. ئاشه‌وانی نارد، به‌رزانه‌ی ناشی. به‌ختی په‌شوی بویان به‌ختی ئاشه‌وانی ئه‌وێ پۆژێ چه‌ ئاشپزی لێ نه‌بون په‌شۆ بێرێک له‌به‌رئاردی پاوه‌ستا. تاته‌واوتۆزی

ناشی له‌سه‌رو چاوی وه‌موگیانی نیشته. پاشا گه‌ییشه ده‌رکی ناشی وه‌رای کرد:
ناشه‌وان؛ ناشه‌وان؟

په‌شو چۆ ده‌رئ: به‌لئ پاشا. پاشا ده‌لئ کابرا به‌کی پوته‌له بیره‌داهات نه‌تدیوه؟
په‌شو: به‌لئ دیتم پاشا: چئ لئ هات. پوشۆ: ئه‌وه ده‌به‌رزه‌لانه‌ی ناشی داخوئ
شاردوته‌وه‌نازانم چئ کردوه.

پاشا دابه‌زی گوتی دانه‌ونه‌سپ و تهنه‌نگه‌م بۆبگره چونکه پاشا زۆربه‌تالۆکه‌بو، خه‌ریک
بوئه‌وکا برای فیئلی له‌خانمی کرد بویبگری و تۆله‌ی سه‌ت تۆله‌ی لئ بکاته‌وه، ناشه‌وانه‌که‌ی
خوئ نه‌ناسیوه‌ونه‌یگوت خوئه‌وه‌ناشه‌وانه‌که‌ی من نیه.

په‌شو ئه‌سپ و تهنه‌نگی لئ وه‌رگرت و سه‌ت تمه‌نه‌که‌شی هه‌ربه‌ده‌ستی وه‌بو. پاشا چۆ
ژورئ ناشی هه‌رای کرد: وه‌ره ده‌ری سه‌گ‌باب.

ناشه‌وانی فه‌قیرده‌لئ پاشابه‌ قوربانته‌بم به‌خوای به‌مندالئ ته‌نیا جارئکی جاشولیکم
هه‌هه. پاشا نه‌گه‌رنه‌وه‌ی گوئ لئ بوبه‌خوئ گوت به‌خوای ئه‌سپ و تهنه‌نگه‌که‌شم چون. هه‌ه
هاته‌وه‌ده‌رئ دیستی ئه‌وه په‌شو سوارئ ئه‌سپی بوه‌و تهنه‌نگه‌که‌شی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌و،
دورپاوه‌ستاوه، پڕی ده‌پاشای کرد گوتی پاشا نه‌گه‌رخه‌ زۆرت بیته‌وه‌ده‌بی سواربی
وته‌نگیشتی پی‌بی ده‌نا بۆ شانی تۆ که‌سره.

پاشاش له‌وه‌ی به‌ده‌رچاره‌ی دیکه‌ی نه‌بوده‌لئ جائه‌گه‌روایه، ئه‌وه‌شت فیشه‌کدان.
فیشه‌کدانی بۆ هاویشته. په‌شو به‌ئه‌سپ و تهنه‌نگ و سه‌ت تمه‌نه‌وه‌ گه‌پاوه‌ ماله‌ خوئ تۆله‌ی
وسوی له‌ پاشای و خانمی کرده‌وه. پاشاش به‌ پییان هی‌دی هی‌دی چۆوه‌ مالئ و به‌
خانمی کوت خوئه‌تۆفکرت نه‌ده‌کرد. ئه‌وه‌ تا ئه‌من ئه‌سپ و تهنه‌نگیشم بۆ بابت ناردن
ئه‌توش هه‌ر لیم ناره‌حه‌ت و ناره‌زی.

مه‌کری ژنان

هر پٚیان ده‌گوت مه‌لا وه‌سیم، ده‌نا فه‌قئ بو ژۆریشی نه‌خوئندبو، به‌لام ژۆر له‌ نیو فه‌قیان مابووه‌؟.

پۆژئیکی کاغه‌ز و قه‌لمی ده‌ست دایه‌، لئ‌یان پرسى: مه‌لا وه‌سیم نه‌وه‌ چ ده‌که‌ی؟ مه‌لا وه‌سیم ده‌لئ‌ به‌قورئانئ لئ‌م خوئندوه‌ له‌نه‌پۆیه‌داوه‌ هیچ ناکه‌م ته‌نیا مه‌کری ژنان ده‌نوسم. دو سئ فه‌قئ له‌ دۆسته‌کانی خۆی پٚی ده‌لئ‌ن به‌خوای په‌نگ بئ‌ هئ‌ندیان فریو دابی (عاده‌تی جئ‌ئلی هه‌روابوه‌) جا ئیستا چت پٚ نه‌ماوه‌ ده‌لئ‌ی مه‌کری ژنان ده‌نوسم، وه‌دوای ئه‌و کاره‌ی مه‌که‌وه‌، زه‌ره‌رئ ده‌که‌ی،

به‌لئ‌ به‌ قسه‌ی دۆسته‌کانی نه‌کردن و جاباب‌زانین کتیبی مه‌کرژنان چۆن ده‌نوسئ؟ چۆدییه‌کی و له‌مالئ‌کی وه‌ژۆرکه‌وت ته‌نیا ژئ‌ئک له‌ مالئ‌ بو، سلّوی کردو ژنه‌ولامی سلّوی داوه‌و ژۆری به‌خیره‌هاتن کردو. دوايه‌لئ‌ی پرسى: مام ژستانه‌وه‌بو جوحمانه‌ی هاتوی به‌ته‌نئ‌ کوانه‌پۆجوحمه‌یه‌؟ مه‌لا ده‌لئ‌ نه‌خه‌یره‌هشتی، هاتوم مه‌کری ژنان ده‌نوسم خانه‌خوی: حه‌ک په‌ببی به‌خه‌یره‌ی، وه‌للّاه‌ی ئه‌من ده‌سته‌خوشکئ‌کم هه‌یه‌نه‌وه‌نده‌مه‌کری ژنان ده‌زانئ هه‌رپه‌شت نانوسه‌رئ‌ته‌وه‌ ئه‌گه‌ر قه‌ولم پٚ بده‌ی به‌نیوی منیان بنوسی پاش‌نوئ‌ژئ‌ بۆت بانگ ده‌که‌م هه‌موان بنوسه‌وه‌ئه‌ویش هه‌ربه‌قسه‌ی من ده‌کا. ئیدى به‌ئه‌وه‌وله‌ی بئ‌ له‌کتیبه‌که‌ت بنوسی (خوازئ‌ ئه‌شکبار) پٚی گوتومه‌.

مه‌لا وه‌سیم ئه‌و قسه‌ی پٚ خوش‌بوو ده‌لئ‌ هه‌رلئ‌ره‌کتیبه‌که‌م ته‌واوده‌بی، ده‌لئ‌ به‌ چاوان، نه‌وه‌ قه‌ولم پٚ دای، هه‌رله‌کنه‌تۆده‌نوسم ئه‌گه‌رخوشکه‌خوازئ‌ ئه‌شکبار پٚی گوتوم و نوسیومنه‌ته‌وه‌ ده‌ئه‌وقسانه‌دابون خوازئ‌ هه‌رقیت‌بۆوه‌ له‌ئه‌وبه‌ری مالان دیاربوگوتی ئه‌ها، جه‌لال هاته‌وه‌. مه‌لا وه‌سیم: جه‌لال کئ‌یه‌؟ خوازئ‌: جه‌لال مئ‌ردمه‌.

: ده‌ی هاته‌وه‌ هاته‌وه‌چه‌بو؟ خوازئ‌ ده‌لئ‌ ناباش نیه‌، له‌نیوئه‌و ژۆره‌یدا ئه‌تو ده‌گه‌له‌ من ببینی بامیوانیش بی. هه‌رچه‌نده‌هیج نیه‌به‌لام نه‌بادافکرئ‌کی ناجوان له‌مه‌بکا. مه‌لا ده‌لئ‌ نه‌دی چ بکه‌ین. یه‌غدانئ‌یکی زه‌لامیان له‌نیومالئ‌ بوخوازئ‌ هه‌رئ‌ویکی ده‌چئ‌ت سه‌ری

یه غدائی هه لده داته وهو ده لئی وه ره بچوو ده نئونه ویه غدانهی، نان وچای ده خواو ده پروا، دوايه ده تهینه ده ری و گولانیشت بۆبانگ ده که م جامه کره کان بنوسه وه.

مه لا چاره ی نه بو چونئویه غدائی، خوازی سهری داداوه وژیکی قفلکی له یه غدانی دا. کاک جه لال هاته وه. وه ژورکه وت: ئه ری خوازی! برسیمه! زونان وچایه کم ده یه کارم هه یه ده پرم نه وه چه ندرپۆزه نه و مالو سکمه بۆساغ نابیته وه پسساوم ده گه لئی به نه و گه رمایه ی.

خوازی واده کا ئه ری جه لال تازه فه قییه ک هاتبو، ده یگوت نه وه مه کری ژنان ده نوسم.

جه لال: نه دی کوا؟ چی لی هات؟

خوازی ده لئی نه وه تا ده نه و یه غدانه م ناوه.

جه لال: دا کلیلانم ویده، کلیلانم ویده. خوازیش زۆر له سهره خووه ییدی هی دی، کلیلی له به روکی ده کردنه وه. جه لال: ده زویه زوو. کلیلی له به روکی کردنه وه. وه جه لالی دا. جه لال غاری دا.

سهریه غدائی. نه یه یشت جه لال بگاته سهریه غدائی خوازی وابه بی وازی ده لئی لیم نه برد یوه؟

هیندیکیش پیکه نی و جه لال له حه یفان کلیلی به عهرزی دادان، نان وچاشی له ماله خویان

نه خوارد وه ده ره که وت. گوتی وه للاهی وام زانی به راستیه. مه لاوه سیم ده نئویه غدائی دا

نه گه رگویی له قسه کانی وان بوهر نه وه نده بودلی نه توقی بو، ده نا نه وهی دی قه و ما بوقه ییدی

نیه، پاش پۆینی جه لالی خوازی سهری یه غدانی هه لداوه، به لام له بهر بۆگه نیوی که س

نه ده حاواوه هه رچونئیکی بو. مه لاوه سیمی به داره داره وهه رلاقی نه ده گرت و وه ک جاوی سپی

هه گه رابو. له نئویه غدائی هی نا ده ری: ده لئی وه ره دانیشه نان وچایه کی بخوۆنه منیش جاده چم

زویکی گولانی ده سته خوشکمت بۆبانگ ده که م جامه کره کان بنوسه وه. مه لاوه سیم

هه رچه نگینگی لی هاتبو وه گوتی خوشکه خوازی مه کری تۆنه وه بی نه گرمه کرانیش نازانی،

چۆله مه شکینت له میرده که ت برده وه نه وه ره ده شت به سه ره من هی نا، ده بی ده سته

خوشکه که ت چۆن بی نه وه کران ده زانی نه دی نه و جار میرده که ت بیته وه ژوری چم لی

ده که ی و ده کویم ده نیی؟! نه من هه ر نه وه نده م به سه و تۆبه.

سئ ژنی ویکرا دهوین

به بابی ده لئی من سئ ژنم دهوئ
 له هیژ و توانا ته واوم. و به باو
 به خوای من ویکرا سئ ژنم پئی نایه
 پاش به یینکی دی دوی دیت بۆ دینم
 ئیشه، کاری مالّ تۆش مه عتله نه بی
 دو ژنه که ی دیشته دوايه بۆ دینم
 تا مالّ و حالّیک بۆ خوی پیک بیینی
 له و پئییه ی ده بوفیلّ له کوره که ی بکا
 کوره که بیته ژور، بۆ هه ر ئیش و کار
 به بی مه عتله بون خۆبخه و بیخه کار
 هه رچی لیئ ویستی هه ربۆی دریز به
 به تایبته کاوه خۆی زۆرله جۆش بو
 بۆ کاوه ی فه قیر، شه و و پۆژ هه ر کار
 ده بی هه موی بخوا، یان سه روبن بی
 بهر تاوی به هه ر هه ل تروشکا بو
 کش په بی بابو دو ژنو بۆ بیئیی
 با ژنیکی دیشی ئیستا بۆ بینم
 کچیکم خواستبو پیم خۆشه بزانی
 له باری مالّی، بپوکیک بی هیژم
 به سه چی دی خۆم ناخه مه داوئ

کوره ش هیند فکری لی کردبون شهوئ
 ئاخړه منیکی ئاوا و، تازه لاو
 پۆله گیان ئاخړ کوا جا چۆن وایه
 با ژنیکت ئیستا جارئ بۆ بینم
 باشه با جارئ یه ک دانه هه بی
 نه فریوت ده ده م، نه ده ت خافلینم
 کوره ش پازی بو، ژنیکی بۆ بیینی
 کابراش زانا بو، ده بزانی چ بکا
 به بوکه که ی گوت چاوم بی سه دجار
 بی بلّی؟ ئا و یانان چی بیته سه ر زار
 تا کار دیته ده ر نه تو هه ر کیژ به
 بۆ هه ردوکانیان نه و قسه خۆش بو
 به ویستی هه ردوان، تا نیوه ی به هه ر
 دیزه ئاوه لا و کتکیش نه وسن بی
 پۆژیک چه ندی بلّی هینده گه رما بو
 نه یتوانی میشان له خۆ بره ویتئ
 به خۆی گوت لاوه، وه ختیه بیدوینم
 بانگی کرد کاوه ئیمپۆ به یانی
 نه و ژنه شته جارئ با بۆ وه گوینم
 پییده لئی باب به چ ژنی دیم ناوئ

نه خیر! من قهولم وا به تو داوه
خوت پاگره جاری پاش به یینیکی دیش
هیند به بی وازی نه گه کوتی کاوه!
هر به هر د وکمان، مه یکه وهس وهسه
یه کم بو هینای، دو ژنی دیت ماوه
حه تمن بوژ دینم ژنی سییه میش
ده بی به قسم بکه ی، باشم داناوه
دایکم ته لاق ده نه وژنه مان به سه

نهو شیعرانه ی خواره وه دایکیک به کورپه چکۆله که ی هه لاگوتوه له نه وکاته ی دا که
تازه ده یویست پی هه ل بگری بوکۆرپینیکی بی مراد. نه منیش کردومنه ته شیعر:

ئه ی خه م په ویینی دهر دانم
بینایی هه ردوک چاوانم
پۆله م، کورپه ی ژیر و جوانم
فیدات بی پوحی په وانم
فیدات بی پوحی په وانم

ئه ی ئاواتی دنیا و دینم
تیز به ژن و بالات ببینم
ئه ی پۆله ی جوان و په نگینم
شه مامه ی سوری بیستانم
شه مامه ی سوری بیستانم

ئه ی پوناکی تاریکاییم
خۆشه ویستی باب و دایم
دل بزوینی خوشی و شاییم
گلینه ی هه ردو چاوانم
گلینه ی هه ردو چاوانم

داره داره داره سهاله یه تی
هیمداد بو دایک و خالیه تی
کوپم وه خستی ژن و مالیه تی
له جیی گۆپی مردۆکانم
له جیی گۆپی مردۆکانم

ئه ی باخچۆله ی خونه وگۆلم
بولبولی سه ر لک و چلم
ئارام به خشی گوله یی دلم
ده رمانی بۆگشت ده ردانم
ده رمانی بۆگشت ده ردانم

ئه‌ی کۆرپه‌ی جوان ومدریکم چرای وێران‌ه‌ی تاریکم

له‌ شین وشادیت، شه‌ریکم هیوای بۆ دوا پۆژی ژیانم

هیوای بۆ دوا پۆژی ژیانم

کۆرم ده‌چێته‌ کۆیستانێ ده‌که‌ن سه‌یران و دیلانێ

دینێ حه‌واجی کابانێ مه‌ندۆک و بیزای، کۆیستانم

مه‌ندۆک و بیزای کۆیستانم

ئاواتمه‌ کۆرم بگاتێ ده‌ینیرمه‌ پێزی خه‌باتی

با بگری پێگه‌ی نه‌جاتی سه‌نگه‌رگری کوردستانم

سه‌نگه‌رگری کوردستانم

که‌ری بۆز

له‌ زه‌مانێک داو له‌ زۆر زه‌مانه‌کانی پێشودا به‌ ئاغا یانیا ن گوتونه‌ پاشا هه‌روه‌کو؟ زه‌مانی
ئاغا یان هه‌رله‌مه‌ له‌به‌نده‌که‌ی خۆمان ئاغای واهه‌بوچه‌ نددیی هه‌بون وه‌کو ماله‌ حه‌مه‌ د ئاغای
(نه‌میرعه‌ شایری) هه‌مو به‌ربنه‌ی ئی مالتیکی بوه، به‌لام کوندری و زه‌نگیا ویش هه‌ریه‌که‌ی
به‌شی چه‌ند ئاغا یان بو. ده‌بی ئه‌وه‌ زمانیش هه‌ر ئاوا بو. ده‌نائه‌ وه‌مو پاشایه‌ ده‌ولاتیکی دا
داچۆن حاواونه‌ ته‌وه‌ و چۆنیا ن په‌فتار کردوه‌ چونکه‌ سه‌عدی شیرازی گوتویه‌تی:

ده‌درویش درگلیمی بخشبند دوا دشا درا قلیمی نگنجند

پاشا، بۆکۆنه‌ تۆکه‌ ره‌کانیا ن بابێ کاریا پیروله‌ کارکه‌ و توبان، هه‌رده‌ بیریا ن دا بوونه‌.

پۆژیکی یه‌کیک له‌ کۆنه‌ تۆکه‌ ره‌کان که‌ زۆریش کۆن ساڵ بووه‌ چۆته‌ خزمه‌ت پاشای و
عه‌زی کردوه‌: قوربا ن مالتی دنیا یه‌م نیه‌ و مندالیشم زۆرن، بێ کاروکه‌ سه‌بم ناتوانم هه‌مو
کارێکی ش بکه‌م، په‌نا م بۆجه‌ نابت هه‌ینا وه‌هه‌ تاکا رێکم بۆوه‌ دۆزی یاریگایه‌ کم بۆدانیی،
با منداله‌ کانم له‌ برسان نه‌مرن ئه‌منیش نه‌مه‌مه‌ له‌که‌ی خه‌لکی.

پاشا پاش که‌م بیر کردنه‌وه‌، شه‌ش جو ره‌ مالتیا تی بۆدیا ری کرد، به‌لام پاشا نه‌یده‌ زانی

تووشی کێ دەبێ و لەکێی وەر دەگرێ؟

بەلێ، پاشا، کاغەزی بۆ نووسی و بۆی ئیمزا کرد. شەش جور مالیاتەکان بریتی بون لە:

١- ھە رکەس بارە تە پالە ی بفرۆشی دوقرآن مالیات

٢- ھە رکەس کەرێ بۆزی پێ بێ دوقرآن مالیات

٣- ھە رکەس نیوی ھە یاس بێ

٤- ھە رکەس ژنی نیوی مامز بێ

٥- ھە رکەس برای نیوی سیمان بێ و

٦- ھە رکەس نیوی بابی قویناس بێ؛ ھەریە کە ی دوقرآن مالیاتی دەبێ بدەن ١٠،

پاشا، گوتی باشە بۆ خۆی ھە م دەخافێ و شتیکیش پەیدا ھە ر دەکات.

بەلێ کابرای کۆنە تۆکە رحو کمی پاشای دە باغە لێ ناو بە یانی زوو پۆیشت بۆ ئێو شاری.

زۆر گەرا ھە تا لای ئێوارێ ھە ر ھات و چو؛ چی وەر دەست نە کەوت لە دوسی کە سانیشی پرسی

کا کە نیت، چە ھە یاس نیوی وەر دەست نە کەوت و نە دە کرا لە کابرای پرسی ئە دی بابت

یا براكەت نیوی چە و چت پێ بوو ھە ر چە ندی نیو شاری گە را کەرێ بۆزی نە دی و تووشی

ھیچ بارە تە پالانیش نە بو. بە دل ساردی دە گە راو ە بۆ لای مالی وەر فکری خۆی دا گوتی

وادیا ر پاشا ھە ر دە م خافێ نێ دە نا کوائە و نە دە بیند رێ تە وەر و لە کوی پەیدا دە بن ئە گە روا

تە ماشای کرد لە نیو خۆ لێ پۆتێکی، کە رێکی بۆز، کرد و یە تە تە پ و تۆوز، ئە وەر خۆ دە گە وزێنی،

بە پە لە بۆ لای کەرە بۆزی چو و کە سی لە دە وەرە ی نە دی ھە رای کرد: ئە ی ساحیبی ئە و کەرە ی،

ساحیبی کەرە بۆزی، زۆری ھە را کرد، کە س دیار نە بو خە ریک بو بپروا لە نا کاو کابرایە کی

پوتە لێ چۆک و ئانیشک پنو کراو، ئارە خچنیکی چلگن و سەر و چاوی تۆزاوی، کە ھە موو

لە شی دە ئارە قە ی دا شە لال ببوو، بە غار ھات وە یزانی کەرە کە ی چۆتە دە زە پێ یان چ

کارێکی پێتە تی، بە خە ونیش ئە و چا وە پوانیە ی نە دە کرد نە ؟ وە ی بە سە ری ھات گوتی بە لێ

قوربان، ئە مەرت ھە بوو ساحیبی کەرە بۆزی ئە منم.

جا گویتان لە گفتمو گۆی پوتە لێ و کۆنە تۆکە ری بێ،

ئه وکه ره ئی تویه ؟ : به ئی. : وه ده دو قرپانان بق با بم چی کردوه، زه پی کردوه ؟ !
 کواچی خواردوه بوله خو پاشلتاغم پی ده که ی ؟
 باجگیر: نا، بابا، حوکی پاشایه هر که س که ری بۆزی هه بی ده بی دو قرپان باجی بدات.
 کابرای پوته له ده سستی ده باغه لی نا هه رجاره ی لاگیر فانیکی ده که پراو زۆربه زه حمه ت
 دو قرپانی ده ره ی نادای به کابرای باجگیر. زۆر که س هه یه له کاتی لی نه ستاندنی نه و جو ره
 باجه بی جیبیانه ده ردیک یاگیر یکی خوی ده لی به لکوزگیان پی بسوتی لی نه ستینن، بیان
 لانی که م بوی که م که نه وه، هه ریویه گوتی: به خوی بابا باره ته پاله م فروشت !
 کوته نوکه ره ده لی چی باره ته پاله، باره ته پاله شت پی بووه ؟
 پوته له، به لی باره ته پاله م پی بووه: وه ده دو قرپانی دیش ده ی، پوته له: بۆباره ته پاله ش
 باجی هه یه ؟ : به لی، به لی. باره ته پاله دو قرپانی باجه. نه و جار کابرا هه رخوی نه خوراندو، دو
 قرپانی ویدا. وگوتی حاه نه وه پولی سیمانی برام بو، ویدا بووم په ره جفاره ی بۆبوکم.
 کوته نوکه رکه یفی سازبوو، گوتی چون براشت نیوی سیمانه ؟
 پوته له به چاولی کردنیکی به قینه وه: به لی برام نیوی سیمانه.
 باجگیر: وه ده دو قرپانی دیش ده ی. ده سستی بۆباغه لی نه ده چو، هه رچۆنیک بی، دو
 قرپانی دیشی ده ره ی ناووه کوته نوکه ری دا. : به خوی بابا خه نه م بق زولفی مامزی کپی !
 باجگیر هاته پیشی: وگوتی مامز چی تویه پوته له ده لی مامز خیزانه کوته نوکه ر: چون
 ژنیشت نیوی مامزه ؟ : به لی، نه دی چون ؟ : ده وه ده دو قرپانی دیش، نازانی هه رکه س ژنی
 نیوی مامز بی ده بی دو قرپانی باجی بدات. له کاتی پول ده ره ی نادای داسه ری لی
 شیوا بوو. نه ی ده زانی چه بکا وگوتی هه ک نه ستوت شک هه یاس ده که ل سه فه ری کردت،
 کوته نوکه رکه لی خۆش هات بوله سه ره که له سه ره که دوو قرپان دو قرپانی له پوته له ی
 وه ده گرت قاقا پیکه نی: نه ی، کوپه نیوشت هه یاسه ؟ : وه ده دو قرپانی دیش. به ده بخت
 هه وق مابوونه ی ده زانی چون ولام بداته وه، چ بکا، هه ر پی ده که را ده ست ده گیر فانی نیت
 ودرای ده ره ی نیت وچا ویشی ده کابرای باجگیر بری بو. وده لی کوپه نه ری وده لا بابا نیوم

هه یاسه . خۆ ئیشاللا، نیویشم لئ قاجاغ ناکه ی . ئه ویش ده لئ کوره نه وه للا نیوت لئ قاجاغ ناکه م ده به رنیوت مرم به لام، نیوت بۆمن دو قپانی عه واریز تی دا، دوو قپانه که م ویده ده ی . پوته له به له رزه له رزه دهستی بۆ باغه لی بر دله حه یفان چاوی هیچی نه ده دیت دو قپانی دیشی بۆ ده رهیتا و : با به تالانت کردم، قویتاسی بابیشم، پیاو نیه ئه گه رئه من سالتیکی دیش بیتمه وه ئه وشاره ویران بوه ی .

کۆنه ئۆکه رئه وچاوه پوانیه ی نه بو هه موعه واریزه کانی له کابرایه کی ئاوانه قیرو هریگری، خو ئه وه نده شی ئینساف و پتا وه تی نه بو برپیکی پتی ببه خشی ؟ هیئنده ی که یف خو ش بوو، پئ ده که نی وله شایان وه خو ئه ده هاته وه ، ده سستیکی هاویشته سه رشانی کابرای : هه ریه راستی، بابیشته نیوی قویتاسه ؟

پوته له یه ک به خۆی گوراندی : به لئ نیوم هه یاسه و بابیشم قویتاسه بادنیابزانی .

نیوم هه یاسه ، بابم قویتاسه به سم بدو ئنه له و قسه و باسه ده ی باشه ئه تۆش زارت گرێ ده ناخیر عه واریز دو قپانم ویده

به لئ واهات هه ر شه ش عه واریزی له کابرایه کی ئاوا وه ده ست که وت وه ده دو قپانی دیش ده ی . دو قپانه ی ناخری ده رهیتا و گیرفانی چۆل بوو . باجگیر به که یف خو شی ته وا وه بۆ ماله خۆی و هه یاسیش به نا په حه تی سه ری ده به ره خۆی نا، نه خه نه بۆ زولفی مامزی، نه په رپۆ سیمانی برای و نه ئالیک بۆ که ره بوزه ی به پیت و به ره که ت نه دوده نک تۆغل و شیر نیات بۆ منداله په ش و پوته کانی، هیچی پئ نه کرا و به دهستی به تال گه پا وه بۆ مالی ؛ ئه وه ی پر پئ دلی بو که پر بوله بو غزو کین له ئه وه موزولمه ی که لئ کرابوو، له بهر په ریشانی و نا په حه تیانی هه تاله شاری وه ده رنه که وت، که ره که ی له بیر نه بو، دوا یه گه پا وه نیو شاری به زه حمه تیکی زۆر له نیو کوجه و کۆ لانا ن، که ره بوزه ی دیته وه نه ییده ویرا بی هیئتی ته وه ، له ترسی عه واریزی .

ده یگوت نه با دا ؟ ئی دیشیم لئ بستینن .

قاله و نه‌سلان

قاله ده‌گه‌ل نه‌سلانی، هه‌ربه‌نیو، ژن و میترد بوون؛ ده‌نابه‌ته‌واوی کرده‌وه، نه‌سلان پیاو‌بوو و قاله‌ش ژن بوو. به‌گورتی، نه‌سلان هه‌مه‌کاره‌ی مائی بوو. قاله‌چ‌کاره نه‌بوو، زۆریش له‌ نه‌سلانی ده‌ترسا، به‌هیچ جور چاره‌ی نه‌ده‌کرد.

نه‌سلان هیچ خائیکی کزی نه‌بوو، له‌وه‌یی به‌ده‌ر زۆر به‌ته‌ماع بوو. قاله زۆرگه‌را، زیندانیکی دیت‌وه فکری گه‌ییشه‌ته‌و جیگایه‌ی، به‌هه‌رجوړیک بئ، نه‌سلانی ده‌نه‌و زیندانه‌ی باوێت و خۆی له‌ده‌ست نه‌و دیته‌وه‌ی پرگار بکات..

قاله زۆربه‌خۆوه‌بوو، به‌پێچه‌وانه، نه‌سلان زۆرکز و لاوازیوو.

قاله پۆژئیکی به‌په‌له‌هاته‌وه‌مائی و، گوتی نه‌سلان! جیگایه‌کم، دیوه‌ته‌وه‌خه‌زئیکی زۆری تێدایه، هه‌تا که‌س نه‌یزانیوه‌با بچین ده‌ری‌بینن. به‌ئێ، یه‌ک دوو‌گوریس وچه‌ند تۆربه‌یان ده‌ست‌دانی، وچوونه‌سه‌ر، زیندانه‌که‌ی و قاله‌گوریسی ده‌نیوقه‌دی خۆی خست، گوتی نه‌سلان گوریسه‌که‌ی بگه‌هه‌بچه‌خواری. نه‌سلان له‌لایه‌ک نه‌یده‌توانی قاله‌ی به‌خه‌زێنه‌وه‌هه‌ل‌کێشیتته‌سه‌رئ، به‌به‌تائیش هه‌رنه‌یده‌توانی وه‌له‌ی دیش ده‌ترسا، قاله‌پژئیکی له‌خه‌زێنه‌که‌ی بشاریتته‌وه، جاله‌به‌رنه‌ودو هۆیه‌ی، به‌قاله‌ی گوت بێته‌گوریسه‌که‌ی ده‌نیوقه‌دی من خه، بۆخۆم ده‌چه‌خواری. قاله‌بۆخاترجه‌م بوونی نه‌سلانی، پڕئیکی پڕکێشی کرد. ناخه‌ه‌که‌ی نه‌سلان گوتی ناخه‌خۆته‌من ناتوانم نه‌تۆهه‌ل‌کێشمه‌وه‌وخولاسه‌هه‌رچه‌ندی قاله‌گوتی، نه‌سلان قبولی نه‌کردو گوریسی ده‌نیوقه‌دی خۆی خست و سه‌ری دیکه‌ی گوریسی وه، قاله‌ی دا، نه‌وجار قاله‌به‌خاترجه‌می نه‌سلانی پۆیه‌ل کردوبه‌گوریس و مریسه‌وه‌ ده‌ زیندانه‌که‌ی هاویشته‌و گه‌راوه‌بۆمائی و پشوئیکی به‌ناسوده‌یی هه‌ل‌کێشا،

سبجه‌ینی لای نوێژی شیوان، چۆوه‌سه‌ر زیندانه‌که‌ی هه‌تا بزانی چه‌خه‌به‌ره‌هه‌ستێک؟ هه‌رایه‌ک. دیتی یه‌کی سه‌ر‌قرژتۆکه، نه‌وه‌له‌زیندانی دیت‌ه‌ده‌رئ قاله‌وا‌ی‌زانی نه‌سلانه، دیت‌ه‌ده‌رئ خه‌ریک بووده‌زیندانه‌که‌ی باویتته‌وه؛ پێی‌گوت تێمه‌هاوێوه، نه‌وه‌نده‌ت قازانج پێ‌ده‌گه‌یه‌نم، پیت سه‌روبه‌رنه‌بئ. لێی گه‌را هاته‌ده‌رئ، ده‌لی چ

قاله: به لئی جندو که ده لئی جائه گه روایه نه من نه وه ده رۆم بۆنه و به ری به حری ره ش.

غەنىمەت

كا بىرايەك جىرانى چاۋەشىكى بوو. چاۋەش ۋە زىيىكى باش، ۋە مىندالى دەكۆك ۋە پۈشتە، تىرۈپ، جىرانەكەشى ھىندە فەقىر بوو، ئەگەر ئانى ھەببا دۇى نە بوو، ئەگەر دۇى ھەببانى نە بوو، پۇزى ۋاش ھە بوو، شىتاقى نە بوو. ھەببۇيە پۇزىكى ژنەكەى پىي گوت ئە ۋە تا، ئە ۋە جىرانە مان ئاۋاتىرۈپ، ئە ۋە ش ھىچمان نى، بۇناچى ھەرنەبى زوپنايەكى لى ۋە رىگرى، بەلگۈنە تۇش، شىتقى بۇ مىندالەكان پەيدا كەى چىدى ھىندە ئىحتىياج نەبىن ئاخىر ۋە ھىچمان نى ھىچكەين. كا بىراى فەقىر، ئاخىر قەتى زوپنا لى نە دابو، ناچار شەۋى چۇمالە چاۋەشى جىرانى ۋە ھەر، ۋە ئورۇكەت، بەخۇبە ژن ۋە مىندالى لەبەرى ھەستان، زۇريان ئىحتىرام گرت ۋە، بەخىر ھاتىيان كرد. زۇريان پى سەبىر ۋە كا بىرايە ھات ۋە مالە چاۋەشىكى چۈنكە پىتاۋىكى بەجورىيىكى بو، پاش دەمىك دانىشتى لى پۇرى خۇى ھەلاۋىشت: بىرالە ئەگەر ھەتەنە ھەرنەبى زوپنايەكم بەنەمانەت ۋەدە، ۋەللاھى ۋە زەم زۇرشە پىرۋە ۋە ھىچمان نى، چاۋەش بەژنەكەى گوت زوپنايەكى بابەگە ۋەرم لەمىژە ھەلگرت ۋە ۋەدەبىن سەرى كۆلەكەكەى ئاخىرى تەۋىلەى دايە، بىچوبۇى بىتە بەلگۈ ئىنشاللا بىز ۋە پۇزى بۇزىدەبى.

بەلى، ژنە زۇپناى بۇھىنا ۋەى دا، مام چاۋش فېرىشى كرد ئاۋاى لىدە بىرىكى فېرە فېرلى ھىنا. زوپناكەى ۋە رگرت ۋە تە ۋە مالە، ھەببەيانى زو ۋە پى كەوت ئەبە ۋە نەزۋەى، لە ناۋچەى خۇى بىچىتە دەرى ۋە بىچىتە جىگايەكى كەس نەبىناسى ھەم نەبىدە زانى زوپنايە لى دا دوھەمىش پى عەيب بو.

بەلى ئىۋار ئىگەيشە قەراغ دىيەكى كۆنە ئاشىكى لى بوو. گوتى ناچمە ئىۋد پى بانەم ناسن ئە ۋە شۇلە ئىۋنە ۋە كۆنە ئاشەى دا دەبىم ۋە بىيانىش زو ۋە پى دەكەوم،

دەن ئىۋكۆنە ئاشى دا دانىشتى بوو، گوتى لە ھەستىكى بو، ھاتە دەرى دىتى سوارىك، ئە ۋە بارىكى شتومەك پىيە ۋە كۈۋە پىش ۋە نۆىن ۋە شىتى باش ۋە گران بەقىمەت ۋە... لە دەركى كۆنە ئاشى دابەزى، بارەكەى داناعەرزى. ئەسپەكەى بەستە ۋە جىگاي پاخست؛ ھەر دەھات ۋە دەچۈبە ماتە دەپروانى. پاش دەمىكى، ژنىك پەيدا بوو، كا بىرا زۇرى جىنىۋ بە

ژنه ی دا بقوادرنه گ هاتوی نازانی چه ندله میژنه نه من لییره مه حتله لی تو مه ؟

ژنه :ناخر، مه تانانم داوه وده ست وپیوه ندنم جی به جی کردون هه روام بۆکراوه چبکه م . به لئ، نه ودوه ویکراپاش بریک قسه ی ده خویش پیکه نین وسرت وخورتی له سه ر جینگای دیژ بوون، کابرای سوارگوتی نه وه نه من له شکری ئینگلیزیم. ژنه ش گوتی نه منیش نه وه عه سکه ری پۆمی مه . کاک عوسمان له به ره خویه وه گوتی جان و دوله شکره به شه پین، خو به بی شه پیوری شه پی هه رنابی. بانه منیش شه پیوریان بۆلی ده م و نه ودوله شکره ش بابه شه پین؟ ده گه ل فیره ی له زوپنایه هینا به لینگ پوتی ، هه ریه که ی به لایه کی دا هه لاتن و نه سپ و شتومه ک، به جی مان. کاک عوسمان هه رگورجیکی، شت و مه کی کۆ کردنه وه وه نه سپه که ی نان و سواربوو، گه راوه بۆمالئ. هه رنه و شه وه ی گه ییشته وه، ژنه که ی هاته ده ری وگوتی به خوای بابه کارت کرد، نانت بۆمنالان په یدا کرد. نه یزانی چه باسه : نه وچاوه شه ی جیرانمان ده رپاوه دوومانگ و سئ مانگ نایه ته وه، نه توکو پرا هاتی وه .

کابراش : کارت به وه ی نه بی، به قه د سئ مانگی نه وچاوه شه م به شه ویک هینا وه ته وه . کاک عوسمان باره که ی ئیخست نه سپه که ی بردنا قه ت کرد شتومه که کانی بردنه ژورئ نه و جار ژنه که شی حالی کرد؟ به لئ، سبه ی ئی هیندیکی له نه و شت و مه که ی هینا بوی، فروشتنی و بریکی وه سایی بژیوی خوئی و منداله کانی پیک هینا. پاش دو، سئ مانگان بپوکیک موحتاج ببۆه نه سپه که ی برده بازاری بیفروشی. کابرا له وئ په یدا بوو گوتی نه و نه سپه، نه سپی منه، عوسمان سواره که ی ناسیه وه وگوتی نه وه ده له ی چی کاکه ؟ کابرا : ده لیم چی ده لیم نه و نه سپه، نه سپی منه. عوسمان ده لئ باشه نه و نه سپه له شه پی پۆم و ئینگلیزی به غه نیمه ت گیراوه. غه نیمه تیش نادریته وه به که س.

کابرای سواره گه رنه وه ی گوئ لی بوو، قسه که ی خوئی و ژنه که ی وه بیر هاته وه و. وه ده وه مه ندانیش ده چو، پاست پۆیشت و. وازی له نه سپه که ی هینا. مام عوسمانیش نه سپه که ی فروشت وله منداله ره ش وپوته کانی خه رج کرد وهاته و؟

قه‌یات

مام وه‌تمان پیاویکی زۆر فه‌قیرو بئی فیلّ بوو، نه‌ومام وه‌تمان، جوتیکی گا پی‌بوون، له‌مه‌زایه‌له‌نیوزه‌ویه‌کپینه‌که‌ی خۆی جووتی ده‌کرد. سواریک به‌ریگایه‌دا ده‌رۆیشت لای‌دا و ماندوونه‌بوونی له‌مام وه‌تمانی کرد و دوايه‌ده‌لئی براله‌ نه‌گه‌رېچی نیسکینیکم بۆبیینی زۆرم ئیشتیا لئی په‌نه‌وماينه‌ت ده‌ده‌م، مام وه‌تمان خیرایه‌کی چوگایه‌کانی به‌ردان؟ کابرا ده‌لئی نه‌وه‌چه‌ده‌که‌ی مام وه‌تمان: ده‌چه‌م نیسکینه‌ت بو‌دینم، کابرا: نه‌دی گایه‌کان چه‌لی ده‌که‌ی مام وه‌تمان: ده‌یانبه‌مه‌وه، کابرای سواره‌ده‌لئی باب. به‌پیتی گاجوتان خۆته‌توه‌تائیوارئ ناگایه‌وه‌ئیره‌نه‌من ناتوانم هینده‌مه‌حتله‌بم مام وه‌تمان له‌تاوماينئ هۆشی نامینئ و ده‌لئی نه‌دی چیان لئی بکه‌م، هه‌تاده‌چه‌م نیسکینه‌ت بو‌دینم، سواره‌که‌ ده‌لئی لییان گه‌رئ هه‌تاتوانیم جوتیان پی ده‌که‌م ده‌نا به‌ریان ده‌ده‌م بابل‌وه‌رین؟

مام وه‌تمانیش ده‌لئی زۆرباشه، گاجووتی به‌جئ هیشتن و به‌غار. رۆییشه‌وه‌مالئ، نیسکینه‌ی بیینئ و ماینی وه‌ده‌ست که‌وی، فکری نه‌کرده‌وه‌ئاخرئه‌وه‌فیل‌ده‌نا چون کابراسواری ماینئ به‌نیسکینه‌ده‌دا. گه‌ییشه‌وه‌مالئ، بانگی خیزانی کرد: هه‌مین، وه‌ره‌ زوونیسکی نیکم بۆلئ نئ بۆکابرایه‌کی ده‌به‌م ماینیکم ده‌داتئ نه‌وه‌له‌مه‌زایه‌له‌سه‌ره‌من مه‌حتله‌جازوبه‌خواناردویه‌تی، خوشکه‌هه‌مینیش خواهه‌لناگری زۆربه‌ته‌پده‌ستی نیسکی شوشته‌وه‌و. وه‌سه‌رئواری ناو، مام وه‌تمان نه‌وجاریانگی خیزانی کرد: هه‌زارجارله‌سه‌ری منت که‌وی، وه‌ره‌هه‌تانیسکینه‌ ده‌گولئ به‌پوشکان، جارئ زۆری ده‌کیشئ ئاوم بۆبینه‌با ئاخوړیکی بۆماينه‌که‌ی دروست که‌م نه‌منیش بی‌کاردا نه‌یشم.

هه‌مین ئاوی بۆ هیناومام وه‌تمان ئاخوړیکی بۆماینئ دروست کردو، به‌هه‌مینئ خیزانی گوت به‌پشته‌وه‌م دا وه‌ره‌لوشکت لئ ده‌م بزانه‌ ده‌تگاتئ، نه‌بادا ماینه‌که‌لوشکان باوئ، هه‌مین به‌پشته‌وه‌ی داهاات مام وه‌تمان لوشکیکی هاویشته، وه‌زگی ژنه‌که‌ی که‌وت، ژنه‌که‌شی حامیله‌بوو، مندا لئ له‌به‌رچوو، مام وه‌تمان گوتی نه‌گه‌ر ژنه‌که‌شم، به‌ری هاویشته، ماینه‌که‌م وه‌ده‌ست که‌وی هه‌ر باشه،

بەلێ نەیسکێنە حازر بوو، دەدیزە ی کردو، دوو سێ نانی دە زاری دیزە ی ناھە تا نەشلە قی. خە سووی مام وە تمانی چاوی نەیدەدی بەلام ناگای لەئەو کەینە و بەینە بووبانگی کردگوتی توخواوێڵە وە تمانە، ئەگەر ماینت هیناوە و فروشتت، دە سمالۆکیکی بوادیە خو بکەرە، مام وە تمان بە پیچەوانە، خە سوکە ی زۆر ناخۆش دەوێست، داھاتە وە، پوشکیکی ھەلگریتە وەوێڵی ئەو پوشکە شت بۆناکرم، نان لە زاری دیزە ی ھاتە دەری و نەیسکێنە ی بە سەر سەری دا پڑا، ھەموو سەرچاوی سووتا، ئەو جاریش مام وە تمان بێک دم و چاوی چەر دەکا، و دەلێ ئەگەر سەرچاویشم سووتا، ماینە کەم وە دەست کەوێ دیسان ھەریاشە، بەلام ھەتائە و ھەمو، وردە کارانە ی کردن و نەیسکێنە ی بەپووش و پەلاشی کولاند، زۆردەرنگ ببوو، نەیسکێنە ی تێ کردە وەو، پۆیشتە وە بۆلای ماینە کویتی،

بەلام بە داخە وە کابرای سوار لەوێ نە ما بوو، گاجوتە کانیشی لەوێ نە ما بوون، کابرای سوار بردبوونی بەلام مام وە تمان ئەو فکەرە ی نە دە کرد کابرای سوار بردونی و کابراش بۆ فریودان و شوێنە و نکە ی چونکە وادەردە کەوێ ئەو لە جاری نە بوە و زۆر جاری دیش ئەو جورە فیڵە ی کردو؟ تە پیکی پیخ لە سەر ئامورە کە ی دانابو. مام وە تمانی بە ئەک ھاتە وە مائی و ژنە کە ی لێی پرسى: ئەدی کوا ماین! گایە کانت بۆنە هینا و نە تە وە؟ مام وە تمان و لامی داو: کابرای سوار لەوێ نە ما بو زۆردەرنگ چومە وە. گاجوتە کانیش پێم وایە مە لاییکان بردویانن بۆ حاسمانی لەوێ جوتیان پێ بکەن دیسان پەنگ بێ بیستانی بکەن. ھەمین: جاجوزانی مە لاییکان بردویانن تە حاسمانی مام وە تمان: چۆن لە حاسمانی پارێخیان بەرداوە تە وە کە و تۆ تە سەر ئامورە کەم، پاست لە سەر نێو پاستی نیرە کە ی کە و تە خو ھەردیار.

بەلێ مام وە تمانی فەقیر ماینی وە دەست نە کەوت، ژنە کە شی مندالی لە بەر چوو، بۆخۆشی سەرچاوی ھەموو سووتان، لە وەش خەرپەر گایە کانیشی لە دەست دان.

گە لا ڤرنوک

دەلێن ژێك دلداری دەكرد و زۆریشی پێی خوێش بووبە لام پێگای نەبوو، چونكە
مێردەكەى هەمیشە هەرلە مائێ بوو. وێ هێچ جێگایەكى نە دەچوو، مائێ بە جێی نە دەهێشت.
دەلالێ ئێ و ژنەى، ژێتێكى جیرانى بوو، پۆرتێكى تووشى هات و پێى گوت ئاوا فایدهى
نادات، خۆت نە خوێش كە، لێفەى بە سەر سەرت دادهو بە دزیش نانى بخۆ هە تاسێ چوار پۆژان
ئە تۆ بۆ وا گێل و مال وێرانى؟ ئە و دەمى كە برات (مێردەكەت) بۆت وە حەولان دەكەوێت و،
ئە گەر لێى پرسى لە دواى كێ بنێرم، بێى بۆخۆت دەزانى، كەرى كە، كە هات و نێوى هەر
ژێتێكى هە لێدا بێى نا، هە تا دەگاتە من، ئە و دەمى، بێى كە یفێ خۆتە مەلێ فلان بابێى، جا
ئە گەر لە دواى من هات، ئە منیش هاتم بۆخۆم دەزانم چ دەكەم ئە تۆ هەر خۆت ناپەرەحت و بێى
حال كەو؟ هێچ مەلێ. چەند پۆرتێك، ئە و ژنە خۆى لە سەر جێى نێخست، بە لام مێردەكەى
باوەرێ پێ نە دەكرد و دەیزانى نە خوێشى فێلێیە، پاش سێ، چوار پۆژان كە برا تە ماشای كرد
ژنە زەرد هە لگەر بابوو، ئە و جار بۆخۆى بە خۆى گوت؟ بە زاتى خوداى دەلێنى نە خوێشە!
فكرى ئەوێ نە كرد ئاخر ئێنسان چوار پێنج پۆژان خۆداپوێشى زەردە دەكەوێ؟

چۆ بن سەرى و گوتى عافەرت بۆ وادهكەى؟ كۆیت دێشێ؟

ژنە زۆر بە بێ تاقەتى و بێ هیزی و لامى داو: ئە وەندەم سەردێشێ قەرارى لێ هە لگرتووم.
خۆ ئە و دەمیش دوكتور لە ولاتى كوردوستانى دانەبوو، بیان بەر دبا دوكتورى ئەوێ هە بوەر
دەرمانى پەرۆپەرێژنان هەبوو. ئە دى كێت بۆ بانگ كەم؟

ژنە: كە یفێ خۆتە، بۆخۆت كێت پێى خوێشە بابێت، مائەكە شەمان بێك بۆخاوین
كاتەو. كە برا هەر ژێتێكى نێوى هێنا، ژنە گوتى نا، هە تا گەییشتە دەلالەكەى، ئە و جار گوتى
بۆخۆت دەزانى. عەولا (مێردى ژنە نە خوێشەى) چوو دەلالەكەى بانگ كرد و پێى گوت
هە تا مائە مەوەرە خێزانم زۆر نە خوێشە و داواى تۆى كردو.

ژنە تێو هەر بە غاروبە پێى خواسى خۆى گەیان دە مائە عەولاى، هەر كە دەركەى كردەو و
چاوى بە جێى و بانى ژنەكەى كەوت، بە سەر و گۆنلاكى خۆى دادا و: حەك خوشكت كۆپربێ!

حهك بوټ نه مینم جه رگم خه رابی! به عه ولای ده لئی نه وه بۆ زوترله دوام نه ده هاتی. پیا وه روایی پو حمن بریکی نه ولایه ولا کردوده سستی له سه رنیتو چاوانی داناو بریک ده ست وباسکی ریک گوشین وده لئی نه وه له لای دئییه که ی ماله بابیشم، ژنیک هه رنه وه خوشیه ی گرتبوو (ژانه سه ر) له ئیشی سه ری هۆشی نامیتی. ده رمانی نه وده رده ی گه لاخرنوک ده گه ل خه نه ی ده یگر نه وه وده سه ری ده دن، وهك یهك ساته ی هه ندویه.

عه ولا که ژۆبه وردی گوپی دابوه ژنه ی چونکه گوتی به ژانه سه ری ده گری، ژنه که شی گوتبوی سه رم دیشی، لیره ش بریکی باوه پ پی کرد. له ژنه ی پرسی گه لاخرنوک له کوئ وه ده ست ده که وئ؟

به لئی، جیی گه لاخرنوکانی پی گوت که پینگای شه و، وپۆژیک پیاده ی قوچاغ بو، کابراهه یانی زۆر زووکاله وپیتاوی لئ هه لکیشا و دووسئ نانی ده بنی توریینی ناو، توریینی له پشتی به ست وگوچانیکی ده ست دایه، بگره گه لاخرنوک هاتم. هه رله دئی وه ده رکه وت ژنیک دیکه ی جیرانی که ناگای له نه وه نز و حاله ی نه وژنه ی بو، تووشی عه ولای بوکه ئاواخوی حاز کردوه. ژانی سه فه ریان بۆ پیک هیناوه. لئی پرسی: عه ولاته وه بۆ کوئ ده چی واخوت حاز کرده؟!

: خیزانم نه خوشه، سه ری دیشی ده چم بۆ گه لاخرنوکان ده گه ل خه نه ی ده سه ری ده دن ده لئین پی چاک ده بیته وه. ژنه: گه لاخرنوک. گه لاخرنوک له کوئیه؟! ده لئین له دۆله نییه، له ده راوی مائی سو فیان هیه. ژنه ده لئی مردوت مرئ نه خوشی چی، گه لاخرنوک چی؟! نوێژئ شیوان بچوه له سه رکولانه ی خۆت مات که بزانه چ ده بیینی؛ عه ولاش که له نه وه بزم و په زمه ی هه رنیکه ران بو، به قسه ی ژنی جیرانی کرده تاهیتواری له مه زرایه خۆی حاشارداو نوێژئ شیوانیکی تاریک تاریک چوه سه رکولانه ی وته ماشای کردنه خوش نه مابوو، جیگای نه خوشی خپرکابووه، مائیکی پاک وخواوین وژنه ش که راسه نوێکه ی و به رگیکی جوانی ده به رکردبو؛ پاک وخواوین. ده هات وده چو، له نه و وهخته ی دا، کابراهه کی بۆشناغ و زۆرجوان هات وه ژورکه وت، ژنه گوتی نه وه هاتوی چت بۆ هیناوم؟

کابرا ده لئی سیوی سه رچلۆکان.

ژنه ده لئی نه منیش نه وه خۆم بۆپازاندویه ته وه وه کووتازه بووکان.

عه ولّاش له سه رکولانه ی خۆی بۆپانه گیراوگوتی .

نه منیش نه وه هاتمه وه له گه لاخرنۆکان.

کابراوژنه نه گه رگوییان له دهنگی عه ولّای بوو، فویان له چرایه کردوده رکیان داخست،

عه ولّا هاته وه پشت ده رکی بوبه تاریکه شه وێک چاوچاروی نه ده دی هه رچه ند

ده یگوت ده رکه م لئ وه که ن. له ژووری پاوامیان ده داوه: کابرا! نه وه شیت بوویه؟!

چیه؟! بۆناچیه وه ماله خۆت، چت له مه ده وی به نه وشه وهی؟!

به لئ: عه ولّای گێژکۆچه وکۆلّانان ده گه را، ناخرنه وه ماله فلّانه که سیه و نه وه ش فلّانه

کۆلّانه یه، وه لّا نه وه ماله خۆمانه، ده چوو ه پشت ده رکی و دیسان هی دی یان ده کردی

نه و جارپاش زۆرمه عه ت بوون و نه ولا و نه ولا گه رانی، به گه ره کی داچۆخواری، ته واوێک له ماله

خۆی وه دورکه و تبۆوه شه ویش درهنگ ببووگوتی له ده نگه ده نگێکی بوو، چۆ پشت ده رکه

که ی زۆری پوانی، دوايه له که لینی چه په ری پاته ماشای کرد دیستی نه وه کابرایه ک ژنیکی له

کۆله که ی به ستوه هه تاتوانی لئ دوايه جیی هیشت وپۆی. پاش پۆیشتنی کابرای،

ژنیکی دی هات و لئ پرسى گوتی چۆنی ژنه: جاچۆم هیندی لئ داوم گوشتومی؛ لئم که وه

بائه تۆپرێک لئ به ستم لیره مه علوم بوئه وه ده لّایه تی، به لام قسان نه که ی ده نگت

ده ناسی؟: ناناده نگێ ناکه م، ژنه ده لّاله که ی له کۆله که ی به ست بۆخۆشی لئ داپۆیشت

بۆکوی مه علوم بوو؟! کابراهاته وه، وه رگه راده لّاله که ی، وه یزانی ژنه که ی خۆیه تی

هه رچه ندی لئ دا هچى نه گوت، ناخرنه ده کرا، جارایان ده پا پاره یان ده یگوت بۆلیم

ده ده ی؟ نه و جارمه روا بئ ده نگ بوو کپومات. کابراهه لئ کیشاکێردی وگوتی و نه وه دیاره

به پیاویشم نازانی ودمی بری و دیسان لئیدا پۆیشت. پاش ده میکی ژنه گه راره، ده لّاله که

گوتی بابانت ویران بئ دمیشت به برین دام، ژنه گوتی قه یدئ ناکا، کارى مه ی پئ چاده بی

ده لّاله که ی لئ کرده وه وگوریس وشت و مه کی به خوینیان گۆرین، ده لّاله که ژنه که ی

له‌کۆله‌که‌ی به‌سته‌وه‌چووله‌سه‌ریانی ماله‌جیرانی بانگی کوپه‌که‌ی کردوگوتی کێرده‌که‌م ده‌بن سه‌رینی لانکی (به‌سیلی دایه) بۆم باوئ بوکی مامه‌ سووری مندالی بوه ده‌چم نیوکی ده‌بپم. کوپه‌که‌ی خه‌والو بوو، ده‌گه‌ل کێردی بۆ هاویشته‌ سه‌ریانی هه‌لاهه‌لای لی په‌یدا بوو. وگوتی قوریم وه‌سه‌ری کێرده‌که‌م وه‌ده‌می که‌وت، دمت بپیم، ده‌لاهه‌که‌چوکاره‌که‌ی ودم ولوتی خۆی ئاواجی به‌جی کرد، پینه‌ کرا،

به‌لی کابراش دیسان گه‌راوه‌بۆلای ژنه‌ی وه‌ری گه‌پایه‌، ژنه‌ده‌ستی پی کردناخر بۆواده‌که‌ی به‌ئه‌نیوه‌شه‌وه‌ی بۆچیم لی‌ده‌ده‌ی، سوچم؟ تاوانم ناخر چم کردوه‌؟! کابرا گوتی نۆره‌ی ئه‌وه‌یه‌ده‌میگ له‌وه‌پیش چه‌ندم لیدای ده‌نگت نه‌کرد هه‌تادیمیشم بپی. ژنه: دمی منت بپوه؟ کابرا: به‌لی؛ دمی تۆم بپوه‌ئیدی دمی کیم بپوه. ژنه: ئایا پۆدمی په‌ریانته‌بپی، خۆت خه‌جاله‌تی ده‌رگای خوای ته‌باره‌که‌وته‌عالا کردبی قوریم وه‌سه‌ری بو.

کابرا: جابزانه‌شیتیشم ناکه‌ی، ژنه: جاپیاویژگه‌ئه‌مه‌دیین گپۆی ده‌که‌ین نه‌گه‌رنه‌من دم بپابوو، گهرنت خۆش وئازایی سه‌ریشم بپره‌، نه‌گه‌ردمیشم نه‌بپابوو، نه‌من هه‌ردوو شه‌قان ده‌تۆ هه‌لده‌دم دیاربوه‌ پیشی فیربوه‌ده‌ناژن چۆن وپراویه‌تی به‌می‌ردی بلی تیت هه‌لده‌دم ئه‌ویش ده‌وه‌ختیکی وادا.

کابراش چونکه‌به‌ده‌ستی خۆی دمی بپی بو، چوزانی ئه‌وه‌حیلله‌ی لی‌کراوه‌، گپۆی ده‌گه‌ل ژنه‌که‌ی کرد. چووچرای هه‌لگرده‌وه‌، هینای وه‌رچه‌ندی ته‌ماشای کردو دمی ئه‌ودیوئه‌ودیوکرد شوئینیشی لی دیارنه‌بوئه‌وجاره‌ینای ژنه‌که‌ی له‌کۆله‌که‌ی کرده‌وه‌، هه‌ستادوو شه‌قی ده‌می‌رده‌که‌ی هه‌لداوکیشه‌خلّاس بوو.

عه‌ولاش که‌ئه‌وه‌ی چاو پی که‌وت بریک شل بۆوه‌گه‌پاوه‌ مانی هه‌تا هاته‌وه‌زۆری گیشابوو، وه‌زعی ماله‌ویش گۆرابوو، هیچ که‌سی نه‌دی، ژنه‌ش چۆبۆوه‌ده‌جیی، وپیکه‌وه‌ نوستن: به‌یانی که‌له‌خه‌وئ هه‌ستان باسی گه‌لا خپرونوک ونه‌خۆش مه‌خۆشی نه‌کرا، ژنه‌ش ژانه‌سه‌ری چاک بۆوه‌وده‌ستی کرده‌وه‌به‌کاری پۆژانه‌ی خۆی؟!

ئەگەرەكى ھەر شەۋى سەرى پىئاۋىكىيان دەبرى

سولتان مەھمۇد لەئەۋەلى پەچىنكە عادەتى وابو شەۋانە بە بەرگى دەرويشى و
بە ھەموو جورە بەرگىكى دەگە پە تەبىزانى ۋەزى شارى چۆنە. ۋەچە باسە،
شەۋىكى بە بەرگى كارگەرى لەنىۋ شارى دەسوراپ، ژنىك و پىاۋىك، پىكەۋە
قسەيان دەكرد ژنەكە بەكابرلى دەگوت ۋەرەنە ۋەپەرەى. كابراش دەگوت نایەم.
ژنە: دەۋەرە، بۆنایەى. كابرا گوتى ھەتانە چى سەرى مېردەكەت نەبرى ۋەدەنىۋە ۋەجۆگەى
نەھاۋىى ۋەنەيكە پەردە بازگە ۋەنەن پىى دا نەپەمەۋە نایەم.

ژنە كىزدىكى بەدەستى ۋەبوزۇرىيە تەپدەستى چۆزۈرى ۋەسەرى مېردەكەى بېرى و
دەجۆگە لەى ھاۋىشت و پىى گوت ئەۋجار دەۋەرە. دەى. كابرا دىسان گوتى نایەم،
ژنە: ئەۋجار بەھانەت چىيە بۆنایەى، كابرا دەلى چەندت ۋەفابۇمېردەكەى خۆت بۆە
ھەرئەۋەندەشت ۋەفابۇمەن دەبىت. نایەم. ئەۋان، لىك جۆى بونەۋە. سولتان چو، گولە
دەزۈيكى لەخمخانەى ھىئاۋدەركى مالىكەى مۆركردو پۆيىشتەۋە مالى و لىى نوست.
ژنە چۈنكە ئەۋكارەى كىردو (سەرى مېردەكەى خۆى بېرى) ھەرگۈيس قولاغ بۆۋ؛ پاش
جى بەجى كىردى كەلاكى. ۋەختىكى شەۋى كەھاتە دەرى و دىتى دەركى مۆركراۋە گوتى
بەخۋاى بابەزەرىفە، چو ھەشتاگلە دەزۈى ھىئا؛ چل مال لەلايكە و چل مالىشى لەلاى
دىكەى مۆركىردن ۋەخۆى شار دەۋە، سولتان بەيانى كەچۆۋدە بەرگى غەزەبى، ئەمرى كىرد لە
فلانە گەرەكەى ۋەفلانە كۆلانەى دەركىك مۆركراۋە بچون، ژنى ئەۋمالەم بۆ بىتن.

پىاۋى پاشاى ئەگەرچۈن تەماشايان كىرد. دەركىكى چى، ھەشتاۋۋىيەك دەركە مۆركراۋن،
ھاتنەۋەۋەرىزان كىرد: قوربان ھەشتاۋۋىيەك دەركە مۆركراۋن، بۆن مەعلوم نەبۈۋىكەپە
دەركەيە، دۋايە سولتان مەھمۇد جەسەن مەمىندى بانگ كىردو گوتى جەسەن ئەمن ئەۋە
دەچمەپاۋى ھەۋت شەۋو ھەۋت پۆژان. ھەتادىمە ۋەنابى ئەۋى ژنە دەشارى غەزەۋى دا
بمىنى،

سولتان پۆيشت بۆپاۋى؛ جەسەن دەستەۋنە ژتو ماۋە: يا ئىلاھى ئەمن چ بكم، پاش

نۆرفکرکردنه وهی، چۆوه مائی یارمه تی له بابی ویست وگوتی بابە؛ سولتان حوكمیکی ئاوی لئ کردوم، چ بکه؟ بابی ده لئ کوپم ئه وقه تل و عامه به تۆناکری هیچ ده ست مه بزێوه. ئه گه ر سولتان هاته وه و گوتی بۆ ئه مری منت به جی نه هیتاوه بلئ بابم نه یهشتوه، ئه وده می بۆخۆم ولامی ده ده مه وه. یان ده ناباته تۆبکوژی؟

به لئ سولتان پاش چهند شه و وپۆژان که گه راوه، حیلکه وپیکه نینی ژنان له کانیه پێیه پۆژیککی ده پۆیشت به خۆی گوت به خوای بابه حوكمم په وانه!

هه رپه وانه دابه زی، چۆده به رگی غه زه بی وده ستوری داچه سن مه میتنیم بۆبانگ که ن، حه سه ن مه میتندی که هاته حزور سولتانی؟! ده لئ ئه دی ئه من چ ده ستوریکم پی دابووی چه باسه. گوتی قوریان هه ر ئه مریکی به منت داباوه رجوریک بایه به ئه نجام ده گه یاند، ئه وه ش بزانه، ئه من بۆکه چکه خوینیککی ناپارێمه وه به لام بابم مانع بوونه یهشت.

سولتان ئه مری کرد: برۆن مه میتنیم بۆبینن. چون مه میتنیا یه ئه نا. له قه راری که بۆیان گیراوه ته وه، مه میتندی هینده پیربووه وچوکه بۆته وه، ده نیۆقه فه زی دابووه. گویشی گران بونه و زۆربه زه حمه ت گوئی له قسان بووه ،،

سولتان گوتی مه میتندی ئه توبۆ نه ته یشتوه حه سه ن ئه مری من به جی بگه ینی.

گوتی قوریان ئه من بۆخوینی حه سه نی ناپارێمه وه ، ئه گه ر ئیجازه م بده ی، به سه ر هاتیکت بۆده گیرمه وه. سولتان گوتی ئه گه ر تاقه تی گیرانه وه ت هه بی نۆرم پێخو شه گویم له قسانت بی. گوتی به لئ قوریان تاقه ت هه یه و ئاوی ده ست پی کرد.

ئه له ئه وشاره ی غه زنه وی هه رشه وه ی سه ری پیاویکیان ده بپی وکه سیش نه یده زانی کێیه و سه ری ئه و عاله مه ی بۆده بپی به گه ر په کێ دا هاته خوارئ هه تاگه ییشته ماله مه، وئه وشه وه ی ده باله ماله مه سه ریک برابا، ئه منیش بیرم لی کرده وه هه رله ئیواری پاخۆم بۆحازر کرد، شیرم له خۆبه ست وئه سپم زین کردو لغاوم به قه لپۆزی زینی دا هینا، دیتم له سه روچه ددی نیوه شه وی، له ده رکه یان دا، گوتم کێیه. ده نگیک گوتی مه میتندی حازری؟ گوتم به لئ. گوتی ئه سپه که ت لغاویش کردوه. گوتم نه خیر. گوتی حه یف. ئه وه ی

گوت و پویشت. دهرکه م کرده وه، دیتم ره شسواریک و چی دیم بۆمه علوم نه بووئه منیش
هره نیکه ران بوم و دهرکه م داخسته وه و خۆم مات کرد،

به لئی ئه وی شه وی سهری که س نه برآو، سبهی شه وی شیرم له خۆبه ست وئه سپم زین
و لغاو کرد، هر له وه ختی شه وی دیکه هاته وه، له دهرکه ئی دا، گوتم کییه؟ گوتی مه میندی
حازری؟ گوتم به لئی قوربان. گوتی وهره به دوام دا. دهرکه م کرده وه و سوار بوم و که و تمه
دوی، نه ئه وه بوو بیگه می و نه ئه وه بوو وونی که م له پیده شتی که تیپه پین، پوی ده دۆل و
ده ره یکی کرد هتا توانیمان به سوار، دوايه دابه زی وگوتی ئه وئه سپم بۆ بگره، ئه سپم بۆ
گرت و به پییان ده ده پرده ی هه لبو، ره شسوار که پویی ئه من بۆ خۆم به خۆم گوت بۆ
لیره پاوه ستم، ئه سپه کانم به ستنه وه و که و تمه دواي ره شسوار و گوتم ئاخر بزانم بۆ کوئی
ده چی، چ ده کا؟ بریک به دۆله که ی دارویشت؛ دوايه زۆری هه ست پاگرت و هی دی و له سه ره خۆ
چۆده ئه شکه و تیکی ئه منیش بی ئه وه ی بزانی، ئه وه هه ره دواي مه وه؛ که چۆده نیتو دیو یکی
ده نه شکه و ته که ی دا، له نیتو گوپکی دیوه که ی ئاور کرابۆوه، و چه ندکه سیکی ش له ده وه ی
ناگره دامرکا وه که ی به دانیشتنه وه و له سه رته نیشتی و چۆن و چۆن ویا پالیان دابۆوه و خه ویان
لی که و تبو، دیار بو تاز هه ش له تالانیا هات بو نه وه و، زۆر ماندوو هیلاک بون، ره شسوار که هه رئاوا
هی دی هی دی هه نکاوی هه لدینان، شمشیری به ده سستی راسته وه بو کیسولگی کیشی له باغه لئی
ده ره ی نا به ده سستی چه په ی وه و، چۆروری دیوه که ی کیسولگی یه که یه که به دم ولوتی وه نان
؛ دوايه زانیم ئه وه دهرمانی بی هۆشیه، هه مووی بی هۆش کردن نه و جار هه لی کی شاکیر دی
و پییان دا هات که پۆل ولوتی هه موانی بری و ده کیسولگی ی نان، ویستی بیته دهری، ئه من هه ر
ئاوا هی دی و له سه ره خۆ هاتمه دهری، خۆم گه یانده وه کن ئه سپه کان، ئه گه ره شسوار
هاته وه لای من، ئه سپه کانم به ده سته وه بوون، بۆ ئه وه ی شکی نه کرد بی، ئه من وه دواي
که و توم. تۆر به که ی به ده سته وه بوئه سپه که ی لی وهرگرتم، سوار بوو گوتی وهره. هه رئاوا
گه پاینه وه، هه تاقه راغ شاری؛ له وی به بی هیچ قسه و یاسیک گوتی مه میندی خواحافیز،
خه ریک بو برآو. وئه منیش گوتم بۆ کوئی خواحافیز؟ ئاخه ئه من ده بی بتناسم، بزانم کیی؟ چ

کارە ی؟ گوتی ئیستا ناگرێ، سبەحینی پاش نیوہ پۆیە وەرە فلانە محەللە ی و فلانە مالە ی لەوێ دەتبینمە وە جاقسان دەکەین ولیک حالی دەبین.

بەلێ، شەوێ ھاتمە وە مائی حەسامە وە بەلام زۆرناپەحەت بووم ھەردە فکری ئەو کارە ی دا بووم ئەو چ بوکێ یە سبەحینی پاش نیوہ پۆیە ئەو نیو و نیشانە ی دا یو مێ، چوم؟ مالە کەم دیتە وە، لەدەرکەمدا ژنیکی ھات دەرکە ی کردە وە. سلاوم کردو گوتم شەوێ نیشانیکیان دا یو مێ دەبێ ئێرە ھەوێ. ژنە زۆر بە پوخواشی گوتی بەلێ ئێرە یە فەرموو ەرە ژورێ، چومە ژورێ بڕیک دانیشتم، دوا یە گوتم ئەدێ کوایاو کە ولە کوێ یە؟ ئەمەن کارم ھە یە دەبێ بڕۆم.

ژنە کە گوتی پیاوی چی؟! کێت دەوێ؟ بڕیکیش لەخۆم ترسام، گوتم توشی چ بووم. ناخرشەوێ پیاویک ئەو نیشانە ی دا یو یە مەن، لەبەرئەو قسە ی ھاتوم. گوتی کارم پێتە، وەرە ئێرە، ئەوم دەوێ. ژنە گوتی ئەو ی شەوێ پێی گوتی وەرە ئێرە ئەمەن بۆخۆم بووم. ئەگەر وای گوت، واقێکم بردە وە تەماشایە کەم کردو گوتم باشە ئەدێ ئەو تۆبۆئە و قەتڵ و عامەت دەشاری غەزەوێ ئێخست؟

ژنە گوتی چل تەریدان میردی منیان کوشتوو، ئەو ەندە کارە ی بەتۆم ھەبو، ھەر ئەو کارە شەم بە ئێکی دی ھەبو، دەچومە ھەر مائێکی، بانگی کابرام کردبا، یان بێ کەوا، بێ پاتۆل، بەسەرولینگی پوت، دەھاتە دەرێ، ئەمنیش شیرێکم لێ دەداو سەرم دەپەپاند، دەمگوت جاتۆخوا ئەتۆش پیاوی؟

لەئەو شارە ی دا، ئەگەر پیاو ھەبێ ئەتۆی، ئەو ئەتۆھاتی ئەسپە کەت بۆگرتم و چوم کە پۆلوتی ئەو پڕیگرە خوێریانە م بپری کە میردە کە یان کوشتبوم تۆلەم لێ کردنە وە، تۆر بە کە ی ھێنا لە پێش دانام؛ کە پۆلوتە کانم تەماشاکردن کە بپریونی و دیتبوشمن و گوتی، جا ئیستا حازرم میردی بەتۆبکەم ئەگەر پرازی بی و پێت خۆش بی،

سوێلانم خۆش بی ئەمەن بەشانازیە وە ئەو شیرە ژنە م ھێنا وە جادوا یە باسی ئەو م بۆگی پراو ە کە وەدوا ی کە و تەبوم و ئەویش زانیبوی ئەگەر وەدوا ی کە و تومە.

بەلئى ھەسەنى كۆپم ئەلەوژنەى بوە .

كەباسەكەم ئاوا بوگىپراوہولەدوايەشدا گوتم ئەمر، ھەر ئەمرى سولتانیە .

جا قوربان ئەوژنەى جەنابت دەفەرموى ئەويش ھەيەوئەوژنەش ھەبوەسولتان مەحمودىش، زۆرى ئەوبەسەرھاتەپى خوش بوچونكە قەتى گوى لى نەبو. سوپاسى مەمىندى كردوسەبارەت بەئەوژنەقارەمانەى وتكاي مەمىندى لە كوشتنى ژنى شارى غەزنەوى وخەتاي ھەسەن مەمىندى خوش بو.

مەمىندىش زۆرخۆشحال بولەئەوبەخشىنەى ودوعاي بۆسولتانی مەحمودى كرد.

(شيعرى) لە گەرەگى ھەر شەوہى سەرى پياويكيان دەبرى

ھەر ئەلەوشارەى، شارى غەزنەوى	سەريكيان دەبرى ھەر ھەموشەوى
شا سولتان مەحمود ئەوشاى وا زانا	ھەموشەولە ناو كوچە و كو لانا
دەگەپا وەزعى شار بىتە دەستى	لە جىي داروغەى زۆر بە بى ھەستى
لەو بەر و ئەوبەرى جۆگەلە ئاويك	سرت و خورتیان بو، ژنيك و پياويك
ئەتولەوبەرى بۆ پراوہستاوى	وەرە ئەوبەرەى، زۆر لەبەر چاوى
ئەنجامى نەدەى تۆ ئەو داوايەم	ھىچ بو ئەو بەر و بۆلاى تۆش نايەم
سەرى مێردەكەت نەبرى وەك بەرخى	تا گۆيم لى نەبى لە قرخەقرخى
تائەچى، سەرى بىرلەنەھىنى	لە نىو ئەو جۆگەى داينەمەزىنى
نايەم بۆ ئەوبەر ژنە كە بىستى	غارى دا ژورى و كىردى بە دەستى
سەرى مێردى بېرى وەكو پلېنگى	گەراوہ سەر و كىردى بە چىنگى
دا ينا نىو جۆگە و بانگى كاىراى كرد	وەرە دەى ئەمرى تۆم بە پتوہبرد
تۆ بۆ مێردەكەى خۆت وەفات چەندە	بۆ منىشى دانئى، دەى دى ئەوئەندە
من نايەم، پۆيشت، سولتان زۆر زەنگ	دەزويكى ھىتاو ئەو دەرکەى كرد پەنگ
بۆ ھەسانەوہى چۆۋە دەريارى	بۆ گشت كەس شەوى نوستنە كارى

با بزانین نه و ژنه چ گیره شیونینکی دهکا

هر که س کارى بکا، دورى له ویزدان
هاته دهر شه وی دیتى دهرک و پهنک
چل مال له لای چه پ، چلیش له لای راست
به یانی به رگی توپه یی پۆشى
داروغه ی بانگ کرد حالى کرد کوئ یه
وهختیک داروغه هاته نه ناوه
داروغه دیتى و خیرا گه پاره
سولتان هه روه کی هیچ پوی نه دابى
حه سن مه میتندی هات، پاشی سلاو
هه تا حه وتویه کی ناگه ریمه وه
نه تو نه و کاره ی ده بی پیک بیتنى

سولتان مه حمود ده چینه راوی

سولتان و وه کیل ده گه ل چه ند وه زیر
ریکه وتن و یگرا هه مو به ره و پاو
حه سن مه میتندی وه که به پرسى شار
حه سن زور دامما، بیری کرده وه
عه رزی بابی کرد، نه مری سولتانی
چابو پیم زانى، هاتى بوو نیوه
کوشتاری ژنى شارى غه زنه وی
شا با بیته وه، له گه لى بدوین
خیهوت و قشون سه ردار و نه میر
بو که یف و خوشى شوینی دیاری کراو
سولتان پیى نه سپارد، تا بکا کوشتار
ته گبیری بو لای بابی برده وه
نه تو زور له من باشتری ده زانى
نه تو بوو کاره ی ده ستت مه بزیه
له چ ریگایه که، چون له توی ده وی؟
ناشپارتینه وه بو دو که چکه خوین

پتی واپوله شار، هه رزن نه ماوه
 ژن وینهی مورو شایه هه لپه رین
 حوکمی سولتانیه و خو هه به لاشه
 حه سه ن مه میندی ویست به ناخوشی
 بو له سهردانی، جه لاد خوئی ساز کرد
 له چی ترساوی بو ئابروت برردوم
 به بی دوا که وتن به پیره مبردوه
 مانع بونهی هیشته جا کوا من چاره م
 خوینتم وه جوش هات دام مه مرکینن
 له نیو قه فه سدا، جوان جیتی بیژوه
 ئاکاری پیشوی مه میندی هیند دی
 به جی بگه یینی توئی مانهی کارم
 ولامی داوه وژد به په وهانی
 نه و ده وره دیاره بو من پابردوه
 بۆت بگیره وه، یان به سه رهاتیک
 ئیختیار به خو ته نه نجامی نه و جار
 زردم پی خو شه گویم له قسانت بی
 قه راری هیچت لی نه شه ییره وه

سولتانیش نه گه، له پاو گه پاوه
 گه ییه وه دیستی قاقا و پیکه نین
 بو خوئی به خوئی گوت به لی زۆر باشه
 گه ییه وه و بهرگی غه زه بی پۆشی
 بو پای مه حکمه، حه سه نیان گاز کرد
 لئی پرسسی بۆچی بی ته مریت کردوم
 پاشام! هه نه مری به منت نه سپاردوه
 مه میندی باو کم به لام بوو کاره م
 ده برۆن مه میندیم ئیستا بو بینن
 مه میندیان هینا، هیند چوک بیژوه
 سولتان مه حمودیش زۆر نه رم و هیدی
 بۆچی نه ت هیشته وه حه سه ن برپارم
 وه زیره پیره ی باوکی سولتانی
 من له گه ل بابت کارم زۆر کردوه
 ئیجازه م بده ی نه من قه یاتیک
 پون ده بیته وه چه ند کار و نه و کار
 سولتانیش ده لی تو که توانات بی
 به لی ده توانم بۆت بگیره وه

به سه رهاتی مه میندی

سولتانیش پیره و قه دری بو دانا
 سه ریکیان ده بری هه ره مو شه وی

ئاوای ده ست پی کرد مه میندی زانا
 هه نه له و شاره، شاری غه زنه وی

پی داهات ناوا، بی نیوان بری
 حیساب واکرابو ئه وشه وهی وایا
 له نیواری پرا خوم بو حازر کرد
 وهختی مال تنوسنتان به گورزو توندی
 وهکو دهنگی خوی ولامم داهه
 هر چه یفیکی، گوت و دیتیم گه پاره
 زانیم دیته وه بو سبجی شهوی
 وهختی شهوی پیش، هرئه و پشه سواره
 مه میتندی سازی، وهره بکه وه دوم
 پی دهشتی که بری، پوی کرده دۆلک
 شهویک وهک مانگی به هاری تارک
 دابه زی دورو نیزیک بوله غار
 ئه سبه کهی دا من شیرری گرتنه دهست
 پاش پویششتن و توند بیرکردنه وه
 که و تمه دوی هر و شیر به دهسته وه
 له نیو ئه و غاره چوبق نیو دیویک
 چهنده که سیک له ویی پالیان دابووه
 خه و ماندوییتی وای یه خه گرتبون
 به سپایی دهستی بو باغه لی برد
 دهرمانی په دمولوتی هه موان خست
 که زانی هه مو بی هوش بون رور نو

مال به مال هات و هر سه ریان بری
 له مالسه کهی مه سه ریک برابا
 ئه سپم زین، لغاو به قه لپوزدا کرد
 یهک بانگی کردم: سازی مه میتندی
 ئه سپم زین به لام، لغاو نه کراوه
 مه علوم بو کاری، ئه نجام نه دراوه
 ئه سپم زین و لغاو، پیش وهختی خه وی
 هات بانگی کردم توند ترئه و جاره
 سواریوم که و تمه دوی، دور و نیزیک بوم
 چون به ترس و خوف و اچول و هولیک
 وابه ترس خوف، پیی چهخت و بارک
 تروسکیک، هه ستهک لیی ده هات جار جار
 پی پی و رور هیتدی ده پویششت بی هه ست
 خیرا دابه زیم، ئه سپم به سته وه
 ترسام، خوم پاگرت رور به هه سته وه
 خون مات کرد هر یهک له لای په سیویک
 له دهوری ئاوری سه ریان نابووه
 نهک نستو، ده تگوت هه مویان مردون
 کیسه ی دهرهیناو زو ده سته پی کرد
 کیسه ی دوباره له گیرفانی خست
 لیی هه لده کیشان، کیژدی تازه سو

دهسك ماه و زه پ كه دهخوی پاخوپی
 ده نیو توریکی گه ودهی سپی کرد
 به د یتنی نه سپان من گه شامه وه
 رهش پش گه پا وه زور به ته پده سستی
 نه سپی لیوه رگرت، گورچیک گه پاوه
 ده هات وه کو با، هر نه سپی لینگدا
 له قه راغ شاری، خواحافیزی کرد
 مهرؤ با بزانه ناخر کیکی نه تو
 له گه لت هاتوم، بئو شاخ و د و له
 کارت پتینه ما، نیستا دهرده چی

که پئو لوتی نه و چهند که سهی زویری
 ویستی بیتنه د وا، من پیش وی پام کرد
 نه و جار ترس و خوف هات به لامه وه
 توریه ی پر که پزی برپای به ده سستی
 ده کوتی بگه پئوه، کارمان ته واوه
 نه یگه یم هه رچه ند تانوتم لییدا
 وتی من ده پوم من دا وام لی کرد
 ده بزانه چهندهش ناپازیم له تو
 نه به و تاریکیه ی له م چول وه و له
 نابی پتیلکی تا بزانه تو چی

دوایی و ناگامی کاری مه میندی

ولامی داوه: ناگری به وشه وه
 سبه ی پاش نوژی، من چاوه پتتم
 له خزمه تدام، به و کاره و هرکار
 نه وشه وهی تا پور چاوم نه چو خه و
 پوره که ش هتا وه خستی د یاری کراو
 چوم بونه و ماله ی بوی د یاری کرد بوم
 ژنیک هاته دهر زور به پوخوشی
 شهوی مالکیان پی گوتم له د وری
 ژنه به هه بیته، رهوان پتیم ده لی
 دانیشتم خافلام، زور چاوه پروان بوم

جیگا و شوینی من، وه بیر خوت خه وه
 له فلان کوچه و مال، هر کاری پتتم
 خواحافیزی خواست، جتی هیشتم نه و جار
 سام و هه بیته ی نه وهی د یتبوم شه و
 توپه و ناره حهت، وه ک زولم لی کرا و
 دهق ولبابم کرد زور که م مه عتهل بوم
 سلوم لی کرد پاش چاک و خوشی
 داخوا نیره یه؟ ده بی بمبوری
 فهرمو وهره ژور، نیره یه به لی
 له هاتنه که ی خوم هیند په شیوان بوم

چونکه له و ماله‌ی له‌وژنه‌ی به‌دهر
 پرسیم: پیاوه‌که ت کوانی؟ له کوئییه؟
 پیاوی چی؟ نه‌تو هاتوی کیت‌ده‌وی؟!
 ده‌له‌ی چی نه‌وه؟! نه‌من بۆخۆم بوم
 بیرم کرده‌وه و سست‌بوم له جیی خۆم
 تیی‌فک‌ریم گوتم چۆن‌بو نه‌وکاره؟
 زۆر به‌ په‌وانسی وئاوای دام ولام
 نه‌وجار به‌ جوانی هات حالی کردم
 بۆم پهن‌ببۆوه نه‌و تهریدانه
 هه‌ر نه‌وه‌ند کاره‌ی له‌گه‌لت کردوم
 سه‌رتاسه‌ر گه‌رام هه‌موی نه‌وشاره
 کابرام بانگ ده‌کرد به‌حاسته‌م، ده‌ب‌زوت
 هیند توپه‌ ده‌بوم نه‌گه‌روام ده‌دی
 نه‌و تۆریه‌ی که‌پۆ و لوتی تهریدان
 له‌و نامه‌ردانه‌ تۆل‌ه‌م کرده‌وه
 نه‌گه‌ر نه‌و شاره‌ پیاوی تیدا بئی
 ده‌پوانم، هه‌مو خه‌ل‌ک‌یش ده‌بینم
 وا حالی به‌ قسه‌م باست بۆ ده‌که‌م
 من به‌ تۆ رازیم، تۆش که‌ بوی پازی
 له‌گه‌ل نه‌وژنه‌ی زه‌ماوه‌ندم کرد
 حه‌سه‌نی کوپ‌یشم نه‌ له‌وژنه‌ی بووه

که‌سی دیم نه‌دی له‌ ژۆر و له‌ ده‌ر
 هاتوم ببینم زۆرم کار پیتییه
 نه‌وکه‌سه‌ی ئیری‌ی پئی گوت‌بوم شه‌وی
 که‌ بیستم که‌میک، د‌پ‌د‌ۆنگی خۆم بوم
 ویستم زه‌ه‌ل‌یم پیت‌مه‌ما بو ب‌پ‌د‌وم
 نه‌و قه‌تل و عامه‌ت خسته‌ نه‌و شاره
 جوان تی‌ته‌گه‌ییوم خۆم پاگرت به‌لام
 پیت‌خۆش‌بو بم‌رم کوانی ده‌م‌ردم
 می‌ردی منیان کوشت‌بو زۆر نامه‌ردانه
 کارم نه‌وه‌بو، نه‌سپ‌ت بۆ گرت‌وم
 هه‌ر مائی ده‌چوم خو‌پ‌یری بئی کاره
 ده‌هات بئی پات‌ۆل پئی خواس و لینگ پوت
 سه‌رم نه‌ب‌ریبان، چم کرد‌با نه‌دی؟
 هینای هه‌لی‌پ‌شت له‌ گۆپ‌گی مه‌یدان
 هه‌ستی ده‌رونم جوان جوان مرده‌وه
 نه‌تۆی، جوئی له‌ تۆ که‌س بۆ پیاو نابئی
 له‌و شاره‌ی په‌وای خۆم، که‌س نابینم
 منیش حافره‌تم، می‌ردی هه‌ر ده‌که‌م
 خۆت ده‌زانسی چۆن ئیزنی ده‌خ‌وازی
 هه‌رتاکو ما‌بو، شانازیم پئی‌کرد
 ئیستا که‌ش نه‌مر هه‌ر نه‌مری ترووه

ئه وهی جه نابت ده فره موی هه یه
سولتان ئه ونه قلای هینده پی خوش بو
غیرهت و مه ردی، ئه و ژنه چۆن دی
حسه ن مه میتدیش هه ر کۆنه کاره
مه میتدی و حسه ن له حهیی وه دود

به لام شییره ژنی ئاوالهش هه یه
چونکه نه بیستبو و گویشی لی نه ببو
یا به خواهیش و تکای مه میتدی
خوش بو له کوشتنی ژنی ئه وشاره
ده پارانه وه بو سولتان مه حمود

گلۆنه بهن و کیتله ماست

ئه گهر هه لی ده که ی سهیری ده که ی ئه گهر ده چیژی، ده پیرژی

کاک برام له مه زایه راهاته وه مالی، مه زاکه یان له مالی دورنه بو. له به ره یوانی له بن
کۆله که ی دانیش. دیاربو زقریش ماندوو هیلاک بو، بانگی خیزانی کرد و: ئه ری خه جیج
ده زانی چه ندیم برسیه و چه ندیش ماندوم نانم بو بیته! خه جیج هه ر زویه کی، نرده نانیکی
ده که ولی دا هیناله سه ره سه کویه که ی له پیش برامی دانا، کاک برام: ئه دی کۆا پتخور؟
ده بریکم ماستی بۆیتنه، له سوئی ماستی وهخته چاوم سپی هه لگه پین،

خه جیج وه جواب دی و ده لی به ناشوگری نه بی جاکوا ماست؟! مانگامان
هه یه! گامیشمان هه یه؟! بز، مه پ، چمان هه یه؟! هه تاماستمان هه بی.

دیسان کاک برام ده لی پۆژیکه وه ره ئه و پۆژانه بریکم بۆیه داکه: کۆره به سهیدی
زه نبیلی سپیاییمان ده مالی دا نه چت بۆیه داکه م، کاک برام: هه ره بی بچۆماله کاک
مه حمودی خه جیج: به په پی ده قورحانی ناچم، پیرژی مامزلیم ناردبوئه وه ته یوه داوای
ماستی ده کرد، ژنه گوله که ی هه ره دورپا. ده نگی دابوهای هوای هو، به خوای بابمه شکمه
ژانده و دۆیه که شم پرشته

کاک برام: ده ی باشه عیلاج نه با بریکی به ئیشکی بخۆم خواگه وره یه.

دوایه دوباره پوی ده خه جیجی کردو: ئه ری هیچمان نه به رم بیفرۆشم بریکی ماستی پتیکم.
خه جیج: نه به خودای هیچمان نه: ده که لیتوقوژینان بگه ری به شقهم شتیکم بۆیهیدا

که ی. خه جیج بریکی دیش هات و چو و پر به نیکی هینا و له پیش برایمی دانا. : نه و نه ده به نه مان هیه. بریکی ته ماشا کردو گوتی هه رنه و نه ده مان هیه. : نه ری به خودای، هه نه و نه ده هیه، ده یفرۆشی و چی لده که ی، دوايه بۆ به ندرۆش مه عتله ده بین. ؟

کاک برایم هه رچاوی له نه و لا و نه و لایان و به نه که ی ده کرد، له بن گیشه ی چاوی به کیسه لئیکی که وت نه و هه خه ریکه خۆ له بن گیشه ی بشاریته وه وه له نه و و پراپیکاته قایمه بۆ جستانی، هه رده خه جیجیی پاخوری: داده ی به غار بچو نه و کیسه له م بۆینه !
خه جیج: ئایه پۆ! کیسه لت بۆجیه ؟! : نه تو بچو بۆم بیته کارت به وه ی نه بی.

خه جیج چوبه قیز؟ بیژ کیسه لی گرت وه ئینای له پیش برایمی دانا. کاک برایم هه ر گورجیکی نه و پر به نه ی له سه ر کیسه لی هه لکرد لاق و سه ری پی ون کردن و کردیه گلو لئیکی گه و ره. به یانی زو گلو له به نی وه بن هه نگلی داو به ره و بازار که وته پی. نه و بازار هه ش خوا نه ی بری چی فکرت لی نه ده کرد کرین و فرۆشتنی لی ده کرا. ؟

له لای دیکه وه کاک مسته فاله جیخونی پاهاته وه بانگی خیزانی کرد: نازدار زو نان و چایه کم بۆ ساز که و بریکیشم به ن بۆینه له گه ل شوژنه که ی لیژه یان دانسی. ئیواری بریک زو دیمه وه، نه و جل و جۆرانه په رداغ که مه وه، بابوگیاکیشانی حازرین. ؟

نازدار وه جواب دیت و ده لی خۆ به غه و سی مال له به غدا به هه ردا و یکیشمان نیه تاده گا به وه ی جل و جۆرانی پی چاکه ی، دوینی ئیواری خاتونی خوشکم له و پرا نارد بوی بۆ به ندرۆیکی، نه مان بو بوی بنیرم. مسته فا: نه دی چ بکه ین، به خوای ده نامه حته ل ده بم ده بزانه بریک پۆن یا هه رشتیکی بی بۆم ساز که. دوسبه ی ده چمه بازای، بیفرۆشم و پر به نه یکی پی بکرم، بزانه هه و اجی دیکه ش چمان پیویسته، بینم. نازدار: بۆ. بۆخۆت نازانی ولاغه کانمان ئیشکیان کرد وه نازانم ئاوسن یان نه و هه تیوه دیزه یه نایان له وه پرتنی، چیان تیدا نیه.

کاک مسته فا: بزانه وه که مه ردا ن چۆن شتیکم بۆ په یدا ده که ی؟

خوشکه نازدار چو، پر ه شیریکی ده بنی دیزه ی دا هینا و، له پیش مسته فای دانا و گوتی نه و نه ده شیر ه مان هیه. مسته فا ته ماشایه کی شیر ه که ی کردو گوتی نازدار بچو

ئه و دیزه ی بشووبه پاک و خاوینی بیته ئیره، شیره کهش بکولینه. دیزه ی بوهینا،
مسته فاجوله ته ویله ی پخی ده دیزه ی کرده تاها ت پری، شیره کهشی له سه ری پا
ده دیزه ی کرده وینی کرد. بۆدوسبه ی به یانی که ببوو به ماستیکی جوان وتونده ک
جهرگی، ئه ویش دوسبه ی پۆژی بازای دیزه ی ده ست دایه و به ره و بازای که وته پری.

ده لێن ئه و دوانه توشی یه کترده بن؛ جاگویتان له قسه کانی ئه و د وفیله زانانه بی.
برایم ده لی کاکه ئه وه چیه پیته؟ مسته فا: ماسته بام.

برایم: چی له ده که ی؟ مسته فا: ده یفرۆشم.

برایم که گوئی له کابرای بوده لی ماسته و ده یفرۆشم، زۆری نیشتیاجۆ ماسته که ی،
چونکه هه ر نیشتیای له ماستی بو، بۆ ماست کرینیش هاتبو.

مسته فاش ئه گه رگۆله به نی ده بن هه نگلی کابرای دا دیت، ده باله خۆی داگوئی با بزانه
سه و دام ده گه ل ناکات. ئه وه دیاره ماستی ده کری.

لیی چۆپیشی وگوئی ئه دی ئه تۆنه وگۆله به نه ی چ له ده که ی؟

برایم: وه لالا براله ئه منیش هه رده یفرۆشم. مسته فاده دلی خۆی دا ده لی نا؛ خودا چاکی
دا. هه رچۆنیک بی ده گه لی ده گۆرپه وه، به برایمی گوت بۆ نایه ی سه و دای بکه ین؟ ئه وگۆله
به نه م ده یه وئه منیش ئه و دیزه ماسته ت ده ده می.

کاک برایم که گوئی له قسه ی کابرای بوله شایان گه شکه ببوو به قای نه ده کرد چونکه
له سوئی ماستی هه رنه مابو. ده لی باشه ئه من سه و دای ده که م.

به لی؛ سه و دایان کرد. کاک برایم گۆله به نی وه مسته فای داودیزه له ماستی لی
وه رگرت. برایم هه ربه سه رزاری دا هات گوئی
ئه گه ره له ده که ی سه یری ده که ی،

مسته فاش گوئی به خوای با به.

ئه گه ره ده یچیژی ده یچیژی.

به لی هه ردوک به که یف خۆشی گه رانه وه مالی هه رگیفه ی سمیلائیان ده هات چونکه

هه‌ردوکیان به‌مرادی خۆیان گه‌یشتبون بڕایم له‌سوی ماستی نه‌ما بوو مسته‌فاش بۆیه‌نی مه‌حته‌ل بو، هه‌ریه‌ك له‌وانه‌ده‌فکری خۆیان دا ده‌یانگوت نه‌وفیتله‌م له‌کابرای کردوه‌و نه‌شی‌زانیه‌؟ ئیدی نه‌برایم فکری له‌قسه‌ی مسته‌فای کردوه‌چه‌ده‌پژێی؟
ونه‌کاک مسته‌فاش فکری لی‌کرده‌وه‌سه‌یری چ ده‌کا؟.

ئه‌وجار بایزانین له‌مالی چ ده‌که‌ن. بڕایم تیرماستی ده‌خواکه‌هینده‌ی ئیشتیاله‌ماستی بو؟! ومسته‌فاجل وچۆران بۆگیاکی‌شانێ چاک ده‌کاته‌وه‌!؟

ماله‌ مسته‌فای له‌بازاری نیزیک بوه‌هرکه‌گه‌یشته‌وه‌مالی هه‌رای کرد: نازدار، ئه‌وجل و چۆرانه‌م بۆینه‌ده‌گه‌ل شوژنه‌که‌ی، ئه‌وه‌نده‌م به‌ن هیناوه‌به‌شی ده‌روچیرانانیش ده‌کات. که‌یفیان دینی باکو‌رتانی بۆگویی‌دریژه‌کانیان بدرون. زۆربه‌ده‌لخۆشی گه‌لۆله‌ی هیناپیشه‌خۆی لایه‌کی زه‌ردببوکیسه‌ل پیسی کردبوه‌رگۆی نه‌دایه‌و. هه‌ودایه‌کی لی‌پانه‌نگاوت، لاق و سه‌ری کیسه‌لی و ده‌ره‌که‌وتن، مسته‌فایه‌پێک له‌گشتیه‌که‌ی خاوبۆوه‌قسه‌ی که‌ی وه‌بیراته‌وه‌ له‌سه‌ره‌خۆگوتی ئه‌وه‌بۆیه‌سه‌گ باب گوتی
ئه‌گه‌ره‌ه‌لی‌ده‌که‌ی سه‌یری ده‌که‌ی.

فیتله‌که‌ی خۆی له‌بیرنه‌بو، به‌نه‌که‌ی له‌لاق وله‌ته‌ری کیسه‌لی کردوه‌وو، کیسه‌لی هه‌لداشت؛ جا ئه‌وجار بایزانین کاک بڕایم که‌هینده‌ی ئیشتیاله‌ماستی بو چ ده‌کات؟

هه‌ر لاقی وه‌عه‌رزێ نه‌ده‌که‌وت له‌شایان، ده‌یزانی چی داوه‌ته‌کابرای و دیزیکێ پیری ماست هیناوه‌ته‌وه‌مالی به‌ته‌واوی نه‌گه‌یشتبووه‌، بانگی خیزانی کرد: خه‌جیج! وه‌ره‌نام بۆینه‌خۆئه‌من له‌سویی ماستی دله‌م توقی، ئه‌وه‌نده‌م ماست هیناوه‌به‌شی ماستاو دۆکو‌لیویش ده‌کات، نام بۆینه‌ده‌ی.

نانیان له‌پیش دانا، دیزه‌ی هیناپیشه‌خۆی وگوتی جارێ بادو سی‌پاروان له‌سه‌رتوییه‌که‌ی بخۆم زۆرچه‌وروخۆشه‌. دوپاروی لی‌دا. پاروی سی‌یه‌ی ته‌ماشای کرد: ئه‌وه‌چییه‌تی‌دا! خۆ ژنی ئیستا که‌مه‌تروایه‌شیری بپالێون هه‌روا هه‌وینی ده‌که‌ن. پاروی دیکه‌ی لی‌دا ته‌ماشای کرد: ئه‌ی! ئه‌وه‌چییه‌؟! تامیشی جوان وه‌کو ماستی نه‌ده‌چو ئه‌ی

ئه وه بۆوايه ؟! به وردی كه لیی پوانی، ئه ی! ئه وه ده له ی ریخه! زۆرجوان دیاربو، سه رنجی دایه، ئه ری به خوای خوپیخی تیدایه له جیاتی ماستی خوینه وه شی هه ریخه كچی وه ره به ره بیرژیه، خو هه موی هه ریخه، ئه وه بویه ده ویدباب ده یگوت
«، نه گه رده یچژی ده یچژی».

ئه وه بو سه رنه نجامه ی فیل بازی له دراوسی كه ی خۆت.

پیریژن و به ردبژیر

سولتان مه حمود پۆژێکی به خووبه له شكري ده چیته پاری، ته ماشا ده كات ئه وه له قه راغ شاری پیریژنێك به ته نی له زه ویه کی گه وره وه ردای به ردبژیر ده كات.
سولتان پوی ده له شكري كردو گوتی كوپینه ئه و پیریژنه زۆره قیره، به ته نی له ئه و زه ویه ی به ردایه ی، به ردبژیر ده كات، زۆرم زگ پیی ده سوتی، باب هه ركه سه ی پینچ به ردانی بۆفری ده نه ده ری چی دیم لیوناوی،
له شكري سولتانی وه نئوزه ویه پیریژنی كه وتن، ئیكه ی پینچ به ردیشی وه به ر نه كه وت، به رد له نئوزه ویه خه لاس بون.

دوای خه لاس بونی به ردان، سولتان مه حمود گوتی له پیریژنی بو، كه ده یگوت ئای كار كردنی به زۆران، نان خواردنی به كه مان، چه ند خووشی.
سولتان پێكه نی وه رای له له شكري كردگوتی، كوپینه داپیره زۆر سوڤدره یه، هه ركه سه ی شه ش به ردانی بۆباوینه وه نئو زه ویه كه ی،

له شكر، هه روه کی له فری دانی ئی وا هه بو پینچ به ردی وه به رنه كه وتبو، بۆ هاویشته وه ی نئوزه ویش، ئی وابو، كه وت وه شتی هاویشته بونه وه نئو زه وی پیریژنی به جورێکی كه زه وی پورپیریژنی خالیس بویه به رده لان جارێ.

مه لای کتیب سور

ده گپرنه وه، له زه مانای پیشودا. دورونیزیکی مه علوم نیه چه نده، له ناوه دانیه کی چۆکه چه ند ماله ده وله مهندي لی بون، مه لایه کی فه قیر که م خویندوی، به خوی و دومندال و ژنیکی، ده ژیان. چ ژیانیک، نه وهی خوداله سه ره رزی دایناوه نه یان بووشکیان نه ده برد هه رچاویان له کاسه جیرانه تی و پیخوری نه وچه ند ماله ده وله مهنده بو. دیاره تی په پیرونی نه م جوره ژیانه جوی له لاوازیونی له ش وپوچی بنیاده می هیچ سودیکی دیکه ی نیه. جابه م هویه وه پوژیکی مه لاژن فکری لی کرده وه و به مه لای گوت نه ری مه لا نه تو بو نشتوان نانوسی بو چماقورحانی نازانی هه رنه بی به سه رقه له مانه کی پیخوری خومان په ییاده که یین وچیدی منداله کان چاوله ده ست نابن هه روه کو گوتراوه به ردیکی له به ردیکی دهی شتیکی لی په ییدا هه رده بی.

مه لا فکری له نه و قسه ی کرده وه، شاریکی بچکوله له نیزیکی دیی ماله مه لای بو پوژیکی مه لا بۆچه ند حاجه تان (چۆنه وشاره بچکوله که ی) وله کاتی گه رانه وهی بۆمالی، کتیبیکی نشتوانی کپی، جلدی کتیبه که ی کاغه زیکی سوربو. هه رگه بیشته وه مالی به مه لاژنی گوت به قسه م کردی و نه و کتیبه م کپیوه و نشتوان ده نوسم. مه لاژن زویکی چۆکانی (وژن و ژال له سه راووده راوان باسی هه موشتیکی ده که ن) ژنی جیرانی ماله مه لای ده لی کویر بم کوپه که م نه وه دوپوژه سه ری هه لئه هپناوه نازانم ترساوه، سه رمای بوه چیه ده ست به جی مه لاژن ده یقوزیته وه: جاسه رقه له مانه ی بۆمه لای بیته، نشتوی بۆده نوسی ((به ده مان زه مانه))

ژنه ده لی نه ی ده به رکه وشه کانی ده مرم هه رمه لاوسه رقه له مانه !!

ژنه که. له کانیه نوژی کرد و چۆه مالی، نه چۆه ژوی، هه رله ده ری پرا شتومه که کانی ده حه ساری هاویشن و پای کرد بۆلای ماله مه لای، هه رله بیر نه بوسه ریکی له کوره که ی بدات و بزانی چۆنه، نه وهش بزانی باشه نه گه ره بخت و شانس پوی ده که سیکی کرد به ژن و منداله وه عه قلیان دیته ده میشکی، مه لاژن ده پیش ژنی جیرانی دا خوی گه یانده وه مالی

و به مەلای گوت ئه وه کوپری فالانه که سهی جیرانمان نه خۆشه زونشتویکی بۆینوسه، به لکو خواروحمیکی پی بکات و چاک بێته وه وشتیکیش به مه بگات، له ئه وقسانه دابون ژنی جیرانی وه ژورکه وت، سلاوی کرد سلاویان لی وه رگرته وه وبه خیرهاتنیان کردو مام وه ستا. وه کوکه پامه تداران ده لئ بۆ هه تاکوپه که ت نه خۆش نه بونه هاتی. ژنه ش: ماموه ستا گیان هاتومه. هه م بۆ به خیرهانی و دوايه ش ئه وه عه رزت ده که م به قورحانی بسم اللهیت لی کردوه ئه وه دوپۆزه له تا ونا په حه تیه ئه وه ته یوه ی زه وادم نه بپریوه، هاتوم سندوقی سه ری خۆت نشتویکی بۆینوسی، ژنه چاوی پرپیون له ئاو و هه رفرمیسی ده سترینه وه مه لاش ده لئ ئه ی به سه رچاوم، هه رئیستا بۆی ده نوسم مه لا له سه رکورسیله ی ده ست نوێژی نوێ کرده وه، به نیستی دوپه کات سوننه ت نوێژی دابه ست مه لاژنیش ده گه ل ژنه ی ده ستیان به قسان کرد باس وخواس زه مانه ی؟

مه لائن زۆرى گله يى له نه و زه مانه ي هه بووله بهر شپه زه بونى وه زعيان، كه هيجيان نه بو، بۆرته ي ده گيژاوه، به لكوئاوريكيان وي بدا هه رنه بي له بپه پيخوريكي؛ كه هه موپۆرئى منداله كانى، نانيان به ئيشكى ده خوارد. ژنه ش زۆربه وردى گوئى دابۆيه و زۆريشى زگ پى ده سوتان فكرى ده كرده و، جاروبار پياله ماستيكيان بۆبنيرم خيره. مه لاسلاوى نويزيى داوه وفاتيحاو دوعاى پاش نويزيى خويناو زويه كي كتيبه كه ي هيناپيشه خوى وكوته كاغه زىكي بۆره كه له ي له بنه وه ي گيرفانى ده رهيناو بپيكي ليوبزاون و بپيكي كتيبه كه ي نه ولاوه ولاوه و ديونه و ديوى پى كردو، له جيگاهه كي پاوه ستا، و ده سستى كرد به نشتونوسينى؛ نشتوه كه ي به ورته ورت نوسى و سى قولينچكى كرديوپيچاوه وه و دابه ده سستى و گوئى خوشكى گيان؛ فهرمو، به ده سستى به ده سنويز ده ميويى گره و ده ئاويى هه ئينه، ده سلاواتان له ديدارى پيغه مبه رى (ص) ليده و پينچ جاريش بلى استغفرالله، خودابه په شيمانم و بپيكي له ئاوه كه ي بده يه بابيخوا ته وه و. وه ئنديكيشى له سه روچاوى هه لپه رپه نه چاك ده بپته وه انشاءالله وته عالاوه توش دوعاى به خيرمان بۆيكه.

به‌آلّی ژنه‌نشته‌وی برده‌وه‌ویه‌ده‌ستوری مه‌لای ده‌عه‌مه‌لی هیئاخوا‌ی تعالی پو‌جمی

پی کرد کوره که چاک بۆوه.

پۆژکی پاش نیوه پۆیه، مه لاله ده رکی دانیشتبو، جیرانه که ی له مه زایه پا هاته وه، مه تانیروئاموری هی دی وله سه ره خۆ. له سه ره کالان وه لایردوکه له کانی ده ته ویله ی کردن خه ره زه نی له ده رکی له بیرجو، په وانه مه لاجو بپێکی گل و خۆل به پیمه په ی وه سه رکرد وه تابه جوانی ونی کردو هاته وه له جیی خۆی دانیشه وه وو ده سحیه به کانی هینانه ده ری کابرا. نۆرماندو بیو چونکه له نیوه شه وی پاجۆ بۆ جوتی له ته ویله ی پراکه هاته ده ری بپێکی چاو به نه ولایان دا گپرا و چۆ وه ژوری. خه ریکی نان خواردنی بو، پاش دره نگانیکی زانی خه ره زه نی نه هینا وه ته وه مائی. چۆ وه ژوری و ده ری گه را، خه ره زه نی نه دیته وه. چۆ لای مام وه ستاوی، سلاوی لی کردو گوتی مام وستاگیان، خه ره زه نه که م لی وون بوه. بی زه حه مه بۆن ته ماشایه کی کتیبه که ت که بزانی، له کوئی یه؟! مه لا زویه کی چو کتیبه که ی هینا و لیکی کرده وه و چاکی خه ره زه نه که پی ده زانی، پاش بپێک گه رانی چوله سه ره خه ره زه نه که ی یا که مێک نه ولاتر پاره و ستاو مه رته ماشای کتیبه که شی ده کرد، گوتی: ئیتره بده نه وه. مه لا ته ماشای کتیبی ده کردو کابراش به پیمه په ی، گل و خۆلی لاده داو خه ره زه ن وه ده رکه وت، ساحیبی خه ره زه نه که ی هه لگرته وه و بر دیوه مائی. زن و ژالی کابرای ساحیب خه ره زه ن، دایکی مندا له نه خۆشه که ی و مه لارن، له سه رنه وه ی ده ستیان به قسه و باسان کرد. یه ک ده یگوت نه وه مه لایه، وه لیه. نه وی دی ده یگوت دایکم به خودای نه و کتیبه هه موشتیکی تیدا به و باسی هه موشتیکی ش ده کا، جیرانه کانی دیکه شیان له نه و باره یه وه هاو بیریان ده کردن (له سه رنشته و چاکه کانی مام وه ستاو کتیبه سوره که ی) شاهیدیان بۆ یگتری ده دا.

(یا په بیی هیه که س نه به چاک و نه به خه راپ نه که ویت به رزاری ژنه ورکان) شه وو پۆژی کانی سه راو هه رزیله یان ده هات وه رته عریفی مه لا و کتیبه سوره که ی بو، خه به ریلو بپۆوه بۆ ده وره یه ریش. شاریکی گه وره ش له نیزی که نه ودی چکۆله ی بوزوری پی نه چو پۆژیکی به یانی خه به ریان دابه پاشای وگوتیان هه مو پۆژت له نوئی بی و به رگی نویش ت لی موباره ک بی، نه و شو خه زینه یان بریوه بیست کولیان خه زینه داگرتو هه بر دیوانه ؟

پاشا. نه‌گه‌رنه‌وخه‌به‌ره‌ی بیست ده‌ستیکی که‌وته‌ئە‌ولای وده‌ستیکی‌شی که‌وته‌لای دی، وه‌زیرونا‌ییبووه‌موکاربه‌ده‌سته‌کانی کۆکردنه‌وه‌ودا‌وای لی‌کردن نه‌وخه‌زێنه‌ی ده‌بیی ببینه‌وه؛ ده‌نا. له‌سه‌ری هه‌موانوده‌ده‌م.

ته‌وا‌وی ده‌ست وپه‌یوه‌ندی پاشای تفیان ده‌زاری دا ئیشك ببوبه‌یکتریان ده‌گوت چ بکه‌ین؟ چۆنی بیی نینه‌وه؟ خۆبه‌خودای نه‌گه‌رنه‌ی ببینه‌وه‌پاشا سه‌ری هه‌موانمان ده‌پێی. به‌لام له‌لای دیکه‌وه‌خه‌به‌ری مه‌لای کتیب سور، به‌هه‌موولاتی گه‌یشتبو، ئیکیک له‌ وه‌زیره‌کان چۆخز مه‌ت پاشای وه‌زری کردو: پاشا به‌سلامه‌ت بی، مه‌لایه‌ک له‌نه‌ودێ چوکه‌ی په‌ناخۆمان هه‌یه، هه‌م که‌پامه‌تی هه‌یه‌وکتیبیکیشی هه‌یه، هه‌موشتیکی تێدایه‌وه‌ره‌چی هه‌بی ونه‌بی باسی ده‌کات نه‌گه‌رنی‌جازه‌به‌رموی له‌د‌وای ده‌نێرین، بایته‌نێره؛ وه‌زعه‌که‌مان بو‌ پون بیته‌وه. پاشاش له‌تا‌وخه‌زێنه‌که‌ی و. واشی لی‌ تیک چوبوونه‌قسه‌ی زۆر پی خوش‌بوده‌ستوری داهه‌رنیستا‌بچون مه‌لای بانگ که‌ن، چه‌ندکه‌س له‌پێا‌وه‌ما‌قوله‌کان، چون مه‌لایان به‌نیحترامه‌وه‌بانگ کردکه‌پاشاکاری پێته، مه‌لاده‌پیش دان‌زۆرتسا‌وه‌روه‌خت بوزه‌نده‌قی بجێ خۆلاسه‌هه‌رجوریک‌کی بو. کۆنه‌حه‌بایه‌کی پنوکرا‌وی هه‌بوکۆنه‌حه‌بای هاو‌یشته‌سه‌رشانانی وه‌پیش وه‌زیروکاربه‌ده‌ستانی پاشای که‌وت وروپیشتن بو‌دیوانی، ده‌رکه‌وانه‌کان خه‌به‌ریان دا نه‌گه‌رکاربه‌ده‌ست وپیا‌وه‌کان هاتنه‌وه، نه‌وه مه‌لایه‌کی‌شیان ده‌گه‌له؛ نی‌جازه‌یه‌بینه‌زۆری؟

پاشانی‌جازه‌ی پێدان، مه‌لاده‌گه‌ل وه‌زۆرکه‌وت پاشا یه‌ک پی له‌به‌ری هه‌ستا‌وله‌سه‌ره‌وه‌ی خو‌ی دان‌او زۆری به‌خێره‌یتا‌و‌نیحترامی گرت. له‌پاش سه‌رف کردنی چه‌ندقا‌وه‌قه‌لیان؛ هیندیک قسه‌وباس وئه‌وجارپاشا. پوی ده‌مه‌لای کردوفه‌رموی ده‌زانی بو‌چیم له‌دواناردوی؟ مه‌لا‌وه‌ختابوله‌ترسان دلی بتوقی سه‌ریکی له‌قاند. پاشاش له‌ته‌عریفات مه‌لای ده‌ست به‌جێ له‌قسه‌ی خو‌ی په‌شیمان بو‌وه‌گو‌تی قوربان عه‌فوم که، خۆده‌زانم زۆرله‌مه‌ باشت‌رده‌زانی مه‌سه‌له‌چه‌یه؟! به‌لام پیم خوشه‌پیت پابگه‌یه‌نم ولێک حالی بین، نه‌وبیست کۆله‌خه‌زێنه‌ی من که‌ دزرا‌وه، خوا‌یاربی ده‌زانم ده‌شی‌بینیه‌وه‌ئه‌وده‌می بو‌خۆت هه‌رجوری

پیت خۆشه، دهیان به خشی، جه ریمه یان بو دیاری ده که ی، کارم پی نیه. ته نیا نه ونده یه ماوه مان دیاری، مه تاجل پۆژی دی بی بینیه وه، دیاره نه وه ش بو جه نابت کاریکی وانیه که له بیرت بجیته وه. مه لاده گه ل زۆرخواردن وله رزینی له ترسی پاشای که توشی به لایه کی گه وره ببوبه لام له گه ل نه وه موقوریان قوریانه ی، فهرموته، به لای به لایه ی، هاته وه سه ره خۆو لایه کی حه باکه ی به ربیوه به سه ر شانی داداوه وکه میکیش خۆی خر کرده وه وبریکی لیو بزاوتن خولا بۆمه لای ناشکرکرد ده ناخۆناگای له مه حمودی بی زه وادیش نه بو، به ده نگیکی به رزگوتی قوریان خویار بی هه رنه و ماوه ی جه نابت داتناوه به لکه زوتریش په یدای ده که مه وه.

مه لا خواحافیزی خواست و به ره و مال بۆوه، هه رله ده رکی مائی پاده مه لازنی به ربو: خودا غه زه بت لی گری؛ توشی قه هری خودای بی! وه کی نه منت توشی نه و درده سه ری ی کرد. نه من چی ویدیوانی پاشای چی؟! نه من چی ویدیته وه ی خه زینه ی پاشای چی؟! بۆلایت نه گه پام، جه میکم خواردبا و ده میش به برسیاته تی پامباردبا. هه ر پۆژه ی له جیگایه کی گوزه راندبام. قه هر لی گیراو؛ توشی چ درده سه ری هکت کردم ده فهرمووه ره خه زینه ی پاشام بۆبینه وه، هه ی کتیبی بکړه کتیبی بکړه ونشتوان بنوسه. نه وه تانشتو نه وه ی پیوه یه! مه لازن هه تا نه وده مه ی بی ده نگ بو نه و جار زۆره یدی وئارام؛ وه جواب هات وگوتی مه لانه وه چ بوه؟ بۆه لچوی؟ چ ته نگانیکت هاتۆته پیشی؟ خه می مه خۆخویاری هه موکاره کان به باشی جی به جی ده بن. مه لا به کویندا جی به جی ده که ی؟ ده بۆم جی به جی که؛ نه منیش هه رنه وه م ده وی. مه لازن: ده وه ره دانیشه بریک له سه ره خۆبه و. مه لا: کچی له سه ره خۆی چ بم؛ به قورئانی لیم خۆیندوه، وه خته شیتیم. مه لازن مه لای دانا وبریکی ناوی سارد. دایه و لیتی گه پا هه تا بریک حه ساوه و هاته وه سه ره خۆ، گوتی مه لا وه ره بۆم بگێره وه بزانه چ بوه، هیئنده توپه بویه؟ مه لا کاره ساته که ی له نوکه وه بۆگێراوه. مه لازن گوتی زۆرپاشه، مه تاجل پۆژی دی خواده مینی وملکی ده میتی. مه لازن که زۆر حه ییاریو چو چل شوتی کرین هه تاحیسابی

چل رۆژه‌یان لی تیک نه‌چی وله‌ته‌ره‌ی دان له‌گه‌ل مه‌لای قه‌رارێان دانا هه‌ر شه‌وه‌ی شوتێکی بخۆن، هه‌تا چل پۆژان، نه‌گه‌ر چ خه‌به‌رنه‌بو، شه‌وه‌ی ناخیری هه‌لدێن ده‌پۆین. خوا نه‌بی که‌س پێننه‌زانی، خوهمچمان له‌پاش به‌جی‌نامینی.

مه‌لا ته‌کیبری مه‌لاژنی پی باش بو. هاته‌وه‌ سه‌ره‌خۆله‌لای دیکه‌وه‌ نه‌گه‌ریاس و خه‌به‌ری مه‌لای له‌هه‌موو جێگه‌یه‌کی بلاو بپۆوه‌وه‌ ره‌حیکایه‌ت و باسی نشتوی مه‌لای و کتێبه‌ سوره‌که‌ی بو،

به‌لی. چل ته‌ریده‌پاش گه‌پانیکی رۆژلێروله‌وی، ناخه‌ره‌که‌ی شه‌ویکی چون خه‌زێنه‌ی پاشایان پری و بیست کوڵێان زێڕوچه‌ و اه‌یترات دزی، نه‌وخه‌ به‌ره‌یان پی‌گه‌ یشتبووه‌ که‌ پاشا مه‌لای کتیب سوری بانگکردوه‌ و داوای دیتنه‌وه‌ی خه‌زێنه‌که‌ی لی کردوه‌. له‌وه‌ زعی باسی مه‌لای و کتیبی مه‌لای، دزان؟ دلێان که‌ وته‌ خرتوپرتی: چ بکه‌ین؟ چ نه‌که‌ین؟

پاش ته‌گبیریکی رۆژ، هاتنه‌ سه‌رنه‌ و باوه‌ره‌ی شه‌وی نه‌فه‌ریکی بنێرنه‌ سه‌ر کوڵانه‌ی ماله‌ مه‌لای بزانه‌ چ باسه‌؟ مه‌لا چ ده‌لی باسما ده‌کا؟ کابرای نارده‌بیان، ده‌گه‌ل گه‌یشته‌ سه‌ر کوڵانه‌ی، ده‌نه‌و، وه‌خته‌ی دامه‌لاژن شوتێکی هینا، که‌ نه‌وه‌ل شوتی له‌ چل شوتیه‌کان بوله‌پیش مه‌لای دانا مه‌لا گوتی مه‌لاژن له‌چله‌کان نه‌وێنکیان هات.

مه‌لا ده‌گه‌ل چل شوتیه‌کانی بو. په‌یفی چل ته‌ریدان به‌خۆیان حالێ بو. به‌غارچۆوه‌ کن گه‌وره‌که‌یان ویی گێپاوه‌: قوربان به‌قورعان ته‌واونه‌ گه‌ی بومه‌ سه‌ر کوڵانه‌ی مه‌لا فه‌رموی له‌ چله‌کان نه‌وه‌ یه‌کیان هات. گه‌وره‌که‌یان فکری کرده‌وه‌، شه‌وی دیکه‌ دوکه‌سی ناردن، نه‌و دوکه‌سه‌ ده‌گه‌ل گه‌یشتنه‌ سه‌ر کوڵانه‌ی، مه‌لاژن شوتی دوهمی له‌پیش مه‌لای دانا. دیسان مه‌لا گوتی مه‌لاژن له‌چله‌کان نه‌وه‌ دیوان هاتن. نه‌و دوکه‌سه‌ش وه‌ک شه‌وی پیشو، به‌غارگه‌پانه‌وه‌ به‌گه‌وره‌که‌یان راگه‌یاند: بابم به‌خودای هه‌چ شتێک له‌کن نه‌ومه‌لایه‌ی و نه‌نابی، نه‌وی شه‌وی دی چۆوه‌ پاست ده‌کا. ته‌واونه‌ گه‌یشتبوینه‌ سه‌ر کوڵانه‌ی مام وه‌ستافه‌رموی له‌ چله‌کان نه‌وه‌ دیوان هاتن. شه‌وی سیهه‌م، گه‌وره‌که‌ به‌باشی باوه‌پێ پی نه‌ده‌کردن پیی وابو خه‌ریکن فیلی لی به‌که‌ن. نه‌و جار بو خۆی چۆ سه‌ر کوڵانه‌ی. کار نه‌گه‌ر پاست هات پاست

دی. مه لاژن تی گه راشوتیه گه وره که ی بو مه لای هینا، ده گه ل مه لاچاوی به شوتی که وت
گوتی مه لاژن هی نه وشۆله هه موان گه وره تره! گه وره ی چل ته ریدان به غارچۆوه کن
ره فیه کانی وه موی خپرکرنه وه، چ بکهین؟ به خوا ی ئاشکرابوینه. ته وانه گه بیومه سه ر
کولانه ی، مام وه ستافه رموی هی نه وشۆله هه موان گه وره تره، سبه یینی مه لاچیت وبه
پاشای بلی، هه موانمان سه رده بپن، ده ی ته کبیر! ته کبیر! ساغیان کرده وه به یانی زوبچن
خۆده مهاله مه لای باوین. هه مویان نه وه یان قبول کرد،

به لئی به یانی نۆر زوه ره چل که س خۆیان ده مهاله مه لای هاویشته سه لام علیکم، سه لام
علیکم . . . ده و خانوه چوکه ی داچه ندی کردیان چیگایان نه ده بووه گه وره که یان، چو
که وش ی مه لای ماچ کردوخۆی ده پشت منداله کانی مه لایی هاویشته گوتیان مام وه ستا
بوختری خوا ی نه مه کردمان نه تۆنه یکه ی، بایم! خودا ده زانی هه ربیست کوله که م داناه
و چمان لی خه رج نه کردوه، ده بی بچی له خزمهت پاشای شکوامان بۆبکه ی لیمان
خۆش بیته، مه لا له نه ودیمه نه ی ته عه ججوبی کردو ده میکی تاسا:خوایه نه وه چیه؟ له چل
ته ریدانیشت وابو نه وه مه لا له گه ل مه لاییکان ده دوی. دوایه هاته وه سه ره خۆ:به لئی! نه وه
هه مان شته، که ده م هه وی وپاشالیتی وسته بوم خه ریک بوم له ترسانی هه لیم، مه لا هه ستا
بریکی قسه بۆکردن وخۆی هه لکیشتا:به قورئانی لیم خویندوه، پاشاله گولتوگرانترو پی بلی
لیتی قه بول ناکه م، هه رله نه ومه مله که ته ی نامینم، ئیوه ش بچونه وه له جیگای خۆتان
به سه سینه وه هه تاله دواتان ده نیرم. چل پۆربۆ سۆ پۆز پاشی سۆ روژان مه لا کونه عه بای
به سه رشانی داداو. به ره ویدیوانی پاشای وه پی که وت، که گه یشته جی به ده رکه وانانه وه. زه ر
نه بو یه که سه رچۆژووی. ده رکه وانان هه رچه ندگوتیان هه ی پاوه سه ته پاوه سه ته، بزانی چ
کارکت هه یه؟

مه لا، جوابی نه دانه وه گوتی کوربه برۆن هه ی بی شعورینه، نه من کارم له لای پاشای
نۆر زه روره وه تالۆکه م. له گه ل هه للاهه للاهیه پاشاهاته ده ری وته ماشای کردنه وه کیشه ی
مه لای وده رکه وانانه، به دیتنی نه ودیمه نه ی که زۆری پی سه یربوپاشازانی نه گه رمه لا یه قین

کارټکی مه رکړدوه به خورپایی نیه، ده دهرکه وانانی پاخوړی وگوتی ئیجازه ی مامو ه ستای بده ن بایته ژورئ.

مه لاهاته ژورئ وپاشا ده سستی ده ده سستی ناو به خیر ه اتنی کړد، وه زیرونا بیه کانی لټی کزبونه وه مه لایان به خیر ه اتن کړد. قاوه و قه لیان سه رف کړا، نه و جار مه لا ده نگی بلیند کړدو ناو اده سستی پی کړد.

به لئ قوریان پاشا به سلامت بی و به رگی نویت لی موپاره ک بی، خه زینه که م دیتو ته وه و داوام له جه نابت نه وه یه، هه روه کی ده پېښد افه رموت ده بی لی یان خوش بی چونکه بوخویان ناشکریان کړدوه و. خویان ده ماله من هاویشته، زیاتر عه رزیکم نیه. پاشاله نه و خه به رهی زور خوشحال بو، به جورټکی ده پیستی خوی دانه ده حاوا وه، پوی ده وه زیرو نایان کړدو نه زه ری لی ویستن، هه موان پایان وابو که ده بی نه وانه هه موان به مه لای ببه خشی. پاشا پوی ده مه لای کړدو گوتی جه نابی مام وه ستای نه من نه وه نه وانم به توبه خشین جائه توش بوخوت ده زانی. مه لابه که یف خوشی له دوی چل ته ریدانی نارد، ده ست به جی، چل ته ریده به خویان و به خه زینه وه هاتنه خزرور پاشای. پاشا برټکی زپر یاپول دابه چل ته ریدان و به پیی کړدن له به ردلی مه لای، نه و جار مه لاشی پر کړدو مه لابه باغه لی پر وه که پراوه مائی وله پیش مه لازنئی دانا، جامه لاژن پیی گوت هه تا ده مری هه ر بیخو، قه تت لی نابی. ماوه یه کی زورمه لاو مه لاژن خوشیان رابوار دوتوانیان به منداله کانیان رابگن و (زگیان تیر که ن و به رگ و پیلاوی باشیان بو بکرن) مه لاژن ده یگوت ده هه ر بیخو هینده له نه و کاره ی وله کتیب ونشتوان ده ترسای.

پوژټکی پاشاله دیوانی دانیشته بو پوی ده وه زیرو نایان کړد.

وگوتی نه ری کورپنه مه لا بو دیار نیه؟ داده ی بچون بانگی که ن! داده ی فه پاش باشی، خه به ربه مائی بده شتویکی باشمان، بونیوه پوټه بولیتین و بلئ مه لمان میوانه، فه پاش باشی به لایه کی داو داروغه به لایه کی داهه رکه سه وه دوی کاری خوی که وت. نیوه پوټه مه لاهات وله سه رنان خواردنی باس هاته گورپی که پیاوړی وه کومه لای حیفه

مزگه وتی نه بی پاشاده ستوری به غه زنه داری دا مزگه وتیکی له فلانه محله ی بومه لای دروست کن. به مه لاشی گوت بوخوشت به سهری رابگه. هرکه م وکوریه کی هه ی بویه منی رابگه ینه، مه لانه و قسه ی پی خوش نه بوو زوریشی پی تیک چو، به لام چاره ی نه بو چاکیشی بوهات بوو نه ی ده ویست تازه له خوئی تیک دا. گه راوه بومالی پاش ماوه یه کی ده ست کرا به دروست کردنی مزگه وتی، مه لاش تازه تی هالابو، چو زانی باشه، ناوای کرد هه تا مزگه وت ته وایو له هه موباریکه وه نیو مزگه وتی به جوانی وه کو

(دهرکه وه مو، وه سایل په نجره، پایه خ و بهر مال) هه مو پوژی پوژی خودایه، ناوای جومعه بو، ته وای خه لکی نه وشاره دییه ی به فقه قیوده وه مهنده وه ... پاشا به وه زیرو نایبه وه له مزگه وتی کوبونه وه که نو پوژی جومعه ی له نه و مزگه وته نوئی یه ی به نیما مه تی مه لای کتیب سور بکن. ته وای خه لکی، به ده و روبه ره وه دانیشتن و چاوه پوانی مه لای بون، زوری نه کیشا، مه لای کتیب سور به عه بایه کی تازه وه مندیل و نه نگوچکیکی سپی وه که به فری، یه که شه وه. وه ژور مزگه وتی که وت له گه ل سلاو کردنی ته وای حازریان له مزگه وتی له بهر مه لای هه ستان. مه لا چوله میجرابی مزگه وتی دانیشتن و نه وه موخه لکه و پاشا وه زیرو نایبانه ی چاوپیی که وتن، قه تیش پیش نو پوژی سی که سانی نه کردبو، هه ره به سا، خودایه چ بکه م؟ مه لاهه ستا بریکی ته ماشای بهری میچی و کاریته و نالوداره کان کردو تازه قوپه بان کرابو و باری زور قورس بوو؟ هه رله ناکاو مه لا گوتی بپونه دهری، مزگه وت پوخا، خه لکه که به په له په ل پایان کردونیوه ی که وشیان وه ده ست نه که وته وه، ده گه ل دواپی خه لکی که له مزگه وتی هاتنه دهری، مزگه وت پوخا وته پک بو. نه و جاریه یه که جاری نه وه ی شکیکیشی له مه لای بو، هیچ شکیکی نه ما؟ که مه لا؟ وه لیه و ناگای له عه پش و کورسی هه یه.

به لی؟ خه لک بلایه ی کرد هرکه سه بولای ماله خوئی پویشتنه وه؛ به لام له کوچه و کولان وه مومالان، به تاییه تی له کانی ژنان، باس هه ریاسی که رامه تی مه لای بو، مه لاش چوره مالی لای مه لازنی و زوریش خوشحال بونه گه رله نه و به لایه ش نه جاتی بو. چهند پوژیک می مه لا به ناسوده یی نانی له نه وکی چوخواری. پوژیک بیانی پیاری پاشای

هات و بە مەلای پاگەیاندا پاشانەمری کردووە، تەشریف بێنی بۆسەر پەردە ی پاشای. مەلای دەیزانی خە بەرچێه؟ خۆی بۆ حاز کردکە چ بکات، پۆیشت بۆ دیوانی پاشای، دەرکەوانەکان پاش ئەو پۆژە ی کە مەلایان دەگەڵ کردبو، پاشانەمری پێ کردبو ئیجازە ی مام وەستای بدەن بێتە ژورێ، پێگایان پێتە دەگرت؛ ئەکسەرە چۆ ژورێ، پاش سەلۆ و پۆژباش و بە خێرەتانی، لە حەزور پاشای دانیش، جێگای خۆی پێ دەزانی قەدیم عادتە وابووە لە ئەوجورە جێگایانە. هەرکە سە جێگای تایبەتی خۆی دیار بوو. بۆ خوشی پێی زانیو، پاش سەرف کردنی قاوە ی، و قەلیان کێشانی، هاتنە سەرباسی مەلای، پوی دەو و زێرو نایان کردوگوتی دەبێ مژگەوتی بۆ مەلای چاک کە ینەو، ئەو مژگەوتە پوخا؛ مژگەوتیکی دیکە! مەلایچونکە ژۆر بە ناپەرەتەتی فکری لە مژگەوتەکی دیکە نەجاتی ببو، پوی دە پاشای کردوگوتی قوربان؛ هەر جاری ئەو ئەلی عەزەم دەکردی، بەلام گوتە نەبادا دلی پاشای شتیکی بحایشینی، دەنا ئەم مژگەوتە پێو نایە بەسەری شیرن سویندە کە ئەگەر سەد مژگەوتیشم بۆ دروست کە ی نوێژم دە ئیکێشیان دا پێ ناکرێ و دە پوخین جاکە وابو، نەچیدی خۆت ناپەرەتە کە و نەچیدی زەرەرخوردە بە.

پاشا گوتی وەللاهی ئەم نەدەخەمی زەرەری دام و نەدەخەمی ناپەرەتەتی دام. بەلام ئەگەر مژگەوتە کە نەبی فایدە ی نیە، لێی دەگەرین. پاشاوازی لە مژگەوتی هینا هەتاماوە یەکی ژۆر، مەلاش ژۆر بە خوشی دەگەڵ مال و مندالەکانی گوزەراندی و پاشاش هەتا بە ینیکی مەلای لە بیر چۆ بوو، دیسان پۆژێکی لە دوا ی نارد مەلای، دەستوری دا کە نیو پۆژێکی باشمان بۆ سازکەن، مەلامان میوانە، پاش نان خواردنی، پاشا چۆ دەری، هەر لە دەرکی دیوانی، چاوی بە کللۆ یەکی دەکەوی، کللۆی دە دەستی دەگری، پاشا ئەلی ئەو بەشە، لێیان دادینم کە سەلی نادا و نایزان پاشا بە کللۆ و دیتەو ژورێ کە بەلی کەس هەلی نادا، رویان تی دەکاودەلی ئەو چێ دە دەستەدا ی؟

یەک گوتی، یاقوتە؟ یەکی دیکە گوتی، گەوهرە، هەرکە سە شتیکی وایان دەگوت کە دەکرا دە دەستی پاشای دابا. مەلای کە نێوی ئەسلی ((کللۆ)) بو دە پێش داگوتی ناخری

توشی شتیکی هه رده ب، چاوی له سه ریك دانابون و، له به ره خۆیه وه گوتی نای كللق چه ندم پی گوتی (بفره بفره) ئیستانه وه له به رده سستی پاشای دا (تره تره) پاشا چونكه له مه لای نیزك بوگویی له قسه ی مه لای بو هه رككلوی فری داوگوتی مالت خه رانه بی نا هیلی سوحبه تیكیش بۆخۆمان بکه ین خۆنه من له تۆم دانه هی نابو، وای زانی مه لا به ته وای عیلمی غه یبی هه یه وزانی كللقویه ده ده سستی پاشای دایه، ته وای وه زیرونا یب هه مومه وته حه ییرمان له زانیی غه یبی مه لای، به نه وجوره ی نیحترام وقه دری مه لای پۆژده گه ل پۆژی ده چۆسه ری وپاشاش معاشیکی باشی بۆ بریه وه، مه لابه خیروخۆشی و پاشابه عه دل و دادخه ریك بون، ئه منیش هه ر به نوسین و پیداهاتنه وه که ی زۆر ماندوبوم.

دوژمنایه تی گۆرا بو به دۆستایه تی

دوکه س پێکه وه دوژمنایه تیان هه بودوژمنایه تی که شیان هه رله سه رشستی جوکه بو ه ئه وده بۆ سه فه ریکی ده چون، به دوا یه که دا ئه ورپێگایه ی ئه وان پیدا ده پۆیشتن پێگری ئی بون و هه رکه س به ویدا پۆیشتبایه . ده یان کوشتن یا پوتیان ده کردن ئه و دوکه سه نه و خه به ره یان زانی بو، یه کێک له نه و دوانه که بپێک زاناتبو، بانگی دوژمنه که ی کرد و پیتی گوت ئه مه دوژمنین به لام دوژمنی گه وره ترمان له سه ر، پێیه یه و اچا که دوژمنایه تی که مان ئه لیتره ده بن نه و به رده ی بنین له نه و سه ری که گه پاینه وه هه ر دوژمنی جارانی!

کا برای دوژمنی چونکه هه رنیگه ران و زۆریش ده ترسا. ئه و قسه ی قبول کردو پشنتیان لێک به ست و دوسێ که سی دیکه شیان په گه ل که وتن و به سه ر دزان دا زال بون و نه یان توانی نه وانه، نه بکوژن نه پوتیان که ن! سه فه ره که یان ته و او بوو گه پانه وه و گه ییشتنه وه نه و به رده ی که دوژمنایه تی که یان ده بن نابو، پاره ستان یه کیان گوتی جا نه و جار بادوژمنایه تی که مان هه لگرینه وه . هه ر ئه و که سه ی که ده پێش دا پێش نیاری ئه ویه که بونه ی کرد بو گوتی جا نه و به پشنتیوانی یه کتری له نه و سه فه ره ی به سه لامه ت ده رچوین چونکه دوژمنایه تی مان ده نیتوانی دا نه مابو، تازه بۆ دوژمنایه تی نوی که ینه وه، ناوه لا با تازه خه لاس بیت کا برای دیکه ش قبولی کرد و نه و دو قازانجه یان کردن

۱- دزنه یان توانی پوتیان بکه ن- دوژمنایه تی کۆن که ده نئوئانیان دابوئه ویش خه لاس بو

هه وای ده ری چۆنه؟

ده زانم له بیرتان ماوه له ساله کانی هه زاروسی سه دوسی هه تا هه زاروسی سه دوچل وپینجی باری گه نم و جوئی له سی تمه نی پاهه تاجل تمه نی بو،

ده نه وه سه رده مانه دابو توتنیش که م ده کرا، چه وه ندریش نه ده کرا چونکه ماشین بو بارکردنی وه ده ست نه ده که وت هیندیک له ناغا کانیش پشت پهق ده رهاتبون وکاسپیان پی نه ده کرا، چونکه کاسپی نه وه ده میش به که ل وگا جوتی وکیشانه وهی به عاره به و. وشران به راستی زۆر زه حمهت بو، هه رچاویان له ده سستی کرمانجان بو، له به رنه و هویه ی، زۆرتری ناغا کان موحتاج بون وه رچی له توتن وچه وه نده ریش نه گه ره باو. وه ده سستان که وتباهه تا له شاری خه لا سیان نه کردبایه ؟ جابه هه رجوژیکی باعادهت وابوه قهت نه ده هاتنه وه ماله خوئیان،

به تایبه تی یه کیک له نه وئاغا پوتانه له زستانیدا، چونکه شلکه برپویش زۆری ده ندرانه ویش له پۆزانی ساردی جستانی دا. ناغاش سه رمای بو کوره که شسی به که مران واگه رم داهینابو هه ر پریشکی داویشت و برپویشه شلکه شسی زۆرخواردبو هه روه که په شکه ی هه لموسابو. بی کاربی و به سه رمایه شلکه برپویشیش زۆرخوی. ده نئوئه ووه تاغه ی داهینده ی لی بریبوئه و وه تاغه چوکه ی پرکردبو ولاتی واقانگ دابو که لاین و قوژبنیشی پرکردبو، نوکه ریکی هه بو ده گه ل له ده ری پا ده رکی کرده وه و بۆنی ژوری بۆهات وئاغا لیی پرسی نه ری هه وای ده ری چۆنه چه ده باری، نوکه ره که له به رولامی ناغای نه یتوانی ده رکه ی پیوه داهه تا ناغا، له له قسه کانی خه لاس بوبه بۆنی ژوری وه ختا بوفاقی سه ری بچی و نه ویش ده ولام داگوئی جا ناغا. نه گه ره وای ده ریش وه کوژوری بی ده بی له ده ری حه تمه ن گووبیاری.

(هاورپی کهم بیژ)

دوکه‌س به ریگایه‌کی‌دا ده‌پزیشن، یه‌ک له‌ئه‌ودوانه زۆری قسه ده‌کردو نه‌یده‌هیشته
 په‌فیه‌که‌ی قسان بکات، هر بۆخۆی قسه‌ی ده‌کردولی نه‌ده‌برپۆه هه‌تا گه‌ییشته سهر
 کانیه‌کی کابرای که زۆری گوتبو، ماندوش ببو له ریگایه وتینوو، توشی کانیه‌کی بون
 وکابرا؟ یه‌ک بین دمی به ئاوئ وه‌نا، کابرای په‌فیه‌ی به‌هه‌لی زانی ویستی دئه‌و وه‌خته‌یدا
 قسیکی بکات، کابرا دمی به ئا وئ وه‌بو، لاقی پاده‌وه‌شاند، به‌ئیشاره‌ده‌یگوت پاره‌سته‌با
 نه‌من ئاوئ بخۆمه‌وه‌جا بۆت ده‌گێر مه‌وه‌.

(شێعری) (هاورپی کهم بیژ)

دو که‌س هاورپی بون ده‌چون بۆ سه‌فه‌ر
 یه‌ک هر قسه‌ی کرد بئ نوبه‌ یه‌ک سه‌ر
 له‌به‌ر زۆری بیژ، و ریگا و ماندویون
 که‌می‌کیش هه‌ورازو زۆریش تینوبون
 گه‌ییشته‌ کانیه‌ک ئه‌و کابرای زۆر بیژ
 هه‌ر پئی دانوسا و لینگی کرد دریژ
 هاورپکه‌ی دیکه‌ی زانی فرسه‌ته
 ویستی قسیکی بکا له‌و وه‌خته
 تپی گه‌یشت زانی خه‌ریکه‌ هاورپی
 قسیکی بکا یان له‌ شتی‌ک بدوئ
 لاق پاره‌شاندن، به‌ئیشاره‌ی ده‌ست
 هاورپی حالی کرد تپی‌گه‌یاند مه‌به‌ست
 گوتی پاره‌سته‌ ئاوئ بخۆمه‌وه‌
 دوايه‌ شیرین‌تر بۆت بگێر مه‌وه‌

هه لى نه ديږي

دهگه ل چهرمه سهرى رږزگارو چه وسانه وه له ژږير بارى زولمى زالماندا، ته مهنيشى نه وهنده تى په پى بو كه چاوه كانيشى هيچيان نه ده ديت وبه ته واوى كوږر ببو، كوپه كهى نيوه شهوى هيناي بابى سوارى باره بريكي وه كو گوى دريژيان نه سپيكي كړدو به ينى شه وو پوژان برديه جيگايه كى وه كو دوندى به ردى گويژى كه له ناوچهى مه دا جيگايه كه په وه زه وه رچى لى هه لديري هه پرون به هرپرون ده بيت داينا، باب كه له كوپه كهى پرسى: پوله ئيره كوييه؟ كوپه كه ده لى ٠٠، ئيره . ئيره سه ردوندى به ردى گويژيه . باب كه ده لى باشه ته منت به نه ونيوه شهوى بو هيتاوه ته ئيره ٠٠، كوپه كه ده لى بويه م هيتاويه ته ئيره هه تا ليره را هه لت ديره خوارى؟ باب كهى قاقا پيده كه نيت! كوپه كه : ده لىم هيتاومى ليره را هه لت ده دىرم خوقا قاقا پيده كه نى. باب كه ده لى نه من له بهر نه وهى پى ناكه نم. كوپه كه ده لى نه دى به چى پى ده كه نى؟! باب كهى ده لى نه من به وهى پيده كه نم ناخرنه منيش بابى خوم ليره را هه لداشته خوارى! نه گه ر باب كهى نه وقسهى كړدو كوپه كه گويى لى بو بريكي فكر له نه وقسهى كړده وه، وكوتى وه لاهى راست ده كا، بابى سوار كړده وه هيتاويه وه مالى، هه تابه مردنى خوى مرد هه خزمه تى كړد، كوتى، با كوره كهى منيش نه من ليره را هه لنه ديږيته خوارى.

کهوله گۆیلکه

ئه و ئن و میژده پاش سهروبهریونیان به بێ هه لالا و به زم و به بێ نارهحه تی ژبانی
ئاسایی خۆیان تی په پده کرد، ده نیو قساندا هه ر قسه ده قسه ی ده کهوت، مرۆت ده یگوت
په حا، ئه من ئه وجوره ژنانه م پێ شیته به هه وێی نارهحه ت ده بن!

به مه رگی ئه و تاقه برایه م، کابرای من دوژنانیش بێنیت له جیاتی ژنیکی ئه من
نارهحه ت نابم و ده خه یالیشم نایه، کابرای میژدی ده باله خۆیدا گوتی با ئه و ژنه ی
تاقی که مه وه بزانه هه تاکو پێ راسته یاهه ربو فریودانی منه خۆ من خه یالی هیچ نه؛

ژۆربه بیده نگه هینای که وله گۆیلکیکی فوداو پرێکی به رگی جوان وه کوبوکان سپی
ده به ری کردو نه ی هیشته ژنه که ی بزانیته پالی پێ وه کو له که ی داو. داینا،

مرۆت ئه گه رهاته وه مانی له میژده که ی پرسه: ئه و ژنه کییه؟! میژده که ی گوتی ئه دی
بوخۆت نه ته ده گوت له جیاتی ژنیکی دوژنانیش بێنی نارهحه ت نابم، ئه و ژنه هیناوه،
مرۆت مات بووچی نه گوت، برێک هات و چووبه بیانیوی بره کاریکی بیهوده ئاو هینانیک..

ئاو پرێکی ویداو گوتی ده زاری بابی خۆت پرېبیت خۆ زارم لی خوار ده کاته وه!
خات مرۆت برێکی دیکه ش هات و چووبه پێش که وله گۆیلکی دا به توندی تیپه پی،
خۆی سه رهنگرێ کردو پاوه ستا: ئایا پۆ! خۆ لاقم وه به رلاقی هه لده دا حاییه حه ی
جانه وه کوا حا وانه وه ی ده گه ل ده کری؟

کابراش به جوانی له دروی ژنه که ی حالی بوو گورجیکی هه ستا په رووپالی له به ر
گۆیلکی دا که ندو گۆیلک به جوانی وه ده رکه وت و پوی ده مرۆتی کرد و گوتی مال خه رانه بو
ئه وه خۆ که وله گۆیلکه که وله گۆیلک ژنی چی.

مرۆت ئه گه رکه وله گۆیلکی دیت ئیدی له به رخه جاله تی و دروکانی چی پێ نه گوترا!

کورپه که چه له

پۆژێکی کورپه که چه لێکی عهجم ده چۆته دێیهکی له قهراغ ئهو دێیهی کانیهکی زۆرخۆشی ل ده بێت، ده گاته سه ر کانیه وخه ریکی ئاوخواردنه وهی ده بێت کچیکی زۆر جوان به نازو عیشوه وه گۆزه وه ده گاته وی که ئاوێ مه لێنجی وه رێته وه، که چه له لیی ده پرسى و ده لێ (بوکه نندن ئادی نه مه نادى)؟ که چه ولامی داوه وگوتی خوچه .

که چه له (چۆخ خوش که نددی)، وه ل ئه فسوس بوکه ند قانه توشار! که چه . نه گه ر ئه وهی گوی ل ده بێت، چونکه زۆری دل به دێیه که ی خوش بوه لیی ده پرسى و ده لێ (نێیه قانه توشه ؟ نه ئۆلۆپ)؟، ؟،

که چه له ده لێ (مه ن سه نن ئویز و ننان ئویپه ره م، سه ن ده های سالر سه ن، سوره که نندن خه لقی یغیش مه نی ئولدوره جا غلار، بوجور قانه توشار)؛

که چه پێکی بیر کرده وه وه له سه ره خو گوتی که چه له ؟ (سه ن مه نی ئویپه سه ن مه ن های سالیم نه ئۆلور)، که چه له : (ئوندا هیش زاد ئۆلمور). به لی که چه له و که چه ئاوابێک هاتن و خه لاس بوو که چه لیش به مه رامی خوێ گه شت و دێیه که ش خوینی ل نه پڑا.

سه کول تۆ پیاوه

کابرایه ک به خوێ و بابی، خوشکیکی هه بومالی دونیا یه ش مایه بۆزه یه کیان هه بو سه گیکى قوله شیان له ده رکێ بو. کابرا بۆ کار کردنی دێ بۆ ولاتی مه، ماوه ی دو سالان له ئه ولاته ی ده مینێ ته وه و خه به ری مالتی شى نابیت دوا ی ئه و وه خته پۆژێکی توشی پیاوێکی خه لکی دێیه که ی خویان ده بێت واده رده که وی ئه ویش هه ربۆکاری هاتبی، پێک شاد و شوکر ده بن و چه شاد و شوکر بونیک؟ لیی ده پرسى و

ده ی مالتی ئیمه چۆن کابرا: به خوا باشن. هه مو ساقن؟ ئه رێ به خوا.

که سمان نه مر دگه ؟ نه به خوا! که سمان نه خو ش نیه ؟ نه به خوا!

کابرا به کاوه خو وپاش هه موقسان و که مێک بێ ده نگى ده لێ سه کول تۆ پیاوه ؟

ئه ویش ده لێ سه کول کابرا: ئه رێ ئه ویش ده لێ جا سه کول بۆ تۆ پیاوه ؟

لەسەر كە لاكى ماینە بۆرە سەگان خىنكاندويانە؛ ئەيى بەخۇا حەيفە؟

دەي جاباۋە ماینە بۆرە بۆ تۆپياۋە؟!

كابر: بەخۇا چە بېژم لە بن كە لاكى باوكت دا پساۋە! ئەۋفە قېرە ھاۋاردە كاۋ ئەي قورپە سەرخۆم باوكم بۆ ئەي باۋكە پۆياۋە پۆياۋكە گيان؟! كابر اش لەسەرىك لەسەرىك مزگىنى خۆشتى دەداتى ۋدەلى لە سەر كە جانى خوشكت داپاچراۋە؛

ئەۋجارلىي قيت دەبېتە ۋە ۋەدم وچاۋى پېرە كەلەتف: بەگريانەۋە دەلى ئەي كېمان ماۋە؛ بۆ ئىژى كەستان نەخۆش نىە ۋە كەستان نەمردگە خۆكە سمان نەماۋە گەمال باۋكى درۆزنى باۋە حېز تۆئىژى كەستان نەمردگە ۋە كەستان نەخۆش نىە ۱۰۰!

خرچەي چۆن دەخوا

كابر ايهك زۆرى ئىشتىالە خرچەي دەبى ۋدەچى لەنىۋبارىكى خرچىكى ھەلدە بژىرى ۋدەگە پى ۋدەچى لەجىگايەكى بلىندلاقى داۋىتە سەرلاقى ۋبە فېزدادە نىشيت خرچەكەي دىننېتە پېشەخويى تولىكەكەي زۆرئەستورسېي دەكادەلى بابلىن ئاغا يەك لېرە خرچەي خواردە؟

بەلى خرچەي دەخواۋئاخروەلايەكى زگىشى پاناگا.

تېرناخواپى دادى تولىكەكانىش ھەموبەجۋانى دەكروسىتەۋە دەلى بابلىن ئاغا تۆكەرىكى دەگەل بوە.

دىسانىش تېرناخواۋە جارتولىكەكانىش دەخواۋدەلى بابلىن ئاغا كەرىكىشى پى

بوە،

ئاخركەمتر ۋاھىيە پىئاۋەمىۋەي تېرىخوا تېرناخواۋ؟ دەست دەكا بەتقورتاندىي

تۆۋەكەش ھەم دەك دەك دەقرتىنى ۋدەلى بابلىن ئاغا كەلەبىكىشى پى بوە؟

.....

پياوې نامه رد رپوي گوناني ده خوات

مام شه خسه و، شه ختو، پټکه وه به په فاقه تي ده سه فه ري دابون دياربو رپيه کي دوريان ده پيش دابو، يان هرگه رپيده بون، هرکه سه به شي خوي بره ناننيکي پي بو؛

وه ختيکي برسي بون شه خسه به شه ختوي گوت باجاري هرله ناننيکي بخوين باخه سار نه بن. ده پيشدا باناني تو بخوين، نه گره خه لاس بو دوايه ناني من ده خوین.

به لي نه و پياوه بي فيل بو، قسه که ي لي قه بول کرد، ناني شه ختويان خوارد چه ندجاران هه تا خه لاس بو، دوايه شه ختو پوي ده شه خسه ي کردوگوتي ناني من خه لاس بو نه و جارينه با ناني تو بخوين؛ شه خسه ده لي نه خير نه من ناني خومت ناده مي؛ شه ختو :جاچون نام ناده يه ي؟! : چوني ده وي؟ نانت ده مي ناني خومه. شه ختوي فه قير: چون نه تو هه تا ناني من خلاص بوه نانت ده گول خواردوم نيستا ده لي نانت ناده مي؟! : نه خير ناني خومت ناده مي. نه وه ي گوت وناني ده ست دايه وه ستا لي دا پويشت. شه ختوي بي فيلپش به برسيه تي له وي ماوه، نيواره بو، رپگاي بو چ جیگايان دهرنه کرد، که ميک پويشت ناشيک وه دهرکه وت زورخوشحال بو به خوي گوت نه وشوله نه وناشي ده مينمه وه نانیش په ي داده کم وبه يانیش خواگه وره يه، پوي ده ناشه که ي کردووه ختيکي گه يشتي وچو به رده رکه ي ديتي وگوتي نه ي نه ي کورپه خوچوله چاره ي نه بوچونيو ناشه که ي وشو به سه رده ستان دا هات وتاريکايي په يدا بو، کابرا وه نيگه راني که وت وگوتي هه ياران نه با دا درنده يه ک، شتيک په يدا بيت، به برسي اي تي بشخوريم باله جيگايه کي خو بشارمه وه، چوله به رزه لانه ي ناشي دا خوي شارده وه، دواي خوشاردنه وه ي ده نگه ده نگ په يدا بو گويي لي بوگورگ و رپوي و ورج پټکه وه قسه يان ده کردن و زوريش که ي فسخوش بون وپي ده که نين و، له مام رپويان پرسي: نه ري نه تو بو وا که ي فسخوشي خوقه ت وانه بويه؟

رپوي: له فلا نه جيگايه ي نه وه بان بانکيک له به ياني را هه تا کو نيوه رپيه ليران ديني ته دهر ي وله به رتاوي هه ليان ده خات وله نويز يش را هه تا کو نيوار ي ده يانباته وه ژوري، هه ر سه ري نه و بان بانکه ي ده کم بويه که يغم وا سازه ويچ ناگام له دونيا يه نيه.

ئه‌وجارپویان ده‌گورگی کرد: ئه‌دی ئه‌توبۆوا که یفخۆشی چت کردوه؟! گورگ ده‌لێ: ژنی پاشای شیت بوه‌وکه‌سیش ده‌رمانی نازانی ته‌واوی مه‌پوگاپان و به‌رغه‌ل و ... به‌ره‌للانه، هه‌رچی پیم خوش‌بیت ئه‌وی ده‌خۆم بۆخۆم سه‌رپشکم؛

دوايه‌ لێ یان‌پرسی: جا ئه‌وه‌که‌ده‌لێ ژنی پاشای شیت بوه‌ده‌رمانی هه‌رنیه‌یانای زانن. گورگ ده‌لێ ده‌رمانی هه‌یه. وکه‌س نایزانی؟ لێی ده‌پرسن چاکه‌ده‌رمانی چیه؟! گورگ: ئه‌وه‌به‌رانیکی شین‌به‌ش ده‌گه‌ل مه‌پێ ماله‌پاشایه‌بیکۆژنه‌وه‌وبه‌میشکی ئه‌وبه‌رانه‌ی ته‌واوی به‌ده‌نی ژنی پاشای پێ چه‌ورکه‌ن وکه‌میکیشی ده‌پۆنی دابۆ سورکه‌نه‌وه، بیخوات چاک ده‌بیته‌وه‌وچه‌له‌می لێ ده‌پۆی.

ئه‌دی مام ورج ئه‌تۆ چۆنه‌وا شادی؟ ورج: له‌فلانه‌جیگایه‌ی کانیه‌کی لێ به‌ره‌وه‌ی کانیه‌کی، شه‌ش، حه‌وت داری لێن، له‌بن ئه‌و دارانه‌حه‌وت کوپه‌خه‌زێنه‌ی تێدان، له‌بن داره‌گه‌وره‌که‌ی داده‌نیشم، بۆنی ئه‌وخه‌زێنه‌م بۆ دیت واده‌زانم تازه‌له‌دایکی خۆم به‌وه‌له‌دبومه.

به‌لێ پۆژ ده‌بیته‌وه‌وشه‌ختوی دل وده‌رون پاک زگی تێرده‌کات وده‌چی دێارنه‌دیاری بان‌بانکی داده‌نیشی و به‌بێ ده‌نگی، هه‌رکه‌دیته‌ئه‌وه‌بان‌بانک، لیره‌کان ده‌باته‌وه‌ژوړی، غار ده‌داته‌بان‌بانکی، وه‌مولیره‌کانی کۆده‌کاته‌وه‌ودیان باته‌وه‌مالێ یاجیگایه‌کی دیاری کراو؛ ئه‌وجار ده‌چیت کوپه‌خه‌زێنه‌ی بن‌داران ده‌بینیته‌وه، ئه‌وانیش ده‌ردیته‌ی، دوايه‌وه‌دوی پێ وشوینی ماله‌پاشای ده‌که‌وی ئه‌وه‌یه ته‌ماح قه‌ت پرنابی وده‌چیته‌ماله‌پاشای وده‌لێ ئه‌من هه‌کیمی شیتانم؛ پاشا ده‌لێ ئه‌گه‌ره‌وژنه‌م بۆچاک که‌یه‌ره‌هه‌رچی لیت بۆیم ده‌ت ده‌می و ئه‌گه‌ر چاکیشی نه‌که‌یه‌وه‌له‌سه‌رت ده‌ده‌م قه‌راری من ئه‌وه‌یه؛ جا ئه‌گه‌ر پیت چاک ده‌بیته‌وه‌ده‌ست به‌ده‌رمان کردنی بکه‌و، ده‌ناخۆبه‌هیلک مه‌ده، کابراش هه‌ربه‌قه‌سه‌ی گورگی گوتی ژۆرچاکه. ناردی به‌رانیان هێناوه‌وگوشتیان وه‌ومیشکه‌که‌یان ده‌ره‌ینا ته‌واوی به‌ده‌نی ژنی پاشای پێ چه‌ورکردوه‌ستوریشی دابرتکی له‌ئه‌ومیشکه‌ی بۆسورکه‌نه‌وه، ئه‌ویشیان سورکردوه‌و دایان به‌ژنی پاشای و خواردی و پاش چه‌ندپۆژتکی چاک بۆوه؛ پاشا

هه رچه ندی شه ختو ویستی زیاتریشی دایه، هه رده وچه ندی ژدهی دا توشی شه خسهی
 په فیقی بو (نه گهر نانی نه دابویه) کابراکه ئاواي چاپی کت نه گه رده و له مه ندبوه،
 لی پیرسی: نه وه نه وه مولیره و زیرو پولت له کوئ و ده دستک وتوه؟! شه ختو که هه روا به
 دلپاکي وبه بی قیللی بوی گیراوه، کۆنه ناشه که شی پی کوت که له کوئی و هیچ بیرکی ناحه زیشی
 لی نه کرده وه، کابرای نامه رد چوله جیگای شه ختوی خوی مات کرد و پاش چهند شه وان
 جان هه وهر خربونه وه، به لام به پیچه وانهی جاری پیتشو، هه مویان تورپه ونا پر حهت بون،
 هه ریه که ی لوتی ده لایه کی بو پویان ده مام پتوی کرد: نه ری مام پتوی بؤواغه مگینی؟!

: جا چۆن غه مگین نه بم؛ نه بان بانك ماوه نه لیره سهیری چه بکه م!

: نه دی مام گورگ نه تو بؤوا تیکچویه؟: جاخو ژنی پاشای چاک بۆته وه وه مومالات

به ساحیب بونه ته وه به سه وپی سه یانیش تخون مه پوبه رغه لم ناکه ن

ده لئین وه لالا مام ورج نه توش وا دیاره ناره حه تی، نه تو بؤ؟! :

خه زینه کانیان ده رهیتان؛ هیچ که یفم نه ماوه خوئیتسا ناچه بن داره کانیش،

دوا به خو به خو گوتیان نه وشه وهی پیکه وه نه ویا سه مان کرد وه ئیره که سیکی لی بوه

ئاوا له مه حاللی بوه بنی ئاده م شیري خاوی خوارد وه وته ماعی زۆره، په نگ بی بؤ قسه و

باسی دیکه هات بیتته وه، با پاو یکی لی دابه شین بزاین تو له ی لی ناکه ی نه وه،

نه وانه هه ستان پاری لی دابه شن و کابرای نامه رد له ترسان چۆ ده دۆلاشی ئاشیوه؛

ورج دیتته وه به لام ده دۆلاشی وه نه ده چو، نه و جار گورگ له سه ره وه را بؤی شو پ بؤوه،

شه خسه داخزا خورای و هه ر به داران ده لمبۆزی گورگی ده کوتا، ده گهل هه لات هه لات

وخوشار د نه وهی وخو پ خشان دنی پاتو لیشی هه مو درابوو. هیچی به لاق وله تهران وه نه مابو،

ناگای له خورای نه بو له ترسی گورگی، هه تاله بنه وه را مام پتوی هه رد وگونی خواردن

ونه وبه شی خوی تو له لی کرده وه کابرا ش چی وه ده دست نه کت و هیچ پتویش گونی

خواردن، جا له به ره نه و حه کایه ته یه، که ده لئین پیاری نامه رد پتوی گونانی ده خوات.

خودای نه‌رزی

وه‌کی میژو بۆمان ده‌گیرێته‌وه له زه‌مانه‌کانی پێشودا مه‌غولیه‌کان وه‌کو چه‌نگیز و مه‌لاکۆ ته‌یموره‌ شه‌ل، خه‌لکیکی زۆریان کوشتبو که ده‌حیساب نه‌ده‌هات، جا نه‌مه کارمان به‌ئو خه‌کایه‌ته‌ دورودریژه‌ی نیه؛ به‌لام له زه‌مانی مه‌لاکۆخانی مه‌غولدا کابرایه‌ک له ده‌شتی خۆپاسانی زۆر سه‌ری حال دانیشته بو وه‌کو چ نه‌کراییت، که‌چی مه‌لاکۆخان چ ولاتی نه‌هێشتبوته‌وه‌نده‌ی خه‌لک کوشته‌بو، مه‌رده‌هیسابیش نه‌ده‌هات؛

وه‌ختیکی له‌شکری مه‌لاکۆی گه‌یشتنه‌ده‌شته‌که‌ی وکابرایان دیت ئه‌وه‌دانیشتوه، مه‌لاکۆخان نه‌گه‌رده‌ییبینی وده‌لی ئه‌وه‌کێیه‌ئاوا بی خه‌م دانیشتوه دابچون بی هێنن بزانم چه‌کاره‌یه، چه‌ند که‌سیک چون لی‌یان‌پرسی: ئه‌تو چ کاره‌ی؟

کابرا نه‌گه‌رنه‌وله‌شکهره‌ی دی زۆریان لی ترسا. هه‌ربه‌سه‌رزاری داهاات وگوتی ئه‌من خودام! ده‌لێن چۆن خودای؟! ده‌لی به‌لی ئه‌من خودام.

نه‌یان وێرا ده‌ستی لی بده‌ن یا هه‌یچی پی بلێن ئه‌و خه‌به‌ره‌یان به‌مه‌لاکۆی گه‌یاند، مه‌لاکۆ بو‌خۆی هات و لی‌پرسی ئه‌تو چ کاره‌ی؟ کابرا گوتی ئه‌من خودام؟ خودای نه‌رزیم.

مه‌لاکۆ ده‌لی ده‌توانی سابیتی که‌ی؟

کابراییه‌وه‌ببوکه‌ته‌فکران وگوتی چ ده‌لێن بو‌وه‌دی‌بینم! مه‌لاکۆ ده‌لی ئه‌مه‌پیاویکمان هه‌یه زاری چوکه‌یه، برێکی بو‌گه‌وره‌که‌وه‌مه‌رنه‌وه‌نده‌مان له‌تۆ ده‌وی؛ کابرا: ئه‌من ده‌گه‌ل خودای ئاسمانی قه‌رارمان هه‌یه‌مه‌ر که‌سیکی هه‌ر کونێکی له‌پشتینده‌ره‌ژیری هه‌بیت چوکه‌بی وداوا بکات ئه‌من بو‌ی گه‌وره‌ی ده‌که‌م به‌لام کونی له‌پشتیتندی هه‌وراز؟ کاری خودای ئاسمانیه‌ی و ئه‌من ده‌خاله‌ت ده‌کاری خودای ئاسمانی‌دا نا که‌م ده‌بیتته‌مو داخه‌له‌.

مه‌لاکۆ شوکر زۆری پی پێکه‌نی و به‌سه‌لامه‌تی به‌جێیان هێشت.

نه خواردوو له سمنلان مه یوو

کابرایه ک ژنیکی زۆر جوانی هه بو، ئه و ژنه چهنده جوان بو، ئه وهندهش به ناموس بوونه وهندهشی میرده که ی خوش دهویست، هه تیویکی خویپله له کۆلی نه ده بۆوه، پێی پی ده گرت و له بهری ده پاپاوه و ... ژنهش له بهر هه یای خۆی هه تا ئابپوی نه چیت، پۆژیکی له گه ل میرده که ی باس ده کات که فلائه هه تیوه پێگام پی ده گرت و له کۆلم نابیته وه ده ترسیم ئابزوم به ریت؛ کابراش ده گه ل ژنه که ی پراویژی ده که ن وه لێ به هه رجوریکی بی بی هینیته مالی جاده ردی ده زانم.

به لێ؛ هه تیو دیسان پسی پی ده گرت. ئه ری ئاخو دلم توقی، مردم له سوپیانت؛ پوحمیک ... !

ژنه: هه ره له کۆلم نابیه وه؟! هه تیو: نه به خوا، یان ده بی قه ولم پی بده ی یان له سه ره تو ده بی بکوژیم. ژنه بۆنه وه ی خاترجه می کات و، نیگه رانی نه مینی ده لێ ئاخو نه گه رنه تو قه ولم پی بده ی پازم له لای که س ئاشکرا نه که ی و هه ره له لای خۆت بیت، نه وه می نه منیش قه ولت پی ده ده م. هه تیو: هه ره که ی ده لیم یان ده بی قه ولم پی بده ی یان له سه ره تو ده کوژیم. هه ره ئاواش قه ولت پی ده ده م، له خۆم و له خۆت زیاتر که س نه زانی. ژنه: زۆر چاکه نه وشۆ میرده که م له مالی نابیت له سه ر نان خواردنی وه ره. به لێ هه تا پۆژ ئاوابو و شه و داها ت هه تیو. وه ختا بو شیت بیت هه ره به ته واوی تاریک نه ببو، خۆی ده ماله کابرای هاویش، ئه و ژن و میرده کاره کانی خۆیان زۆر به جوانی پێز کرد بون. هه تیو که له ده رکه ی دا ژنه ده رکه ی لی کرده وه و خه ریک بورا مالی بۆ به ریت ژنه بو خا فلان دینی پیی گوت نه تو بۆابه تالو که ی؟! هه تا به یانی نا هیلم بپۆیه وه، خۆ هه مو پۆژی گوله م نا چیت سه فه ری و نه توم وه ده ست که وێ! به نه و جو ره ی نه به یشت ده ستی لیت داو گلاری کات هه تیو به نه و قسانه نه رخه یان بو بی ده نگ دانیش، هه ره پاشی دانیشتنی وی له ده رکه یان دا، ژنه زانی میرده که یه تی بانگی کرد: کێیه! کابرای میردی ولای داوه و وگوتی نه منم ژنه: حا کوپرا هاتی وه؟! میرده که ی: بلیم چی بۆم جو رنه هات! ژنه: پاره سه ته ئه وه له سه ر جی نوێژیم

ئێستا دیم. هه‌تیوده‌لی جاجم‌لی‌ده‌که‌ی خۆ‌خانوبه‌ره‌ی ئه‌وسه‌رده‌می به‌تایبه‌تی مالی
 فه‌قیر هه‌ردیوێکیان هه‌بوو چه‌دیوی دی به‌سه‌ره‌وه‌نه‌بو؟ ژنه: چت‌لی‌بکه‌م؟! هیندیکیان بزنیان
 ده‌لایکی ژورئێ کردبون وگوتی شمه‌کانت فرێده هه‌رنه‌وکرسه په‌شه‌ت با ده‌به‌ردابیت و
 بچۆ نیو ئه‌وبزنانه‌ئه‌گه‌رنوستین ئه‌توش ده‌رکه‌ی بکه‌وه‌وپوۆ. هه‌تیو به‌ناعیلاجی به
 قسه‌ی ژنه‌ی کردوچۆو نیو‌بزنان و ژنه ده‌رکی له‌ می‌رده‌که‌ی کرده‌وه، هاته ژورئێ وای
 پرسى بۆ وازوهاتی‌وه، قه‌رار نه‌بو سبه‌ی نئێ پاش‌نوێژئێ بی‌یه‌وه؟! کابراگوتی وه‌للأ
 کاره‌که‌م بۆ‌جورنه‌هات ئه‌وامام کابرایه هه‌رله‌مالێش نه‌بو، هه‌تاسبه‌چتئێ له‌وئێ چم‌کردبا؟!
 ژنه: باشه ده‌ی. کابرا هینده دانانیشى وه‌تیویش ده‌نیو بزنان دادیسنئێ به‌ ژنه‌که‌ی
 ده‌لئێ ئیشتیام لێ‌یه با‌کاریکی وابکه‌ین، ژنه‌ش هه‌روه‌کی قه‌راری دایان نابو، برێکیشى
 زیادکردو: ئه‌رئێ ئه‌وه‌بو هه‌رچاوت پێم که‌وت وئیشتیات ده‌شتئێ هه‌موپوۆژئێ به‌ئه‌وناوه
 ساره‌ی نه‌حه‌مامێک وه‌... خۆم پئێ‌ناشوړئێ نابى، کابرا. برێکی له‌به‌ر ده‌پاړتته‌وه‌ژنه‌خۆی
 بپوړوت ده‌کاته‌وه‌وله‌پێش چاوی هه‌تیوی ئ... ی خۆشیان کردو، پاش ده‌موکیکی
 دیسان دا‌واله‌ژنه‌که‌ی ده‌کا: به‌خوای نابى. کابراش: به‌خوای نه‌مه‌دی‌یه‌ی ئه‌وجارده‌چمه‌زگ
 ئه‌و بزنانه‌! ژنه: که‌یفی خۆته‌چه‌ده‌که‌ی بکه‌! کابرا ده‌چیتته‌نیو بزنان وه‌به‌ر هه‌تیوی
 ده‌نیشئێ وکاری ده‌گه‌ل، ته‌واو ده‌کات و‌دوباره‌ی ده‌کاته‌وه‌له‌جاری سی‌هه‌م دیسان به
 ژنه‌که‌ی ده‌لئێ با‌کاریکی وا بکه‌ین! ژنه هه‌روای جواب ده‌داته‌وه‌و: کوپ‌پاديسان ئیشتیات
 چوێ‌وده‌لئێ به‌خوای نات ده‌مئێ کابراش هه‌روا ده‌لئێ نه‌مه‌دی‌یه‌ی ئه‌منیش هه‌رواده‌که‌م
 .ژنه‌ش ده‌لئێ چ ده‌که‌ی بکه‌، بۆ‌جاری سی‌هه‌م که‌هێرشئێ بۆ‌هه‌تیوی ده‌بات مه‌منابه‌زه‌به‌ری
 دو‌جاره‌ناپه‌حه‌ت ببو هه‌موشتیکی له‌بیرده‌چیتته‌وه‌ ده‌باله‌خۆی دا‌گوتی ئه‌گه‌رنه‌وجاریش
 تخونم بیت ئه‌و سه‌گ‌بابه‌ده‌مکوژت، ئه‌گه‌رکابرا لئێ نيزێک بۆ‌وه هه‌تیو ده‌لئێ بۆ‌سه‌گ باب
 هه‌رنه‌من بزنیان،

ئه‌وه‌یه سه‌رنه‌نجامه‌ی ناپاکی وته‌ماح ده‌ناموسی خلکی کردن؟! ...

وای تیخیره

چۆبوه خوئییه له گه رانه وهیدا ده چۆمی كهوت، كه ره كه ی خینكاویه كورتانه وه به
چۆمی دا پۆیشت و خوئییه كه شی بوۆه به ناو، به ناعیاج به سه لتی گه راوه بۆمالی
دايك بێخه بهر له هه موشتیكی، لیتی ده پرسی: نه دی پۆله كوا كه رو بارت؟
كوپه كه ده لی دایه گیان كه ره كه م لی ده چۆمی كهوت و خینكاویه كورتانه وه
ده گۆمی كهوت و پۆیشت خوئییه كه ش بوۆه به ناو.
دایکی: گوی له كوپه كه ی بوئه گه رده لی چی ولیتی حالی ده بی كوپه كه ی ده لی چی
ناخر دایکی فه قیرته نیاده سحیب و سلّوه تی به ش مابون له دونیا یه بیریشی لی نه كرده وه
نه وقسه چاكه ویان خه راپه،؟

له سه ره خۆده لی ده ی كوړم به لكو وای تی خیره!
كوپه ده لی دایه گیان ق... ی توی تی خیره؛
كه ره كه م خینكاوه و خوئییه كه شم به ناوی دا چوه چی تی خیره!!!
د یسان دا یكه كه وای بیرلی ناكاته وه و بیده نگه ی لی ده كا وهیچ نالی؟؟

جوتیر و کوپەزێر

دەلێن کابرایەکی جوتی دەکرد ،بەھۆھۆ بەبابەوێت دەبەرمرم گاشین ھەمولەشی بەئارەقەو.ووزریش ماندوپی خۆش بووئەو.وہختەئێ دابیانیکی بۆھەلگەوێ وپێک بەسیتەوہ.لەناکاو خەرەیکی لەگاسنی ھات، تەماشای کرد؛ چونکە ئەو زەمانیش وەکو سائەکانی ھەزاروسێ سەدوشیستی بەئەولادەکە ھەموچاک و پیرو قەبری پیاوچاکەکانیان داوئەتوہ خەبەرئێ و جۆرە شتانە ھەبو؛ بەجوانی کە تەماشای کرد کوپەلێک بوئەگەر سەری کوپەئێ کردوہ، پڕ لە لیرە؛ دیارە کە دیتنەوێ شتی وا چەندە خۆشە وری دەدابەپیاوی، کابرا لەشایان گەشکەبو؛ کوپەئێ دەرھیناو، دەئەو وہختەئێ دا سوارێک بەپیتەدا دەھات،لەئەولادایان دەپروانی پیتەکەلەقەرەغ زەویەکی بوئاوپیکی و جوتیریش داو ، جوتیر کە ئاوردانەوێ سوارێ دیت، پەوانە کوپەلەئێ دە تورەکەئێ ناو حاشاری دا و گوتی؛ بەخوای ئەوہ ئەوسوارە ئاگای لێبۆہ، وئەوہ دەچیت بەپاشای بلی، با بانگی بکەم بیدوینم بزائەم ھیچ ناڵێ.مام پیرۆت:ھۆئێ کاکی سوار: کاکی سوار! سوار:بەلێ:بێ زەحمەت ھەتا ئێرەوہرە. کابرای سوار چووبۆ لای مام پیرۆتی؛ فکری ھەمو شتیکی کردبە فکری ئەوہئێ نەدەکرد کە ئەو جوتیرە کوپەئێکی لیرە دیتۆتەوہ، بەلام فکری دەکرد کارێکی بەوی ھەئێ. سوار:کاکی ماندونەبێ! مام پیرۆت دەلێ خوا عافوت کات بوخۆت ماندونەبێ. سوار:خوات لێ پازی بیت، کاکی جوتیر ئەمنت بو چیئە؟! مام پیرۆت:ئەری بە فکری تو ئەودپوانە بدروم یان بیان سووتینم؟ سوار:جا کاکی ئەگەر بیاندرۆی پەلیی دەبیت و دپوشی ھەردەبیت، بەلام ئەگەر بیانسووتینی ئەوانەئێ ھیچ نابن توویشی نامینی. مام پیرۆت:جا باشەئەگەر وابیت دەیانسووتینم، بەلێ سوتاندنیان چاکترە. زۆر باشە.

کابرای سوارخوا فیزی لێ کردو لەزەویەکی وەدەرکەوت، دە فکری خۆیدا گوتی جا پیاو ھێندە نەزان دەبیت! ئاوپیکی دیکەشی ویدا، دیسان مام پیرۆت گوتی بەخوای زانیویەتی وئەوہ دەچیت بەپاشای دەلێ؛ دیسان بانگی کرد:کاکی سوار! توخوا تائیرە بگەرێوہ. کابرای سوار گەرپاوە بو کەن مام پیرۆتی و نچت دەوێ بابم؟ مام پیرۆت: ئەری

کاکه نه وره وهی به که شاو بکه م یان به سهر دیر کټه یان باشتړن؟! سوار: که شاویش باشه به لام سهر دیر قایم تره. مام پیرۆت: جا نه گهر و ابیت به سهر دیری ده که م. سوار: به خواي جا بوخوت باشتړ ده زانی. سوار وه پټ کټوت وله سهر پیته، ته ماشایه کی مام پیرۆتی کرد و له به رخویه وه گوتی جا نه توجوتیږی نه زانی که شاو باشتړه یا سهر دیر!

مام پیرۆت چاوی له چاوی گردنی سواری بوگوتی، به لټی زانیویه تی وده چیت به پاشای ده لټی؛ دیسان بانگی کابرای سواری کرد: کاکي سوار! کاکي سوار! توخوا بگه پټوه کاریکي دیکه شم پیته. سوار: ناخ؛ هاوار؛ له دهست نه وکابرایه ی نه جاتیم نابیت، ده لټی شیته، بوجاری سیهم گه راوه بولای مام پیرۆتی. گه بیشته لای: به لټی؛ چیه؟! چت ده وی دهی مام پیرۆت چه برسیاری دیکه ی نه بو؟! نه ری کاکه نه و گایه چاتره یان نه وی دیکه؟! کابرای سوار: جا بام نه من چوزانم، گاجوت، گاجوتی خوتن بوخوت جوتیان پی ده که ی نه من چ بلیم! نا! نا! نه تو چاتر ده زانی پیم بلټی. سوار دیتی کابرا ده ست به ردار نابیت پیی گوت هه رگایه کی راست پروات و خه تی خوار نه کات و مانی نه گری نه و گا، گای چاکه. مام پیرۆت: نه و گابازوه نه وی نه تو ته عریفی ده که ی وایه. سوار: جا نه و گایه له گایه که ی دیکه ت چاتره. کابرای سوار وه پټ کټوت، که گه بیشته سهر پټیه که ی ناوړی کی ویداوه، دیسان له به ره خویه وه بریکیشی ده ست و سهر بزاوتن و گوتی پیم وابی نه وکابرایه ته واو نه، ده ناچون گاجوتی خویه تی و بوخوی جوتی پی ده کاوله من ده پرسیت نه و گایه چاتره یان نه وی دی چابوله کولم بڼوه خه لاسیم هات له دهست نه وکابرا شیته ی؟! مام پیرۆت که دیتی سوار دیسان ناوړی ویداوه گوتی، نه خیر زانیویه وده چی به پاشای بلټی، بویه هه رئاوړان ده داته وه بانگی کرد: هوی کاکي سوار! توخوا وه کاریکي دیکه شم پیته! سوار: نه ی کوړه خوله کولم نابیته وه به شیتم ده زانی وه للا نایه م. مام پیرۆت: وه للا دیتی! سوار: وه للا نایه م! سوار نه وه ی گوت و پکیفی لیداو هه لات پوښت. هه ر سوار هه لات، مام پیرۆت داروباری هاویشتنه سهر نیری و توره که لټی (کوپه که ی تیداو) له پشستی به ست وهاته وه مانی،

مام پیرۆت ژنیکي ژور زاناو زیره کی هه بو، نه گه رچاوی به میړده که ی که وت و ناوا زوو

له جوتی پرا هاتیووه، زانی شتیك پوی داوه، مام پیروٚ بانگی ژنه که ی کرد: خه زال دا نه و گایانه داکه! خه زال غاری دا گایه کانی داکردن: نه دی نه وه نه تو بۆکوئ ده چی؟!

مام پیروٚ نه من ده چمه دیوانی پاشای. خه زال شکیکی کرد: وهره ژوری ماله حاجی مه باسی ماستیکی نه و نه ده خوشیان بۆهیناوین؛ وهره پاروه نانیکی بخۆنه منیش برێك تفاق ده پیش گایه کان ده که م، به لئ؛ خال پیروٚ به نه و جوره ی فریودا توره که ی له خۆی کرده وه، بۆ وهی ژنه که ی فکری نه کات ده ناخۆنا گای له هیچ نه بوهره رشکیکی کردبو، توره که ی له ده ری دانا. خه زال نان و ماستی بۆ مام پیروٚ داناو به به هانه ی گایهینانی چۆ ده ری، کوپه لئ ده توره که ی دا دیت، ده ری هیناو، ده کۆخی نا. به ردیکی وه کو کوپه لئ خپ و له باری له ده رکئ بۆ ده توره که ی ناو،

مام پیروٚ دوسی پاروی نان خوارد نه و ماسته ی خه زال ده یگوت، هه ونه بو، نه یزانی بۆ فریودانیه تی به تالۆکه هاته وه ده ری بی نه وهی ته ماشای توره که ی بکات چونکه خه زال زۆر زانایانه ده که لئ هاته ده ری، توره که ی له خۆی به ست و چوبۆ دیوانی پاشای که گه ییشه باره گای پاشای، جوابی ده رکه وانی نه داوه ناخیره که ی ئیجازه یان بۆ وه رگرت؛ چۆ ژوری له شایه نه وهی خه زینه ی بۆ پاشای هیناو. توره که ی له خۆی کرده وه وله پیش پاشای به عه رزیی داداو، به ردیکی خریلکه هاته ده ری که چاوی به نه و به رده ی که وت وه ک تاسانی تاسا، پاشاو وه زیرونایب که چاویان به نه و وه زعی که وت وه به رده خپه و کابرا ناوا به راشکاوای بیته دیوانی پاشای لییان پرسی نه وه چیه؟! نه و به رده ت بۆ هیناو ته ئیره. مام پیروٚ نه شه مزاو کوتی نه وه ده که ل خیزانم گرتومان کردوه، نه من ده لیم نه و به رده نیوپوت ده بیته خیزانیشم ده لئ نیوپوت نابیت، هه موان زانیان نه و قسه وانیه. پاشا زۆر هیدی و له سه ره خۆ پیی گوت ته رازو هه بو کیشاباو مه علوم ده بو؛ مام پیروٚ ناخر قوربان له حرۆر جه نابی پاشای باشتربو. وه زیریک نه گه ر چاوی به کابرای نه و به رده خپه ی که وت به پاشای گوت وانیه، نه و کابرایه شتیکی دیوه، پاشا گوتی شتی چی دیوه؟! با برؤا، وه زیر گوتی نه خیر قوربان شتیکی دیوه،

هینایان ده دیوکیان کرد، ده رکه که ی کون کون بو بریک ده وی دابو له کونه کان را ته ماشایان کرد به دهستان، ئیشاره ی ده کرد و ته عه ججوبی ده کرد، کوپه ولیره کانی دینانه وه به رفکری خوئی؟ هینایانه ده ری و لی یان پرسى: نه وه چت ده گوت؟!

مام پیرۆت: هیچم نه گوتوه: چۆن هه ر به دهستان ئاوات ده کردوسه رت پاده وه شاند؟ نه ها! نه وه ده مگوت پاشا که لله ی ده له ی که لله ی دیویه، قینگی هینده زه لامن ده له ی سه کۆی پینه چپانه ... سی دایکیشی نه وه ندوکه یه چۆن تیه هاتوه؟!!

پاشا بریک پیکه نی و گوتی به ره لالی که ن بابروا.

هه ره وه زیره گوتی نا قوریان! شتیکی دیوه، نه و جار هینایان ده دیوکیان کردو به دوکه لی کایه قانگیان دا. مام پیرۆت وه پشم و هۆر که وت هاواری کرد، ده رم هیننه وه پتووده لیم، هینایانه ده ری وه زیرو پاشا هه مو پاوه ستابون پتیا ن بلئی، ده ی بلئی بزائم. مام پیرۆت زانی بوئی ده چیته سه ری خوئی لی شیت کردن ده لی پاشا! پیاو به دوکه لی کایه زو ده خینکی، جاریکی دیکه هینده که ره به، که س به دوکه لی کایه قانگ مه ده.

دیسان پاشا گوتی به ره لالی که ن بابروا، وه زیر گوتی نا! پاشا! شتیکی دیوه، به لی هینایان ده مه ریان ویدان وکه بیان له وه پتیی. گوتیان نه وه ده مه رپن مام پیرۆت: به لی ده مه رپن، ده که سیشیان هینان وگوتیان نه وه ش ده که سن: به لی ده که سن: هه ره که ی مه پتکی بگرن. هه ره که ی مه پتکیان گرت. دوباره گوتیان ده مه رته واوون؟! مام پیرۆت: به لی ته واوون: ده برۆه تائیوارئ بیان له وه پتیه ئاگات لپن؟ گوتیان بابزاین هۆشی هه یه ده زانی بیان له وه پتیی و هه مو ان دینیتیه وه. خه زال ئاگای لی بو. زانی خه ریکن فیلتیکی لی بکه ن کوپه که شی چاک شار دبووه چو بریک مام پیرۆتی خافلاند، به بیانوی نان خواردنیک یا ... هه تا هاته وه مه پتکی لی دزی، مام پیرۆت زانی مه پتیک نه ماوه به لام وه سه ره خوئی نه هینا وونه شی ویراییان بژیرتیه وه. ئیوارئ مه ره کانی بردنه وه نه گه ربژاردیان، تۆمه ره مابون گوتیان نه وه تۆمه رپن؟! مام پیرۆت: به لی تۆمه رپن. تاخر به یانی ده مه رپ بون: به لی ده مه رپ بون: نه دی نه وی دیکه چی لی هات؟! مام پیرۆت: هه ره وه نه ده بون. دوباره پرسیاریان لی کرده وه

باشه ناخربه یانی ده مه پنه بون مام پیروٚت: به لئی ده مه پون نیستا خوٚنمه پماون ، مام پیروٚت: به لئی نوٚمه پماون نه دی ئه وی دی چی لی ٚ هاتوه، مام پیروٚت: هه رنه وهنده بون. پیاوی پاشای بانگیان کرد. ده که س هاتن. گوتیان نه وه ده که سن! مام پیروٚت: به لئی ده که سن: مه پره کانیش ده بون: ده لئی ده بون ئه ری بوٚمینه دی ده لئین! هه رکه سه مه پئیکی بگرن. هه ریه که مه پئیکی گرت، پیاویٚکیان بیٚمه پماوه. گوتیان باشه نه دی مه پی وهی کوانی؟! مام پیروٚت: دهی خوٚنه من ده سستی ئه وه م نه به سستیون بابوٚخوی وه کوٚنه وانی دیکه مه پئیکی گرتباوه. چی لی بکه م پاشاگوتی بابهلئی گه رین بابرواخوٚنه وه شیتته! وه زیر دیسان گوتی قوریان شتیکی دیوه وه منی ده. پاشا: باشه نه وه وه توٚم دا بزائم چی لی ده که ی؟! نه و جار وه زیر بالتوی خوی ویدا گوتی برؤ نه و بالتوی ی بفروشه. مام پیروٚت بالتوی به سه رشانی دادا به کوچی دا هاته خوار: قه زاقه دهر پیگای که وته دهرکی مالنه وه زیری، به ویدا هاته خوار و. ژنی وه زیری له دهرکی قه ده می لی ده دان، چاوی به بالتوی که ی وه زیری که وت ناسیه وه وبانگی کرد: کا برا داوهره! مام پیروٚت هات: به لئی چت ده وی خانم؟ نه وه نه و بالتوی ی چ لی ده که ی؟

مام پیروٚت: ده یفروشم. خانم: به چه ندی؟ مام پیروٚت: به تمه نیک و ٠ کی خانم ده لئی برؤ برؤ قسه ی بیٚچی بوٚ ده که ی؟ مام پیروٚت: جا خانم مه یکره! مه جبورم نه کردی نه من مالی خوٚمه و ئاوی ده فروشم. مام پیروٚت پویشیت و ژنی وه زیری به قه ره واشیی گوت، به خوای بالتوی وه زیریه ده بیٚ بؤ کوئی به ریت؟ قه ره واش: خانم خوٚنه من ده نگی ناکه م نه گه ر پیٚت خوٚشه هه تا بانگی که م لیٚ بکره. ژنی وه زیری بوخاتری بالتوی وه زیری که به خوٚپایی نه چی ده لئی دا بانگی که. قه ره واش به غار وه دوا ی که وت، مام پیروٚتی هیٚناوه، دوباره لیٚ پرسسی: نه گه ر ده یفروشی چه ندی ده لئینی هه تا پولٚت ده می؟ مام پیروٚت: خانم عه رزم کردی له وهنده ی که متری ناده م جا بوٚخوٚت ده زانی. به لئی خانمی وه زیری بالتوی وه زیری به دلخوای مام پیروٚتی له مام پیروٚتی کرپه وه. پولٚت و حه قه که ی دایه و مام پیروٚت به که یف خوٚشی گه پاوه بوٚ دیوانی

پاشای، پوله که ی له پیش پاشای دانا؛ وه زیر و نایب وه زیریش بوخوی له وی دانیشتبو؛
چون بالتؤیه کت به تمه نیکی داوه؟! ئه وه به کیت فروشتوه واهه رزان؟

مام پیرۆت: به ژنی وه زیرم فروشتوه ده لئن به تمه نیکت فروشتوه؟ ناوه لالا؛
به تمه نیکی وبه... کم فروشتوه. نه گه روای گوت، وه زیر پوی لی وه رگیتراونۆری پی نا
خوش بو، هه رای فه راشی کرد: وه ره نه وپیاهوی به ره له ده ری شاری به ره لالی که ن خوشیته،
نه و جار پاشا گوتی: نا! نا! وه زیر! شتیکی دیوه، بریکی دیکه شی له نه ولالایان ده بزانه
چی دیکه ی لی پهیدانابی پاشا دوسی جار ان به وه زیری گوت ده ی ده ی شتیکی دیوه ده ی!
نه و جار مام پیرۆت هاته وه مالی، بریکی ناره ته تی کیشا، به لام له باتی ئه وه موزه حمه ته ی
تواله شی کرد بۆ وه شتیکی وای وه ده ست که وت نه گه رنرخی ئه وزه حمه ته ی هه بیت
گه بیشته وه مالی ژنه که ی پیی گوت جا هه تا ده مری بیخۆ له سایه ی ئه و. که لله یه وه.

چویلله که وه سی مسقال زێر

کابرایه ک چویلله کیکی ده گری، چویلله که لئی ده پرسی: چم لی ده که ی؟ کابراش ده لی
ده ت خۆم چت لی ده که م. چویلله که: مه مخۆسی نه سیحه تانت ده که م به نه وشه رته ی له گوئی
بگری، نه وه چاکتره له پاروه گوشتیکی من. به لی کابرا پازی بو، چویلله که ی له سه ر به ری
ده ستی دانا. چویلله که گوتی ۱- له دوای چوان مه لی ئاخ ۲- که تیوان مه که به شه و چراغ
۳- به رکوپره کانیا ن مه که به باغ، کابراش هه موی گوئی لی بون وگوتی زۆرباشه به قسه ت
ده که م، نه و جار چویلله که چوله سه رداریکی هه لئیشته وپوی ده کابرای کردو گوتی نه تو
ئه منت بو به رد! کابرا: بو، چویلله که: ! ئه من سی مسقالم زێر ده ئه وکی دایه؛ ده که ل
چویلله که وای گوت، کابرا گوتی ئاخ چون له قیسم چوی فیلت لی کردم! چویلله که پوی تی
ده کا وده لی باشه قه رار نه بو له دوای چوان نه لی ئاخ، ! خو ئه من هه مو له شم بیست
مسقال نابیت، سی مسقال زێر چون ده ئه وکی من داده حاوینه وه کابرا گوتی وه لاه ی
وایه، ده ی باشه ئه وانی دیکه م پی بلی. چویلله که گوتی نه سیحه ته ی نه وه لیت زۆر جوان
ده گویی گرت نۆزه ی ئه وانی دیکه یه جیقیکی کرد وه لفری وپۆ یشت؟!

خاچی نه ره مه نی

دوکانداریکی نه ره مه نی خاچی فروشتنیی هه بون، خاچیکی له ده ری هه لاوه سی بو بوفروشتنی؛ په له وه ریک هه موپوژی ده مات و به خاچه که ی هه لده پیا و ده پویشست، نه وکابرایه به فکری خوئی وای دانا که نه و په له وه ره مسولمانه و خاچی ناخوش ده وی بویه پی هه لده ری. بو تاقی کردنه وه ی، پیالیکی مه شروب له قه راغ خاچه که ی دانا هه مان په له وه ره مات وه، مه شروبه که ی خوارده وه، دوایه ش به خاچه که ی هه لاپیا و لیی دا پویشست نه وکابرادوکانداره زوری پی سهر بو. سهری هه لیتنا، هر چند تهیره که له وی نه مابو، گوتی نه گهرنه تومسولمانی نه و مه شروبه ت بو خوارده وه؟ به مه زه بی مسولمانان مه شروب حه رامه، نه گهرمسولمانیش نی، خاچ له لای غهیره مسولمانی خوشه ویست و موقه دده سه، بویه خاچی هه لاپیای.

هه یاس و تاقی کردنه وهی سی کوگل

پوژیکی هه یاس به نیوبازاری داده پویشست چاوی به کابرایه کی که وت سی کوئی گل دانا بو بوفروشتنی چونک کابرای پیی گوت کاکه نه وه کوئی به چه ندیه؟ کابرا، ده لی به سیریکیه. هه یاس سیریکی ده رهینا. وه کابرای داوگوتی مه عنای نه و کوئی یه پیم بلی؟ کابرا ده لی نه و خاکه وه سهر نه و که سه ی ئیعتیار به زالمان ده کات. هه یاس سیریکی دی ده رهینا وه کابرای داوگوتی مه عنای کوئی دوهم چه بانه ویش بزانه؟ کابرا ده لی نه و خاکه وه سهر نه و که سه ی سپری خوئی ده به رده سستی ژنی نا. هه یاس سیریکی دیکه شی ده رهینا، وه کابرای داوگوتی مه عنای کوئی سیهم چه بابیزانه و بی خه م بم و دیاره به خو پایش ناچی؟!

کابرا ده لی نه و خاکه وه سهر نه و که سه ی بیگانه ی گرت و خوئی به ردا.

به لی نه و سی قسه ی زور جوان هه لگرتن، پوژیکی ده سستی کرد به تاقی کردنه وه ی نه و سی قسانه. چو به رانی سولتان مه حمودی هیئا له مائی شارویه وه، به رانیکی خوئی کوشته وه، له کن ژنه کانی گوتی نه وه به رانی سولتان مه حمودیه کوشتمه ته وه. به رانیان

که ولّ کردوده گوشت وردکردنی دا به هانه ی به ژنه کان گرت وده گه ل ژنه کانی به شه پها ت، چونکه هه یاس دو ژنی هه بونه یه کیان خزمی خو ی بو نه وهی دیکه ش بیگانه بوه، په ژنه کانی که وت ژنه بیگانه که ی بو نه وهی خه لک بزانی و نه وکاره ی لی ناشکرا بی له نیو کو لانی نه پراندی: خو نه مه ش به رانی سولتان مه حمودی نین بنکوژی هه . نه و پویی، ژنه که ی خزمیشی به بی ده نگی چو ماله جیرانیک ی: هه یاس ئییکیکی نارد ه کن ژنه که ی خزمی و: پی بلین کیزده که له کو یی هه نه وه بوی مه حته لم؟! ژنه که: نه وه له نیو گه لا که له مان دایه نه و که له مه ی له بهر ده ست دابو و وردن ده کرد، گوشتی کرده که له م؛ گو تنی ژنه که ی زور پی خوش بو، بو خوی چو ژنه که ی دلخو ش داره و هینایه وه مالی و ژنه بیگانه که ش قه ت نه هینا وه؛ خه بهر به سولتان مه حمودی گه ییشت ه وه که هه یاس به رانی تو ی دزی وه کوشتویه ته وه، هه یاسیان هینا و حو کم ی درا ده بی ئیعدم بکری ت چونکه خه یانه تی به نه مانه تی شای کرد وه له بن داری ئیعدمیان پا گرت هه یاس خزمی زوربون به لام هات و چو ی له گه ل نه بون و نه یده خو یتند نه وه، نه گه ر خزمه کانی خه بهری نه وه یان زانی سولتان هه یاسی له سهر به رانی ئیعدم ده کات هه مو کو بونه وه، هه رچی هه یان بو حازربون بیده نه سولتانی له باتی خوینی به رانی هه تا له هه یاسی خوش بیت و بیگانه کانیش هه مو گیفه ی سمی لانیان ده هات، هه یاس که نه وه ش قاقی کرده وه بانگی جه لادی کرد: به رانی سولتانی نه وه له مالی یه و ساغ و سلامه ته؛ چون به رانی سولتانان هینا وه هه ر سی کوی تاقی کردنه وه جا نه و جار له نه و داخه ی خو ی له سولتانی ون کرد، وای خو لی شارده وه هه رچه ندی گه پا ن نه یان دیت هه ناخره که ی نه و ته گبیره یان بو کرد، جا هینایان هه ردی یی گیسکیکیان به کی شان ته حویل دان هه تا ما وه یه کی دیاری کرا و به ختوی بکه ن، نابی نه کز بیت ونه قه له و. پاش ما وه که ی گیسکه کانیان هینا نه وه، ئی و ابو دو سیی زیاد کردبو ئی و ابو سیی که م کردبو، هه یاسیش چوبوله دیته کی چو که له، ببوه ناشه وان، گیسکیان هینان و گوتیان نابی نه قه له و بیت و نه کز، ناغای نه و دیته ی زوری فکر کرده وه دوا به عالم به ناغایان گوت نه و کاره کاری نه و ناشه وانه یه؟ که س نه یده زانی نه وه هه یاسه، گیسکیان

وه ئاشه وانی دا. هه یاس دو فخره گورگی گرتن هه تا ئیواری گیسکی زۆربه جوانی به خێوده کرد و ئیواری فخره گورگی پی نیشان دده دان، وه کو خوی لی ده هاته وه،
ته نیا گیسکی هه یاسی له قهراری خوی مابو وه دهنای منداربوشیان تیدا هه بو،
به نه وجوره ی هه یاسیان بوسولتان مه حمودی دیته وه.

هه یاس و نه ججار

پۆژێکی سولتان مه حمودی غه زنه وی ده گه ل هه یاسی له ئیوشاری ده گه ران ؟
نه ججارێک باسکی هه لکردبون، دهستی ده که له که ی نابون و ده هات و ده چوو، ده یگوت
ماشالله خودایه ئه وه ی ده یزانم هه یچ هونه ری نه ده یزانم، ئه وه ی ناییزانم ئه ویش هه ر
ده زانم ! ده نکه جو ی له سه ر نینوکی ده تاشی.

سولتان پوی ده هه یاسی کردوگوتی ئه وه بووا ده لی ؟ بووا ده کات چیه ؟ !
هه یاس: قوربان ئه وه له مالی دلای خوشه ژنی، ژنی چاکه، بو یه وایه !
سولتان: بزانه نایگۆپی هه یاس ! بزانی نه وده می چۆته .

به لی هه یاس چه نده که سی ناردن هه رجورێکی بو یا . هه رفیلێک، ژنه یان له خشته بردو گۆریان،
پۆژێکی دیکه سولتان ده گه ل هه یاسی به به رده رکی دوکانی نه ججارپی دا هاتن، باسک و
قامکی هه مو بریندار ببون، به په پۆیان به سته بونی و ده یگوت ماشالله خودایه ئه وه ی
نایزانم، نایزانم، ئه وه ی ده مزانی ئه ویش هه رنازانم وله بیرم چۆ ته وه ؟
سولتان زگی پی سوتا گوتی هه یاس ! زۆر فه قیره، بو ی چاک که وه .

هه یاس ده لی قوربان پی خه راده که ی وپی شم چادکه یه وه ؟ سولتان ده لی چاره نه یه،
ئه و جاره هه یاس چو کو نه لولینی کی ده ست دایه، کو نه عه باومه با ی ده به رکردن و چۆ ماله
کا برای نه ججار، تاو یکی له وی ماوه، دوا یه له ژنه که ی پرسی بچه کو ی برێکم کاری ئاوی
هه یه و، ده ست نو یژیش هه لده گرم، ژنه ش که لاو یک یا جیگا ته کی نیشان دا،

هه یاس چو، له گه رانه وهیدا لولینه ی شکاند و دانیشته وده سستی کرد به شین
وگریانیکی مه گه رنه و خودایه بزانی؛ ژنه هات وگوتی کاکه ئه وه بو ده گری چه بوه ؟

هه یاسیش: لولینه که م شکاوه بۆلولینه که م ده گریم ژنه: جا ئه و گریانه ی بۆ چیه؟
 نه وهت دوقرآن بچو له بازارپی لولینیکی تازه و جوان بکپه و، وه ره وه. هه یاس به گریانه وه
 گوتی های هو! های هو؟؟ نه وه له عیب و عاری من به لده بوه هه تا لولینیکی دیکه له
 عیب و عاری من به لده ده بیت نه وه زۆری ده کیچی؟؟

ژنه که نه وقسه ی گوی ل بۆزویه کی سه ری زبانی خۆی گه ست وگوتی به خودای نه وه
 بی و نه بی هه یاسه و ده گه له منیتی و دیاره له کاره که ی من ناگاداربوه؟ به خۆپایی نیه، نه منیش
 نه وه له سه رده ستی خوداو پیغه مبه ران تۆبه؛ هه یاس هاته وه وخه به ری به سولتانی دا.
 پاش ماوه یه کی دیکه سولتان ده گه ل هه یاسی هه ر به نه و جیگایه ی دا پویشتن
 هه تا بزانن نه ججاپوه زعی چۆنه چه ده لئ؟ چه ده کا؟ نه ججاپیان دیت هه روه کو پیشو ده ستی
 ده که له که ی نابون و ده هاتو ده چوو ده یگوت ماشا الله! خودایه؛ نه وه ی ده یزانم
 نه وه ده یزانم هونه ری نیه، نه وی نایزانم نه ویش هه رده زانم، دیسانیش ده نکه جو ی له سه ر
 نینوکی ده تاشی نه و جار سولتان گوتی زۆرباشه با ئاوا بمینته وه.

هه یاس

سولتان مه حمود پۆژیککی له دیوانی داده نیشی و ده لئ هه یاس چ خوشه
 هه یاس ده لئ هی (یه عنی هیلکه). چونکه وهک نیستاخۆشت ئاوا زۆرنه بوه سولتان هیچ نالی.
 هه تا چه ند مانگان، پۆژیککی بۆزانایی وی زانی هه یاسی ده عه یینی تالوکه ی دا ده لئ هه یاس
 به چی؟! هه یاس زویکی وه بیر د یته وه که فلا نه پۆژه ی لی پرسیوه چ خوشه و نه ویش
 پی گوتوه هی؛ نیستا ده لئ به چی نه وه ده گه ل هیلکه یه تی، ؟
 ده گه ل گوتی به چی، هه یاس گوتی - قوریان به خۆی.

گوێلکه‌سور

ده‌لێن کابرایه‌ک به‌ خۆی و به‌ ژنی، ده‌مالی داژیانیان پاده‌بوارد، نه‌وژنومێرده‌له‌ سه‌روه‌ت و ساما نی دونه‌یه‌ش مانگایه‌کیان به‌ گوێلکه‌وه‌ هه‌بو، له‌ به‌ر به‌دب‌ختی مانگایه‌که‌یان مرد گوێلکه‌سور بو‌ده‌رده‌سه‌ریان ماوه‌، نه‌و ژن ومێرده‌، گوێلکه‌که‌یان پێ به‌خێونه‌ده‌کرا، هه‌موپۆژی له‌سه‌ر ئاودانی نه‌وگوێلکه‌ی لی‌ان ده‌بی به‌هه‌لل‌ا. کابرا به‌ژنه‌که‌ی ده‌گوت نه‌و به‌سته‌زبان‌ی ئاوده‌. ژنه‌: بو‌خۆت ده‌بی ئاوی ده‌ی نه‌وه‌کاری پێاوانه‌.

به‌لێ هه‌چیان ئاودانی گوێلکه‌سوریان وه‌ستوی خۆ نه‌ده‌گرت. ئاخیری له‌ سه‌ر ئاودانی گوێلکه‌سوری قول و قه‌پیان کردوه‌هه‌چی دۆپاندبای ده‌با گوێلکه‌سوری ئاودا.

ژنه‌ ته‌شی ده‌ست دایه‌و چۆماله‌ جیرانیان، ده‌ستی به‌ ته‌شی پستنی و قسه‌وباسان کرد، مال‌ه‌ جیرانه‌که‌یان دوکلیویان لی‌ابو، قاپیکیان دوکلیوبۆمێردی پورنامینی ناردو، خالوش نه‌وه‌له‌مالی لێی دانیشتوه‌وده‌له‌ی میره‌، نه‌ومنداله‌ی دوکلیوی بو‌یردبو‌هه‌ریانگی ده‌کرد مامه‌: دوکلیوم بو‌ هه‌تاوی. کابرا هه‌رجوابی نه‌ده‌داوه‌. منداله‌ پێک سه‌ره‌سودره‌و.. به‌دفعه‌په‌چوونکه‌نه‌ویش هه‌چ جوابیکی نه‌داوه‌، له‌ سه‌رپا دوکلیوی به‌ سه‌رو چاوی کابرای دا پشت وچۆوه‌ماله‌ خۆیان و باسی هه‌چی نه‌کرد پاشان که‌چه‌ سوالکه‌ریک وه‌ژورده‌که‌ی و هه‌رچه‌ند بانگی ده‌کاوده‌لێ ده‌ پێی خودایدا خه‌یریکم پێکه‌ کابرا هه‌چ جوابی ناداته‌وه‌. سوالکه‌ر که‌ ئاوا ده‌بینیت واده‌زانسی نه‌وه‌که‌پولاله‌. دینی لاسمیلێک و لایه‌یه‌کی پدینی کابرای ده‌تاشیت دیسان خال مامه‌ند وه‌جواب نایه‌ت ده‌لێ خۆیداگوتیه‌تی قسان ناکه‌م باتوشی ئاودانی گوێلکه‌سوری نه‌م و هه‌ر وه‌سه‌ره‌خۆشی ناهینیت له‌ترسان.

سوالکه‌ر که‌ ئاواوه‌زعی کابرای زۆرخه‌راب ده‌بینیت وه‌هه‌چی هه‌بو به‌وه‌زن سوک و به‌ قیমে‌ت گران ده‌ستیکێ له‌په‌نۆمالی ده‌خاو له‌کوێ ده‌به‌ستی و لێده‌دا ده‌روا!

ژنی خال مامه‌ندیش نه‌وه‌له‌ماله‌ جیرانه‌که‌یانه‌وناگای له‌هه‌چ کاره‌ساتیکێ نیه‌ وه‌ختیکێ نه‌گه‌رده‌گه‌پته‌وه‌مالی، چاوی به‌میرده‌که‌ی ده‌که‌وی ده‌بینی لاسمیلێک و لایه‌یه‌کی پدینی نه‌ماوه‌وه‌هه‌موگیا نیشی نه‌وه‌به‌دوکلیوبووه‌: ئایا پۆته‌وه‌بو‌ وای؟! کێ وای لی‌کردوی؟

خالّ مامه‌ند ده‌ست پیّ ده‌کا نه‌ی! لیم‌نه‌بردیه‌وه‌برۆ ژوگۆلکه‌ سوری ئاوده و جاری له‌ئه‌و قسانه‌ گه‌پێ. پور ئامین: باشه‌ باشه‌! دو‌پاندومه‌وگۆلکه‌ سوریش ئاوده‌ده‌م، به‌لام پیم‌بلی بزانم کێ وای‌لی‌کردوی؟ خالّ مامه‌ند بو‌ی‌گپراوه‌. ئه‌وجار پورئامین ته‌ماشای مالّی کرد، چی به‌که‌لکیشیان ده‌مالّی دانه‌ماوه‌خیرا سوینیکی ئاوله‌پیش گۆلکه‌سوری دانا. ئه‌گه‌ر خواردیه‌وه‌ سوینه‌که‌ی له‌ پیش وه‌لابه‌رد هه‌تانه‌شکیت و، پپی‌گوت ئاگایه‌کیشت له‌ مالّی بیت هه‌تا دیمه‌وه‌.

خالّ مامه‌ند: ده‌چیه‌ کو‌ی؟ پور ئامین: ده‌چم ئه‌وشمه‌کانه‌له‌سوالکه‌ری ده‌ستینمه‌وه‌. نابی به‌خۆپایی بچن، پورئامین وه‌پێ‌که‌وت، له‌نیزیکێ دێیه‌کی ده‌یگاتی، سوالکه‌ر شته‌کانی له‌ کو‌لّی به‌ستبون. پورئامین شته‌کان ده‌ناسیته‌وه‌، به‌لام نه‌یده‌ویست وابه‌سوک و ساده‌یی شته‌کانی لی بستینیتته‌وه‌ ده‌لّی باپه‌ندیکی به‌سه‌ریبم. پورئامین لیّ نیزیک بو‌وه‌ ورده‌ ورده‌ به‌قسه‌کردن خو‌ی ده‌گه‌ل رێک خست. سوالکه‌ر؟ ئه‌توکیی چ ده‌که‌ی، پورئامین ده‌لّی بی‌که‌سم. سوالکه‌رم: می‌ردت نیه‌؟ پورئامین: نانیمه‌ می‌رده‌که‌م له‌ می‌ژه‌مردوه‌ ده‌به‌رئه‌و خاکه‌ی ده‌رم ئه‌گه‌رعه‌بدولکه‌ریمی تێدایه‌پرێکیشی فرمی‌سک به‌درۆبو‌وه‌لوه‌رانندو،

سوالکه‌رئه‌گه‌رئاوای گوی لی بو‌، گوتی بزانم فریوی نادهم ئه‌وه‌باشه‌ بی‌ که‌سه‌چاک رێک ده‌که‌وین سوالکه‌ریش ده‌لّی ئه‌منیش ژن نیه‌، جانه‌گه‌روایه‌بو‌ناییه‌ی می‌ردی به‌من بکه‌ی؟ ئه‌گه‌ر پین خۆش بو‌ده‌ست له‌سوالّیش هه‌لده‌گرین وکارێک کاسپێکی دی ده‌که‌ین پورئامینیش ئه‌وقسانه‌ی بو‌یه‌کردن هه‌تاسوالکه‌ری فریودا پورئامین: پیم‌خۆشه‌، هه‌ردوکن له‌ته‌نیای وه‌ده‌رده‌که‌وین، به‌لام جاری قه‌رارمان ئه‌وه‌بی هه‌تا له‌کن مه‌لای مارهم نه‌که‌ی نابی ده‌ستم لیّ بده‌ی باتوشی بی‌شه‌رعێ نه‌بین هی‌ندیک نه‌سیحه‌تانیشته‌ ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر گه‌ییشتینه‌ئه‌ودیه‌ی جاری بو‌خۆشم سوالّی ده‌که‌م، بلّی له‌ شاری خانوبه‌ره‌ودوکانم هه‌یه‌ له‌ئه‌وگه‌وره‌ دییه‌ی کو‌رێکم فه‌قییه‌، شته‌مه‌کی تازه‌م بو‌بردون وئوشت و مه‌که‌ کو‌نانه‌ ده‌به‌مه‌وه‌مالّی ده‌یان که‌مه‌خیر ئه‌وجار ئامین ده‌لّی شه‌وی نانی که‌م بخۆ چونکه‌له‌دیها‌تی ده‌لّین سابلای که‌مخۆرن، هه‌ر دو‌پاروان بخۆ بکشیوه‌، هه‌رچه‌ندی پیشت بلّین بخۆ،

مه‌خوۆ بلی عاده‌تم نیه شه‌وی نانی زۆر بخۆم، وه‌ختی نوستنیش بلی هاوینه‌ده‌ری له‌زۆری
خۆشتره‌شمه‌کی خۆمان پیتییه‌وه‌گه‌ل خه‌زانم له‌سه‌ربانی ده‌نۆین؛ نه‌گه‌پور ئامین له‌قسان
بووه‌، کابرا لیی پرسی: نه‌دی نیوت چیه؟ پور ئامین: وه‌للاهی دایک و بایم نیویکی نه‌وه‌نده
خه‌راپیان لی تاوم هه‌رچه‌ندی ده‌که‌م له‌پوم هه‌لئایه‌ت به‌سه‌ر زاری دابینم نه‌وه
عه‌بدولکه‌ریمی ره‌حه‌متیش هه‌رده‌یگوت گچی که‌مه‌رنیوی هه‌لده‌دام. کابرا: نا نا! بیلی
جاهه‌رچی بیت چاره‌ نیه، دوایه‌ نه‌گه‌ریت خۆش‌بو نیوت لی ده‌گویم. پور ئامین: نیۆم
بریمه‌. به‌لی گه‌یشته‌ دیی و له‌مالیکی وه‌ژورکه‌وتن: نه‌وه‌له‌کوی پا هاتون بو کوی ده‌چن؟
سوالکه‌رو پور ئامین: کوپه‌که‌مان له‌ئه‌و دبییه‌ی سه‌ری فه‌قییه‌، نوین و شتی تازه‌مان بو
برده‌، ده‌گه‌پیتنه‌وه‌ مالی، مالمان له‌ شاریه‌ و خانوبه‌ره‌ودوکانمان هه‌یه‌. نه‌و ماله‌ زۆریان
قه‌درو ئیحترام گرتن. شه‌وی کاتیک نانتان بو هینان کابرای سوالکه‌ره‌دو پاروه‌ نانی
خواردو کشاوه‌، هه‌رچه‌ندی خانه‌خوی: بابم بخۆ، شیوه‌که‌ زۆر زه‌ریفه‌، سوالکه‌ر: نا ناتوانم،
هه‌ر عاده‌تم نیه شه‌وی نانی زۆر بخۆم. به‌لام پور ئامین به‌که‌یفی خوی تیی ناخنی و
خواردی. وه‌ختی نوستنی هات، گوتیان له‌ سه‌ربانی به‌نۆینی خۆمان ده‌نۆین هه‌وای ده‌ری
خۆشه‌هه‌وای زۆری گه‌رمه‌. خانه‌خوی زۆریشی پی خۆش بو. چونه‌سه‌ربانی، پور ئامین له‌
گه‌ل سوالکه‌ری له‌ سه‌ربانی درێژبون به‌لام کابرا له‌برسان وله‌تاوکاری دیکه‌خه‌وی
لی نه‌ده‌که‌وت، زۆری نه‌ولاوه‌ولا کرد بی‌فایده‌بو، چونکه‌فیژی مفته‌ خۆری و زۆر خۆریش ببو
ئه‌وجاره‌پور ئامینی گوت چم لی ده‌که‌ی؟ پور ئامین: بو؟ کابرا: به‌خودای نه‌وه‌له‌برسان
ده‌مرم! پور ئامین: جاری ده‌نگی مه‌که‌ باخه‌ویان لی بکه‌ویت، نه‌وده‌می به‌ئه‌و کولانه‌
گه‌وره‌ی دا پویه‌لت ده‌که‌م، چو دیزه‌ی ماستی له‌بن کۆله‌که‌یه‌و نانیش له‌ سه‌ر پی‌پکیه‌،
خۆ ئه‌منیش نام نه‌خواردوه‌، نه‌وه‌له‌برسان ده‌مرم. سه‌بریان گرت هه‌تا لی‌یان مه‌علوم بوکه‌
ماله‌ کابرای نوستونه‌. پور ئامین ده‌لی جا ئیستا وه‌خته‌تی. کابرای پویه‌ل کرده‌ خواری.
سوالکه‌ر زۆر چونه‌ته‌ مالان هه‌مو شتیکی پی‌ده‌زانن، چو نانی دیته‌وه‌و نردویکی نان ده‌بن
هه‌نگلی گرت و دیزه‌ ماستی ده‌ست‌دایه‌ وبه‌ پشتیندی سوالکه‌ری پوه‌یشته‌ بو خواری

پشتتینه که ی پاره شاند، پور نامین هه لی کیشاوه، هه تا نیتوقه دی، له نیتوه پاستی عه رزی و به ری میچی، کابرای پاگرت، پیشتر داریکی هینا بو، پشتتینه که ی لی گریدا، کابرا به حه واوه مابۆوه، ژنه شت ومه کی ده ست دانی و گه پاره بۆمائی و نۆزکی گه بیشته وه مائی لای خال مامه ندی کابرای سوالکه ریش نه وه هه رخۆی پاده وه شینی و پشتتیدی پاده وه شینی و چ خه به ریه. دو سی جارن له سه ره خۆ بانگی ده کات: بریم؛ بریم. به لام جواب نه بو. نه و جار کابرا به حه وایه وه شل ده بیست و ده نگه هه لدینیت و ده لی بریم؛ بریم! ساحیب مال به ده نگه سوالکه ری و هه به ر دیت و ده لی کابرا! لیتره مه پی؛ کولانه یه، بچۆو نه ولای بری وایزانی له سه ربانیه و خه ریکه گوی ده کولانه ی بکات سوالکه رناخری ده سستی شل ده بیست، دیزه ماستی له ده سستی هه لده خلیسه کی و به رده بیته وه شلپه ی دی و دوایه نانه که شی لی به رده بیته وه، ده گه ل دیزه ماست وه عه رزی ده که وی و دیزه ی گلی ده شکێ و ده بیته شلپ و هۆپ کابرای ساحیب مال هه رای ژنه که ی ده کات: هه سته؛ کابرا هینده ی پیوه هینده ی پیوه، چ ولاتی نه هیشتوه، پیی و ابوده کولانه ی پیوه چرایان هه لکرده وه دیتیان کابرا له نیتوانی عه رزی و به ری میچی، هه لاوه سراوه، نان و ماستیش به گۆپی و هه ربوه، لییان پرسی: نه وه چیه کاکه؟! نه تو بۆ له ویی نه وه کی هه لی ناوه سیوی؟!

کابرا ده لی بۆخاتری خودای جارێ لیم گه پین هه تا لیتره م ده که نه وه جا هه مو شتیکو بۆده گێپمه وه پسام؛ چون له سه ربانی را کابرایان لی کرده وه. نه ویش نه وه ی به سه ری هاتبو بۆی گێپانه وه. چون چاویان له سه ربانی کرد نه شمه ک مابون و نه پور نامین ماله کابراش هیندیکیان سوالکه رتف وله عنه ت کرد وه ره به نه وشه وه ی وه ده ربان نا. به لی؛ پور نامین به نه و جوړه ی کابرای سوالکه ری ته نبی کردو شمه کیشی بۆ مائی بۆ لای خال مامه ندی هینانه وه، بژی پور نامین،

تاهیر بوته جوتیر

کابرایه که به خوئی و به خوشکی ده مالدابون، خوشکه که ی بریک ده نیوه وه چوبو بو خوشی ته مانی له خوشکه که ی زیاتربو؛ که هیشتا کاک تاهیر، نه بوخوئی ژنی مینابونه حومه پرای خوشکیشی، میزدی کردبو، دیاره وای بیرلی ده کری کاک تاهیر چاوه پوان بوئه گهر ژن و پیتاویکی وه ده ست که ویت هاوته مانی خوئی و خوشکی بیت و ژن به ژنه ی پی (ده گهل) بکات، به لام بوئی پیک نه هاتبو ناوا مابونه وه (چاوه پوانی نه وپوژده ی بوه)

سهره به هاری ناو، عه رزی ده دپری و عه رزیش نه رمتره، پوژیککی تاهیر جوتی ده کرد له ناکاو که لله سهریک وه ده رکه وت دهستی دایه و ته ماشای کرد به نه مری نه و خوداییه ی له نیوچاوانی که لله سهره که ی نوسرابونه و ئینسانه هفتا قه تللی کردوه ؟

نه گه رتاهیر نه وه ی چاوپیی که وت هه تاتوانی و به هه موهیزی خوئی که لله سهره که ی له به ردیککی داو که لله سهر و ردبو به لام شتیکی پون وجوان به قه رای ده نکه مورویکی له که لله سهره که ی هاته ده ری. تاهیر هه لی گرت وه و ژوری ته ماشا کردونه و جارد به باغه لیلی نابه فکری خوئی گوتی بچمه وه مائی دهیده مه حومه پرایه خوشکم. که گه بیشته وه مائی له بیری چووه هه تا پوژیککی تاهیر پاتوئی دانا خوشکی بوئی بشوات، ده پیش شیوکردنی داعادته نه وه به باغه لان بگه پین، حومه پرا نه گهر له باغه لی کاک پوانی و نه و شته پونا که ی چاوپیی که وت نه ویش ژوری پی جوان بو، له به ر ون بونی لیرو له وئی ده زاری ناو به هه ردو لیوان گرتبوی و به ده ستان شیوی ده کرد له ناکاو چوده گه رویه وه، بی ئیختیار قوتی دا، ئیدی که قوت درا خلاس که س باسی هیچی نه کرد، نه تاهیر و نه حومه پرا چونکه تاهیر، هه رله بیری نه مابو و حومه پراش پی شتیکی وانه بو باسی بکات ؟ چوارمانگان دوا به حومه پرا به خوئی زانی و تاهیریش چاوی پی که وت که نه وه ورده ورده زگی له ژیللا دی وه کو مه سئه له ی کابرای شیوه که نه وه نده سویر بوخانیش پی زانی ؟!

پوژیککی تاهیر نه گهر. دیسان چاوی به خوشکی که وت وردتری لی پوانی؛ دیتی به لی! نه ری

به خودای نه وه خه ونه چیه، خوئه وخوشکە ی من له زۆر پیاوان پیاوتربو جار جاریش ده یگوت نا ههروه کو پیشینیان گوتویانه، ژن ناقلی ده کوشی دایه. نه گهره ستالیی ده پژی خولاسه خوی پی پانه گیرا گوتی هه تا عاله م نه یزانیوه با عیلاجیکی بکه م. خوشکی بانگ کرده ژۆری: نه ری حومه پیرا! خوئه من نه توم پی له زۆر پیاوان پیاوتربو، نه وه زعه ی نه من ده بیبیم چیه؟! حومه پیرا له قسه ی کاکای حالی ده بی نه گهرده لی چی وه جواب دیت: کاکه! نه وه ی نه تو ده یلینی هه روایه، حازرم به قورحانی یا به هه رچی با وه پیت پی هه یه سویندی بخۆم هه رچی نیرینه یه دهستی وه دهستی من نه که وتوه، ته نیا نه وه نده یه پۆژیکی پاتۆلی توّم ده شوشته باغه لی گه رام شتیکی زۆر جوانی تی دابو به نه ندازه ی ده نکه مورویکی، نه منیش دهرم هیناویه هه ردولیوانم گرت وشیم ده کردله ناکاو چۆده گه رومه وهو بی ئیختیار قوت درا، له وه ی زیاتر هیچی دیکه م پی شک نایه ت نه وه شم پی شتیکی وانه بو هه تا باسی بکه م، جائه توش ئیختیار ته هیه، ده مکۆژی، زگم ده دپی، یا هه رچی ده یکه ی راوه ستاوم،

تا هیرکه نه وه ی گوئی له خوشکی بو، نه ویش وه بیرى ها ته وه که نه و پۆژه ی که له سه ره که ی شکاند. نه وه نکه یا قوته ی لی ها ته ده رو قسه ی حومه پیرایه ی پی پاست بوله سه ری راوه ستا هه تا باری حه ملی دانا و کوپژی بو، نه و کوپیه ک پۆژه ی دوپۆژه بو. هه تا بوبه چوار سالانه ناردیانه حوجره ی فه قییان بوخویندن، نه وه نده زیره ک بو نه وه ی پییان گوتبا ته نیا جاریکی، تازه له بیرى نه ده چۆوه زۆر شتیشی له خۆوه ده زانی وای لی ها ته به پینچ شه ش سالان هه مو مه لایان نه یانده توانی ده رسی پی بلین، مه لای شاره گچکه لانه که ی خویان پای گرتبو ده رسی پی ده گوت، نیویان له نه و کوپیه ی نابو کامران له نیو عاله می بلاو ببۆزه نه گه ر نه و کوپه له ده نکه یا قوتیکی په یدابوه. پییان ده گوت کامران یا قوتی،

نه زاندره بو پییان گوتبو؛ بویان گێر ابووه، بابی تا هیری که ده بیته با پیری کامرانی به فتوای قازی نه وشاره ی کوژراوه بۆچی وه چه به هانه یه که ی مه علوم نه بو. پۆژیکی له حوجره ی له لای مه لای ده گه ل موسته عیدوفه قییان ده رسیان ده خویند پیاوی پاشای ها ته و کاغه زیکی

وهمه لای دا، مه لا کاغه زه که ی خوینده وه و زوری پی ټیک چو، چونکه پاشای نه وشاره ی له سره پعیت و بیده سه لاتان زوربه زا کون بوته و او ی خه لکی شاری وده ورو به ی لیبی توقی بون، کامران له نا په حه تی مه لای حالی بولی پرسی: ماموستا نه وه چیه بووا ټیکچوی؟!

مه لاش کاغه زه که ی کرده وه و ناوا به ده نگیکي به رز نه به نه و جوړه ی بو ی خوینده وه ؟ : به نیوی خوی مه زن، جه نابی مه لا یاسین! هه مومه لاکام کوکړدونه ته وه، جه نابیشته به گه بیشتنی نه و کاغه زه ی ته شریف دینی بودیوانی نه گه رتوانیو نه و مه سه له م بو حهل که ن (نه مه له حه وزی حه ساریدا ماسیمان زورن، خانم چوته سه رحه وزی و به ماسیه کانی گوتوه ماسینه! نه گهر نیوه نیرن نه زرتان له من حه پام بیته و نه گهر مین نه زرتان له من حه لال بیت، ماسیه کان به خانمی پیکه نیون) نه وه چاکه ده ناهه رچی لیبی پیرسم و نه یزانیته سه ری ده برم؛ موسته عید و فقه قییه کانیش نه گه رگوئیان له کاغه ز خوینده وه ی مه لای بو نه وانیش ترسان و چون خویان شارده وه هه رچند که س کاری به وان نه بو، به لام کامران له مه لای چو پیشی: جه نابی ماموستا ی نه و کاغه زه ی وه من ده و نه و کار به من چی به چی ده بی نه تو ش بچو ده جییه وه و بلای نه من نه خوشم جائه من ده چم له حیاتی تو جوا بیان ده ده مه وه؟ مه لاش له خودای ده ویست له نه و به لایه ی خلاسی بیت، کاغه زی وه فقهی کامرانی دا و بوخوی چو وه مالی و خوی نه خوش کردو ده جییه که وت،

پیاوی پاشای هاته وه، گوتی جه نابی مه لای فهرمو بودیوانی پاشای،

مه لاپتی گوت نه من نه خوشم، نه وه مه لا کامران له حو جره یه دیت بو حهل کردنی مه سه له ی پاشای: پیاوی پاشای هاته حو جره ی: کوا مه لا کامران کییه؟ کامران هاته پیش پیاوی پاشای؟: مه لا کامران نه منم. پیاوی پاشای ده لی پاشاده ستوری داوه و هره بابو دین بودیوانی. مه لا کامران: بروعه رزی پاشای بکه نه من نه و مه سه له ی بو حهل ده که م به لام ناوا به سوک و هاسانی نایم بودیوا نی بو حهل کردنی نه و مه سه له ی واگه وره .

پیاوی پاشای: چ بکات؟ چون دینیه دیوانی؟! مه لا کامران ده لی ده بی پاشا کاغه رتکم بو بنوسی له باره ی حهل کردنی نه و مه سه له ی هه رکاریکی بیکه م که س حه قی نه بیت ریگام

پی‌بگریت ویا له‌قسه‌م بچته‌ده‌ری پیاوی پاشای چۆ‌ده‌دیوانی نه‌وه‌ی به‌پاشای پاگه‌یاندو پاشا به‌بی بیر‌کردنه‌وه له‌ترسی خانمێ کاغه‌زیکێ به‌نیوی مه‌لا کامرانی نوسی، هه‌رکارێکی مه‌لا کامرانی بیکات هه‌تانه‌وه مه‌سه‌له‌ی له‌مه‌لایانم پرسسیوه‌حەلی ده‌کا که‌س حەقی نه‌ ده‌ستی وه‌ به‌رده‌سی بیی هه‌رکارێکی مه‌لا کامرانی بیکا، نه‌من کردومه‌و، بۆی نارد،

به‌لێ مه‌لا کامرانی کاغه‌زی خۆتنده‌وه‌ده‌باغه‌لێ ناو. دوکەسی ناردن: به‌رۆن قازی شاریم بۆزین و لغاوکه‌ن و بۆم بێنن، حوکمی پاشای پی‌بو، که‌س نه‌یده‌توانی بی‌قسه‌یی بکات، چون قازیان بۆزین و لغاوکردو هه‌تایان، سواری قازی بو، به‌له‌قه‌له‌ق چوله‌ده‌رکی پاشای دابه‌زی، جارێ لی‌ره‌تۆله‌ی باپیری له‌قازی شاری کرده‌وه‌چا بوقازی بره‌کی به‌به‌ره‌وه‌بوو کامرانیش چوکه‌له‌ده‌نا هه‌رله‌وه‌ی قازی ده‌پسسا، چۆ ژوری، ته‌واوی نه‌وه‌مو مه‌لا وه‌زیرو نایب و کاربه‌ده‌ستانه‌، له‌وه‌ی ده‌سته‌ونه‌زه‌ری پاشای راوه‌ستا بون، هه‌موی سام گرتبونی. له‌ژورێ که‌دانیشت، ئاوقاوه‌یان هه‌رچی بۆیان هه‌تا خواردیه‌وه‌و پوی ده‌پاشای کردوگوتی جه‌نابی پاشای! مه‌لێ نازانی، به‌لام پیم‌خۆشه‌له‌مانای پیکه‌نینی ماسی گه‌پی.

پاشا: نه‌خیر! لی‌ناگه‌ریم ده‌بی بیزانم.

مه‌لا کامرانی پوی ده‌پاشای کرد: ناخر پاشا پیم‌خۆشه‌باسی شتیکی دیکه‌ بکه‌ی و پرسیاری جوان و باشرم لی‌بکه‌ن له‌مانای پیکه‌نینی ماسی گه‌پی.

پاشا: نه‌خیر نه‌من مانای پیکه‌نینی ماسیه‌م دوی. مه‌لا کامرانی له‌پاشای حالێ ده‌بی چه‌ند خوێریه‌وه‌به‌رده‌ستی خانمێ داچۆن کۆلیووی ده‌سه‌لاته‌؟

ده‌لێ پاشا! باب و باپیریشیت به‌نه‌وکه‌ریه‌تییه‌ی چونه‌لیی گه‌پی؟

پاشا: نه‌خیر! لی‌ناگه‌ریم، ده‌بی باسی باب و باپیرانیشم بزانم، بۆم بگێره‌وه،

مه‌لا کامرانی: هه‌ر لی‌ناگه‌رپی؟

پاشا: نه‌خیر لی‌ناگه‌ریم، به‌لام ده‌پیش دا ده‌بی باسی باپیرم بۆ بگێریه‌وه‌؟

مه‌لا کامرانی: پاشا! باپیرت زنده‌له‌په‌له‌وه‌ران توتیه‌کی هه‌بو چونکه‌نه‌وتوتیه‌ نه‌وه‌نده‌زیره‌ک و زانایانه‌حه‌مایه‌ت کرابو. توتیش له‌ماله‌باپیرت زۆر رازی بو، نه‌وتوتیه‌سالی

جاریکی ده چۆه هیندوستانی وده وهختی دیاری کرا ودا وبی دوا که وتن ده هاته وه؛ جاریکی توتی حازبو بجته وه هیندوستانی پاشایی گوت توتی گیان نه و جار نه گه ر چویه وه هیندوستانی دیاریه کم بوینه وه ک دیاری که س نه بیت؟

توتیش گوتی به چاوان توتی چۆه هیندوستانی وهاته وه، پاشایی پرسی: نه دی توتی خوشه ویستم کوادیاریه که ی من؟ توتی وه بیری هاته وه گوتی نه وه تاله بن باله به ستراره تووی جوره سیوئیکم بوهیناوی، قولکه ی بوه لقه نه وی چینه وپوژئی جاریکی ئاوبده، شین ده بیت و یه ک ساله به ری دینی؟ نه تو سیوی به ری نه و داره ی بخوی، دییه وه سه رحه دی چواره سالیت، ؛ به لی؛ پاشا به ده ستوری توتیه، تو وه که ی چاند، دار هه ستا، گولی کردو چواردانه

سیوی پیوه بو، سیوه کان گوره بون، یه کیان سیوئیکی سوروگه ش وجوان بو، پاشا نکایه له مانای پیکه نینی ماسی گه ری.

پاشا: نه خیره رده م هه وی. به لی وه زیر نه گه ره وه ی زانی چونکه پاشا وه جاغ کوپرو به ته مای جیی پاشای بوگوتی بابمری، نه من سه ره ک وه زیرم و ده چم له جیی پاشای داده نیشم؛ چو ده رمانی بو ده نپو سیوه سوره که ی کرد، پاشاش به یانی زوچو سیوه سوره که ی لی کرده وه هینایه دیوانی بیخوات: ته وای کار به ده ستانی پاشای مانع بون و گوتیان ده عبايه که، قسه ی ئیعتیباری بوئیه بابیده نه مالاتیکی پیر نه گه رجحیل بووه، جا نه و جار نه تو سیوه که ی دیکه بخۆ باسیوی سورنه بی زه رد بی ؟ به لام سه ره ک وه زیر بی قسه وی ده نگ بو، به لی چون که ریکی پیری پشت برینداریان دیته وه سیوه که یان دایه خواری ده ست به جی که ره که توپی، ده گه ل نه و خه به ریه یان دا به پاشای نه ویش به بی نه وه ی لی بکوئیته وه ویان له توتیه پرسی توتی گرت و سه ری هه لپساندو فری دا ئیدی سیوه کانی دیکه ی له بیر چونه وه؛ ژن و میژدیکی پیرباغه وانی پاشای بون، نه و خه به ریه یان زانی بوکه نه و سیوه ژه هری تیدا بو وه که ری توپانده: پوژیکی نه و ژن و میژده به شه پدین. ژنه: ده چم نه و سیوه ی ده خۆم بابمرم وله کو له تو بیمه وه. غارده دا سیوه که ی ده خوات و دیته وه سه رحه ددی چواره سالیی و، بانگی میژده که ی ده کات: نه توش وه ره نه و سیوه ی

بخو، نه من خواردم جحیل بومه وه کابراش هات سیوه که ی دیکه ی خوارد، نه وه یش جحیل بووه، سیوه که ی دیکه شیان له ترسی پاشای له بهین برد پاشا که نه وه ی زانیه وه له داخ وحه سره تی زیاتر هچې بوته کراوله حه یفان دیقی کرد ،

پاشا ته کایه له مانای پیکه نینې ماسی گه پړی زهره ره .

نه خیر هه رده م هه وی ، نه وه به سه رهاتی باپیرم بو، به سه رهاتی بابیشم جاری بو بگړه وه . به لی بابت پاشا بو پاشایه کی زوره قودرته و به زا کون بو، پاشا پوژنکی وازی پووی هه ستا، ته داره کی پوایان بو گرت وله گه ل چنده و زیروکار به دهستان پویشتن بو پووی، باز تکیشی هه بو به دایمه هه رله سه ریاشای ده گه را، دوی نه وشاخ و نه وکیو گه پانی گه ینه سه رده لانیکی نیشکارو پاشا تینوی بو زور گه پان ناویان وه ده ست نه که وت دوايه ته ماشایان کرد له نه شکه و تیکي، ناویک تک تک دپته خواری، قاپیکیان له بن دانا. پاشا ماوه ییکی دیتیان قاپه که نیوه بو، چون بی هیتن پاشا بیخواته وه، نه و بازه ی که هه میشه ده گه ل پاشای بو، بالیکي لید او ناوه که ی پشت، پاشا که نه وه ی زانیوه کوتی نه من نه وه له تینوان ده خینکیم نه ویش ناوم لی بریژی وه لاهی ده یخوی بی لیکولینه وه نه ویش بازه که ی گرت و سه ری هه لپساند، جابه بریاری یه کیک له گه وره پیاواری شای چونکه نه وزانی نه و بازه به خو پوایی نه و ناوه ی نه رپشته دوايه چون هه تا برانن نه و ناوه له کوی پرا دیت، ته ماشایان کرد نه وه هه ژدیهایه ک تو پپوه و، نه و ناوه ژهرو زخواوی نه وه ژدی هایه یه دپته خواری، وه ختیک نه و مه سته له یان بو بابت گپرا وه نه گه رنه و بازه گیانی تو ی نه جات داوه له حه سرته خواردنی زیاتر و په روشی بازه که ی هچې دیکه ی له ده ست نه هات وه ره یه نه و حه سرته ته ی وه چنه د حه سرته ی دیکه وه مرد، نه وه ش به سه رهاتی بابت بو .

ديسان پوی ده پاشای کرد و کوتی خواهیشم نه وه یه ؟ له مانای پیکه نینې ماسی گه پړی .

نه وه ی پویشته . پویشته لپی گه پړی زهره ره ؟

پاشا : نه خیر لپی ناگه پرم، هه رده مهه وی . مه لاکامپان ده لی هه رده تهه وی ؟ !

: به لی هه رده مهه وی ؟ مه لاکامران نه و جار : پاشا وه پیشم که وه بو نه دهرونی .

پاشاوه پیش که وت مه لاکامپان له دوی پاشای وه زیرونایب وچه ندمه لایه ک به نوینه رایه تی له لایه ن مه لاکانی ده دیکانه که وتنه دویان. چونه حه ره مخانه ی؟

مه لا کامپان به خانمیی گوت خانم! تکایه له مانای پیکه نینی ماسی گه پی.

خانم: نه خیر، لئی ناگه ریم ده بی بزائم نه وده عبا بی زمانه بۆبه من پی ده که نی خۆنه من شتیکی وام نه کوتبو.

نه وچارمه لاکامپان لیان توپه بو. له یه ک دو وه زیروئه وچه ند مه لایانه به دهر هه موی به پاشایه وه، وه دیوی دهری نان چونکه حالئ بو ده نه و حاله ته یدا پاشا له ترسی خانم ل به بریاره که ی خوی په شیمان ده بیته وه و ناردنی دیویکی دیکه، خانم چل قهره واشی هه بون له نیونه و چل قهره واشی ده، قوله یه کی زه لام و مل نه ستوری به خوی فیژ کردبو به به رگی ژنان، په گه ل قهره و اشانی دابو. نه وچارمه لاکامپان هیتای ته وای قهره و اشه کانی له دیویکی کوژ کردنه وه و یه که یه که، پوتی کردنه وه. ته ماشای کردن ده گه ل مه لا کامران دهستی به نه و کاره ی کرد خانم له رزی وزانی سیرزی ناشکرابو به لام چی بۆنه کرا و پاشاش له وی نه مابونه مری پی بکا، نه گه رگه بیشته قوله ی. هه رچه ندی خانم هاواری کرد له وه ی گه پین نه وه جیگای مومعانه ی خۆمه وله کویم راهیناوه هه رهاواری پاشای ده کرد و پاشاش له وی نه مابونه مری پی بکات بریاره که ی هه لبه و شینیتته وه، یابلئ مانای پیکه نینی ماسیه م ناوی مه لا کامپان هه رجوابی نه داوه چونکه هه یج که سسی دی نه یده توانی له قسه ی بجیتته دهری. قوله شی له پیش چاوی نه وچه ند وه زیرونایب و مه لایانه پوت کرده وه نه وچارده ستوری دا؟ پاشاوه مووه زیرونایب و مه لایه کان بیتنه وه ژورئ نه وانیش نه گه رها تنه ژورئ وه مودیتیان که نه وه قهره واش نیه و نه و پیاوه به نه و جوړه ی به رگری له کوشتنی مه لایان کردو سپری خانمیی شی بو پاشاوه موعاله می ناشکر کرد به لام پاشا بو خوشی چونکه هه ره یج ده سه لاتی خا نعمی نه بو، نه ویش هه ریه داخ وحه سپه تانه وه مرد.

خانم قوله ی به خوی فیژ کردبو پی نه زهر نه بو به ماسیانی ده گوت نه گه ر نین نه زهروله من حه رام بی نه گه رمین نه زهروله من حه لال بی.

باسینک له مه لا ره سولئ نه دیب

جاریکی مه لا ره سولئ نه دیب ده چیتنه سیلوی ماله کاک حوسینی حه مه دناغای داده نیشیت کاک حوسین زوری به خیردینی و زوریش به هانتی خوشحال ده بی چایه کی ده خواته وه کوپخای مه زرایه وه ژور وه تاغی ده که ویت، ئیکی قولی تیک سرماوه ی مه چه ک نه ستور؛ دیار بو. بوخوی موزه رد بو. سمیلئ سپی بیون رهنگی کردبونه وه و له بنه وه پاسبیان لی وه ده رکه وتبونه وه، سمیله کانیشی زه لام بون. مه لا ره سول نه گه رچاوی به نه وکابرایه ی ده که ویت، قه له م وکاغزی دهر دینیت نه و دو شیعره ی خوارئ ده نوسیت وکاغزه که ی ده باغه لی ده نیتنه وه. کاک حوسین ناگای له نوسینی مه لا ره سولئ ده بیت کوپخا وه زعی مه زرایه ی به کاک حوسینی ناوارا ده گه یینی : ماله سوفی مسته قای توتنی ده چه قینن مام قادریش خا کاوی ده کرد، دوده ستاویش ناو بوئه وه به ری ده روا، کوپخا له قسه کانی خلاص بو، هه روه ده رکه وت کاک حوسین ده لی مه لا ره سول نه وه چه بونوسیت : مه لا ره سول ده لی ههچ کاک حوسین ده لی به سه ری من چه بو؟!

مه لا ره سول نه و جارنا چار ده بیت پیی ده لی ولئی ناشیریتنه وه، کاک حوسین ده لی ویمده . بابیخوینمه وه . مه لا ره سول ده لی بابه لیتمه خه رامه که بابو خوم بو ت بخوینمه وه :
نه وه ش شیعره کانی مه لا ره سولئ :

په غبه ت له سه ر ئه و جو ره سمیلان له نه ماوه
وه ک گور به یی سو ره که به ده م کله یی سیاوه
نه مزانی سه ری سو ره بنی سو رخونه مه نحوس
وه مزانی وه کی خو یه سه گی تی نه پراوه

کاک حوسین زوری پیی پیکه نی، پیی خوش بووزانایی ماموستای په سند، ده کاوداوی لی کرد وه چه ندپوزانی به زیادیش له لای بمینیتنه وه و نه ویش دلی نه شکاندوه ...

کە چەلی کەوان

دەگێرنەوێ کوێرە کە چەلەیک هەبوە بێکەس تەنیا دایکی هەبوو گەل خاڵێکی و خاڵە کەشی چی مەعلوم نەبوە چۆن بوو تە خاڵ، کە چەل، لە بەر بێکەسی و... دەچوو بەر گۆتێکان؛ هەموو پوژی دوکەوی دەگرتن دەهاتەوێ بەر ئەو کە و گرتنە ی نێویان لێ نابوو کە چەلی کەوان. دارووغەش کەوێ کانێ لێ دەستاندن بە یینێکی زۆر ئاوا ماوێ لە دوا یە، و لە داخی دارووغە ی ناچار دەستی لە گۆتێکەوانی هەلگرت لێرەوێ دەخولاوێ ئێوارەکی هەربە سەیر بەرگی کچیکی جیرانی دە بەر کرد، کە چەل دەم و چاودا زۆر جوان چاک و شیرین بو، دارووغەش وادە دەکە ی ژنی نەهینا و، و ئێوارە ی بەو ئێدا هات، کە چەل لە کن دایکی دانیشتبو، چاوی پێ کەوت، عاشقی بو، هەربوێ ئەو پوژی چاک و خوشی دەگەل پیرێژنی کرد، دەنا قەت... ی بە کلاوی نەپێوا بو. دوا یە گوتی داپیرە! ئەو کچی کێنە؟ کە چەل گوتی، بلی کچی خۆمە پێش کێشە و هیچ قسە و پاسی دیکە تە بێ و مەقەت لێ نە یە؛ پیرێژن گوتی ئەو کچی خۆمە، هەر لە ماله خاڵی دەبو تازە هینا و مە تەو. پێش کێشە دارووغە. نیدی لە وەندە ی زیاتر بکوژ بێ پیرێژن هیچی دیکە ی لە زاری نەهاتە دەری دارووغەش. گوتی ئەو قەبوڵم کرد جیرانە کانیش لیبان گۆرا وایان زانی ئەو کچە و کەس حاڵی نەبو وایان کردە پێس و گوریس کە چەل کە ببو بە کچی پیرێژنی دارووغە بە یی لێ کۆ لێنە وە ناردی کە چەلی مارە کردو گوتی هەتا کەس نە یزانێ و کارە کەم لێ پوچەل نەبو تەو و هەربە پەلە پەل بەرگ وشت و مەکی بو کچی، کچە سوری گویستە وە.

با بزانی کە چەل دارووغە ی چۆن دەبە تلینی.

شەوێ پاش بلابوونی عالەمی بوک لە پەردوی هاتە دەری و بە ناز خوێ نشان دا، دوا یە بە دارووغە ی گوت، دارووغە ئەمن خیزانی تۆم، پوژێک دەبیت ئەتو لە مالی نابی و پاشا بوشتێکی دە نیریت یا کارێکی دەبیت، ناکرێ هەتا ئە تودە گە پێتە وە هەرمە عەتەل بن دەبی هەموو شتێک نیشان دە ی. دارووغە زۆری پێ خوش بو، بە لām گوتی ئەوشو ناکریت، پاش دو سی پوژی دیکە، بوک گوتی نەخێر! هەرنیستا دەبی هەموو شتێک پێ بلی. بە لی!

داروڤه ناچار بو؛ لای دیکه شی زۆری نیشتیا چۆبو بوکی وه پیشی که وت به تال تالوکه
 نه وه عه مباری گه نمیه نه وه عه مباری ناردیه، نه وه عه مباری خوارده مه نی وجوو به رگ
 وسیلاح... به نه وجودی هه موی نیشان دان، دیوێک مابو، که چهل دهیزانی نه و دیوه چه رخی
 تیدایه. به داروڤه ی گوت نه و دیوه چیه چی تیدایه؟! داروڤه گوتی نه وه هپچی تیدانیه،
 بوک: نا! هیچ نابی، ده بی بزنام. داروڤه: نه وه چه رخی تیدایه. بوک: نه یه پوچه رخ چیه؟!
 داروڤه: نه وه به کاری توتایه، نه گه رپاشا رقی له که سیکی هه سستا، ده نیتیریت بو لای من،
 نه منیش نه وی له چه رخ ده ده م. بوک: داده رکه ی بکه وه بزنام چۆنه، داروڤه ده رکی
 کرده وه. بوک چاوی پی که وت پوی ده داروڤه ی کرد: نه وه چۆنی له چه رخ ده ده ن؟!!

بوک شاقه لیکی خو ی وه به ردا، داروڤه بریکی بادا هه تاکه میک توندبو، بوک گوتی
 نه یه پوکوپه له سه ره خو، وه لالا نه وه شتی چاکه به خوی ده بی کاری نه وه م زۆربه جوانی
 فیرکه ی نه گه رنه توش له مالی نه بی نه من کاری پی بکه م داده ی جارێ بریکم ویده بزنام
 نه منیش ده زانم نه تۆوه به چه رخی به ده م، که چهل زۆزیره ک بوو. بۆیه شی نه و کاره کردوخوی
 کرده کهچ به هه رجوریکی بی داروڤه ی ببه تلینی داروڤه ی به دب خه تیش وای له خو کردبو
 هه رچی که چهل گوتبای ده یگوت به چاوان، داروڤه شاقه لی خو ی وه به ردا. که چهل بایداهه تا
 بریک توندبو، داروڤه هاواری لی بلیندبو: کچی سه بر! کچی له سه ره خو کچی... هه رداروڤه
 هاواری کرد و که چهل هه لی بۆه لکه وت و بایدا هه تا هه موگیانی تیکشکاندو کردیه که لا.
 نه و جار که چهل پی گوت فیرده بی که وان ده خو ی و هه قیان ناده ی. که چهل زوخوی گوپی
 و به که لینیکی دا وه ده رکه وت چوله لایه کی دیکه وه ده رکه وت و دایکیشی پاگویتست وشاردپوه
 بوخو شی هینای بریک ده رمانه سور و ده رمانی دیکه ی ده تۆربه یه کی کردن، عه باومه بای
 ده به رکردن و که وته نیوشاری، سی چوارمندالی ده تۆقه و به دفه پی بانگ کردن هه ریه که ی
 دوشایی دانی و پی گوتن وه دوام که ون و بلین مام هه کیم بوکی ده چی؟! مام هه کیم
 چه ده که ی؟!!

نه منیش لیو توپه ده بم، به ردانیشو پی داده ده م له دوام نه گه پینه وه ها،.

بهائی جاری! که چهل به بهرگی که کیمان که وته نیوشاری مندائی وه دوکه
 وتن مام که کیم چه ده که ی مام که کیم نه دی نه وه ده چیه کوئی که چهل لییان
 تورپه ده بو به ردی پیتی داده دان، وله لای دیکه وه خه به ریان به پاشای دا، مه علوم
 نیه شه وی بوک یاکئی وچۆن بووه، داروغه ی وه بهر چه رخی داوه هه موگیانی تیک
 شکانده وه لاتوه، خولاسه بوکیش نه ماوه. پاشا: ده بزائن که کیمیکی په یداکه ن
 با ده رمانی بکات وه یان زانی بوکیش چۆته وه ماله که ی خویان ویا له کویته؛
 ونه ویش ببینه وه چونه وه ماله بوکی نه پیتریزن مابونه که سیش زانی له کوینه
 نه وده سته ی دیش گه ران که چه لیان به که کیمی دیته وه و بردیانه کن پاشای،
 پاشا پیتی گوت نه توحه کیمی چی؟ که چهل: که کیمی نه خوش برین و
 هه موشتیکی، پاشا: نه مه برینداریکن هه یه ده توانی چاکی که یه وه؟ که کیم: با
 ببینم! که کیمیان برده سهر، داروغه ی، که چهل: به ده مان زه مان چاکی
 ده که مه وه! پا شا: زۆر چاکه.

که کیم برده ده رمانتیکی له قاچ وقولان هه لسو، دوايه گوتی سیلنکم بو بینن ده گه ل بریک
 داران، به عزه ده رمانتیک هه یه ده بی سوری که مه وه دناکاری ناکا. سیل و داریان بو هینا،
 هه روا ورده ورده خه ریک بوخوی خافلاند هه تا شه وی، نه وچار نه وانیه ی واله ده ورده ی بون
 پیتی گوتن برام! دوکتۆر بریک بی ئینسافن، ده ورده م چۆل که ن. ده ورده یان چۆل کرد، پاشان
 قه لاشکهری وه بن سیلئی دان و داروغه ی له سهر سیلئی داناو پیتی گوت فیترده بی که وان
 ده خوی و حقیان ناده ی؛ دوايه به که لینتیکی دا وه ده رکوت و خوی شارده وه چوله لایه کی
 دیکه ی شاری و خه ریکی کاریکی دیکه بووکه سیش نه ی ناسپوه،

لای نیوه شه وی هه ربۆن چه ک ده هات، چونه پشت ده رکه ی هه رچه ندی هه رایان کرد: مام
 که کیم! دوکتۆر! که س جوابی نه داوه شانه مری کرد. ده رکه ی بشکینن بزائن چیه؟
 نه گه رده رکه یان شکاند دیتیان داروغه سوتاوه وله سهر سیلئی به قه دنه وکه وانیه ی که له
 که چه لی ده ستاندن وده یخواردن به قه دبه کیک له وان مابووه، هه رچه ند ده ورده ی گه ران

هیچ جیبی کی داروغه یان بوئه لئه گهیرا.

بهائی! که چهل بهئه وجوره ی توله ی که وانی له داروغه ی کرده وه.

ده داوختنی کچی پاشای:

پاشا خوی به زورده زانی وده شیزانی ئه وه بوی ده بیته ده رده سه ریکی زورگه وره ؟
 هه ربویه کچی زورجوانی هه بوله ده ره وه ی شاری خیره تی بوئه لئا، وکیشکی
 له ده ره وه ی دانان ئه وکچه چهندی جوان بوئه وه ندش زانا ووزیرک بو پاشا له گه ل کچه که ی
 را ویزی کردو بوئه وه ی ئه وکابراسه ر بزیره ته ماحی تی بکابه لگوبه داوی وه بی وچی دی
 گه وره نه بی کچه ش به قسه ی بابی کردو هاته ده خیره ته که ی وهات وچوی ده ریی ده کرد
 وده گه را ؟ که چهلش ئه وکاره ی به ده سه ته وه هات فکری دیکه ی چوده سه ری چاری به کچی
 پاشای وکیشکی وخیوه تی که وت، زانی ته له یان بو دانا وه ته وه، ئه ویش ده سستی کردبه
 دارپشتنی گه لاله ی کاره که ی ویری کرده وه چه بکا، به کولانان دا هاته خوازو هاواری کرد: کی
 قه رزی له سه ربایم بوه هه تا بیده مه وه. کوپه جوله که یه ک ده نیوئا وده سست دا هه رای کردو گوتی
 به حه زه تی موسا (ع) ئه منم. که چهل: کوا ده سست بیته هه تا بیده مه وه، کوپه جو، نه چوده ری
 وگوتی موفته یه بانه م ناسیته وه بیخوم ده سستی به قه لشته دیواری دادریژ کرد که چهل گوتی
 وه ره پیش، دوا به ده سستی گرت وکیشای هه تابن هه نگلی وه ده رکه وت، له بن پیلای
 به گوژیانی، خشت ده سستی کوپه جویه ی بری وه لات بردی چوپیلی خو ی له بنه وه قایم کردو
 پیلای کوپه جوی له سه ره وه. وه ده رنا وشه وئ هی دی هی دی پاریزی بوکچی پاشای برد پاش
 قسه کردنی پیک هاتن. کچی پاشای گوتی هه لیدی؟! که چهل: نا هه لئایم، نه گه رله هه لاتنیم
 ده ترسی، ئه وه تاده ستم به سه ته. ده سستی کوپه جوی ویداو به سستی وبه ئه وجوره ی خو ی
 گه یانده کچی پاشای. چونکه کچی پاشاش سویندی بو خوارد بوه تاکاری ده گه ل جی به جی
 نه کات، هاواری نه کا، ناخرنه گه رکچی شای سویندی بو نه خوارد بانه ویش ده سستی بو به سستی
 وئ نه ده دا، هه رکاریان خلاس بو هاواری لی بلیندبو؛ که چهل ته کانیک ی دا خو ی، چونکه
 پیلای کوپه جوی هه ربه حاسه تم قایم کردبوو، هه ربه ئه وته کانه چوکه ی، به نه که ی

پساو. و به جی ماو که چهل بوخوی هه لات، کیشکچی هاتن و دیتیان پیلکی ته وابه جی ماوه به یانی نه و خه بهر شیان دابه پاشای، ده ستوری دا، خیتوه و باره گای بیئنه وه و بزنانن کی بی دهسته، بیگرن؛ پاش گه پانیکی زور کوره جویان دیته وه دهینالاند له تاوی دهستی؛ کوره جویان گرت، به برینداری پاش زور لیرو له وی دانسی مه علوم بوکاری وی نیه، کوره جویان به ره لالا کرد.

به لئی نه ویش واهات؛ کچی پاشای ئاوس بو، پاش وه ختی خوی کوریکی بو. کوره زه لام بو پیی هه لگرت بو؟ به لام له نه و بهینه یدا بزنانن که چهل چی کردوه.

که چهل و به سه رهاتی خالی

پاش نه و کارانه که چهل چو مال خالی (ماله خالیشی هه رله نه و شارهی بو) غه رزی کوئی له خالی بویا چون وچی به خالی گوت خاله و ره بچین هه رچی هیلکه نه له قه لی دزی؟ (خالی که چه لیش کاری هه رزی بو) گوتی زورچاکه بابچین! که چهل ده گهل خالی چون بو دزی هه تا خالی هیلکه ی له قه لی دزی، که چه لیش پاتولی له خالی دزی.

خالی گوتی بمناسه که چهل بزانه چونم هیلکه له قه لی دزی ها! که چهل گوتی وایه به لام هه تا نه تو هیلکه له قه لی دزی نه منیش پاتولم له تو دزی خاله گیان. خالی نه گه رئاوا ته ماشای خوی کردو: کوره خو پاتولم ده به ردانه ماوه. که چهل: خاله جانه و جار وه ره بابچینه دزی.

خالی که نه و دزیه گه وره ی به که چه لی وه دیت په گه لی که وت، پویشتن بو دزی نه وی شه وی، چون له خه زینه ی پاشای دوتیله که یان دزی، به یانی خه به ریان به پاشای دا: پاشا به رگی نویت لی مه باره ک بی نه وشو دوتیله که یان زپه له خه زینه ی دزیوه.

پاشا به یانی ده گهل چه ندکه سی دی چوته ماشای کردو گوتی نه و کونه ی مه گرنه وه ته ماعیان په به رده که ویت و دینه وه؛ بیئن خه ندکه کی لیدهن، ئیواری خه ندکه که ی پرکه نه له قیر، نه مری پاشایان به جی گه یاند. که چهل، لای ئیواری له نیتو شاری ده سووپاوه و چاویکی به کونه که ی داگیر ادیتی کونه که نه گیراوه ته وه، به لام زانی حیله یه ک ده نه و کاره ی دا هیه هه به خورای نیه؛ هاته وه مالی گوتی خاله کونه که ی خه زینه ی پاشای هه روا ئاواله یه

پیتم وایی هه رنه یان زانیوه . شه وی دیسان به خالی گوت بانه وشوش بچین نهردیکی بینین . خالی قبولی کرد وه پی که وتن ، که چهل هه تا نیزیکی خه نده کی وه پیش خالی که وت ، له نیزیکی خه نده کی له فیله که ی حالی بو . وه ک شویکی له می دهی گه پاوه . خالی گوتی نه وه چ بوکه چهل ! بو گه پایه وه ؟ ! که چهل هیچ نه بو ، راستی نه من زورنه زانم چون ده بی پیاو وه پیش خالی که ویت ، خاله گیان فرمو ! به نه وجوره ی خالی وه پیش خوی دا . دوسی شه قاو پویشتن خالی ده قیری که وت و گهرمای ناخری به هاری و قیر شل هه تا ده جولاهه پترده چو خوری . که چهل پیی له سه رسانی خالی داناو چوتیله کیکی له خه زینه ی هیناو . و دوا به گه پاوه بولای خالی تیله کیکی دیکه شی هینا وچه قوی له خالی هه لگیشا ، خالی گوتی نه وه چ ده که ی ؟ ! که چهل ده لی سهرت ده بریم ! خالی فه قیر : کوره نا کرئ ! نابئ . که چهل : خاله ، نا کرئ ، نابئ نیه ؛ سبه یئی نا شکراده بیت ونا بروم ده چیت ؛ سهری خالی بری وده گهل تیله که ی خالی بر دیه وه مالی وگوتی هانی خالوژن . خالوژنی گوتی نه وه چیه ؟ که چهل : نه وه سهری خالمه . خالوژنی دهستی کرد به هاوارو به سهری خودادانی نایا پوقوپم وه سهری و . . . بابانم خه رابوو . . . که چهل گوتی تازه کاره هاتوه بی دهنگه ی لی بکه ، ده ناچارم نیه ده نگت له به ربیتته ده ری وه کو خالم سهری تو ش ده بریم .

به لی ! خالوژنی بی ده نگ بو . به یانی خه به ریان بو پاشای بردکه نه وشو دوتیله که ی دیکه شیان له خه زینه ی بردوه و حیسانیکی بی سهریشی لی به جی ماوه . پاشاده ستوری داجاری کونه که ی بگرنه وه ونه وکه لاکه ی له سه ر . پییه کانی ژنان کانیه که ، له ناوه دانیه یاله شاری بریک دوربو هه لاوه سن ، هه رژیکی دیتوبوی ده گری بیگرن و بیهینن بوئیره ، چل که سیشی کیشکچی له ده وره ی دانان ؛ که چهل چاری پی که وت له داوه که ی حالی بو . چو گه پا ، کابرایه کی ده وله مه ند که ریکی پی بوتازه زابو ، پاشوی جاشکه که ی به په پوی به ستبون ؛ چو کن کابرای وگوتی نه وکه رت به چه ندی ؟ کابرا : نایفروشم ؛ که چهل : ناخر لیت ده کرم . کابرا : نایفروشم بابم . که چهل گوتی کوره ناخر لیت ده کرم لی . کابرا گوتی به پینج قرانان . که چهل ده لی نه وه ت شه ش قران . پوله که ی دابه کابرای وکه ری به جاشکه وه

هیناوه مائی جاشکه که ی له ته ویله ی به جی ده هیشت، که ره که ی ده برده ده ری، به دوسی پوژان ته وای کوچه وکولانی شاری به نه وکه ره ی شاره زا کردو. له هه رجیته کی شاری به ره للات کردباته قله کوت ده هاته وه مائی بۆسه رجا شکه که ی. نه وجاریه خالوژنی گوت: خالوژن پیت خوشه بوخالم بگری. خالوژنی به ترسه وه گوتی نا.

که چه ل چودوگۆزه ی نویی بۆکپی وبه خالوژنی گوت بچوکانیه نه وه مهیت خالم به داری وهیه له نه و سه ره ی ئاوپان مه ده وه ده گه پانه وه یداله بن داره که ی که لاک ی خالمی پیوه یه گۆزان لیکده و بیان شکینه جابه ته وای شینی بوخالم بگری نه گه ر لیان پرسی بۆده گری، نه و که لاکه چی توپیه؟ بلی که لاک ی چی ده می بابی که لاک ی پیم نه من خه سویه کی بی حه یام هه یه بچمه وه له به رنه وگۆزانه شکاون پامناگریته وه. به لی، خالوژنی وه کی که چه ل بۆی دانابو چۆ سه رناری وله گه پانه وه یدا گۆزه ی لیکدان، گۆزه شکان جاوه ره بگری وقوپئ وه سه ری خوکه به بیانی گۆزان تیرتیر بۆمیرده که ی گریا، کیشک چی لئی خپونه وه: دایکم بۆ ده گری؟! چبوه؟! نه وپیاوه چی توپیه؟! کاره پوی داوه. ژنه پیاوی چی؟! گو به می بابی نه و پیاوه ی، نه من خه سویه کی بی حه یام هه یه بچمه وه پامناگریته وه، ده لی گۆزه ت شکاندون! کیشکی زگیان پی سوتا، ته وجنیان بۆکرد پو لیان بۆخر کرده وه و دایانی وبه پریان کرده وه؛ خالوژنی که چه لی هاته وه بۆ مائی. که چه ل: خالوژن! تیر گریای؟ نه ری وه لالا تیرتیر گریام. که چه ل بریکی دیشی ته مرین به که ره که ی کردو هات وچو ی پی کرد. ئیواری لای پۆژپه ی بریکی کونه سپال وکه چه ده فه یه کی له که ره که ی بارکرد، به خالوژنی گوت نه وشو چاوه پوان به که لاک ی خالم ده نیرمه وه، نه وه ی گوت وجاشکه که ی له مائی به سه ته وه به به رگی ده رویشان به کن کیشکچیان دا، وه پی که وت که نه هوده پۆم له شاری وه ده رده که وم.

دزینه وه ی که لاک ی خالی:

کیشکچه کان له میژبوله جیگای دیکه له وی بون وه په ز بیون، گوتیان نه ری

نه وشو بانه وده رویتسه ی له کنه خو مان پاگرین وپرک سه یروسو حبه تی ده گهل بکه ین.
به لئی هه موپازی بون وده رویشیان بانگ کرد، نه وهش قسه کانی (ده رویش) و کیشکچیه کان.
ده رویش؛ بابم نه وشوله نیوه مه به. ده رویش :ده پوم، کارم هه یه !

کارت چیه ؟! کارت هه رگه پانه، چه ندی ده لئی ده تده ینی، نه وشوله نیومان بمیته وه.
ده رویش: ده ی باشه، چه ندم ده دهنی؟ قه راریان دانا هه رگه سه ی په ناتیکه بده نی،
ده رویش پازی بوو، باره که ی نیخست وکه ره که ی به سته وه هات دانیشته، ورده ورده
ته ماشای داره که ی کرد (وای چاو لی کرد که نه ننه هه چمه دیوه وناگام له هیه نیه) هه تاگه بیشت
که لاکه که ی، که لاکه دیت وگوتی نه وه چیه؟ کیشکچیان گوتیان چ کارت به وهی داوه نه وه
که لاکه. که چهل (ده رویش) هه ستا شت ومه کی ده ستدانی لیان پرسه ی چ ده که ی؟!

به خوای بابم نه وکه لاکه که ره که م لی ده دزیت: ده پوم. کیشکچی: کوپه وانیه که لاکه
مردوچون که ری ده دزی، ده رویش: ده یدزیت؛ نه من ده زانم لی ره نام!
گه وره ی کیشکچیان هات وگوتی نه وه چیه ؟

نه وانیش بو یان گیراوه گوتیان نه وه ده رویش ده لئی نه وکه لاکه که ره که م لی ده دزی
گه وره ی کیشکچیان: که لاکه مردوچون که ری ده دزی که چهل: به لئی ده یدزی: زرد باشه
نه گه رنه وکه لاکه که ری تو ی دزی نه من ده قرائت ده دهمی ده رویش: باشه، قاقه زم بو
بنوسه، گه وره ی کیشکچیان چونکه قه تی شتی وانه بیستبو. کاغه زی بوئوسی وئیمزای کردو
وئیدا، نه وئ شوه ی به زمیکی بو سازکردن نه وه نده پیکه نی بون که هه موله خو بیونه وه و
هه تالای پوژی نه یه یشت که س بنویت، نه و ی دریز ببا پتلاقه یه کی پیداده داوه لئی ده ستاند
ئاخری هه مو هیلک ببون هه رایان ده کردی: باب به ده رویش بوخاتری خودای! ئاخر کویر
بوین له سو یی خه وئ لی ن گه پئی با بنوین. به لئی ئاخیری ده سستی لی هه لگرتن: ده گهل
سه ری وه سه نیری کرد پر خه ی لی بلیندبو خوی ده خه وکرد. له به ره زم و پی که نینی
له بیریان چوبو گیشکچیان دانین، که چهل وای خو بی نمودو پیس کردبو هیه بیریکیان لی
نه کرده وه، هه موخه ویان لی که وت، که چهل هه ستا که لاکه له داری کرده وه له که ری قایم کردو

وشه پیکي له که ری داوگوتی برپوه بومالی؟ په ژباوی گرتنه وه، دم و لوتی خوئی وه موانی
 په ش کرد، ده رویش دوايه لیبی توسست. تاوه لاتی به پیکه نین و فرق وهوپی کیشکچیان
 وه خه به رها، خوئی له داری نه زانینی دا: نه وه به چی پیده که نن؟! ناوینه ی له باغه لی
 ده رهنناوته ماشای خوئی کرد، دم و چاوی هه مو په ش کرابو گوتی نه وه کی وای لی کردوم؟!
 نه لحن ده چم شکایه تی ده که م. گوتیان کوپه شکایه تی چی؟! هه مومان وه کو
 توین. ده رویش که ته ماشای کردن نه وانیش وه کو خوئی دم و چاویان په ش بیو. ده نگي
 نه کرد بریک پاره وستا. له ناکاو: نه دی که ره که م کوانی؟ به لایه کی دا هه لات هیچی
 نه دیته وه، که پاره، نه و جاربو لای دیکه هه لات دیسان که ره که ی نه دیته وه، که پاره ته ماشای
 کرد که لکیش نه مابو: ناها! نه مگوت نه و که لاکه که ره که م لی ده دزیت نه که ره ده رویش گوتی
 که لاک که ره که ی لی دزیوم جاکیشکچیان زانیاں که لاک نه ماوه؟! ده لی بیتن پول که م
 ده نی ده ی: به لی: بیست قران حه قی شه و له وی مانه وه ی و ده قرانیشی پولی که ره که ی
 لی نه ستاندن. (چونکه کاغه زی لی نه ستاندبون نه یانده توانی پولی نه ده نی) ده رویش
 کوته شمه کی به کوئی دادان و به ره و مال و هر پی که وت که گه بیشته وه مالی گوتی
 خالوژن! که لاکي خال م هاته وه؟! خالوژنی: به لی هاته وه. جاتیزی بو بگری. جاری با لیره بیت
 دوايه ده ی به م ده ی نیژم. به یانی که کیشکچیه کان چونه وه بوکن پاشای پتیاں گوت
 قوربان! که لاکیاں لی دزیوین. پاشا هه موی ده حه پس ی کردن نه و خه به ره ش ناوابلو بووه.
 نه و پاشایه برایه کی هه بوله شاریکی دیکه پاله سهریک له سهریک لومه ی ده کردو قسه ی
 ده نارد: نه وه هه ریکیکه نه و کارانه ده کات. جاجون نه تو پاشایه کی، کا برایه کی بره لالت
 بو ناگری و بوژ ته نبی ناگری.

با بزانی و شتری سپی چاوره ش چون ده کوژیته وه

پاشا، و شتریکی هه بو، نه که ره له سهرکوژه زیری له وه راباکه س غیره تی نه بوده نگي دات
 که چهل چوباقه یه کی وینجه کپی و به به رد می و شتری دا هات، نه که ره که س دیار نه با بانگی
 ده کرد نه که ره خه لکیش دیار با ده نگي ده داو له خوئی وه دورده خسته وه. ورده ورده

هینا به برده رکی، پاش نویژی شیوان و شتری کوشته وه له ت و پیل پیلی کرد و بریده ژوری مالی هم مو. ولاتی خاوین کرده وه ونه ی هیش ههچ شوینیکی لی بمیننی ته وه خه به ریان به پاشای دا، نه گه روشتری سپی چاوپه شیش نه ماوه! ژورگه پان، خه به ریک نه بو، پیریژنیک هه بونیوی سوری عه تیاریو نه و پیریژنه وه کونیوی خوی بگره زیاتریش عه تیاریو، بانگیان کرد پاشایی گوت سه ریکت به زپری هه لده کیشم و سه ری دیکه شت به زپری، نه گه روشتری سپی چاوپه شم بو ببینی وه.

پیریژن: قوربان! سه ریکم به ورکه نانی هه لکیش و سه ریکیشم به ورکه پیوانی، بو ت ده بینمه وه. وا ویده چی نه و قسه، ره سم و عاده تی نه و جو ره جاسوس و سیخو رانه بو ه.

نۆره ی سۆزی عه ییاره

سوری عه ییار. وه نیوشاری که وت، دهستی به گه پانی کرد ژور سوپاوه هه تاگه ییشته ماله که چالی هه روه ژور که وت دهستی کرد به پارانه وه ی که چالیش له مالی نه بو، به قوربان ت بم نه وه بوکیکی سه لیتهم هه یه مه گیرانی له گوشتی و شتری ده کات، نه گه ره تانه هه رچه ندی بی له پتی خودای دا بده نی. خو پولیشم نیه له بازاری بو ی بکرم خالوژنی که چالی فریوی خواردو لای دیکه شی ژۆری زگ پی سوتاو گوتی نه وه له بازاری کرپیویان هه رنه وه نده شمان ماوه، به قه رابه نجه ده سستیکی ده بووید او سوری عه تیاریو ییشت ده ده رکی دا که چال گه ییشته وه، گوتی نه وه چیه داپیره؟ پیریژن ده لی داپیره ت سه دجارد سه رگه پی بوکیکی سه لیتهم هه یه. مه گیرانی له گوشتی و شتری ده کاجانه وژنه نازانم چته خودائیمانی به نسیب کات، نه وه نده ی داومه تی ده چم بو ی ده برژینم؟

که چال زانی نه وه کاریکی بده سه ته: وهره. وهره داپیره! کۆله پاشام کوتاوه. و شتره که م کوشتو ته وه وهره لاپیلیکی به ره وه هه موتان بیخون ده ریته خودای دا. سوری عه ییار ته ماعی پینیش و به خوی گوت باشه هه تازو تر بی چاکتر. ناشکراده بیت، ده گه ل که چالی چوژۆزی هه تاسه رکه لاک و شتری و که چال ده لی! نه وه که لاک و شتری پاشایه! سوری عه ییار چو ژۆری که لاک دیت، که چال پۆبو پیلی پیریژنی، لینگی

ده به رلینگی ناکردیه دوپیریژن وهاویشته سه رگوشتی و شتری وگوتی نه وه هاتوی سیرپی که چهلئ ناشکراکای. که چهل چوبه خالوژنی گوت نه و جارمسقاله گوشتیکی بدهیه هه رکه سیککی وه ک سوری عه ییاردوله تت ده که م و ده ته هاویمه سه رکه لاککی و شتری ۱۰ ها. خالوژنی زوری لی ترساو پیریاری دا له قسه ی دهرنه چی.

خه به ریان بوپاشای برده ک سوری عه ییاریش بی شوینه. هه رچه ندگه پان هیج خه به رکیان وه ده ست نه که وت.

با بزانی که چهل کوره که ی چون دهمزیته وه

پاشاهه موچه وله کانی بو. وه ده ست هیتانی نه و کارابه دهره ی بو؟ نه و جار هیتانی میوانیکی گهره ی پیک خست، هه موخه لکی شاری بانگ کردوه رجارپان راهیشت که چهل زانی چ باسه وجود و فره که رویشکی کرین و عه باو شپوشالائی وه خو خستن و که رویشکه کانی ده بن عه بای نان و پویششت بومه جلیسی، کوره که (کوپری کچی پاشای نه که رکه چهل چوبوکنی و ...) گهره ببو، هیتانیان له نیومه جلیسی به ره لایان کرد، گوتیان خوین ده بزوی، بزانی بولای کی بجیت، نه و بابی نه و کوپریه؛ پاشاش ده یزانی نه وه ره ریکیکه و نه و کارانه ده کات، کوره که یه ک دوجاران به ته مابوبو لای که چهلئ بجیت، به لام که چهل که رویشکه کانی نیشان ده دان نه که رچاویان زه ق ده چوکوره هه لده هات، شه ویش به سه رده ستان داهات، له ناکا و که چهل که رویشکی به پشتته وه دابه ردان، که رویشک که وتنه نیومه جلیسی. بوبه هه راو هوریاو ... چرا کوژانه وه و ...، که چهل به فورسه تی زانی و پوبوکوره که ی پفاندی و بریدیه وه مالی (چونکه مالیان له وی نیزیک بو) به خالوژنی نه سپاردوگه راوه مه جلیسی، دیتی خه لکه که نا هوین بونه ته وه وه رکه سه له سه رچیگای خوئی دانیشوتته وه. هه رچه ندی گه پان کوره که نه مابو، خه لکه که شسیان که بژاردن هه مویان ته و او بون. گوتیان که س نه چوته دهری، که چهل به نه وجودیه کوره که شی له پاشای دزتیوه و کوپری چاک تاقه ت کردو که وته پی و شوینی پاشای که له سه ریک له سه ریک خه به ری ده نارد هه ی عه مری نه میتی جاچون کا برابه ک نه وه موخه رابه ی ده گه ل بکانا زانیت و

نابینیتته وه نه وه بۆنماری.

با بزانی که چهل برای شای چون دده داوده خات

که چهل که وله مه پئیکی کپی، هه رلیسپه ی زه نگولئیکی ویخت، که ولی دهست دایه و پویشته بوشاری برای پاشای چوله وی به پرسیاران چوارباغی پاشای دیته وه و پینان گوت پاشا چ پوئیکی ده چیتته چوارباغی. که چهل چوده نیوچوارباغیداخوی شارده وه و که وله مه پی به خوی دادا چونکه نه و چوارباغی شای چوارباغیکی گه وره ووژدیش خۆش بو، پاشا هاته چوارباغی، له نیوچوارباغی دهستی کرد به گه پانی له به ریونی گوله کانی چوارباغی مهست ببوو له بۆن کردنی نه و گول بۆبۆن کردنی گولئیکی دیکه، ئاو. خواردنه وه و حه سانه وه و له بن سیبهری شوپه بیه کان نه وه نده دلخۆش بو که هۆشی له خوی نه بو هاتبو لای نویژی شیوان له ناکاو که پاشا ده و په پی خۆشی و دل خۆشی دابوشتیکی زۆربه سام خوی راوه شانده و بوبه زهنگه زهنگ پاشا که دیتی ناچار دهستی به هاوار کردنی کرد: بۆخاتری خودای نه توچی ؟ که سیشی له ده وره ی نه ما بوهاواری بکات؟!

که چهل: نه من؟! حه زه ته قابیزم وهاتوم پوحت بکیشم! پاشا هیچی پی نه ما، دهستی به پارانه وهی کردوگوتی ناخر نه من پاشام ئیجازه م بده بچمه وه مانی و خودا حافیزی له مندا له کان بکه م.

که چهل ده نیو که وله مه پی دا، ده لی مردن پاشا وه قیری نازانی. پاشا زوری له به ریاپاوه. که چهل پپی گوت باشه! ئیجازه ت ده دم به لام به شه رتیک! هه رچی پیت بلیم قبول بکه ی و نه نجامی بده ی وله قسم ده رنه چی.

پاشا: هه رکارئیکی پیم بلئی جی به جی ده کم. پاشا زور چکوله ببوو. که چهل گوتی نه من ده تور به یه کت ده نیم و ده تبه مه ماله پاشای برات له وی له بنه خۆمت داده نیم ده تکه مه بن قون و له سه رت داده نیم داوای مال آلله ی له پاشای ده کم، پاشا داوا ده کات: شتیکم بۆلئی، نه منیش ده لیم چ نازانم، دوباره ده لی شتیکم بۆلئی، نه منیش ده لیم پاشا به خودای هیچ نازانم، ئه ری بن قونی من نه من هیچ ده زانم! نه توش ده لئی به

خودای پاشا، ده رویش فه قیره وچ نازانیت، نه گهرئه وهی قبول بکە ی به ینیکی دیکهت مولهت دهدهم. پاشاناچار بوله مردنیش زورده تر ساقبولی کردونه وجیگایه ی که چهل بوی دیاری کردبو چوله وی چاوه روانی که چهل بو.

با بزانی له مائه پاشای چ رووده دات

که چهل گه ییشته لای پاشای و پاشای ده نیو توژی به ی نا که چهل زه لایمک و پاشاش چوکه له وجودیوانی پاشای و داوی مال اللهی کرد؛ پاشا: ده رویش شتیکم بوئی. ده رویش ده لی به خودای پاشا چ نازانم پاشا: دهی دهی شتیکن بوئی! ده رویش چۆن چ نازانم!

ده رویش: به خوی پاشا چه نازانم؟ نه ری بن قونی من نه من چ ده زانم؟!

پاشا ده بن قونی که چهل داوه جواب دی و ده لی، پاشا به خودای ده رویش فه قیره وچ نازانی پاشا نه هلی مه جلیسی نه و ده نگه یان بوئاسیار بو زوریان پی عه جایب و سه یریو، دوباره پاشا بوپون بونه وهی نه و ده نگه ی؟ داوی له ده رویشی کرد: شتیکم بوئی؛ دیسان ده رویش: به خودای پاشا چ نازانم؛ نه ری بن قونی من نه من چ ده زانم؟! پاشای برای له بن قونی که چهل نه و جاریش گوتی به خودای پاشا ده رویش فه قیره وچه نازانی!

پاشا گوتی نه و ده نگه چه؟! کییه؟! که چهل ده لی نه وه پاشای براته! پاشا بلیندبو: بیگن، بیکوژن، پاشای برای له بن قونی که چهل نه و جواب هات!! پاشا: نا! پاوه ستن، جاری نه من بیتنه ده ری. ده ست مه بزین به لی چون پاشایان له توژی به ی هینا ده ری. پاشاپوی ده که چهل کرد: نه تو کیی؟ که چهل ده لی نه من ده لی مه ردانه پیته ده لیم و جائه تو ش مه ردا نه کاره کانی دیکه به نه نجام بگه نه نه و پاشایه زور عاقل ده بی وقه ولی پی ده دار؟ نه و جار که چهل ده لی له سه رویژدان وشه رفی تو نه من نه و که سه م که ته وای نه و کارانه نه من کردو من چونکه نه تولیکدا، لیکدا به سه پاشای برات ده رویشتی و ده تگوت چون کابرایه کی به رلات بوئانگیری؛ هات نه تو شم نا وابه رده ست کردو گرتومی.

پاشا دیسان مه رای کرد بیکوژن، پاشا برای گوتی نا! وانا بیت کوشتنی چی؟! نه گهرده ته وهی ولاته که ت نارام بیتنه وه. بیتنه که ته تی لی ماره که و بیکه وه زیری ده سته

پاستی چونکه نه وکچه ی تۆتازه بۆکه س نابی وده نا ئه وهی ده کوژی دهشتوانی بیکوژی به لام ده پوژی دیکه ی پی تاچیت، یه کی دیکه په یدا ده بیت له نه وهش خه رابتر به دفه پتر. که چه لیان چه ند پوژان راگرت وپاش بړیک بیرل کردنه وه، قسه ی پاشای برای قبول کرد، کچه که ی لی ماره کردو؟ کردیه هه مه کاره وکر دیشیه وه زیری دهسته پاستی نه گه رله شاری و ده ورو به ری میثسولیک جولاباوه، که چه ل ده یزانی وپښکای چاره ی بو ده دوزیه وه نه وان خه ریکی خوش گوزه رانی بون و نه منیش به زمی که چه ل وکیشکچی کانی که لاکم پی له هه موان سه یرتر بو.

که چه لی که وان (شیعِر)

<p>نیویان لی تابو که چه لی که وان ده یگرت به ته پکه و به دار و دهی به خوشی بایه یان به زۆرداری ناچار بو دهستی له وکاره ی هه لگرت به بهرگی جوانی کچی هاوسایه کی جوان نه ی دیبا بو ی په شیوان بو له نه کاو چاوی به و جوانه ی که وت مات چاک و خوشی ده گه ل دایه کرد ده نا به کلاوی قهت نه پیوابو کچی کام به گه و کام خانه دانه؟! بیت خوشه هه تا پیش کیشی نوی که م داروغه ش زۆر زو بو خوشی بزوت بو بوکی کپی ته واو که ل و په ل با بزانی چۆته ته قدیر و ته گبیر</p>	<p>که چه لۆکتیک بو بیو هگوتیکه وان هو ی نیو لی تانی: گشت پوژ دو که وی که وی لی ده ستاند داروغه ی شاری چه ند سالان که وی بو داروغه ی گرت ئیواره ی پوژتیک دانیششت لای دایه ده سه ر و چاودا که چه ل زۆر جوان بو داروغه پښکا یی ده و کوچه ی که وت که مهابو شیتببی هه ر پښی ده رنه برد له گه ل پیر پښی نه و پوژده ی وایو پرسسی: داپیره: نه م کیژده جوانه که چه ل فیزی کرد بلی تاقه کچه که م داپیره ئاوا ی به داروغه گوت داروغه ناردی، ماره ی کرد که چه ل بوکیان بو هینا بو داروغه ی پیر</p>
---	---

ته نیا زاوا و بوك له وی مانه وه

هه رکه س بو مالی خوی گه رانه وه

با بزانی، که چهل، داروغهی چۆن ده به تلینی

بچی بو لای بوك و بیته به رده سستی
له نهی کوترانی و چاوی وه کو باز
چی له لای تو به وه بهی بیزانم
نیستا جیی خوشی و دستبازی و خه وه
چی به رده سستی منه نیشانت ده دم
ده بی بیان بینم چی له ده ست دان
غزنه و جی به ندی هتا ده غل و دان
ته ماشا بکهین و جا وه خستی خه وه
بوچییه؟! لئی گه ری به کارت نایه
بو ته نبی کردنی مسکین دانراوه
به کاری چی دی و یان کاری چییه؟!
که چهل خوی ساز کرد بیری کرده وه
بو کاروبارو بو توش به خیر بم
مسکینیک بینن شا لئی تو به بی
شا لین پازی بی ئاوا کاری بکه م
هم به تالوکه و ژوریش له جوش بو
جا ته ماشای که و بیننه کاری
چه رخه که سوپا کاری که وته ده ست
به ئه یرو ئه یرو هه رای لی بلیند بو

داروغه ویستی پیک بی مه به سستی
هات به ره و پیری بوك به غمزه و ناز
پیی گوت داروغه گوئی بده فه رمانم
ئه وه مه مر کاره ناگری به وشه وه
پاشی چه ند پوژیک و وچانیک ده دم
هه ر ئه وشو کانه به بی و وچان دان
ناچار وه پیش که وت هه موی نیشان دان
هه ر دیو یک مابو گوتی با ئه وه
داروغه پیی گوت چه رخه تی دیایه
تایبه تی منه لای من پوتراوه
من ده بی بزانه خو چه رخ چییه؟!
ده رکه که ی دیوی چه رخه کرده وه
پیم خوشه کاری ئه و چه رخه فیریم
به لکه پوژیکی تو له مال نه بی
من له جیگای تو ده بی ته نبی که م
داروغه ش ئه وه ی به دل پی خوش بو
شاقه لت دانسی ژور به وش یاری
شاقه لی دانا که چهل به بی هه ست
چه رخه که ی بادا که میک لئی توند بو

که مابو پشت و لاقم له تبکه ی
 وای خو ساز کردبو داروغه بو پاو
 دا کوپه گيان نه توش شاقه لت بخه بهر
 داروغه ش ناوا داینا سر شاقه ل
 به بی پاوه ستان، که چهل دهیسو پاند
 گیانی تیک شکاند کردی شق و پهق
 له سه رپا ده رچو خوئی لوه شاردن
 دا بچون ده بزنان دنگ و باس چیه
 هه روا بی هه ست بون چی بانگیان کردن
 خو هه مو گیانی داروغه شکاوه
 شایان تی گه یاند هه ر زو به یانی
 نه مری کرد زو زو هه کیمیک بیتن
 که چهل خوئی گوپی پاش زگار بونی
 چند مندالیکسی توقه ی بانگ کردن
 بلین مام هه کیم نه ری ده چیه کوئی؟
 به دوامدا ورن جنیوو پی بدهم
 مام هه کیم به خوو به عبا و توربان
 مندال له پنگا و کوچه و له سه ر سوئی
 :مندالسی نیستا هینده زوززانه
 ناوپی وی ده دان هه کیم چی چکا؟!
 چند پیاری پاشای پاش که م گه پانیک

ده بی کاری وهم زو جوان فیزیکی
 که چهل چی گوتبا، ده یگوت به سه رچاو
 داخوا وهک هی تو ده سوپین ته گه ر
 که چهل توندی کرد هه لکه وت بوئی هه ل
 داروغه ش هه روا که مکه م ده یگو پراند
 گونی فیرده بی که و ده خوی بی حهق
 شا به یانی زو چند که سی ناردن
 بو بوک و زاوا با سیان لی نییه؟!
 ناچار نه مری شا ده رکیان شکاندن
 له چرپه و گوپی ده هه ر ناله ی ماره
 زوری پی تیکچو نه گه ر پیی زانی
 نه ویرینانه ی بو وه بر ژینن
 به تزیه و ده رمان به هات و چونی
 پولیکسی دانسی و جوان حالی کردن
 هه رچند من بلیم قرو تی بکه وی
 لیو توپه بم یان، به ردو پیدابدهم
 ده پوشت پنگاو بو خو نشان دان
 نه ری مام هه کیم نه وه ده چیه کوئی؟!
 پیاو له ده ستانیان چند هه راسانه
 ده گه پی نه خوش و زامدار چاره بکا
 توشی هه کیم بون له نیو کولانیک

پرسیان تاییه تیت له چ ئیش و کار
 دهی باشه دوکتور پی که وین و بپوین
 حکیم گه یه جی و چو وه ژور که وت
 برینداریکمان، هه یه بی حاله
 ئایا ده توانی بیکه ی ته بابته
 نه خوش نه بینم جوان لی ته پوانم
 مام که چه لیان برد ببو به دوکتر
 دیتی و به خزی گوت دهی کاری کراوه
 پبی گوت به پاشا هه ر زور به جوانی
 هیندیک ده رمانی کرده لاق و ده ست
 به پاشکاوی بویان هه ر نه هیتی
 ئیوه ده زانن، بو نه خوش دوکتر
 به لام سیلک و چوار پینچ له تکه دار
 چو لای داروغه به گویی دا بخوینی
 سیل له سه ر کوچکان، ئاوری کرده وه
 له کون و ده رزیک خوی لی دزینه وه
 هه رچه ند بانگیان کرد ده رگا که بکه وه
 بوکپروز و بوچه که دایگرتبو ولات
 له شی داروغه ی هین جوان سوتا بو
 نه و خه به ره شیان نه گه ردا به شا

وتی تاییه تیم، زامه و بریندار
 له برینداره که ی خو مان خه م بخوین
 پاشا هات چاوی، به دوکتور که وت
 له ده ست هاواری ژینمان لی تاله
 هه تا غه نیت که م له مال و ده ولت
 ئاکامی کار و دواپوژ نازانم
 زامی چوماغ چی بکا چاره سه ر
 هه ر هه ناسیکی ده به ردا ماوه
 چاک ده که مسه وه برینه کانی
 به مقاشیش وابو جیه کی ده گه ست
 نابی له لای مه هیه که سی بمینی
 بی ئینساف نه بی پیی نانا زه فه ر
 بو م بینن دابینن له قولینچی که سار
 فی زده بی که وان بی حق ده ستینی
 داروغه ی له سه ر سیل کو کرده وه
 وای خو شارده وه هه ر نه ببینه وه
 دیار بو که س نه بو تا جواب داده وه
 ده رکیان شکاندن دیتیان کاره سات
 هه ر به قه د که ویک له سه ر سیل ما بو
 له ترس و خوفان هیه هوشی نه ما

ده داوختنی کچی شای

پاشا کچی خوئی ناردده نه وئیه
 بوئی پازانده وه چادر و چیغ و کوین
 هه لیاندا له سه رکانه کی پرئاو
 له کوچه و کولان ده پویشته که چهل
 له جیی باوکم به کی قهردارم؟
 کوپه جویک نه گهر بیستی نه قواوه
 روتی به لی دهی به من قهرداره
 کوا چهنده پولت دیتمی وه چابو
 ده سنت بیتنه پیش فرمو ها قهرزت
 پیلی له بنی پا، گرت و بری خشت
 پیلی خوئی له بن شت و مهک ون کرد
 شه و داهات که چهل پاریزی بو برد
 وتی، تو هه لدییی به قات پی تا کم
 نه گهر توش وهک من دانیی قهراری
 قهراری هه تا کار خه لاس نه بی
 ده زانم نه توش نه وهت مه به سته
 دهستی سه ره وهی که چالی توند به ست
 خه لاس بو کاری پیی گوت هه راکه
 تا حه رهس هاتن خو کهس نه مابو
 کچ ناشکرای کرد وام خودا دهستی

داینا بو ته لای نه و سه ریزیه
 له جیگایه کی، زور خوش و بزوین
 هه تیو که دیتی زانی بو ویه پاو
 به هه راکردن دایمه زراند گنچه ل
 بی بیده مه وه زور شه ره زارم
 له کونی ناوده سنتی و لامی داوه
 خو هیتند له میژه کوا نه وه کاره؟!
 ده قران، خو دهنه، که متر نوسرابو
 سوپاست ده کم بو وردهی به رزت
 بر دیه وه مالی و گه لالای داپشت
 پیلی دی به دو ته قیل قایم کرد
 کچی پاشای دی و قسهی له گه ل کرد
 روتی نامه رد نه گهر من پاکم
 کار ته وانه بی نه کهی هاواری
 کارم به دهنگ و هه را و باس نه بی
 دهی باش بگره ده ستم ویی به سته
 ده گه ل کچی نوست که چهل به بی هه ست
 زویکی به نی پساند که چهل جا پا که
 به لام پیلیکی ساغ به جی مابو
 نه منیش زور مه حکم بی به ستم دهستی

پیلی له بنی را، هه لقه ندراره
 زۆر زو بو مائی شایان بردنه وه
 زۆر ورد ی بگه پین با بخریتنه داو
 فه قیری و یاغی یان زۆر زه لیل بی
 تی فکرن بزائن چون دی کاره سات
 گرتیان، به لیدان گشت گیانیان شکاند
 بی تاوان ده رچو زو ئازادیان کرد
 به ردیکی دیشی وه خالگه ی کهوت

ئیه وهش ده بینن دهستی به ستراره
 خیمه و خه رگیان بو کو کردنه وه
 شا نه مری پی دا ن نهو شارهی ته وای
 جا بگه پین بزائن هه رکه س بی پیل بی
 له سی داره ی ده ن ئارام بی ولات
 کو په جو به داد و هاوار دهینالاند
 زۆر له به رپرسان، هیند پرسیاریان کرد
 نه وهش بی ئاکام بوئی وه ده رکهوت

که چه ل و به سه رهاتی خالی

تای نه بو بو دزی له دیهات و شار
 کییه ده توانی بدزی هیلکه ی قه ل
 که چه ل پا توئی له خالی دزی
 کویره وه جاغم له قه وم و خزم
 خاله پاتوئی کوانی له کوئی یه ؟!
 تا دزیم له قه ل کرد دزیم لی کراوه
 هه ر دزیه کی بلیی ده گه لته ده کم
 به بریک له و گه نجه بژیویک بکړین
 تویره و توره کان جا پرکه و بینه
 پی یان پاگه یاند زوتر تا بزانی
 به رگی تازه شت لی مه باره ک بی
 شوینیشی ماوه، دیواری بپراوه

که چه ل خالیکی هه بو زۆر وشیار
 چو به خالی گوت که چه لی ده غه ل
 تا خالی هیلکه ی له قه لی دزی
 کی هه یه وه ک من بلی من دزم
 که چه لیش پی گوت وتت به جییه
 ئاوا پوانیه خوئی ده رپیم دزراوه
 مه لی وه جاغم نه ما خو من هم
 خه زینه ی پاشای با نه وشو بپرین
 شه و داهات پوین بو زگ خه زینه
 شه وئی خه زینه بپا بو به یانی
 پاشا! مه جلیست پر ته داره ک بی
 دز هاتون که مێک غه زنه دزراوه

شا برابه کی بو گوره تر له خوئی
 به پاسپاردان گه پی پی ده دا
 تو نابی بله ئی شام بوختان به خوئیکی
 له ده وهی غه زنه خه نه ده که هه لقه نن
 که چهل هه ر گه را تا نوئیژی شیوان
 کونه کی خه زینه ی دی ئاوه لایه
 هه ر گه بیشته وه بانگی کرد خاله !
 پیم خوشه نه وشوش نه ردیکی بینین
 کون نه گرابووه وه کی خوئی مابو
 که وته پیش پوئی ئاوپی نه دلووه
 :بو گه برابه وه؟! خالی لپی پرسه
 نه خیر ترس و مرس له لای من نیه
 چون ده بی خوارزا پیش خالی که وی
 خاله گیان فرمو، خال وه پیش که وت
 خال ده چو خوارزی چون ده جولوه
 سه رشانی خالی کردبو بازگه و پرد
 هه لیکیشا کیتره، خال نه وه چ ده کی؟
 ده له ی چی خاله هه ی بی به لابی
 ده بی من برپم ته رکه دنیا بم
 به کیتردی سه ری خالی بپی بی هه ست
 گه بیه وه مالی، خالوژی بانگ کرد

هه ر لیکدا لیکدا نامه ی ده نارد بوئی
 سه رکوته ی ده کرد ته عه ی لی ده دا
 نه توانی ریگی دزی که نفرویکی
 پپی بکه نه له قیر ده وهی لی بته نن
 به که ده م لیدان، یابه پی پیوان
 زو زانی قیلک له وکاره ی دایه
 کونه کی خه زینه ی هه روا به تاله
 جا به یه کجاری وازی لی بینین
 خه نه ده که له ده وهی پر قیر کرابو
 تا سه ر خه نه ده کی و یه کجی گه پراوه
 من ده پوم دیاره خو تو ده ترسی
 به لام من ئابرووه یچ حه یام نییه
 من خه جاله تم عه فوم لیته ده وی
 چوار شه قا پویشته ده قیری که ووت
 که چهل تیله کیکی بریدو گه پراوه
 هه تا خه لاس بو هه ر هات و چوئی کرد
 سه ری تو ده برپم، کاری وانه کی!
 سه بجه ی ده نگرن لین ناشکرا بی
 خو تازه بو نیو چ پیوان نابم
 توژی له شان کرد و سه ری گرت هه ست
 مه وزوع هه رچی بو زو بوئی به یان کرد

که چه لی توشکا و کاری خه را کات
 هر سوژیک نه له و ماله ی بچته دهر
 زور به بی پوحمی هر تیتنافکر
 که چه ل نه یگوتبا هر قه نه ییو باس
 قیر تیدا ماوه پیایوکی بی سر
 له ریی کانیه ژنان قیت بیچه قینن
 جا بزانم چوئی لی دهبن و شیار
 بیبیتی حه من بو میرده ی ده گری
 به نه زم و نیزام شهوتا به یانان
 زانی ته لیه بوئی هونراوه کار
 پیت خوشه تیرتیر بگری بو خالم
 گوتی پیمخوشه! زور به ترسه وه
 بو بوانی له و سهری بی هه ست
 گوزان بشکینه و بیکه به هاوار
 چی گل و قورپی و سهری خو که
 له باره ی که لک له گه لته ده دین
 به خوی و دیاره زولمی لی کراوه
 نه دی چیه؟ چوته وا ده گری به تاو؟!
 له ترسی خه سوم گوزده لی شکاوه
 بو کوئی برپوم نه بیرونازانم چ بکم؟!
 رام ناگریته وه دنیاش به دار بی

خالوژنی ویستی شین و هه را کات
 خوی لی توره کرد هوئی کوته ماکه ر!
 وه ک سهری خالم سهری توش ده برم
 خالوژنی ترسا؛ وابو گیژ و کاس
 دیسان به یانی وایان دا خه به
 شا ده ستوری دا داریکی بینن
 که لاکیش بینن بیخه نه سهر دار
 ژنی نه و پیاوه خوی پی پاناکری
 له ده وده ی که لاک کیشکچی دانان
 کیشکچی دین و که لاک له سهر دار
 به خالوژنی گوت، که چه لی زالم
 ژنه گویی لی بو واقعی برده وه
 دوگوزده ی بوکپی وهینای دایه ده ست
 هر گه پاره وه و گه بیشتیه لای دار
 چه ندی ده توانی بگری و پوپو که
 به و گریان وه کیشکچیه کان دین
 چی توپه خوشکی نه و سه پراوه
 من چیم نه دیوه کوانی سهر برپاو
 چم له که لاک هوشم لی پراوه
 له به ربی شهرمی و حه یای خه سه و کم
 له شکانی گوزان نه و ناگادار بی

ئاوای بو پیک هات موی لانه دابو
 کووه بون تیگرا ته وجینیان بو کرد
 بو که چهل قسه و باسی گپراوه
 په پوی له پاشوی جاشکی کردبون بهند
 پیی گوت نه و که رو جاشکته به چندی
 که چهل گوتی خیر ئاخر لیت ده کرم
 نه وهت شه ش قپان با ئیک ئاوا بی
 به ره و ته ویله به جوت لی خورپن
 زور زو به له د بو نه و سه ر تا نه و سه ر
 ده هاته وه مال به یه ک نیشاره
 جوانی تیگه یاند خالوژنی گاس کرد
 بیبه ته ویله ی زو بیبه سته وه
 جاد وایه بوخوم دیم ده شیرمه وه

به وجوره ی که چهل که بو ی دانابو
 کیشکی تیگچون، ژنه قسه ی کرد
 پولیان وه ده ست دا هر زو گه پراوه
 که ریکی زابو چلکن ده وله مه ند
 که چهل خیرا چوو لای ده وله مه ندی
 بیفروشم باریه ر چون له خوم بپریم
 له پینچ قرانان هیچ که متر نابی
 پولی دا که رو جاشکه که ی کرپن
 جاشکی به سته وه و که ری کرده ده ر
 وای لی هات له کو یی له نیتو نه وشاره
 بو دزینه وه ی که لاک خوی ساز کرد
 وشیار به نه گه ر که رگه یشته وه
 که لاک خالمت بو ده نیرمه وه

دزینه وهی که لاک خالی

لای کیشکچه کان ویستی تیپه پی
 ماندوو وهره زبون له و بیابانه
 به زم و ئاهه نگه بابگپری بومان
 بانگیان کرد ده رویش دا بریک وهره پیش
 گوره ی کیشکچیان باسی له سه رکرد
 مه جلیسی شادین بو براژینه وه
 کارت گه پانه کوا چیت مه به سته ؟!

پوژیک که وتیپه ی وختی پوژپه پی
 ده میک بو ده سته ی نه و کیشکچپانه
 نه وشو ده رویشی راگرین لای خومان
 گو یولی بی له قسه ی سورداش وده رویش
 پراوه ستا که چهل هویشی له که ر کرد
 مام ده رویش نه وشو لمان بمیتنه وه
 ده پوم، ناتوانم کارم به ده سته

ده تدهینئ نه پۆی نه وشو له لان بی
 حه قه بیست قه ران لاما نه به نه شو
 که چه ل پازی بو هات باره که ی خست
 جوان دانیشته جیی خوش بهر پالینگانی
 هر که لاک ی دی هه ستا که وه کار
 پرسیاران لی کرد چه بوه ؟ چ ده که ی ؟!
 شه و نه و که لاکه حال ی بوم له خو م
 که لاک ی مر دو ده ی چو ن که ر ده دزی
 به خوا با و که گیان من زو زه نینم
 گه وه ی کیشکچیان گو یی لی بو زو هات
 له دور ی دبته گی شه ی مام ده رویش
 ده رویش له سه رچی له چی تو و په بوی
 حال یان کرد، ده رویش تو ره بوه له چی
 گه پو م دنیا م خو زو زه دیتوه
 پاست ده که ن ئیوه بنوسن قاقه زی
 ده قه رانم ده وئ، له تو پول ی که ر
 زانیان ئه و کاره ئه له و دنیا به
 شه وئ هر پاشی نان و چا خواردن
 نه به یشت که س بنو ی تا لای به یانی
 جار یك پاشا بو ده رویشته بو پاوه
 ده م یك دارو غه و جار یكیش وه زیر

کوا چیم ده ده نی با لی م عیا ن بی
 مه رد و مه ردانه بارت بخه و مه پو
 خیرا که ریشی ده پچکی کی خست
 داره که ی که لاک ی له بنی پا پوانی
 زو حاز ی کردن کو نه و که رو بار
 له چی نا پازی بو کو ی بار ده که ی ؟!
 که ره که م ده دزی به خوا ی من ده پو م
 کی بیستویه تی کوا له سه ر عه رزی
 هیه چ پونا کایه ک لی سه ر نا بینم
 حال ی بی ویزانی چه بوه کاره سات
 بوویاس وخوا سه ی زو یکی هاته پیش
 کی چی پی گوتوی یاله خو وراهه لچوری
 هاته پیش پی گوت سه رکار کیشکچی
 نه وه ی تو ده لی ی که س نه بیستوه
 که هات و که لاک که رم لی بدزی
 ده ی هه ریو خوشته ده بیه ده سه ته بهر
 نه بوه، نه کراوه، کاغه زیان دایه
 به زم و ره زم یکی وای بو ساز کردن
 فرقه و پی که نین، قاقا و گو زانی
 دادیان لی ده خواست ئی زو لم لی کراو
 له خو ی ده به ستن قایش و قرو ش و شیر

چی سه یریوبوئی به پتوه بردن
 خه وتبون هیتدیك هه روا به پتوه
 چه ندجاریان بانگ کرد، ده رویش په جایه
 له پتکه نین و به زم و هه لالا و چی
 له بهر بی خه وی هیند شه پرتو بیون
 هه سهری دانا خوئی لابه لاکرد
 یه گچی کیشکچی خه ویان لی که ووت
 که لاکي داخست قایمی کرد له کهر
 په ژباوی هینا هه رئاوای به ش کرد
 جا نه و جار بی خه م ته خت لی خه ووت
 به فرقه و هوژ و به پتکه نینان
 سه لاتان له خو له ئیش نه زانین
 حالیان کرد ده ری هینا ناویتنه
 کوا چ خه راپتک له من پوی داوه
 ده چمه لای حاکم شکایه ت ده که م
 هه مومان وهك توین، ها ته ماشا که
 وا تی یان فکری گویا نه مدیبون
 دانیشته تا ده میک چ بیرکاته وه
 به ربوه پویشته وه، کوانی که ره که م؟!
 لابه لاله لات هه تا ماندو بو
 هاته وه نه و جار له داری پوانی

هه تا خه وه موی لابه لا کردن
 له هات و چوندا یا هه به پتوه
 هه مومان کویر بوین تو خه ووت نایه
 له بیریان چوبو دانین کیشکچی
 ده لی جا نه و جار پیو خوشبی بنون
 شکي هه موانی له سهر خوئی لاکرد
 که چه ل قیت بووه و لی و خه ووت
 پتی گوت ده به پتوه؛ بو مالی یه کسه ر
 که بو و لوتی خو وه موانی ره ش کرد
 نوست هه تا کو تا ووه که لای که ووت
 شین ده بونه وه هه مو کیشکچیان
 نه منیش با بزانه، و یگرا پی بکه نین
 جوان له خوئی پوانی و دیستی نه و وینه
 نه و ده رده و به سهر، من بو هینا وه
 کی نه وه ی کردوه، وای ته نبی ده که م
 نه گهر درو بو بو لای شا پاکه
 بو چه ند ده قیقیک هه مو بی ده نگ بون
 له نا کا و کهری وه بیر هاته وه
 مالم ویران بو خواجه من چی بکه م
 نه و جاریش به غار بو سهر تی هه لوب
 که لان نه مابو؛ به لی پتی زانی

که‌رم لاده‌دزی دللی من پاکه
 با به تالوکه له لاتان پرۆم
 ده‌فه‌که و شره‌ی به کول مه‌لگرتن
 دزیبوشیه‌وه و، که‌لاکی خالی
 بو ناگاکردن وه‌ریه پرسه‌وه
 به گوره‌که‌ی گوت زورباش بزانه
 خو‌پیری و لات و لوت پیتان ده‌ویرن
 بو ئیوه مه‌ردوی چاوه‌پیتانه
 زوریش به وردی سه‌رکونه‌ی کردبو

کاکه زوم زانی خو‌ئه و که‌لاکه
 بینن بده‌نی پولی که‌ر و خو‌م
 سی قیران ته‌واوی پول لوه‌رگرتن
 هاته‌وه مالی زور به خو‌ش‌حالی
 جا کیشکچه‌کان زور به ترسه‌وه
 شا زانی کاری نه‌و بی عورزانه
 هو‌ی سور و سورداش! هینده بی‌خیرن
 یان سه‌پ برینه یان به‌ندیخانه
 دیسان برای شا خه‌بری ناربدو

با بزانی که‌چه‌ل وشتری سپی چاوه‌ش چون ده‌کوژیته‌وه

هه‌تا کو‌ی ده‌با ئاوی، هه‌ویری
 له سه‌ر کو‌ی زیرپا به بی غه‌ل و غه‌ش
 چه‌ند سالتیک ئاوا پوزگار پاده‌برد
 به پيش وشتردا سه‌بریک تیپه‌پی
 وشترقه‌پالته‌ی له وینجه‌ی داگرت
 ده‌نا زیپکیکی بی هه‌ست لسی ده‌دا
 زور جوان بو‌ی پیک هات، دیسان نه‌و داوه
 له خه‌وشه‌ی کردی له‌ت له‌ت و پیل‌پیل
 جا بخو‌ گوشت وشر به برژیوی و چیش
 ئا وه‌کیل، وه‌زیر، شا له دیوانسی
 خوابه من چبکه‌م؟! ده‌ی کواچارچییه‌!؟

با بزانی که‌چه‌ل چ دیته‌ بیری
 شا وشتریکی بو نیوی سپی چاوه‌ش
 له ترسی پاشای ده‌ریان نه‌ده‌کرد
 باقه وینجیکی زور جوانی کپی
 وه‌ختی پوز په‌پی بو مال پی‌ی داگرت
 که‌س دیار نه‌بایه، وه‌دوای خوی ده‌دا
 هه‌ر سه‌بر سه‌بره‌وشتری هیناوه
 ووشتری نیخست به کیرد کردی تیل
 له ده‌وروبه‌ری نیشانه‌ی نه‌هیش
 نه‌و خه‌برشیان، پی گوت تا بزانی
 نه‌و پوز دو پوز ووشتر دیارنییه‌

هه رکاری به که پاک نه و پوداوه
 سوری عه ییارم زویه کی بو بانگ کهن
 یا دنا مردوه به شیشی برپاوه
 به بی مه عه لی بون بو لامان با بی
 هه مو شتی پی گوت: خولاسه ی که لام
 له ملک و ماشم ده تکم به هاویه ش
 عومرم له نه بو بو ده ژینیه وه
 هه لت ده کیشم سه رتک به زیپی
 سه ری ده یکه شت به زتو سه ربه سه ر
 نه یده زانی چیه ناکامی کاری
 با هه لم کیشن هه ر به پیوانی
 بو ت ده بینمه وه له بن هه وزان بی

نه وکاره و هه رچی کارنکی کراوه
 دا فه پراش باشی بو م جاز و قاوکه ن
 کوا سوری عه ییار؟ لیمان تو رواه؟!
 ده برۆن بو م بانگ کهن نه گه ر کو مایی
 سوری عه ییار هات پاش عه رزی سه لام
 بو م ببینیه وه ووشتری چاوپده ش
 ووشتری سپیم بو ببینیه وه
 لی کولینه وه م با کام بو بگپری
 به راست و دروستی ببینیه وه خه به ر
 سوری عه ییاریش تا خو بداد یاری
 پاشام هه ر خوش بی لیم بیی پازی
 سه ری دیکه شم با ورکه نان بی
 * * *

نۆره ی سوری عه ییاره

بزانی چ خوشیان له خو ی ده بیستی
 به پارانه وه و زۆر به عه ییاری
 کاری وی هیچکس نه ی دیبا بریا
 مالی دیتنه وه زۆر له لای خواری
 له مه گیرانی گوشت و شترو بوکی
 چه ند پۆزه له گوشت ووشتری ده گه ریم
 په نجیکم ده نی هه ر ئاوه دان بی
 خو مه گیرانی له و گوشته ی ده کا

پوره سور پۆشت ووشتری وه بیستی
 هه ستا مال به مال گه را له شاری
 هه ر مالی چوبا ده میك ده گریا
 ئاخری پۆتیکسی وه ختی ئیواری
 هه ر وه ژورکه وت به نوکه نوکی
 پی گوت خوشکی گیان، ده سه رتگه ریم
 خیری ئیمانته نه گه ر هه تان بی
 بوکه که م خودا چاکه ی بو نه کا

گوشت و شتری دا به سورهی دهغل
 گه ییه نیو ده رکی که چهل هاته وه
 سه دجار داپیره ت هر به قوریان بی!
 هاتوم بو گوشتی، سوالیشی بو بکم
 خو نیشانا لاله به هه شتی جیینه
 نیشتی و ئاره زوی یه کجی بمرینم
 کاری به دهسته و زوری و شیاره
 ماله خوئی ده نا یه کجی خه راکا
 بیننه گوشتی و شتری چاوپه ش
 سور بو گوشتی زور، کول له بهین چون
 پونتر و هروا با سبوت تر بی
 چه ندی پیتخوشه به ره وه پوری
 کول که و دیوار ده رکهی پی له رزی
 هه ردوکی و یگرا ناردن بو نه دیار
 له داخان لیو، زمانی خوئی ده گه ست
 یا نیسه که گوشتیک بدهی به لاه
 هیچ تی بینیه ک و پو حمت پی نه کم
 کوا سوری عه یار نه ویش بی شوینه!
 توژی نه هاتی و به دب ختی لی نیش
 به شی تی شکان و سه رکونه مابو
 هر به راه زوی، ده هاته کایه

زو فریوی خوارد خالوژنی که چهل
 ویستی به فکر و گوشت پرواته وه
 داپیره شه وه ده بی میوان بی
 سهری ده قورپی نی یاخوا نه و بو کم
 نه و ژنه نازانم چی تو به و کییه؟
 بریکی داومه تی بوئی ببرینم
 که چهل زو زانی نه نه و سه کساره
 هاتوو ه سیرپی من یا ئاشکرا کا
 نانا داپیره؟ خونات کم بی به ش
 نه و دوه هه ردوکیان لیک له فیلی بون
 لای خوئی وای دانا هه تا زور تر بی
 تا سهر که لاکی بر دیه وه زوری
 داماته سورهی وای دا به نه رزی
 پی نا سهر لاقی و کردیه دو عیار
 نه و جار پوی کرده خالوژنی بی هه ست
 چی بیت هه رتو له و پو به ولاره
 وه ک نه و پیریژنه ی دوله ت ده کم
 شایان تی گه باند له و برپو بینه
 په نگ و پوی تیک چو، شا که نه وه ی بیست
 له و چه ند ساله ی دا چی هه ولی دابو
 هر ته گبریکی کردبای نه و شایه

وای لی تیک چوبو خو گریزنه‌ی کار

که‌چه‌ل کوره‌که‌ی چوَن دمدزیته‌وه

گولله‌ی ناخیری شا که پی‌ماوه
که‌چه‌ل ری پی مه‌مو فیلاَنی لی‌به‌ست
پیش‌تریش پاشا که‌که‌ی که بو داو
چاو پیکه‌وتن و پیک گه‌ییشتنی وان
چی خه‌لکی شاربون له چوک و گه‌وره
که‌چه‌ل که بیستی نه‌وجار و قاووه
چو دو که‌رویشکی کرین له نیو شار
که‌رویشکه‌کانی له بن عبا ی نان
بو نه‌و بانگ هیشتنه، هاتن خه‌لکی شار
خوین ده‌بزوی، بگه‌ری ده‌ی به‌لکو وابی
چاوی که‌رویشکی دی وا سل‌مه‌میه
ده‌گه‌ل که‌رویشکی به‌ره‌للا کردن
کوژانه‌وه چرا مه‌رکس ده‌یگوراند
داینه‌و هاته‌وه مه‌ر له‌و جبگایه
که‌دانیشته‌وه مه‌روا کر و کاس
به‌تی‌فکرین و نه‌ژمار ته‌واوبو
مه‌رچند هاتن و چون گزیر و سورداش
که‌م‌کم خه‌لکه‌کش له‌وسه‌ر و نه‌وسه‌ر
شا ناخر داوی که‌دانا‌بووه

سه‌رکونه‌ی پاشای براشی سه‌ریار

سه‌رکه‌وتن ده‌بی یا دیسان داوه
شا زیافه‌تیکی گه‌وره‌ی گرتنه ده‌ست
دانا‌بو که‌چی که‌چه‌وتنه‌و پاو
بو به‌کوپیکی زور ژیکه‌لانه‌و جوان
مه‌موی بانگ کردن کوژن له‌و ده‌وره
زانسی نه‌و داوه بو نه‌و دانا‌راوه
عبا و میزه‌ری دیسان خستنه کار
نه‌یشت به‌هیچ جور، تا خو‌بدن نیشان
کوره‌شیان نه‌وجار هیتا خسته کار
ویستی دو سی جار بی بو لای بابی
بو لایه‌کی دی پیگای ته‌نیوه
بو به‌غارغاردین و فیته و پا کردن
که‌چه‌ل چو کوره‌که‌ی خیرا یه‌کی پفاند
لی‌دانیشته‌وه تا پی‌بلی‌ن وایه
وه‌کی هیچ نه‌بی و نه‌بی‌دنگ و باس
ده‌گه‌پان زور رد کوره‌ش نه‌ما‌بو
دزیشان لی‌گرا و خه‌رجه‌کش به‌لاش
مه‌رکس به‌ره‌وما‌ل پنیان گرتنه‌ر
لی‌پساند نه‌وجار له‌و کوئی بووه

بزانين كه چه ل، بـرای نهـو شايهـی چـون دهـداو دهـخات؟

چـون ئـهـوى بـگـرى و پـيـى بـكا كـايـه
 لـيسـپـهـى زهـنـگـولـيـكى چـوكـهـلـى وـيـخـست
 شـاى تـيـك و هـر بـيـچى و لـيـى بـبـى يـاغـى
 گـه لـالـهـى دـانـا چـونـى بـنـيـتـه دـاو
 جـيـگـاى گـه پـانـه و كـهـيـف و دـهـمـاغـه
 تـارـبو، لـيـى تـيـك چـو لـهـمـپـهـر و نـيـوان
 كـه خـوى پـاوـه شـانـد و ابـوه زهـنـگـه زهـنـگ
 تـو خـوا ئـهـتـو چـى نـيـوك و دـلـم كـه ووت
 رـوحـت دـهـكـيـشـم عـومـرت تـهـواوه
 چـون نـابـى بـزانـم مـن كـات و سـانـم
 هـيـچ فـهـر قـيـكى نـيه، خـونـكار بـى و فـهـقـير
 هـهـروا رـيـك و پـيـك پـنـو يـنـيـت دـهـكـهـم
 :بـوم دـانـيـى چـون و شـويـن و جـيـگـايـهـك
 دـياره خـهـيـانـهـت مـن بـه خـوم دـهـكـهـم
 دـهـتـنـيـمه تـوـرـبه و دـهـتـكـهـم بـه بـنـقـون
 دـاوـاى مـالـلا دـهـكـهـم يـان خـيـرات
 شـيـعـر بـيـى لـى ل، هـهـيـران، گـوزـانـى
 و انـابـى، دـهـى دـهـى؛ هـيـچ هـهـر نـازـانـم
 هـهـر بـه گـويـى ئـيـوهـى دـهـگـهـل بـاس دـهـكـهـم
 هـيـچ هـهـر نـازـانـى و هـك مـن دـهـزـانـم

ئـهـوجـار كـه وـتـهـدـوى بـراى نـهـو شـايـه
 كـه وـلـه مـهـر يـكى گـهـورهـى و دـهـسـت خـسـت
 خـوى لـى شـار دـهـوه لـه نـيـو چـوار بـاغـى
 پـاهـوسـتا هـهـتا پـوژى دـيـارى كـراو
 شـا لـه لـاى و ابـو كـه ئـهـو چـوار بـاغـه
 ئـهـو پـوژـهـى گـه پـا تـا نـوپـژى شـيـوان
 كـه وـلـه زهـنـگـولـهـى دـهـبـهـر كـرد بـى دـهـنـگ
 شـا لـاقـى سـسـت بـو لـهـوى لـيـى كـه وـت
 مـن عـيـز زانـيـا مـواى و لام دـاوـه
 ئـاخـر مـن پـاشـام سـا حـيـب و لام
 پـيـى گـوت بـو مـردن ئـهـو پـوژى ئـاخـير
 خـو ئـاخـير رـيـگـاهـهـر حـالـيـت دـهـكـهـم
 لـه قـسـم دـهـر نـهـجـى هـهـيـه پـيـگـايـهـك
 ئـهـوهـى بـوت دـانـام كـه بـه قـسـت نـهـكـهـم
 زـورى پـى خـوش بـو پـيـك هـاتـن و يـهـك بـون
 يـهـك سـهـر دـهـچـيـنـه مـالـه شـاى بـرات
 پـيـم دـهـلـيـن دـهـر و يـش كـوا هـهـر چـى بـزانـى
 شـتـيـكـمان بـو بـلـى؛ مـن هـيـچ نـازـانـم
 شـاهـيـده بـو مـن جـيـى دـانـيـشـتـنـه كـهـم
 تـو و لام دـهـوه مـن كـه نـازـانـم

شا زۆر پازی بو به و خو کپنه وه
 که چه دهقه شی، هه مو خستنه کار
 تا لای مائی شا، بی کیشه و هه را
 له نیو تۆر به که جوان جیی بیوه
 چو وه ژور کهوت به قشت و گشتی

پازی بو داینا به کتر دیتنه وه
 عه با و عه مامه بو ناخیر دوا جار
 گه ینه وه به کتر پویشتن و یگرا
 پاشا له ترسان هیند چوک ببووه
 نایه نیو تۆر به و خستیه سه ر پشتی

با بزانی له ماله پاشای چ روودمه

ماله لای ده رویش ولاتمان خوش بی
 من هیچ نازانم خو بی فایده یه
 نازانم، بن قون! من هیچ ده زانم؟
 خو هیچ نازانی نه و مام ده رویشه
 داوایان لی کرد هه ره کو پیشو
 دیسان دا و ای کرد بیلی چی پییه
 دهی دهی بوژ بلای، چون هیچ نازانم
 ده رویش فقیره و نا چ نازانی
 شا زۆر تۆر به بو که لی کرد پرسیار
 پاشای براته زۆرم کار پییه
 مام شا بانگی کرد که س نه بزئوی دهست
 چه ند که س غاریان دا، شایان هینا ده ر
 چت کردوه لی ره و له نیو خزمانم
 دارۆغه و وشتر، یا غه زنه براره

پاشامان هه روا به عیش و نوش بی
 شتیکن بو بلای و ماله لالاش هه یه
 دهی دهی بوژ بلای، چون هیچ نازانم!
 شا کوتی خه لاس بی نه و هه راو کیشه
 نه و ده نگه یان بیست عه وق مان هه مو
 تا بوئی مه علوم بی نه و ده نگه کتیه
 هه ره کو پیشو من هیچ نازانم
 نهی بن قونی من تو باش ده زانی
 دیسان که بیستیان نه و ده نگه ناسیار
 زوبه پیم بلای نه و ده نگه کییه؟!
 بیگرن بیکوژن با نه روا له دهست
 نه من بیننه ده ر به سیه تی هه ده ر
 پرسی نه تو کیی پیم بلای بزانی
 پیی گوت چه ند سه له هه ر چیکی کراره

کاره ساتی دیش هه رچی پوی داوه
 هه رچند من زورجار بوم هه لکه وتوه باو
 چون گزیر کچی پیژیژی بی که س
 مه جلیسیک گیرا به راوو ته گیر
 ده لای بیکوژن، به لی! پیته ده کری
 نه وهی که ده کوژی، تا چهند پوژی تر
 ده ت هه وی ئارام پیته وه شار ت
 ده ت هه وی یه ک جار کارت بو چابی
 که چهل پیته، بیکه زاوی خوت
 پاشاش بیریکی زوری کرده وه
 به نه مری مام شا و وه کیل، زور نه میر
 زور به نیحترام نه و مام پاشایه
 که چهل زاوی شا، یان هه مه کاره
 ده یزانی کئییه، بوچی کسورزاه
 ناوا پیک هاتن، که چهل، شا و وه زیر
 چاره یان ده کرد و یگرا پیکه وه
 ته گیری مام شای، شاری دا نه جات

جوی له من کی بوه پیته نه و ناوه
 نه و که س خویری بوه، خوی خستوته داو
 هه روا ده خوازی و ناپرسی له که س
 که چهل، پالوان وه کیل چهند نه میر
 که چهل بکوژی کار چاره ده کری؟!
 زور پیته دا ده بی له وهی خه رابت
 پیته وه ده ست خوت گشت کار و بارت
 نه و کچه ت تازه بو هیچ که س نابی
 بیکه به وه زیر یا غه مخوری خوت
 پازی بو به زمان و کار و کرده وه
 کچی دا که چهل و کردیشیه وه زیر
 دواپی پی هینا نه به و هه لایه
 میشلولیک کوژبا له نیو نه و شاره
 کی کوشتوتی و چیه نه و راوه
 چی هاتبا پیشیان به راوو ته گیر
 لیتره با و له وی و له لای دیکه وه
 چهند سالان ناوا رایان گرت ولات

سلەمان بەگ

مام خالند پێتاویکی زۆر بە پوحم و فە قیروباش بو، ئەو دەمی هیشتا نە چۆبو حەجی، زۆریش بە دین بو، عەیبەکی ئەو بو زۆر لە ئاغای دە ترسا ؟ بە کوردی دەوڵە مەندیکی خوێری و ترسە نوک بو، ماله کەشی لە ئەو دینی ئاغای لی بو، زۆر دور نە بو.

پۆزیکی مام خالند قرتا ئێک هێلکە و دۆدان ئێکی پپی ماست لە کەری قایم کرد و پینچ گیسکە نێزیشی وە پێشە خۆدان و کەوتە پی بۆ ماله ئاغای، چونکە دە یزانی ئاغا سلەمان بەگ سیرو ماست و بەر بە سیلی زۆر پی خوشە. هات، گەییشتە دە رکی ماله ئاغای. ئاغا لە سەر پلێکانان پا وە ستابو، مام خالند ئە گەر چاوی بە ئاغای کەوت، هیندە ی دیشی سەر لی شێواو، لە جیی ئەو ی بلی سە لامو عە لێک، گوتی (سلەمان بەگ)

ئاغالیی حالی بو. و لامی داو هە گوتی عە لیکە سە لام. بە خێر هاتنی کرد پوی دە مام خالندی کرد : ئەو هە گیسکە کان چە ندیان نێرن؟

مام خالند لە باتی ئەو ی بلی هەر پینجیان نێرن ئەویشی هەر لی تێک چو، گوتی (هەر نێرتان پینج) ئاغا ئەو جار بێک پێکەنی و دیسان پوی دە مام خالندی کرد : ئەو دی چی دیشت بو هیناوم؟

مام خالند دە لی وە لا ئاغا ئەو هە تا (قرتا ئێک ماست و دۆدان ئێک هێلکە) بو هیناوی. ئەو جار ئاغا هیندە ی دیش پێکەنی و زانی مام خالند هە موی هەر لی تێک چوونە و هینای بێکی لاواندە وەو بریدی وە تاغی، بە چا پەزی گوت مام خالند ماندووبو و بێکی ئاوی سارد بو پینە، پاش ئاو خواردنە و ی ئاغا گوتی چا پەکی جوانیشی بو تیکە، مام خالند چای خواردە وە و بێک حە ساو هە تە و سەر هە خو، ئەو جار بەرە و مال پیی داگرت و پێشە وە بە سواری کەرە بۆزی؟

ماله که ران

کاحه مه سالتی جولاً به خوی و که جانی خیزانی و حه مه پره سولی کوری و خه جولئی کچی و پابیعی خه پره ک پيس، ده نه و ماله ی دا مه مویان که پبون،

پوژئکی پیاوی ناغای هاته سه رکولانه ی، بیگارئکی به جولائی نه سپارد، که چی مام حه مه سالت له قسه ی پیاوی ناغای حالی نه بو، ژنه که ی لی پرسی: پیاویژگه نه وه پیاوی ناغای چی گوت؟ مام حه مه سالت زور له خوی نیگه ران بو ناغا. له خانوی ده رکات له ولام دا گوتی به خوی حافره ت پیم وابی له خانومان ده رده که ن!

کچه که گوتی نه ری دایه ده گه ل بابم نه وه باسی چیتان ده کرد؟ ژنه که زوری نیشتیا له گوشتی بوو زور له میژ بو گوشتی نه خواردبو: گوتی بابت ده لئ گوشتم کریوه لیت نه ناوه! کهنگی وابوه بابت هینده به دل و ده رون بی، گوشتی کری بیت و نه من لیم نه نابی! نه و جار کوربه که له خوشکی پرسی: نه وه ده گه ل دایکم و بابم چتان ده گوت؟ کچه ش له که م هه تازور له دایکی حالی نه بوچی گوت به لام دایکی چه ندی نیشتیا له گوشتی بوئه ویش نه وه ندیه ی نیشتیا له میردی بو؟

گوتی نه وه دایکم و بابم ده لئین، به میردن داوی میردت نه کردوه! کهنگی نه منیان به میردن داوه نه من میردم نه کرد بیت کواداو یا نمته کی میردم پی نه کرد وه!!

نه و جار خه پره ک پيس ناگاداری نه وگوفت وگوئی و وان بو، به حه مه پره سولی گوت چونکه لی نیژیک بو نه ری نه وه نه تود ده گه ل (بابت و دایکت و خوشکت) باسی چی ده که ن، نه ویش له هیچ حالی نه بو به لام زوری نیشتیای له خه پره ک پرسی بو، گوتی نه وانه ده لئین چویه ته زگ خه پره ک پرسی! نه وه پوژیکی من و پوژیکی تو کهنگی نه من کارم به توبوه، یاها تبمه زگه تو؟

پابیعیاش به قه دمام حه مه سالتی له ده رکردنی ده ترسا، داخوا کهنگی ده ری ده که ن گوتی جابو ده رم ده که ن سی مانگه کارئ ده که م، مانگی به سی په ناباتان، ده کاته، چوار قران و په ناتیک، پوله که م بده نی بوخوم ده پوم. به کورتی کهس له کهس حالی نه بوه!

حه‌زهره‌تی موسا (پ) و کرم

ده‌لێن هه‌زهره‌تی قابیز پوژێکی، ده‌چێته‌ خزمه‌ت هه‌زهره‌تی موساو عهرزی ده‌کا ئه‌من قابیزم؛ هاته‌م پوحت بکێشم، هه‌زهره‌تی موسا. موڵه‌تی لی‌ده‌خوازی، چونکه‌ ئه‌مری خوا‌ی بوه‌ لی‌ قه‌بول کرد وه‌ هه‌زهره‌تی موسا ده‌چێته‌ حه‌زور باری ته‌عالا و پاش هه‌زار و یه‌ک که‌لیمه‌، عهرزی خوا‌ی ته‌با‌ره‌ک و ته‌عالا ده‌کات: یا په‌بالعه‌المین له‌خۆت عه‌یا نه‌که‌ هه‌زهره‌تی قابیز بو‌پو‌ح‌کێشانی من هاته‌بو؛ جا نازانم ئه‌ومندا ئه‌م چ‌لی بکه‌م چونکه‌ زۆر وردن و که‌سی واشم نه‌یه‌ کاسپیان بو‌بکات و یا به‌خێویان کات، خوا‌ی ته‌عالا ده‌فه‌رمو‌یت یا موسا، بچو له‌فلانه‌ ده‌ریایه‌ی عه‌سای لێده‌، ئه‌گه‌ر ده‌ریا شه‌ق بو‌؟ به‌ردی‌کی سپی تێدایه‌، عه‌سایه‌کی‌ش له‌به‌رده‌که‌ی ده‌ بزانه‌چی تێدایه‌؟

هه‌زهره‌تی موسا چوله‌جی‌گای دیاری کرا و، عه‌سای له‌ده‌ریایه‌ دا؟ ده‌ریا شه‌ق بو‌، به‌رده‌که‌ وه‌ ده‌رکه‌وت، و عه‌سایه‌کی له‌به‌رده‌که‌ی دا، به‌رده‌که‌ش له‌ت بو‌، ده‌ نیو ئه‌و به‌رده‌ په‌قه‌ی داله‌ بن ئه‌و ده‌ریا‌شینه‌ی دا‌کرمی‌کی تی‌ دابو گێ‌ایه‌کی شینی به‌دمی‌وه‌بو و ده‌پخوارد،

هه‌زهره‌تی موسا به‌دیتنی ئه‌و کرمه‌ی، پوی ده‌ ئاسمانی کرد و فه‌رموی یا ئیلاهی! گه‌وره‌یی لایه‌ق به‌ تو‌یه‌، زانی‌نو قودره‌ت و پو‌حم هه‌ر بو‌ تو‌ باشه‌ و به‌س.

مه‌لا سیمان

دی‌شیلیم جارپان وه‌کوئه‌وچه‌ندیتی‌ی ۱- گردکسیان ۲- په‌سوئ ۳- جه‌ل‌دی‌ان ۰۰- هه‌ر له‌قه‌دیمه‌وه‌ ئاوهدان بوه، مزگه‌وت و حو‌جره‌ و مه‌لا و فه‌قی‌ی هه‌بونه.

ئه‌و دییه‌ پیاوئیکی ده‌وله‌مه‌ندوگه‌وره‌ی لی‌بوه به‌نیوی مه‌لا سیمان،

وابزانم هه‌رنه‌ومه‌لاسیمانه‌بوه‌دوايه‌بوته‌گه‌وره‌ی مه‌لاسیمانیان؟

مه‌لا سیمان مریشکی زۆر بونه. نازانم جیرانیکیشی له‌به‌ر فه‌قی‌یی یا ۰- له‌ئه‌ومریشک و په‌له‌وه‌رانه‌ غافل نه‌بوه، هه‌ر لی‌ی ده‌دزین، مه‌لاسیمان شکی له‌کابرایه‌که‌ی ده‌بی به‌لام نه‌ده‌کرا بی به‌لگه‌بل‌ی فلانه‌که‌سه‌مریشکی من ده‌دزی. پوژیک‌ی جومعه‌ی، هه‌مو خه‌ل‌گی شیلیم جارپان وله‌دییه‌کانی دیکه‌ش راهاتبون له‌مزگه‌وت‌ی کۆده‌بنه‌وه‌ بوبه‌جی هی‌نانی نو‌یژی جومعه‌ی. مه‌لای ئاوهدانیه‌ چاوده‌گپ‌ری و ده‌ل‌ی ئه‌وه‌مه‌لاسیمان بو‌دی‌ار نیه، چونکه‌عاده‌ت وابو مه‌لای ئاوهدانیه‌له‌ئه‌وجوره‌که‌سانه‌یان ده‌پرسین؟

زۆری له‌سه‌رمه‌عت‌ل ده‌بن. خوتبه‌ی ده‌خوئینی‌ته‌وه‌ دوايه‌ پیاوئیک ده‌ل‌ی مه‌لا سیمان نه‌وه‌هات! مه‌لا ده‌ل‌ی قامه‌تی بکه‌ن. قامه‌ت ده‌کر‌ی و مه‌لا سیمان وه‌ژور مزگه‌وت‌ی ده‌که‌ویت ته‌واوی خه‌ل‌که‌که‌ی به‌پێوه‌ پاده‌وه‌ستن، مه‌لا ده‌ل‌ی خوا‌عافوت کامه‌لاسیمان نه‌وعاله‌مه‌ت بو‌مه‌عت‌ل کردوه، هه‌رکه‌سه، کارئک و ده‌رد یکی هه‌یه.

مه‌لاسیمان: ماموستا بو‌به‌من ده‌ل‌ی، کابرا مریشکه‌کانی منی دزیون وه‌موی خه‌لاس کردوون ده‌ستی بو‌لای جه‌ماعه‌تی پاده‌دی‌ری: نه‌وه‌تا په‌ره‌مریشکه‌کشی هه‌ربه‌سه‌ری وه‌یه‌و وه‌اتوه‌له‌سه‌فی جه‌ماعه‌تی پاوه‌ستاوه‌نو‌یژی جومعه‌ی ده‌کات هه‌مان کابرای نه‌گه‌رلی‌ی زه‌نین بو‌و، ده‌ستی بو‌سه‌ری برد په‌ره‌مریشکی له‌سه‌ری خو‌ی کاته‌وه‌و هه‌مو‌عاله‌م چاویان پینکه‌وت.؟

مه‌لاسیمان ده‌ل‌ی نه‌وه‌تا دزی مریشکه‌کانم، ئیدی ؟

به‌ل‌ی مه‌لاسیمان به‌ئه‌وجوره‌ی وه‌زانی خو‌ی دزی مریشکه‌کانی ده‌بینی‌ته‌وه‌.

عه‌په‌بی چاک ده‌زانیت

کابرایه‌ک کوره‌که‌ی ده‌به‌ر خویندنێ نابو، چه‌نده‌ختان هه‌ربوێ خه‌رج کرد، پوژێکی مام فه‌قی به‌خووبه‌مه‌ندیکی وه‌. بوسه‌ردانی دایک و بابانی دیته‌وه‌مالی، بابی لێی ده‌پرسی و ده‌لێ کورم ئه‌تو ئه‌وه‌چهند وه‌خته ده‌خوینی پیم‌بلی بزانه‌م چ فی‌ربویه‌؟

فه‌قی ده‌لێ بابه‌گیان عه‌په‌بی فی‌ربومه‌. بابه‌که‌ی: یانی عه‌په‌بیی به‌ته‌وا وی فی‌ربویه‌؟! فه‌قی: به‌لێ به‌لێ بابه‌گیان عه‌په‌بی به‌ته‌وا وی فی‌ربومه‌!

باوکی ده‌لێ باشه‌ کورم ئه‌گه‌روایه‌ بایه‌ک دو عه‌په‌بیانت لی‌په‌رسم بزانه‌م چوێ؟ کوره‌ ده‌لێ فه‌رمو‌بابه‌گیان؟ کابرا ده‌لێ عه‌په‌ب به‌که‌لی ده‌لێ چی؟

فه‌قی: بابه‌ ئه‌وه‌ ژورگه‌ و ره‌یه‌. بابه‌که‌ی: باشه‌ باوا‌بیت؟ ئه‌دی عه‌په‌ب به‌کیچی ده‌لێ چی؟ فه‌قی: بابه‌! ئه‌وه‌ش ژور چوکه‌یه‌ کابرا: ئاخه‌ر بێم چی: باشه‌، یه‌کیان گه‌وره‌ و یه‌کیان چوکه‌یه‌: ئه‌دی به‌ عه‌په‌بی به‌بزنی ده‌لێن چی؟ فه‌قی:

وه‌لا‌بابه‌ نازانه‌م به‌بزنی ده‌لێن چی به‌لام نیوکی ژورسه‌یریان له‌مه‌پێ هه‌لده‌ن.

عه‌په‌بی زانیکی دیکه‌ش

ئهو کابرایه‌ش کوره‌که‌ی ده‌به‌ر خویندنێ ده‌نی و ماوه‌یه‌کی ژور خه‌رجی بوکیشا هه‌تا پوژێکی له‌دوای نارو هینایه‌وه‌ مالی؟ پاش نان و چاخو‌اردنی شه‌وی قسه‌خوش بون و مه‌جلیسیش گه‌رم، بابه‌که‌ی پیاوکی ژورزان بو، بانگی کوره‌که‌ی کرد: ده‌وره‌ پو‌له‌! ئه‌تو ئه‌وه‌ چهند وه‌خته ده‌خوینی ده‌بابزانه‌م چ فی‌ربویه‌؟!

مام فه‌قی ده‌لێ بابه‌گیان عه‌په‌بی فی‌ربومه‌. بابی: یانی عه‌په‌بی به‌ته‌واوی فی‌ربویه‌؟! کوره‌ به‌لێ بابه‌گیان، عه‌په‌بی به‌ته‌واوی فی‌ربومه‌.

چونکه‌ خویندنێ ئه‌وه‌مانی به‌تایبه‌تی له‌نیو فه‌قیان هه‌ره‌په‌بی بو.

باشه‌؟ جا ئه‌گه‌ر وایه‌، عه‌په‌ب به‌ شیوی ساردبو‌وه‌ ده‌لێن چی؟ کوره‌که‌ مه‌حتله‌ما ئاخه‌ر شتیکی وای لی‌ نه‌پرسی بو‌ده‌کتیب و نوسرا و اندا هه‌بیته‌ ناچار فکریکی کرده‌وه‌و گوتی عه‌په‌ب قه‌ت نه‌یتلن شیوایان سارد بیته‌وه‌؟ هه‌ربه‌گه‌رمی ده‌یخو‌ن!

سولتان مه حمود هه یاس ونه سمه ری خال بارامی

سولتان مه حمود پوژێکی له دیوانی دانیشتبو له عینی که یفخووشی دا له ناکاو بانگی کرد: هه یاس له هه مولایه کی پا بانگ کرا: هه یاس! هه یاس! دیوان دهنگی داوه و هه یاس گوپی ل بو، ولامی داوه. گوتیان، سولتان بانگت دهکات، هه یاس چو خزمهت سولتانی، سلوی لی کرد، ولامی داوه: سولتان نه مری کرد هه یاس دانیشه.

به لئ هه یاس دانیشته. سولتان ده لئ هه یاس! نه وچه ند کارانه م به تو هه ن بو ماوه ی دو سالن، ده بی بو م جی به جی بکه ی هه یاس: فهرمو. قوربان. سولتان مه حمود ده لئ.

۱- کورپکم ده وی کورپی خو م بیت و نه مزانیبی.

۲- نه سپیکم ده ویت له نه سپی خو م بیت و نه مزانیبیته.

۳- تازییه که م ده ویت له تازی پسته ی خو م بیت و نه مزانیبیته.

۴- بهر مالتیکم ده ویت، پرسه که ی نه برابیته وه ونه هه لیشه ندرابیته وه.

هه یاس برێک داما، دوايه سولتان پیی گوت بو داماوی نازانی د و سالانم مولهت داوی، هه یاس: بو داماوم، یان خه لاته یان به راته.

هه یاس پاش ده میك بیر کردنه وه ده رکهوت، برێک له نێو شاری گه را، ده نه و فکری دابو، خوايه؟ کی په یدا بکه م نه وکاره م ژور موشکیله ئاخو نه وه چو ن ده کری. چاوی به پێگایه کی کهوت، نه و پێگایه ی گرت به رو به فکروه و پویشته، ده گه ل پیاده یه کی که میك پویشتن، هه یاس سه برده و پویشته و کا براش توند، هه یاسی به جی هیشته،

سوارێکی گه ییشته له گه ل سواره که ی برێک پویشتن، سوارو پیاده هه ر. په فاقه تیان نابی. سواریش پکیفی له ماینی دا و هه یاسی به جی هیشته؟ نه و جار کا برایه کی پوته له ی لی په یدا بو، ماندونه بونیان لیک کردو هه رچه ند هه یاس خو ی مه عته ل کرد به بیانوی چونه سه راوی و ... به جی هه رنه هیشته، هه یاس ده دلی خویداگوتی نه وه په فیکمه!

لیی پرسسی: خاله نیتو چیه؟ کا برار پوته له: نیوم خال بارامه. هه یاس: خه لکی کویی؟

ئه وپښگایه یه ک سه ره ده چپته دپیه که ی مه نه گه رگه بیشتینه دپیه که ی نښوی دپه که شت پی ده لیم. زوړپویشن وگه بیشتنه چومیکې بی پردو بازگه، هه یاس: خال بارام بالیره پردی دروست که ی. خال بارام که گوپی له که لیمه ی پرد دروست کردنی بو ده دلی خوئی دا گوتی نه و کابرایه نه وه ده لی چی؟ چوڼ لیږه پردی دروست که ی.

به لی! یکیان نه وه دیکه ی له کولئی کرد وله چومه که ی په پانده وه،؟ زوړ نه پویشن گه بیشتنه هه ورازیکی دوو دريژ. نه و جار هه یاس گوتی خال بارام با له نه وه هه ورازه ی پتلیکانان دروست که ی. خال بارام نه و جار گوپی له قسه و باسی پلیکانان دروست کردنی بو گوتی به خوا ی نه وه شیت، دنا نه وه ورازه و پلیکان، یان چوم و پرد دروست کردن وابه تالوکه،

به لی ورده ورده به قسه کردن و نه زیله گپړانه وه، وه سه رکه وتن وگه بیشتنه ناوایه که ی ماله خال بارامی لی بو. له قه راغ دیی خال بارام نښوی دپیه که شی پی نه گوت، له جباتی نه وه ی بللی میوان به یافه موبچینه مائی؟ لیی پرسی ئه ری کاکه ده چیه کوئی هه یاس ولامی داوه وگوتی نه تو نا مزگه وت.

هه یاس چو مزگه وتی و خال بارامیش چوه مائی خال بارام کچیکې هه بوبه نښوی نه سمه ر، کچیکې زوړوشیاروزرینگ بو. خال بارام چو باهه رچینگا و سه هه ریکی، که ده گه پاوه مائی، هه رچی دیای و به سه ری هاتابو ته سمه ری کچی ده گپړا وه؟

نه وپوژده ی هه رگه بیشته وه مائی، بانگی کرد: نه سمه ر! نه سمه ر! وه ره نه وپوکا براهه کی زوړ سه یرم دیت ده نه و سه هه ری دا. نه سمه ر هات له ته نیشته بابی دانیشته: ده ی بابه گیان بوم بگپړه وه. خال بارام حاجت بو بگپړه وه، کابراشیت بوشیت، هه ر قسه ی هاته ران، پاته رانی ده کردن، نه سمه ر: چوڼ چی ده گوت: گه بیشتینه چومی که نده سوری، ده یگوت وه ره با لیږه پردی دروست که ی: ده ی بابه گیان خو نه و چومه بازگه و پردی نیه نه دی چوڼ له چومه که ی په پښه وه؟! جا چوڼ په پښه وه؟! نه و که میک له من جحیل تر بو، نه منی له کولئی کرد و په پاندمی وه. نه سمه ر بریکې فکر کرده وه وگوتی، نا نه وه شیت نه بوه بام تی

نه‌گه‌یشتوه. نه‌سمەر: ده‌ی بابە گیان چی دیکه‌ش؟

نه‌وجارگه‌ییشتینه‌وه‌ه‌ورا زه‌ی به‌ردی‌یه‌که‌ی خو‌مان ده‌یگوت باله‌نه‌وه‌ه‌ورازه‌ی پلیکانان دروست که‌ین؟:

ده‌ی بابە نه‌دی له‌هه‌ورازه‌دوردریژه‌ی چو‌ن وه‌سه‌رکه‌وتن جاچو‌ن وه‌سه‌رکه‌وتن هه‌ربه‌سه‌رهات ونه‌زیله‌ی گپ‌را‌نه‌وه‌، نه‌مزانی چو‌نیش وه‌سه‌رکه‌وتن!

نه‌سمه‌رده‌دلی خو‌یداگوتی، به‌خودای نه‌وه‌ وای‌ده‌چی ئینسانیکی زۆرتینگه‌ییشتو بویی له‌وانه‌یه‌هه‌یاس بیت. ده‌ی نه‌دی دوا‌یه: دوا‌یه گه‌ییشتینه‌قه‌راغ دی، پیم گوت نه‌دی کاکه‌ده‌چیه‌ کو‌ی؟! هه‌روه‌کوشیتان گوتی، نه‌تو‌نا مزگه‌وت!

نه‌سمه‌ردوباره‌پاش بپ‌ک بیرکردنه‌وه‌ی هینای دوا‌زه هیلکه‌ی کو‌لیوو نانیکی وه‌بابی دابو‌ تا‌قی‌کردنه‌وه‌ی، گوتی بابە گیان نه‌و نان وه‌یلکه‌ی بو‌نه‌و کابرا فه‌قیره‌ی بیه مزگه‌وتی، به‌لام، کابرا هه‌رچی گوتی، وه‌ره‌بو‌م بگپ‌ره‌وه‌.

خال‌ بارام نان وه‌یلکه‌ی ده‌ ست دایه‌و. وه‌پ‌ی‌که‌وت بو‌مزگه‌وتی، له‌ پینگایه‌ نیشتیای چۆیه، هیلکیکی خوارد، نه‌گه‌رنان وه‌یلکه‌ی له‌مزگه‌وتی، وه‌هه‌یاسی دا‌هه‌یاس نیی‌فکری نانیک و یازده هیلکه، لی‌ی‌وه‌رگرت وگوتی خالو، به‌نه‌و که‌سه‌ی بل‌ی که‌نه‌و نان هیلکه‌ی بو‌من ناردون، چما له‌لای ئیوه‌سال‌ یازده مانگه‌؟!

به‌لی، خال‌ بارام هاته‌وه‌ مالی‌ و نه‌سمه‌ر لی‌ی‌پرسی: بابە گیان، نان وه‌یلکه‌ت بو‌نه‌و کابرا فه‌قیره‌ی برد. خال‌ بارام: به‌لی بو‌م‌برد. نه‌سمه‌ر: نه‌دی چی‌گوت؟

خال‌ بارام: هیچ. نه‌سمه‌ر: هه‌ر هیچی نه‌گوت؟ خال‌ بارام: نا‌هه‌رنه‌وه‌نده‌ گوتی به‌نه‌و که‌سه‌ی بل‌ی که‌نان وه‌یلکه‌ی بو‌ناردوم چما، له‌لای ئیوه‌سال‌ یازده مانگه‌؟ نه‌سمه‌ر بیرى کرده‌وه‌وزانی بابی هیلکی‌کی خوراده‌؟! نه‌سمه‌ر: بابە گیان! بو‌هیلکیکت خواردبو.

خال‌ بارام: نه‌ری‌وه‌للانزۆرم نیشتیا چۆبۆیه، نه‌وه‌ چونت زانی؟! نه‌سمه‌ر نه‌وجار لی‌ی عه‌یان بو‌که نه‌وه‌هه‌یاسه‌وکارکیشی لی‌ قه‌وماوه‌، نه‌سمه‌ر. زۆربه‌ بی‌ده‌نگی ونه‌هینی چۆ مزگه‌وتی وه‌هه‌یاسی هیناوه‌ مالی‌، پاش خواردنیک و چایی یا ... خواردنه‌ویه‌ک

لیی پرسی: هه یاس ئه وه چۆنه لیتره په یدابویه، چت لیقه وماوه؟!

هه یاس گوتی ئه تو چۆن ده زانی ئه من هه یاسم؟ ئه سمه برێك له قسه كانی ئه گه ربابی بوئی گێژاپووه، گێژاپیه وه وگوتی به ئه وقسانه ت پاده زانم ئه تو هه یاسی.

هه یاس: ئه من ده ردی خۆم به كه سیکی ده لێم كه بۆم ده رمان بكات. ئه سمه: كاك هه یاس! ئه گه ر ده ردی تو به من ده رمان نه كری، به كی ده رمان ده كری. هه یاسیش ئه گه ر ئه وه ی گویی بو ده هه یبه ت و ئاكارو زینگی وزانیی ئه وكچه ی فكری. بوخووشی ده دلی خویدا گوتی، ئه وكاره ئه گه ره ئه وكچه ی نه كری، به كه س ناكری! بانگی ئه سمه ری كرد، له كنه خۆی دانا، ئه وه ی سولتان مه حمود لێی ویستبو بوئه سمه ری گێژا وه. ئه سمه ركچیکی كه میك ده نێوه چوبویه لām جوان و كارجوان و كارنه خشین بۆ، بۆیه ش میتردی نه كرد بووما بۆوه خۆی راگرت بوخۆ لاسه چاوی له سه ره وه بوو؟! بیرێکی لی كرد وه وئه وه شی به هه ل زانی و خه ریکی پێك خستنی گه لاله كاره كه ی خۆی بوه.

گوتی كاك هه یاس: ئه تو بچۆوه ته نیا ئه وه نده م له تو ده وی، ئه گه رسولتان مه حمود چۆپا وئی، و بۆه رجیگایه کی چونا گادارم كه و جالیم گه پێ.

هه یاس: به چاوان. هه یاس گه راوه بو دیوانی سولتان مه حمودی. به لێ! پاش به ینیکی، سولتان ئه مری كرد ته داره کی پاویم بو بگرن، ده چمه پاوئی وه تادوحه و توانیش ناگه پێمه وه. هه یاس ئاگاداری شوینی پاوگه كه ی بوزانی كه ده چپته كوئی له ئه وه ل و دوه مه می مانگی بانه مه پێ و زوێکی خه به ری بوئه سمه ری هینا كه ده چپته كوئی و گه راوه بو ماله خوی یادییانی سولتانی ئه سمه ره له سواری وه هه موكارێکی وریابو. وه موجوده بازیه كیشی زۆربه باشی ده زانی. به لێ: خپوه ت وئه سبابی پاوویی ساز كرد، لێی سواری ماینیکی شیی عه ره بی بو، دوسی تازی و توله ی وه دوا ی خۆی دان، چه نده سته به رگی ژنان و پیاوانی نۆی و تازه ده گه ل خۆی بردن به یینی شه وو. پوژان، له به رانبه ری خپوه تی سولتان مه حمودی كه هاتبو پاوئی، خپوه تی هه لدا. جارێك به به رگی ژنان و دوسی جار به به رگی پیاوان هاته ده ری و سه ری ماینه شیی دا وه رواهات و چوویی ده كرد بو ده ری، سولتان كه چاوی به ئه و

کچهی که وت وچۆ وه ژورئ وئ و جار لاوێک هاته ده ری، گوتی بچون ئه و کوپه جیله م بو بانگه کن. پیاوی سولتانی چون له دوی وئ ویش ده ست به جی، به ده ستوری سولتانی هات پاش ئه حوالپرسی، ئه مری کرد، دانیشته، پاش قسه وگوت وگوێه کی، وای دانا هیچم نه دیوه، لیبی پرسی: هه ره ته نی؟! ئه سمه ر: نه خێر قوربان! ده گه ل خوشکم هاتومه سه یران وپاوی. پاش قاوه خواردنه وه یه ک لیبی پرسی: چ بازبان نازانی؟

ئه سمه ر: به لئ قوربان. چ ده زانی؟ چی بفرموی. تاو له ی ده زانی؟ به لئ قوربان. ده ستیان به ته خته ی کرد. سولتان لیبی پرسی: له سه ر چی بیته؟ ئه سمه ر: سولتان ده زانیت. سولتان له دورپاکه عاشقی خوشکی ببوه ره بۆیه ش پی خوش بوبازی ده گه له وی بکا خۆده نازۆری ده دیکانه هه بون بازبان دکه ل بکات، گوتی باله سه ردلخواز بیته.

ئه سمه ر: به لئ باله سه ردلخوازیته. ژور زوته خته ی له سولتانی برده وه سولتان داواکه. ئه سمه ر: ئه مرفه رموماینه که م به ته له به له ئه سپی خۆت بو م چاکه ن! به لئ دۆراندومه، باداینینه وه. ئه سمه ر: فهرمو. سولتان: ئه و جار له سه رچی بیته؟

ئه سمه ر: سولتان ده زانیت. باهه رله سه ردلخوازی. ئه مری سولتانیه. ده ستیان کرده وه به ته خته کردنی، ده عه ینی بازی دا، لیبی پرسی، ئه دی ئه وه چۆنه خوشکت له خێوه تی نایه ته ده ری؟ قوربان عاده تی مه ئاوايه، هه تانه چه وه مالتی، خوشکم نایه ته ده ری. ئه گه ر بانگیشی که ن ولام ناداته وه هه تا بوخۆم نه چه وه. سولتان: وه لالا ئه وه عاده تی چاکه.؟

به لئ دیسان سولتان ته خته ی دۆراند، پوی ده ئه سمه ری کرد: ته له ب که. ئه سمه ر ده لئ ئه مرفه رموتازیه که م به بایه له تازی رسته ی خۆت بو م چاکه ن! سولتان: ئه ی به چاوان به چاوان، دۆراندومه. ده ستوری دانه و ماین وتازییه ی بونه و کوپه جیله ی چاکه ن شه هوه ت وای غه له به بۆهینابو. ئه وده ستورانه ی تازه به هه یاسی دابوله بیرى نه مابو، چوماین و تازییه کان بیتیت. بو ئه وه ی سولتان پتری ئیشتیا بجیت، ئیک، دوجاران به به رگی ژنان هاته ده ره وچۆه ژورئ، به رگی پیاوانی ده به رکردنه وه هاته وه ده ری، ماین وتازی هینان، هه ردوکی چاکردن وبردنیوه له جیی خوی به ستنه وه، هاته وه و پاش نه هاری،

ده سستیان کرده وه به ته ختهی دیسان له سه ردلخواز، نه وجارعه مدهن پیی دۆراندو. پوی ده سولتانی کردو پیی گوت ته لب که. سولتان تی پاماوگوتی به پاستی، لیاقت وزانایی تو بۆوهی ده بیت که پیاو لیت نیزیک بیت وه، نه گه رلیم قه بول که ی، نه من داوای خوشکت ده که م و خوشکت م ده وی!

نه سمه ر: قوریان! جیگای شانازی به وه، دوه میس نه من دۆراندومه ره چی داوای که ی حازرم ده تنده می، ده چه وه خپوه تی ده گه ل خوشکم قسان ده که م چونکه نه مه نه وره سمه شمان هیه، که بۆشو کردنی ده بی بۆخوی پازی بیت، ؟

چۆوه ده خپوه تی و زویه کی به رگی گۆزی و دوجاران به به رگه جوانه که ی هاته ده ری و چۆوه ژور و دوا به رگی پیاوانی ده به ر کرده وه و پاش ماوه یه کی هاته ده ری، پیی داگرت وهاته وه خپوه تی سولتانی، دانیش و گوتی قوریان خوشکیشم پازی وه نه منی کرد و ته وه کیل له جه نابتی ماره بکه م، سولتان مه لای بانگ کرد و به نه مری شهرع، خوشکی که بۆخوی بو. له سولتان مه حمودی ماره کرد، دوا ی شامی گوتی قوریان؛ نه من به یانی ده پۆم ده چه پاری و مه تادو پوزی دیکه نایه مه وه، جه نابیش ده گه ل چه ند پیاوی باوه پیی کرا وی خوت ده توانی بچی بو لای خوشکم چونکه ته نیا به وحه لالی تویه، نه و کاته ی نه سمه ر چوماین و تاژی جی به جی کردن وهاته وه خپوه تی، ؟

سولتان سبه ی نی لای نویژی شیوان ده گه ل چه ند باوه پیی کرا و و قه راولان چۆ خپوه تی که ی، تادو سی شه وان له لای بو، سولتان چۆوه باره گای خوی، نه سمه رشه وی نه سپی که و ته ده سستی و خپوه تی به لادهیناو چۆوه ماله خال بارامی بابی. به یانی سولتان و هاو پییانی که هه ستان ته ماشایان کرد چه ته ماشا که نه خپوه ت ماوه ونه که سیش دیاره،

هه ر چه ند سولتان پیاوی ناردن و گه ران، هیه نه سه ریکیان وه ده سست نه که وت، چونکه ده گه ل هه یاسیش قه راریان دانا بو. هه تائه و کاره ی بۆجی به جی نه کات، حه قی نه بو دا وای هیه کاریکی دیکه ی لی بکات، باکار و موشکیلی زۆریش گه وره بایه . ؟

سولتان له بهر داغدارى و ناپهحه تيانى كه نه وتوله نه مامه ی بى هوده له دهست چۆده رى هينده ناپهحه ت بوو، پراوى به تال كردو گه پراوه بو مالى. نه سمه ريش چۆ بازارى چه ند بزنه مه رەزى كرپن و هه موپوژى به شانەى ده كردن وه تابه شى به رمالئىكى لى په يدا كردن، كرده به رمال. نه و جار پاش وه زعى حەملی، كه حاميله ببو، كورپىكى بوو كورپه كه ی دابه دايانى دايان زۆربه جوانى كورپه كه ی به خيوكرد، ماین وتاژيه كه شى ده وه ختى خويان دا زان، پاش دو سالان، هه ياس، ياغرياغر، چوبولای نه سمه رى هه تابزانيت برپاروقه وله كه ی چى لى هاتوته وه، نه سمه ركه ئاگادارى هاتنى هه ياسى بو، به پيرتوهات و مام هه ياس چوماله خال بارامى، پاش چاك وخوشى و حه سانه وه ی لى پرسينئىكى گهرم وگور، نه سمه رگوتى، مام هه ياس، نه وه ت نه سپه كه چۆته ؟ هه ياس: مالم قه بره، هه ريه كن ده گه ل نه سپى سولتانی، جا چوتاژيه كه شى له ته ويله ی بو ده ركرد، هه ياس، چاوى لى كرد و: به خواى ده له ی له تاژيه په سته ی سولتانی دزراوه، نه و جار برديه ديوى ژورى، كورپه كه شى نيشان دا، پىيگوت نه وه شت كورپه كه. هه ياس برپىكى ته ماشاى كورپه كه ی كرد كه به جوانى شى سولتانی ده هاتى، نه و جار گوتى نه وه شت به رمال، هه ياس سوارى نه سپىكى بو، جانو نه سپى له دواى خوى پاده كيشتاو تاژيه كه شى ده په سته ی كرد، كورپه كه شى له پيش خوى دانا، به رمالى به سه رشانان داداو به ره و ديوانى سولتانی كه وته پرى،

كه دورونيزيك بو خه به ريان دابه سولتانی: هه ياس هاته وه و سوارى نه سپىكى بووه و جانو نه سپىكى له دواى خوى پاده كيشتى و تاژيه كيشتى ده په سته ی كردوه، مندالئىكى چوكه شى له پيشه خوى داناوه، سولتان كه چاوى به داخوازيه كانى كه وت، زۆرخوشحال بو، به خير هاتنه وه ی هه ياسى كردو يه كيه كه ته ماشاى هه موانى كرد، جانو نه سپه كه له بهر مندالئى نه با ده گه ل نه سپى سولتانی ده گورپا. تاژيه كه شى هه روابو. نه و جار ته ماشاى كورپه كه ی كرد نه ویش زۆربه پونى شيوه ی سولتانی ده دا، به رماله كه شى له پيش دانا و حالى كرد چۆن دروست كراوه، نه و جار سولتان پوى ده هه ياسى كرد و پىيگوت هه ياس! به راستى نه وه ی ده نه وعه سرنى دا به تو ده كرئت، به كه س ناكريت، خواستى

ناخيرم نه وهيه، نه من ساحيښې نه وانه شم ده وټت، هه ياس كه زوري زه حمه تي فكري
 كيښابو، گوتي قوربان! ټيمه قسه ي نه وه مان نه كړدوه، پاش پرېك جه فهنگ ليداني
 وقسه ي ده خوش، گوتي نه من ساحيښې نه وانه شته ده ده مي، به لام نه وت به كه يفي خوږم
 ده ده مي. سولتان گوتي نه من هه رچي له توډم ويستوه، هه موت جي به جي كړدونه و
 چت نه گوتوه نه منيش ليږه هيچ ناليم چوني نه توبلې واده كه م، جا هه ياس هيناي دوباره
 نه سمه ري له سولتان مه حمودي ماره كړدوه و به مدعاي دلي خوي به سولتاني پا را
 ندوه و به چه وروشيږني بوكيان بو سولتان مه حمودي غه زنه وي دابه را ند. نه و هه مو
 كه روښكه يان له راوي گرتن هه ر سه نكه سيريكيښيان نه دايني شيرني بوكي.

(شيعري) ياسي سولتان مه حمود و هه ياس و نه سمه ري كچي خال بارامي

سولتان مه حمودي خوش به خت و نيقبال	شاد و به كه يف و بي خم و خه يال
پرېك دانيشتبو له و سه را په رده	جي ته گير بگوزه، بگړه يان به رده
هه كه گوتي هه ياس! له نيزك و دور	به بي مه غه لبون، زو هات بو حوزر
من نه و چه ند كاره ي كه به توډم هه يه	هه رتا دو ساليش موله تمان هه يه
نه سپيكم ده وي له به خته خانه ي	نه سپه كاني خوږم، نه گري به هانه ي
تاژيك له په سته ي تاژيه كاني راو	به په نكي و په سه ن نيشانه ي ته واو
ده ته وي سولتان كه ليت پاږي بي	كوپك له خوږم بي ونه شم زانبي
به رماليك پيسي نه بزا بيت هه	نابي وا هه ليش قه ندرابيت هه
هه ياس وا كه و ته نيو هيند فكر و بير	كوا به كي پيك دي نه و خواسته ي نه مير
سولتان پي ده لي بو و داماي؟!	دو سال موله ته ده ي بوم داناي
پاش نه وه ي كه ميك گه را ده ورو به ر	پيگاي گرت نه و جار له شاري چوده ر
له گه ل پياوړيكي به ينيكي پوييشت	به تالوكه بو، به جي هيشت، پوييشت
دواي وي هاوړيكي سواي گيشتي	چه ندي توند پويي هه رنه ي گيشتي

به جی هره نه هیتشت بونه دو یولداش
 پرسى نیتو چی؟! گوتى خال بارام
 بگه ینى پیت ده لیم مال له دینه
 بو په زینه وه ناوای بیر لیگرد
 با نه له م ناوای خو مان ده ریا زکه یین
 کوانى چون ده کرئ ده لی چی نه وه
 که و تنه پئ به قسه و پی که نینه وه
 ناخوش بو، بو پیر نه خوش و بیواز
 نه له وه ورازه، خوم لی مه بویره
 تا چند پوژ ده بی لیره کارئ بکه یین
 نه و پیاوه به ش قه م حالئ هره وایی
 هینده یان قسه بو یه ک تهرکردبون
 مالی خال بارام هاوپی پی لیه
 ده چیه مال کى؟! داده ی پیملئ
 پیی گوت نه تو نا؛ ده چمه مزگوت
 نه و جار هره ته و او به شیتى زانى

خال بارام که چوو ه مالى، بو نه سهرى کچی چ ده گیریت ه وه؟!

کچیکى هه بو، عاقل، زور به قام
 بوخت و پاراوک، جوانیک وه ک گه وهر
 ته عریفى به کس نه ده کرا به زار
 به راست نه و نپوه، خه سار نه کرابو

نه و جار گه ییشته هاوپیکی زور باش
 ده پوین هه روا به قسه و زور نارام
 خال بارام نه دی مالت له کوی په؟!
 گه ییشتنه چومیک به بی بازگه و پرد
 پیی گوت خال بارام با پردئ سازکه یین
 که میک له و قسه بیرى کرده وه
 یه که یه کی له کول کرد په پینه وه
 گه یینه پییه کی زور ده سته وه وراز
 ده یگوت پلیکانان با سازکه یین لیره
 هینده پلیکانان جا چون دروست که یین
 بوخوی به خوی گوت نابى ته و او بی
 هه و رازیان بری، به بی ماندوبون
 هه وه سهرکه و تن، گه یینه نه و دییه
 نیوی دییه که ی پی نه گوت و ده لی
 زانى په فیکى له حاجه ت کهوت
 نه وه شى که بیست دواى هه مو قسانى

با بو ت باس بکه م، نه قلئ خال بارام
 کچه که ی نیوی، لی تابو نه سهر
 جوانیکى تا بله ی شیرین و له بار
 نه و کچه نه سهر نیوی نرابو

هیچ کارێک نه بو که نه یزانی با
 باشی ده زانین گشت کاری پیاوان
 بو هه رکوی چوبا و که ده گه پاره
 هه ر گه یشته وه بانگی کرد: نه سمه ر
 نه سمه ر خیرا هات، دانیشته لای باوه
 توشی پیاویک بوم قسه ی وای ده کرد
 :چون په پینه وه نه دی له و چومه
 ده ی چی دیش بابه بوم بگه پره وه
 ده ی ویست پتیلیکان نه له وه وراره
 له وه وراره که چون وه سه رکه وتن
 نه سمه ر به خو ی گوت، نه خیر وانییه
 ده ی بابه ناخر چو کو ی نه و پیاوه
 گوتم ده چیه کو ی له پو یین که وت
 زو دوا زده هیلکه ی هینا بو کولاندن
 نانی بو پیاوه ی به ره و بیتره وه
 بابی بو ی بردن له م هات و چویه
 نان و هیلکه که ی نه گه ر بو دانا
 کی بو ی نار دومه پی ی بل ی له ریوه
 بابی هاته وه باسی چی نه کرد
 نان و هیلکه که ت بردن بو و پیاوه
 بوم بردن به لام نه و هیچی نه گوت

با بل یین نه و شته ی قه تی نه ی دیبا
 له کاری ژنانیش تا پنج و بناوان
 چی دیبا بو کچه ی پاک ده گه پاره
 وه ره هینا ومن هیند باس و خه به ر
 جا بوم بگه پره وه هه رچی پوی داوه
 پردی له چومی زو دروست ده کرد
 نه منی له کول کرد به کو مه کو مه
 هه موانم پی بل ی، لیتم مه شیره وه
 دروست کا ونیوی بنی کاری تازه
 به قسه و نه زیله حه کایه ت گوتن
 نه و قسه جوانانه له خو را نییه
 هه ر گه ی نه نیو دی له دوام گه پاره
 ماله تو نه بی وده چمه مزگه وت
 له گه ل نانیکی، هه موی بو ناردن
 هه رچی گوتی به لام بو منی بگه پره وه
 خواردی هیلکه کی واکه یفی چویه
 لی یان خو رد بو وه هه یاسی زانا
 بو یازده مانگه سال له لای ئیوه
 نه سمه ر بانگی کرد، پرس یاری لی کرد
 چی گوت؟! کوا خو تو چت نه گه پاره
 خوش بی، مال ناوا، ده ست خوشی نه گوت

بو یازده مانگه سال له لای ئیه
ئه وه تو ده بی هیلکیکت خوارد بی
دهی ئه توش وهره گالته مان پی بکه
له وقسه و باسانه، زانی هه یاسه

با بزانی نه سمه ره گهل هه یاسی چ ده لی و چ گه لاله یه کی داد مرپیژی

پوون ویه وردی لیتی پرسی ئه حوال
دهردت چیه؟! چونه که وتویه واوه
له قسه و زانیست ئه تو ده ناسم
پیتی ده لیم کی بی زورغه مخور بی بوم
نه که بمخافلتنی و لیشم خه راکا
دهی چاوه پوانیت له کهس هه رنه بی
ئویش قبولی قسه ی ئه سمه ری کرد
چاوه پوانیم کوا بو له کی ده کری
ئه سمه ریک هه بو له و سه رزه مینه
یه لیه که هه موی ورد و به جوانی
شا چو کوئی بو پراو ناگادارم که
پیت ده لیم بو خوم، دیم به په نهانی
تا شا ئه مری کرد بو پراو شکار
بمینیته وه له جیی دیاری کراو

کی ناردویه تی پیتی بلی له ریوه
بیری کرده وه و پوی کرده بابی
جا چون نانیک و ئه وه مو هیلکه
عه قل و زانا یی ئه و کچه بناسه

ئه سمه ره چو هه یاسی هتاوه بو مال
پیتی گوت مام هه یاس! چت لی قه و ماوه
تو چون ده زانی ئه من هه یاسم
هه یاس پیتی ده لی ئه من ده ردی خوم
به که سیک ده لیم کارم بو چا کا
پیتی گوت کاری تو به من چانه بی
هه یاسیش ئه گه روا بیری لی کرد
ئه و کاره ئه گه ره به ئه و کچه نه کری
ئه و هه مو عه قل و هوش و زانیسه
پیتی پاگه یاندن خواستی سولتانی
جا گوتی مام هه یاس! کاریکم بو بکه
ده لی به سه رچاو، پاوگه ی سولتانی
هه یاس گه پراوه دایان نا قه رار
هه ر ئاواش هه تا دو هه وتوی ته واو

هه یا س هات پیتی گوت جیگا که کوئییه؟
 که وتنه پی بوپا و سولتان وه زیر
 دابه زین سوار و پیاده دامه ززان
 له به رقه دی چیا، ناو گول و گولزار
 پازاندیاننه وه خیهوت هه موجود
 تاژی چوارپهل سور شینه یان گه وزاند
 بله یین که یفک وهیندخوشیان رابوارد
 نه سمرده ست به کارده بی

ته وای شمه کی، زوحازر کردن
 سی چوار ده ست به رگی زدر جوان ژتانه
 دو ده ستیش به رگی پیاوانه ی له گه ل
 سواربو له ماینیک نه و شی عه ره بی
 نیو شینکه ی به هار نیزکی کانی
 خیه و تیکی جوان سه به ژه نگاری
 شاهه ستا چاری به و خه یه ی که وت
 مه گه ر دیترا باله مالی گه وره
 هاته دهر خوی نواند هیند به عیشوه و ناز
 وای له خو کردبو نه سمر، هه ر بویه
 چند جار ان ناوا که هات و چویتی کرد
 هاته دهر مایینی هینا سه ر ناوی
 سولتان که وای دی که م ما بو شیت بی

بوخوی به شداری، کردبو له و جیه
 گه یه نه و شوینه ی به پاوته کبر
 له چند لاهه پیک خیهوت هه لدران
 له مانگ گولان داله نه وه ل به هار
 زهره و شین و سور ده بینرا له دور
 به سه خته داران که بابیان برژاند
 جی به زم و شادی له هیچان نه بوارد

چی لازم باوبو، ده گه ل خوی بردن
 هه موی نمونه یا بله یین شاهانه
 تیکی نان نه شیا و هه مو که ل و پهل
 تازییه کی دلیش ده بی ده گه ل بی
 هه لی دا پوژیک زدر زو به یانی
 تاله دوری را باخو بدا دیاری
 ره نگا وره نگ و جوان، وا به هه لکه وت
 نه سمر که ته کار گپرای نه و ده وره
 نیوکه دوه ک شمشال، چا ویش و هکو باز
 زیندوهیچ، مردوش، ئیشته یی ده چوئییه
 نه و جار چو به رگی کاکی ده به رکرد
 تاقه تی کردن ئیتر پیتی ناوی
 گوتی دا نه و کوپره م بو بانگ کن با بی

سولتان توئی ده وئی گزیر پیی دهلی
قولینچی ختیه تی هه لد او هوو به لی
چو ژور به دو دهنگ که میك قسه ی کرد
هات چو له پیش شا پاش عه رزی سه لام
سولتان ده ستوری دانیشتنی پی دا
پاش سه رنی چایی، قاوه و قه لیان
وللاه ی به لی سولتانم خوش بیی

بزانین نه سه مر چون بازیکی ده کا

دا تا وله ی بیتن: ده ی جا له سه ر چی
له سه ر تلخوازی جاری نه و ده سته
ته خته یان هیئا و ده ستنی کرده وه
دوژاندم! ته لب که چی لیتم بخوازی
ده ستور بفرمو ماینه کم چاکه ن
به لی! قه بولله با داینینه وه
لیتی پرسنی ته نیا چونه وای لیتره
ته نیا نیم خوشکم له گه لم دابه
نه ی چونه خوشکت نایه ته ده ری
عاده تمان وایه له مال نه بی پیاو
سولتانیش ده لی خو نه و عاده ته
نه و جاریش دیسان دوژانندی ته خته
نه و جا رچت ده وئی نه ی کا که جوانه

هر بوخوت داینتی چون و له سه ر چی
ده یزانی سولتان چیه و چی مه به سته
زویه کی ده ستنی کی له شای برده وه
به دل ده تده می و لیتم نیم ناپازی
له نه سپه که ی خوت کارمان ره ها که ن
ده لی له سه رچی سولتان هر نه وه
په یدابوی به خیر انیشالله خیره
ها توین بو سه یران، بو گه شت و کایه
قاپ شتیك کاریک یا ئاوی به ری
ژن خو هه رنایه ت بو ده ری یا سه ر ئاو
نیشانه ی زیپک و زور و شه هامه ته
ده لی ته ماشای نه و شانس و به خته
پیتم بللی حازرم چیت چا وه ر وانه

له نه وتازی ره سه ن ده زه سته ت د ا یه
 به فراهشی گوت کاری پیک بیتن
 سهرف بو قاوه به لام به بیواز
 به عه مدی نه و جار، دوزاندی نه سهر
 نه سهر پو ی تی کرد به و چاوی بازی
 شاتیی هه لپوانی و تی پیم وایه
 لی زانی و عه قل و نه ولیاقه ته
 که لیم قه بول که ی خوشکتم ده وی
 عاده ته تیگیشمان هه یه و هه ریویه
 به لی من بوخوم خوشکم ده د و ینم
 هه ستا چووه مال، هه ره و ژورکه وت
 چوکانی هیدی نا و گه که ی پرکرد
 وای له خو کردبو نه سهر هه ریویه
 هه تا سی چوار جار ده روژوری کرد
 ماینه که ی ئاودا، تازیشی هینا
 به خاترجه می هه رتکی بردنه وه
 پاشی چو ژوری بو ماویکی که م
 هاته دهر یه که سهر چو لای سولتانی
 من چوم بوو کاره خوشکم پازی کرد
 کردمییه وه کیلیش سوپاسی ده که م
 له دیوانی شا بو و شادمانی

نه مر بو م چاکه ن تازیم به بایه
 جاری دو پیتالن قاوه ی بو بینن
 ته خته دانراوه هه رله سه ردلخواز
 سولتانیش له کزی یه ک جی هاته دهر
 هه رچی لیت بویم پیی ده بم پازی
 هاتومه سهر نه و بیرو بپوایه
 نیزیک بونه وه ی توخو نیعمه ته
 گوتی من زازیم، به لی ده تکه وی
 کچ بو شو کردنی، خو ی سهر به خو یه
 زورم پی تاچی و، و لامیش دینم
 به و به رگه جوانی وه ک مانگ دهر که وت
 سولتان به دورین هه ته ماشای کرد
 زیندو هیچ، مردوش نیشتیای ده چویه
 به رگه کورانه که ی خو ی هات ده به رکرد
 چاکردن و به کار دواپی پی هینا
 له جیگا و شوینی خوشی به ستنه وه
 نه ننه هو له گه ل خوشکم باس ده که م
 قسه ی له گه ل کرد، شیرین به جوانی
 پاش که میک سو حبه ت ئاوا عه رزی کرد
 مه لایه ک بیتنه لی تی ماره بکه م
 نه ک ئاوا به رچاو، هه ر به په نهانی

مه لایان هینا هر له و ده رباره
جه ناب ده توانی خوشبجه ی شه وی
له سبه ی شه وی پرا من ده چم بو پراو
توبچولای خوشکم، پیت ده لیم بو یه
تازی و ماینه که ی پراگو یستن له وی
بی هه را و به زم پیک هات ئه وکاره
به قات به کیه ویاکی ت خوش ده وی
نا شگه پیمه وه، دو شه وی ته و او
لیت ماره کراوه و؟ خه لالی تو یه
پیگو تن که نگ ی بی هینن بو کو ی

سولتان مه حمود ده بیته زاوا

سولتان مه حمودیش هه رکه شامی خوارد
له گه ل چه ند که سی زور باوه پ پی کراو
شل شل داگه را ن، بولای تا زه بوک
پو یین بی خشپه چووه ژور که وت
دو شه و و پوژان له لای بوک ماوه
هه ر نیوه ی شه وی ماینی که وته ده ست
هاو یشتنی سه ر و کردنی به بن بار
هاته وه مالی و خو ی لوه شاردن
به یانی هه ستا سولتان چ هه ستی
له جیگای شوخ و شه نگ و چاویازان
خواردی نه گه رچی نه یزانی چی خوارد
قراول و گزی ر ده ترسا له داو
له لای دیش لیان کردبو دوعا و توک
بوک خو ی ساز کردبو چاویان پیک که وت
بو دیوانی خو ی، ئه و جار گه پاوه
وه سایی هه مو تیک نا لیک ی به ست
به سستی و لی ی سواریو هیدی یابه غار
هه رتا پوژی خو ی، هه ر خو ی لی بواردن
وای دی پیخوش بوقه تیش هه لئه سستی
کولاره هاتوه نیشتوه له رازان

نه غمه و په روشی سولتان مه حمودی بو ئه سمه ری

ئه ی کوا خه یه که ی سه ر به ژنگاری
کوا ئه و لیو به بزه ی بی شه پاب و مه ی
توله نه مامه ی دهم ویست پر به دلم
کوانی له یله که ی زور خو شم ده ویست
کوا سور گو له که ی به له نجه و لاری
مه سستی ده کردم نه م بو هوشی مه ی
کوا نارام به خشه ی دله ی پر له کولم
من تو م خوش ده وی جار جار لیم ده بیست

کوا کولمه سورهی بی سور کرد نی
 کوانی مه چرمی دلای پپر پازم
 کوا قه د بلینده ی که مه باریکم
 کوانی چیلّ مات نه به له ک تووره
 کوا خرنگه ی بازنه و هاپه ی له رزانه
 سینگم له ته تیری مژولای
 نه بوته خوشه ی به کی وه بیتم
 نا سکم بو پام بو، ده مگوت له و پاره
 نه و ناسکه ناسکه ی که بوتم که و ته داو
 چه ندی هاتن و چون ده رو ژورو خوار
 کوا ده لایم ئوخه ی دوشه و یا شه ویک
 مه رچه ندی گه پان نه و دولّ و شیهو

سولتان ناچار بوپا و به تالی کرد له بهر په رویشان واده ده که وی نه سهر که هینده
 جوان و زانا بو، سولتانیش ته مه نی بریک چوته سه ری پیاوی بریک به عومر، جوان و نه رم
 و نولّ و شوخ و شهنگیکی ئاوا ی وه ده ستکه وی و هه راواش سوک و هاسان له ده سستی
 بجی، بی نه وه ی بزانی چی به سه رهات و چۆن و چبو، ژور ناخوشه و نه و پی هه لاگوتنه ی
 ژور به جی بو.

سولتان ناچار بو پاری کرد به تالّ
 له شار و له دی داینا بون مه عومر
 له گه ل هه یاسیش داینا بو بریار
 ژور به بی که یفی هاته وه بو مالّ
 خه به ریک نه بو، له نیزیك یا دور
 پاشی نه و کاره ی پی بسپیتری کار

چون له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیوای برابو
سولتان مه‌حمودی به‌ئو دلی پرکه‌سه‌ر

هینده تیک چوبو کاریشی کرابو
جی هیلین با بچین بو لای بوک نه‌سمه‌ر

با بزانی نه‌سمه‌ر نه‌وانه چون بار دینی

چند بزنه مه‌ره‌ز سوروه‌ک سورقوچی
پوژی دوجاران شانه‌ی ده‌کردن
جاری د روستی کرد نه‌وه‌لی به‌رمال
تازی‌که‌ی تره‌کی دو کوئی هینان
پاش نو مانگ و پوژ، خوا کو ریکی
مه‌ر بووه‌ی که‌سیش فکری نه‌کردی
ماینی شی خه‌زالیش پاش ساله‌وه‌ختیک
وه‌ختی دو سال بو ده‌گه‌ل سولتانی
پاشی دو سالان نه‌و مام هه‌یاسه

کرینی بزانی نه‌وانه بوچی
به‌شی به‌رمالی، ریس لی کو‌کردن
له‌پیش هه‌مو شتی‌ک وه‌ک بناغه‌ی مال
به‌ختی کردن، جوان باری هینان
بو به‌ختی کردنی ناردیه لای دایه
کاری نه‌سمه‌ریان پیی بۆنه‌بر د بی
هه‌رچاوه‌پوان بون بو‌جانو نه‌سپیک
وه‌ختی گه‌یوییه‌ خوشی ده‌یزانی
چو لای نه‌سمه‌ری بزانی چ باسه

هه‌یاس چو مائه خال بارامی بو لای نه‌سمه‌ری

نه‌سمه‌ر که‌ زانی به‌پیریوه هات
نه‌وه‌ت جانو نه‌سپ، جوان لیی بپوانه
نه‌وه‌ت نه‌وانه بچینه ژور فه‌رمو
کو‌په‌که‌ش نه‌وه‌تا جوان جوان تیی فکره
وا یان تی فکری هیند ورد به‌جوانی
لییان پازی بو، هه‌روه‌ک خواستی خوئی
تازی په‌سته‌کراو جانوش یه‌خترمه

پیی‌پاگه‌یاند ورد هه‌مو کاره‌سات
له‌تازی‌ه‌کانیش کی هه‌ت پیی جوانه
کو‌پیی هه‌لگرتبو ده‌هات و ده‌چو
هه‌موان یه‌ک به‌یه‌ک ته‌حویل وه‌ریگره
به‌رماله‌که‌شی کرد به‌شانانی
سواربو کو‌په‌که‌شی، دانا له‌پیش خوئی
که‌وتنه‌ری هه‌روا به‌قسه‌په و پرپه

ديوانسي هه موی هاتنه ته ماشا
 هر ئافه رين بو بو ئه و مام هه ياسه
 پاش نه حوالېرسى و كه ميك قسه و باس
 وهك توو ئينسانيك زانايى و گه وره
 له و زه مانه كى وهك توى پى ده كرى
 هه تا وهختى خوئى هر خو م لي بواردوى
 له كاتى خوئيان هه موت هيناون
 هينده جوان دهيدا شىي سولتاني
 هيچكه س نه بو بلى كى هه يان هه وه
 دوا يه ش كه س نه بوبى ناسي ته وه
 پيك هاتبو پيسى له شانه كردن
 نه من ساحيبي نه وانهم دهوى
 خو ئيمه قسيكي وامان نه كردبو
 ئاخريكه ي ئاوابريار ي بو درا
 ده ميزانى سولتان بوئى زور له جو شه
 شتيك تا نه وړو كه س نه يبيستوه
 له وهى گه وره تر نابينم خه لات
 ده گه پي ته وه خو هر بو لاي خو ت
 به پاي هه ردوكيان جل و به رگي كرد
 به قه تتار و شتر ده پيگايه كرا
 سواره هاتنه وه و بوكيان دابه زاند

هاتنه وهى هه ياسيان پاگه ياند به شا
 تازه يه كه يه كه زانيان نه و باسه
 جا سولتان مه حمود ده گه ل مام هه ياس
 تى فكري و گوتى له م عه سرو ده وره
 من به دى ناكه م بيرم بو ناكري
 دو سال له وهى پيش، چم پى نه سپاردوى؟
 ئيستا پيك و پيك حازد كراون
 زور هيدى و شيرن، له كوپه كه ي پوانى
 جانوت به ره لاا كردبا نيو پره وه
 تاثيران به ردا بو هر گه ييشته وه
 به رماله كه شى جوان حالى كردن
 سه د جار له عه مرو چاوى منت كه وئ
 هه ياس كارى خوئى كه ته واو كردبو
 جفه نكيان لي دا، قسه ي خو ش كرا
 ده تده مئى نه ويش چوئى پيم خو شه
 ده لئى چى نه من له تو م ويستوه
 وهخت و كاتى خوئى حازرت كرد هينات
 نه وهش هر كارى خو ته هر بو خو ت
 نه سمه رى هينا له شاي ماره كرد
 به هيچكه س بارگه حيساب نه ده كرا
 وهك له شكر ده جمى خوئيان تيك به زاند

سواره بلاویون که چول بو دیوان	وا خاترجه م بو نه یماون میوان
چو بولای بوکی، دیستی و ناسیه وه	که م مابو شیت بی، لیکیان بانیه وه
بوشتی به یان کرد چهنده په روشی	پاشی نه وشه وهی نهی دیبو خوشی
سولتان مه شغول بو، نهو به عدل و داد	خاتون نه سمه ریش به شا بو دلشاد
نیمه ی بیکاریش ل بهر زور گه پی	سه گ نه بو بویری تا پیمان بوه پی
په حمت لهو که سه ی بوئی گپاومه وه	بو زیندو کردنیان هانی داومه وه

ماسی دیمه ی

مام وهیسه پیاویکی زورقه قیرو مسولمان و بوئویژانیش بی وینه بوپاش هه مونویژان ده پاراوه خودایه عه قوم که ی. لیم خوش بی، له نا هی دایک و بابی خوم پزگارم که ی یاپه بیی خودایه، له زه الله ی شه ی تانم به دور که ی، پرزم زیاد که ی، ناواده پاراوه؛

خیزانیشی وه کوخوی بوو بوپارانه و بوئویژان نه ممامه موجاری به مام وهیسه ی ده گوت بلای خودایه له مه کری ژنانم به دور که ی. مام وهیسه ش هه ره موجاران پیی ده یگوت ده بی ده نگ به پیاو، ژن چن ومه کریان چ بیت. ناوا ماوه،

پوژیککی خانمی مام وهیسه ی ناردی له چومی ده پازده ماسیان بوگرت هه ره نه و کابرایه ی که ماسیه کانی بوگرتبون، ماسیه کانی ناردنه نه و جینگایه ی نه گه ر مام وهیسه جوتی لی ده کرد، ژنه پیی گوت ماسیه کان ده خه تی جوتی نی وه ره،

کابراش چو ماسیه کانی ده خه تی جوتی ده پیش گاسنی نان و گه پا وه بو مالی. سبجه ینی مام وهیسه چو مه زرایه و به بی فکر بسم الله. وده سستی به جوتی کردنی کرد، ده گه ل نه وه ل خه تی جوتی ماسی وده رکه وتن، مام وهیسه گوتی نه وه چه یه

خودایه عه جایب ما نه وچار هینای به بی دهنکی ماسیه کانی ده توره که ی نان و گه پا وه بو مائی، خیزانی زانی نه خشه که ی گرتویه تی پیی سه یربو مام وه یسه وا زوو گه پاوه ته وه، که نه نه هو ناگام له هیچ نیه. چوپیش مام وه یسه ی و: پیانویژگه نه وه بق. وازو هاتی وه خوشو کرهیچ نه بوه، مام وه یسه ده لی گه وهر ماسیم هیناونه ته وه!-

گه وهر: ماسی؟! ماسی چی؟ نه توژ چوبویه جوتی ماسیت له کوئی هیناونه ته وه؟!

مام وه یسه: خودا ناردویه تی، بیخو فقه قیر، ده خه تی جوتی دابون!

گه وهر ده لی دهنکی مه که نه وه پزقیکی زیادیه، خودا ناردویه تی باکس نه زانی

بو شه وی سازیان ده که م؟ نه توژ کیت پی خوشه بانگی که!

گه وهر هه رنه وه وختی ماسیه کانی به خشین ویو شه ویش هیچی ل نه نا. مام وه یسه ش بی خه بهر له کاری خیزانی، دوی نوژی شیوان ده گه پا وه بو مائی دو که س له ره فیه کانی خوئی که جیرانی شی بون، ده گه له خوئی هینانه وه مائی: نه وشو شتیکی خوشن هیه ده چین هه م بریک سه یرو سو وچه تی ده که یین و هه م نان و چیشتیکی خوشیش ده خوین.

مام وه یسه له گه ل میوانه کانی گه ییشتنه وه مائی، خیزانی به خیر هاتنی کردن و

چایه کی بو دانان دوايه بانگی مام وه یسه ی کردو.

نه ری وه یسه نه گه ر میوانت ده گه ل خوژ دینانه وه بو ده نگت نه ده کرد شتیکم ل نابا!

مام وه یسه: چوژ؟! ناکا ماسیه کانت سازنه کردین؟!

گه وهر: ماسی چی؟! مام وه یسه: نه ی جا چوژ ماسی چی؟!

گه وهر: باشه ماسین له کوئی بوون؟ نه توژ هیناوتن؟! نه توژ چوبویه جوتی، نه چوبویه پاوه ماسیه خو له توژ به دهر که سمان نیه بجیتته پا وی.

مام وه یسه: نه دی نه وه موه ماسیه م له جوتی پا نه هینا بووه؟!

گه وهر: چاکه له کوئی جوتیت پا هینا بونه وه؟!

گه وهر بو یه ناوا وردلیتی ده پرسی هه تا چاک توشی هه لای بکات و به هیچ

پینه و په پویه ک بوی چاک نه کریی ته وه ؟

مام وهیسه :کچی ! ئه دی ده خه تی جووتی دا چه ند م ماسی دیتبونه وه و هینا بومنه وه !
گه وهر : ئایارو ! خه تی جووتی و ماسی ؟ ! میوانه کانی مام وهیسه ی که هر جفاره یان
ده کیشاو چایان ده خواره وه به بیستنی ئه و قسانه عه جاب مان . خو به خو پیکیان
ده گوت و پیده که نین : خه تی جووتی و ماسی ؟ !

مام وهیسه ئه وه قومارمان پی ده کاده ناپورگه وهر پاست ده کا ئاخه خه تی جوتی
و ماسی مام وهیسه ش زور تیک چوبو له لایه کی خیزانی هیچی لی ته نابو بیخون به تاییه تی
له بهر میوا نه کان له لای دیکه وه پیی به هه له ی خوی بردبو : پاست ده که ن ئاخه خه تی
جووتی و ماسی ؟ ! به لام نهیده ویست و سه رخوی بینیت . میوانه کانی مام وهیسه ی
ئه وانیش نه یان ده ویست مام وهیسه ی له کن خیزانی بشکینن و گه وه ریش ده ست به ردار
نه بو : تو خودا مام گولاوی ! مام و هسمان ئه وه عومری کورپاوارد قهت زانیوتانه ماسی ده
خه تی جوتی دا بیت ؟ !

مام و هسمان و مام گولاویش ده یان گوت ناوه لالا خوشکه گه وهر ، ماسی هه رده نیو
ئای داده بی ده ئیشکاییه دانازی !

به لی کیشه ی مام وهیسه و گه وهری توندبو : ئایارو ! وهیسه شیت بوه ! وهیسه
شیت بوه ! مام وهیسه ش له حه یفان ده یگورپاند ، میوانه کانیش هه رچه ند به گه وهری
خیزانی مام وهیسه یان ده گوت ، بی قایده بو ، ئاخیری به ئه وشه وهی ته وای خه لکی دئیان
لی خربوه ، گه وهر : بو خاتری خودای عاله مینه ، وهیسه ی بگرن شیت بووه ، بیبه نه ماله
شیخی خه لکه کهش بی ئه وه ی بزائن چباسه ، مام وهیسه یان گرت په پیچه ک داو ده ستیان
له پشته وه رابه ستن و بردیان بو ماله شیخی ، له پنگایه دا هه رچه ندی ده یگوت بابم ! ئه من
شیت نه بومه ئاخه بو کویم ده به ن هه رد وکانیش راستیان ده کرد ؟ ! به لام گوئیان نه دا
به قسه ی مام وهیسه ی به دبه خت . له ماله شیخی مام وهیسه یان وه بهر شولکان دا : هه ر
ده یگوت ماسیم ده خه تی جووتی دا گرتوون ! ئاخه که ی خیزانی چو بن گوئی و پی گوت

ئه گه رده مگوت بلی خودایه له مه کری ژنانم به دورکە ی ئه وه یه !

ئێستاش ئه گه روا بلی پزگاردەبی دهنه هه ر ده و حاله ی دا ده بی که ده بیینی.

مام وه یسه که زۆری زه جری دیتبوو نا په حه تیان کردبوو، پتی خوش بوله ئه وه زعی

نه جاتی بیت، به خیزانی ده لیت باشه چه که م؟

خیزانی: بلی ئه من ماسیم ده خه تی جووتی دانه دیتونه وه.

به لێ مام شیخ دیته سه ری ده لێ پیم بلی بزانه مام وه یسه ده لێ چت پی بلی مام

شیخ به توره یی؟ پیم بلی بزانه نیویان چیه؟

مام وه یسه: نیوی چی و حیسابی چی؟! ئه من هه رسو حبه تم ده گه ل گه وه ری ده کرد،

دنه هه مو که س ده زانیت ماسی ده نیو ئاوی دا ده بی ده ئیشکایه دا ناژیت مام شیخ ده لێ

زۆر چاکه. بانگی خیزانی مام وه یسه ی ده کات: وه ره پور گه وه ره. پور گه وه ره دیت و

پی ده لێ مام وه یسه ده لێ ئه من سو حبه تم ده گه ل گه وه ری کردوه دنه هه مو که س

ده زانیت ماسی هه رده نیو ئاوی دا ده بیت و ده ئیشکایی دا ماسی ناژیت. وه ره ده ستانی

بکه وه و بیبه وه بۆ مالی خوا حافیزو بیت.

مام وه یسه ده گه ل پور گه وه ری هاتنه وه مالی؟ له ئه و پۆژه ی به د وا وه مام وه یسه

ئه گه رنوژی ده کرد ده پیش دوعا خویندنی دا ده یگوت: خودایه له مه کری ژنانم به دورکە ی.

جا دوايه دوعاکانی دیکه ی پاش نوژی ده خویندن.

قوناغ گیتماغ

موحه مه د، ئیسماعیلی ناھارا قوناغ چاغمیشتی. ئیسماعیل ناھار یاخنی یۆله توشتی موحه مه دن ئیونه گیتسن، حوسینه راست گیتالدى حوسین دیدی ها! ئیسماعیل هارادی؟ ئیسماعیل: موحه مه دن ئیونه گیدرم ناھارا قوناغ چاغرب. حوسین: مه ندا گیتالم، ئیسماعیل دیدی یاخچی. سه ن نه کاره سن؟ حوسین مه ن نه کاره یه م؟ مه ن توفه یلیه م. باهم گیتی لار بویۆل قوربانه راست گیتالدىلار. قوربان دیدی ها! ئیسماعیل حوسین نان هارا گیدرسس؟ ئیسماعیل: موحه مه دمه نی چاغرب، حوسین دا دیر مندا توفه یلیه م گیتالم. ئوندا قوربان دیدی وه للا مه ندا گیتالم! ئیسماعیل دیدی یاخچی، مه ن قوناغ حوسین توفه یلی دی سه ن نه کاره سن؟

قوربان: مه ندا توفه یلین توفه یلیسه م بالی، توشتی لار یۆله. موحسین کوچه باشندا چخدی دیرها ئیسماعیل هارا گیدرسس؟

ئیسماعیل دیدی موحه مه دمه نی قوناغ چاغرب بولاردا، ئۆلوب لار سه لیم جوهری دۆلپاسی، حوسین دیرمه ن توفه یلیه م گیتالم! قوربان دیرمه ن توفه یلین توفه یلیسه م گیتالم. موحسین دیدی مه ندا گیتالم. ئیسماعیل دیدی یاخقی سه ن نه مه نه سه ن؟ موحسین دیراومه نی تانییر، بالی دویرت نه فری گیتی لار موحه مه دن ئیونه: سه لام سه لام سه لام سه لام؟

موحه مه د، بیر از باخدی سۆره ئیسماعیله دیدی: مه ن سه نی قوناغ چاغمیشم، بولار نه مه نادى. - لار! حوسین دیرمه ن توفه یلیه م. موحه مه د: یاخچی بوسه ن. قوربان: مه ن دا توفه یلین توفه یلیسه م. موحه مه د. دیدی قوناغ سه ن چۆخ خوش گیتال بسن. توفه یلی سه ندا خوش گیتال بسن. توفه یلین توفه یلیسه سندائیله چۆخ خوش گیتال سه ن، بوکپی ئوغلی نه کارا دی؟

موحسین یۆلداشلاره باخدی: دیمادم او مه نی تانییر؟

بیرمومریک له سه ره شهیره تی شیخ شهرفیان له روانگهی گه وره پیاوانی زاناو به ته مه نه وه

((شیخ شهیره)) له نه وه له وه تانیفه یکی زۆرگه وره زاناو به کاربونه و له چه ندیدییه کی عیراقی دا ژیاون به لام به شی زوریان له کوردوستانی ئیـرانی وه کوـا- که و ته ره- سه رمساغلی ۳- حه سه ن چه پ ۴- سیلمی ۵- باگردان ۶- لیمونج ۷- بینگوین ۸- شیخان ۹- دۆولی شیخان ۱۰- سیرووی ۱۱- قه لاتی سنان ۱۲- سه رهو لان ۱۳- سه رته نگ ۱۴- نیتلان ۱۵- چومان له پوژ ناوی سابلاغی ویدییه کانی

۱- لگبن ۲- کیلی ۳- بابه کرا وی ۴- کانی زه رد ۵- نه حمه دغه ریب ۶- شینوه برسی ۷- بازپگه ۸- دیکله ۹- هه وشینان ۱۰- کوری ۱۱- وکه له کوکه کان له مه نتیقه ی خانی هه مومولکی شیخ شهیره فیان بوه (حاجی بایزیابی مه حودا ناگی شیخ شهیره فی) گه وره و وپدین سپی ته واوی نه و تانیفه ی بوه له گه ل چه ندکه سی عالم وپونا کبیره بیدین سه ره ره سستی تانیفه ی شیخ شهیره فیانیان وه هستوی خوگر تبو؟ ویه هی پینوینی گه وره گه وره کانیان له کی شه وه ره له- گه ل جیرانه کان هه میشه خوویان پاراستوه له پاش نه وه ی که حاجی بایزله دونیاده رچه چونکه شیخ شهیره فی هه رده هات وده سستیان نه ستورده بوله نه وده وره وله دده وره کانی پیشوش حکومه تی ناوه ندی دایمه له سه ربزیوی عه شیره ته کان ترسی هه ره بوه وکه متریش وابوه راسته وخوبه گزیان داچوبی هه ره فیل و ته له که لاوازی کردون، وپوهیندی که له تانیفه کان بی به لگه، ده هی، بو سازه کردن، ئیکیک له وانه، و به نه وه هی وه حاکمی مه راغه ی نه و، وه ختی کی بوه ۱۰، کاغه زیکی بوشیخ شهیره فیان ده نویسی و به پیاویکی خوی دابو یان ده نییری نه که رکه یخودا کانه وه ره هاگه وره پیاوه کانه بیدین بومه راغه ی هه تا بوخۆم هه م ملکه کانه بو- سه بت که م وقه باله ی سه بتیوه ره که سه و به نیوی خووبده می؟ گه وره گه وره کانی شیخ شهیره فیان به بی بیر کردنه وه فریوی حاکم مه راغه ی ده خوون و تیگرپاگه وره پیاوه کان وکه یخودا کان ده چن بومه راغه ی چونکه هیچ بیروفری خه راپیان ده ژیه حکومه تی نه بوه ۰ حاکمی مه راغه ی به پیچه وانه هه سستی پاک و بی خه وش ی نه و تانیفه ی ویه بیر کردن و فکری

ناپاکی خۆی هه موانیان دهست به سهرده کاو. و دهیان نێرێته خۆراسانی وله شارۆچکێکی داین ده مه زێنی شاره که یان نێوناوه (کوردان) و دوايه به مرورگۆپاوه هه روه کی ده لێن بۆته ئه و (گورگانه ی) که ئیستاده بیبین؟

وه ختیکی پیاوه به کارهکانی شیخ شه ره فیان ئاوادورده خرێنه وه و ژن و منداله کانیشیان له به ربی که سی و بی سهرپه رستی هیندیکیان ده چن بۆلای پیاوه کانیان ئه وانه دیکه ش په ریوه ی هه نده ران ده بن و دییه کانیان هه تچه ندسالان به چۆلی ده میننه وه، جامه نگوروما مه ش له سه رمولگی شیخ شه ره فیان به دمه قال هاتون و قهره یان لی په یداوه دوايه پێک ده لێن ئه ومولکه نه مولگی مه نگورپانه ونه مولگی مامه شانه جادوای ئه وچه ندساله ی هیندیک مال له شیخ شه ره فیان ئه وی دیکه ش هه تاجیگیان بۆته وه هم له دیوی مه نگوران هم له دیوی مامه شان غهیری تی خزاون هه روه کو ئیستاکه ده بیندری؟

به سه رهات و ئال و گۆپی که به سه رشێخ شه ره فیان هاتوه دلۆپێک له ده ربایه کیه و ئه وه نمونه یه که، بۆ وه بیره ئانه وه ی؟ هه رکه سیکی به لگه ی هه بیت ده توانی به پیتی به لگه باسی زیاتری له سه ربکات و زۆرتیشی سوپاس ده که ی.

حه مه دئاغا پاشی کۆچی دوا یی مه حمودا غای بابی زیاتر له دیبۆکری ده مینێته وه (به رده بۆری دیبۆکری) که نیشانگه ی حیسابگه ره کانی حه مه داغای بوه هه رماوه.

پاشی دیبۆکری مالی هاتۆته دێلکه وه وشینان و ناخره که ی هاتۆته لگبئی حه مه دئاغای شیخ شه ره فی ئه وچه ند ساله ی ئه گه رله لگبئی ده مینێته وه هه روه کو له نیوبانگی رادیاره پیاویکی به نازمون وله حیسابگه ریدا ئینسانیکی زۆر زاناو ماهیر بوه، ئیستاش که ئیستایه حیسابی حه مه دئاغای شیخ شه ره فی هه رماوه و زۆر که س کاره کانی به حیسابی حه مه دئاغای ئه نجام ده دات. دیاره ئه وحیسابه ده گه ل حیسابی شه مسی پێنج پۆژی هه رقه یانی له پێشتره. ئه گه رمانگی ناخیری زستانی و اتا په شه ممه سی پۆژ ته و او بیته به حیسابی حه مه دئاغای شه وی بیست و شه شی په شه ممه یه، نه و پۆزه، ئه گه ر په شه ممه، بیست و نو پۆژ بیت شه وی بیست و پێنجی په شه ممه یه نه و پۆزه.

ئه وچار له ولاته کویتستان و به فراوی که ی مه، نه گه رله دوا زده ی په شه ممه یه، ده لوجه ی، بای وه عده ی دیت ده گه ل ده لوجه ی بای وه عده ی نه گه رکر پتوه و ساخه ت نه بیت له گ له گ له گه رمینی پاده گه رپته وه. له پازده ی په شه ممه یه حه قه بای دیت له هه ژده ی پابه فر به هه مو بایه کی ده چپته وه. حیا سبه کانی ناخری سالی له نه ووه لی مانگی په شه ممه یه پرا ناوا حیساب ده کرین ۱- له نه ووه لی په شه ممه یه پرا هه تا سی پوژان خاتو زه مه ریر شینی بو برایان گیرا وه. چونکه برایه کانی ده نه و سی پوژانه داله کویتستانان سه رمابردوونی، هه وای زور ناخوشه و کپوه ی ده کات. له دوی وی سی شه شی هه یاسی حیساب ده کری که شه ش پوژده ی نه ووه لی هه وای زور ناخوشه، شه ش پوژده ی دوه می ناخوش و خوشه، شه ش پوژده ی ناخیری تانه ندازه یه ک خوشه، سی شه ش ده کاته هه ژده و نه ویش سی ده کاته بیست ویه ک. بیست ویه که نه ی گورانی

بیست ویه که نه ی گورانی، نه گه رنه باری له قولته ی پانی، گوران هیچ له هیچ نازانی هه رله ناخیرمانگی زستانی خه لو تفاق ی لی پراوه وجه لو ش تفاق ی فروشتینی هه بوه، پیک هاتونه باقه ی به مه ریکی بداتی، جه لو ده لی نه گه رباقه وینجه له مه په که ی درژتر بیت، باقه که ی ده برمه وه بابه قه ده په که ی بیت زیادیه که ت ناده می.

خه رنه به ره ی پیریژنی: پیریژن له مانگی په شه ممه یه دا کوره که ی ده چپته سه فره ی، به کوره که ی ده لی پوله خه ری مه به ره! کوره که: خه ری ده به رم. دایکه که ی: نه گه ر خه ری ده به ری کورتانی مه به ره کوره ده لی خه ریش ده به رم، کورتانیش ده به رم. کوره چو سه فره ی، که ره که ی ده به فره ی داسه رمابردی وتوی، کورتانه که شی له وی به جی ما. وشتری پیریژنی؟ وشتری پیریژنی به سه رماو کپتوه وه که ل هاتوه.

هینکه ی له گه له گی: هینکه ی له گ له گی نه گه رسه هول و سه رمانه یه سستی نابیته جوجه بابوشه ویک یا پوژیکیش بیت؟

کابو بوزی یای به گواران؟ هه رله په شه ممه یه ژنیک برای لی میوان ده بیت، بو بارگینی براکه ی تفاقیان نابیت، وه نیو دی ده که ویت ده لی حازرم گواره ی زپری خوم بو بارگینی

کاکم به تفاق بدهم؟ به‌لام تفاق هینده گران ده‌بیت، به گواره‌ی زیرپیش به‌شی جه‌میکی پی‌ی ناگریت، شه‌وی ده‌نون، به‌یانی که وه‌خه‌به‌رد ین، بای وه‌عه‌ده‌ی دیت و به‌فری شه‌قارشه‌قار کرده‌و بن داران وه‌ده‌رکه‌ووتوه، هر جومه‌ی نا‌شگیت‌پکی ئاو پیداد یت.

کا، بۆ بۆزی یای به گواران؟ گو به گو‌پری بابی کا و کاد ین‌داران.
ئه‌وه خودا پو‌حمی کرد، وه‌ده‌رکه‌وت بنی داران.

خاکه‌لی‌وه. ؟ ئادار ناچی بی دۆ *** نیسان ناچی بی جۆ.

د یسان ده‌لین مانگی ئاداری؟ بیاری له گویی داری *** نامینی تا ئیواری
ده‌شه‌وه‌ی شوقاقی: ده‌ پۆز پاش نه‌ووزی، ده‌ شه‌وه‌ی شوقاقی پی‌ده‌لین،
ده‌ئه‌و پۆزه‌ی داشوقاق تفاقیان لی براوه‌و لیتیان قه‌وماوه، مه‌پوما لاتیان مه‌مو قیرانی کرده.
سی‌زده‌به‌ده‌ر: سی‌زده‌ پۆز پاش نه‌ووزی به‌.

گیسکی به‌له‌مس؟ گیسکی به‌له‌مس گولی ری‌واسی ده‌خوات و ده‌لی:

خواردم گولی نیسانی *** پیام له‌وی زستانی؟ زستانی ده‌لی

پۆزیکم مابی له کاردا *** لاقت ده‌که‌م به داردا.

به‌فریکی نۆرده‌باریت، گیسکی به‌له‌مس سه‌رماده‌ییات و لا‌قی به دارپوه‌ه‌لدا وه‌سریت؟
وه‌کی له‌گه‌وره‌پیاوانی به‌ته‌مه‌ن و پونا‌کیرانی باوه‌پیت‌کراوم گوی لی بوه‌گوتویانه‌له
له‌زه‌مانی حه‌مه‌دا‌غای شیخ شه‌رفی دا. له‌ لگبنی جی‌اله‌خه‌مه‌دا‌غای حیساب‌گه‌ریکی دیکه‌شی
لی‌بوه‌وده‌لین نه‌ویش هه‌رنیوی حه‌مه‌دا‌غابوه‌و یان هه‌رنیویکی هه‌ی بوه‌؟ شه‌وی له‌سه‌ر
هاتنه‌وه‌ی له‌گ له‌گی له‌ مزگه‌وتی گرتویان کرده حیساب‌گه‌ره‌که‌ی دیکه‌ده‌لی
ئه‌وشوله‌گ له‌گ دیت‌وه‌حه‌مه‌دا‌غای شیخ شه‌رفی ده‌لی ئه‌وشونا‌گه‌پتته‌وه، گریوه‌که‌ی
ئاو‌اده‌که‌ن هه‌رکه‌س دۆپاندی، که‌چه‌که‌ی بدات به‌ کو‌پی نه‌وی دیکه، خه‌لک بلا‌وه‌ی ده‌کات
ئه‌و حیساب‌گه‌ره‌نه‌گه‌ر. ده‌هه‌وای ده‌فکری، نۆز ناخۆش و سه‌رما ده‌بی و پڕوشه‌ی
ده‌کات، دیت‌وه‌مالی و به‌کو‌زه‌کانی ده‌لی، گرتویکم ده‌گه‌ل حه‌مه‌دا‌غای کرده و به‌ئه‌و
هه‌وایه‌ی ده‌ی بینم دۆپاندومه، کو‌په‌کانی لی‌ی ده‌پرسن چ گرتویکت کرده؟

ده لئی له سه ره له گ له گی؟ گوتومه نه وشوله گ له گ دیته وه به لام له به ره روژمی سه رمایه ناگاته وه ئیره له ناوه لئی نه همه دناوی (کانی کوخه ی) ده مینیتته و جا نه گه ریتوانن بچن بیگرن و بیه یینه وه نه وه چاکه ده ناخوشکودپا وه، به لئی کورپه کانی ده چن له ناوه لئی نه همه دناوی حاجی له گ له گ که سیره ده بیت و ناتوانی هه لفری ده یگرن و ده یه یینه وه، له بن کورسی گه رمی ده که نه وه به ینی شه و وپوژان له سه رقه لاغی داده نین (حه مه دناغای شیخ شه ره ف) که هه لده سستی بچیتته نویژی به یانی حاجی له گ له گی له سه رقه لاغی ده بیینی و ده زانیت حاجی له گ له گ بوخوی نه هاتوته وه و به ده ست هاتوته وه نه گه رته قه ی له دندوکی دینی وحه مه داغا. ده لئی به خیرییه وه! به خیرییه وه نه گه رچی به لاقی خوشت نه هاتویه ته وه، به یانی نه گه رقه سه بلاو ده بیتته وه و ده لئین حه مه دناغای شیخ شه ره ف گرنوی دپرانده وه، به نه و حیسابگه ره یی، حه مه داغا ده لئی: نه گه ر نه تو حازربی سویندی بخوی و بلایی حاجی له گ له گ بوخوی هاتوته وه له باتی کچیکی دوکچانت ده ده می نه ومام حیسابگه ره ش که ناتوانی سویندی بخوا، ئینسانی واگه وره درویه ناکاو سویندیشی له سه ربخوا، کاره که یان پیک دی به ژنه ژنه؟! ژنه ژنه یان کردوه، هه مو خه لکی لاجان و پیران شاهیدی نه و موزوعه نه و، ناگادارن به تاییه تی نه وانه ی بروکیک به ته مه نن.

به عزه که سیك ده لئین له (دایه شیخیرا) له گ له گ یان هیناوه ته وه به لام پنگ بی (نه همه داوی) پاست بی چونکه دایه شیخی له لگبئی پاژوردوره؟!.

هاوینی و هختی دروینه ی حه مه دناغای شیخ شه ره ف ده چیتته گه نه دارئ مامه شان، و هختیکی ده چیتته سه ره وزی ده ست نویژی هه لگرت، ده ست ده ناوه که ی هه لده دات، و دیته وه نیودی به خه لکی ناوایی راده گه یه نیت و: بچون پالهی مه زایه بیننه وه باران ده باریت، به قای پی ناکه ن، نیوسه عاتیك پیوه ده خوری، په له هه وریکی په ش دیته پوی ئاسمانی و دای ده داته بارانه ی سیلاوه ستاوه یه غنیه گه نمی به ساغی به خری که نده قولاندا هیناوه ته خواری. خه لکی ناوچه ی نه وانه ی ماون نه و سیلاوه یان له زاری باب ومام یابرا گه وره کانئان بیستوه. به تاییه تی خه لکی گه نه دار، به رکه مران وخری به رداشان.

قازو، ریوی، قشقه‌له

قازوئیک کوه به‌زیک دیته‌وه، قشقه‌له به‌غار ه‌لی‌گرت‌وه، له سه‌ر نه‌و به‌زه‌ی به‌شه‌په‌اتن، به‌چه‌نگ و دندوکان لیکیان ده‌دا، مام ریوی، چاوی پی‌که‌وتن: نه‌وه‌چیه، بو‌ واده‌که‌ن؟ ملکی بابو به‌شده‌که‌ن؟ قازو وه‌جواب هات: چابو هاتی مام ریوی، نه‌من نه‌و به‌زهم دیتوت‌وه و قشقه‌له ه‌لی‌گرتوت‌وه؟ ویم‌نادات‌وه، قشقه‌له قازوی وه‌دروخته‌وه و گوتی نه‌خیربو‌خوم ه‌لم‌گرتوت‌وه. نه‌توهرنه‌شت دیوه‌مام ریوی زوری نیشتی‌اچو به‌زه‌که‌ی، له‌به‌ره‌خویه‌وه گوتی؟ و اچاکه فیلیکی سازکه‌م و بو‌خوم به‌زه‌که‌ی بخوم نه‌وانه له‌به‌رشه‌پوه‌لایه‌پیان ناخوری پی‌گوتن نه‌و ه‌ل‌لایه‌ی ناوی وازی لی‌بینن؟ به‌لام قازو ده‌ست ه‌ل‌گرنه‌بو قشقه‌له‌ش نه‌یده‌دا وه، نه‌وجار مام ریوی به‌خوی گوت نه‌خشه‌که‌م گرتی. پوی تی‌کردن پی‌گوتن نه‌من ریگایه‌کو بو‌ دادنه‌نیم نیوه‌ش وهرن به‌ قسه‌ی من بکه‌ن باه‌ل‌لا خه‌لاس بی‌. چونکه نه‌من به‌ دل به‌ شه‌ری نیوه‌ نار‌ه‌حه‌تم.

قازو قشقه‌له نه‌گه‌ر مام ریویان نه‌وا به‌ دل‌سوژی دیت، قه‌ولیان دا له‌ قسه‌ی ده‌رنه‌جن و چونی مام ریوی بو‌یان دان‌ی پازی بن‌. مام ریوی ده‌لی به‌لی، زو‌چاکه ته‌رازوئیک په‌یدا که‌ن ه‌تا نه‌من لی‌وبه‌ش که‌م وه‌ره‌یه‌که‌ی نیوه‌ی بخون، ه‌ردو پازی بون و به‌زه‌حه‌تیک زو‌رت‌ه‌رازویان ه‌ینا‌وله‌پیش مام ریویان دانا، گوتیان؟ نه‌وه‌ته‌رازو نه‌وه‌ش به‌زه‌که‌. مام ریوی پوی بو‌یه به‌زه‌که‌ی، له‌ت کرد، به‌لام وای له‌ت کرد، له‌تیک گه‌وره‌تری، له‌ پیش چاوی وان، ده‌ به‌رت‌ه‌رازوی نا. له‌تیک قورس تر بو‌پرئیک دم ولوت لسته‌وه‌قه‌پالئیک له‌ له‌ته‌ گه‌وره‌که‌ی دا نه‌وجار نه‌وی دی قورس‌تر بو، قه‌پالئیک له‌ له‌ته‌ قورس‌که‌ی دا، نه‌وجار له‌ته‌که‌ی دی قورس‌تر بو، به‌قه‌پالئان ه‌ه‌م‌جاری له‌ له‌ته‌ گه‌وره‌که‌ی ده‌دا، ه‌تا وای له‌ت ه‌ره‌له‌ته‌ی به‌ قه‌ده‌مه‌په‌ره‌ شوشیکی چوکه‌ مابونه‌وه، ه‌هردوکی به‌دوی یه‌ک دا هاویشه‌ زاری و پوی ده‌ قشقه‌له‌و قازوی کردو گوتی وه‌ل‌لا ه‌ینده‌ چوکه‌ ببوونه‌وه بو‌به‌ش‌کردنی نه‌ده‌بون. خولاسه‌ به‌مه‌کرو حیل‌و دوستانه‌ی ته‌ به‌زه‌که‌ی لی‌خواردن.

(شیخری) قازو، ریوی، قشقه له

قازویهک، به زینکی له پئی دیته وه
له سه رنه و به زه بو به هه لالاو جهنگ
قازوکه ده یگوت، هه ر لیت ده سستیتیم
قشقه له ش ده یگوت چیژی لی ناکی
ریوی په یدابو، نه و شه پهی که دی
مام ریوی به زی دی ئیشتتای چو به
هه ی نه زانیته، بوچی وا ده که ن؟
قازو: نه و به زه، من دیتومه وه
هین تیک چوم نه به و، شه پرو هه لایه
بووداده نیم من، ریگای جوان وبون
نه گه ر. پتیوان دی، واهینده غه مخوار
قازو. قشقه له، دایان به لیتنی
ئیوه شه ریکن ته رازوئیک بپنن
به ز بو به دولت، میزان حازر بو
قه پالتیکی دا له و له ته گه وره
سمیالی بادا به فیکه و جیکه
هه ر به قه پالتان ده یخواردن زوزو
هاویشتنی زاری هه ردو به یکجار
پاستی له ئیوه زور شه رمه زارم
ده زانی چبکا، ریوی قازی بی

قشقه له ش به تاو هه لی گرته وه
وا لیکیان ده دا به دندوک و چهنگ
له سه رنه و به زه ی من ده ت فیه وتیتیم
نه گه ر ده پوژیش به دوام دا پاکی
توپه بو. وگوتی هوی نه دی ویدی
به خوی گوت فیلتیک ساز که م هه ربویه
میراتی بابو هاتون به ش ده که ن؟
قشقه له ش ده یگوت، من گرتومه وه
هوشم لی برپاوه و، نه به و خولایه
ئیوه ش مه ردانه، له قسم ده رمه چون
زانیان دورکه وتون، زور له شوین و بوار
پازی بون دواپی، به نه و کی شه بپنی
هه تا لیو به ش که م، واز له شه پیتن
له تیک له وی دی که هیتندی زیاتر بو
چه نده به تام بو، نه و به زه چه وره
که وته به ر هیرش پارچه کی دیکه
به قه د مه پمهریک مانه وه هه ردو
فیزمالی دایه و پویششت به ره و خوار
بوم به شنه ده که را هاویشتمه زارم
وه زعیش مه علومه، کی نارپازی بی

چه قه ل و مریشکی پیریژنی

چه قه ل مریشکی پیریژنیکی فراند، پیریژن به داد و هاوار وه دوی ده که وت و ده یگوت، خو مریشکه سپی من دوسی ده بو، چه قه ل به نه و درویییه ی پیریژنی زور نارپه حه ت بو، له داخان سور ه لگه پا، مام پئیوی به لای چه قه ل دا هات گوتی نه وه بو و نارپه حه ت بویه ؟ چه قه ل گوتی، له حه یفی پیریژنی سه گسار؟ خو نه و مریشکه چاره گیک نابی، پیریژن به درو ده لی، دوسی ده بو. پئیوی گوتی ؟ دا وه منی ده بزائم چه ند ده بی؟! پئیوی ده گه ل مریشکی که وته ده ست، فراندی وه لات. ده هه لاتنی دا گوتی چه قه ل به داپیره هی بلی با چوار سی یان له سه ره من بنوسی به قه رز.

(شتیری) چه قه ل و مریشکی پیریژنی

(له فارسیه وه)

چه قه ل، مریشکی پیریژنیکی فراند دوسی پتر بو مریشکه سپی من چه قه ل به و درویییه ی هیند توپه ببو پئیوی هات چاوی به و وه زعی که وت :چه ؟ بو قه لسی؟ بوچی شیواوی؟ له داخ پیریژنی مه یمونی سه گسار خو نه و مریشکه چاره گیک نابی :داده ی وه منی ده، هه لی سه نگیتیم پئیوی، مریشکی که وته ده ست؛ پای کرد :چه قه ل زه حتمم که می بو بکیشه به داپیره بلی باش چاپلوسی به پلار و جوین له دوی، ده یگوپراند چه قه ل پفاندی له بن سه ری من له داخان پینگای خوی لی ون ببو زو زانی پاروی ده پوئنی که وت له چی توپه بویی سور ه لگه پاوی؟ به شیر ه شیر و به بوئله و هاوار نه گه ر درو یکم مالم خه رابی گه وره و چو که یی با وه ده ست بیتیم به نیشاره و ده ست، هه روا هه رای کرد به په له م پینگای دورم له پیشه له سه ر من چوار سی قه رز با بنوسی

پِیوی و قازو

قازویه‌ک سه‌لکه په‌نیریکی دیت‌وه، هه‌لی‌گرت‌وه‌و چۆ سهر‌داریکی بلیند بیخوا. پِیوی له‌وی ملّ و موی ده‌کرد چونکه‌پسقی پیویه‌هرله‌سه‌لاقانه‌و، نه‌گه‌رچاوی به‌په‌نیره‌که‌ی که‌وت زۆری ئیشتیا چۆیه، گوتی واکه‌ فیلیکی سازکه‌م، به‌لکو ئه‌و په‌نیره‌ی بخۆم. ده‌ستی‌کرد به‌ ته‌عریفات و جوانیی قازوی بو‌ فریودانیی: نه‌من په‌شی وا جوانم نه‌دیوه‌ چاو نه‌وپه‌ر و باله‌ و لاقه‌ت چه‌نده‌ په‌ش و جوانن، وه‌ک بو‌خۆت جوانی ده‌نگیشت ئاوا خوش‌با ته‌عریفت به‌که‌س ته‌واو نه‌ده‌بو، قازو فریوی خواردو گوتی بابخوینم به‌لکو ده‌نگیشم وه‌که‌ر په‌نگم جوان بی. دندوکی لیک‌کرده‌وه‌و په‌نیر که‌وته‌خواری، پِیوی هه‌لی‌گرت‌وه‌، ده‌با قازو هه‌ر قاره‌قاری بکات بزانین په‌نیری دیکه‌ی وه‌ده‌ست ده‌که‌وینه‌وه‌.

(شیعری) پِیوی و قازو

له‌ فارسیه‌وه‌ بو‌ کوردی

په‌نیریکی دیت له‌ سه‌ر پِنگایه‌ک	هه‌لی‌گرت‌وه‌ قازو خیرایه‌ک
چۆ سه‌ر داریکی بلیند، قه‌له‌مه‌	نۆشی گیانی کات، په‌نیر ده‌له‌مه‌
پاده‌برد؛ دیتی پِیوی جادوکار	بو‌ فریودانی قازو که‌وته‌ کار
ئه‌ری چه‌ند جوانی، چه‌ند شوخ و شه‌نگی	به‌ راست له‌ تو‌دی جوانی و چه‌له‌نگی
ئه‌و په‌ر و باله‌ت چه‌ند جوان و په‌شه‌	دندوک و لاقه‌ت، له‌ په‌شیان گه‌شه‌
ده‌نگیشت وه‌کو په‌نگت خوش‌با به‌	جا ده‌مگوت به‌ که‌س ته‌عریفت نایه‌
هه‌وای چۆ ده‌ سه‌ر، ویستی بخوینی	وه‌ک په‌ر و بالی ده‌نگی بنوینی
نوکی کرده‌وه‌، په‌نیر که‌وته‌خوار	پِیوی دای هاتی و گرتیه‌وه‌و به‌غار
ده‌ی تا ده‌توانی قاره‌قاری بکا	تا په‌نیر یا شت چی په‌یدی بکا

پۆی که له شیر و سه زهره

سالتیکی پاییزی که له بابێک ده گه له سه گتیک، له کوته دێه کی مابونه وه یابه جیتی مابون، سه یه که له بن دیواری وه که وتبو که له بابیش ده گه پا و چینه ی ده کرد به جینجروکان عه رزی هو لده کو ئلی، مام پۆی چاوی پی که وت گوتی، خودا چاکی دا، نه و نیوچه ره م وه ده ست که وت جارێ لیتی نیزیک بووه و چاک و خوشی ده گه له کرد، لیتی پرسى: نه وه چۆنه به ته نى لێره په یدابویه ؟

که له شیر: به ته نى نیم. مام پۆی: نه دی؟ که له باب: کاکیشم ده گه له. هاتوینه نێره ناوه دان که یه نه وه. پۆی: نه دی کوا کاکت؟ که له باب: له نه و بن دیواره ی نوستوه سه ری دیشیت. مام پۆی وای زانی، کاکى قه له مونه یه ک یا په له وه ریئیکى له خو ی گه وره تره. گوتی، نه خیر خودا چاکتری دا، نه وه بونه دو. مام پۆی چو بوته وجیگایه ی که له باب نیشا په ئی پی کردبو، له نا کاو به سه سه زه ردی دا که وت و به دیتنى سه زه ردی واپاچه نی وه لات. سه زه رده ده وره ی کو نه دیی دا دوسى ده ورانى پی که وت، مام پۆی له ترسان هه مو شتیکی له بیر چووه، که له باب بانگی کرد: مام پۆی وه ره! بو کو ی ده پۆی؟! وه ره بو مان بیه به کو یخا فه عله مان بو بگره کارمان بو بکه.

مام پۆی له و لام دا گوتی بپو خولات بپری، نه توی وا قه رچه ناغ و کاکت وا توپه، به سه د سالتی دیش نه ود تیه و بو ناوه دان نایسته وه.

(شیعری) ریوی و که له شیرو سه زهره

په‌ند و په‌زا سوک وه گولی سه‌رچل
 جه‌نگ و دم له شه‌ره‌وه‌کو پله‌نگ
 به بی بژیوی وه‌ختی سه‌رما و سول
 چاوی ده‌دره‌وشا هه‌روه‌که نه‌ستیره
 پارویکی چه‌وره و زۆریش به‌تامه
 چۆنه په‌یدابوی له‌و کۆنه‌ دییه؟
 چاک بکه‌ینه‌وه ئیره وه‌ک پیشو
 کاری هه‌تا نه‌ یاریده‌و بکه‌م
 سه‌ری ژان نه‌کا، تۆزی م‌اندووه
 یا بالنده‌یه‌که وه‌کو خه‌رته‌له
 بزانی هه‌روا چه‌وره‌و نیزیکه
 لی‌ترسا هه‌لات نه‌ویاسکه و باسک
 نه‌وجار که‌له‌شیر مام رژیوی گاس کرد
 ده‌بی به‌کو‌خا، کارمان بو‌ده‌کی
 چاک نابیت‌ه‌وه ئاواش پهل‌په‌له
 نه‌و کاره‌ی ئیه‌وه سه‌دسال ده‌کیشی

که‌له‌شیریکی جوان و له‌به‌ر دل
 له‌گه‌ل گه‌مالێک چابوک و زره‌نگ
 پایزی مانه‌وه له‌ دییه‌کی چول
 مام رژیوی که‌دی نه‌و که‌له‌شیره
 لی‌نیزێک بو‌وه و به‌ خو‌ی گوت مامه
 پاش چاک و خو‌شی؛ ساحیب‌مال کتیه؟
 هه‌ر من و کاکم هاتوین دوه‌دو
 نه‌ی کوانی کاکت زیاره‌تی بکه‌م
 له‌و بن دیواره‌ی کاکم نستووه
 وه‌یزانی کاکي مام‌یا قه‌له
 چوو تا ببینی پاروه‌کی دیکه
 رژیوی سه‌ زه‌رده‌ی که‌دی وه‌ک ئاسک
 زۆر زیره‌کانه‌ تا خو‌ی خه‌لاس کرد
 وه‌ره‌ هه‌له‌مه‌یه، له‌ چی سل‌ده‌کی
 تۆی قه‌ره‌چه‌ناغ، کاک بی‌حه‌سه‌له
 با من پیت‌بلیتم دل‌ت نه‌ئیشی

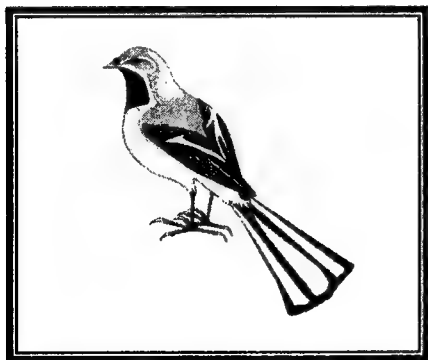

کوتر و که له باب

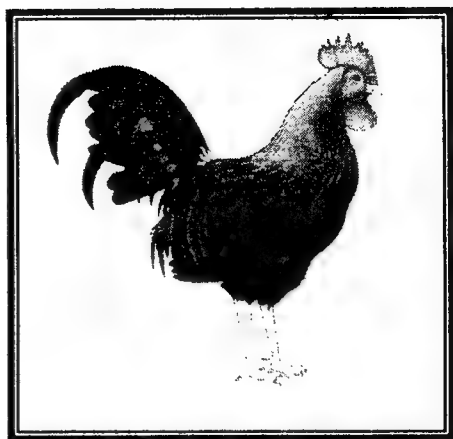
مریشک به هیلکه بو، هه ربه ئیرویه وی داده پویششت: کابان وه دوای که وتبوه قوربان
 و سه ده قه ی ده بوبه لام مریشک هه ربه نه ولولایان داده پویششت وجوابی کابانی نه ده داوه،
 کوتر نه وه ی دی زوری پی ناخوش بو، پوی ده مریشکه سوری کردویی گوت به خوت
 وبه هیلکیکی جیقناوی عه یی ناکی کابانت ئاوانا په حهت ده که ی. نه من سالی
 یازده جار کورک ده بم وجو جکان هه لدینم، به قه ده تو منه تی له سه رسا حینم دانانیم. که له باب
 به غار هات و گوتی خوشکی نه وه حافره ته و ناقیس ئاقله بلای هه تا جوابت ده مه وه
 کوتر به که له بابی ده لئی، نه من ده که له توقسان، ناکه م چونکه سی عه یی که ورهت هه نه،
 اجه بی وه ختی بانگ ده ده ی ۲۰۰ وی ده خوی و ده شخوینی ۳ سواری دایه خوشت ده بی؟

(شیعری) کوتر و که له بابی

کابان به یانی هاته وه مالی	هه مو شوین گه را تا بن هه رزالی
لیم سورو عه بنه، خو به هیلکه به	کوخ و جی پاوکی له لای ده رکه به
ئاخری دیتیه وه زور له بهر مالان	له ژیر پلار و هیرشی مندالان
به فیزو ده عیه و قیره و گاره گار	ده چۆه، دیسان هه روا به ره و خوار
کوتر له و به رزه ی که نه وانه ی دین	هات لئی وه جواب هات زور به بوغز و قین
:سالی یازده جار جو جکان هه لدینم	له لای ساحینم هه ر خو نانوتیم
که له شیر که دی له دور کاره سات	بو لای مامر و کوتری به غار هات
گوتی عافره ته و عه قل ناقیسه	له گه ل من بدوی، و لام بییسه
:پیش چاوم چۆل که لاکه وه بیرو	قسه و باس ناکه م نه من له گه ل تو
ئاخر هه ی نه زان به و سی عه بیانه	له تودا هه یه و من لیم عه بیانه
شه وو نیوه شه و دایمه ده خوینی	دوای وی بو خواردنی پیس دانامینی
نیستا که هاتوی، به نیازی چاکه ی	هیچ فهرقی دایک و بیگانه ی ناکی

کوتر

که‌له‌شیر

پِیوی و مریشکی مه لای

جاریکی پِیویه ک تازه فییره پا وده بوئیستافییری فیلبازیه کانی پِیویه نه ببو،
 مریشکی ماله مه لای پفاند، برديه وه مه نزلّی بیخوات، لیان پرسی ئه و مریشکه
 قه له وهت له کوی هیناوه ده له ی جرگه ؟
 کاک پِیوی: وه لالا! له ده رکی ماله مه لای گرتم و هینام، پییان گوت ههسته خیرا
 بیبه وه له جیگای خوی دانی وهره ههتا مه لا نه یزانیوه، وفتوای نه داوه،
 ناگادارییت وهره به قوماریش بلّی پِیوی حه لاله تا قیکمان لی نا هیلن.

(شیعری) پِیوی و مریشکی مه لای

مریشکیکی گرت و له دئی برده دهر	ده لّین پِیویه کی تازه بیو پاوکه ر
باوکی لی پوانی و له کپه که ی پرسی	هینایه لانه هیلاک و برسی
له کویت هیناوه ئه و خه ز و به زه	به خیر بییه وه؛ وهره دابه زه
مریشکی مه لایه، هینام به تالان	هر توشی هاتم، دیم له بهر مالتان
هیشتا تو جاری دنیات نه دیوه	که مێک تورپه بو پپی گوت ههتیوه!
ههسته بیبه وه! خیرا کوپی من	من له گه ل مه لا نابم به دوزمن
مریشک به ره و بگه پئی دواوه	تا نه یزانیوه و فتوای نه داوه
تاقمان نا هیلن ئه له و محاله	به قوماریش بلّی: پِیوی حه لاله

گورگ و پژیوی

پژیویک له که لێن و قوژینان هه روا مل و موی ده کردوده که را، له نه کاو گورگێکی برسی دایهاتی و گرتی له گورگی پرسی: چیه؟ بو و پرهنگت زه رده له گه پاره. گورگ ولامی دا وه؟

برسیمه وه برسان هیژوتوانام نه ماوه ناهیلیم بیزوی هه ر ئیستا ده تخوم. پژیوی گوتی به لاقی خێویوه، به خوای زه ریفه، به خوای بابه داوه تم بو کوریم کرد، ژنم بو کوریم هینا، نه من نه وه چه ند پۆژه له تۆده گه پیم و چه جیبی نه ماوه نه یجم و نه وه دیسان له دواى تۆ هاتومه ته وه ئیژه، دا وه ته وژنی بو کوریم دینم ههسته وه پێشم که وه با برۆین.

گورگ بى قسه و فریوی پژیوی خوارد و به لاکه لاک، وه پێشی که وت. پژیوی خوای ده کونیکى پاکرد خوای بو نه شیردراوه وهاته وه ده ری گورگ لیبی پرسی: بو چویه وئ؟

مام پژیوی: ماله دوستیکى بو چوم لیم گه پاره! نه و جار که لینیکی پهیدا کرد و به چیره چیر خوای تیرا کرد، زانی گورگ قهت زه فه ری پى تابا پژیوی زۆری پېچو گورگیش نه وه له وئ قونه ته سی داوه وه حه له نه و جار: هه رای کردی ده وه ره مام پژیوی بو خوت مه عه له ده که ی؟ مام پژیوی گوتی ده برۆده فز به نه وه دو و و و و ی کالم بو که ندی، به خوای بابه نه کوریم ژنی دینى و نه دا وه تی ده که م، و یستم خوم له دهسته تۆ خلاص که م گورگ زۆری نه ولاوه لاکردو، پژیوی نه دیته وه و لى دارو پشت هه ر به لاکه لاک.

(شیعره که ی گورگ و پژیوی)

مام پژیوی بیری پۆزی خوای ده کرد	له و تیش و بن به رد، مل و موی ده کرد
له پر، قیت بووه گورگێکی برسی	هه روا دایهاتی و پژیوی لیبی پرسی
چیته؟ نه خوشی؟ بو و شێواوی؟	زۆریه داخم بو، کز و داماوای
برسیم، له برسان هیژم نیه برپوم	نایه لم بیزوی، هه ر ئیستا ده تخوم
به خوای زه ریفه به لاقی خێوی	زه ماوه ندی کرد بو کورپی پژیوی

ده بی بمبوری، ده لیم نه فامی
 وه پیشم که وه هسته با برپین
 گورگ که وته ری، هر لایه ده برد
 چی حه ولدا خوئی پی نه شیراوه
 پیی گوت به ریوی، چ بوو؟ چ ده که ی؟
 :ماله دوستیکه، چوم لیم گیپاوه
 گه پاو کونیک کی ته سکی په یدا کرد
 که میک مه لاس بوو، پوانی ده وروبر
 ده زوبه ریوی، په فیقت بینه
 ده برپو ده فن به، هه ی گورگه فندی
 نه کورم زن دینی و نه داوت ده که م

ریوی، کوا گزشتی و کوا چیژو تامی
 شایبه و له وی چی خوش بو ده یخوین
 به په له، ریوی خوئی ده کونیک پوکرد
 به ناعیلاجی، ها ته وه دواوه دواوه
 بو به خو پایی، خوت مه عتل ده که ی
 له و نیتو به ردانه ش، که رویشم ماوه
 هر به چیره چیر خوی ده کون پاکرد
 زانی، قهت گورگ پیی نابا زه فر
 پوز رور دره نگه، خو مه خافلینه
 دو و و و سی کالم بو که ندی
 ویستم له ده ست تو خوم خه لاس بکه م

پۆی و که له شیر

پۆیه ک له قه راغ دیته کی که له بابیکی فراندو هه لات، سه گه ل که وته دووی. ته نگاویان کردبو که له باب کوتی نه گه رده ته وهی له ده ست نه وانه پزگار بی، بانگیان که بلی نه وه ئی دیی ئیوه نیه، په فیقی خۆمه، له نه و دییه ی د یکه رابو خۆی هاتوه باله کۆلت بنه وه؟ مام پۆی فریوی که له شیر خوار د ه گه ل زاری لێک کرده وه حالیان کات که له باب هه لفری و هه لات د ه گه ل باله فرهی که له بابی، پۆی که وت و سه گه ل گرتیان و که ولتان له حاجه ت ئیخست،

که له باب هه م خۆی نه جات داوه م تو له ی ئیده د یکانه شی له پۆیه کردنه وه .

(شتیعی) پۆی و که له شیر

پۆیه ک جارێکی به دیته کدا هات	که له شیرکی قه پدایه و هه لات
سه گه ل که وته دووی مام پۆیان په تاند	نۆر به چالاکی، نۆچیری رفاند
که له شیر کوتی نه گه رحه ز ده کی	له چنگ گه مال گه ل خۆت خه لاس بکه ی
بانگیان که و بلی نه وه که له شیر	په فیقی خۆمه و به یاری فیره
له و دیی دیکه پا، بو خۆی بو لام هات	هی دیی ئیوه نیه، به سرکه ن شانه شات
ته نگاویان کردبو سه گه ل و تاجی	زاری کرده وه و به ناعیلاجی
هه نا حالیان کات، چیه کاره سات	که له شیر سور، تیی توپاند، هه لات
له گه ل فرین و باله پزه و قپی	پۆیشیان گلاند، فرزه یان بپی
بو جارێکیش بی، نه ستاندی تو له	خۆشی پزگار کرد، له ده ست نه و زۆله

بانگه يشتنى له گاله گ وړيوى

پوژيكي پړوى خوى پياوى چاك ده كاوده چي وله گله گى بانگيشتن ده كا، له سهر
 هه مو خواره مهنى دونيايه، په لوى بولي دهنى چونكه ده يزاني به دندوكي هه لئاگيري ودينى
 بوى له سهر به رد يكي پانيش پوده كا، ده لي دهنى حاجى فهرمو دهنى! بخو. پړوى به
 زباني دهنى ليسته وه، هه تا خه لاسى كرد، له گله گى فه قيريش دوجارى دندوك پي دادا
 وه ختابو دندوكيشى بشكي وهيچى پي نه خورا؟

نه وچار له گله گ فكرى كرده وه چه پوړيوى ليښي چوني توله لي بكاته وه پړوى بانگ
 كرده وويش دانوى بولينا، ده نيو كوله كيكي مل دريژى كرد، له گله گ به دندوكان دهنك
 دهنك دانوى دهرده هينان وده يگوت فهرمو دهنى مام پړوى، خوشيويكي زور زه ريفه نه وه بو
 ئيشتيات نيه نه به نه وجوره ي له گ له گ توله ي له مام پړوى كرده وه، نه يه يشت دهنكيكي
 بخاوبه برسياه تى به پړى كرده وه.

بانگه يشتنى له گاله گ وړيوى

(شيعره كه ي)

له گله گى، بانگ كرد، پوژيكي پړوى	نيو پوژى ساز كرد له چول و كيوى
په لوى بولينا هيند به ده ست و برد	له سهر، به رد يكي، زور پاني پوكرد
حاجى وهره پيش، فهرمو بسم الله	واده بى، غه زا نه شه دو بالله
تاييه ت ميوانيه، نه وشيوى وا خوش	هيوادارم توش نه مكى فهراموش
هه موى لسته وه، تا بليى يك و دوو	له گله گيش له وى تبي وهرامابوو
نوره ي حاجى هات بانگى بكا پړوى	تا به ربه و گه زى كويخا ي بپړوى

دانبوی بولینا، زور به تام و چیر
 ده ری ده هینان به دندوک دانوو
 نه یوانی ده نکیک باویتسه زاری
 توله ی کرده وه له گله گ له ریوی
 کردیه نیو کدویکی زی ملدریز
 مام ریویش له لای، هه لروشکابوو
 سه ری به رداه به شه رمه زاری
 نه یه یشت چیرئ بکا، له نان و شیوی

ریوی کوستان خوور شینه ی گهرمی

پاش نه ولانه لاوکه پانیکی زور. ریویکی گهرمی نی وریویکی کویستانی توشی یه ک بون
 و بونه رفیق. ریوی کوستانی به ریوی گهرمی نی گوت، له میزه گهریده ی پیم بلئ بزنا نم
 چهند فیلان ده زانی؟ گوتی هه زار فیلیش زیاترده زانم، نه دی نه توچه ند فیلان ده زانی؟
 ریوی کوستانی گوتی نه من هه رنه خوش بومه چم له بیرنه ماوه ته نیافیلیکی پوچه له
 ده زانم. وه ری که وتن به زیك دیاربو، ریوی گهرمی نی غاری دایه، ریوی کوستانی گوتی
 کوپه نه یکه ی نه وه ته له یه به خورای لیله دانه ندرا وه نه که ی، ریوی گهرمی نی گوتی
 کوپه نه یخوم دلده توقی، هه رها ت وچوله ناکاو ته له ترازا و ریوی پیوه بو، دهستی کرد
 به هاوار هاواری، هه رای ریوی کوستانی ده کرد: کوپه چاره یه کم بکه ریوی
 کوستانی. گوتی ناخر پیم نه گوتی ته له یه، بو خوت ده وی هاویش. ریوی گهرمی نی
 : تازه کاره ها تووه. ریوی کوستانی: نه ی نه تونه ده گوت هه زار فیلیش ده زانم
 ئیکیکی ده کارکه وخوت نه جات ده ویا نه مهش نه وفیله ی توفیرین، ریوی گهرمی نی: نه من
 فیله کانم هه موده کیسولکیکی کردبون له بن کلکم هه لاوه سیببون، به ته قه ی
 ته له ی، هه موپه رت وبلایبون زوریشم لی روانین هیچم نه دیتنه وه. ریوی کوستانی
 : وه للا نه منیش وه کی پیم گوتی هه رفیلیکی پوچه له ده زانم، نه ویش نه وه یه: نه توخوت
 له مردن ده، پا وچی نه گه رها ت، له ته له ت ده کاته وه وده لی حه یفه منداربوه، نه منیشمن
 نه وه له هووه ی خوده مریمم چاری به من ده که وی وده لی نه وه ده بی ده رمانیان خوارد بی

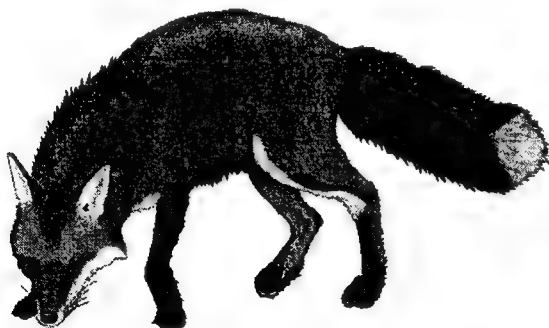
چیە؟ ده گهل بولای من هات نابی بم گاتی نه من هه لډیم، ده گهل ناوپی بو لای تو دا وه نه تو ش ته پده سستیکی هه لی؟ به لی پتیوی گه رمینی خوئی مراندو پیوی کویستانی ش له دوری ته له ی خوئی مراند، پاوچی هات له دورچاوی پیی کهوت وگوتی له دایه منت که وی گه یشته سه ری وچاوی پیی کهوت وگوتی حه یف منداریوه وادیاره تازه ش منداریوه له ته له ی کرده وه وه هه ستاپی وپوانی چاوی به پیویکه ی دیکه کهوت بولای چووگوتی نه وه ده بی دره مانین خواردبی پاوچی چوبولای پیوی، نه ی گه یشتی پتیوی هه لات ناوپی دا وه وپیوی کن ته لش نه مابو وه کی دایان نابو ناوا پتیوی نه جاتیان بوو، وپاوچیش دم له پوش هاته ده ری؟

(شیعری) پیوی کویستان خور، شینه ی گه رمینی

له چرو دولی یه کتریان بیی	پیوی کویستانی و شینه ی گه رمینی
لیی پرسی لالو، چه ند له و فیلان	فه ریامان که وی پوژی ته نگانه
پیویه شین ده لی قه زات له گیام	له هه زار فیلیش، زیاتر ده زانم
تو ش وه کو منی، یا بگره زیاتر	نه وه ش ده زانم، تا پتر، چاتر
ده ی بو م به یان که، با دلنیام	بو نیچیر گرتن با زووتر پام
نه وه ی ده ی زانم، فیلیکی چوکه	له نیو فیلاندا، چروک و پووک
په گه لم که وه هه سته با بروین	برسیمه و شتیك په یداکه یین و بخوین
هه ره پئی که وتن له قه راغ په زیك	به جوانی دیاربون دو گوشت و به زیك
پیویه شین به غار، هه لی کوتایه سه ر	هاتبوو بیگاتی، په نجه ی دایه به ر
نه که ی ته له یه، ناخر برای خو م	ده یگوت خو دلم ده تو قی نه یخو م
ده هات و ده چو، گه پا ده وریه ر	ته له ترازا و لاقی که وته به ر
به هاوار ده یگوت هو ی برای گیام	به قسم نه کردی، زور په شیمانم
چاره یه ک بکه و بگره فریام	له بیرو هو ش و فه ننن، دلنیام

فیلان ده زانم به سیا و به نه زمار
 ده رستک بوژه بی و خوشت په زگارکه
 واهه ژیر کلکم، هه لاره سربابون
 وردیش لیم روانین هیچیان نه مابون
 هه تا پاوچی دی، منیش به و پیوه
 حه یفه مندار بووه، ده لی پیویه شین
 ده بی نه وانه ده رمانیان خوارد بی
 هه رمن هه لاتم تو بکه وه شوینم
 ریوی هه لاتن، فیلان به کارهات
 فریوی ریوی خوارد ناقلا ناته واه

نه تو بوی ده تگوت، زیاتر له هه زار
 له و هه زار فیل، یه کیان ده کارکه
 گشت فیله کانم ناو کیسیک نابون
 به ته قه ی ته له په رت و بلاویون
 خو ت له مردن ده، هیچ خو مه بریوه
 لاقت ده ردینی له ته له، یه قین
 ده پوانی ده وره و یستی بو لام بی
 نابی بمگاتی تی ده تورینم
 وه کی داینابوو گه پا کاره سات
 پاوچیش دم له پوش چی نه که و ته داو

توتک و سهوو تازی

ده لَین سالتیکی گورگیک پنگای که وته قه راغ د بیه کی ده پویی، سهی ده وڵه مهندی، تازی ناغای و توتکی فه قیری پی که وتن، بزیکیان له به ره لات، دوايه کوتی با بزائم، نه وانه چکاره ن پهن ده که ون؟ گورگ له بهریان پاره ستاوه و، نه وانیش هه رسی له ده وره ی گورگی پا وهستان. پوی ده سهیه که ی کردو کوتی سه رزه لامی پیچک ناشه وان، نه تو چکاره ی؟ ولامی دا وه: نه من سهی ده وڵه مهنیم.

گورگ کوتی به لَی هه قته نه گه ر نه تو گورگی نه خنکینی، ساحیت نانت ناداتی؟ دوايه پوی ده تازی کرد کوتی لینگ دریزی کلک باریک نه تو چکاره ی؟ تازی ولامی داوه، نه من تازی ناغام به لَی نه توش هه قته. چونکه سوکه پیی، هه رچی دیت ده بی مهیدانیکی پی که وی.

پوی ده توتکی فه قیری کرد، لیی پرسی نه دی خرینه نه تو چی؟ به ده نگیکی نوساوو فه قیرانه ولامی داوه که به زه حمه ت گویی لی ده بو: من توتکی داپیره م. بی که س و فه قیرین. گورگ به له سه ره خوپی کوتی ناخر چت پی بلیم، سهی ده وڵه مهندی نی، گورگی بخنکینی، تازی ناغاش نی، بله ی سوکه پییم هه رچی دیت مهیدانیکی پی که وی.

توتکی فه قیری، چه پوکیکت پی داده م هه ردو چاوانت پۆپۆنیم.

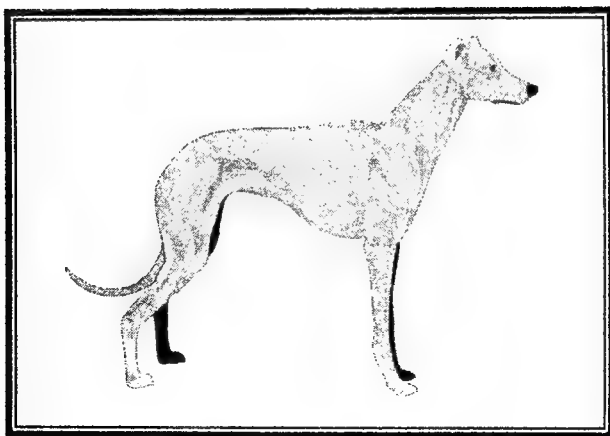
(شیعی) توتک و سهوو تازی

له قه راغ دیه ک، گورگیک پاده برد	توتک و سهو تازی هیشیان بو برد
له بهریان هه لات تاویکی به غار	دوايه گه پاره لیی کردن پرسیار
ئیوه ده زانن ناخر نه من کیم؟	چونو و پیره وایینه سه ر پیم؟!
پوی ده گه مال کرد: زلی نا هه موار	چکاره ی ده گری پنگا له پتیار

لای دهولمه مند یه جیگه و مه کانم
سهی دهولمه مندی به برپو بیئن بی
ئه تو چی داده ی وهره پیئم بیژه
پیئم ئه سپیراوه تا ئه و سنوره
جیم له وه تاغه، دوايه وهرکه وم
تاسه وه ی که می تریش په یدابکه ی
کولکنه ی خرپن ئه تو چکاره ی؟
له و خوايه به دهر نیمه فیرا دهره س
جوانی حالی بکاوه لیت جابه غار
یا هه موشتیکی و ده دست خوت بیئی
تا هه رچی دیتم، به دوا ی دا هه لیم
به دو چه پوگان چاوت بیتمه دهر

کارم مه علومه من پاسه وانم
بهائی تو ده بی گورگ خنکین بی
کلك و لینگ باریک هوی دمدریژه
من تازی ناغام چوارپه لم سوره
هه رچی بی بینم تاوی پتی که وم
ئه شه دو بیلا ده بی ئاوا بکه ی
شانازی ده که م ئا ئه به وکاره ی
توتکی داپیره م بی هیوا و بی که س
گورگه شین هیدی پویتی کردئه و جار
یا سهی دهولمه مندی گورکی بخنکینی
تازی ناغاش نی، بله ی سوکه پیئم
توتکی فه قیری، بی که س و بی دهر

* * *

بارگینی نه خوش

ده لئین کابرایه ک بارگینیکی نه خوشی فروشت جله وی وه ده ست کپاری داو پپی گوت
براگیان، به خوی چرای خوم کوزانده وهو چرای توم هه لکرد.

کابرا زۆربه که یفخوشی، بارگینی برده وه مالی وای زانی شتیکی چاکی وه ده ست
که وتوه. شه وی وه ختی نوستن بارگین دهستی کرد به کوخینی. کابرا هه ر لاقیکی له
ژوری بوو لاقی دیشی له ته ویله ی بوو. ناچار هیئای له ته ویله ی له بن سه ری بارگینی
چرای بو هه لکردو هه تا پوژ بارگین هه ر کوخی و چراش ئایيسا.

کابرای فه قیر له سه ره خو گوتی کوره ئه وه بویه کابرای فیله زان گوتی چرای توم
هه ل کردو چرای خوم کوزا نده وه،

ئه وه به چرای بن سه ری بارگینی ده گوت.

(شێره که ی)

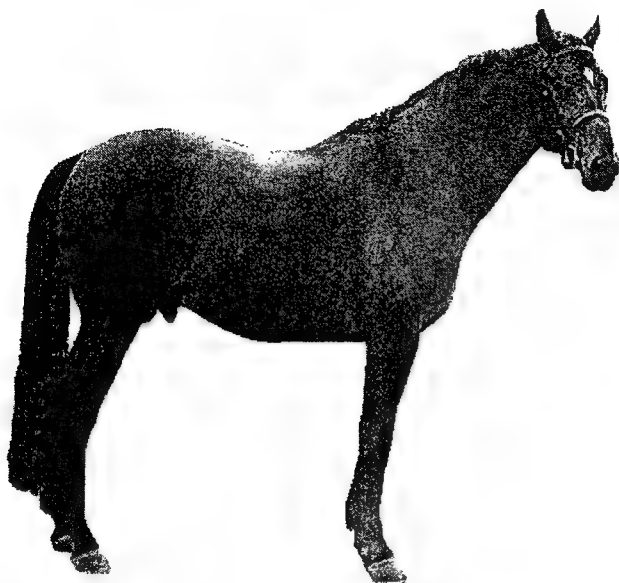
پیاویکی بی فیله ئه سپیکی کپی
کابرای فرو شیارده یگوت به تا نه
ئه من چرا که ی خوم کوزا نده وه
برد یه مالی له وه خته ی شه وی
دیتی ده کوخی بارگین نا سازه
هه ر هه ته ژوروو چۆوه ته ویله
چرا نا یسا تا پوژ هه ته ده ر
کابراش به بی خه وه روا هه ت وچو
فیلاوی ئه گه ر وای به من ده گوت

پوله که ی دایه، قیমে تیان بری
ئه گه ر پیم ده که ی به قا وموتمانه
چراو پ ونا کی توم گه شاندنه وه
ئالیکی بو برد پیش کاتی شه وی
خو هیچ ناخوات و نۆدیش بی وازه
ناچار دا گیر ساند چرا و فتیله
بۆره شن کوخی ئه وشه وه ی یه کسه ر
به ورته ده یگوت هیلاک وماندو
به چرای بن سه ری بارگینی ده گوت

چاروی دار

(شیعر) له فارسیه‌وه

ده‌کهری پی‌بون بیان‌خاته ژیر بار	پویشته بو سه‌فه‌رکا‌برای چارویدار
لی‌یان خورده‌بووه، نو هاتنه ئه ژمار	سواربوو له یه‌کی په‌تاندنی به‌غار
ئه ژماردنی ئه‌وجار ده‌هاتنه حیساب	دابه‌زی، که‌وته ناخو‌شی و عه‌زاب
کهری ئه ژماردن، خو یه‌کیان که‌مه	سواربوکه پویشته که‌وته هم‌همه
شل‌بووه و وه‌کو به‌نیکی زۆر خاو	دابه‌زی و دیتنی، ده‌کهر بون ته‌واو
به سواربوونی من که‌ریک نه‌می‌نی	سوار نه‌بوو گوتی ئه‌وه‌ی نا‌هینیی

دەبىي ھەموشمان ئەۋەدى بىسەلمىتىن وبەباشى بىزانىن ئەگەرھىچ پەندىك بەبى ھۆپپك
نەھاتوۋەھەرپەندىكى ھاتوتەسەرزمانان وخەلكەكەمان دەيلىن رۇدا ويكى بەخۆۋەدپوۋە

به هوی پودا ویک کاریکی کراوئه وپه نده پیک هاتوه و . دا ندرا وه .
 جائه گهرنه مه بیتن قه یاته کانی پوداوی ئه وپه ندانه بنوسین و بیانخۆینینه وه به زۆریانان ئه له ئه و
 په ندانه ئه وه نده پئی ده که نین له خۆده بینه وه به سه رسوپمانه وه له هیدیکانیش ده پروانین
 و ده لئین؟؟ چۆن ئه وپه نده له بهرئه وکاره ی ئه وشته ی ئه و قسه ی داندره وه؟؟
 له رابردودا زۆرله زاناو شاعیره کورده کان بۆکۆکردنه وه ی په ندی پیشینیان هه ولیان داوه و
 نه یان هیشته و ببنه دهسته چیه ی ئاگریان له نیوکه لینه دیواره گلێکان وکۆنه چاله گه نم
 و جۆیه کان دابرزن وله ناو بچن و ، خوا هه لئ ناگری له ئه و بواره دا زۆریش سه رکه وتوبونه و
 کاره کانیشیان ئه وه نده ی بله به رچاوه ، جائه گه رنوسه رخۆی به خاوه ن؟ به دانهری
 راسته قینه ی ئه وپه ندانه نه زانی خۆینه رپزریان لی دگرن و ده به رابه ریاندا کړنۆش ده که ن
 بۆپاراستنی بیرو هۆشی پیشینیان که ئه و پۆوه کوخه زینه یه یکی زانستی وایه بۆنه ته وه که مان ،
 لیره دابه پئی ویستی ده زانم له هه مو هۆگرانی فۆکلۆروپونا کبیرانی به رپزداوا بکه م هه رقه یات
 وه به سه رهاتیک که ده بیتته هۆی پیک هاتنی هه رپه ندیکی جاچه قه یات بئی ولۆلۆولی لی
 بنیشته خۆشکه یا هه رچی بئی وه کوئه و سئی قه یاته ی ئه وه له ناخری ئه وکتیبه ی
 دانوسیومه ته وه به خه تیکی جوان بۆم بنوسنه وه وپه ئه و ناو و نیشانه ی بۆم بنیرن ده پیش
 هه موشتیک داسوپاس بئی سنورخۆم به ئیوه ی زاناراده گه یه نم خوا یاریی هه موپه نده کان
 کۆده که مه وه و ده نوسرا ویککی جیاوا زدا پیش کیش به خۆینه رانی خۆشه ویستی ده که م .
 په نگ بئی بتوانم زۆرله ئه و باس و قه یاتانه له کتیبه فارسیه کانیش بدۆزمه وه به لام خۆشیکه ی
 ئه وه یه . له زاری، بیژهری، رابنوسریتته وه؟!

*** ** * * * * * * * * * *

۱- ناردی خۆپا سانی * * * تپری پور نامانی

پیتان وانەبێ هەرلەنیوه خۆماندا ئەوجورەمە تەل و قسەنە سستە قانە هەبونه،
 وادەگێرنە وه نۆزپیش ئەو پۆکە ئەوسەر دەمە ی خۆپاسان شارۆچکێک زیاترنە بوە لە
 ئەو خۆپاسانە ی ژنیکی فیله زان و پیاویکی گێل ونە زانی لی ژیاون .
 ئەو ژنە نانە گول گولێهە کانی دەدابه خزم و کەس و کارە کە ی خۆی و . یا هەرکە سیك
 وکە پە کە کەشی دەکرده کوللیرە و موللیرە و دەرخواردی گێلە ی میژدی دەدا
 ناخەرە کە ی گێلە، لە کە پە ک خواردنی جاپزە دەبی چونکە ژۆرلە ژنە کەشی دەترسا . پۆژیکێ
 نۆزبە پارێزە وه لە ژنە کە ی دەپرسی و دەلی ئەرێ خانم ئەوانە ی مەبۆهەرکە پە کە،
 وادەردە کە وێ وەکی لای مە . لە مالان و . هەرژنانیش نانیان کردوه، وە ک ئەو پۆ نانی
 نانە وه خانە ی نە بوە .

ژنەش: بۆ نازنی * * * کابرا گێلە: نابە خوای

ژنە: ئەو خوشکە سەلیتە کە ت لە سەرا وانێ دەتپری ناردە کە ی مەلیرە بادە ییاو
 وکە پە کە کەش دەمینێ تە وه گێلە ئەو قسە ی نۆزپێ ناخۆش دەبی و دەبالە خۆیدا دەلی
 خۆا دە زانی دەبی بچم دەردیکێ بە سەربێنم هەرخوابیزانی چۆنە،
 بەلی نۆزی نە کێشا . پۆژیکێ گێلە بەرە وجیی ماله خوشکی کە وتە پی وگە یشتە جی
 وچولە ماله جیرانیکی خوشکی وە ژۆرکە وت؟

ژنی جیرانی کابرای دەناسی و دەچی بە خوشکامانی دەلی کاکت ئەو لە ماله مە یە
 خوشکامان پپی ناخۆش دەبی و خیرایەکی دەچی بۆ لای وکاکی ئەگەرچی کاکی پۆیکێ
 وای ناداتی ولوت و لیوکی نۆزگرتو ناخۆشی دەبی هەر جۆریکی بو، خوشکامان کاکی
 بە خیر هاتن دەکا، و دوا یە دەلی هەرچەندی ئیرە وه کوماڵە بابی خۆمە بە لام پیاو ماله خوشکی
 خۆی لە جیگایەکی بی چۆن دەچیتە مالی دەدیکانە هەستە بابچینە وه ماله خۆمان کا کە گیان .

گیله‌ده‌لی جاجۆن نه‌من دیمه‌ماله‌بی شه‌رمی وه‌کو‌توئه‌وه‌چه‌ندساله‌ که‌په‌کم ده‌رخۆارد ده‌ده‌ی، خوشکامان را‌چه‌نی: نه‌یه‌پۆخواپه‌تۆبه‌کا‌که‌گیان خوانه‌کایا‌خوا‌جا‌چون نه‌من که‌په‌کی ده‌رخواردی تۆده‌ده‌م؟

گیله‌: جاجۆنی بۆ‌چه‌نه‌تۆلی‌ره‌ده‌ت‌ری ئارده‌که‌ی مه‌باده‌یبا‌وه‌که‌په‌کیش ده‌مینیت‌ه‌وه‌ خوشکامانیش حیلله‌وه‌واله‌ی زانیون وزوده‌زانئێ نه‌وه‌کاری ژنه‌که‌یه‌تی وده‌لی باشه‌نه‌تۆوه‌ره‌وه‌باب‌چینه‌وه‌ماله‌خۆمان جائه‌منیش له‌نه‌و‌پۆ‌پاتۆبه‌ی ده‌که‌م نات‌رم . به‌لی مه‌رجو‌ریکی بو‌خوشکامان کاکی برده‌وه‌ماله‌خۆیان گو‌تی کا‌که‌گیان ده‌زانم زۆرت برسیه‌جاری با‌هیکه‌و‌زۆنیکت بۆ‌سازکه‌م، گیلە‌ش ده‌لی ئه‌ری وه‌لا نه‌وه‌له‌برسان ده‌مرم . به‌لی خوشکامان پۆنی ده‌تا‌وه‌ی ده‌کا‌و ده‌با . له‌سه‌رکولانه‌ی وه‌سه‌ری ده‌نی وله‌ئا‌ورگی بن کولانه‌ی ژو‌ری را، ده‌پیشدائه‌وکولانه‌و‌ئا‌ورگه‌زۆریون ، بۆ‌دو‌که‌ل کیشانی ئا‌وری وه‌به‌رده‌دا . زۆری پێ‌وه‌ده‌خو‌ری خۆ‌ه‌رتینیشی بۆ‌نا‌چی و‌ئا‌خره‌که‌ی گیلە‌زگی وه‌قوپه‌قورپه‌که‌وی له‌برسان وه‌جواب دی وده‌لی دیاره‌کاره‌که‌ی دیکه‌شت وا‌یه‌ ده‌نا‌هیلکه‌و‌پۆن له‌سه‌رکولانه‌ی و‌ئا‌ور . ده‌ئا‌ورگی ژۆریدا نه‌وه‌یکه‌و‌پۆنه‌چۆن ده‌بیتئێ وکه‌نکی ده‌خۆری .

خوشکامانیش هه‌ریۆ نه‌وقسه‌وبه‌لگه‌ی نه‌و‌که‌لالی دا‌پشتبو، زو‌یکی ده‌یقوزیته‌وه‌و ده‌لی جا‌کا‌که . نه‌گه‌ر نه‌له‌وه‌نده‌ی را ئا‌ور نه‌گاته‌نه‌وکولانه‌ی چۆن ت‌رله‌سه‌را‌وانئێ را‌ده‌گاته‌ شه‌اره‌که‌ی تۆو له‌نیو‌متبه‌قه‌که‌ش ئا‌وا ئاردی به‌با ده‌کات .

۲. * * * پادارن بگرن بێ پانی خۆنە * * *

هەرلەنیۆنە و کوردەواریە ی خۆماندا تایفە یەک هەبۆن و ئیستاش هەرهەنەئە و زەمانی خەلک بەگشتی کەمێک لەشارستانییهت دوربۆنەئە و تایفە هەرکارێکی کردبایان هەرچەوت و بەراوە ژو دەهاتە دەری و پودا وی ژۆرسەیریان بەسەر دەهات خەلکە کە باوەریان پێی نە دەکردن وەدیانگوت ئینسان هێندە نەزان نابێ وانیە.

جا هێنایان بۆ تاقی کردنەوێ چەند کەسیان بەگەرە کە یانە وە لە دیوانی میری یالە دیوانی یەکیەک لەمەزنەکان بانگ هێشتن کردن دابی کوردەواری و ابو، پاش نان خۆاردنی بە تاییبەتی لەشە وەکانی دورودریژی پایز و جستانی دا، شە و چەرەیان دادە ناشە و چەرەش دەئە و زەمانی دا لەنیۆمە، میۆژوگوێژ، میۆژولە تەکە، هەنار، برێشکە، تۆوی سوێرو، ئە و جورەشتانە دادە ندران بلام ئە و شەوێ بە تاییبەتی بۆنە و میوانە بەریز و خۆشە و یستانە هێندێکیان قالدۆچە پەشکە بۆ گرتبۆن و دەگەل میۆژە پەشان بۆیان لێک دابۆن دە قاپێکی دا لەنکەرێکیان بۆلە سەردانا بۆن و دیارە بووبۆهە مومە جلیسی لەنگەری لەسەر قاپە میۆژوگوێژەکان دا ندرابو؟

ئە و خەلکە ی ئەگەر لەمە جلیسە کە ی دابۆن لەنگەریان لەسەر میۆژوگوێژان وە لا برد و دەستیان کردبە خۆاردنی و، میوانەکانیش وەکو ئە و خەلکە ی دەگەل لەنگەریان لەسەر قاپە کە ی وە لا برد قالدۆچە کە و تنە جولە جول و هە لاتنی گەرە کە یان ئەگەر ئاوا ی دی دە پە فیکەکانی پاخوپی وگوێی لەبابی منوکه وێ پادارن بگرن بێ پانی خۆمان.

تێ بینی؟! قە و لێکی دیکە شە یە و دە لێن؟ میری کۆرە ی پە واندزی، ژۆر بە توپە یی دە نیتریتە سەر ئە و تایفە ی چونکە ژۆر لە میۆژە زەکات، یان خەرچ و باجیان، نە نار دوە و ئە و تایفە ش چەند کە سیکیان هە لێژارد و نە نار دویانە بۆ خزمەت میری و میریش حالێ دەکەن کە ئە و تایفە پڕوکیەک کە ترە خەمن؟ جادە لێن لەوێ بوە، ئەگەر قالدۆچە و میۆژە پەشەیان بۆ لێک داوێ و گەرە کە یان گوتیوەتی پاداران بگرن بێ پانی خۆمان؟

وە خنێکی میر لە دیوانی ئاویان دە بینی لێ یان خۆش دە بێ و دە لێ ئە و تایفە لە بە ژۆر زانیە

لا ساریان نه کردوه و به لکو، هه رئه و نه ده له دونیا به حالینه ؟

۲- * * * عوزله قه باعه تی خه راپتر * * *

پیاویکی ساحیب مالّ و دیوودیوه خان کارداریکی بۆکاره کانی مالّی دیووه خان و شاروبازاپ

هه روه هاخزمه تی میوان و ورده کاره کانی دیکه ی مالّی ده گری ؟

ماوه یه ک نه و نوک ره له نه و مالّی ده مینیتنه وه وه موجیگایه کی به له ده بی و به پاشکای

ده رو و ژوران ده کاوناغاش له خزمه ته که ی زۆر پا زی ده بی که به لّی کارداریکی زۆر باشم

وه ده ست که وتوه و خه می مالّ و میوانانم نیه و ئاسوده م .

به لّی پۆژیکی پاش به پّی کردنی هیندیک له میوانه کان ئاغای ساحیب مالّ ده پیشدا و کاردار

له دوی ئاغای ده پۆیشته وه بۆاله خانه ی له پتلیکانان وه سه رده که وتن کارداره که

ده ستیکی له سمتی ئاغای ده دا ؟! ئاغاش زۆر به توپه بی لیبی ده گه پیتنه وه و خه ریک ده بی

ئانگژای نوک ره که ی بی و ده لّی نه و هچیه بۆ واده که ی هه ی...

نوکه ره که ش زۆر هیدی و له سه ره خۆده لّی

ئاغا بم بوره وه مزانی. ئی خانمییه،؟؟

* * *

ته وایو به پوحم ولوتفی خوای ته باره ک و نه عالا نه م کتیبه به نیتوی.

دیاری پیرانشار

((گه شاندنه وهی ناگری دامرکاوی پیشینیان))

به پۆژی جومعه ی چوارم مانگی جۆزه ردان سالتی هه زاروسی سه ت وه هشتای هه تاوی

به رابه ربه یه که می مانگ سه فه رّی سه ره تای سالتی هه زاروچوارسه ده و بیست ودوی

له پیرانشاری وله باغه سی ساله که م جابه ته مای خوای گه وره بابزانین که نگی بۆن، چاپ

ده کرى یا هه رناکرى و ئاواتی نه وه شم وه کونا واته کان دیکه ده دلی دابمیتیتنه وه ؟

((بانگوازیك بو هه مو خه لکی کوردستان))

له هه مو ئه و به پێزو خوشه و یستانه ی که هه رجوره ناگاداریکیان له سه ره شه هیده کانی مه لبه ندی پیرانشارو ده ورپه ری، له سه رده می حکومه تی شای گوپکرا ودا که شه هید، ویان گولله باران کرا ون، هه یانه وه کو:

الف - ژیان نامه. ب - وه سیه نامه. ج - وینه. د - ناوونیشانیکی ته و و (بیوگرافی) ه - پۆژو شوینی شه هیدبون و یان گولله باران کردنیان، وه کو یی به خاکی نه سپێرداون، به ناو و نیشانی خواره وه بۆم بنیژن، وه هه مو نه وگه و رانه م دا واده که م بۆله بارکردن ودا پشتنی کتیییک ونا ساندنی کاک مراد شیرێژ و هه والانی، به ته مام ده داهاتویکی نیزیکدا، زۆریه پێک و پێکی و به ته وای بینوسمه وه، له هه مو باریکه وه هاوکاریم بکه ن پێش نیاربودانانی نیوی کی جوانیش بۆکتیبه که ی، سوپاستان ده که م.

چونکه به پاستی زۆر حه یفه نه ولاوه ئازایانه نه ولاوه خوین گه رمانه نه و ئینسانه له خۆ بردوانه نه گه رده پۆژیک دا که س نه یده وێرا، به راشکاوێ به رگه جوانه که ی خۆی (به رگی کوردی) ده به رکاو کوردی نوسین تاوانیکی ئاواگه وره بو که حکومه ت به هه یج جور چاوپۆشی لی نه ده کرد، گیانی خۆیان له پێگای ئازادی ولات و به ربه ره کانی له گه ل پێاوه خۆین خۆره کانی بنه ماله ی په هله وی به خت کرد وه و به خوینی گه شیان ولات کوروستانیان پنگاندوه هه رئاوا بی نیو بیهینه وه که سیش باسیان نه کاوه یج که س هه یج ناگاداریکی لی یان نه بی و به یه کجاری له بیر بچنه وه که س وکاره کانی خۆشیان ته نانه ت به گلگۆکه شه یان نه زانن، نه وکه سانه ی ناگادارن و بێده نه گه ی لی ده که ن نابی له بیر یان بچی نه وانه ده به را به ر میژودا به پرسن.

ناو نیشان ۱- پیرانشار- شه قامی ئازادی پۆژئاوا. کتیب فروشی مه وله وی ۲. بگات به ده سته محی دین به رشان (گوێ په ش) ژوماره ی ته له فون، ۰۴۴۴۴۲۲۶۲۱۶ و موبایل

۰۹۱۴۴۴۲۷۴۸۹.

فهره نگوک

نه م فهره نگوک ته نیا تاییه تی نه م کتییبه یه	نه لف
ناپارسته	حازر. ناماده و. جوان ولیک وله بار،
ناخوپ	جیگای تفاق تی کردنی ناژه لیه.
ناره خچن	کلاو. ته قیله.
ناکام	نه تیجه. ناخری کار.
نالی	کولیوی به رده سستی ژنی.
نالیک	خوارده مه نی تاییه تی نه سپ ئیستروگویی دریز.
نامور	باسکیش ودهنده ی لیک ده به سترین بو جوتی پیان ده لئن نامور.
ناوه دان	مالاتیکی له میزان خوی گه وره تربو. ده لئن مالاتیکی ناوه دانه.
ناوه ل	گه رمک. جیگای گنیا و وگول وکانیاوی گه رم.
نه جیننه	جندوکه، شتی نادیار نه گه رزورکه س به دیتنی شیت بونه.
نه رک	پی سپیردراو. وه زیفه.
نه رخه یان به	خاترجه م به.
نه سلان	نیوی ژنیکی به دغه ربوه.
نه سکوی	که چکیکی گه وره بوله داری دروست ده کراشیویان له مه نجه لی
ئیغنی	یاله دیزه ی پا پی ده قاپان ده کرد.
ئیخترمه	گالیشی گه نم وجوی ودانه ویله ی.
ب	ولاخی به جل و به پیا به زینه وه وکه سی سوار نه بی
باج	عه واریز.
بازره	په وینه وه ی نه سپ وئیسترومالاتی ده دیکانه.

بازو	نیوی گاجوتیه. بازو. به له ک. گاشین. پیاله. قنجه.
باقه	گه من وگیاو. نه گه رده دروی ده پیشداده کریتته باقه.
باویه تی	هه لی وه ده ست که وتوه، فرسه تی وه ده ست هیناو.
بايخ	قیمه ت. نه رزش. به ها.
بحایشینی	بیری لی بکه یه وه به راوه ژو.
بزرکاو	په نگ گوڤاو.
بنوت	داری سه ره ناوړ. و به ئینسان زوډزیره کیش ده لئین.
بژوین	به جیگایه کی ده گوتری که له وه پو ناو و هه وای خوشی هه بیت.
بژیو	نازوقه. خوارده مه نی.
بوخچه	په پویه کی خاوین شتومه کی خاوینیان تی ده نان له جیاتی ساکی.
بوچه ک	سوتانی شتی ده گه ل پوئی.
بوختان	توهمه ت.
بوژ	په ش و سپی تیکه ل.
بوسه ی به نیفاق	ماچ کردنی به درو. و بوڤریودانی وفیل لی کردنی.
بوشناغ	پیاو یاژنیک خاوین بیت و به رگی خاوین و باش ده به رکات.
به ته له به	ماین نه گه روه که ل هات ده لئین به فال یا به ته له به.
به دی ناگه م	پیم شک نایه. نایه ته به رچاوم.
به دان	به هاران مه پ به یانان و ئیوا ران بو دوشین و تی به ردانی نه گه ر
	دیته وه ده لئین مه پ به دان دیته وه.
به رپرس	مه سئول. لی پرسراو.
به رزه لانه	ناوه شه م. بن به رداشی.
به رهه م	به روپوو. داهات.

به رچینگ	داری ده وری تالی . داری خوری شوتنی و .
به په	پیشورپایان ده خست و به سه ریپرک و کورسی و ته ندورپان داده دا .
به رخوارد	خوارد مه منی بو ئینسانی و تفاق بو تازهلای به شیکی دیاری ده که ن و ده لاین بو به رخواردی
به رو و بو	به ره م . داهات . تازوقه ،
به له ک	په ش و سپی پنوک . پنوک .
به لادامینان	چادر و چینگ به بی دهنگی وله نا کاو ، کو ده کرتته وه ووه لا ده چی .
به لکه	مه دپه ک . شتی ک بو سبوت کردنی کارویاشتی دیکه .
بی شه ما	نه و عه توتنیکه وه ختیکی له کوردوستانی زورده کرا .
بیشکه	لانک .
بی خه وش	پاک و خاوین . بی و فیل بی درو .
بیگار	کار به که سیکی کردن به زوری و به بی پولی .
پ	
پاریز	بی هست و به بی دهنگی بو شتیکی چون .
پاداران بگرن بی	مه نزور له شتیکیه ، نه وهی به بیرو پرواده زاندری خریکه له ده سست
پا ، ئی خونن	بچی ده بی ده پیشدا نه وی و ده سست بینی
پالاوتن	شت پالاوتن ، به تاییه تی شیر ده پیشدا ده بی بی پالتوی و دوايه
پاله	بی کو لینی (به هه لاتنی به دریش ده لاین) .
پرده بازگه	نه و که سه ی گه نم یا جوی ده درو یته وه .
پرسه	چوم شای ته نک نه گه ر پردی نه بی به ردانی بو داده نین بو
پروشه	په پینه وهی پی ده لاین پرده بازگه .
	سه ره خوشی .
	جار جاره کرپتوه و بای سارد .

پرووپاگه نده	قسه بلاوکردنه وه . ته بلیغات .
پلوسك	لوساوك
پلار	دارهاویشتن بو دوری .
پنج ویناوان	یانی هه تا ناخیری . هه موشتیک .
پوپه شمینه	له خوری دروست ده کرا . ته نک له کاتی نوستنی داله به رمیش
	ومیشولان به خویان داده دا .
په حا	به عزه ژنیک له به عزه قسیکی داو ، اده لی .
په ری	فریشته .
په ریوه	ئاواره بون پویشتن بو جیگای نامه علوم .
په پوازه	له خه م پستن . گه وره بون .
په رزین	وارش .
په ردو	جیگایه که له نیئومالیدا به جیغ و به رچیغان بو بوک وزاواپانیان دروست
	ده کرد .
په شته مال	پارچه یاشتیکی خاوین .
په له باقی	له قه دیمه وه زورگو تراوه وده بی کاریکی زور . زه حمه ت بی له کشت
	وکالی کابرا زوریش ماندوبی ده لئین خو په له باقیت نه کردوه ،
په له وهر	بالنده . بالدار .
په لو	خواردنه مه نیکه به تاردی چاک ده کری بوئینسان بی ددان .
پیایوژگه	به تا به تی . زیاتر ژن به میردی ده لی ،
پیتول	شت زان ، زورزان ، له شتی حالی بوو
پیز	کیش وهیز
پیلاو	که وش .
پیپرک	هه رزال . جیگای نوینان .

پێشهنگ	دەپیش کاروانی دادەپوایۆتاقی کردنەوێ پێگایە.
پێچک	مەچەکی ئەستور. چێچکی کورسی.
ت	
تابلەمە	تۆپێکی چوکه یە تێلی ییپۆە یە بە ئەوتیلە ی هەلیانده سوپاندبوپەرێ
	گەشاندنەوێ وەختێکی سەماوهری پەرێ هەبوئەویش زۆربو.
تانوت	زوربوھینان . ھەول دان؟
تاسا	عەجایب ما . عەبەسا .
تاوان	گوناه .
تاوڵە	تەختەنەرد .
تفاق	خواردەمەنی ئارژلیە .
تۆران	زیزبون . لەناپەرەحەتیان . پویشتن .
تورنەسپ	تورەکە ی جوی بوئەسپ و ئیسترو . . کە وەسەری هەلداوەسن .
تۆریە	کیسەبوشت تی کردنی .
تۆپ	جانوئەسپ یا جانوماين و . . کە هیشتا سواری نەبوین .
تۆوتەرز	نەبەئەجورە ی . نەبەباشی .
توتو	بەھیچ جور .
تۆقە	بەدەر . شلوغ . نانەهل .
تەپالە	پیخی مالاتی کە ئیشک دەبی .
تەرز	بەمانای وەکو . ھەر وھا پێک ولەباریش ،
تەرە	توتن لە تەرە دەدرا بگات . شوتی لە تەرە دەدرا خەرانیەبی
تەعنە	بەسەر پویشتن
تەقلە بازی	بەئەسپ و گوێ درێژی و مندالیش بوخویان غار غاردینی دەکەن .

ته له ب که داوا بکه . لیم بخوازه .

ته مال راوچی نه گهر چو پراوی و تازی پی بو که رویشکی دیته وه ده لی

ته ماله و تازی تی بهرده دا .

ته یار حازر . ناماده .

تی توراندن هه لاتن له کاتی مناسب و وهختی باشدا .

تیشو خوارده مه نی تاییه تی شوانیه .

تیک سپماو نه ستور . قایم . به جه م .

ج

چارز ناره حهت ووه پزبون له شتیکی .

چارپاهیشتن خه لک ناگادارکردن .

چندوکه شتیکی نادیار . زورکه س به دیتنی شیت بووه .

جوّم خرپکی چوکه له چاو دولیکی .

جه زره به ناره حه تی .

جه له مریشک یا ولاغان به به نی یان به گوریسی لیک قایم که ن و تیکیان

خن ، جه له ی پی ده لین .

جه وال له به نی دروست ده کرا . نیستا ، ته لیس له جیگای وی کارئ ده کا .

جیخون خه رمان .

چ

چالاک زیره ک .

چارویدار قه تارچی .

چاپ لوس پی هه لاگوتنی به دروو .

چله تهریده چهند که سیك پیکه وه . یه گرتوده بون بوذزی وری گرتنی .

چهرته مه به سی چوارقامکی دهستان لی ده درئ بو شادمانی .

چهره سه‌ری	کویره وه‌ری وناپه‌ه‌تی .
چرخ	گۆیا ؟ که رسته‌یه ک بووه . ده‌زه‌مانی پیشودابو‌عه‌زیه‌ت وناپه‌ه‌ت کردنی پ‌عیه‌تان وشکاندننی له‌شیان .
چه‌قل	وه‌ک پ‌یویه‌وايه‌له‌گه‌رمیننی زۆره .
چه‌لتوک	برینج وه‌ختی چاندنی وخه‌رمان هه‌لگرتنی .
چه‌له‌نگ	پ‌تک . له‌بار .
چه‌ل و‌مل	خو‌به‌ستو‌دا‌برین .
چه‌مان	خو‌ا‌ریونه‌وه .
چیشته	شیو . شو‌ریاو .
چیره‌چپر	به‌زۆری خو‌تی‌پاکردن .
چینه	مریشک و‌که‌سه‌باب و‌په‌له‌وه‌ر به‌دندوک و‌لاقیان هه‌رزی هه‌ل‌ده‌کو‌لن بو‌وه‌ده‌ست هینانی کرم و . .
چیژ	تام‌کردن .
چیشته‌نگاو	چیشته‌تانی ، پاشی نان و‌چاخواردنی به‌یانان ، به‌شیک له‌پوژی‌ده‌پوا .
ح	
حاشاری‌دا	شارد‌پوه . ونی کرد .
حافه‌رت	به‌تایبه‌تی ، می‌رد زیات‌ربه‌ژنی‌ده‌لی ،
حوجره	به‌دوکانی تایبه‌تی تاجران و‌جینگای خو‌یندننی فه‌قییان ده‌لین .
ح‌ریف	ژنیک نه‌گه‌ربه‌غیری می‌ردی خو‌ی له‌گه‌ل که‌سیکی دیکه‌تیکه‌ل بو‌بی ده‌لین ح‌ریف هه‌یه .
حه‌رام‌زاده	زۆل ، بیژو .
حه‌سود	به‌خیل .
حه‌سیر	له‌جه‌گه‌نی و‌په‌له‌غی دروست ده‌کرا بو‌له‌سه‌ردانیشتنی .

حەوق مان	عەجایب مان . باوەر نەکردن بە ئەو کارەیی .
حەیار	فیلەزان . جادوباز .
حەیارە	میزان . ئەندازە .
حیندرحوۆ	توندپۆششتن . بەھەلپەپین .
حیلەپەك	فیلێك . كەلەكێك .
خ	
خاتوزەمەریر	نیوی سۆ پۆژ لە پۆژە سادەکانی ئەو هەل مانگی پەشەمەییە .
خاچ	سەلیب نیشانەیی عیسەویانە .
خاسان	ئینسانانی باش ولەخواترس .
خەپن	بەمەندال مالات چوارپیی قەلەو دەلێن .
خەمخانە	پرسیان بۆ ماڤورە و شتی دیکانە لەوێ پنگ دەکرد و ئیستاش
	هەر هە یە .
خوتبە	لە نوێژی جومعەیی دادەخوێند و رێتەو .
خۆگنخاندن	خۆخافلاندن . کارێك یاشتێك وەپاش گویان ئیخستن .
خۆف	ترسان . نیگەران .
خەپلە	زەلام ، ناقولە .
خەرتەل	دالاش .
خەرەزەن	لەچەرمی درۆست دەکری و جوتیربە دەستی وە دەگری بۆ لی
	خوڕینی کەلەن . ئیستارۆرکەمە ،
خەپەك	کە رستەییکی جولاییە . بەنی پێ لەمە کوکەیی دەهالێنن .
خەزوبەز	پەلەو وەریابە شتی دیش دەلێن ئەگەر زۆر قەلەویی .
د	
دایاچراو	پاکیشانی ژن و کچ بە زۆری .

دادوسته د	مه عامه له .سه وداکردن .
دارمال	پراوپړ .
دلم مه مرکين	مه م کورئيننه وه .ليم گه رين کولې خو م به پيژم .
دانو	گه نم نوک يا گوله پيڅه مبه ره و .کولاو .
دای هاتې	له ناکاو گرتی .
دروينه	درونی گه نم و جوودانه وټله .
دروژنه	کانیه و .ته نیا به هاران ئاوی هه یه .
دریشه	که ره سته ییکی پینه چيټټه بو درونه وهی که وش وشتی دیکه ش .
دروشانه وه	شو ق دان .روناکای په یدا بون .
دېدونگ	له شتیک ناپازی بون . ناقایل .
دزیو	ناحز ،ناله به ردلان ،
دل خورپه	نیگه رانی له شتیکې ترسان .
دم له پوش	که سيک شتيکی نه غد ،له ده ست خو ی بدا .
دم چوت	به بی ئاقلې شتيکی ،لی بستين ،له ده ستي ده ريټين ،
دوغه	ده وله مه ندان قه ديم حه یوانيان وه فه قيران ده دان دو ی بخو ن ئی
	واش هه بوپایزی بيچوکه شی نه ده ويسته وه ده یدا به کا برای فه قير .
دولاش	به دولاشی داناو ده هاته سه ره پړی ئاشی ئاوی و ،به رد ئاشی
	ده سوړاند
دوگه	پاشه لې مه پ و به رانی .
دوزام	گولی .جوره نه خو شیکې زور ناجوره .
دودانه	که ولې مه پوړيانان خوش ده کردوديان تی ده کرد ،سی په کيان
	بو نیسی له سه ردروست ده کرد ،پرپوله شويت قه زوان .
ده زرينگاوه	له نيوه شه وی کات تی ده په پړی .

دهسته وا	چه ندکەس دە چونه یاریده ی مائیکی بوکاری، نه و ماله یە کە یە دە.
دهسته بهر	چوونه وه کاری نه وانه ی هاتبونه یاریده یان دهسته وای پی ده لئین.
ده شوباند	زامن، به رعو ده بون.
ده عبا	پیتم وایه دیتومه. ده مناسی.
ده غل	جانه وه رۆک. ده عبا یە ک. یا به شتیکی نامه علوم ده گوتری.
ده له مه	ئازوقه. گه نم. قوت.
ده مان. زه مان	شیرنه گه رده کریتته په نیر. ده پیشدا. ده له مه یه.
ده نه	به زه مانه ت. به زامن.
ده وه وۆ	هان دان.
دییار	ته له که بازی. به فیل.
دیاردی	ولات. زید. جیگای له دایک بون.
دیراو	که رویشک، یا نه وه ی له پاوی ده گیری.
ر	خه تی توتن و بیستان و نه و کرداره ی به دیراو ده کرین.
پانه نگاوت	به ندرۆیک یا نه گه ربرپکی له گلولیکی ده که یه وه.
پاشکاو ی	بی په رده و پایه،
پاموسان	ماچی شیرن.
پاوژ	ته کبیر. بیر و فکری کردنه وه.
پاوکه	به عزه مریشکیک هیه ده بی هیلکە ی له بن دانسی جاهیلکە ی
په	ده کا. پیی ده لئین راوه.
په به ن	پیوانه یه کی ه دره می، صاع.
په پیچه ک دان	سه لت. بی ژن و مال.
	خر کرده نه وه ولی خورینکی زۆد به تالوکه.

په‌تان‌دن	لی‌خو‌پینی به‌غار .
پخسان	جو‌ریون . جیبه‌جی بون . هه‌لکه‌وتن .
په‌ز	باغی‌تری .
په‌ژی	سه‌خته‌داری نیوه‌سوتاو .
په‌سه‌ن	حه‌سل بی و، به‌ده‌ل نه‌بی .
په‌سته	پزگار‌بون .
په‌غبه‌ت	ئیشتیا ، ئاره‌زو .
په‌گه‌ز	بنه‌چه‌که .
په‌ند	(لی‌ره‌دابه‌مانای) جوان . زه‌ریف . زور‌چاک ،
په‌نیو	گه‌یاندنه‌حاسلاتی . وپی‌گه‌یاندن ،
پیخ	پیمسایی ئاژلیه .
ریس	به‌ن وبالی ری‌سراو .
ز	
زاکون	به‌سام . به‌هه‌یبه‌ت . و له‌به‌رچاو .
زوقاوه	وه‌که‌یف هاته‌وه‌هاتنه‌وه‌ی سه‌رحاله‌تی پیشوی .
زیشک	وه‌کوشیلانی وایه‌ده‌خوری و به‌ئیشکیش له‌سه‌رپالویی پۆده‌که‌ن .
زوپنا	ئه‌وه‌وی چاوه‌ش ده‌گه‌ل ده‌هوللی لیی ده‌ده‌ن .
زۆل	بیژو‌هرام زاده .
زه‌رده‌ه‌لکه‌پا و	په‌نگ و رویه‌کی نه‌خوشی .
زه‌پ	زه‌پ‌دان زه‌ره‌ر .
زه‌رنه‌بو	به‌قسه‌ی نه‌کرد . به‌قسه‌یه‌وه‌رپانه‌وه‌ستا . جوابی نه‌داوه .
زه‌فه‌ر	ده‌ره‌قه‌ت ، پی‌توه‌ستان .
زه‌له‌ه	کاری بی جی و نه‌فسانی کردن .

زهن	مه‌پ نه‌گه ده‌ستی کرد به زانی ده‌لّین زه‌نی مه‌پی.
زه‌نده‌ق	لی ترسانیکی زۆرو، وزۆربه سام.
زه‌نین	شک لی بون. شه‌ک لی کردن.
زه‌وادم نه‌برپوه	یانی نان یا هیچ شتی‌کم نه‌خواردوه.
زیبک	غیره‌ت. ئازایه‌تی.
ژ	
ژوشک	جوله‌وه‌ریکی هه‌زاردپو.
ژه‌ک	ئه‌وه‌وه‌ل شیر ی پاش زانی ئازه‌لی.
ژی‌ر	زانا عاقل.
س	
سام‌په	له‌چه‌ندانوچان به‌نی‌ری ده‌لّین سام‌په.
سام‌گرتن	له‌شتیکی ترس هیته‌ر. زورترسان.
سابیری نه‌وانه	وه‌کوئه‌وانه. وه‌ک نه‌وعاله‌مه‌ی نه‌وخه‌لکه‌ی.
سه‌له‌میوه	په‌وه‌یوه. لی گه‌پاوه.
سنده	گلمه‌ت، سنده‌گل.
سوچ	گوناح. خه‌تا.
سوری عه‌یار	پیریژنیکی جاسوسی شای بوه.
سور	پاش گیره‌کردن وه‌ل‌اویشتنی گه‌نم وجودانه‌ویله‌که‌ساغ بووه
	وه‌لّیان داوه‌پیتی ده‌لّین سور.
سوربکریته‌وه	مه‌علوم بیت.
سوروسورداش	خوێپی و بی‌کاره‌ی شای بونه.
سوژه	له‌کاریکی سیرپی له‌شتیکی ئاگات لی نه‌بی وخه‌به‌ریکت وه‌ده‌ست
	که‌وی.

سوټنه	نیرره مراوی.
سوټنه	ته شت له گلی دروست ده کرائیستانا نیلۆن له جیگای وی کارئ ده کا
سه خلات	هه وای ناخووشی جستانی.
سه دئوبالم	لیرره دایانی (وه بال به ستۆم)
سه رکۆنه	لومه کردن به سه رویشتن.
سه ردیر	پاش کیلان وچاندنی زه وی ئاو ده دهن.
سهره	ده پیش په یدابونی جه نه پوخرمه نکوبی ولاغیان به گوریسی
	له ملی یه کتری ده به ستن وگیره یان پی ده کردن بوکلوش
	وردکردنی نه وهی له سهری باسه ره بو، به ئی بنه وه شیان ده گوت
	بنه.
سه رقه له مانه	نه وانه ی دوعاو ئایه تی قورپانی (به نشتو) ده نوسن شتیکیا ده دهنی
	به نئیوی سه رقه له مانه.
سه ری زمانی خوئی	شتیکی وه بیر هاته وه. له شتیکی حالی بو.
که ست	
سه وه	سه وه ته تفاق پی ده به ن بوئاژه لی وته ویله وژوریشیان پی
	خاوین ده کردنه وه، ئیستا خاوین کردنه وه به فه رغونیه.
سه کول	سه گی قوله.
سه گسار	به پیرژنی خوین تال و. ناشین ده لێن.
سی تا	جوره به نیکه بو دروست کردنی جه وال و به ره و. به کاردی.
سیاق	حیساب.
سیل	نانی له سه رده که ن بوکولیچه له سه رکردن وژورشتی دیش به کاردی
سیپه	راوچیان له قه راغ کانیا و دم چۆمان جیگایه کیان بوخو حاشاردانی
	دروست ده کردو پییان ده گوت سیپه.

ش	
شایی	داووت . هه لپه پکی .
شانه شات	هه لالا هه لالا ی نیرانه .
شپرزه	هالۆز . ناپیک .
شکوا	پارانه وه بوئی خوش بونی ، تکا کردن .
شلتنه	چه ندجوره گیایان پیکه وه ده کوتان نه گه رجیگایه ک نه سستوربا یانیشابا ، لییان دهنه هه تاده ربا .
شوقاق	عه شیره تیکن .
شورکه	جیی خوئی شوتنی بو زه ماننی پیشو .
شه لال	هه موجیگایه کی گرتبی دهناره قه یداشه لال بوه .
شه وچه ره	(شه وچه له ش هه یه) میوه یان شتیکی پاش نان وچای ده خوئی .
شه بیور	بو شه پری و بوسانی له شکهری لی دهری .
شیخ شهره فی	عه شیره تیکی گه وره ن له مهلبه نده کانی پیرانشار ، سه رده شت ، سابلا غ ، نه غه ده و ئیراقی .
شینه	نه ویش هه ره به که رویشکی ده لئین .
شیره شیر	هه لالا هه لالای پیریژنانه .
ع	
عاپه به	وه کو داشقه ی بو ، که لئان ده به ره ده کردن ده یان کیشا بو کیشانه وه ی شتوکه و ده غل و دان و توتن و که ره سته ی مالی .
عه سر	ده ور ، زه مانه .
عه وق ما	عه جاییب مان ، عه به سان سه رسام له نه وکاره ی .
عه مده ن	به ئانقه ست . به فکرو ویستی خوئی .
عه یان	مه علوم . ئاشکرا .

غ	غایله	فکر، بیرکردنه‌وه.
غللور	غللور	که سیتک یاماللاتیک له‌میزانی خوئی زیاده‌په‌وی بکاده‌لین غللوربوه.
غوسل	غوسل	خاوین‌کردنه‌وی له‌شی چه‌په‌ل.
غهرق	غهرق	هه‌موگیانی ون بوه‌ده‌فکراندا، غهرقی خه‌یالاتیه.
غهرقبون	غهرقبون	نوقم بون.
غهمزه	غهمزه	ناز، عیشوه.
غهنیمه‌ت	غهنیمه‌ت	ده‌ست که‌وتی شه‌پی.
غهورزه	غهورزه	ریک هاتن، پنگ گوران، سیس بون.
غهبیه‌ت	غهبیه‌ت	پاش مله‌باس کردن.
ف		
فام	فام	ناقل، زانانی،
فاق	فاق	به‌بوئی ناخوش ده‌لین فاقی سه‌رم چو.
فروغ	فروغ	له‌ژه‌کی دروست ده‌کری.
فرزه	فرزه	جیگا نه‌مان بو‌به‌ربه‌ره‌کانی، زو‌ربو‌ میتناوه.
فسوس	فسوس	خو‌پیری، که‌جاسوسی له‌کاری خو‌پیرپانه‌ده‌کا.
فه‌رخه	فه‌رخه	جوجکه.
ق		
قاپ و قاچاغ	قاپ و قاچاغ	قاپ و مه‌نجه‌ل و مه‌جومعه و ...
قانگ	قانگ	که‌سیتک یاجوله‌وه‌ریکی ده‌دیوکی که‌ی ودوکه‌لی ده‌بال که‌ی.
قانگ‌لاشک	قانگ‌لاشک	که‌نگری نیشک بو.
قاوت	قاوت	نه‌و‌پیشکانه‌ی ناتاقنه‌وه. ده‌ی هاپن وده‌یانکه‌نه‌قاوت.
قپره	قپره	کیشه، هه‌را، چه‌قه.

له سه وه ته ی چوکه تره بو شت تی کردنی وه کو سه وه ته ی	قرتاله
به شولکان دروست ده کړت. قاپیان تی ده نان جار جار	
دانه ویله شیان تیدا ده شوشته وه.	قواستنه وه
قسیک یاشتیک نه هیلی بکه ویته عه رزی.	قوشه
جوره پولی قه دیمیه.	قوشه ن
له شکر قشون،	قول و قه پ
دوکه س له دیار به کتری هه رکامیان قسه بکا ده دۆرینی.	قه بیح
کاریکی زورناحه ز.	قه پ دان
گرتنی نازایانه.	قه ره بینا
وه کو تاپوړی بوه قوله تر، وه کو ساچمه زه نی له سه ریږا پرکراوه ته وه	قه ره چه ناغ
زوربلی.	قه ره له قه ره دان
ده بیندرا پاله وانیک. که سیک زوردار بوه ونه یوړاوه تی.	قه ره ول
کیشکچی.	قه فه س
جیگای حه پسی په له وه ریه.	قه لاشکری
له تکه دار بو سوتاندنی.	قه لپوز
سه ره وه ی زینی پیشه وه ی.	قه یات
داستان، چپروک.	قه یسه ری
قه دیم ریژه دوکان سازده کران سه ریان داده پوشین پییان ده گوتن	
قه یسه ی نیستاش هه ره یه.	لک
	کالان
جیگای شیروخه نجه ریه.	کاله
له چه رمی که ل وگامیش وگاجوتی دروستیان ده کردوله باتی	
که وش ی ده پییان ده کرد.	

کدو	کدوسه رئاوی قه دیم زؤږبو. پؤن خوئی بیبیری نیشک وشستی دیکه یان تی ده کردن.
کوت وزنچیر	له به ندیخانان ده کارده کران.
کوتک	داریکی له باره به ده ست که له وان وړتوباری . ووهیه .
کوچک	له قوړی دروستیان ده کردبومه نجل له سه ردانانی.
کوڅ	جیگای مریشک وپه له وهریه .
کوز	جیگای کاریله وپه رخی ساوایه .
کوز	خه تی جوتی که بو بیستان وتوتنیی لی ده درین .
کوله وهژ	نه وداره ی نه گهرته ندوری پی تی وهرده دن .
کولکه	کوته ره .
کوله کوتر او	کویره وهری . نارپه خه تی دیتو .
کونه ماکر	جنیویکی چوکه یه بوخافره تان .
کوبند	نه گهرخه رمانی ده غلی هه لداوین ده مالوسکیداجوئی ده که نه وه .
کوبین	پارچه ی په شمالي پدهش له موی بزنان دروست ده کړی
کوڅخا	کاربه ده سستی ناغای .
که پوله	پیوانه ی که بوله ناشی گه نمایان پی ده پتوا له داری دروست ده کرا .
که په نه ک	له به رگنی دروست ده کړی تایبسه تی شوانیه به خوئی داده دات وشه ویش پی ده نویت .
که تره خه م	به که سیکی ده لاین زؤږبیرله شتی نه کاته ووهی فکروخه یال،
که سیره	سپ له سه رمان .
که شاو	ده پیش دا زهوی ناوده دن جاتووی پی وهرده که ن وده یکیلن پی ده لاین که شاو .
که فله	پشته ووهی نه سپ وئیسترو .

که ندو	وهك ته ندورئ له گلي دوست ده كرابوتارد تېكردنئ وئارد
كېن	تېداپاگرتنئ وېړك له ته ندورئ گلي، گه وره تربو.
گ	ېق و غره زى كوڼ.
گاسن	ده دهنده يان ده خست بو غره زه لقه ندئ ده جوتيدا.
گلاندئ	ئېخستئ له غره زى دا.
گرځ	موڼ زاهيرى توپه.
گراو	دوست. يار.
گرېزنه	شتېك زورخه راپ بئ. ده لئڼ له گرېزنه چوه،
گوزد	كرسته ټيكي شهرى. قه ديمى.
گورج	تون دو توول. زيرهك ونازا.
گوريس	له به نئ موى دروست ده كرا، ئېستانه پستېن له جيگاي گوريسى
	كارئ ده كا.
كوزان	شاعير. حيسابگر. وعه شيره تيكن.
كوزه	وه كو تونگه ي نايلونى نيستابو. بوئاوتېداهينان وئاوتېداپاگرتنئ
	و... وله گليان دروست ده كرد؟
گوله ده زو	زه مانېك بو ده ركه موږ كردن پېنه چيئى و ما فوره دروست كردنئ
	ده كار ده كرا ئېستاش بو قه پشى به كار دئ.
گوپله وسار	په تكى كه ده ستوى مانگا وگوپلك و... ده كه ن.
گويزان	قه ديم گويزان هه بوسه روپدين و... يان پئ ده تاشى.
گويس قولاغ	سل. بوشتيكي گوى پاگرتن.
گه مال	چوارپئ. سه گ.
گه لاخر نوک	جوره گيايه كى كوستانه.

گه‌شاندنه‌وه‌ی ناگری دامرکاوای پیشینیان	به‌که‌یف بون. رازی بون.
گه‌شاندنه‌وه‌ی ناگری دامرکاوای پیشینیان	نه‌زان. فه‌قیر.
ل	
لات	چه‌قو‌کیش.
لار	خوار.
لاو	ج‌حیل.
لاواز	کز. بی‌گو‌شته و بی‌ستی ته‌نکه.
لم‌بۆز	دم ولوتی گو‌یدریژو‌نه‌سپ و ئیسترو‌جانه‌وه‌ری.
لوت	که‌پۆ.
لولینه	ئا‌فتاو‌ه‌ی له‌گلی، ئیستاله‌جی‌گای وی مه‌سینه‌کاری ده‌کات.
له‌خشته‌بردن	گو‌پینی که‌سیکی به‌لای نا‌حه‌زدا.
له‌گن	قه‌دیم. هه‌بوله‌ته‌شتی چو‌که‌ترو‌لی‌تویان له‌ته‌شتی بلین‌دترو، مس‌یان
	له‌زه‌ردیش دروست ده‌کرا.
له‌مه‌یی	جو‌ره‌نه‌خۆ‌شینیکی من‌دالانی سا‌وابو.
له‌نگ‌ری	ده‌و‌ری. پێ‌ش‌خۆ‌ری.
لیا‌قه‌ت	لی‌هاتوی.
لی‌ره	زی‌پ.
لی‌کدا لی‌کدا	له‌سه‌ریک له‌سه‌ریک و زو‌زو.
م	
ماته‌م	خه‌م. په‌ژاره.
ما‌خولیا	ئا‌گاله‌خو‌پراو. وه‌ک شیتان.
ماش و برینجی	به‌شیک له‌ردینی نه‌گه‌رسپی بو‌ده‌لین ردینی ماش و برینجی.
ما‌قول	پیاوی ده‌وله‌مه‌ند؟ گه‌ره؟ به‌نی‌حی‌رام.

مالو سک	به شتیکی له خه یانی بَرده دهن وه لای داوین پیی ده لَین مالو سک.
ماله لالا	ده رویش نه گه رده چونه به عزه مالیکی له جیی لوهی بلین شتیکیان ده نی ده یان گوت ماله لالامان ده نی.
مشت	مشت هه رمسته.
موتمانه	خاترجه م بون به قاپی کردن.
موتحه بیر	عجایب مان باوه پنه کردن.
موشکیل	زه حمهت. پیك نه یهت.
مه تاع	وه سائیل. شتومه ک.
مه حزون	غه م وپه ژاره. ناپه حهت.
مه خافه تی	نیگه ران. دله خورپه. خوف کردن.
مه رده	ده رد. ناخوشتی به سه رهیتان.
مه زن	به پیای گه وره وپه نیچیرام ده گوترا.
مه عاش	حقوق. دیاری کراوی مانگانه وه رگرتن.
مه عسوم	پاک و خاوین و بهری له هه موگونا ه وشتیکی.
مه لحه که	جیگای قومار پی کردنی خه لکی، گه مه پی کردن.
مه نحوس	به راوه ژوو
مه نقل	ناوری تیداده که نه وه، بۆکه باب برژاندن و..
مه لاس	خومات وپی هه ست کردن.
ن	
ناسور	برینی ته شه نابو.
ناندین	لیره دامه نزور له که سیکیه نه گه ره مالیکی بیست و خه راپه شیان
	ده گهل بکات.
نایاب	شتیکی به زه حمهت وه ده ست که وی.

نردو	نانی زۆرله سه رکه وئی له سه رسفره ی.
نشته ر	وهك ده ر زی بوز وانه، سه ری به قولایه .
نشتو	دوعا وئایه تی قورئانی بوته خووش و بیحالا ن ده نوسری.
نغزو	بوچون، ویزان کردن بو به رگری،
نوبه تی	جوره نه خووشیکی به تاووله رزه .
نه دی بدی	به که سیکی ده لئین هیچی نه دیبی به تاییه تی به منالان ده لئین
نه زیله	قه یات، چه کایه ت.
نه غمه	ئاوازیک شیعریک. نه گه ربه ناره. ده خویندریته وه .
نه لئین	دوناوچه ی منگوروگه ورکانه له مه لبه ندی پیرانشاروسه رده شتی .
نه مره زی	ژیاننیک ی زۆربه ناره چه تی و فه قیری
نه هینی	په نهان. سپری. مه حره مانه .
نیری	وهك به رانی نیرینه ی ئاژه لیه، بو بزنان.
نیکهت	چاره ره ش.
نیر	جیگای که له وه ی هه یه داویشریته سه رملی که ل وگا جوتان. بو جوت کردنی.
نیچیر	نه وه ی له پاوی ده گیری نیچیر، یانئوچیری پی ده لئین.
نیسان	نئوی مانگیکی پۆمه .
و	
واقی برده وه	عه جایب ما .
وه جاغ کویر	که سیك نه گه ر نه ولادی نیرینه ی نه بیته .
وهك گیسکس هه یاسی	مه سه له ییکی مه نشوروزوردوره ؟؟
وه لی	پیاوی چاک وله خواترس.

هاندان	دهنه دان . ته حريك كردن . وه غيره ت ئیخستن .
هالۆز	شه پریو . شپرزه .
هاویر	مه پویچو لیک جوئ کردنه وه .
هروژم	هیرشی شلیوه وبای توند .
هۆره	داریکه سه ری باریک ده که ن بۆقه لشانندی داری دیکه (داری گه وه)
هه رزه	نه فام . تی نه گه یشو .
هه لوا	خواردنه مه نیکه به ئاردوپۆن وشه کروودشاویش دروست ده کری .
هه لسه نگاندن	له که م وزۆری شتیکی حالی بون .
هه لاواردن	جوئ کردنه وه ی دویان چه ندشتان لیکتری .
هه لاواردونه	مریشک وپه له وه ر . نه گه رجوجکان له خۆجوئ ده که نه وه .
هه لچون	شیریاشتیک له سه رئاویری نه گه رکولی یا که سیک نه گه رتوپه بو .
هه لئینجی	ئاوله کانیه هه لئینجان . که میکی تی که ی . لئی هه لئینجی .
هه م هه م	دلته خوڕپه ، ترسان .
هه مبانه	پییستی مه رو . به رانیان ده خارانوو . دانه ویله یان تی ده کرد .
هه ندران	ئیرۆنه وی . جیگای نادیار . و نامه علوم .
هه وین	شیرپاش کولاندنی بریک سارد دبیته وه که میکی ماست په گه ل
هه وی	خه ی نه گه رنه بوبوه وینی دوی رگه ل خه ی هه وینی پی ده لئین .
هه وه س	دوژنی پئاویکی هه وی ئیکترین .
هه یوان	ئیشتیای نه فسانی .
هه ی دی	پیش ده رکه ی داده پوشرا بوئیس . یان بۆلی دانیشتنی .
هه یاران نه ی یاران	لی توپه بون و ده نگدان ، ده رکردن به ده نگی زۆره وه .
هیزه	نه و کاره ی بو نه که م .
	له پیستی به ران وه پری گه وره دروست ده کرا بوپۆن تیکردنی

مِیم	لیره‌دا به‌مانای دل.
مین	لیره‌به‌ژنی ده‌لال و خه‌راپ ده‌گوتری.
ی	
یاغر یاغر	سه‌برسه‌بر، به‌گاوه‌خو.
یه‌غدان	سندوقیکی گه‌وره‌بو، شت و مه‌کیان ده‌نیوده‌نا.
یه‌کساته‌ی مه‌ندوی	شتیکی زو جی به‌جی بی به‌په‌له‌و فه‌وری.

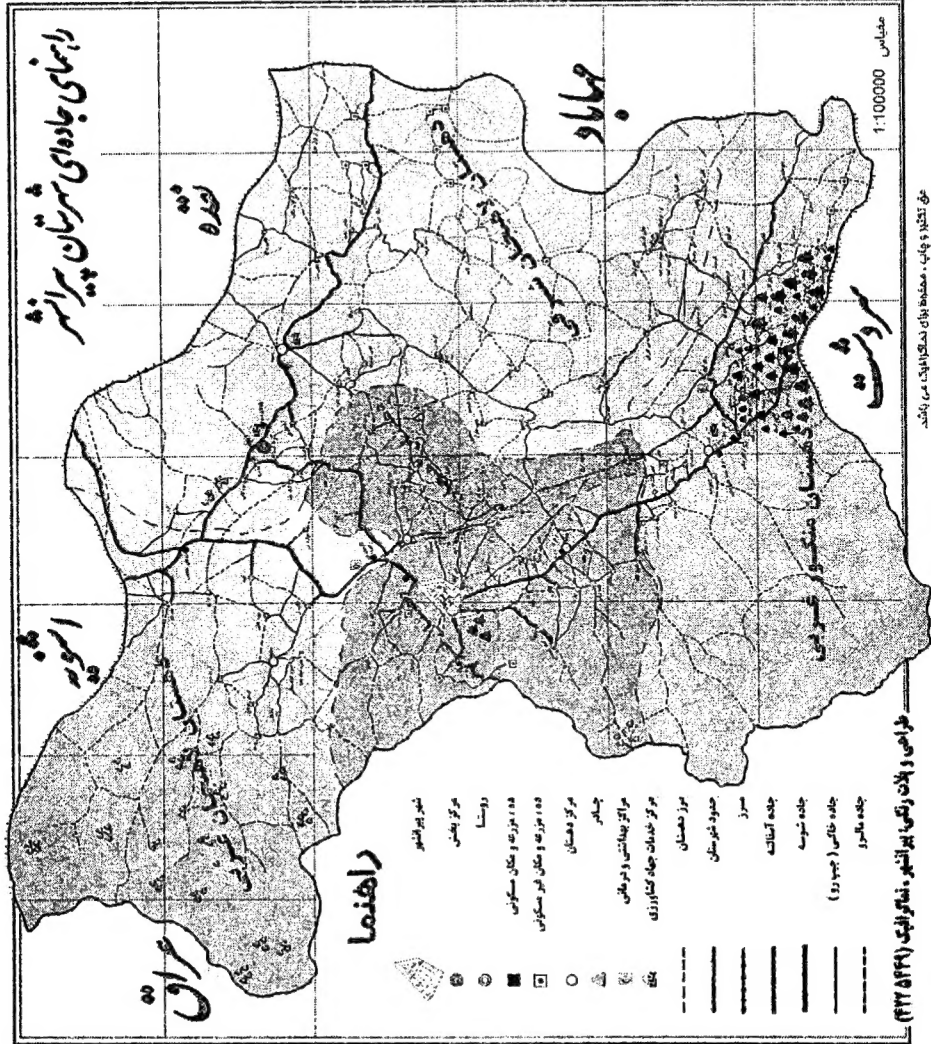
مزگینی

مزگینی

به‌مه‌موخوینه‌رانی به‌پرزوخوشه‌ویست راده‌گه‌یه‌نم که‌کتیپی په‌ندی پیشینیان
 به‌نیوه‌روکیکی جوان نه‌گه‌ر، لایه‌کی نه‌سره‌که‌یه‌تی و لای دیکه‌شی شیعره. ده
 پینچ سه‌ت و ده‌لاپه‌په‌یدا ده‌ژیر چاپ دایه‌وه‌ره‌به‌نه‌وزوانه. به‌چاپ ده‌گاوبلاوده‌بیته‌وه.

مقیاس 1:100000

طراحی و پلان نگاشته: پروان شهر، نگارگری (۱۳۲۵-۱۳۲۶)

راهنما

راهنمای جاده‌ای شهرستان پیرانشهر